

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

Η' ΚΑΙΝΗ'
Δ ΙΑΘΗΚΗ.

Novum
Testamentum.

*Ex Regiis aliisque optimis editionibus, hac
nova expressum: cui quid accesserit,
Praefatio docebit.*

LVGD. BATA
Ex Officina Elzeviriorum.
c13 13 c XXXIII.

TYPOGRAPHI
LECTORIBVS
de hac editione.

Anni jam sunt aliquot,
Amice ac Christiane Ie-
ctor, ex quo Fœdus No-
vum, Grace, ex Regis ac
ceteris editionibus, qua
maxime ac præ ceteris nunc omnibus
probantur, ea fide ac religione dedimus
expressimusque, ut non elegantia edi-
tionis, non industria, concederemus iis
quas expresseramus. Exemplaribus di-
stractis ac divenditis, editionem, omni-
bus acceptam, denuo doctorum oculis
subjecimus. Ut si qua, vel minutissi-
ma, in nostro, aut in iis, quos secuti su-
mus, libris, superessent menda, cum ju-
dicio ac cura tollerentur. Quod cum
accurate ab iis factum esset, (nam ad
hanc Pandoram, non Poëticam, sed ve-
re talem ac divinam, ornamentum
quis-

quisque excogitavit, quisque symbolam ad ἰεγγοῦ commune, lubens volens contulit. quis enim Deo ac divinis quicquam neget; memor tabernaculi sub prisco Fœdere, quod ita crevit?) ad editionem novam, his præsiidiis muniti, denuo accessimus. In qua, præter cætera, & versus quos nunc vocant, accuratius notavimus. ne prætermissa quidem veterum distinctione, ab hac nostra satis aliena: quam sub finem, ne quid desit, exhibemus. E qua disces, qui qualesque fuerint, quos πῖτλας nuncupabant, quos in sua iterum κεφάλαια, omnino aliter quam sit a nobis, olim dividebant. Qui majores ita vulgo nunc vocamus partes, quas in σίχας (an ubique satis commode, quarendum aliis relinquimus, qui utiles non curiosi volumus videri) ut investigandi labor absit, utilissime dividimus. Textum ergo habes, nunc ab omnibus receptum: in quo nihil immutatum aut corruptum damus. Qui, cum lapides ac monumenta antiquorum quidam venerentur ac religiose representent, multo magis chartas has, ab argumento θεοπίδους, vindicandas a mutatione ac

cor-

corruptela iudicamus. Et nobiscum,
quisquis ad religionem sapit. Formam
habet $\alpha\epsilon\lambda\phi\acute{o}\rho\eta\tau\omicron\nu\ \kappa\alpha\iota\ \delta\iota\omicron\nu\omicron\iota$: hoc est, ut
ille ait, $\delta\lambda\iota\gamma\lambda\omega\ \tau\epsilon$ pariter, $\kappa\alpha\iota\ \Phi\iota\lambda\lambda\omega$. Qua
cum ipsam quoque suppellectilem com-
mendent, in qua nihil prater usum spe-
ctant homines, vulgarem illum ac hu-
manis ministeriis accommodatum ;
quanto minus negligendum in divino
instrumento, cuius usum vita ista ha-
bet, fructum verum altera, qua nulla
morte finietur, ut cum Augustino lo-
quar, exhibebit? Vale, ac fave.

* 3

ΠΙΝΑΣ

Π Ι Ν Α Ξ

ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΑΣ ΕΚ ΤΗΣ

παλαιᾶς Διαθήκης ὡς ἀληθεύσας εἰς
τινὴ κατὰ μαρτυρίαν, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς
αὐτὰς λέξεσι, μόνον ὃ τ' αὐτῶν
Δείξιον ἔχουσας.

G E N E S.

- 1. 1 Πίστις νοῦν κατηρέσθη τὸν αἰῶνα.
Heb. 11. 3.
- 1. 1 Οὐρανοὶ ἦσαν ἑκπαλαι. 2 Pet. 3. 5.
- 1. 27 Ἀδάμ πρῶτος ἐπλάσθη. 1 Tim. 2. 13.
- 2. 22 Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς. 1 Cor.
11. 8.
- 3. 4 Ο' ὄφις Εὐάν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῆ. 2 Cor. 11. 3.
- 3. 6 Ἀδάμ ὄκ ἠπατήθη. 1 Tim. 2. 14.
- 4. 4 Πίστις πλείονα θυσιῶν Ἄβελ ὡς ἀπὸ Καὶν
προσέφερε τῷ Θεῷ. Heb. 11. 4.
- 4. 8 Ἀπὸ τῆ αἵματι Ἄβελ τῆ δικαίαν.
Matt 23. 35.
- 4. 8 Οὐ καθὼς Καὶν ἐκ τῆ πονηρῆ ψυχῆ. 1 Joan.
3. 12.

4. 8 Οὐαί

ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ.

4. 8 Οὐκ αὐτοῖς, ὅτι τῆ ἰδῆ Ἦ Καίον ἰπυ-
 ρώθησαν. Judæ 12.
5. 24 Πίστις Εὐαγγ. μεπιπύη. Heb. 11. 5.
6. 12 Ὅτι ἅπασι ἐξεδίχθη ἡ Ἦ Θεῷ μακρο-
 θυμία. 1 Pet. 3. 20.
6. 13 Πίστις χρημαλοφίης Νῶι. Heb. 11. 7.
6. 22 Ὁ γδοον Νῶι δινημοσιώης κήρυγμα.
 2 Pet. 2. 5.
7. 4 Ὡς περ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς αὐτῆς
 Ἦ καὶ ἀκλυσιμῆ. Mat. 24. 37.
9. 6 Πάντες οἱ λαοὶ οἴεις μαζαίρασι ἐν μα-
 χαίρα ἀπολεῖνται. Mat. 26. 52.
 Apos. 13. 10.
12. 4 Πίστις καλὸς ἄνθρωπος Ἀβραάμ. Heb. 11. 8.
14. 18 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ. Heb. 7. 1.
16. 15 Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔχει, ἵνα ἐκ τῶν πατ-
 ρισκεῖς. Gal. 4. 22.
17. 11 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀγαθήν κληρονομίαν.
 Act. 7. 8. Rom. 4. 8.
18. 10 Πίστις ἐστὶν αὐτῆ Σάρρα. Heb. 11. 11.
18. 12 Ὡς Σάρρα ἐπαθήκει τῷ Ἀβραάμ.
 1 Pet. 3. 6.
19. 25 Καὶ πόλις Σοδόμων καὶ Γομόρρας.
 2 Pet. 2. 6.
19. 25 Ὡς Σόδομα ἐστὶν Γόμορρα. Judæ 7.
19. 26 Μνημονεύετε τῶν γυναικῶν Λώτ. Luc.
 17. 32.
19. 26 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγγύς ἐστιν ταῖς ἡμέραις
 * 4 Δάτ.

Π Ι Ν Α Ξ

Λώτ' ἠόδιον, ἔπιον, ἠγέραζον. Luc.

17. 27.

21. 1 Ἀβραάμ ἦν ἔχων ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

Gal. 4. 23.

22. 1 Πίστ' ὡροσενήνοχεν Ἀβραάμ. Hebr.

11. 17.

22. 9 Ἀβραάμ ἀνείσκαε τ' ἦν αὐτῷ ἐπὶ τὸ

θυσιαστήριον. Jac. 2. 21.

22. 16 Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὰς πατέρας ἡ-

μῶν. Luc. 1. 55.

25. 22 Γιδέκκα ἐξ ἐνὸς κηρίτω ἔχουσα Ἰσαάκ.

Rom. 9. 10.

25. 31 Μήτις πόριθ ἢ βέσηλθ' ὡς Ἰσαῦ, ὃς

ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδωκε τὰ πρῶ-

τόθκια. Heb. 12. 16.

27. 28 Πίστ' ὡεὶ μελλόντων δὲ λόγησεν. Heb.

11. 20.

48. 15 Πίστ' ἰακὰθ' ἀποθνήσκων. Heb. 11. 21.

49. 10 Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ Joap.

1. 46.

50. 24 Πίστ' ἰωσήφ τελευτῶν. Heb. 11. 22.

Ε Χ Ο Δ.

2. 2 Πίστ' Μωσῆς γλυνηθείς. Heb. 11. 23.

2. 11 Πίστ' Μωσῆς μέγας γλυόμενθ'. Heb.

11. 24.

2. 11 Μωσῆς ἰδῶν πινε ἀδικέμενον. Αετ.

7. 24.

3 2 Καὶ

ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ.

3. 2 Καὶ πληρωθίτων ἐτῶν πιασθησὶς.
Λατ. 7. 30.
12. 11 Πίση πιποίηκε τὸ πῆμα. Heb. 11. 28.
14. 22 Εἰς τὴν Μωσῆν ἐβαπίσασθε. 1 Cor. 10. 2.
14. 22 Πίση δέβησαι ἢ ἱρυθρὸν θάλασσαν.
Heb. 11. 29.
16. 15 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ κρέμα.
Joan. 6. 49.
16. 15 Ἄρθῃ ἐκ τῆς ἕρως ἕδωκεν αὐτοῖς φα-
γεῖν. Joan. 6. 31.
16. 15 Πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνδμαλικῶν.
1 Cor. 10. 3.
17. 6 Ἐπίνοι γὰρ ἐκ πνδμαλικῆς ἀπολαύ-
σης πίττας. 1 Cor. 10. 4.
19. 6 Ἐθνη αἶμιον, λαὸς οἷς ἀπειποίησιν.
1 Pet. 2. 9.
19. 12 Καὶ θηλείον δίγη τῆς ὄρας. Heb. 12. 20.
19. 16 Οὐ γὰρ ἀποσεληλύθητε. Heb. 12. 18.
24. 8 Λαληθείσης γὰρ πίσεως ἐβλήθη. Heb.
9. 19.
32. 6 Μηδὲ εἰδωλολάτρευαι γίνεσθε. 1 Cor.
10. 7.
26. 1 Σκλήν κρητισαυάθη ἢ ἀρῆτη.
Heb. 9. 2.

L E V I T.

12. 3 Ἐν σαββάτῳ ἀφειτίμνετε αἰθρηπον.
Joan. 7. 22.

* 5

12. 3 Ὀπι

Π Ι Ν Α Ξ

12. 3 Ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτώ. Luc.
2. 21.
12. 4 Ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς κηρύτ-
ρισμῆ. Luc. 2. 22.
12. 6 Καὶ τῆς δέκας θυσίας, καὶ τὸ εἰρημνόν
ἐν νόμῳ. Luc. 2. 24.
14. 4 Προσένεικε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μω-
σῆς. Matt. 8. 4. Marc. 1. 44.
16. 14 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων.
Heb. 9. 13.
16. 17 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τῆς λαῶν ἡμε-
τέρας ἐξῶ. Luc. 1. 10.
19. 15 Μὴ ἐν πνευματικῇ αἰσία. Jac. 2. 1.
19. 17 Ἐὰν ἀμαρτήσῃ εἰς σε ὁ ἀδελφός σου.
Matt. 18. 15. Luc. 17. 3.
20. 10 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετεί-
λατο εἰς τοιαύτας λιθοβολείσθαι.
Joan. 8. 5.

N V M E R.

8. 16 Πᾶν ἄρξεν ἀκροῖσθαι μήτραν. Luc.
2. 23.
9. 18 Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τῆς νεφέλης.
1 Cor. 10. 1.
11. 7 Ἄρξεν ἐκ τῆς ἕραν ἔδωκεν αὐτοῖς φα-
γεῖν. Joan. 6. 31.
12. 7 Ὡς ἡ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
Heb. 3. 2.

14. 37 Ὡς

ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ.

14. 37 Ὡν τὰ κῶλα ἔπισιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Heb. 3. 17.
14. 36 Μηδὲ γνῆσθε, καθὼς καὶ πῖες αὐ-
τῶν. 1 Cor. 10. 10.
16. 1 Τῇ ἀνελογίᾳ τῷ Κυρίῳ ἀπέλοιτο. Ju-
dex 11.
19. 3 Ὡν γὰρ ἐσφίρεται ζῶον τὸ αἷμα. Heb.
13, 11.
20. 10 Ἐπιον γὰρ ἐν πνευματικῆς ἀγλαυθί-
σης πίττας. 1 Cor. 10. 4.
21. 5 Μηδὲ ἐκπεράζωμεν τὸ Χριστὸν. 1 Cor.
10. 9.
21. 9 Καθὼς Μωσῆς ὑψώσε τὸ ὄφιν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ. Joap. 3. 14.
22. 23 Ὑποζύγιον ἄφωτον ἐν ἀνθρώπων φωνῇ
φθηγξάμενον. 2 Pet. 2. 16.
22. 39 Τῇ πλάτῃ τῷ Βαλαάμ μιθεῖ ἐξεχό-
θησαν. 2 Pet. 2. 15. Judex 11.
24. 14 Διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τὸν
Βαλάκ. Apoc. 2. 14.
25. 6 Μηδὲ περιδύμεν, καθὼς πῖες αὐτῶν
ἐπερίδυσαν. 1 Cor. 10. 8.
26. 64 Καπετρήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 1 Cor.
10. 5.
28. 8 Σάββατον οἱ ἰσραῖτες ἐν τῷ ἰσραὴλ τὸ σάβ-
βατον βεβηλῶσαν. Matt. 12. 5.

Π Ι Ν Α Ξ

DEUTER.

1. 16, 17 Μὴ ἐν πωροπωλησίαις ἔχητε. Jac.

2. 1. 9.

10. 17 Οὐ γὰρ ἐστὶ πωροπωλησία πρὸς τὸ
Θεῶν. Rom. 2. 11. Act. 10. 34. Col.
3. 25. Eph. 6. 9.

17. 6 Ἀγέτης ἕως νόμον. Heb. 10. 28.

18. 1 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι,
ἐκ τῶν ἱερῶν ἐοδίσουσιν; I Cor. 9. 13.

24. 1 Ὅς ἀνὰ δόλοῦς ἢ γυμναίης. Matt. 5,
31. 19, 7. Marc. 10. 4.

J O S U E.

2. 1 Ὁμοίως ἢ ἐν Γαὰβ ἡ πόρνη. Jac. 2. 25.

6. 20 Πίστη τὰ τέλη ἱερικῶν ἔπισε. Hebr.
11. 30.

6. 20 Πίστη Γαὰβ ἡ πόρνη. Heb. 11. 31.

S A M V E L. I.

21. 6 Οὐκ ἀνέγνωτε πᾶν ἔποίησε Δαβὶδ, ὅτε
ἐπέυνασεν. Matt. 12. 3. Marc. 2. 25.
Luc. 6. 4.

R E G U M I.

2. 10 Ἐξὸν εἰπεῖν μὴ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς
περὶ τῆς πατριάρχου Δαβὶδ. Act. 2.
29. 13, 36.

10. 1 Βασί-

M A R T Y R I Ω N.

10. 1 Βασίλισσα νότυ. Matt. 12. 42. Luc.
 II. 31.
 17. 1 Εκλείσθη ὁ ὕραος ἐπὶ ἕτη τρία. Luc.
 4. 25.
 17. 1 Ἡλίας ἀνήρωπ⊙ ἠὲ ἰμοιοπαζῆς ἡ-
 μῖν. Jac. 5. 17.

R E G V M II.

4. 29 Μηδὲνα κτ̄ τῶ' ὀδὸν ἀσπάσηθι. Luc.
 10. 4.
 5. 13 Πολλοὶ λεπτοὶ ἦσαν. Luc. 4. 27.

P A R A L. I.

23. 13 Καὶ ἔχ' ἑαυτῶ πς λαμβάνη ἔ πρῶν,
 ἀλλ' ὁ καλέμερ⊙. Heb. 5. 4.

J O B.

1. 21 Οὐδὲν ἐσιμώγηκαρμ̄ εἰς τὸν κόσμον.
 1 Tim. 6. 7.
 5. 17 Μακάρι⊙ ἀνὴρ ὅς ὑπερβῆ πρῶ-
 σμόν. Jac. 1. 12.
 34. 19 Οὐκ ἔστι πῶσον πολέπτης ὁ Θεός. Λα.
 10. 34.

P S A L M.

41. 10 Ὁ μὲν ἕως ἔ' ἀνθρώπων ὑπάγη. Matt.
 26. 24. Marc. 14. 21. Luc. 22. 22.
 132. 5 Δαβὶδ ἠτήσατο εἶρεν σκλιώμα τῷ
 Θεῷ Ἰακώβ. Λα. 7. 46.

PRO-

Π Ι Ν Α Ξ

P R O V E R B.

11. 31 Εἰ ὁ δίκαιος μῆλις σώζει. 1 Pet. 4. 18.
 17. 27 Ἐσω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκῆ-
 σαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι. Jac. 1. 19.
 20. 9 Ἐὰν εἴπω μὲν ὅτι ἀμαρτίαν σοὶ ἔχω μὲν.
 1 Joan. 1. 8.
 24. 23 Μὴ ἐν πωροσὺν ποληψίαις. Jac. 2. 1.
 25. 6 Μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πωροκλισίαν.
 Luc. 14. 8.

E S A I.

8. 14 Ἰδὲ ἔτι κείταται εἰς πλώσιν καὶ ἀνάστα-
 σιν. Luc. 2. 34.
 13. 10 Εὐθέως μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκεί-
 νων ὁ ἥλιος σκοιοθήσει. Matt. 24.
 29. Marc. 13. 24.
 41. 8 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ τὴν παιδὸς αὐτοῦ.
 Luc. 1. 54.
 54. 1 Μακρίεται αἱ εἵραι. Luc. 23. 29.
 58. 7 Ἐπέπεισάσα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν.
 Matt. 25. 35.
 63. 2 Περὶ βεβλημῶν ἰμάτιον βεβαμμένον
 αἵματι. Apoc. 19. 13.

J E R E M.

2. 21 Ἄνθρωπος ἡς ἡ οἰκοδεσποότης. Matt.
 21. 33. Marc. 12. 1. Luc. 20. 9.
 18. 6 Μὴ

ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ.

18. 6 Μὴ ἱροῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσῳ; ;
Rom. 9. 20.

Ε Ζ Ε C Η.

39. 2 Καὶ ὅταν πλειοῦν τὰ χίλια ἔτη. Α-
ρος. 20. 7.
12. 21 Πῶς ἐστὶν ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ;
2 Pet. 3. 4.
18. 7 Ἐπένασαι, καὶ ἰδώκατί μοι φαγεῖν.
Matt. 25. 35.

D A N I E L.

7. 10 Καὶ χιλιάδες χιλιάδων. Αρος. 5. 11.
12. 7 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἱστῶσε ἐπὶ τῆς
βασιλείας. Αρος. 10. 5.

J O E L.

3. 15 Ὁ ἥλιος σκοιωθήσεται. Mat. 24. 29.
Marc. 13. 24.

M I C Η.

2. 10 Οὐκ ἔχομεν αὐτὸν μέμνησαι πάλιν. Heb.
13. 14.
4. 7 Βασιλεύσῃ ἐπὶ τὸ οἶκον Ἰακώβ. Luc.
1. 33.

I N

IN NOVI FOEDERIS
LIBROS.

BΙΒΛΕ, ΚΑΚΩΝ ΠΑΝΑΚΕΙΑ, ΠΑ-
ΝΥΣΤΑΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ
ΖΩΗΝ ΕΚ ΘΑΝΑΤΟΥ ΠΑΣΙ ΧΑ-
ΡΙΣΣΑΜΕΝΟΥ·

BΙΒΛΕ, ΦΙΛΟΝ ΔΩΡΗΜΑ ΘΕΗΓΕ-
ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΗΟΣ·

ΜΟΥΣΗ, ΚΑΙ ΣΟΦΗ, ΚΑΙ ΧΑ-
ΡΙΣ ΟΥΡΑΝΗ,

ΖΩΗ ΕΠΙΧΘΟΝΙΩΝ, ΧΘΟΝΟΣ ΟΥ-
ΡΑΝΕ, ΠΑΣΙ ΜΕΛΟΥΣΑ

ΩΝ ΠΟΘΟΣ ΑΘΑΝΑΤΩΝ ΣΤΗ-
ΘΕΣΙΝ ΕΜΠΕΦΥΕ·

ΣΟΙ ΠΡΟΣΦΥΣ, ΣΟΦΗΣ ΤΗΣ ΑΝ-
ΔΡΟΜΕΗΣ ΛΕΛΑΘΟΙΜΗΝ,

ΣΥΝ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ, ΣΥΝ
ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ·

ΣΥΝ ΣΟΙ ΘΗΗΤΟΝ ΑΝΑΚΤΑ, ΤΟΝ
ΑΘΑΝΑΤΟΝ, ΠΡΟΣΙΔΟΙΜΙ·

ΣΩΗΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΣΥΝ ΣΟΙ
ΑΜΕΙΨΑΜΕΝΟΣ.

DAN. HEINSIUS.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΪΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. Ι.

- 1 **Β**ΙΒΛΟΣ γένεσως Ἰησοῦ Χρισ-
του, υἱοῦ Δαβίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.
2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ·
Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰσάκ, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ.
3 Ἰσάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρίσ καὶ τὸν Ζαχα-
ρίαν· Φαρίσ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσραήμ·
Ἐσραήμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ.
4 Ἀβραάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάμ· Ἀμινα-
δάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασάν· Ναασάν δὲ
ἐγέννησε τὸν Σαλωμών.
5 Σαλωμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοόζ ἐκ τῆς Ραχάβ·
Βοόζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ωβήδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ωβήδ
δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβίδ.
6 Δαβίδ δὲ ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ
τῆς Βαθσέβης.
7 Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοβοάμ· Βοβοάμ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά.
8 Ἀσά

8 Ἀπὸ ἧ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ ἧ ἐγέννησε τὸν Ἰωραμί· Ἰωραμί ἧ ἐγέννησε τὸν Οὔζιαν.

9 Οὔζιας ἧ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ ἧ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ· Ἄχαζ ἧ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Ἐζεκίας ἧ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.

11 Ἰωσίας ἧ ἐγέννησε τὸν Ἰερονίαν ἑταῖρος ἀδελφοῦς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆ μεθικεσίας Βαβυλῶνων.

12 Μετὰ ἧ πρὸ μεθικεσίας Βαβυλῶνων, Ἰερονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιάδ· Ἀβιάδ ἧ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ· Ἐλιακίμ ἧ ἐγέννησε τὸν Ἀζάρ.

14 Ἀζάρ ἧ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ ἧ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ ἧ ἐγέννησε τὸν Ἐλιэд.

15 Ἐλιэд ἧ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ ἧ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν ἧ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Ἰακώβ ἧ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβίδ, γενεαὶ δεκατίσασαι· καὶ ἀπὸ Δαβίδ ἕως τῆ μεθικεσίας Βαβυλῶνων, γενεαὶ δεκατίσασαι· καὶ ἀπὸ τῆ μεθικεσίας Βαβυλῶνων ἕως τῆ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατίσασαι.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

3

- 18 Τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἡ γέννησις ἕτις αὐτῷ.
 Μηνεὺ θείας γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαριάμ
 τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοῖς, ὡς εἶπεν
 ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου.
- 19 Ἰωσήφ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, διουνοῦσά αὐν, ἔμελλεν
 θέλειν αὐτῷ ὡς ἀδελφίον, ἐπειδὴ ἄγνωστον
 λατρεῖα ἀπολύσασθαι αὐτῷ.
- 20 Ταῦτα ὁ αὐτῷ ἐόησεν ἄγγελος, ἰσὺς ἀγγε-
 λος Κυρίου κατ' ὄρασι φανήσασθαι αὐτῷ, λέγων,
 Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς ὡς λα-
 βεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκα σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ
 γνηθῆεν ἐκ πνεύματος ἁγίου.
- 21 Τέξεται ἡμεῖς υἱόν, καὶ καλέσῃς τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 ἸΗΣΟΥ ἸΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸ λαὸν αὐτοῦ
 ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
- 22 (Τῷτο ὁ ὅλος γέννησις ἵνα πληρωθῆ τὸ
 ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέ-
 γοντος,
 23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, ἔτις
 υἱόν, καὶ καλέσῃς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἘΜΜΑ-
 ΝΟΥΗΛ· ὅ ἐστι μεθερμηνεύοντο, μετ'
 ἡμῶν ὁ Θεός.)
- 24 Διευγερθεὶς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίη-
 σεν ὡς ἐρωσάσκειν αὐτῷ ὁ ἀγγελος Κυρίου,
 ἔκ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
- 25 Καὶ ὅτε ἐγέννησεν αὐτῷ, ἕως ἃ ἔπειθε
 τὸν υἱόν αὐτῆς τὸν ὀνομαστόν, καὶ ἐκάλεσε
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥ ἸΝ.

A 2 .

Κεφ.

- 1 ΤΟῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδὲς μάγους ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·
- 2 Πῶς ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλὸς τῆς Ἰουδαίας; εἶδομεν γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
- 3 Ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτῶν.
- 4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τὰς δούλους ἐγραμματίει τοὺς λαοὺς, ἐπιωτάειντο παρ' αὐτῶν πῶς ὁ Χριστὸς γενᾶται.
- 5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· ἔτι γὰρ γέγραπέν· ἀλλὰ ἔτι προσθήτε·
- 6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, ἕδαμῶς ἐλαττώσει ἐν τοῖς ἡμέροισιν Ἰούδα· ἐκ σὺ γὰρ ἐξελεύσεσθαι ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸ λαόν σου τὸν Ἰσραήλ.
- 7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκράβωσε παρ' αὐτῶν τὸ χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρα.
- 8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Προσθέντες, ἀκράβως ἐξετάσατε ποῦ εἰς ποιεῖτε· ἐπὶ δὲ εὗρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.
- 9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπερὸύθησαν. εἶδὲς, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προσήλθον αὐτοῖς,

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

- αὐτὸς, ἕως ἔλθῃ ἡ ἰσχυρὴ ἡλικία τὸ παιδίον.
- 10 Ἰδοὺς δὲ τὴν ἁγίαν, ἐχάρησεν ἡσυχῶν
μεγάλῃ σφοδρῶς.
- 11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, ἄρρον τὸ παι-
δίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πιστοῖς
θεοσκηπτοῦ αὐτοῦ, καὶ αἰοιζασίαις τῆς τη-
σωρῆς αὐτοῦ, ὡσεὶ καὶ αὐτὴ ὄψθη.
ἡσυχῶν, καὶ λιβαῶν, καὶ σμύρνας.
- 12 Καὶ χρηματιζόμενος καὶ ὄψας μὴ ἀνα-
παύσασθαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνε-
χώρησεν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
- 13 Ἀναχωρησάντων ἡ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος
Κυρίου φαίνεται καὶ ὄψας τὸν Ἰωσήφ, λέγων·
Ἐγερθεὶς ὡρτάλαβι τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ, καὶ φεύγεῖς εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι σκεῖ ἕως
αὐτοῦ εἰπὼσσί μοι καὶ γὰρ Ἡρώδης ζητεῖ τὸ παι-
δίον, ἵνα ἀποκτείνῃ αὐτό.
- 14 Ὁ ἡγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον ἔτι μη-
τρῶς αὐτοῦ τυκίνας, ἕως ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον.
- 15 Καὶ ὡς σκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προ-
φήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἴγυπτου σκέλευσε τὸν
ἡγούμενον.
- 16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαύθη ὑπὸ τοῦ
μαγῶν, ἐθυμώθη λίαν· ἔδραπένας ἀνέβη
πάντας τὰς παῖδας τὰς ἐν Βηθλεὲμ ἔτι ἐν πάσι
τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, διὰ τοῦ διέβου καὶ κατωτέρω,
καὶ τὸν ἡσυχῶν ἡσυχῶν ἡσυχῶν τῆς μητρὸς.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἰερεμίᾳ ὁ
 πρῶτος, λέγων,

18 Φωνὴ ἐν Βαμὼ ἠκούσθη, θρῆνος ἐκλαυθ-
 μὸς ἐ ἐδύρμους πολλύς, Βαχὴλ κλαίῃσα τὰ
 τέκνα αὐτῆς· κὴ εὐκ ἤθελε ὠδρακληθῆναι,
 ὅτι εὐκ εἰσί.

19 Τελούθησιν ὁ ὁ Ἡρώδης, ἰδὲ ἀγγε-
 λῶν Κυρίῃ καὶ ὄναρ φαίνε) τῷ Ἰωσήφ
 ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Λέγων, Ἐγέρθεῖς ὠδραλαβε τὸ παιδίον ἐ
 τὸ μητέρα αὐτῆ, ἐ πορεύε εἰς γῆν Ἰσραήλ·
 τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζηῆντες τὸ ψυχῶν ὁ παιδῆ.

21 Οὗ ὁ ἔγερθεῖς παρέλαβε τὸ παιδίον κὴ τὸ
 μητέρα αὐτῆ, ἐ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

22 Ἀκούσας ὁ ὅτι Ἀρχέλαῶ βασιλεύει ἐπὶ
 τῆ Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδης ὁ πατρὸς αὐτῆ,
 ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν. χρηματικῶς ὁ καὶ
 ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆ Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἐλθὼν κατέκνησεν εἰς πόλιν λεγομένην
 Ναζαρέτ· ὅπως ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν
 πρῶτων, ὅτι Ναζωραῖῶν κληθήσε).

Κεφ. γ'. 3.

1 Εἰς τῆς ἡμέραις ἐκείναις ὠδραγένε)
 Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ
 ἐρήμῳ τῆ Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων, Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βα-
 σιλεία τῆ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

3 Οὗτῶν γάρ ἐστιν ὁ ῥηθὲν ὑπὸ Ἠσαΐᾳ ὁ
 πρῶτος,

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἰερεμίᾳ ὁ
 πρῶτος, λέγων,

18 Φωνὴ ἐν Βαμὼ ἠκούσθη, θρήνος ἐκλαυθ-
 μὸς ἐξ ὀδύρμων πολλῶν, Βαχὴλ κλαίεισα τὰ
 τέκνα αὐτῆς· κὶ εὐκῆ ἦτελε ὡδρακληθῶσα,
 ὅτι εὐκῆ εἰσὶ.

19 Τελούθησάτω ἡ ὡδρα κληθῶσα, ἡ Ἡρώδης, ἰδὲ ἀγγε-
 λὸν Κυρίου καὶ ὄναρ φαίνε) τῷ Ἰωσήφ
 ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Λέγων, Ἐγέρθεις ὡδρα λαβε τὸ παιδίον ἐ-
 τ' μητέρα αὐτῆς, ἔπερσὺς εἰς γῆν Ἰσραήλ·
 τεθνήκασι γὰρ οἱ ζηῆτιοὶ τ' ψυχῶν ὡδρα λαβῶν.

21 Οὗ ἡ γέρθεις παρέλαβε τὸ παιδίον κὶ τ'
 μητέρα αὐτῆς, ἔῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

22 Ἀκούσας ἡ ὡδρα Ἀρχέλαβου βασιλῆος ἐπὶ
 τῆ Ἰουδαίας ἀπὸ Ἡρώδης ὡδρα πατρὸς αὐτῆς,
 ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν. χρηματικοὶ δὲ καὶ
 ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆ Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἐλθὼν κατέκνησεν εἰς πόλιν λεγομένην
 Ναζαρέτ· ὅπως ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν
 πρῶτων, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσε).

Κεφ. γ'. 3.

1 Εἰς ταῖς ἡμέρας ἐκεῖνας ὡδρα γέ-
 νε) Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ
 ἐρήμῳ τῆ Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων, Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βα-
 σιλεία τῆ βασιλείας.

3 Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθὲν ὑπὸ Ἠσαΐᾳ ὁ
 πρῶτος,

ἠερήμα· Ἐτοιμάσατε τὸ σῶν Κυρίου, ὥστε καὶ ποιῆτε ὡς τρεῖς αὐτῷ.

- 4 Αὐτὸς ᾧ ὁ Ἰσραήλ εἶχε τὸ ἰδύμα αὐτῷ ἀπὸ τριῶν καρμῶν, καὶ ζῶντο δὲ μακρὰ ἰσχύως ὡς τὸ σφῶν αὐτῷ. ἢ οὐκ ἔσονται αὐτῷ ὡς ἀκρίδες καὶ μίλι ἄχριοι.
- 5 Τότε ἐξεπορεύετο ἄθως αὐτὸν ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περιχωρησθεῖς Ἰορδάνης·
- 6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῇ Ἰορδάνῃ ὡς αὐτῷ, ἐξομολογούμενοι ὡς ἀμαρτίας αὐτῶν.
- 7 Ἰδὼν δὲ πολλὰς τῶν Φαρισσαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτῷ, εἶπεν αὐτοῖς· Γενήματα ἰσχυρῶν, τίς ὑμῶν ἐξείλεται ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μεγάλης ὀργῆς;
- 8 Ποιήσατε οὖν καρπὸν ἀξίον τῆς μετανοίας.
- 9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρες ἔχομεν τὸ Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι διὰ τὸ ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τέπει ἐγενεῖται τέκνα τῶν Ἀβραάμ.
- 10 Ἦδη ᾧ καὶ ἡ ἀξίτη ἄθως τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κείνῃ. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιεῖ καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
- 11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετανοίαν· ὁ ᾧ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός μου ἐστίν, ὃς οὐκ ἐμὲ ἰκανὸς τὰ ὑποδήματα βαπτίσαι.

βασιάου. αὐτὸς ὑμαῖς βαπτίσῃ ἐν πνύματι ἁγίῳ καὶ πυρί.

- 12 Οὐ τὸ πλύον ἐν τῇ χεὶ αὐτῆ, καὶ ἀλαλαχθεὶς τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ σιωπᾷ τὸν σίτον αὐτῆ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ ἧ ἄχρον καὶ ἀκαύσθ πυρὶ ἀσβέσω.
- 13 Τότε ὡρᾷ γίνε¹) ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὴν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὃ βαπτισθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ.
- 14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι; καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με;
- 15 Ἀποκριθεὶς ἧ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι· ἔτι γὰρ πρέπει ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πάσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν.
- 16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδὲ, ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ ἔρανοι, ἔειδε τὸ πνεῦμα ὃ Θεὸς καὶ αὐτὸν ὡσεὶ πτερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.
- 17 Καὶ ἰδὲ φωνὴ ἐκ τῶν ἐρανωῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστι ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκηται.

Κεφ. δ'. 4.

- 1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ Διαβόλου.
- 2 Καὶ νησάσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπειάσατο.
- 3 Καὶ πειρασθῆναι αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν·

Εἰ

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

9

Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, ἐπιτίθει τοὺς λίθους τούτους ἐφ' ἑσέ
 γλῶσσί).

4 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε γέγραπτόν ἐστι· Οὐκ ἐπιτίθει
 ἄλλο μὴ ζήσεις ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τῶν
 ῥημάτων ἐκπερομήνη εἶσε μοι Θεοῦ.

5 Τότε ὡρᾶ λαμβάνει αὐτὸν ὁ ἀρχιδιάκονος
 εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τῷ
 πτερυγίῳ τοῦ ἱεροῦ.

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε
 σεαυτὸν ἔατω γέγραπτόν ἐστι· Ὅτι τοῖς ἀγγέ-
 λοις αὐτῷ ἐπιτελεῖται πάντα τὰ ῥημάτια, καὶ ἐπὶ γλῶσσάν
 σου ἕστησιν, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸ
 πόδα σου.

7 Ἐφ' ἧς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπτόν ἐστι·
 Οὐκ ἐκπερομήνη εἶσε μοι Θεόν.

8 Πάλιν ὡρᾶ λαμβάνει αὐτὸν ὁ ἀρχιδιάκονος
 εἰς ὄρεον ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν
 αὐτῷ πάντας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου ἐπιτε-
 λεῖσθαι αὐτῶν.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοὶ δώσω,
 ἐὰν πτωὶ προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἰπαγε σατανᾶ·
 γέγραπτόν ἐστι· Κύριον τὸ Θεόν σε προσκυ-
 νήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ ἀρχιδιάκονος καὶ ἰδὲ,
 ἄγγελοι προσήλθον, καὶ διηγήσιν αὐτῷ.

12 Ἀκὴντας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη
 ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

A 5

13 Καὶ

13 Καὶ καταλιπὼν τὸ Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατέ-
κησεν εἰς Καπερναῦμ τὴν ὡρεθαιλασίαν,
ὅπου οἰοῦσι Ζαββλὼν καὶ Νεφθαλείμ.

14 Ἴνα πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ
προφήτου, λέγοντος·

15 Γῆ Ζαββλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὅδὸν θα-
λάσσης, πέραν τῆς Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκοτίᾳ, εἶδε φῶς
μέγα, καὶ τοῖς καθήμενοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ
θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσθαι, καὶ λέγει·
Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὡρεθαιλασίαν
καὶ τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σί-
μων καὶ λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτῶν, βάλλοντας ἀμφίβλητρον εἰς
τὴν θάλασσαν (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω με, καὶ
ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων·

20 Οἱ δὲ ἀθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ πρὸς ἄλλους εἶδεν ἄλλους δύο ἀ-
δελφοὺς, Ἰάκωβον καὶ τὸν Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάν-
νην τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζε-
βεδαίου πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ
δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ἀθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὴν
πατέραν αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ

23 Καὶ ἐβίβησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ὁ Ἰησοῦς, διδάσκει ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἕρπυλλον ἐπιβάλλων ἐπὶ τοὺς μαλακίους ἐν ταῖς συναγωγαῖς.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκρόασις αὐτοῦ εἰς Ὀλλύαν καὶ Συρίαν· ἐθεσπέρευεν αὐτῷ πάντα τὰς κραιπνοὺς ἔχοντας, πικίλας νόσους καὶ βασάνους σωματικὰς καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σιληιαζομένους, καὶ ὄψαλιν ἐπιβάλλων αὐτοῖς.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέρασθεν Ἰορδάνου.

Κεφ. ε'. 5.

1 Ἰδὼν δὲ τὸν ὄχλον, αἰετοῦ εἰς τὸ ὄρεον καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, ἐθεσπέρευεν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτοὺς, λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

4 Μακάριοι οἱ πένθοντες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεηθῆντες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

- 8 Μακάριοι οἱ καρποὶ τῆ καρδίας· ὅτι αὐτοὶ τὸ Θεὸν ὄψον·
- 9 Μακάριοι οἱ ἐπιλωποπίοι· ὅτι αὐτοὶ ὑοὶ Θεῦ κληθήσονται.
- 10 Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκα δικαιοσυνῆς· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
- 11 Μακάριοι ἐστε ὅσων ἐκαθέδισαν ὑμῶν καὶ διώξαν, ὅτι εἶπεν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα κατ' ὑμῶν, ψευδοὶ, ἕνεκα ἐμοῦ.
- 12 Καίρειε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς ἔργοις· ὅτι ἡ δὲ ἐδίωξαν τὰς περὶ ὑμῶν.
- 13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆ γῆς· ἐὰν ᾗ τὸ ἄλας μωραθῆ, ἐν τίνι ἀλιωθήσεται; εἰς ἕδρην ἰαχὺς· ἐπὶ εἰ μὴ βληθῆται ἔξω, καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου.
- 14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ἐ δύναιτο πόλις κρυβῆναι ἐπὶ τῆ ὄρει καὶ κρυβῆναι.
- 15 Οὐδὲ καί τις λύχνον, καὶ πηξάσθαι αὐτὸν ὑπὸ τὸ μῦθον, ἀλλὰ ἐπὶ τὸ λυχνίον, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
- 16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσονται τὸ πατέρα ὑμῶν τὸ ἐν τοῖς ἔργοις.
- 17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλύσαι τὸ νόμον, ἢ τὰς περὶ ὑμῶν· ὅτι ἦλθον καταλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

- 8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδίας· ἅπ
αὐτοὶ τὸ Θεὸν ὄψον).
- 9 Μακάριοι οἱ ἐλεηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.
- 10 Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιο-
συνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
- 11 Μακάριοι ἐστε ὅταν ἐκδικήσωσιν ὑμᾶς καὶ
διώξωσι, ἔειπαι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ'
ὑμῶν, ψυδάρημοι, ἕνεκεν ὑμῶν.
- 12 Χαίρετε, ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς ἔργοις· ὅτι οὕτως ἔδιδωξαν τὰς
σφραγίδας τὰς ἐπὶ ὑμῶν.
- 13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆ γῆς· ἐὰν ᾗ τὸ ἅλας
μωρανθῆ, ἐν τίνι ἀλαθῆσεται; εἰς ὕδωρ ἰαχύνεται
ἐπὶ εἰ μὴ βληθῆται ἔξω, καὶ καθαπαλείσεται·
ὡς τὸ ἄνθρωπων.
- 14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ Φῶς τοῦ κόσμου. ἐ δύναι πό-
λις κρυβῆναι ἐπὶ τῆ ἄρας κελύφης.
- 15 Οὐδὲ κηρύσσει λύχνον, καὶ πηρέασεν αὐτὸν
ὑπὸ τῆ μῦθου, ἀλλ' ἐπὶ τῆ λυχνίας, καὶ λάμ-
πη πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
- 16 Οὕτως λαμψάτω τὸ Φῶς ὑμῶν ἔμπρο-
σθεν τοῦ ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ κα-
λὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸ ἐν
τοῖς ἔργοις.
- 17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλύσαι τὸ νόμον,
ἢ τὰς σφραγίδας· οὐκ ἦλθον καταλύσαι, ἀλλὰ
πληρῶσαι.

ὁ ἀνίδωκε τῷ κρείττῳ, καὶ ὁ κρείττερός τῳ ἡσθεσθῆναι
 τῷ ὑποηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

2.6 Ἀλλὸ λέγω σοι, ἔμὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως
 αὐτῷ ἀποδώσῃ τὸ ἔρατον καρδάντιον.

2.7 Ἡκέσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ
 μοιχάσεις·

2.8 Ἐγὼ ἕ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυ-
 ναῖκα ὡς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοι-
 χάσει αὐτῷ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

2.9 Εἰ ἕ ὁ ὀφθαλμὸς σε ὁ δεξιὸς σκανδαλίζῃ
 σε, ἐξέλε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σῶ· συμφέρῃ
 γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῷ μελῶν σε, καὶ μὴ
 ὅλοι τὸ σῶμά σε βληθῆ εἰς γέενναν.

3.0 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σε χεὶρ σκανδαλίζῃ σε,
 ἔκκοψον αὐτῷ, καὶ βάλε ἀπὸ σῶ· συμφέρῃ
 γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῷ μελῶν σε, καὶ μὴ
 ὅλον τὸ σῶμά σε βληθῆ εἰς γέενναν.

3.1 Ἐρρέθη ἕ ὅτι ὅς αὐτῷ ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ, ὁδὴ αὐτῷ ἀποστᾶσιον·

3.2 Ἐγὼ ἕ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς αὐτῷ ἀπολύσῃ τῷ
 γυναικί αὐτοῦ, παρεκτός λόγου πορείας,
 ποιῆ αὐτῷ μοιχᾶσθῆναι καὶ ὅς εἶναι ἀπολελυ-
 μένῳ γαμήσει, μοιχᾶται.

3.3 Πάλιν ἡκέσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις·
 Οὐκ ἐπισηκῆσεις, ἀποδώσεις ἕ τῷ Κυρίῳ τὸς
 ὄρκους &c.

3.4 Ἐγὼ ἕ λέγω ὑμῖν, μὴ ὁμῶσαι ὅλως· μήτε
 ἐν τῷ ἔρατι, ὅτι ἕρρονται ἐπὶ τῷ Θεοῦ·

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ. 15

- 35 Μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιοι ἐσὶ τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ· μήτε ἐν Ἱερουσόλυμο, ὅτι πόλις
ἐστὶ τῆς μεγάλης βασιλείας.
- 36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμίσης, ὅτι ἂν
διώσασθαι μίαν τρίχα λευκῆν ἢ μελαίναν
ποιῆσθαι.
- 37 Ἐγὼ δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, Ναὶ ταῦτά, Οὐκ ἔ-
στιν ὅτι ὁμοιωθῆναι τῷ πνεύματι, ἐκ τῆς ποιηρῆς ἐστίν.
- 38 Ἡκέσθητε ὅτι ἐρέθη· Ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ
ὄφθαλμοί, καὶ ὁδόν τε ἀντιὸς ὁδοῦ τῆς.
- 39 Ἐγὼ ἢ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀνελκύσασθε τὸ πο-
νηρὸν· ἀλλ' ὅσους σε βαπτίσωσιν ἐπὶ τὴν ἐξέλιαν (ὡ-
στιαρῆνα, σπέρσον αὐτὸν καὶ τὴν ἄκλινον.
- 40 Καὶ τὸ θελοντί σοι κληθῆναι, ἔτι χειρώσῃ
σου λαβεῖν, ἄφες αὐτὸν ἔτι τὸ ἰμάγιον.
- 41 Καὶ ὅσους σε ἀγαθήσῃς μίλιον ἔτι, ὑπάγε
μετ' αὐτοῦ δύο.
- 42 Ταῦτά ἐστιν ἃ σε δίδου· καὶ τὸ θελοντα δῶν
σοῦ δανείσασθαι, μὴ δῶν σραφῆς.
- 43 Ἡκέσθητε ὅτι ἐρέθη· Ἀγαπήσθαι τὸ πλο-
σίον σου, καὶ μισήσθαι τὸ ἐχθρόν σου·
- 44 Ἐγὼ ἢ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς
ὑμῶν, ἀλογεῖτε τοὺς κατὰ εὐμενίαν ὑμῶν,
καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ ὁμο-
σύνουθε ὑπὲρ τῶν ἐκηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ
διωκόντων ὑμᾶς·
- 45 Ὅπως γλήφατε ὑοὶ τῆς πατρὸς ὑμῶν τῆς ἐν
οὐρανοῖς, ὅτι τὸ ἥλιος αὐτῆς ἀνατέλλει ἐπὶ ποιηρῆς
καὶ

- 35 Μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ἕως ποδῶν ἐστὶ τὸ πω-
δῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱερουσόλυμα, ὅτι πόλις
ἐστὶ τῆς μεγάλης βασιλείας.
- 36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμώσης, ὅτι ἂν
διώσασθαι μίασὺν τριῶν λόβων ἢ μελαινάσθαι
ποιῆσθαι.
- 37 Ἐγὼ δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, Ναὶ ναὶ, Οὐκ
τὸ ἵκανόν τέτων, ἐκ τῆς ποιηρῆς ἐστίν.
- 38 Ἡκέσατε ὅτι ἐρρέθη· Ὁφθαλμοὶ ἀντὶ
ὀφθαλμοῦ, καὶ ὁδόν τε ἀντὶ ὁδοῦ·
- 39 Ἐγὼ ἢ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντικλιῶμαι τῷ πο-
νηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε βραπίσσει ἐπὶ τὸ ἐξέλαιον
σταγῆνα, ἐρέσθαι αὐτῷ καὶ τὴν ἄκλινον·
- 40 Καὶ τῷ θέλονται σοὶ κεραιθῶσαι, ἔτι χιθῶνά
λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ ἔτι ἱμάτιον.
- 41 Καὶ ὅστις σε ἀγαρῆσσει μίλιον ἔτι, ὑπάγε
μετ' αὐτοῦ δύο.
- 42 Τὰ αὐτῶν τί σε δίδου· καὶ τὸ θέλονται δὲ πρὸς
σοῦ δαυείσαι, μὴ ἀπογραφεῖς.
- 43 Ἡκέσατε ὅτι ἐρρέθη· Ἀγαπήσεις τὸ πλη-
σίον σου, καὶ μισήσεις τὸ ἐχθρὸν σου·
- 44 Ἐγὼ ἢ λέγω ὑμῖν, ἀγαπήσατε τὸς ἐχθρὸς
ὑμῶν, ὀλογεῖτε τὸς κενερωμένους ὑμῶν,
καλῶς ποιεῖτε τὸς μισθῶντες ὑμῶν, καὶ ὁμο-
σάχετε ὑμῖν ἐπὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμῶν καὶ
διωκόντων ὑμῶν·
- 45 Ὅπως γάρ ηὐδοῦσθε ὑμῖν πατρὸς ὑμῶν ἡ
ἐρεσθῆναι, ὅτι τὸ ἥλιος αὐτῶν ἀνατέλλει ἐπὶ πονηρὸν
καὶ

καὶ ἀγαθὸς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐάν γὰρ ἀγαπησῆτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; ἔχει καὶ οἱ τελῶνας τὸ αὐτὸ ποιεῖσι;

47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσηθε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν μόνον, ἢ ὡσεὶ μισθὸν ποιεῖτε; ἔχει καὶ οἱ τελῶνας ἕτω ποιεῖσιν;

48 Ἔσεθε ἔν ὑμεῖς τέλφοι, ὡσπερ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔθρονοις τέλφος ἐστὶ.

Κεφ. 5'. 6.

1 ΠΡΟΣΕΧΕΙΕ ΤΙΝ ἔλεημοσυλίῳ ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπαροθεν τῷ ἀνθρώπων, ὡς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή γε, μισθὸν οὐκ ἔχετε ὡς καὶ τὰ παιᾶν ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς ἔθρονοις.

2 Ὅταν ἔν πεινῆς ἔλεημοσυλίῳ, μὴ σαλπίζης ἔμπαροθεν αὐτοῦ, ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιεῖσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασιώσιν ἐπὶ τῷ ἀνθρώπων. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σὺ δὲ ποιῆναι ἔλεημοσυλίῳ, μὴ γνώτω ἡ δεξιερὰ αὐτοῦ τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ αὐτοῦ.

4 Ὅπως ἡ σὺ ἢ ἔλεημοσυλίῳ ἐν τῷ κρυπτοῦ καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτοῦ, αὐτὸς ἀποδώσει σοὶ ἐν τῷ φανεροῦ.

5 Καὶ ὅταν παροσώχη, ἔκ' ἔση ὡσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατῶν ἐσῶτες παροσώχουσι, ὅπως ἀνφανώσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὲν

λέγω

λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπίχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

6 Σὺ ἵστασαι προσόχη, εἵσπλθι εἰς τὸ ταμειεῖον (καὶ κλέψας τὸ ἄρθρον (καὶ προσόχου τῷ πατρὶ (καὶ τῷ ἐν τῷ κρυπτήῳ· καὶ ὁ πατήρ (καὶ ὁ βλῖπναι ἐν τῷ κρυπτήῳ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσόχοιμοι δὲ μὴ βατιολογήσητε, ὡσπερ οἱ ἰθνηγοὶ· δεκῆ (εἰ γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν ἐισακκοδή (σον).

8 Μὴ εἴ ἐμγοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ἂν χρεῖαι ἔχητε, ὡς ἔξ ὑμαῶν αἰτήσασα αὐτόν.

9 Οὕτως εἴν προσόχοιμοι ὑμεῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἕρανοῖς· ἀβιαθήτω τὸ ὄνομα (καὶ).

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία (καὶ· γρηθήτω τὸ θέλημα (καὶ, ὡς ἐν ἕρανῷ, ἐ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρθρον ἡμῶν τὸ ἐπίσσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφθλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεθα τοῖς ὀφθλεταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ ἐισενέκης ἡμαῶν εἰς πῆρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμαῶν ἀπὸ ἔπποθηροῦ· ὅτι συ ἐστὶ ἡ βασιλεία, ἐ ἡ δυνάμεις, ἐ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας· ἀμῆν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ ὀφθλήματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐφάνι (σ).

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ ὀφθλήματα

- τῶν ἰσχυρίων αὐτῶν, ἐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν
 ἀφῆσθε τὰ ἰσχυρία ὑμῶν.
- 16 Ὅταν δὲ νησύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ
 ὑποκριταί, σκυθρωποί. ἀφανίζετε γὰρ τὰ
 πρῶτωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώ-
 ποις νησύουτες, ἀλλ' ἡμεῖς λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέ-
 χεσθε τὸ μίσητον αὐτῶν.
- 17 Σὺ δὲ νησύων ἀλέψαι ἑξ ἑ κεφαλῶν,
 καὶ τὸ πρῶτον ἑξ ἑ νήσων.
- 18 Ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νησύων,
 ἀλλὰ τῷ πατρὶ ἑξ ἑ τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ
 πατήρ ἑξ ἑ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει
 σοι ἐν τῷ φανερῷ.
- 19 Μὴ ἠσπασαίετε ὑμῖν ἠσπαστρῶς ἐπὶ τῆς
 γῆς, ὅπως σὴς καὶ βρωῶσις ἀφανίζῃ, καὶ ὅπως
 κλέπῃ διορύσσει καὶ κλέπῃσι.
- 20 ἠσπασαίετε ὑμῖν ἠσπαστρῶς ἐν ἔρειπῃ,
 ὅπως ἔτε σὴς ἔτε βρωῶσις ἀφανίζῃ, καὶ ὅπως
 κλέπῃ ἐ διορύσσει ἐδὲ κλέπῃσιν.
- 21 Ὅπως γάρ ἐστιν ὁ ἠσπαστρῶς ὑμῶν, ἐκεῖ
 ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.
- 22 Ὁ λύχνος ἑξ ἑ σώματος ἐστιν ὁ ὀφθαλμός·
 εἰαν οὖν ὁ ὀφθαλμός ἑξ ἑ ἀπλῆς ἢ, ὅλον τὸ
 σῶμα ἑξ ἑ φωτῆνον ἔσται.
- 23 Ἐάν ἢ ὁ ὀφθαλμός ἑξ ἑ πονηρὸς ἢ, ὅλον τὸ
 σῶμα ἑξ ἑ σκοτῆνον ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν
 σοί, σκοτῆνον ἐστὶ, τὸ σκοτῆνον πόσον;
- 24 Οὐδεὶς δυνάσκει κυρίως δευτέρῃ ἢ

γὼ τ' ἕνα μισήσα, καὶ τ' ἑτέροι ἀγαπήσα· ἢ εἰς
ἀνθρώποι, καὶ τ' ἑτέροι κατὰ φρονησά. ἕθιμά σου
Θεῷ δὲ λαίφην καὶ μαμμωνᾶ.

25 Διὰ τούτου λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυ-
χῇ ὑμῶν, τί φάγητε ἢ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώ-
ματι ὑμῶν, τί σκεύησθε· ἔτι ἡ ψυχὴ πλείον
ἐστὶ τῆς τροφῆς, ἢ τὸ σῶμα τῆς σκευῆς;

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετρίδια τῆς οὐρανῶν, ὅτι οὐ
σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ σπῶν, οὐκ εἰς
ἀποθήκας, ἢ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανῶν τριφῶ
αὐτά. ἔτι ὑμεῖς μάλλον ἀσφίρειτε αὐτῶν;

27 Τίς ἂν ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν διώσῃ τὸ
σῶμα ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτῆς πῆχυν ἐν ἡμέρῃ;

28 Καὶ ὅθεν σκευάσθητε τί μεριμνᾶτε; κα-
ταμάθετε τὰ κρίνα τῆς ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· ἢ
ξηραῖ, οὐδὲ κήθη.

29 Λέγω ἡ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ
τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιβάλλετο ὡς ἐν τούτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τῆς ἀγροῦ, σήμερον ὄντα,
καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ
Θεὸς ἕτως ἀμφιένυσιν, ἢ πολλὰ μάλλον
ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴ οὐκ μεριμνήσητε, λέγοντες· Τί φάγω-
μεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί φορέσωμεν;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε
γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανῶν ὅτι ζητεῖτε
τούτων ἀπάντων.

33 Ζητεῖτε ἡ τὸ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
καὶ

καὶ τὸ διηγοσιώλω αὐτῶ, καὶ ταῦτα πάντα
 ὡς ἐτεθήσε) ὑμῖν.

34 Μὴ ἔν μισσησῆσθε εἰς τὴν αὔριον· ἢ γὰρ
 αὔριον μισσησῆσθε τὰ ἰαυίης. δοκεῖον τῆ ἡ-
 μέρα ἢ κακία αὐτῆς.

Κεφ. ζ. 7.

1 Μὴ κείνετε, ἵνα μὴ κερῆτε.

2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κείνετε, κερῆσεθε
 ἔσθ ᾧ μέτρω μετρεῖτε, ἀντιμειρηθήσε) ὑμῖν.

3 Τί ἔβλεψες τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
 μῷ ἔ ἀδελφῶς (ε, τὸ ἐν τῷ σῶ ὀφθαλμῷ
 δοκῶν ἔ κατ'ανοῖς;

4 Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ (ε· ἄφες ἐκ-
 βάλω τὸ κάρφον ἀπὸ ἔ ὀφθαλμῶ (ε· κατ'
 ἰδῆ ἢ δοκῶς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ (ε;

5 Ὑποκρίτα, ἐκβαλε πρῶτον τὸ δοκῶν ἐκ ἔ
 ὀφθαλμῶ (ε, καὶ τότε δεξ βλέψης ἐκβαλεῖν
 τὸ κάρφον ἐκ ἔ ὀφθαλμῶ ἔ ἀδελφῶ (ε.

6 Μὴ δώτε τὸ ἄγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλλῃς
 τὰς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμ πρῶτον τὸ χίρων
 μήποτε καταπαλήσω (ιν αὐτὰς ἐν τοῖς ποσὶν
 αὐτῶν, ἔ σραφέντες ῥήξω (ιν ὑμῶς.

7 Αἰτεῖτε, ἔ δοθήσε) ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ
 δώρησθε· κρέετε, ἔ ανοιγήσε) ὑμῖν.

8 Πας γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν δι-
 εῖσκει, καὶ τῶ κρέοντι ανοιγήσε).

9 Ἡ πῶς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἀνθρωπῶ, ὃν ἐὰν αἰτή-
 σῃ ὁ γὸς αὐτῶ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσῃ αὐτῷ;

- 10 Καὶ ἴαν ἰχθῦν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσῃ αὐτῷ;
- 11 Εἰ ἔν ὑμῖν, πνηροὶ ὄφεις, οἷά τ' εἰ δέμας αἰσάτε διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πότε μάλ-
 λον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ σὸ τοῖς ἕσθαι τοῖς, δώσῃ αἰσά-
 τε τοῖς αἰτήσιν αὐτῶν;
- 12 Πάντα ἔν ὅσα αὐτὸς θέλει ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
 οἱ ἀνθρώποι, ἔτω καὶ ὑμεῖς ποιῆτε αὐτοῖς·
 ἔτι γὰρ ἐστὶ νόμος καὶ οἱ ὠροφῆται.
- 13 Εἰσελθεῖτε εἰς τὴν πόλιν καὶ ἴτετε ὅτι πω-
 τεῖα ἡ πόλις, εἰς ἡρῶνας καὶ ἰσθμῶν καὶ ἀπαύσας
 εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσὶ οἱ ἐπιστομῶν
 δι' αὐτῆς.
- 14 Ὅτι σιὴ ἡ πόλις, καὶ τεθλιμενῶν καὶ ἰσθμῶν καὶ ἀπαύ-
 σας εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλιγοὶ εἰσὶ οἱ
 ἀποσκοπίες αὐτῆς.
- 15 Προσέχετε ἡ δὲ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτι-
 νες ἔρχονται ἕως ὑμῶν ἐν εὐνομίᾳ ὡροφῶ-
 νται, ἵνα ἵνα εἰς λύκους ἄρπαγας.
- 16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεται αὐ-
 τῆς. μήτε συλλέξουσιν ἀπὸ ἀκαθῶν σταφυλῶν,
 ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;
- 17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς κα-
 λὸς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρπὸς
 πνηρὸς ποιεῖ.
- 18 Οὐδὲν δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς πο-
 νηρὸς ποιεῖν, ἔδὲ δένδρον σαπρὸν καρπὸς
 καλὸς ποιεῖν.

19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκ-
 κήσεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20 Ἄραγε ἀπὸ τῆς καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε
 αὐτούς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε Κύριε, εἰσε-
 λούσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ
 ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἐρῶσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·
 Κύριε Κύριε, ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμετέ-
 ρου, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου δαυμὸν ἐξεβά-
 λουμεν, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου δυνάμεις πολλὰς
 ἐποιήσαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέ ποτε
 ἔγνω ὕμας. ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργα-
 ζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Πᾶς ὁ ἐν ὄσκει ἀκέραιος μετὰ λόγους τέτους,
 καὶ ποιῶν αὐτούς, ὁμολογήσει αὐτὸν ἀνδρὶ φρο-
 νίμῳ, ὁσκει ἀνομήσει τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐπὶ
 τῷ πέτρῳ.

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχή, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ,
 καὶ ἐπνύσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ᾤθησαν ἐπὶ τῇ
 οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· στεθεμελίωθη γὰρ
 ἐπὶ τῷ πέτρῳ.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκέραιος μετὰ λόγους τέτους,
 καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμολογήσει ἀνδρὶ μω-
 ρῷ, ὁσκει ἀνομήσει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
 τῷ ἄμμῳ.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχή, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ,
 καὶ

καὶ ἐπύθωντο οἱ ἄνθρωποι, ἔσθοντες ἑαυτοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐπίσταντες, καὶ ἠὲ ἡ πλῆθυσ αὐτῶν μεγάλη.

28 Καὶ ἐχρῆσθότι σωσιπέλιστον ὁ Ἰησοῦς· τὴν λόγους τούτους, ἐξέπλησασθὲ οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδασκῆ αὐτοῦ·

29 Ἡ γὰρ διδάσκων αὐτὸς ὡς ἐξουσία ἔχων, καὶ ἔχων ὡς οἱ γραμματεῖς.

Κεφ. η'. 8.

1 **Κ**αβαβαίη ἢ αὐτὰ ἀπὸ τῶ ὄρους, ἠχθλῆθησαν αὐτῶ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδὲ λιπῶς ἐλθὼν προσκυνῶν αὐτῶ, λέγων· Κύριε, ἰάν θέλης, δαύκασά με κερταίωσαι.

3 Καὶ ἐκλίνας τὴ χεῖρα, ἠψαθ αὐτῶ ὀήσῶς, λέγων, θέλω κερταίωσαι. Καὶ ὁμοίως ἐκερταίωθη αὐτῶ ἡ λίπρω.

4 Καὶ λέγει αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· Ὅρα μηδενὶ εἰπης· ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῶ ἱερῆ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὁ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

5 Εἰσελθόντῃ ἢ τῶ Ἰησοῦ εἰς Καφαρναῦμ, προσῆλθεν αὐτῶ ἐκφοβίταρχος τῶ τραπεζαλῶν αὐτόν,

6 Καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβλη ἔν τῇ οἰκίᾳ τῶ τραπεζαλικῶς, δένωός βασιμαζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ μὲν ἐλθὼν θερταίωσαι αὐτόν.

8 Καὶ

- 8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἐκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, ὅσα ἐμίσηκάνος ἵνα μὴ ὑπὸ τῷ σέγγλυ εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
- 9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπὲρ ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τέτταρα, καὶ πορεύθη, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλα, ἔρχομαι, καὶ ἔρχεται· ἐν τῷ ὄνοματι μου, ποιήσουν τέτταρα, καὶ ποιήσει.
- 10 Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀγγελοῦσιν· Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἐν τῷ Ἰσραὴλ τισανὶ τῷ πιστῷ ὄσων.
- 11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀποστασάτω καὶ θυμῶν ἔξοσι, καὶ ἀνακληθήσονται· καὶ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἐβραίων.
- 12 Οἱ δὲ τοῖς βασιλείαις ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἐσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
- 13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἐκατόνταρχῳ· ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίσθου γνηθήτω σοι. Καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.
- 14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρος, εἶδε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ βεβλημένον καὶ πυρεσσόμενον.
- 15 Καὶ ἤψατο τὸ χεῖρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.
- 16 Οψίας δὲ γηνομένης προσεύεξαυτοῦ τῶν δαιμονιζομένων πολλῶν· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα

πιδύρατα λόφω, κὴ πάνας τὸς κρατῶς ἵκησας
ἐπεράπιδουσι·

- 17 Ὅπως πωλησθῆ τὸ ῥηθῆν Δὲ Ἰσοῦς Σ
αυφῆτω, λέγων· Ὁ, Αὐτὸς ἴσας ἀθουκας
ἡμῶν ἔλαβε, ἔσας νόσους ἰβάσασιν.
- 18 Ἰδὼν ἡ ὁ Ἰησοῦς πολλὰς ὄχλους πρὸ αὐτῶν,
ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πῖρα.
- 19 Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεῖς, εἶπεν
αὐτοῖς· Διδάσκαλε, ἀκροβήσω σοι ὅπως ἴσας
ἀπέρχη.
- 20 Καὶ λέγων αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλάπικες
Φωλεῖς ἔχουσιν, κὴ τὰ πτερίδια δὲ ὑφαντῶν καὶ
σκλωάσθη ὁ ἡ ἡσ δὲ ἀνθρώπων οὐκ ἔχει ποδῶν
ἢ κεφαλῶν κλίτη.
- 21 Ἐπερὶ ἡ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς·
Κύριε, ἐπίστεψόν μοι πρὸς τὸν ἀπελθεῖν, κὴ
θάψαι τὸν πατέρα μου.
- 22 Ὁ ἡ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ακροβήθη μοι, κὴ
ἄφες τὸς νεκρῶς θάψαι τὸς ἑαυτῶν νεκρῶς.
- 23 Καὶ ἐμβάντε αὐτοῖς εἰς τὸ πλοῖον, ἡκροβή-
θησαν αὐτοῖς οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
- 24 Καὶ ἰδὼν, σφοδρῶς μέγας ἐβλύσεν ἐν τῇ θα-
λάσῃ. ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν
κυμάτων· αὐτὸς ἡ ἐκέλευσεν αὐτοῖς.
- 25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἡγά-
ραν αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε, σῶσον ἡμῶς,
ἀποκλύμεθα.
- 26 Καὶ λέγων αὐτοῖς· Τί δή φοβέσθε, ὀλιγόπιστοι·
B Τότε

Τότε ἐγερθεὶς ἐπέλιμψε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο θαλλύη μεγάλη.

27 Οἱ ὃ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, Ποῦτος ἐστίν ὁτοῦτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γερουσιῶν, ἐπώλησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰχύειν ἐνὰ παρελθεῖν ἀπὸ τῆς οἰκείας.

29 Καὶ ἰδὲ ἐκραξάν, λέγοντες, Τί ἡμῖν καὶ σοι, Ἰησοῦ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; ἤλθες ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ καίρου βασιλεῖσαι ἡμᾶς;

30 Ἦν ὃ μακρὰν ἀπὸ αὐτῶν ἀγάλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.

31 Οἱ ὃ δαίμονες παρεκάλειν αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλλω τῶν χοίρων.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑπάγετε. Οἱ ὃ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλλω τῶν χοίρων. Καὶ ἰδὲ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγάλη τῶν χοίρων καὶ ἔκρημνῆ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι.

33 Οἱ ὃ βόσκοιτες ἔφυγον· ἐ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγαγον πάντα, ἐ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδὲ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδύνας αὐτὸν, παρεκάλεισαν ὅπως μετὰ βῆ ἀπὸ τῶν οὐρίων αὐτῶν.

Κεφ.

Κεφ. 9'. 9.

- 1 **Κ**αὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλῆθος, διεπίρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
- 2 Καὶ ἰδὼν, προσέφηρον αὐτῷ ὄχλοι λέγοντες ἐπὶ κλίβης βιβλημάρων καὶ ἰδῶν οἰκῆς τῆς πίστεως αὐτῶν, εἶπε τῷ ὄχλῳ λέγων· Ὁμοίως τέκνον, ἀφίενταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.
- 3 Καὶ ἰδὼν, πρὸς τὸν γραμματεῖον εἶπεν εἰς ἑαυτοῖς· Οὐτὸν βλασφημεῖ.
- 4 Καὶ ἰδὼν οἱ ἰησοῦς ὡς ἐσύνηθησαν αὐτῶν, εἶπεν, Ἰναπὶ ὑμεῖς ἐσύνηθε ποικρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
- 5 Τί γὰρ ἴσθητε λέγοντες, εἶπεν· Ἀφίενταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἶπεν, Ἐργὸν καὶ ἀπειρήτη;
- 6 Ἰνα ᾗ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσία ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας (τότε λέγει τῷ ὄχλῳ λέγων) Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίβαν, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
- 7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.
- 8 Ἰδόντες ᾗ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸ Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.
- 9 Καὶ ὄχλῳ οἱ ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἀνθρώπων κατὰ κλίβανον ἐπὶ τὸ πλῆθος, Μαθηταῖον λεγόμενον καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀγγελέθει μοι. Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ.
- 10 Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ ἀνακείμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδὼν.

κὴ ἰδὼς πολλοὶ τελῶνας ἔαμαρτωλοὶ ἐλθόντες,
 συνανέκριντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισσαῖοι, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μὴ τῶν τελωνῶν ἔαμαρτωλῶν ἐοιδίε διδάσκαλόν ὑμῶν;

12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκέσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειᾶν ἔχουσιν οἱ ἰατροὶ ἐλατῆς, ἀλλ' οἱ κενῶς ἔχοντες.

13 Πορσθέντες δὲ μαθήτε τί ἐστιν· Ἐλεον θέλω, καὶ ἐθυσίαν· ἐγὼ δὲ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἀμαρτωλὸς εἰς μετένοιαν.

14 Τότε προσέρχον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης, λέηθῆς, Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισσαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταὶ οὐκ ἐνηστεύουσιν;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δυνάμει οἱ υἱοὶ ἔνυμφων ἐπενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὄνυμφόν; ἐλθόντων δὲ ἡμέρῃ ὅταν ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὄνυμφόν, καὶ τότε νηστεύουσιν.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίσθημα ῥάκκος ἀνάφρα ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρε γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ ἱματίου, καὶ χειρὸν χίσμα γίνεσθαι.

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιῆς· εἰ δὲ μήτε, ῥήγιον οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται, ἔσθαι οἱ ἀσκοὶ ἀπαινεῖσθαι· ἀλλ' ἄρα βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς κενῆς, καὶ ἀμφοτέρω σοφισθεῖσθαι.

18 Ταῦτα αὐτῷ λαλῶν αὐτοῖς ἰδὼς, ἄρχων ἐλθὼν

ἐλθὼν προσκυῖν αὐτῷ, λέγον, Ὁ πικρὸς
 τρυμὸς ἄρα ἐτελώθησιν· ἀλλὰ ἐλθὼν, ἐπίτισ
 τὸν χεῖρα (ὅτι ἐπ' αὐτῷ, καὶ ζῆσι).

19 Καὶ ἰσχυροὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτοὺς,
 καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

20 (Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἀμμοῖουσα εἰσὶν καὶ ἴπποι,
 προσελθῆσθαι ὀπίθην, ἢ ἦ αὖτε ὁ κρυπτικὸς
 ὁ ἰμαλὸς αὐτοῦ.)

21 Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον ἄψωμοι
 ὦ ἰμαλὸς αὐτοῦ, σωθήσομαι.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτῶν,
 εἶπε· Θάρσθ θύραϊερ' ἢ πίσις σε σέσωκί σε.
 Καὶ ἰσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆ ὥρας ἐκείνης.)

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρ-
 χιερω, καὶ ἰδὼν τὸς αὐλητοὺς, καὶ τὸ ὄχλον
 θρομβέμενον,

24 Λέγει αὐτοῖς· Ἀναχωρεῖτε· ἔτι γὰρ ἀπίστετε
 τὸ κρεῖσσον, ἀλλὰ κενώθητε. Καὶ κατεγέλασαν
 αὐτοὶ.

25 Ὅτι δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκρά-
 τησε τὸ κρεῖσσον αὐτῆς· ἔκκενθη τὸ κρεῖσσον.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν
 γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ ὡρῶν ἐκεῖθεν πρὸς Ἰησοῦν, ἠκολού-
 θησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κροῖζοντες, καὶ λέ-
 γοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς ὡς Δαβὶδ.

28 Ἐλθόντες δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ
 τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πισθεῖτε

ὅτι δυνάμει τῆς ποιήσεως; Λέγουσιν αὐτῷ,
Ναὶ Κύριε.

29 Τότε ἤψατο τὸ ὄφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων,
Καθὰ τὸ πῖσιν ὑμῶν γλυπηθήτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὄφθαλμοί· καὶ
ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Οὐδεὶς
μηδεὶς γινωσκέτω.

31 Οἱ ᾧ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ
τῇ γῆ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν ᾧ ἐξερχομένων, ἰδὼς, προσεβίβηκεν
αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον·

33 Καὶ ἐβληθέντι τῷ δαιμονίῳ, ἐλάλησεν
ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες,
Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη ἕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.

34 Οἱ ᾧ φηροσῶοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι τῷ
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ προσεῆλθε ὁ Ἰησοῦς ἕως πόλεως πάσαις
καὶ ἕως κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ διαγγέλιον τῆ βασι-
λείας, καὶ θεραπεύων πάντας νόσους καὶ πάντα
μαλακίας ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν ᾧ τὸς ὄχλους, ἐσαπλαγχνίσθη πρὸς
αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι
ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν· Οἱ μὲν
θερισμὸς πολὺς, οἱ ᾧ ἐργάται ὀλίγοι·

38 Δεήθητε οὖν τῷ κυρίῳ τῷ θερισμῷ, ὅπως
ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Κεφ.

Κιφ. ι. 10.

- 1 **Κ**αὶ ὡσεὶ καλιστάων τὴν δώδεκα
μαθητῶν αὐτῷ, ἐδῶκεν αὐτοῖς ἱξυπιασ
πνύματιν ἀκατήρατον, ὡς εἰ ἐκβάλλει αὐ-
τὰ, καὶ θροασύει πᾶσι τοῖσι καὶ πᾶσι τοῖσι
μαλακίαν.
- 2 Τῶν ἧ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα εἰσι
ταῦτα· Ἰωάννης, Σίμων ὁ λεγομῆν Πέ-
τρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος
ὁ υἱὸς Ζεβεδαιου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·
- 3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς,
καὶ Ματθαῖος ὁ τελωνὴς· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ἀλ-
φαιου, καὶ Λεωθαιῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος·
- 4 Σίμων ὁ Καναναῖτης, καὶ Ἰσκαριώ-
της, ὁ καὶ ᾠδοῦν αὐτόν.
- 5 Τύτους τὴν δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς,
ᾠδοῦν αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν
μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ
εἰσελθῃτε·
- 6 Πορεύεσθε ἧ μᾶλλον εἰς τὰ εὐραβία
τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.
- 7 Πορεύόμενοι ἧ κηρύσσετε, λέγοντες, Ὅτι
ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
- 8 Ἀσθενέτωσθε θροασύετε, λεπερὸς κητε-
ρίζετε, νεκρὸς ἐξείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε,
δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε.
- 9 Μὴ κλήσητε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ
χαλκόν· εἰς τὰς ζώνιας ὑμῶν.

- 10 Μὴ πῆραγ εἰς ὁδὸν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον ἄξιον ἢ ὁ ἐργάτης τῆ τροφῆς αὐτῆ ἐστίν.
- 11 Εἰς ἡν δὲ ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσελθῆτε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἀξίος ἐστὶ καὶ κεί μείνατε ἕως ἂν ἐξελθῆτε.
- 12 Εἰσερχόμενοι ἢ εἰς τὴ οἰκίαν, ἀπαράκαθε αὐτῷ.
- 13 Καὶ εἰ ἂν μὴ ἦ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρὴν ὑμῶν ἐπὶ αὐτῷ· εἰ δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἡ εἰρὴν ὑμῶν παρὰ ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.
- 14 Καὶ ὅς ἐάν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τὰς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκκλινάξατε τὸν ποῦρτον τῶν ποδῶν ὑμῶν.
- 15 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἀνεκώτερον ἔσται ὑμῖν Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῆ πόλεως ἐκείνης.
- 16 Ἴδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἀετῶν ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε ἔν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περὶ τὴν θάλασσαν.
- 17 Προσέχετε ἢ ἀπὸ τῶ ἀνθρώπων· ὡς γὰρ ἔσονται ὑμᾶς εἰς σινοδρια, καὶ ἐν ταῖς σινοδριαῖς αὐτῶν ματιώσονται ὑμᾶς.
- 18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας ἢ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἐνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.
- 19 Ὅταν ἢ ὡς διδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

33

σησι πῶς ἢ τί λαλήσῃσι δαθήσῃ) γὰρ ὑμῖν σὺ
 σκέψῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσῃσι.

20 Οὐ γὰρ ὑμῖν ἐστὶ οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ
 πνεῦμα τῷ πατρὶ ὁσ ὑμῶν, τὸ λαλῶν σὺ ὑμῖν.

21 Παραδώσῃ ἡ ἀδελφὸς ἀδελφοῖς ἡ κτε-
 τῶν, καὶ πατὴρ τέκνοι καὶ ἐπιταφύσῃ) τέκνα
 ἐπὶ θνήσῃ, καὶ θανάτῃ (ἐπὶ αὐτῆς.

22 Καὶ ἔσεσθε μισοκροῦντες ὑπὲρ πάντων ἀγα-
 τῶν ὀνομαζόμενων ὅτι ἐπὶ ὑπομείνας ἕως τέλει
 ἔσῃ) σωθήσῃ).

23 Ὅταν ἡ διόκωσιν ὑμᾶς σὺ τῇ πόλει ταύτῃ,
 φεύγε εἰς τὴν ἄλλην ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἢ
 μὴ τελείσῃτε ἕως πόλεως τῆς Ἰσραήλ, ἕως αὐτοῦ
 ὁ ἦος τῆς ἀνθρώπων.

24 Οὐκ ἐστὶ μαθητὴς ὑπὲρ τῆς διόκωστος,
 ἕδὲ ὁ ἕλθῃ ὑπὲρ τῆς κύριον αὐτοῦ.

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένη) ὡς ὁ δι-
 δάσκαλος αὐτοῦ. καὶ ὁ ἕλθῃ ὡς ὁ κύριος
 αὐτοῦ. ἐπὶ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζαβὺλ ἐκά-
 λεσαν, πόσῃ μάλλον τὰς οἰκιακὺς αὐτοῦ;

26 Μὴ ἐν φοβηθῆτε αὐτῆς· ἕδὲν γὰρ ἐστὶ κε-
 κλυμενόν, ὃ σὺν ἀπειθαυφθῆσῃ), καὶ
 κρυπτόν, ὃ ἐγνωσθήσῃ).

27 Ὁ λέγω ὑμῖν σὺ τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε σὺ τῷ
 φωτί· καὶ ὁ εἰς τὸ ἕως ἀκέετε, κηρύσσῃτε ἐπὶ τῶν
 ὀνομαζόμενων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῆς ἀποκτείνουσας τὸ
 σῶμα, τὴν ἡ ψυχὴν μὴ δυναμένην ἀποκτείνουσαν

φοβήθητε ἢ ρῶλον ἢ δυνάμειον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσασθαι ἐν γενεῇ.

29 Οὐχὶ δύο σαρδίας ἀσασίαι πωλεῖται, καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν ἔπισηται ἐπὶ τὴν γλῶσσαν, ἀνδρῶν πατρὸς ὑμῶν;

30 Ὑμῶν ἢ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πάντα ἠριθμηθήσονται εἰσὶν.

31 Μὴ ἔν φοβηθῆτε· πολλῶν σαρδιῶν ἀφαιρέετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς ἔν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπαρθεν ἢ ἀνθρώπων, ὁμολογήσῃ καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ ἔμπαρθεν ἢ πατρὸς μου, ἢ ἐν ἐβρανοῖς.

33 Ὅστις δὲ ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπαρθεν ἢ ἀνθρώπων, ἀρνήσῃται αὐτὸν καὶ γὰρ ἔμπαρθεν ἢ πατρὸς μου ἢ ἐν ἐβρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γλῶσσαν· ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωποι καὶ ἢ πατὴρ αὐτῶν, καὶ θυγατέρα καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην καὶ τῆς πεντηχῆς αὐτῆς.

36 Καὶ ἐχθροὶ ἢ ἀνθρώπων, οἱ οἰκιστὰς αὐτῶν.

37 Ὁ φιλοῦν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ἔκ ἐστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλοῦν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ὅτι ἐστι μου ἄξιος.

38 Καὶ ὅς ἐλαμβάνῃ τὸ σταυρὸν αὐτῶν, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, ὅτι ἐστι μου ἄξιος.

39 Ὁ δὲ ὄν τὴν ψυχὴν αὐτῶν, ἀπολέσῃ αὐτήν·

αὐτῶ· καὶ ἀπολίσεις τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἵνα κεν
ἔμθῃ, σώρησθ αὐτῶ.

40 Οὗ δὲ λόγῳ ὑμεῖς, ἐμὲ δέχεσθ· καὶ ὁ ἐμὲ
δέχοντο, δέχεσθ τὴν ἀποστασίαν αὐτοῦ.

41 Οὗ δὲ λόγῳ προσφίτων εἰς ὄνομα αὐ-
φίτου, μισθὸν προσφίτου λήψουσθ· καὶ ὁ δὲ λό-
γῳ δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δι-
καίου λήψουσθ.

42 Καὶ ὅς ἐάν ποικίτη ἓνα τῶν μικρῶν τούτων πο-
τήτοι ψυχρῶ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητῶν, ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ ἀπολίσει τὴν μισθὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

1 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἐπέλεσεν ὁ Ἰησοῦς ἀποστῆ-
σαν τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετῆ-
βη εἰς κείνην, ἣ διδάσκει καὶ κηρύσσει ἐν ταῖς
πόλεσιν αὐτῶν.

2 Οὗ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῇ δεσμοφωσίᾳ τῆς
ἔργα τῶν Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Εἶπεν αὐτοῦ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἔτιρον
προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·
Πορεύθητε ἀπαγγέλατε Ἰωάννη, ἃ ἀκούετε
καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, καὶ χωλοὶ περιπα-
τήσουσιν, λεπτοὶ καθαρεύουσιν, ἐκωφοὶ ἀκούουσιν,
νεκροὶ ἐγείρουσιν, ἐπιλωχοὶ ἀναγγελεύουσιν.

6 Καὶ μακαριὸς ἐστὶν ὅς ἐάν μὴ σκανδαλι-
σθῆ ἐν ἐμοί.

7 Τέτατον

- 7 Τῶτων ἢ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννη· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; καὶ λαμνὴν ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
- 8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἀνθρώπον ἐν μαλακῆσι ἰματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδὲ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλείων εἰσὶν.
- 9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; περὶ φῆτις; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περὶ σῶτερον περὶ φῆτις.
- 10 Οὗτος γάρ ἐστι περὶ ἐγὼ γέγραπται· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸ ἄγγελόν μου πρὸς ὑμᾶς (καὶ ὁς κατασκυδάσθαι τὸ ὄδον (καὶ ἐμπεραθεῖν (καὶ.
- 11 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ γέρων ἐν ἡμερῶν τοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννης ἔβαπτισεν· ὁ ἢ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑρανοῶν, μείζων αὐτῶν ἐστιν.
- 12 Ἀπὸ ἧς ἡμερῶν Ἰωάννης ἔβαπτισεν ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν ἑρανοῶν βιάζεται, καὶ βίασται ἄρπαζουσιν αὐτήν.
- 13 Πάντες γὰρ οἱ περὶ φῆται καὶ ὀνόματός ἐως Ἰωάννης περὶ φήσονται.
- 14 Καὶ εἰθέλετε δεῖξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.
- 15 Ὁ ἔχων ἄτα ἀκέν, ἀκέντω.
- 16 Τίνι ἢ ὁμοιωσάτω τὴν ἡμερῶν ταύτην; ὁμοία ἐστὶν παιδαρίοις ἐν ἀγροῦσι κατηρημένοις, καὶ περὶ φωνῶσι τοῖς ἐταίροις αὐτῶν.
- 17 Καὶ λέγουσιν· Ἡυλήσονται ὑμῖν, καὶ ὅτι ἀρχή-

ἀρχήσασθε ἐν ἡλικίαις ὑμῶν, καθὼς ἐστὶν ἡ βασι-
 ψαθε.

18 Ἦλθε γὰρ ἰωάννης μὴτι ἰδίωσι, μὴτι πί-
 νων· ἐλέγχεσθε δαίμονιαι ἰχθ.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἰδίωσι καὶ πίνων·
 καὶ λέγχεσθε· ἰδοὺ ἄνθρωπος φαεινὸς καὶ οἰο-
 πότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ
 ἐδικαιώθη ἡ σοφία διὰ τὸ τί κενω αὐτῆς.

20 Τότε ἤρξατο διδάσκειν ἐκ πύλης τοῦ αἵ-
 ἰχθίου· αἱ πλεῖστα δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι ἐ-
 μελιτόησεν.

21 Οὐαὶ σοὶ Χοραζίν, οὐαὶ σοὶ Βηθσαιόαν,
 ὅτι ἐν σοὶ Τύρος καὶ Σιδῶνι ἰχθίου αἱ δυνάμεις
 αἱ χυόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι αὐτὸν σέκεον καὶ
 ἀποδαῖ μελιτόησεν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρος καὶ Σιδῶνι ἀνεκτί-
 τερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κολάσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καφαρναῦμ, ἡ ἕως τοῦ ἔρχεσθαι
 ὑψωθεῖσαι, ἕως ἄδῃ καταβιβασθήσῃ· ὅτι ἐν
 σοὶ Σοδόμεναι ἰχθίου αἱ δυνάμεις αἱ χυό-
 μεναι ἐν σοὶ, ἔμεναν αὐτὸν μέχρι τῆς σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτί-
 τερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κολάσεως, ἢ σοὶ.

25 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς,
 εἶπεν· Ἐξομολογήσασθε μοι, πατήτερ, κύριε τῶν
 ἔρρων καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ
 σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ
 τοῖς ἡπείροις.

- 26 Ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἕτως ἐγλύετο δύσδοκία ἐμωραθέν σα.
- 27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἕδεις ἐπιγνώσκεις τὸ υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· ἕδεις τὸν πατέρα πῶς ἐπιγνώσκεις, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βέλη) ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.
- 28 Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κρηπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς.
- 29 Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθεται ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ ἀρήσειτε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.
- 30 Ὁ γὰρ ζυγὸς μου ῥησὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Κεφ. 13'. 12.

- 1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σαββάσι διὰ τὸ ἀπορεῖμιν· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπέειπασαν, καὶ ἤρξαντο πλῆθυνε σάββας, καὶ ἐαδίην.
- 2 Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· Ἰδὲ, οἱ μαθηταὶ σε ποιῶσιν ὃ σὺν ἕξει ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.
- 3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνεγνώριε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπέειπασεν αὐτὸς, ἢ οἱ μὲν αὐτῶ;
- 4 Πῶς εἰσηλθεν εἰς τὸ οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἄρτας τῆς εὐχαρίστητος ἔφαγεν, ἕως ὅσον ἔξον ἰσχύος αὐτοῦ φαγεῖν, ἕδεις τοῖς μετ' αὐτῶ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

- 5 Ἡ σὺν ἀνέγνωσις ἐστὶ τῶν ἰουδαίων, ἐν τοῖς σαύ-
 βασι τοῖς ἱερεῖς ἐστὶ τῶν ἱερῶν τῶν σαύβασι, Σε-
 βηλαῖσι, καὶ ἀναίποισι;
- 6 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔτι μείζων ἰσχύς ἐστὶν αὐτῶν.
- 7 Εἰ ὑμεῖς ἐγνώκατε τί ἐστιν ἔλεος πλάτος καὶ ἡ
 ἡσυχία, σὺν ἀνέγνωσις αὐτῶν τῶν ἀναίπων.
- 8 Κύριος γὰρ ἐστὶ καὶ ἔτι σαύβασι ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου.
- 9 Καὶ μετὰ βασιλείαν αὐτῶν, ἔλθῃ ἰσχύς ἡ
 ἡσυχίας αὐτῶν.
- 10 Καὶ ἰδοὺ, ἀνθρώπος ὡς τὴν χεῖρα ἔχων
 ἡσυχίας, καὶ ἐπηρεάσῃ αὐτὸν, λέγοντας, Εἰ
 ἔχεις τοῖς σαύβασι περὶ αὐτοῦ; ἢ καὶ κτηνη-
 ρήσῃ αὐτόν.
- 11 Ὁ ὅς ἐστιν αὐτοῖς· Τίς ἴσχυς ἔχει ὑμῖν ἀνθρώ-
 πος, ὃς ἐξείρεται σαύβασι ἐν, καὶ ἐκίπτεται τῶν
 τοῖς σαύβασι ἰσχυρῶν, ἢ καὶ κτηνη-
 ρήσῃ αὐτόν καὶ ἡσυχίας;
- 12 Πόσων ἂν ἀφείρεται ἀνθρώπος σαύβασι;
 ὡς ἴσχυς ἔχεις τοῖς σαύβασι καλῶς ποιεῖν.
- 13 Τότε λέγει τῶν ἀνθρώπων· Ἐκτίθει τὴν
 χεῖρά σου, καὶ ἐκτίθει· καὶ ἀποκρίσῃ ἡ ἡσυχίας,
 ὡς ἡ ἀλλή.
- 14 Οἱ ὅς φαρισαῖοι συμβούλοι ἔλαβον κατὰ
 αὐτῶν ἐξεληθῆναι, ὅπως αὐτοὺς ἀποκρίσῃ.
- 15 Ὁ ὅς Ἰησοῦς γνῶνς ἀνεχώρησεν ἀφείρεται· καὶ
 ἡσυχίας αὐτῶν ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἡσυχίας-
 πῶς αὐτῶν πάντας.

16 Καὶ ἐπέλιμνησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.

17 Ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν Δὲ Ἡσαΐας ἔ
 ὠσφήτε, λέγει ὁ

18 Ἴδὲ, ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέπασα· ὁ ἀγαπητὸς μου, εἰς ὃν ὠδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρείσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

19 Οὐκ ἐρίσῃ, ἐδὲ κρουζάσῃ, ἐδὲ ἀκέσῃ ἕως ἐν ταῖς πλάταις τῆ φωνῆ αὐτοῦ.

20 Κάλαμον σπλίτερι μόνον ἐκείαξῃ, καὶ λῖνον τυφόμενον ἐσείσῃ· ἕως αὐτὸ ἐκβάλλῃ εἰς νῆκ τὴν κρείσιν.

21 Καὶ ἐν ταῖς ὀνόματι αὐτῶ ἔθνη ἐλπῖσσι.

22 Τότε ὠσπλήχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενον, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἕτεράπδυσεν αὐτὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον, Μὴ ἐτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβὶδ;

24 Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκέσαντες, εἶπεν· Οὐτὸς ἔσθ ἐκβάλλῃ τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν ταῖς Βεελζεβὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἔασι θυμῶς αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μεροῦθῆσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημῖται· ἔ παῖσα πόλις ἢ οἰκία μεροῦθῆσα καθ' ἑαυτῆς, ἐσθηθήσεται.

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸ σατανᾶν ἐκβάλλῃ, ἐφ' ἑαυτὸν

ἑαυτοὶ ἐμερόδη· πῶς ἔν σατήπῃ) ἡ βασι-
λεία αὐτοῦ;

27 Καὶ εἰ ἰγὼ ἐν Βηθλὴϊ βῆλ ἐκβάλλω τὰ
δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν;
Διὰ τῆτο αὐτοὶ ὑμῶν ἵστυ) κρατῆ.

28 Εἰ ἔ) ἰγὼ ἐν πνύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ
δαιμόνια, ἄρα ἔφρασαν ἐφ' ὑμαῶν ἡ βασιλεία
ἔ Θεοῦ.

29 Ἡ πῶς διώαται πρὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴ οἰκίαν
ἔ ἰχυρῶ, καὶ τὰ σκώη αὐτῆ Διὰ τῆπάσα.
ἔαν μὴ ᾤσῃ τοι δόση τῶ ἰχυρῶν, καὶ τότε πῶ
οἰκίαν αὐτοῦ Διὰ τῆπάση;

30 Οἱ μὴ ᾤν μετ' ἑμοῦ, καὶ ἔ ἑμῶ ἑσῶ καὶ οἱ μὴ
συνάγων μετ' ἑμῶ, σκορπίζῃ.

31 Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν Πᾶσα ἀμαρτία καὶ
βλασφημία ἀφεθήσε) τοῖς ἀνθρώποις· ἡ
δὲ ἔ πνύματι Θεοῦ βλασφημία σὸκ ἀφεθή-
σε) τοῖς ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὅς αὐτὸ εἶπη λόγον καὶ ἔ ἑμοῦ ἔ ἀν-
θρώπων, ἀφεθήσε) αὐτῶ· ὅς δὲ αὐτὸ εἶπη καὶ
ἔ πνύματι Θεοῦ τοῦ ἁγίου, σὸκ ἀφεθήσεται
αὐτῶ ἔτε ἐν τῆτω τῶ αἰῶνι, ἔτε ἐν τῶ
μέλλοντι.

33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ ἔ καρ-
πὸν αὐτῆ καλόν· ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον σα-
σῶν, ἔ ἔ καρπὸν αὐτῆ σασῶν· ἐκ γὰρ ἔ
καρπῶ τὸ δένδρον γινώσκε).

34 Γενήμαθα ἰχιδνῶν, πῶς διώαθε ἀγαθὰ
λαλεῖν,

- λαλεῖν, ποιηροὶ ὄντες· ἐκ γὰρ ἔσθε φεισόμενοι τῆς καρδίας τὸ εἶμα λαλεῖ.
- 35 Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἐκ ἔσθε ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ· καὶ ὁ ποιηρὸς ἀνθρώπος ἐκ ἔσθε ποιηρῶν θησαυροῦ ἐκβάλλει ποιηρῶν.
- 36 Λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ὁρῶν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσει αὐτῷ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
- 37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων ἔσθε δικαιωθήσεσθε, καὶ ἐκ τῶν λόγων σὺ καὶ καταδικασθήσεσθε.
- 38 Τότε ἀπεκρίθησαν πῖνες καὶ γραμματεῖων καὶ φαρισαίων, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.
- 39 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ ποιηρῶν καὶ μοιχαλῖς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον ἔδωθήσετ' αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωανᾶ ἔσθε φρονητε·
- 40 Ὡς περὶ γὰρ Ἰωανᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔσθε κήτεες τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· ἕτις ἔσται ὁ υἱὸς ἔσθε ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
- 41 Ἄνδρες Νινυῖται ἀναστήσετ' ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινῶσιν αὐτίκ'· ὅτι μελενόνησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωανᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωανᾶ ὤδε.
- 42 Βασιλεῦσα νότις ἐγερθήσετ' ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινῶσιν αὐτίκ'·

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

43

ἐπὶ ἦλθεν ἐκ τῶ πρώτου τῆ γῆς ἀκῶσαι τῶ
σοφίαν Σολομώντι· καὶ ἰδοὺ, πλείονι Σολο-
μῶντι· ὡδε.

43 Ὅταν ᾗ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ
ἑ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' αὐτόν· ὅταν, ζῆλον
ἀνάπαισιν, καὶ ἔχ' ὡρίσκα·

44 Τότε λέγει, Ἐπιτρέψω εἰς τὸ οἶκόν μου, ἵνα
ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθον, ὡρίσκα χολάζοντα,
σεσαρωμένον, καὶ κενσομηρῶτον.

45 Τότε προδύει, καὶ ὡρίσκα λαμβάνει μετ'
ἑαυτοῦ ἐκ τῶ ἑτέρου πνεύματος ποτηρότου
ἑαυτοῦ, ἐἰσελθόντα καθικεῖ ἐκεῖ· ἔτι περὶ
ἑαυτοῦ ἑ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρον αὐτῶ πρώτου.

46 Ἐπὶ ᾗ αὐτῶ λαλήσῃ τοῖς οὐλοῖς, ἰδοὺ, ἡ
μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ εἰσηήσασα ἔσω,
ζηῶντες αὐτῶ λαλήσασα.

47 Εἶπε δὲ ἑς αὐτῶ· ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ σου ἔσω εἰσηήσασα, ζηῶντες σοι λαλήσασα.

48 Ὁ ᾗ ἀποκρίθεις, εἶπε τῶ εἰπόντι αὐτῶ·
Τίς ἐστι ἡ μήτηρ μου, καὶ τίτες εἰσὶ οἱ ἀδελ-
φοί μου;

49 Καὶ ἐκλίνσας τῶ χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τῶς
μαθηταῖς αὐτῶ, εἶπεν· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ
οἱ ἀδελφοί μου·

50 Ὅστις γὰρ αὐ ποιήσῃ τὸ θέλημα ἑ πατρός
μου, ἑ ἐν ἐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός, καὶ
ἀδελφή, καὶ μήτηρ ἐστίν.

Κεφ. ιγ'. 13.

1 Ε'Ν ἡ τῆ ἡμέρα ἐκένη ἐξεληθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο πρὸς τὴν θάλασσαν·

2 Καὶ συναχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸ αἶμαλόν εἰσήκη.

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν τῷ πλοῖον βολαῖς, λέγων· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπέρων τῶν σπέρων.

4 Καὶ ἐν ταῖς σπέρων αὐτὸν, ἀ μὲν ἔπεσε πρὸς τὸ ὄδον· καὶ ἤλθε τὰ πετρεῖα, καὶ κατέφαγεν αὐτά.

5 Ἄλλα ἡ ἐπίσεν ἐπὶ τὰ πετρεῖα, ὅπως οὐκ εἶχε γλαῦ πολλὰ καὶ δούλιος ἐξανέτελε, ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχον βάθρον γῆς.

6 Ἡλίος ἡ ἀναίειλαιον ἐκαυματοῖσθαι καὶ ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχον ρίζαν, ἐξηραίνθη.

7 Ἄλλα ἡ ἐπέσεν ἐπὶ τὰς ἀκροτάτας, καὶ ἀνήβησαν αὐτὰς ἀκροτάτας, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8 Ἄλλα ἡ ἐπέσεν ἐπὶ τὸ γλαῦ καὶ καλλιῶν, καὶ ἐδόξα καρπὸν, ὁ μὲν ἔκατον, ὁ ἡ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

9 Οἱ ἔχον ὡς περὶ ἀκροτάτας, ἀκροτάτας.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· Διατί ἐν τῷ πλοῖον βολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Οἱ ἡ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γινῶσθαι τὰ μυστήρια τῆ βασιλείας τῆ βασιλείας, ἐκείνοις ἡ δέδοται.

12 Ὅτις

- 12 Ὅτις γὰρ ἐχθρὸν ἴδωσιν αὐτῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ὀφθαλμοὺς ἔστρεψουσιν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἵνα αὐτὸν ἴδωσιν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἵνα αὐτὸν ἴδωσιν.
- 13 Διὰ τούτου ἐν τῷ ὄρα βολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες ἔβλεψον, καὶ ἀκούοντες ἔκουσαν.
- 14 Καὶ ἀναποληρῶμαι ἐπὶ αὐτοῖς ἡ ἀσφῆτις ἡ Ἰουδαία, ἡ λέβητος Ἀσὴ ἀκούσῃ, καὶ ἔμνησῃ, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ἔμνηστε.
- 15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τῶν λαῶν τούτων, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔκασαν, καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάλυψεν, μή ποτε ἴδωσιν τοῦ ὄρα λαλῶντος, καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσῃ, ἐκ τῆς καρδίας συνῶσιν, καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.
- 16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπετε, καὶ τὰ ὧτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούετε.
- 17 Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ὄρασι καὶ οὐκ ἔχουσιν ἵνα ἴδωσιν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἵνα ἀκούσῃ, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἵνα ἀκούσῃ.
- 18 Ὑμεῖς δὲ ἀκούσατε τὴν ὄρα βολῶν τοῦ ἀσφῆτιος.
- 19 Παντὸς ἀκούσατε τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συνῶσιν, ἔρχεται ὁ ποιητὴς, καὶ ἀρπάξῃ τὸ ἴσασθαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἕως ἴσθαι ὁ ὄρα βολῶν ἴδων ἁμαρτίας.
- 20 Οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πεντάκοντα ἁμαρτίας, ἕως ἴσθαι ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἵνα ἀκούσῃ λαμβάνων αὐτόν.

- 21 Οὐκ ἔχθη ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ ὡς σκαί-
ρος ἐστὶ γλυκομύτης ἢ θλίψεως ἢ διασπῆς διὰ
τὸν λόγον, ὡς οὗτος σκανδαλίζει).
- 22 Οἱ ἃ εἰς τοὺς ἀκρόθους ἀπαρεῖς, ἔτις ἐστὶν ὁ τὸ
λόγον ἀκρόθων καὶ ἡ μέριμνα τῶν αἰῶνων τῆς γῆς,
καὶ ἡ ἀπάτη τῶν πολλῶν συμπνίγη τὸν λόγον, καὶ
ἀκαρπῶς γίνεσθαι.
- 23 Οἱ ἃ ἐπὶ τῷ γλυκῷ καὶ καλῷ ἀπαρεῖς, ἔτις
ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκρόθων, καὶ σωμάτων. ὅς δὴ καρ-
ποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκάτον, ὁ δὲ ἐξήκοντα,
ὁ δὲ τεράκοντα.
- 24 Ἄλλω ὡς ἄβολη παρεθήκεν αὐτοῖς, λέ-
γων, Ὡς μισθὸς ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώ-
πων ἀείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀργαίῳ αὐτοῦ.
- 25 Ἐν τῷ τῷ κατὰ δόξαν τὸς ἀνθρώπους, ἤλθεν
αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνά μέσον
τῶν σίτων καὶ ἀπῆλθεν.
- 26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χορθός, καὶ καρπὸν ἐποίη-
σε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.
- 27 Προσεληθόντες δὲ οἱ δούλοι τῶν οἰκοδεσποτῶν,
εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἐχὲ καλὸν σπέρμα ἔσπει-
ρας ἐν τῷ σάργα; πόθεν ἐνέχη τὰ ζιζάνια;
- 28 Οἱ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἀνθρώπων τῶν
ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις
ἐν ἀπεληθόντες συλλέξωμεν αὐτά;
- 29 Οἱ δὲ ἔφη· Οὐ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζι-
ζάνια, ἐκρεζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.
- 30 Ἄφετε σιωπῶντες ἀμφότερα μέχρι
τοῦ

τοῦ ληστεύου· καὶ ἐὼς τὴν καρδίαν ἔπεισε αὐτοὺς
 τοῦ ληστεύου· Συλλογισθεὶς ὡς οὗτοι τε ζιζανί-
 α, καὶ δῆσασι αὐτὰ ἐς θέσφατος, ὡς τὸ
 καρποποιεῖσθαι αὐτὰ· ἢ ὅτι οὗτοι σιωπῶντες εἰς
 τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλω ὡραβολῶν περιήκει αὐτοῖς,
 λέγων, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ ἔρχοντος
 κροκοσινάπιδος, ὃν λαβὼν αἰγρῶν πῶσαι φ-
 ρεν ἐὼς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

32 Ὁ μικρότερος μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπυριμα-
 τῶν ὅταν ἢ αὐξήσῃ, μείζων τῶν λαχόντων ἐστὶ
 καὶ γινέσθαι δένδρον, ὡς εἰς ἐλθεῖν πᾶσι πτερίαις
 ἔρχοντο, καὶ καρποποιεῖσθαι ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῶν.

33 Ἄλλω ὡραβολῶν ἐλάλησεν αὐτοῖς·
 Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ ἔρχοντος ζύμη, ἣν
 λαβῶσα γυνὴ ἐπέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάπυ-
 ρα, ἕως ἃς ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς ἐὼς ὡρα-
 βολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς ὡραβολῆς
 εὐκ ἐλάλησεν αὐτοῖς·

35 Ὅπως πληρωθῆ τὴν ῥῆσιν αὐτοῦ ἡ ἀσφύτης,
 λέγων, Ἄνοιξον ἐὼς ὡραβολαῖς τὸ στόμα
 μου· ἐρῶ ἕξομα κεκρυμμένα ἀπὸ καρποποιεῖσθαι
 ἡσυχίας.

36 Τότε ἀφῆκε τὸν ὄχλον, ἦλθεν εἰς τὴν οἰ-
 κίαν ὁ ἰησοῦς· καὶ προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ, λέγοντες, Φράσον ἡμῖν τὸ ὡραβολῶν
 τῶν ζιζανίων ἃς ἀρχοῦ.

- 37 Ο ἰ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·
- 38 Ο ἰ ἀγρός, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ ἰ καλὸν σπέρμα, ἕτοί ἐσιν οἱ υἱοὶ τῆ βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, ἐστὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.
- 39 Ο ἰ ἔχρηός ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐστὶν ὁ ἀβύσσος· ὁ ἰ θερισμὸς, σιωπῆς τοῦ αἰῶνος ἐστὶν· οἱ ἰ θεριστὰί, ἄγγελοι ἐστὶν.
- 40 Ὡς ὅτε ἔν συλλέγει τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὸς κατακαίει· ἕτως ἔσται ἐν τῇ σιωπῆσει τοῦ αἰῶνος τῆς.
- 41 Ἀποσελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὰς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆ βασιλείας αὐτῆ πάντας τὰ σκάνδαλα, καὶ τὰς ποιήσεις τῆς ἀνομίας.
- 42 Καὶ βαλεῖσιν αὐτὰς εἰς τὴν κόμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
- 43 Τότε οἱ δῖκμοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Οἱ ἔχον ὅσα ἀκέρη, ἀκρίτω.
- 44 Πάλιν ὁμγία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ ἔργων ἡστυραῖ κεκρυμμένη ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν δύρων ἀνθρώπου ἐκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆ χάριτος αὐτοῦ ἐπάγη, καὶ πάντα ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκείνου.
- 45 Πάλιν ὁμγία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ ἔργων ἀνθρώπου ἐμπόρου, ζητῶν ἡ καλὰς μαρμαρίδας·

- 46 Ὅς δὲ ἄν ἕνα πολὺ ἔμνη μαρμαρίτιον, ἀπὸ λῶν, πίπτει καὶ πᾶντα ἕσθαι αἶμα, καὶ ἕρπει αὐτοί.
- 47 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐπὶ ἡ βασιλείᾳ τῆ ἕρασῶν σαυλῶν βληθείσῃ εἰς τὴ ἡλίαν, καὶ εἰς παῖδος γένους σιωπαγωγῆς.
- 48 Ἦν, ὅτι ἐπληρώθη, ἀναβιβασθεὶς ἐπὶ τὴ αἰμαλὸν, καὶ καρδίᾳ, σιωπῆσαι τὰ κελὰ εἰς ἀγεία, τὰ ἡ σαρὰ ἕξω ἕβαλον.
- 49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ σιωπῆσει αἰῶνι τῷ ἐξελύσει) οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορεῖσιν τὸς πονηρὸς ἐκ μέσθ τῶν δικαίων.
- 50 Καὶ βαλῶσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάρμιον τῷ πυρός. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
- 51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Σιωπήθητε ταῦτες πᾶντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.
- 52 Ὁ ἡ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τῶν πᾶς γραμμάτων μαθησθεῖς εἰς τὴ βασιλείᾳ τῆ ἕρασῶν ὁμοίᾳ ἔστι ἀνθρώπων οἰοθῆσαι, ὅς τις ἐκβάλλει ἐκ τῷ ἡστωρῷ αὐτῷ καρπὸν ἐ παλαιά.
- 53 Καὶ ἐξήρῳ, ὅτε ἐπέλθει ὁ Ἰησοῦς εἰς περβολὰς ταῦτας, μετήρει ἐκεῖθεν.
- 54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴ πᾶρῆδος αὐτῷ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ σιωπαγωγῇ αὐτῶν· ὡς τις ἐκπλήττει αὐτοὺς, καὶ λέγει· Πόθεν τῷ ἡ σοφία αὐτῆ, καὶ αἱ δυνάμεις;
- 55 Οὐχ' ἕτος ἔστι ὁ τῷ πᾶρῆδος ἡ ἡ; ἕχι ἡ μήτηρ

- μήτηρ αὐτῆ λέγει) Μαριάμ, ἔοι ἀδελφοὶ
 αὐτῆ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσή, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;
 56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆ ἐχὶ πᾶσαι παρὰ
 ἡμᾶς ἴσσι; πόθεν ἐν τέττα ταῦτα πάντα;
 57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ Ἰησοῦς
 εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἐστὶ παρὰ τῆς ἀπὸ μητρὸς,
 εἰ μὴ ἐκ τῆς πατρὸς αὐτῆ, ἔκ τῆς οἰκίας αὐτῆ.
 58 Καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐκεῖ διωάμενος πολλὰς,
 ἀλλὰ πλὴν ἀπιστίας αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

- 1 **Ε**Ν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ
 τετραάρχης πλὴν ἀκούων Ἰησοῦ.
 2 Καὶ εἶπε τοῖς πασι αὐτῆ· Οὗτός ἐστι
 Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠέγηθη διὰ τῶν
 νεκρῶν, καὶ ἀλλὰ τῶν αἰδιωάμενος ἐνεργῶσιν
 ἐν αὐτῷ.
 3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδωκεν
 αὐτὸν, καὶ ἔθηκε ἐν φυλακῇ, ἀλλὰ Ἡρωδιάδα
 τὴ γυναῖκα Φιλίππου τῆ ἀδελφῆ αὐτῆ.
 4 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἐξεστὶ σοι
 ἔχειν αὐτήν.
 5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸ
 ὄχλον, ὅπως παρὰ τῆ αὐτὸν εἶχον.
 6 Γενεσίων ἢ ἀρμενίων τῆ Ἡρώδου, ἀρχίσασθαι
 ἡ θυγάτηρ τῆ Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ
 ἤρρισε τῷ Ἡρώδῃ.
 7 Ὅτε μεθ' ὅρκου ἀμνηστέωσεν αὐτῇ δεῖται
 ὁ ἐὰν αἰτήσῃ).

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ. 21

8 Ἡ δὲ, πρὸς βιβανθῆσαν ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐ-
τῆς, Δός μοι, φησὶν, ἡ δὲ ἐπὶ πίνακι τῆς κε-
φαλῆς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· ἀλλ' ἔτι τὸς ὄρκους
καὶ τὸς σκεπασαυκῆς, ἐκίλωσε δοῦναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπικρέμασι τῆς Ἰωάννου ἐν
τῇ φυλακῇ.

11 Καὶ ἠέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι, ἔ-
δόθη τῷ κροκοσίῳ καὶ ἠέχθη τῇ μητρὶ αὐτῆς.

12 Καὶ προσεληθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῶν ἔρα-
ντο τὸ σῆμα, καὶ ἔψαλλον αὐτῷ καὶ ἔψαλλον
ἀπῆλυται τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἀπέστειλε ὁ Ἰησοῦς, ἀπεκρίθησαν ἐκείτην
ἐν πολλοῖς εἰς ἔρημοι τόποι κατ' ἰδίαν. Καὶ
ἀπέστειλε οἱ ὄχλοι, ἠκούθησαν αὐτῶν πρὸς
ἀπὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολλὸν ὄχλον·
καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔθηκεν ἰσχυρῶς
τὸς ἀρρώστους αὐτῶν.

15 Ὅψιας δὲ ἡσυχίας, προσεληθὼν αὐτῶν οἱ
μαθηταὶ αὐτῶν, λέγοντες, Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τό-
πος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρελήθη· ἀπόλυσον τοὺς
ὄχλους, ἵνα ἀπεληθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγο-
ράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάζου-
σιν ἀπελθεῖν· δοῦτε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῶν· Οὐκ ἔχομεν ἧδε ἐν
μὴ πέντε ἀρτους καὶ δύο ἰχθύας.

- 18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέριτέ μοι αὐτὸς ἄδε.
- 19 Καὶ κελύουσας τὸς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τὸς χόρτους, καὶ λαβὼν τὸς πέντε ἄρτους καὶ τὸς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸ ἕρπον, εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τὸς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.
- 20 Καὶ ἔφαθον πάντες, ἔ ἐχρυσάθησαν· καὶ ἦσαν τὸ πρῶτον τῶν κλασμάτων δύο δεκάς κροφίνων πληρῆς.
- 21 Οἱ δὲ ἰδιότιδες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν ἔ παρθένων.
- 22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τὸς μαθητὰς αὐτῶν ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, ἔ πρῶτον αὐτῶν εἰς τὸ πέραν, ἕως ἂν ἀπολύσῃ τὸς ὄχλους.
- 23 Καὶ ἀπολύσας τὸς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεον κατ' ἰδίαν πρῶτον εὐξάσας. Ὁ ψίας δὲ ἠυορμήσας, ἔ μόνον ἠὲ ἐκεί.
- 24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἠὲ, βασιανίζομενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἠὲ γὰρ ἐναντίον ὁ ἄνεμος.
- 25 Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, πρῶτον παλῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.
- 26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης πρῶτον παλῶν, ἐτράχθησαν, λίγοντες, ὅτι φάντασμα ἐστὶ καὶ ἀπὸ φόβου ἐπορεύσαν.
- 27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θαρσείτε· ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.
- 28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῶν ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε,

Κύριε, εἰ σὺ οἶ, κείλευσόν με ὥς σε ἰλθῆν
ἐπὶ τὰ ὕδατα.

29 Οἱ ἄρα οἱ ἔλεγον· Ἐλθέ. Καὶ κραβαςὶς ἀπὸ τοῦ
πλοίου ὁ Πέτρος, φεραπαίτηεν ἐπὶ τὰ
ὑδατα, ἰλθῆν ὥς τὸ Ἰησοῦν.

30 Βλέπων ἡ τὸ ἄνεμος ἰσχυροὶ, ἰφοβήθη. καὶ
ἀρξάμενος κραβαπιέζεσθαι, ἔκραξε, λέγων,
Κύριε, σῶσόν με.

31 Εὐθίως ἡ ὁ Ἰησοῦς ἐλάσεναι τὸ χεῖρ, ἐπι-
λάβεθ αὐτῷ, ἐλάγη αὐτῷ· Ὁληθῆπισται, ἄς
πὶ εἰδίτασαι;

32 Καὶ ἰμβάσται αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον,
ἐνόησαν ὁ ἄνεμος.

33 Οἱ ἡ ἐν τῷ πλοίῳ, ἰλθόντες ὡσεὶ κινώη-
σασ αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεῷ υἱὸς εἶ.

34 Καὶ ἀφωξάσονται, ἡλθον εἰς τὴν γῆν
Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἐπηγόησαν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι· Ἐτάπει
ἐατέναι, ἀπίστῆσαν εἰς ὅλῳ τῷ κατεῖχον
ἐατένῳ, καὶ ὡσεὶ ἰσχυροὶ αὐτῷ πείρας τὰς
κακὰς ἐργίας.

36 Καὶ παρεθέλαν αὐτὸν, ἵνα μένοι ἄψωτοι
Ἐπρααίδου Ἐιμαλίαι αὐτῷ. Ἐῶσι ἡ ψαροῦ
διωθήσονται.

Κιφ. 11. 15.

1 Ἐὐὶ ὡσεὶ ἰσχυροὶ τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἰερο-
σολύμων γραμματεῖς καὶ φαρισαιοὶ,
λέγοντες·

- 2 Διατί οἱ μαθηταί σου ὠρῶσθαι νομίσει τὴν ὠρῶσθαι τῶν πρεσβυτέρων; ἢ γὰρ ἵπθαι τὴν χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρθαι ἐπιθῶσιν.
- 3 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Διατί καὶ ὑμεῖς ὠρῶσθαι νομίσειτε τὸ ἐπιθῶσθαι τῷ Θεῷ, ἀφ' οὗ τὴν ὠρῶσθαι ὑμῶν;
- 4 Οὗ γὰρ Θεὸς ἐπέειλεν, λέγων, Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὸν μητέρα· καὶ· Οὐκ ἔσθαι ἡμεῖς πατέρα ἢ μητέρα, θανάτω τελευτήσεται.
- 5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὅς αὖ εἶπεν τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον δὲ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ, ἀφελήσῃ, καὶ ἢ μὴ ἠμῆσθαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.
- 6 Καὶ ἠκουράσθητε τὸ ἐπιθῶσθαι τῷ Θεῷ ἀφ' οὗ τὴν ὠρῶσθαι ὑμῶν.
- 7 Ὑποκριταί, καλῶς ὡρεφῆσθαι νομίσει ὑμῶν Ἠσυχίας, λέγων·
- 8 Ἐγὼ ζῶ μετὰ τὸ λαὸν ἔτι τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χεῖρασί μου ἠμῶν· ἢ τὴν καρδίαν αὐτῶν πόρρω ἀπέχθαι ἀπ' ἐμοῦ.
- 9 Μά τι τὴν δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐπιθῶσθαι ἀνθρώπων.
- 10 Καὶ ὡρεφῆσθαι νομίσει τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκῆε καὶ σωῖετε.
- 11 Οὐ τὸ ἐπιθῶσθαι μετὰ τὸν σώματι τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλὰ τὸ ἐπιθῶσθαι μετὰ τὸν σώματι, τῷ ἔτι τοῦ ἀνθρώπου.
- 12 Τότε ὡρεφῆσθαι νομίσει οἱ μαθηταί αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῶν·

- αὐτῶν· Οἶδας, ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκύνταί· εἰς τὸν λόγον, ἐπακοῦσα λίθου.
- 13 Οἱ ἄποκριθεῖς, εἶπεν Πᾶσα φυλὴ καὶ ἰὼ ὅσα ἐφύττωσιν ὁ πατήρ μου ὁ ἐξ οὐρανοῦ ἐκκελεύσει).
- 14 Ἄφειλε αὐτῶν· ὁδηγί· εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς ἢ τυφλὸν ἵκαν ὁδηγῆ, ἀμφότεροι εἰς βόθρῳον πιτῦν).
- 15 Ἀποκριθεῖς ἢ ὁ Πίτρω, εἶπεν αὐτῶν· Φροῖσον ἡμῖν τί· ὡς βολκῶ ταῦτε.
- 16 Οἱ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκμῶ καὶ ὑμεῖς ἀσπύτοι· εἰτε;
- 17 Οὐκ ἔτι· ὅτι πᾶν τὸ ἐκασορδύμμεκ εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν χροιλίαν χροί, καὶ εἰς ἀφιδρῶνα ἐκβάλλει);
- 18 Τὰ ἢ ἐκπερδύμμεκ ἐκ τῆς σῶμαί, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, καὶ κῆνα κροιοὶ τῆς ἀνθρώπου.
- 19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχεται) ἀφρολογομορῶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεύει, πορνεύει, κλοπαί, ψυδομαρτυρεία, βλασφημία.
- 20 Ταῦτα· εἰσι τὰ κροινῶ τῆς ἀνθρώπου· τὸ ἢ ἀνίπθεις χροί φαγεῖν, ἢ κροιοὶ τῆς ἀνθρώπου.
- 21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶν.
- 22 Καὶ ἰδὼν, γυνὴ Χαναααία ἀπὸ τῆς οὐρανοῦ ἐκείνων ἐξελθῶσα, ἐκράύασεν, αὐτῶ λίθου· Ἐλέησον με Κύριε, ἢ Δαβίδ, ἢ θυγατήρ μου κακῶς δαιμονίζε).

- 23 Ο ἵ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον, καὶ ὠσαυ-
 γόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες,
 Ἀπόλυτον αὐτῷ, ὅτι κροῖζι ὀπιθεῖ ἡμῶν.
- 24 Ο ἵ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπιστάλην εἰ μὴ
 εἰς τὰ πρέβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.
- 25 Ἡ ἵ ἐλθῶσα ὠσαυκινῶς αὐτῷ, λέγουσα·
 Κύριε, βοήθη μοι.
- 26 Ο ἵ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι κροῖζον λαβεῖν
 τῷ ἄρῳ τῷ τίκτων, καὶ βαλεῖν τοῖς κωκυλοῖσι.
- 27 Ἡ ἵ εἶπεν· Ναὶ Κύριε· Ἐ γὰρ τὰ κωκυλοῖσι
 ἰοδίῃ ἀπὸ τῶν ψυχίων τῷ πιπύοντων ἀπὸ τῆς
 τραπίζης τῷ κυρίῳ αὐτῶν.
- 28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ·
 Ὡ γυνὴ, μεγάλη σε ἡ πίστις· γνηθήτω σοι
 ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς
 ὥρας ἐκείνης.
- 29 καὶ μετὰ ταῦτα ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε εἰς
 τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς
 τὸ ὄρεον, ἐκάθητο ἐκεῖ.
- 30 καὶ ὠσαυκινῶς αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ἐχθῆρες
 μετ' ἐαυτῶν χωλῆς, τυφλῆς, κωφῆς, κυλλῆς,
 καὶ ἑτέρας πολλῆς· καὶ ἔριψαν αὐτὸς ὡσαυ-
 τῆς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἔθερα πόσει αὐτῆς.
- 31 Ὡς τε τῆς ὄχλος θαυμάσας, βλέποντας
 κωφῆς λαλοῦντας, κυλλῆς ὑμῆεις, χωλῆς πε-
 ριπαίοντας, καὶ τυφλῆς βλέποντας· καὶ ἰδοῦσα-
 σαι τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.
- 32 Ο ἵ Ἰησοῦς ὠσαυκαλεσάμενος τῆς μα-
 θηταῖς

- θηκὴς αὐτῷ, εἶπε· Σπλαγχιζομένη ἐπὶ τὸ ὄχ-
 λον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς ἠσπασμένοι μῆτι, καὶ
 ἔκ ἔχουσι ἰσφάσεις· Ἐλπολύσα αὐτὸς τὰς
 ἕξτερον, μέποτε ἐκαλυψῶσιν ἐπὶ τῆ ἰοῦ.
- 33 Καὶ λέγουσι αὐτῶ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Πό-
 θον ἡμῶν ἐρημία ἄρθῃ τοῦτο, ὡς εἶπε χερ-
 σὶν ὄχλοι τοῦτο;
- 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόθεν αἰεὶ
 ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπὶ, καὶ ὀλίγα ἰχθυῖας.
- 35 Καὶ εἰλάσει τοῖς ὄχλοις ἀναπιζῶσιν ἐπὶ
 τὴν γῆν.
- 36 Καὶ λαβὼν τὰς ἐπὶ ἄρθῃ καὶ τὰς ἰχθυῖας,
 ἀνακατένευσεν, ἔκλασεν, ἔειπεν τοῖς μαθη-
 ταῖς αὐτῷ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῶ ὄχλου.
- 37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἔκαρτόν αὐτοισ· καὶ
 ἦσαν τὸ ἀφροσύων τὸ κλασματικῶν, ἐπὶ
 ἀφροσύων πλήρης.
- 38 Οἱ δὲ ἰδιώτες ἦσαν τῆς ἐκείνου ἀφροσύων, καὶ
 χερσὶν γυναικῶν καὶ παρθένων.
- 39 Καὶ ἀπολύσας τὸν ὄχλον, εἰβηεὶς τὸ
 πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἑρῆμὸν Μαγδαλέ.

Κεφ. ιε'. 16.

- 1 Καὶ ἠσπασμένοι οἱ φαρισαιοὶ καὶ σαδ-
 δουκαῖοι, πηροζοῦντες ἐπερώτησαν αὐτὸν
 σημεῖον ἐκ τῆ ἕρῆμῶν ἐπιδείξαι αὐτοῖς.
- 2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ ψί-
 λλομῆνης λέγετε, Εὐδοῖα· πυρράζει γὰρ ὁ
 ἕρῆμῶν.

C 5

3 Καὶ

- 3 Καὶ ὡροῖ, Σήμερον χαρμῶν· πυρράζῃ γὰρ συγκαίζων ὁ ἔρανος. Ἰποκρεταί, τὸ μὲν ὡροσῶπον ἔρανος γινώσκειτε διὰ κερύνην, τὰ δὲ σημεῖα τῶν χαρμῶν ἐδιδάκατε·
- 4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον ἐδοθήσετ' αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάννου τοῦ ὡροφήτου. Καὶ καβαλιπῶν αὐτὸς, ἀπῆλθε.
- 5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῷ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.
- 6 Οἱ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁρᾶτε καὶ ὡροσέχην ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.
- 7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους ὅσκι ἐλάβομεν.
- 8 Γινέσθῃ οἱ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί διλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους ὅσκι ἐλάβετε;
- 9 Οὐκ ἔτι νοεῖτε, ἐπεὶ μνημονεύετε τὴν πύλιν ἄρτους τοῦ πεντακισχίλιων, καὶ πόσους κροφίνους ἐλάβετε;
- 10 Οὐδὲ τὴν ἐπιπέδον ἄρτους τοῦ τετρακισχίλιων, καὶ πόσους στυροῖδας ἐλάβετε;
- 11 Πῶς ἐνοεῖτε, ὅτι ἐπεὶ ὡροσέχην αὐτοῖς εἶπον ὑμεῖς, ὡροσέχην ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων;
- 12 Τότε συνῆκαν, ὅτι ὅσκι εἶπε ὡροσέχην ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδασχῆς τοῦ φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.

- 13 Ἐλθὼν ἡ ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας
καὶ Φιλίππου, ἤρξατο τὴν μαθητῶν αὐτοῦ, λέ-
γων, Τίνα με λίβιστον οἱ ἀσθράπυ εἶναί τὸν
υἱὸν τοῦ ἀσθράπυ;
- 14 Οἱ ἡ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ·
ἄλλοι δὲ, Ἡλίου· ἕτεροι δὲ, Ἰσριμίου, ἢ ἕνα τῶν
θεοφωτῶν.
- 15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λίβιστον εἶναί;
- 16 Ἀπεκρίθεις ἡ Σίμων Πέτρος, εἶπεν· Σὺ
εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
- 17 Καὶ ἀπεκρίθεις ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μα-
κάριος εἶ Σίμων βῆρ Ἰωάννα, ὅτι σαρκὸς καὶ
αἵματος οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ
μου, ὁ ἐν τοῖς ἄβυσσοις.
- 18 Καὶ γὰρ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ
ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω με καὶ ἐκκλη-
σίαν· καὶ πύλαι ἄδου οὐ κενώσουσιν αὐτήν·
- 19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τοῦ
ἄβυσσων· καὶ ὅτι ἐν δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδε-
μῆρον ἐν τοῖς ἄβυσσοις· καὶ ὅτι ἐν λύσει ἐπὶ τῆς
γῆς, ἔσται δεδεμῆρον ἐν τοῖς ἄβυσσοις.
- 20 Τότε διετείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἵνα
μηδενὶ εἴπωσιν, ἵνα αὐτὸς ἐστὶν ἰησοῦς ὁ Χριστός.
- 21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς δεξινοῦν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς
Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρε-
βυτέρων καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ
ἀποκτείνεσθαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

- 22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων· Ἰλαίος σοι Κύριε· ἢ μὴ ἔστι σοι τῦτο.
- 23 Οἱ δὲ γραφεῖς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπάγε ὀπίσω με Σαδδανᾶ, σκάνδαλόν με εἶ· ὅτι ἐφρονεῖς τὰ θεῶν, ἀλλὰ τὰ ἀνθρώπων.
- 24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἴ τις θέλῃ ὀπίσω με ἐλθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν, ἔστω ὡς τὸ ξυμερὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι.
- 25 Ὃς γὰρ ἀνὰ θέλησιν ἑαυτοῦ σῶσται, ἀπολέσει αὐτὸν· ὃς δὲ ἀνὰ ἀπολίεσιν ἑαυτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ, σώσει αὐτόν.
- 26 Τί γὰρ ἀφελῆς ἄνθρωπος, εἰάν τις κόσμον ὅλον κερδήσῃ, καὶ ἑαυτὸν ψυχρῶς ἀφελῆσῃ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;
- 27 Μίση γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντων ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ τότε ἀποδώσει ἕκαστον ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ.
- 28 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, εἰσὶν ἄνθρωποι ἐρχόμενοι ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. 17.

1 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἐξ ἑξαλαμβάνει Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρησιν ὑψηλὸν καὶ ἰδίαν.

2 Καὶ

- 2 Καὶ μετεμορφώθη ἑμφραδίῳ αὐτῷ, καὶ ἔλαμψε τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· καὶ ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἰσχύϊσιν ἄστρων ὡς τὸ φῶς.
- 3 Καὶ ἰδὼν, ἠφθίμωσαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες.
- 4 Ἀποκλειθεὶς ἡ Πίτρου, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, κεχρῆσθαι ἡμῶς ὡδὲ εἴ τι· εἴ τι λῆς, ποιήσωμεν ὡδὲ τρεῖς σάλιας, σὺ μίαν, καὶ Μωσῆ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίας.
- 5 Ἐπὶ αὐτῷ λαλῶντι, ἰδὼν, περιέλαμψε φαντασίαν ἐπιπέσειν αὐτῶν· καὶ ἰδὼν, φωνήσας τὴν περιέλαμψε, λέγους· Οὗτός ἐστι ὁ υἱὸς τοῦ ἀγαπητοῦ, ἐν ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ἀκρίβειαν.
- 6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ, ἔπισαν ἐπὶ τῷ σῶματι αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
- 7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, ἢ μὴ φοβεῖσθε.
- 8 Ἐπέσειεν δὲ πρὸς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον, εἰ μὴ τὸ Ἰησοῦ μόνον.
- 9 Καὶ καταβασιόντων αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὄρων, συνέλαβεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Μηδὲν εἰπῆτε τὸ ὄραμα, ἕως ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.
- 10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, Τί ἐστὶν οἱ γραμματεῖς λέγους, ὅτι Ἡλίας δεῖ εἰσεῖν πρῶτον;
- 11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα·

- 12 Λέγω ἡ ὑμῖν, ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε· καὶ οὐκ ἐπίγνωσαν αὐτόν· ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ, ὅσα ἠθέλησαν. Ἔτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχει ἐν αὐτῶν.
- 13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.
- 14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸ ὄχλον, προσήλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, ἡγουμένῳ αὐτῷ,
- 15 καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησον με τὸ υἱόν, ὅτι σελωιάζει, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπῃ εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.
- 16 Καὶ προσέειπεν αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεύσαι.
- 17 Ἀποκριθεὶς ἡ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γίνεαι ἄπιστος· ἔδιδραμα μύμη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ἄδε.
- 18 Καὶ ἐπὶ ἔκμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἔξῃλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· ἔθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
- 19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ καὶ ἰδίᾳ, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;
- 20 Ὁ ἡ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὸ ἄπιστίαν ὑμῶν. ἀλλὰ γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπης, ἐρεῖτε τῷ ὄρει· τέτω· Μεταβήθι ἐν τεύθει ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ ἔδεν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν.

- 21 Τὺτ' ἔτι τὸ ἥμισυ ἀπὸ ἐκαστοῦ, ἵνα μὴ ἐπιπορευθῆτε ἐν τῇ ἡμέρᾳ.
- 22 Ἀναστρέφονται ἕως αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μίσητε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸ σφραγισθῆναι ἐν χεῖρας ἀνθρώπων.
- 23 Καὶ ἀποκρίθησαν αὐτοῖς, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσονται. Καὶ ἰλυπήθησαν σφοδρῶς.
- 24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπρναῦν, προσήλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, εἶπεν· Οἱ δίδραχμα ὑμῶν ἔτιλην τὰ δίδραχμα;
- 25 Λέγει· Ναί. Καὶ ὅτι ἐπρόσθηται ἕως οὗτοῦ, προσέφησαν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τῶν λαμβάνουσιν τέλην, ἢ κλιῶσιν; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;
- 26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄρα οἱ υἱοὶ εἰσὶν οἱ υἱοί.
- 27 ἵνα ἕως μὴ σκαυδαλίσημι αὐτὸς, πορευθεῖς εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸ ἀναβάντα προσέτινον ἰχθυῶν ἄρτοι· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἀρέσθησαν σαρτῆρα· ἐκείνοι λαβόντες, δὸς αὐτοῖς ἀπὸ ἑμοῦ καὶ σου.

Κεφ. ιη'. 18.

- 1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μέγιστος ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

2 Καὶ

- 2 Καὶ ὡρσοκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παῖδός
 ἔειπεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,
- 3 Καὶ εἶπεν Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στρα-
 φῆτε, καὶ γένηθε ὡς τὰ παιδία, ἔσθε ἐλ-
 θηθεῖς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἔρχοντος.
- 4 Ὅστις ἔν παπηνώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον
 τούτου, ἔστος ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
 ἔρχοντος.
- 5 Καὶ ὅς ἐάν δέξῃ παιδίον τοιούτον ἐν ἐπι-
 τῇ ὀνόματί μου, ἐμέ δέχοι.
- 6 Ὅς δὲ αὐὸ σκασθαλίση ἕνα τῶν μικρῶν
 τούτων, τοῦ πικροδόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐ-
 τῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλον ὀνίχου ἐπὶ τὸν
 σάχηλον αὐτοῦ, καὶ κείτω ποινήσῃ ἐν τῇ πε-
 λάγῃ τῆς θαλάσσης.
- 7 Οὐκ ἔστι κρίσιμος δὲ τοῦ σκασθαλίαν ἀνάγκη
 γὰρ ἐστὶν ἔλθειν τὰ σκασθαλίαν πολλὰ ἕνα τῶν
 ἀνθρώπων ἐκείνου, δὲ ἔτι τὸ σκασθαλίαν ἔρχοι.
- 8 Εἰ ἢ ἡ χεῖρ σου, ἢ ὁ πῦς σου σκασθαλίσει
 σε, ἐκκοψὸν αὐτὰ, καὶ βάλε δὲ τὸ σῆμα καλόν
 σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὸ ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν
 ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα, βληθῆναι
 εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.
- 9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου σκασθαλίσει, ἔξελε
 αὐτὸν, καὶ βάλε δὲ τὸ σῆμα καλόν σοι ἐστὶν μισθόφ-
 θαλμον εἰς τὸ ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλ-
 μὸς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ γένναν τῆς πυρός.
- 10 Ὁρᾶτε, μὴ κείτω φρονήσῃτε εἰς τὸ μικρῶν
 τούτων.

τύπων· λέγου γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
 εὐρένοῖς ἀλλ' ἐπιπέλας βλέπουσιν τὸ σῶσαι
 πατρὸς μου, ἢ εὐρένοῖς.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπο-
 λωλός.

12 Τί ὑμῶν δοκεῖ ἵνα γένηται ἵνα ἀνθρώπου
 ἴκασιν εὐρένοῖς, καὶ πελασθῆ ἰσὶ ἐξ αὐτῶν·
 ἀλλ' ἀφεῖς τὰς ἐπιπέλας, ἐπὶ τὴν ὄρη
 πορεύσεις, ζητεῖ τὸ πλάσσειν;

13 Καὶ ἵνα γένη) δέξῃ αὐτὸ, ἀμὲν λέγου
 ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μῆλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς
 ἐπιπέλας, τοῖς μὴ πελασθημένοις.

14 Οὕτως εἴτε ἵνα γένη) ἐμπεσοῦν τὸ
 πατρὸς ὑμῶν, ἢ εὐρένοῖς, ἵνα ἀπολε) εἰς
 τῶν μικρῶν τύπων.

15 Ἐὰν ᾖ ἁμαρτία εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου,
 ὑπάγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μετὰ σοῦ ἐπὶ αὐτῷ
 μόνῳ· ἵνα σου ἀκούσῃ, καὶ κέρδι) τὸ ἀδελ-
 φόν σου.

16 Ἐὰν ᾖ μὴ ἀκούσῃ, ἔλαβε μετὰ σοῦ ἵτι
 εἷς ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ τῷ μαρτύρῳ
 ἢ τριῶν σταθῆ) πᾶν ῥῆμα.

17 Ἐὰν ᾖ ἔλαβε αὐτῶν, εἴτε τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ· ἵνα ᾖ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἔλαβε.
 ἵνα εἴτε ὁ ἐθνικός καὶ ὁ πλάτης.

18 Ἀμὲν λέγου ὑμῖν, ὅσα ἵνα δήσῃ ἐπὶ τῆ γῆς,
 ἵνα δεδεδεμμένα εἰν τῷ ἔρειναι· καὶ ὅσα ἵνα λύσῃ
 ἐπὶ τῆ γῆς, ἵνα λελυμμένα εἰν τῷ ἔρειναι.

19 Πάλιν

- 19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συκ-
φωνήσῃσιν ἐπὶ τῆ γῆς περὶ παντὸς πράγ-
ματι, ἔσται αὐτῶν, ἡκούσεται αὐτοῖς
ἐν οὐρανῷ πατὴρ μου, ἔσται ἐν ἔργοις.
- 20 Οὐ γάρ ἐσσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ
ἔμῃ ὄνομα, ἐκεῖ ἔσται ἐν μέσῳ αὐτῶν.
- 21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε·
Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσῃς ἐμὲ ὁ ἀδελ-
φός μου, καὶ ἀφήσῃς αὐτῷ; ἕως ἐπὶ ἑπτὰκις;
- 22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως
ἐπὶ ἑπτὰκις, ἀλλ' ἕως ἐβδομηκοντάκις ἐπὶ ἑπτά.
- 23 Διὰ τῆς ἁμαρτωλότητος ἡ βασιλεία τῶν ἔργων
ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε σωῆσαι λόγον
μῆτι τῶν δούλων αὐτοῦ.
- 24 Ἀρχαμύρε ἢ αὐτῷ συναίρεθ, προσκλίθη
αὐτῷ εἰς ὀφθαλμοῦς μυρίων τετρακκισίων.
- 25 Μὴ ἐχθρήσῃ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκείλου-
σιν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῷ πεντήκοντα, καὶ τῆ
γυναικὸς αὐτοῦ, ἕπα τέκνα, καὶ πάντα ὅσα
εἶχε· καὶ ἀποδοθήσεται.
- 26 Πιστῶν ἔν ὁ δούλος προσκυνῶν αὐτῷ,
λέγων, Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ
πάντα σοι ἀποδώσω.
- 27 Σωλαγκινοθεῖς δὲ ὁ κύριος ἔδουλος
ἐκείνους, ἀπέλυσεν αὐτοὺς, καὶ τὸ δαίνεον
ἀφῆκεν αὐτῷ.
- 28 Ἐξελθὼν ἢ ὁ δούλος ἐκείνου, ἀρεν ἕνα
τῶν σκιδούλων αὐτοῦ, ὃς ἠφῆκεν αὐτῷ ἑκατὸν
δηνάρια·

δύναμις καὶ κρατήσεις αὐτῶν ἴσχυρι, λίγαι,
 Ἀπὸ Θεοῦ μισοῖσι τὸ φιλίαις.

29 Πιστῶν εἶναι ὁ σκώδελος αὐτῶν ἕως τῶν πό-
 δας αὐτῶν, περιεβάλει αὐτοὺς, λίγαι, Μακρο-
 θύμησιν ἐπ' ἐμοί, καὶ παῖδα δάσδωσω σοι.

30 Οἱ ὅσοι ἠθέλει ἀπὸ ἀπλῶν, ἵβαλεν
 αὐτοὺς ἕως φυλακῶν, ἕως εἴ δάσδω τὸ φιλ-
 λόμηνον.

31 Ἰδοῖτες ὅσοι σκώδελοι αὐτῶν τὰ χυόμηναι,
 ἐλυπήθησθε σφόδρα· εἰ ἰδοῖτες δισσίφησθε
 τῶν κυρίων αὐτῶν παῖδα τὰ χυόμηναι.

32 Τότε ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ κύριος
 αὐτῶν, λίγαι αὐτῶν· Δύλι πνηρῶν, πᾶσαι τῶν
 ὀφθλῶν ἐκείνων ἀφῆκῶ σοι, ἐπεὶ περιε-
 λισαίς με·

33 Οὐκ εἶδες καὶ σὲ ἐλιῆσθαι τὸν σκώδελόν σου,
 ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλίησα;

34 Καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ κύριος αὐτῶν περιέδωκεν
 αὐτοὺς τοῖς βασιλοῦσιν, ἕως εἴ δάσδω πᾶν τὸ
 ὀφθλόμηνον αὐτῶν.

35 Οὕτως εἰ ὁ πατήρ μου ὁ ἐκτεθειμένος ποιήσῃ
 ὑμῖν, εἰάν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῶν ἀδελφῶν
 αὐτῶν ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ ὀφθλώ-
 ματα αὐτῶν.

Κεφ. 19. 19.

1 Καὶ ἐξῆλθε, ὅτι ἐπέλθῃ ὁ Ἰησοῦς τῶν λόγων
 τούτων, μίλησεν ἀπὸ Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν
 εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἰουδαίας, πέραν τῆς Ἰερουσαλῆμ.

2. Καὶ

- 2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἔθρονον αὐτὸς ἐκεῖ.
- 3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, περὶ ζουῆς αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Εἰ ἔξεισιν ἀνθρώπου ἀπολύσασθαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν αἰτίαν;
- 4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνεγνώριε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;
- 5 Καὶ εἶπεν· Ἐνεκεν τούτου κατελείψεται ἄνθρωπος ἃν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
- 6 Ὅτι ἐστὶν ὁ Θεὸς συνίζουζεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.
- 7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί σοῦ Μωσῆς ἐπέταξε λαῶν δέουσαν βιβλίον ἀποστασίας, καὶ ἀπολύσασθαι αὐτῷ;
- 8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν ἀκαρδίαν ὑμῶν ἐπέταξε ὑμῖν ἀπολύσασθαι τὴν γυναῖκα ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς ἢ ἐγένετο ἔτι.
- 9 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἐστιν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλω, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολειλυμένος γαμήσας, μοιχᾶται.
- 10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Εἰ ἔτις ἐστὶν ἡ αἰτία ἢ ἀνθρώπου ἢ τῆς γυναίκος, ἢ συμφέρει γαμήσασθαι.

- 11 Ο ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ κρίνεις χωρεῖσι τὸ λόγον τυττοῦ, ἀλλ' οἷς δίδω;
- 12 Εἰσὶ γὰρ δυνάμεις, οἷπνες ἐκ κελίας μητρὸς ἐγέννηθησαν ἔτι· καὶ εἰσὶ δυνάμεις, οἷπνες ἀνυχοῦσθαι ὑπὸ τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ εἰσὶ δυνάμεις, οἷπνες διέχουσιν αὐτοὺς διὰ τὴ βασιλείαν τοῦ ἔρχομαι. Οὐδὲν ἀμὲν χωρεῖν, χωρεῖται.
- 13 Τότε προσελίχθη αὐτὰ παιδία, ἵνα ἴασι χεῖρας ἐπιθεῖν αὐτοῖς, καὶ προσέειπεν· οἱ ἰησοῦς μαθηταὶ ἐπέκρινον αὐτοῖς.
- 14 Ο ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ εἰσελθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ ἔρχομαι.
- 15 Καὶ ἐπιθεῖς αὐτοῖς ἴασι χεῖρας, ἐπεσώθησαν πάντες.
- 16 Καὶ ἰδὼν, εἷς προσελθὼν, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;
- 17 Ο ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ἔδεις ἀγαθόν, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. εἰ ἰησοῦς εἰσελθεῖν εἰς τὸ ζωὴν, τήρησον ἴασι ἐσθλας.
- 18 Λέγεις αὐτῷ· Ποίας; Ο ἰησοῦς εἶπεν· Τὸ οὐ φονεύσας· οὐ μοιχεύσας· οὐ κλέψας· οὐ ψευδομαρτυρήσας·
- 19 Τί με τὸν σταυρὸν λέγεις, καὶ τὸν κέντρον· καὶ ἀγαπήσας τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.
- 20 Λέγεις αὐτῷ ὁ παιδομαρτυρῶν; Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμεθα ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι πύργου;

- 21 Ἐφ' ἧς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλει εἶ-
 νάμ, ὑπάγε, πώλησον σεαυτὸν ὑπάρχοντα, ἔδωκε
 πτωχοῖς· καὶ ἔξωκε θησαυρὸν ἐν ἔργῳ αὐτοῦ· καὶ
 δεῦρο, ἀκολούθη μοι.
- 22 Ἀκούσας ὁ νεανίσκος τὸ λόγον, ἀπῆλθε
 λυπέμενος· ὡς γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.
- 23 Οὗτος ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλούσιος
 εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
- 24 Πάλιν ὁ λέγει ὑμῖν, ὁ κτηνώτερός ἐστι κτή-
 μηλον ἀφ' ἧς τρυπήματι ῥαφίδι διελθεῖν
 ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.
- 25 Ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο
 σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;
- 26 Ἐμβλέψας ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πάντα
 ἀνθρώποις τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ, πάντα ὅσα
 πάντα δυνατὰ ἐστὶ.
- 27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ·
 Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολούθη-
 σαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;
- 28 Οὗτος ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
 ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολούθησαί με, ἐν τῇ παλι-
 στεινῇ, ὅταν καρδίῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
 θρόνον δόξης αὐτοῦ, καθίστασθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ
 δώδεκα θρόνους, κείμενοι ἐπὶ δώδεκα φυλάκας
 τοῦ Ἰσραὴλ.
- 29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς,
 ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρας, ἢ μητέρας, ἢ γυναῖκα,
 ἢ τέκνα,

ἢ πίνα, ἢ ἀγρὺς, ἐνικει ἔθ' οἰόμενος με, ἰσχυ-
 τοῖσ' ἀπολασίονα λήψι), καὶ ζωὴν αἰωνίου
 κληρονομήσῃ.

30 Πολλοὶ ὅ ἴσονται) ἄσφῳτοι, ἰσχυροὶ καὶ
 ἰσχυροὶ, ἄσφῳτοι.

Κεφ. κ'. 20.

1 Ομοία γάρ ἐστι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀν-
 θρώπων οἰκονομίας, ὅς τις ἐξῆλθει ἀμα πρὸς
 μιοθώσα ἔργα εἰς τὸ ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2 Συμφωνήσας ὁ μὲν τῶν ἐργαζομένων ἐν δουλ-
 εῖα τῶν ἡμερῶν, ἀπέστειλε αὐτοὺς εἰς τὸν
 ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξελθὼν ἄλλο τὸ τρίτον ὄραν, εἶδεν
 ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγρῷ ἀργούς.

4 Καὶ κείνοις εἶπεν ὁ κύριος καὶ ὑμεῖς εἰς τὸ
 ἀμπελῶνα· Ἐοῖαν ἢ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.

5 Οἱ ὅ ἀπήλθον. Πάλιν ἐξελθὼν ἄλλο τῶν
 καὶ ἐνάτῳ ὄραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ ὅ ἰδοὺ καὶ τῶν ἄλλων ἐξελθὼν, εἶπεν
 ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὡδὲ
 ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶς ἐμιοθώ-
 σατο. Λέγει αὐτοῖς· ὁ κύριος καὶ ὑμεῖς εἰς τὸ
 ἀμπελῶνα, Ἐοῖαν ἢ δίκαιον, λήψετε.

8 Ὁ ψίλας ὁ γρουαμῆης λέγει ὁ κύριος τῶν ἀμ-
 πελῶν) τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τῶς
 ἐργάτας, καὶ ἀπόδωκε αὐτοῖς τὸ μισθόν, ἀρχά-
 μον) ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν, ἕως τῶν ἀσφῳτῶν.

9 Καὶ

- 9 Καὶ ἔλθόντες οἱ πρῶτοι ἔινδεδεκάτῳ ἔωσαν,
ἔλαβον ἀνὰ δυνάμιον.
- 10 Ἐλθόντες ἡ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα
λήψον· καὶ ἔλαβον ἕκαστος ἀνὰ δυνάμιον.
- 11 Λαβόντες ἡ ἐργάζοντες τὸ οἰκοδομητόν,
12 Λέγοντες· Ὅτι ἔσται οἱ ἕκαστος μίαν ἔραν
ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτῆς ἐποίησας, τοῖς
βασιάσαι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, ἕκαστος καύσωνα.
- 13 Ὁ ἡ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· Ἐταῖρε,
ἐκ ἀδικῶς ἐχὲς δηνάριον συνεφώνησάς μοι;
14 Ἄρον τὸ σόν, ἕκαστος. Ἰέλω ἡ τέτατος τῶν
ἕκαστων δουλεύει ὡς καὶ σοι.
- 15 Ἡ ἡ σὺκ ἔξισί μοι ποιῆσαι ὅ Ἰέλω ἐν τοῖς
ἕμοις; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ
ἀγαθός εἰμι;
- 16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἕκαστοι, πρῶτοι· καὶ οἱ
πρῶτοι, ἕκαστοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κληταί,
ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
- 17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,
παρέλαβε τῆς δώδεκα μαθητῶν κατ' ἰδίαν
ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
- 18 Ἴδτε, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ ἡδὲς
ἔσται ἀνθρώπου πρῶτον ἀποδοθήσε τῶν δούλων καὶ
γραμματεῶν, καὶ κληρικών αὐτῶν παντάτω·
- 19 Καὶ πρῶτον ἀποδοθήσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς
τὸ ἐμπαῖξαι ἕκαστον καὶ σταυρῶσαι· καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσει·
- 20 Τότε ἀποσπλήθη αὐτῷ ἡ μήτηρ τῆς ἡμῶν
Ζεβεδαίου,

- Ζεβεδαίου, καὶ τῶν ἄλλων αὐτῆς, προσκυῖσθε, καὶ αἰτῆσαί περὶ αὐτοῦ.
- 21 Ὁ Ἰησοῦς αὐτῇ· Τί θέλεις; λέγει αὐτῇ, εἰπὲ ἵνα καρδίωσαι ὅτι οἱ δύο ἡοί μω, οἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ οἷς ἐξ ἀνωμόμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
- 22 Ἀπεκρθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἶδα τί αἰτεῖσθε. δυνάσθε πῶς τὸ πηλῆρον, ὁ ἐγὼ μέλλω πῖναι, ἐν τῷ βάπτισμα, ὁ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα.
- 23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν πηλῆρον με πίωσι, ἐν τῷ βάπτισμα, ὁ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆσθε· τί ἢ καρδίωσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀνωμόμων μου, ὅτι ἐστὶ ἐμοὶ δύναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου.
- 24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠζανακίησασθε ὡς οἱ δύο ἀδελφῶν.
- 25 Ὁ Ἰησοῦς προσκαλισάμενος αὐτούς, εἶπεν· Οἶδαίτε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κολοῦσιν αὐτῶν.
- 26 Οὐχ ἔτι καὶ ἴσαί ἐσθε ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐστιν θέλη ἐν ὑμῖν μέγας γινώσκει, ἴσαί ὑμῶν ἀφείκει.
- 27 Καὶ ὅς ἐστιν θέλη ἐν ὑμῖν εἶναι ἄριστος, ἴσαί ὑμῶν δεῦλε.
- 28 Ὡς περὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅτε ἦλθε ἀφ' ἡερουζαλήμ, ἀλλὰ ἀφ' ἡερουζαλήμ, καὶ δύναι πῶς ψυχῶν αὐτῶν λύττει ἀπὸ πηλῶν.

D

29 Καὶ

- 29 Καὶ ἐκπορεύομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱερουσολέμων ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.
- 30 Καὶ ἰδὼν, δύο τυφλοὶ κατήμυροι ὡσθ' ἔσθ' ὁδόν, ἀκροαθεὶς ὅτι Ἰησοῦς ὡσθ' ἔρχεται, ἐκραζάν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμαῖς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.
- 31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπέκρινεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν. οἱ δὲ μεῖζον ἐκραζόν, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμαῖς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.
- 32 Καὶ σταῖς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτούς, καὶ εἶπε· Τί θέτε ποιῆσαι ὑμῖν;
- 33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.
- 34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· ἔσθ' ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Κεφ. κα'. 21.

- 1 Καὶ ὅτε ἤλθισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγή πρὸς τὸ ὄρεμα τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς, λέγων αὐτοῖς·
- 2 Πορεύθητε εἰς τὸ κώμην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένον, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσατε ἀγάζετε μίαν.
- 3 Καὶ εἰάν τις ὑμῖν εἴπη τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρεῖσται ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς.
- 4 Τῷ οὖν δὲ ὅλον γένηεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος, λέγοντος·

5 Εἶπατε

- 5 Εἶπαι τῇ θυγατρὶ Σιών· ἴδου, ὁ βασιλεὺς
 σου ἔρχεται σοὶ πρῶτος, καὶ ἰπιβιβηκὼς ἐπὶ
 ἵον, καὶ πῶλον ἕον ὑποζυγίῳ.
- 6 Πορεύθητις ὅτι μωθηταὶ, καὶ πειθήσιοις
 καὶ ὡς φροσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
- 7 Ἦγαγον ἔσθον καὶ τὸ πῶλον, καὶ ἰπέθηκαν
 ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἰμάτια αὐτῶν, καὶ ἰπικα-
 θισαὶ ἐπάνω αὐτῶν.
- 8 Οἱ ὅτι πλεῖστοι ὄχλοι ἰσραήλ ἰαυτῶν τὰ
 ἰμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἐκροτοὶ κλάουσ
 ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἰσραήτιμοι ἐν τῇ ὁδῷ.
- 9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ φροσέταξεν ἑοὶ ἀκροβυσ-
 τες, ἐκροτοὶ, λέγθητις· ὡσαύτως τὰ ἰμάτια Δα-
 βίδι· ἀλογηθῆτις ὁ ἐργάτης ἐν ὀνόματι
 Κυρίου· ὡσαύτως ἐν τοῖς ὑψίστοις.
- 10 Καὶ ἰσπελθῆτις αὐτῷ εἰς ἰεροσόλυμα,
 ἰσείδη πᾶσα ἡ πόλις, λέγθητις· Τίς ἰσιν
 ἔστις;
- 11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἰσιν Ἰησοῦς ὁ
 φροσέταξεν, ὁ ἀπὸ Ναζαρέθ τῆς Γαλιλαίας.
 Καὶ ἰσπελθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἰερόν τῷ Θεῷ,
 καὶ ἐξέβαλε πάντας τὰς πωλῆτας καὶ ἀγορά-
 ζοντας ἐν τῷ ἰερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κροθυ-
 βιστῶν κατέσπριψε, καὶ τὰς κροθῆδρας τῶν πω-
 λῆτων τὰς φροσέταξεν.
- 13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπῆτις· Ὁ οἶκός μου,
 οἶκος φροσέταξεν κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
 ἐποιήσατε σπηλαίον λατῶν.

- 14 Καὶ προσήλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἔθεράπισεν αὐτούς.
- 15 Ἰδόντες ἡ οἱ δόξαριεῖς ἔοι γραμματεῖς παύματα ἃ ἐποίησε, ἔτις παύδας κερύζοντες ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγοντες, Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἠγαυάκησαν.
- 16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί ἔτιοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί. ὑδέποτε ἀνεγνώριε, ὅτι ἐκ σῶματι ἑνηπίω καὶ θηλαζόντων κατηρίσω αἶνον;
- 17 Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἠυλίωθη ἐκεῖ.
- 18 Πρωίας ἡ ἐπανάστων εἰς τὴν πόλιν, ἐπέενασε.
- 19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆ ὁδῷ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ ὑδὲν ὄρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σου καρπὸς γίνηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνηται ὡς ὄραχρημα ἡ συκῆ.
- 20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταί, ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς ὡς ὄραχρημα ἐξηράνηται ἡ συκῆ;
- 21 Ἀποκριθεὶς ἡ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ δισταθῆτε, ἔ μόνον τὸ τῆ συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ἄρει τῷ εἰπῆτε· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴ θάλασσαν, γνήσε). .
- 22 Καὶ πάντα ὅσα αὐτὸ αἰτήσητε ἐν τῇ ὄραχρημα, πιστεύοντες, λήψετε.
- 23 Καὶ ἐλθόντα αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν, προσήλθον αὐτῷ

αὐτῷ διδάσκοντες οἱ δὲ μαθηταὶ καὶ οἱ πρεσβυ-
 πτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
 ταῦτα ποιεῖς; καὶ πῶς σοι ἰσχύει ταῦτα
 ταῦτα;

24 Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρω-
 τήσω ὑμᾶς κατὰ λέγοντα· οὐκ ἴατο οἰκτιρῆσαι
 καὶ ὑμῶν ἐρεῖ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖ;

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ποῦν ἐστίν; ἐξ ὕδα-
 τος, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διλογίζοντο παρ'
 ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ὕδατος·
 ἐρεῖ ἡμῖν· Διατί ἔν σὺν ἐπιστάσει αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· φοβούμεθα
 τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς
 σοφώτερον.

27 Καὶ ἀποκριθεὶς τῷ Ἰησοῦ, εἶπεν· Οὐκ
 οἶδαμεν· Ἐφῆ αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ
 λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἀνθρώπου εἶχε τέκνον,
 δύο, ἐσθλαστὴν τῷ πρῶτῳ, εἶπεν· Τί κενόν,
 ὑπάγε, σήμερον ἐργάζεσθε τὰ ἀμπελῶνί μου.

29 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕστερον
 δὲ μετὰ μεληθεῖς, ἀπήλθε.

30 Καὶ ἐσθλαστὴν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ἑσάτω-
 τος. Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ κύριε καὶ
 σὺν ἀπήλθε.

31 Τίς ἐὰν τὸ δύο ἐποίησε τὸ τρίτον ἐπα-
 τῆς; Λέγουσιν αὐτῷ· Οἱ πρῶτοι. Λέγει αὐ-
 τοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελευταῖοι

καὶ αἱ πόρται παρ᾽ ἄγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴ βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὀνόματι δι-
καιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπίσταντε αὐτῷ· οἱ δὲ
τελώναι ἔαί πόρται ἐπίστανται αὐτῷ· ὑμεῖς
δὲ ἰδόντες ἔμελεμελήθητε ὑπερον, ἔπειθεσθε
αὐτῷ.

33 Ἄλλω παρ᾽ ἄβραμ ἀκύναι. Ἄνθρωπος
ἦεν ἡ οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτλισεν ἀμπε-
λώνια, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ
ἄρξεν ἐν αὐτῷ λίθον, καὶ ἀκροδόμησε πύρ-
ρον, καὶ ἐξέδοξε αὐτὸν γεωργοῖς, ἔπειθεσθε.

34 Ὅτε δὲ ἤλθισεν ὁ κηρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστρε-
ψεν τὰς δούλους αὐτοῦ πρὸς τὰς γεωργίας, λαβεῖν
τὰς καρπὰς αὐτοῦ.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τὰς δούλους αὐτοῦ, ὅν
μὴ ἐδόσαν, ὅν δὲ ἀπέκλιναν, ὅν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστρεψεν ἄλλας δούλους πλείονας
τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὑπερον δὲ ἀπέστρεψεν πρὸς αὐτὰς τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ, λέγων· Ἐντραπήσον τὸν υἱὸν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·
Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκλείσωμεν
αὐτὸν, ἔπειθεσθε αὐτὸν καὶ κληρονομήσωμεν αὐτόν.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμ-
πελώου, καὶ ἀπέκλιναν.

40 Ὅταν ἐν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελώου,
τί ποιήσῃ τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41 Λέγουσιν

- 41 Λέγουσι αὐτῷ· Κακὸς καρπὸς ἀπολίσθη αὐτός· καὶ τὸ ἀμπιλωτὰ εἰσέλθῃ ἀκαθάρτοις, οἵτινες ἀποδώσουσι αὐτῷ τὰς καρπὸς ἐν τοῖς καρποῖς αὐτῶν.
- 42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνιγήσεται ταῖς γραφαῖς· Λίγον οἱ ἀπιδουκίμασαν οἱ οἰκοδομητοὶ, ἕτερον ἰχθυήσῃς κεφαλῶν γονίας· ὡς εἶπεν Κύριος ἰχθυήσῃ αὕτη, καὶ ἰσχυμασῇ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
- 43 Διὰ τούτου λέγω ὑμῖν, ὅτι δοθήσεται ἅφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἐν τῇ ποιῆσει τὰς καρπὸς αὐτῆς.
- 44 Καὶ ὁπισθὸν ἐπὶ τὸ λέγειν τούτοις, σωθῆλαθήσεται· ἅφ' ὃν οὐκ ἔστι πίστις, λικμήσεται αὐτόν.
- 45 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἵνα ἐπιβουλεύσῃ αὐτῷ, ἵνα ἴδωσαν ὅτι εὖ εἶπεν αὐτῶν λέγει.
- 46 Καὶ ζήλοῦντες αὐτὸν προσήκοι, ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον, ἐπεὶ δὴ ὡς σφοδρῶς αὐτὸν εἶπον.

Κεφ. κβ'. 22.

- 1 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν τῇ ἐπιβουλεύῃ, λέγων·
- 2 Ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῶν υἱῶν αὐτοῦ·
- 3 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ καλεῖσθαι τὸν κληρῶνα εἰς τὸν γάμον· καὶ ὅτε ἦν ἔλεος ἐλθεῖν.

D 4 4 Πά-

- 4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων·
Εἰπάτε τοῖς κεκλημένοις· Ἴδὲ, τὸ ἄριστόν μου
ἠτοιμάσασθε, οἱ ταῦροι μου καὶ τὰ σίκερά τεθυ-
μμένα, ἔστι πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τὰς γάμους.
- 5 Οἱ δὲ ἀμελήσοις, ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν
ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ.
- 6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τὰς δούλους
αὐτῶν, ὑβρίσασθαι καὶ ἀπέκταναι.
- 7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀργύστη· ἐπέμ-
ψεν τὰ στρατεύματα αὐτῶν, ἀπόλωσε τὰς
φοιεῖς ἐκείνας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐπέπεσε.
- 8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος
ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι ἐκ ἤσαν ἄξιοι.
- 9 Πορεύεσθε οὐκ ἐπιτρέψατε διεξόδους τῶν ἰδίων, ἔ-
σονται οὐκ εὐρησθήσονται εἰς τὰς γάμους.
- 10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὴν
ὁδόν, σιγήσαντες πάντας ὄσους εὐρεῖν, πονη-
ρῆς τε καὶ ἀγαθῆς· καὶ ἐπαλήθη ὁ γάμος
ἀνακλήμων.
- 11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τὰς
ἀνακλήμους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον σὺν εἰδὲ-
σθαι ἑνὸς ἐνδύματι γάμου.
- 12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς εἰσηλθὼς αὐτῶν
μὴ ἔχων ἐνδύματι γάμου; Ὁ δὲ ἐφίμωθη.
- 13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἀσκητοῖς· Δι-
σώσατε αὐτῶν πόδας ἐ χειρῶν, ἀφαιρέσατε αὐτὸν, ἔ-
κβάλετε εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
- 14 Πολλοὶ

- 14 Πολλοὶ γάρ εἰσι πληθεῖς λόγους ἡ ἐκλεκτοί.
- 15 Τότε παρεβίβησεν οἱ Φαρισαῖοι, συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παρεδόξασιν ἐν λόγῳ.
- 16 Καὶ ἀποστράψαντες αὐτῷ τὸς μαθητὰς αὐτῶν μετ' ἑρμωδίου, λίβουτις· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, ἐπὶ τὸ ἔδν τῷ Θεῷ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, ἐν ἡμίσει φερί ἐδνός· ἔγδ βλέπεις εἰς ὡσεύστω ἀνθρώπων.
- 17 Εἰπὶ ἔν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἐξίνα δύναι κλύσθαι Καίσαρα, ἢ ἔ;
- 18 Γινέσθι ἐοίητους ἡ ποιηθείασ αὐτῶν, εἰπὶ· Τί μοι παράξτε ὑποκριταί;
- 19 Ἐπιδείξτε μοι τὸ νόμισμα τῷ κλύσθ· Οἱ δὲ προσέκωμισαν αὐτῷ δύνάμιον.
- 20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;
- 21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τῷ Θεῷ, τῷ Θεῷ.
- 22 Καὶ ἀκέσαστες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφίντες αὐτὸν ἀπήλθον.
- 23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον αὐτῷ σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶνα ἀνάστασιν καὶ ἐπιθρόνησας αὐτὸν.
- 24 Λέγουσιν· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρόσθ ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ ἡ γυναικῆ αὐτῷ, ἐκείνησ ἡτῆσ ἀπέριμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

- 25 Ἦσαν ἃ παρ' ἡμῖν ἐπέα ἀδελφοί· καὶ ὁ
 παρῶτα, γαμήσας ἐτελεύτησε· Ἐμὴ ἔχων
 σπέρμα, ἀφῆκε τὴ γυναικα αὐτῆ τῷ ἀδελ-
 φῷ αὐτοῦ.
- 26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, ἔο τρίτος, ἕως
 τῶν ἐπέα.
- 27 Ὑστερον ἃ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
- 28 Ἐν τῇ οὐκ ἀναστάσει, τίθηται τὸ ἐπέα ἕσται
 γυνή; πάντες γὰρ ἔχον αὐτήν.
- 29 Ἀποκριθεὶς ἃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·
 Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες εἶναι γραφάς, μηδὲ τὴ
 δυνάμιν τοῦ Θεοῦ.
- 30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει ἔτε γαμήσας, ἔτε ἐκ-
 γαμίζον), ἀλλ' ὡς ἀγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν ἕρα-
 νῷ εἰσι.
- 31 Περὶ ἃ τῆ ἀναστάσεως τοῦ νεκρῶν ὅσα ἀνε-
 γνώτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγειν θέλω.
- 32 Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς
 Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; ὅσα εἰσιν ὁ Θεός,
 Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.
- 33 Καὶ ἀκέραιες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσοιτο
 ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
- 34 Οἱ ἃ φαρισαῖοι, ἀκέραιες ὅτι ἐφίμωσε
 τὰς σαδδουκαίους, σωήχησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·
- 35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἰς ἐξ αὐτῶν νομικὸς,
 πηράζων αὐτὸν, καὶ λέγων·
- 36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν
 τῷ νόμῳ;

- 37 Ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύ-
 ροι τὸ Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν
 ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Δύναμει σου.
- 38 Αὕτη ἐστὶν πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.
- 39 Δεύτερη ἡ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν
 πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.
- 40 Ἐν ταύταις ταῖς δυοῖν ἐντολαῖς ὅλη ἡ
 νόμος καὶ οἱ προφῆται κρίμασθε).
- 41 Σιωπηροὶ μὲν ἢ τῶν Φαρισσαίων, ἐπερώ-
 τησεν αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς,
- 42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ εἶναι τὸ Χριστοῦ, πί-
 ῆός ἐστι; λέγουσιν αὐτῷ, τὸ Δαβίδ.
- 43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς ἔν Δαβίδ ἐν πνεύ-
 ματι Κύριος αὐτὸν καλεῖ; λέγων·
- 44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου
 ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἃν θῶ τὰς ἐχθρὰς σου
 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
- 45 Εἰ ἔν Δαβίδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς
 υἱὸς αὐτοῦ ἐστι;
- 46 Καὶ ἐδίδεκεν ἰδιώματα αὐτῷ λέγοντες ἰδιώμα
 λόγον· ἐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἡμι-
 ρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ὁμοίως.

Κεφ. κγ'. 23.

- 1 Ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ
 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
- 2 Λέγων· Ἐπὶ τῷ Μωσέως κατεδράκεν ἐκάστη
 τῶν γραμμάτων καὶ οἱ Φαρισαῖοι·
- 3 Πάντα ἔν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν,
 τηρεῖτε

- τηρεῖτε κὶ ποιεῖτε· κτ̄ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγασιν γὰρ, κὶ ἔποιῦσι.
- 4 Δεισμάσουσιν γὰρ φοβία βαρεία κὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιπέσουσιν ἐπὶ τὰς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν ἔξελουσι κινήσασα αὐτά.
- 5 Πάντα ἃ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιῶσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. πλάτωσιν ἃ τὰ φυλακίηρα αὐτῶν, καὶ μεγαλιώσουσιν τὰ κράσπεδα τῶν ἱμαθίων αὐτῶν.
- 6 Φιλῶσί τε τὴν προθεκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, ἐν τοῖς παρορθοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,
- 7 Καὶ τὰς ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῷ ἀνθρώπῳ, ῥαββί, ῥαββί.
- 8 Ἰμεῖς ἃ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐστε.
- 9 Καὶ πατέρω μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆ γῆς· εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- 10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός.
- 11 Ὁ ἃ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν ἀδελφός·
- 12 Ὁς τις ἃ ὑψώσῃ αὐτὸν, ταπεινώσῃ· καὶ ὁς τις ταπεινώσῃ αὐτὸν, ὑψώσῃ.
- 13 Οὐαὶ ἃ ὑμῖν γραμματεῖς ἐν Φαρισαῖοι ὑπεκρίαι, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τοῦ οὐρανοῦ ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου· ὑμεῖς γὰρ ἔκ εισέρχεσθε, ἔδὲ τὰς εισερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.
- 14 Οὐαὶ

- 14 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισσαῖοι ὑποκριαί, ὅτι κηλιαθετε ἐν οἰκίαις ἔχρησθαι, καὶ εὐφρασθὲ μακρὰ εὐχολογεῖσθαι· ἀλλ' οὐκ ἔστεν ἡ ψυχήν ὑμῶν φεισώτεροι κελύφῃ.
- 15 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισσαῖοι ὑποκριαί, ὅτι φελάτετε ἔξυλάσασθε ἔξερσθαι, πεινήσασθε ἀσπλήνους· ἐστὺν ἡ γλῶσση, πικρῶτε αὐτὸν ὑμῶν γίνεσθαι διπλότεροι ὑμῶν.
- 16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λιγυρίεις· ὅς ἀνὸς ὁμῶς ἐν τῷ ναῷ, ὑδὲν ἐστὶν· ὅς δὲ ἀπὸ ὁμῶς ἐν τῷ χρυσῷ ἔξυλάσασθε, ὀφείλη.
- 17 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ ἕως γὰρ μείζοντες ἐστὶν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγαθὸς ἢ χρυσοῦς;
- 18 Καὶ ὅς ἐάν ὁμῶς ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὑδὲν ἐστὶν· ὅς δὲ ἀπὸ ὁμῶς ἐν τῷ δῶρῳ τῷ ἐπαίῳ αὐτοῦ, ὀφείλη.
- 19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τί γὰρ μείζοντες; τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγαθὸν τὸ δῶρον;
- 20 Ὁ ὅς ἐν ὁμῶς ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὀμῶς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπαίῳ αὐτοῦ.
- 21 Καὶ ὁ ὁμῶς ἐν τῷ ναῷ, ἀμνὴς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κρητικῷ αὐτοῦ.
- 22 Καὶ ὁ ὁμῶς ἐν τῷ κρητικῷ, ἀμνὴς ἐν τῷ θύρῳ ἔξυλάσασθε καὶ ἐν τῷ κρητικῷ ἐπαίῳ αὐτοῦ.
- 23 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς ἔξυλάσασθε Φαρισσαῖοι ὑποκριαί, ὅτι ἀποδικαίετε τὸ ἡδύσμοι ἐν τῷ ἀνῆθῳ ἔξυλάσασθε κύμινος, ἐξυλάσασθε τὰ βωρύτερα ἔξυλάσασθε, τὴν κελύφην καὶ τὸν ἔλιον καὶ ἔξυλάσασθε τὴν πικρῶν

ταῦτα ἔδη ποιήσαμ, καὶ κείνα μὴ ἀφίεναι-

24 Οὐδὴ γὰρ τυφλοὶ, οἱ διυλίζοντες τὸ κῶνωπα
τὸ δὲ κῶμηλον καθαπίνοντες.

25 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισσαῖοι
ὑποκερταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τῆς πο-
τηρίας ἐτὶ παροψίδου, ἔσωθεν ἢ γέμυσιν ἐξ
ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας.

26 Φαρισαῖοι τυφλὲ, καθαίρεσον πρῶτον τὸ
ἐντὸς τῆς ποτηρίας καὶ τῆς παροψίδου, ἵνα
γλήῃ καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν.

27 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισσαῖοι
ὑποκερταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκο-
νισμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι,
ἔσωθεν δὲ γέμυσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης
ἀκαθαρσίας.

28 Οὕτω ἐὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς
ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν ἢ μεσοὶ ἐσε ὑπο-
κρίσεως καὶ ἀνομίας.

29 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς ἐ φαρισσαῖοι ὑπο-
κερταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰς τάφους τῶν προ-
φητῶν, ἐκδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων.

30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἡ ἡμέρα ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
παλιέρας ἡμῶν, οὐκ αὖ ἡ ἡμέρα κρινωνοῖ αὐτῶν
ἐν ταῖς αἵματι τῶν προφητῶν.

31 Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι ἡοὶ ἐσε τῶν
φοιδουσάντων τὰς προφητείας.

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πα-
τέρων ὑμῶν.

- 33 Ὅφεις, ἠγορήματα ἰσχυρίων, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρείσσεως τῆς γείτης;
- 34 Διὰ τούτου, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποπέμψω πρὸς ὑμᾶς ἀσφῆδες, καὶ σφύρες, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκλιθεῖτε καὶ σαυρώσθητε, ἕξ ἑξ αὐτῶν μαθηρώσθητε, ὡς τῆς σωμαγωγῆς ὁμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν·
- 35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκ χαυμόμηθου ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου καὶ Βαρθολομαίου, ὃν ἐφονεύσατε μετὰ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἰουδαίου.
- 36 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἤξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραὴλ ταύτην.
- 37 Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ, ἡ ἀποκλινοῦσα τὰς ἀσφῆδες, καὶ λιθοβολῶσα τὰς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησεν πιστωθῆναι τὰ τέκνα σου, ὃν πρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τῆς νοστίαις αὐτῆς ὑπὸ τὴν πτέρυγαν, καὶ σὺ οὐκ ἠθέλησται;
- 38 Ἰδοὺ, ἀφίξις ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
- 39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μὴ με ἴδῃτε ἄπ' ἄρτε, ἕως ἂν εἴπητε· Βελογηρμὸς ὁ ἐρημὸς ὡς οἶόςμαί τε Κυρίου.

Κεφ. κε'. 24.

1 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ προσήλθοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδοῦναι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.

- 2 Ο Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀλλ' ἄνω λέγω ὑμῖν, ἕ μὴ ἀφεθῆ ἅδιε λίθος ἐπὶ λίθου, ὃς ἕ μὴ κεραιλυθῆσῃ).
- 3 Καθημέρις ἡ αὐτῆ ἐπὶ τῷ ὄρει τῶν ἑλαιῶν, προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ καὶ ἰδίαν λέγουσιν· Εἶπε ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς σκυλλείας τῶν αἰῶν;
- 4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑμῶς πλανήσῃ.
- 5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγουσιν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλὰς πλανήσουσιν.
- 6 Μεκλήσετε ἡ ἀκέρην πολέμου, καὶ ἀκουαὶ πολέμων. ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· ὁ εἶ γὰρ πάντα γηθήσονται· ἀλλ' ἔπαυσί τὸ τέλος.
- 7 Ἐγερθήσονται γὰρ ἔθνη ἐπὶ ἔθνη, ἐ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ, καὶ τόποι.
- 8 Πάντα ὁ εἶ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων.
- 9 Τότε πῶρεθώσουσιν ὑμῶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκλινεῖσιν ὑμῶς· καὶ ἔσθετε μισέθμοι ὑπὸ πάντων ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.
- 10 Καὶ τότε σκανδαλιωθήσονται πολλοὶ· καὶ ἀπήλυσ πῶρεθώσουσιν, καὶ μισήσουσιν ἀπήλυσ.
- 11 Καὶ πολλοὶ ψεύδωρεφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσιν πολλὰς.

12 Καὶ

- 12 Καὶ ἀφ' τὸ πληθυνθῆναι τ' ἀνομίας, ψυχῆσι) ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.
- 13 Ὁ δὲ ὑπερέβαινε εἰς τὸ τέλος, ἕως οὐρανόθεν).
- 14 Καὶ κερυχθήσονται τῶν τῶν δ' αἰγύλιος τῆς βασιλείας ἐν ὅλη τῇ οἰκῇ κρήνη, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος.
- 15 Ὅταν ἔτι ἰδοῖτε τὸ βδέλυγμα τ' ἱερῶν, ἵνα εἰς τὸ πρῶτον ἀγῶν (ὁ ἀσπαστὸς αὐτοῦ.)
- 16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φυγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·
- 17 Ὁ ἐπὶ τῶν ὄρων, μὴ καταβαίτω ἀγῶν ἢ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
- 18 Καὶ ὁ ἐν τῇ ἀγῶν, μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀγῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
- 19 Οὐαὶ ἢ τοῖς ἐν γαστρὶ ἐχέουσιν καὶ ταῖς θηλαζούσιν ἐν ταῖς ἡμέραις.
- 20 Προσχεθεὶς ἢ ἵνα μὴ γῆνη) ἢ φυγῆτε ἐν χιμῶνι, μηδὲ ἐν σαββάτῳ.
- 21 Ἐσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως ἔνεω, ἕδ' ἔτι μὴ γῆνη).
- 22 Καὶ οἱ μὴ ἐκλοβώθησαν αἱ ἡμέραι σκηνῶν, ὅσα αὐτῶν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀφ' οὗ τὸς ἐκλεκτοὺς ἐκλοβώθησονται) αἱ ἡμέραι σκηνῶν.
- 23 Τότε ἰάνετε ὑμῶν εἶπη· ἰδοὺ, ἔδωκε ὁ Χερός, ἢ ἔδωκε· μὴ πιστεύετε.
- 24 Ἐβρῆσονται) γὰρ ψευδοπροφῆται ἐψευδοπροφῆται,

φῆται, ἔδωκεσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὡς ἵε πλανήσασθαι, εἰς διωατὸν, ἔτις ἐκλεκτός.

25 Ἰδὲ, παρείρηκε ὑμῖν.

26 Ἐὰν ἐν εἰπωσιν ὑμῖν Ἰδὲ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ μὴ ἐξέλθῃτε. ἰδὲ, ἐν τοῖς ταμίαις μὴ πισύσητε.

27 Ὡς παρὰ γὰρ ἡ ἀσραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀναθλῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, ἕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Ὅπως γὰρ ἐὰν ἡ τὸ πλῶμα, ἐκείστωαχθήσονται οἱ ἀετοί.

29 Εὐθέως ὃ μὲν τὸ θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοιοθήσεται, καὶ ἡ σελήνη ἐδώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πισύσονται ἀπὸ τοῦ ἐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ ἐρανοῦ σαλεύθησονται.

30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἐρανοῦ καὶ τότε κρύψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τὰ νεφελῶν τοῦ ἐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποσπελεῖ τὰς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σαλπύγγων φωνῆς μεγάλης καὶ ἐπιστασάξουσιν τὰς ἐκλεκτὰς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπὸ ἀκρῶν ἐρανοῦ ἕως ἀκρῶν αὐτῶν.

32 Ἀπὸ τῆς συκῆς μάθετε τὸ ὄρα βολίω. ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γίνῃ ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γνώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ γένος.

Οὕτως

- 33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἵνα ἰδῆτε πᾶσι ταῦτα, γινώσκειτε ὅτι ἐγγύς ἐστι ἐπὶ θύρας.
- 34 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ παρελθῆ ἡ χροιά αὕτη, ἕως αὐτῶν πᾶσι ταῦτα γένηται).
- 35 Ὁ ἕραιος καὶ ἡ γῆ περιλεύσονται· οἱ δὲ λόγροι μὲν ἢ μὴ περιέλθωσι.
- 36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας ἔδει οἶδεν, ἔδει οἱ ἄγγελοι τῶν ἕραιῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.
- 37 Ὡς περὶ τῆς ἡμέρας τῆς Νῶε, ἕως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
- 38 Ὡς περὶ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐπὶ τῆς κατακλυσμοῦ τεθρόνητες ἐπίοντες, γαμῆντες καὶ ἐκχαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐσηλῆ Νῶε εἰς τὴν κιβωτὴν.
- 39 Καὶ ὅτε ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμός, ἐῆσαν ἅπαντες ἕως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
- 40 Τότε δύο ἴσονται ἕνα τῶν ἀγρῶν· ὁ εἰς τὴν λαμβάνει, καὶ ὁ ἕτερος ἀφίει).
- 41 Δύο ἀλήθευσαν ἐν τῶν μύλων· μία τῶν λαμβάνει, καὶ μία ἀφίει).
- 42 Γρηγορεῖτε ἔν, ὅτι ὅτε οἴδατε πᾶσι ὅρα ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεσθαι).
- 43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκειτε, ὅτι εἰ ἡδὲ ὁ οἰκοδεσπότης, ποία φυλακῆ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐρηγήρησεν αὐτὸν· καὶ ὅτε αὐτὸ εἴαστε διορυγῶσα τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

- 44 Διὰ τῆς ἐὺμείης γίνεσθε ἔτοιμοι ὅτι ἡ ὥρα ἔδουκείτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται).
- 45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος ἐφρόνιμος, ὃν καλίστησεν ὁ κύριος αὐτῷ ἐπὶ τῆς θραπέυσεως αὐτοῦ, ἵνα διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν κενῷ;
- 46 Μακάριος ὁ δούλος ἐκείνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτῷ εὖρήσῃ ποιῆσαι ἕτως.
- 47 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πάνσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν ἰσχύον αὐτόν.
- 48 Ἐὰν γὰρ εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκείνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Χρονίζῃ ὁ κύριός μου ἐλθεῖν.
49. Καὶ ἄρξῃ τὴν τύπην τῆς σιωπῆς, ἰαδίῃν δὲ καὶ πίνῃν μὲν τῶν μεθύνοντων.
- 50 Ἡ δὲ ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων ἐν ἡμέραις ἡς ἔσονται παροδοκαί, καὶ ἐν ὥραις ἡς ἔσονται γνώσκει.
- 51 Καὶ διχοθμήσῃ αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτῷ μὲν τῶν ὑποκειμένων θήσῃ ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κε': 25.

- 1 Τότε ὁμοιωθήσῃ ἡ βασιλεία τοῦ ἔρχοντος δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβῆσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου.
- 2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραί.
- 3 Αἵτινες μωραί, λαβῆσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, ὅτι ἔλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρονιμοὶ ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν καὶ τὴν λαμπάδα αὐτῶν.

5 Χροίζουσι δὲ τῷ κυρίου, εὐσταθῶς παῖσαι, καὶ ἐκείνη δὲ.

6 Μή τις δὲ τυκλὸς κραυγὴ γένηται· ἰδὲ, ὁ κυριεύει ἐρχομένου, ἐξέρχεται εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἠγέρθησαν παῖσαι αἱ περιητικοὶ ἐκείνην, καὶ ἐκκόμισαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μαρτὰ τῆς φρονιμοῦ εἶπον· Δότι ἡμῖν ἐὰν τῷ κυρίου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέβηται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρονιμοὶ, λέγουσαι· Μή ποτε σὺκ ἀρκίστη ἡμῖν καὶ ὑμῖν· περὶ οὗτοι δὲ μαρτὰ πρὸς τὸς πωλητὰς, καὶ ἀγοράσαι ἐαυταῖς.

10 Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθον ὁ κυριεύει καὶ αἱ εἰσεταίμαται εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τὸς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον δὲ ἐρχομένου καὶ αἱ λοιπὴν περιητικοὶ, λέγουσαι· Κύριε, κύριε, ἀνοίξου ἡμῖν.

12 Οὗ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμάρτυροι λέγου ὑμῖν, σὺκ οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε ὦν, ὅτι σὺκ οἶδατε ἢ ἡμέραν καὶ ὅρα ὅρα ἐν ᾧ ὁ κύριος ἔσται ἐρχομένου.

14 Ὡς οὖν γὰρ ἀνθρώπου ἀποδημῶν ἐκάλεισεν τὸς ἰδίους δούλους, καὶ περιέδωκεν αὐτοῖς τὰ ἐπιάρματα αὐτοῦ.

15 Καὶ

- 15 Καὶ ὁ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὁ δὲ δύο,
ὁ δὲ ἓν· ἐκάστω κτ' τὴν ἰδίαν διψάμην· καὶ
ἀπεδήμησεν οὐθέως.
- 16 Πορεύθεις δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν,
εἰργάσατο ἐπ' αὐτοῖς, ἔεποίησεν ἄλλα πέντε
τάλαντα.
- 17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε ἔαυτὸς
ἄλλα δύο.
- 18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ἄρρυξεν ἐν τῇ
γῇ, ἔἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον ὑπὸ κρημῶν αὐτοῦ.
- 19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν
δούλων ἐκείνων, καὶ σιωαίρει μετ' αὐτῶν λόγον.
- 20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λα-
βὼν, προσήνεκκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων·
Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε,
ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
- 21 Ἐφῆ δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, ὄρθρην
ἀγαθὴ καὶ πιστὴ· ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστὸς, ἐπὶ πολ-
λῶν σε καὶ αἰσθήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίου σου.
- 22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν,
εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας·
ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
- 23 Ἐφῆ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, ὄρθρην
ἀγαθὴ καὶ πιστὴ· ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστὸς, ἐπὶ πολ-
λῶν σε καὶ αἰσθήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίου σου.
- 24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς,
εἶπε·

ἐπι Κύριε, ἔγνωσι ὅτι σκληρὸς εἶ ἀνθρώ-
 πος, θείζων ὅπως σὺ ἰαθήσῃς, καὶ σιωπῶν
 ὅτι ἐν δισκορπίσιν·

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπὸ ληθὶ ἔκρυψε τὸ πεί-
 λαόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδου, ἔχῃς τὸ σῆν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτῷ, εἶπεν
 αὐτῷ· Ποιηρὲ δὲ ἔλε καὶ ὀκνηρὲ, ἠδὲς ὅτι θείζω
 ὅπως ἐκ ἰαθήσῃς, ἐσιωπῶ ὅτι ἐν δισκορπίσιν.

27 Ἐδὲ οὐκ οὐκ βαλέν τὸ δόγματόν μου τοῖς
 τραπιζίταις· καὶ ἔλθων ἐγὼ ἐκ κομιστήριον αὐ-
 τῶν ἐμὸν σὺν τῷ κω.

28 Ἄρθῃς οὐκ ἀπ' αὐτῶν τὸ πείλαόν σου, καὶ δότι
 τὰ ἔχῃς καὶ δέχεσθα ἄλαστον.

29 (Τὰ γὰρ ἔχῃς πάντα δόξῃσι, ἐπεισθε-
 δῆσι)· ἀπὸ δὲ μὴ ἔχῃς, καὶ ὁ ἔχῃς, δόξῃσι
 ἀπ' αὐτῶν.)

30 Καὶ τὸ ἀχρεῖον δὲ ἔλε ἐμβάλλῃς εἰς τὸ
 αὐτόν· τὸ ἐξώτερον· οὐκ εἶπεν ὁ κλαυθμὸς
 καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ
 αὐτῶν, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτῶν,
 τότε καθίσθῃ ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ.

32 Καὶ σιωπηρῶν ἔμαρθεν αὐτῷ πᾶσι
 τὰ ἔθνη· καὶ ἀφορεῖ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων,
 ὡς περὶ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ
 τῶν εἰρίφων.

33 Καὶ γήσῃ, καὶ μὴ πρόβατα ἐκ δεξιῶν
 αὐτῶν, καὶ δεξιὰ εἰς ἀντιμῶν.

- 34 Τότε ἔρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ δούλοισί μου· ἵνα ἔξωμαι ἀπὸ τοῦ κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασθεῖσαν· ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καθάρσεως ἁγίας·
- 35 Ἐπίειπασα ἦδ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐπότισάτέ με· ξένῳ ἦμιμ, καὶ σιωπηγαίγετέ με·
- 36 Γυμνός, καὶ ᾤβειβάλετέ με· ἠδένησα, ἔπισκεψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμιμ, καὶ ἤλθετε πρὸς με·
- 37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πένθοντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐπότισάμεν;
- 38 Πότε δὲ σε εἶδομεν ξένον, καὶ σιωπηγαίγημεν; ἢ γυμνόν, καὶ ᾤβειβάλομεν;
- 39 Πότε δὲ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε;
- 40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἔρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀδελφῶν μου ταῖς ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.
- 41 Τότε ἔρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἄωνύμων· Πορεύσατε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κληρονομοὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασθεῖνον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀσεβέσι αὐτοῦ.
- 42 Ἐπίειπασα ἦδ, καὶ ἔκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐπότισάτέ με·
- 43 Ἐξένῳ ἦμιμ, καὶ ἐσιωπηγαίγετέ με· γυμνός, καὶ ᾤβειβάλετέ με· ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ,

λακῆ, καὶ σὺ ἐπισκέψασθί με.

- 44 Τότε ἀπεκρίθησιν αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότι σὺ εἰδόμενον πρῶτως, ἢ διψῶντα, ἢ ξέρον, ἢ γομῖον, ἢ ἀδατην, ἢ σὺ φυλακῆ, καὶ ἔδικροτίσαι ῥῆσιν;
- 45 Τότε ἀπεκρίθησιν αὐτοῖς, λέγων· Ἀλλῶ λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον σὺ ἐπιήσκει ἐνὶ τῷ πῶν ἰλαχίζων, ἔδὲ ἔμοι ἐπιήσκει.
- 46 Καὶ ἀπιλεύσιν ἔτσι εἰς χόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκρομοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κεφ. κς. 26.

- 1 Καὶ ἐπειθ' ὅτε ἐτίλεισιν ὁ Ἰησοῦς πῶντας τὰς λόγους τῶντας, εἶπι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
- 2 Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάχος γενί, καὶ ὁ ὄκος εἶ ἀνθρώπων ὡς ὅτι εἶδον εἰς τὸ σαρκοφάγ.
- 3 Τότε σιωπήθησαν οἱ δόκρομοι καὶ οἱ γομῖνοι καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἐπίσκει εἰς τὸ αἰὼν εἶ δόκρομοι εἶ λιγρομοὶ καὶ ἀφῶ.
- 4 Καὶ σιωπήθησαν ἕνα τὸ Ἰησοῦν κροτήσιν δόλω, καὶ ἀπεκρίσινσιν.
- 5 Ἐλεγον δέ· Μὴ εὖ τῇ ἰορτῇ, ἵνα μετὰ ἡμεῖς ἔσῃ ἡμεῖς ἐν τῷ λαῷ.
- 6 Τῷ Ἰησοῦ εἶ ἡμεῖς ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος εἶ λιπρῶς.
- 7 Προσῆλθον αὐτῷ γυνὴ ἀλάβασρον μέρες ἔχουσα βαρυτίμη, καὶ κατίχευ ἐπὶ τῷ κεφαλῷ αὐτοῦ ἀνακίρμῶς.

- 8 Ἰδόντες ἡ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἠγανάκησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπάληφα αὕτη;
- 9 Ἡδυνάτω γὰρ τῷ τὸ μύρον πρᾶξι αὐτοῦ παλῶ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.
- 10 Γινῶσθε δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κῆρυξ παρέχετε τῇ γυναίκί; ἔργον γὰρ καλὸν ἔργον αὐτῷ εἶσατε εἰς ἐμέ.
- 11 Πάντοτε γὰρ τὰς πτωχὰς ἔχετε μεθ' ἐσθιωτῶν· ἐγὼ δὲ οὐ πάντοτε ἔχειν.
- 12 Βαλῶσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τῷ ἐπὶ τῆς σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.
- 13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τῷ ὅλῳ κόσμῳ, λαληθήσεται ὅτι ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
- 14 Τότε προσευθεὶς εἰς τὸ δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τὰς δούλους,
- 15 εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν πωλοῦμαι αὐτόν; Οἱ δὲ ἔφησαν αὐτῷ· Τριάκοντα ἀργύρια.
- 16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτησεν δοῦναι αὐτὸν πωλοῦν.
- 17 Τῇ ὅτε παύσῃ τῶν ἀζύμων προσήλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Πῶς θέλεις ἑτοιμασθῶμεν σοὶ φαγεῖν τὸ πάχος;
- 18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸ δόξασμα, καὶ ἐπιπέτε αὐτῷ. Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ κληρὸς μου ἐγγύς ἐστιν, πρὸς σε ποιῶ τὸ πάχος μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

- 19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πιάχα.
- 20 Οὐσίας δὲ ἡσορῆτης ἀνέειπε μὲν τῶν δώδεκα.
- 21 - Καὶ ἐδιότιν αὐτῶν, εἶπεν· Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν ὡρᾷ δώσῃ με.
- 22 - Καὶ λυπῶμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἔκαστος· ἀπό τῶν· Μήτις γὰρ εἰμι, κύριε;
- 23 Οὗ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐ μὲν ἄνευ με· ἐμὲ δὲ τὰ τευβλίον τῶν χείρων, ὅτις με ὡρᾷ δώσῃ.
- 24 Οὐ μὲν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται, καταναγεῖν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐπέσω, ἀλλ' ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὡρᾷ δίδωσιν· καλὸν ἔστι αὐτῷ εἶς ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου.
- 25 Ἀποκριθεὶς ἢ ἰούδας, ὁ ὡρᾷ δίδως αὐτὸν, εἶπε· Μήτις γὰρ εἰμι, βαββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.
- 26 Ἐδιότιν ἢ αὐτῶν, λαβὼν ὁ ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασεν, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τῆνδε ἔστι τὸ σῶμά μου.
- 27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ ποτηρίου.
- 28 Τῆνδε γὰρ ἔστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυαίον· ἵνα ἀφισπῶνται ἀμαρτιῶν.

- 29 Λέγει ἡ ὑμῖν, ὅτι ἔμὴ πῖν ἀπ' ἄρτου ἐπε-
 τέτε Ἐφθήμεαι τ' ἀμπέλαι, ἕως τ' ἡμέ-
 ρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πῖνω μεθ' ὑμῶν χαρ-
 ρὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἐπατρὸς μου.
- 30 Καὶ ὑμνήσασις, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρεον τῶν
 ἑλαιῶν.
- 31 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς
 σκανδαλιθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύ-
 τη· γέγραπ' γάρ· Παθείξω τὸ ποιμνία, καὶ
 ἀποσκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆ ποιμνῆς.
- 32 Μετὰ ἡ τὸ ἐμνησθῆναι με, παθείξω ὑμῶν
 εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
- 33 Ἀποκριθεὶς ἡ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ
 καὶ πάντες σκανδαλιθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ ἔδ-
 ποῖ σκανδαλιθῆσομαι.
- 34 Ἐφη εὐτὸς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι
 ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
 τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.
- 35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Καὶν δὲ με σὺ
 σοὶ ἀποτανεῖν, ἔμὴ σε ἀπαρνήσομαι. Οἱ
 ἄλλοι καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.
- 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγο-
 μένον Γεθσημανῆ· ἔκειθεν ἔβριση μαθηταῖς. Καθί-
 σασι αὐτῷ, ἕως ἔσπελθῶν προσεύξατο ἐκεῖ,
- 37 Καὶ ὡρραβὰν τὸ Πέτρος καὶ τὸς δύο
 ἄλλους Ζεβεδαῖαι, ἤρξατο λυπεῖσθαι ἐαδημονεῖν.
- 38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περὶλυπὸς ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου
 ἕως θανάτου· μὴ κλιθεῖτε, ἔρησθε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ ἀπολθὼν μικρὸν, ἐπιστὶ ἐπὶ ὄρει
 πεν αὐτῷ, εὐλογοῦν, καὶ λέγει·
 Πάτερ μου, ἐδωκῆτι σοι, παρελθόντων ἀπ'
 ἐμοῦ τὸ ποτήριον τούτο. πλὴν ὅχι, ὡς ἐγὼ
 θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν μαθητῶν, καὶ δίδωσθε
 αὐτοῖς καθ' ἑαυτοῖς, καὶ λέγει τῷ Πίττει·
 Οὕτως σοὶ ἰχθύσις μίση ὄρεσι χηνηθῆσθαι
 μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ εὐλογεῖτε, ἵνα μὴ ἐπιλη-
 θῆτε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα ἁγίον
 ἢ οὐκ ἐστὶν ἀποκρίσιμος.

42 Πάλιν ἐκ δούτερον ἀπολθὼν εὐλογοῦν, καὶ
 λέγει· Πάτερ μου, ἐδωκῆτι σοι τὸ
 ποτήριον παρελθόντων ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' αὐτὸ
 πίνω, ἡγορηθῆτω τὸ θέλημα σου.

43 Καὶ ἐλθὼν δίδωσθε αὐτοῖς πάλιν πηλοῦ
 δυνάμει· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβα-
 ρημένοι.

44 Καὶ ἀφίεν αὐτοῖς ἀπολθὼν πάλιν, εὐλογοῦν-
 ξαὶν ἐκ τρίτου, τὸ αὐτὸ λέγει εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται εἰς τὸν μαθητῶν αὐτῷ, καὶ
 λέγει αὐτοῖς· Καθ' ἑαυτοῖς τὸ λοιπὸν, καὶ
 ἀναπαύεσθε ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἀποκρίσθαι εἰς χεῖρας
 ἁμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἀγρυπνεῖτε ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ ὡς ἀπο-
 κρίσθαι με.

- 47 Καὶ ἐπὶ αὐτῷ λαλῶν ἰδὼς, ἰδὼς εἰς
τὸ δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτῷ ὄχλος πολὺς
μετ' μαχαρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.
- 48 Ὁ δὲ τῶν ἀρχιερέων αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς
σημεῖον, λέγων· Ὁν ἀνὸς φιλήσω, αὐτὸς ἐστὶ
κροτήσαί τε αὐτόν.
- 49 Καὶ δούτως παρελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε·
Χαῖρε ῥαββί. Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
- 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ταῦτες, ἐφ' οὗ
πάρεις; Τότε παρελθόντες ἐπέβαλον αὐτῷ χεῖ-
ρας ἐπὶ τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
- 51 Καὶ ἰδὼς, εἰς τὸ μετ' Ἰησοῦ, ἐκλείνας τὸ χεῖρας,
ἀπίσασσε τὸ μαχαρῶν αὐτῷ· ἐπαίξας τὸ
δύλον τῶν ἀρχιερέων, ἀφείλεν αὐτῷ τὸ ὠτίον.
- 52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόσρεψόν σε
τὸ μαχαρῶν εἰς τὸ τέπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ
λαβόντες μαχαρῶν, ἐν μαχαρῶν ἀπολῶν.
- 53 Ἡ δοκεῖς ὅτι ἐδωκάσθαι ἄρτι τῶν ἀρχιε-
ρέων τὸν πατέρα μου, καὶ τῶν ἀρχιερέων μου
πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;
- 54 Πῶς ἐν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι ἔτα
δεῖ γλυεῖσθαι;
- 55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς
ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λησῶν ἐξήλθετε μετ' μαχα-
ρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με. καὶ ἡμέραν
παρὰ ὑμᾶς ἐκαστοζόμενον διδάσκων ἐν ταῖς
ἱεραῖς, καὶ σὺς ἐκράτησατέ με.

- 16 Τῦτ ἵ ἅλοι γέροντες, ἵα πληρωθῶσι αἱ
ζαφαὶ τῶ ἀσφραγῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ
πάντες, ἀφῆλθον αὐτῶν, ἵφυγον.
- 17 Οἱ ἵ, κρατήσαντες τῶ ἱησοῦν, ἀπήγαγον
αὐτῶς Καίάφω τῶ δρχαίρει, ὅπου οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.
- 18 Οἱ οὐλί Πέτρος ὁ προσηγορευθῆναι ἀντὶ μα-
κροθῆν, ἵως τῶ αὐλῆς ὁ δρχαίρειος, καὶ ἵεσιλῶν
ἵου, ἵκαθῆτο μετῶ τῶ ἵαφρατίων, ἵδιῶν τῶ τέλος.
- 19 Οἱ ἵ δρχαίρειος καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ τῶ
συνείδητον ὅλοι ἵζήτην ψευδομαρτυρεῖαν
καὶ τῶ ἱησοῦ, ὅπως αὐτῶν ἵπιατωσαν.
- 20 Καὶ ἵχ ὄρον, καὶ πολλῶν ψευδομαρτυρεῶν
ἀσπασθῆνται, ἵχ ὄρον, ἵστρεοὶ ἵ ἀσπασ-
θῆντες δύο ψευδομαρτυρεῖς,
- 21 Εἶπον· Οὐτῶ ἵφθ Διῶα μω καὶ ἵα λῦσση
τῶ ἵαδῶν τῶ Θεοῦ, καὶ ἵα τῶ ἐλῶν ἵμερῶν εἵχο-
δμησση αὐτῶν.
- 22 Καὶ ἀιασῆς ὁ δρχαίρειος, εἶπαι αὐτῶν·
Οὐδέν ἵσπεκρίνη; τί αἵτοί σὺ καὶ ὡμαρτυρεῖσσι;
- 23 Οἱ ἵ ἱησοῦς ἵσῶπαι. Καὶ ἵσπεκρίτης ὁ
δρχαίρειος, εἶπαι αὐτῶν· ἵεφοκίζω σὺ καὶ τῶ
Θεοῦ τῶ ἵαφθῶ, ἵνα ἵμῶν εἵπης, ἵεσῶ εἶ ὁ
Χρῆστος, ὁ υἱὸς τῶ Θεοῦ.
- 24 Λέγει αὐτῶν ὁ ἱησοῦς· Σὺ εἶπαι· πολλῶ
λέγω ἵμῶν, ἀπῶ ἵαρε ὅφισθη τῶ ἵόν τῶ ἀνηρώ-
παι καὶ ἵμῶν οὐκ ἵδεῖων τῶ διῶα μωσ, καὶ
ἵεργάμμοι ἵπαι τῶν ἵεφελῶν τῶ ἵεργου.

- 65 Τότε ὁ δόχμερός διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησὶ τί ἐπιχρείαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, νῦν ἠέξασθε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.
- 66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθεῖς, εἶπον· Ἐνοχὸς θανάτου ἐστὶ.
- 67 Τότε ἐπέπυσαν εἰς τὸ ὄψωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐβράβυσαν,
- 68 Λέγοντες· Προφῆτάς ἔστιν ἡμῖν Χριστὸς, τίς ἐστὶν ὁ πιάσας σε.
- 69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο εὐ τῇ ἀντλή· καὶ ὤρεσθη αὐτῷ μία κροτάλη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μὲν Ἰησοῦς ὁ Γαλιλαῖος.
- 70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμεσσοθεν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.
- 71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸ πυλῶνα, εἶδον αὐτόν ἄλλη· καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ ἔτι μὲν Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος.
- 72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετ' ὄρκου· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.
- 73 Μετὰ μικρὸν δὲ ὤρεσθη οἱ ἐσῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.
- 74 Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν, καὶ ὀμνύειν· Ὅτι, οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ὁμίως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.
- 75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος ὅτι ῥήματι ἔειπεν Ἰησοῦς, εἰρηκότῳ αὐτῷ, Ὅτι πρὶν ἀλέκτωρ φωνῆσαι,

Φωνῆσαι, τῆς ἀπαρτίσεως με. Καὶ ἐξελθὼν
ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

Κεφ. αζ. 27.

- 1 Πρωίαις ἃ Ἰσοφρῆς, συμβούλιον ἔλαβον
παύσις οἱ δόχμαρῶν καὶ οἱ πρεσβυτέρους
ἔλαβον καὶ ἔλαβον, ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς.
- 2 Καὶ δὴσῶντες αὐτὸν, ἀπέλασαν, καὶ περι-
δουσαν αὐτὸν Ποιῶν Πιλάτου τὸ ἔργον.
- 3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης αὐτὸν, πε-
παισθησέναι, μετὰ μαθητῶν, ἀπέρριψε τὸ
τετάκοντα ἀργύριον ταῖς δόχμαρῶν καὶ ταῖς
πρεσβυτέροις,
- 4 λέγων Ἡμεῖς, ὡς ἔλαβον αἵμα ἡμῶν.
Οἱ ἃ εἶπον· Τί σοῦ ἡμαῖς; οὐδὲν.
- 5 Καὶ ῥίψας τὸ ἀργύριον ἐν τῇ γῆ, ἀπε-
χύρησεν καὶ ἀπέφυγεν, ἀπηγγέλας.
- 6 Οἱ ἃ δόχμαρῶν λαβόντες τὸ ἀργύριον,
εἶπον· Οὐκ ἔστι βαλοῦνταῦτά οἱς τὸ κρημα-
τῶν· ὅτι ἐν ἡμῶν αἵματός ἐστι.
- 7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγρόσαντο ἔξ
αὐτῶν τὸν ἀρχόν. τὸν κερσαρίου, εἰς ταφῆν
ταῖς ἔξοις.
- 8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀρχὸς οὗτος· κερσαρίου αἵ-
ματός, ὡς τῆς σημεῖον.
- 9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου ἔξ
σοφίας, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον πικρὰ ἀ-
κροῦ ἀργύριον, καὶ ἡμῶν ἔξ τελευτήσαντες, ὅτι
ἐπλήσαντο ἀπὸ ἡμῶν Ἰσραὴλ.

- 10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν ἔκ κερὰς —
μέως, κατὰ συνήθειαν μου Κύριε.)
- 11 Ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν ἔκ ἡγεμόνῳ·
ἔειπρῶτήσεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ
ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ Ἰησοῦς ἔφη
αὐτῷ· Σὺ λέγεις.
- 12 Καὶ εὖ τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ πῶν
ἀρχιερέων καὶ ἔκ πρεσβυτέρων, ἐδὲν ἀπι-
κρίνατο.
- 13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκέρως
πῶσα σε καταμαρτυροῦσι;
- 14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς ἐδὲ ἐν
ῥῆματι· ὡς εἰς θαυμάζον τὸν ἡγεμόνα λίαν.
- 15 Κατὰ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν
ἓνα τῶν ὄχλων δέσμιον, ὃν ἤθελον.
- 16 Εἶχον ἔκ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον
Βαραββᾶν.
- 17 Συναγαγόντων ἓν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν;
Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;
- 18 Ἡ δὲ γὰρ ὅτι ἀφ' ἄφρονον παρέδωκαν αὐτόν.
- 19 Καθημέριον ἔκ αὐτῷ ἐπὶ ἔκ βήματι, ἀπέ-
στειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτῷ, λέγουσα·
Μηδὲν σοι καὶ τῷ δικασίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ
ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.
- 20 Οἱ ἔκ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐπέσταν
τὸς ὄχλους, ἵνα αἰτήσων τὸν Βαραββᾶν, τὸν
δὲ Ἰησοῦν ἀπολέωσιν.

- 11 Ἀπεκρίθεις ἃ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς·
Τίνα θέλετε ἀπὸ τῆς δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ
ἃ εἶπεν, Βαρσββῶν.
- 22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί ἔτι ποιῆσω
Ἰησοῦν, ὃ λέγουσιν Χριστὸν; Λέγουσιν αὐτῷ
πάντες· Σταυρωθήτω.
- 23 Ὁ ἃ ἡγεμὼν ἐφίη· Τί ἔδοξα ποιῆσαι; Οἱ
ἃ φελοῦς ἐκράζον, λέγουσιν· Σταυρωθήτω.
- 24 Ἰδὼν ἃ ὁ Πιλάτος, ἐπιβδὼν εὐφραδίην, ἀπέ-
μειψεν Ἰουδοῦς ἃ ἡγεμὼν, λαβὼν ὕδωρ, ἀπι-
νίψατο τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ ὄχλου, λέγων·
Ἄγνος εἰμι ἀπὸ τοῦ ἔθους· Ὁ δικαίως τρεφε-
ῖ ὑμεῖς ὄψεσθε.
- 25 Καὶ ἀπεκρίθεις πᾶς ὁ λαὸς, εἶπεν· Τὸ
αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
- 26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαρσββῶν·
τὸν δὲ Ἰησοῦν Φαρασαῖος παρέδωκεν ἰνα
σταυρωθῆ.
- 27 Τότε οἱ ἐραβῆται τοῦ ἡγεμῶνος, ὡς ἔ-
λαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτωριον, συη-
ζαρον ἐπ' αὐτὸν ἕτερον πλὴν ἰσραηλῶν.
- 28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιήγαγον αὐτῷ
χλαμύδα κηκκίνην.
- 29 Καὶ πλιξάντες εἶφανον ἐξ ἀκνήτων,
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ κεφάλαιον αὐτοῦ· Ἐκέλευον
ἐπὶ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ, καὶ ἠρῶν πλῆθυνον ἐμ-
πεδοῦν αὐτῷ, ἀντικρίζον αὐτῷ, λέγοντες·
Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

- 30 Καὶ ἑμπύζαστες εἰς αὐτὰν, ἔλαβον τὸ κεφάλαιον, καὶ ἔτυπθον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.
- 31 Καὶ ὅτε συνέποιξαν αὐτῆς, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν ἑλκιδίαν, καὶ συνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτῆς. καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.
- 32 Ἐξερχόμενοι δὲ, οὗροι ἀνθρώπων Κυριακαῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τῆτον ἠγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
- 33 Καὶ ἑλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθαῖ, ὅς ἐστι λεγόμενον κρανίος τόπος,
- 34 Ἐδώκαν αὐτῆς πέντε ἄξια· καὶ ἑλκιδίαν μεμικμένην καὶ γούσαμνον, ὅσα ἦσαν πέντε.
- 35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διμερίσαντες τὰ ἱμάτια αὐτῆς, βάλλοντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· Διμερίσαντες τὰ ἱμάτια μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τῷ ἱματισμῷ μου ἔβαλον κλῆρον.
- 36 Καὶ κροθῆμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.
- 37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τὴν αἰτίαν αὐτῆς γεγραμμένην· Οὗτος ἔστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
- 38 Τότε σταυρουῦνται σὺν αὐτῆς δύο ληστῆς· εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν.
- 39 Οἱ δὲ πρῶτοι προσδύοντες ἐβλασφήμουν αὐτὸν, καὶ ἔβριζον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.
- 40 Καὶ λέγοντες· Οὐ καταλύων τὸν ναὸν καὶ

ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐκθαλάσσει τὸν σκῆπτρόν·
 ἐν ἡμέρᾳ δὲ τοῦ Θεοῦ, κληθήσεται ὁ δόξος τοῦ σκῆπτρου.

41 Ομοίως ἔσονται αἱ ἀρχαὶ τῶν βασιλείων τῆς γῆς· ὁ δυναστεύων ἐπιπορεύσει ἐπὶ τοῦ ἡσθητοῦ, καὶ καταβύσεται αὐτὸν ἐν ἡλίῳ.

42 Ἄλλως ἴσονται, ἰουαὶν ἐν δυνάμει τοῦ σκῆπτρου. ὁ βασιλεὺς ἰσχυρὸς ἔσται, καὶ βάσει τῶν δόξων τοῦ σκῆπτρου, καὶ πρὸς τὸν δόξον αὐτοῦ.

43 Πίπτετε ἐπὶ τὸ θεῖον ἰσχυρῶν καὶ αὐτῶν, ἐν ἡλίῳ αὐτοῦ. εἰπε γὰρ ὁ Θεὸς ἐν ἡμέρᾳ.

44 Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐκταράσσονται αὐτῶν, ἀπέδιδον αὐτῶν.

45 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἔσονται ἐκείνη ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἡσθητοῦ, ἕως ἡμέρας ἐκείνης.

46 Περὶ τῆς ἐκείνης ἡμέρας ἀντιβόησι οἱ ἰσχυροὶ φωνῆ μεγάλης, λέγοντες Ἡλί, Ἡλί, λαλαῖσθε βασιλεῖσι· τί τὸ ἔσται, Θεὸς μου, Θεὸς μου, ἰσχυρὸς ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνης;

47 Τί τὸ ἔσται ἐκείνης ἡμέρας ἀντιβόησι, ἕως ἡμέρας ἐκείνης· Ὅτι Ἡλίου φωνῆ ἔσται.

48 Καὶ αἰτίως δευράναις ἐκ αὐτῶν, καὶ λαλοῦντες αὐτοῦ, καὶ ἕως ἡμέρας ἐκείνης, καὶ αἰτίως ἐκείνης ἡμέρας.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἐκείνης ἡμέρας, ἰσχυροὶ ἐκείνης καὶ Ἡλίου ἐκείνης αὐτοῦ.

50 Ὅτι ἰσχυροὶ, καὶ αἰτίως φωνῆ μεγάλης ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰσχυροὶ, τὸ πνεῦμα ἐκείνης ἡμέρας ἐκείνης ἐκείνης

εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἰσέσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν.

§ 2 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκριμηδῶν ἁγίων ἠγέρθη.

§ 3 Καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετ' ἔργου αὐτῶ, ἐσηλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐκὼφανίσθησαν πολλοῖς.

§ 4 Οἱ δὲ ἐκαθίσταρχοι εἰσὶ μετ' αὐτῶ, τηρεῖντες τὸ Ἰησοῦ, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γηρόμματα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες. Ἀληθῶς Θεὸς ἦς ἡμεῖς.

§ 5 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναικες πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἀκολουθεῖσαι αὐτῷ.

§ 6 Ἐν αἷς ἡ Μαρία ἡ Μαθθαλιώ, καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ μητὴρ, καὶ ἡ μητὴρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

§ 7 Οὐσίας δὲ γηρομῶν, ἦλθεν ἄνθρωπος πωλέσει· ἀπὸ Ἀρμαθαίας, τένοντα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ.

§ 8 Οὗτος παρεσθλὼν τῷ Πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

§ 9 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐκτύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρῶ.

§ 10 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτῶ μνημείῳ, ὃ ἐλατῶμην ἐν τῇ πέτρῳ. καὶ προσκυλίνας λίθον μέγαν τῇ θύρῳ ἔκρυψε, ἀπῆλθεν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ. ΠΙ

- 51 Ἦν δὲ καὶ Μαρία ἡ Μαδδαλένη, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς.
- 62 Τῇ δὲ ἐπιπέσει, ἢ τις ἐπὶ τὴν ὄψιν σου, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς.
- 63 Λέγουσιν οὖν οἱ μαθηταὶ τῷ κυρίῳ λέγοντες· ὅτι εὐαγγέλιον ἡμεῖς κηρύσσομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἐπιπέσει, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς.
- 64 Κελεύει οὖν ὁ κύριος τὸν μαθητὴν λέγοντες· ὅτι εὐαγγέλιον ἡμεῖς κηρύσσομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἐπιπέσει, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς.
- 65 Ἐφῆ δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχέτε κενὸν δίκαιον ἐπιπέσει, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς.
- 66 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν τῷ κυρίῳ λέγοντες· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἐπιπέσει, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς.

Κεφ. κη. 28.

- 1 Ὁ κύριος δὲ ἐπιπέσει, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς.
- 2 Καὶ ἰδὼν οἱ μαθηταὶ τὸν κύριον ἐπιπέσει, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς, καὶ ἡ Μαρία ἡ ἀδελφή τῆς Μαριανῆς.
- 3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέσθαι αὐτὸν ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἰδέσθαι αὐτὸν ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἰδέσθαι αὐτὸν ὡς ἀστραπή.
- 4 Ἀπὸ

- 4 Ἀπὸ τῆς φόβου αὐτῆ ἐσείσθησαν οἱ τη-
 ρῆναι, καὶ ἐγλύοντο ὡσεὶ νεκροί.
- 5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς
 γυναιξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι
 Ἰησοῦν τὸν ἐστραυρωμένον ζητεῖτε.
- 6 Οὐκ ἔστιν ἔτι· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε-
 δεῦτε, ἴδετε τὸ τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.
- 7 Καὶ ταχὺ πορεύθεισα, εἶπαιε τοῖς μα-
 ρηταῖς αὐτῆ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ ἰδὲ,
 ἠθάχε ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
 ὄψασθε. ἰδὲ, εἶπον ἡμῖν.
- 8 Καὶ ἐξεληθῆσα ταχὺ ἀπὸ τῆς μηνιαίας με-
 φόβου καὶ χαρῆς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγελί-
 λαι τοῖς μαρτηταῖς αὐτοῦ.
- 9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγέλλου τοῖς μα-
 ρηταῖς αὐτῆ, καὶ ἰδὲ, ὁ Ἰησοῦς ἀπῴτησεν
 αὐταῖς, λέγων· Χαίριτε. Αἱ δὲ ἠσσελεθῆσα
 ἐκράτησαν αὐτοῦ τὰς πόδας, καὶ ἠσσε-
 κιώσαν αὐτὰ.
- 10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε·
 ὑπάγετε, ἀπαγγέλλαιε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα
 ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ κεῖ με ὄψοντο.
- 11 Πορεύομένων δὲ αὐτῶν, ἰδὲ, πινὲς τῆς κε-
 σωθίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαι τοῖς
 ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γλυόμενα.
- 12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων,
 συμβῦλόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ
 ἔδωκαν τοῖς γραμματέας.

- 13 Λίθοις· Είπατε, Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 ρυκτὸς ἰληθίους ἐκλεψατο αὐτὸν ἡμῶν κρι-
 μαίμων.
- 14 Καὶ ἰὰν ἀκροθῆ τῷ ἑπὶ τῷ ἡμίονο,
 ἡμῶς πέριζομεν αὐτοὶ, καὶ ἡμᾶς ἀμαρτίαν
 ποιήσομεν.
- 15 Οἱ δὲ λαβόντες τὰ δένδρα, ἐπέκειντο εἰς
 ἐξιδιχθῆσαι. καὶ διαφημιὰ ἡ ὁ λόγος· ὅτι
 ἔφη Ἰησοῦς μίσει τῆς σήμερον.
- 16 Οἱ δὲ ἐίδοντες μαθηταὶ ἐπερώδησαν εἰς
 τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ἔρ· ὃ ἐπέταξε
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.
- 17 Καὶ ἰδίως αὐτὸν, ἀποσκηνοῦσθε αὐτῶν·
 οἱ δὲ ἐδίτταν.
- 18 Καὶ ἀποσιθῆν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐ-
 τοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσαι ἐξουσία ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.
- 19 Πορεύθητε οὖν μαθητῆσθε πάντες ἐν
 ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
 πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
- 20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα
 ἐνετείλαμαι ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετ' ὑμῶν
 ἕμι πάρας τῶν ἡμερῶν, ἕως τῆς συνιλεύσεως
 τοῦ αἰῶνος. Ἀμὲν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. Ι.

1 **Α**ΡΧΗ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
2 υιού του Θεού.

3 Ως γέγραπται εν τοις προ-
φήταις· Ιδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸς σὲ, ὅς κηρύ-
σσει τὴν ὁδὸν ἐμπροσθέν σου.

4 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμά-
σατε τὴν ὁδὸν κυρίου, ὡς ποιεῖτε τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ.

5 Ἐγένετο Ἰωάννης βάπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἐκηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

6 Καὶ ἐξεπορεύθη πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ
Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ ἱεροσολυμίται· καὶ
ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ
ὑπὸ αὐτοῦ, ἐξομολογέμενοι τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν.

7 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδμημένος τρίχας κα-
μήλων, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὸ ὄσφυ
αὐτοῦ· ἐἶδιον ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

8 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεσθε ἰσχυρότε-
ρος μου ὀπίσω μου, ἵνα ἴδω ἡμῶν ἁμαρτίας, κύψας
λῦσαι τὰ ἱμάτια τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ

- 8 Ἐγὼ μὲν ἐβαπτισθῆμαι ἐν ὕδατι· αὐτοὶ
 δὲ βαπτισθῆμαί ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
- 9 Καὶ ἔρχεται εἰς Καισάρειαν τῆς ἡμετέρας,
 ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρεθ τῆς Γαλιλαίας,
 καὶ ἐβαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου ἐν τῷ Ἰορδάνῳ.
- 10 Καὶ ὄψωνται αὐτὸν ἄνθρωποι ἐκ τῆς Ἰουδαίας,
 εἶδε δὲ ῥοζομόμας τὸν ἕρποντα, καὶ τὸ πνεῦμα
 ἔειπεν ἁρπάζοντα αὐτόν.
- 11 Καὶ φωνῆς ἔρχεται ἐκ τῶν ἑρπονῶν· Σὺ εἶ ὁ
 υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.
- 12 Καὶ ὄψωνται τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλειν εἰς
 τὴν ἔρημον.
- 13 Καὶ ἰὼν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας ποσπ-
 ροκόντων, προσζόμασεν ὑπὸ τῆς Σαταῖα. καὶ
 ἰὼν μὲν τῶν θηρίων καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.
- 14 Μαρτὶ δὲ τὸ πνεῦμα ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἰωάννῳ,
 ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κη-
 ρύσωντες τὴν ἀγαθὴν ἐξουσίαν τοῦ βασιλείου τοῦ
 Θεοῦ.
- 15 Καὶ λέγων· Ὅτι πληρῶν ὁ καιρὸς, καὶ
 ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοοῦτε, καὶ
 πισθεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
- 16 Περὶ πελῶν τῶν ἁγίων καὶ ἰαλοῦσας τῆς Γα-
 λιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸ ἀδελ-
 φοὶ αὐτοῦ βάλλοντες ἀμφίβλητρον ἐν τῇ να-
 λάσῃ· (ἦσαν γὰρ ἀδελφεοί.)
- 17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω
 μου, ἔποιήσω ὑμᾶς ἁγίους ἀδελφοὺς ἀνθρώπων.

- 18 Καὶ δόξας ἀφέντες τὰ δέκλυα αὐτῶν
ἠκολούθησαν αὐτά.
- 19 Καὶ πρῶτος ἐκείθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον
τὸν υἱὸν Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καθαριζομένους
τὰ δέκλυα.
- 20 Καὶ δόξας ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες
τὸ πλοῖον αὐτῶν Ζεβεδαίου ἐν τῷ πλοίῳ
μετὰ τὸν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.
- 21 Καὶ εἰσπορεύοντες εἰς Καπρναούμ· καὶ
δόξας τοῖς σάββασι εἰσελθὼν εἰς συναγω-
γὴν, ἐδίδασκεν.
- 22 Καὶ ἐξεπλήρουντο ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ·
ὡς γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ
ἔχων ὡς οἱ γραμματεῖς.
- 23 Καὶ ὡς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἀνθρώ-
ποι ἐν πνύματι ἀκηραίτοι, ἐκέντησαν,
24 λέγων· Ἐὰν, τί ἡμῖν σημεῖον Ἰησοῦ Ναζα-
ρενοῦ; ἢ τίς ἀποδείξει ἡμᾶς; οἴδατε τίς εἶ,
ὁ ἀγαθὸς υἱὸς Θεοῦ.
- 25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτά· ὁ Ἰησοῦς, λέγων·
Φιμώθητε, ἵνα ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.
- 26 Καὶ παραέξωσαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα καὶ ἀκαθάρα-
τον, ἐκράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.
- 27 Καὶ ἐταμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν
πρὸς αὐτούς, λέγοντες· Τί ἐστὶ τούτου; ἵνα ἡ διδασκί-
α ἢ καμνή αὐτοῦ ὅτι καὶ ἐξουσίαν ἐθεῖς πνεύματι
καὶ ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσῃ, ἐὺ πακύνουσι αὐτήν;

28 Ἐξῆλθε

- 28 Ἐξῆλθε ἡ ἀρχὴ αὐτῶν εἰς ὄλιον τὸ
 Φείζωρον τῆς Γαλιλαίας.
- 29 Καὶ εὐθὺς ὡς τὸ σωμαγωγὸς ἐξεληθὼς
 ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου,
 μὲν Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
- 30 Ἡ δὲ πορθητὴ Σίμωνος ἑστίασε τὸν
 Ἰησοῦν καὶ εὐθὺς λέγουσιν αὐτῷ ἄσσε αὐτῶν.
- 31 Καὶ ἀποκριθεὶς ἠγάπησεν αὐτοὺς καὶ
 ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ἀφῆκεν ὁ πτερυγὸς
 εὐθὺς καὶ διηγήσατο αὐτοῖς.
- 32 Οὐσίας δὲ ἡγομένης, ὅτι ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς
 ἔβλεπον αὐτὸν πάντες τὸς κηκῶς ἰχθύας
 καὶ τὸς δαιμονιζομένους.
- 33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπιστοιημένη ἰὼν αὐτὸς
 τὴν ἡμέραν.
- 34 Καὶ ἰδὼν πολλὰς κηκῶς ἰχθύας
 ποικίλους τόπους καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξί-
 βαλε, καὶ ὅτε ἦν λαλῶν πρὸς τοὺς
 ἰσχυροὺς αὐτῶν.
- 35 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰπὼν λίαν ἀναγὰς, ἐξῆλθε
 εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οὕτως ὡσεὶ ἠέλει.
- 36 Καὶ κηκεδίασαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ
 μετ' αὐτοῦ.
- 37 Καὶ εὐθὺς αὐτῶν, λέγουσιν αὐτῷ ὅτι
 πάντες ζητοῦσίν σε.
- 38 Καὶ λέγει αὐτοῖς Ἄγωμαι εἰς ἄλλα
 κηκῶς τόπους, ἵνα κηκεῖ κηκεῖω εἰς τὴν
 γῆν ἰσχυρῶν.

39 Καὶ

- 39 Καὶ ἠὲ κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὄλυ τὴν Γαλιλαίαν, ἐπὶ δαιμόνια ἐκβάλλων.
- 40 Καὶ ἔρχετο πρὸς αὐτὸν λεπρῶς, κατακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπέτων αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ· Ὁ π, ἐάν θελης, διώασαί με καθαρίσαι.
- 41 Ὁ ἰησοῦς ἀπολαχύνει αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· θέλω, καθαρίσθη.
- 42 Καὶ ἐπὶ αὐτῷ, ἀθέως ἀπῆλθεν ἀπὸ αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.
- 43 Καὶ ἐμβρομησάμενος αὐτῷ, ἀθέως ἐξέβαλεν αὐτόν.
- 44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπης· ἀλλ' ὑπάγε, σεαυτὸν δέξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσέφερε πρὸς τὸν καθαρισμὸν ὡς ἐλάττωσε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
- 45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφημίζεν τὸν λόγον, ὥστε μετέβη αὐτὸν δυνατὸν φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἠὲ, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πᾶσι λαοῖς.

Κεφ. β'. 2.

- 1 Καὶ πάλιν ἐπορεύθη εἰς Καπρναῦμ δευτέρων ἡμερῶν. καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.
- 2 Καὶ ἀθέως συνήχθησαν πολλοί· ὥστε μετέβη χωρεῖν μηδὲν πρὸς τὴν θύραν. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς τὸν λόγον.

3 Καὶ

- 3 Καὶ ἔρχομαι εἰς αὐτὸν, ὡς θηλυκὸν φέροντες ἀερόθυροι ὑπὸ πτεράων.
- 4 Καὶ μὴ διωκόμενοι ἔσονται αὐτῷ ὡς τὸ ἔθνος, ἀπειθαρχήσαντες τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ ἐξουθενώσιν καλῶς τὸ προσβάβειν, ἵνα ὁ ὡς θηλυκὸς κρατήσῃ.
- 5 Ἴδὼν ὅ ὁ Ἰησοῦς πῶς πίπτον αὐτῶν, λίχθη τὸ ὡς θηλυκῆ. Τί κεν, ἀφίενται σὺ αἱ ἀμαρτίαι (ς).
- 6 Ἦσαν δὲ πρὸς τὸν γραμματεῖον αὐτοῦ κληρονομοὶ, καὶ ἀσλογοζῶντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
- 7 Τί ἔτι ἔτι λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφίεναι ἀμαρτίας, εἰ μὴ ὁ Θεός;
- 8 Καὶ ἀδίδως ἐπιτηνὸς ὁ Ἰησοῦς τὰ πρόμαχον αὐτῷ, ὅτι ἔπος ἀσλογοζῶν ἐστὶν αὐτοῖς, εἰπὼν αὐτοῖς· Τί ταῦτα ἀσλογοζῶν ἐστὶν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
- 9 Τί ἐστιν ἀκαθάρτοι; ἐκείναι τὰ ὡς θηλυκῆ, ἀφίενται σὺ αἱ ἀμαρτίαι ἢ ἐκείνη. Ἐρχομαι, καὶ ἄρον (ς τὸν προσβάβειν, καὶ ἀφίενται;
- 10 Ἰνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφίεναι ἐπὶ τῆς γῆς ἀμαρτίας (λίχθη τὰ ὡς θηλυκῆ).
- 11 Σοὶ λέγω, ἔρχομαι, ἔραρον τὸν προσβάβειν (ς, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν (ς).
- 12 Καὶ ἡ γάρη ἀδίδως, καὶ ἄρας τὸν προσβάβειν,

βαθρον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων· ὡς γὰρ ἐξέ-
 σαρχ πίνθος, καὶ δοξάζει τὸ Θεόν, λέγοντας·
 Ὅτι ἐδέχθη ἕτως εἰδομένη.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν ὡρῶν τὸ θάλασσαν·
 καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ
 ἐδίδασκεν αὐτούς.

14 Καὶ ὡρῶν εἶδε Δούλιον τὸν Ἰ. Αλφαίης
 κατήλυτον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ·
 Ἀκολουθή μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν
 αὐτῷ.

15 Καὶ ἦλθεν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἐν
 τῇ οἰκίᾳ αὐτῆ, καὶ πολλοὶ τελῶνας καὶ ἁμαρ-
 τωλοὶ συναρέκλυον πρὸς Ἰησοῦν καὶ τοῖς μαθηταῖς
 αὐτῆ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδοῦ-
 ντες αὐτὸν ἐαδίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
 τωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ· Τί ὅτι
 μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐαδίει καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς·
 Οὐ χρειαζέσθε οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλὰ
 οἱ κακῶς ἔχοντες. ὅτι ἦλθεν καλέσαι δικαίους,
 ἀλλὰ ἁμαρτωλὸς εἰς μετένοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης καὶ οἱ τῶν
 φαρισαίων ἡσιδύοντες· καὶ ἔρχοντες ἐλέγξον
 αὐτῷ· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης καὶ οἱ τῶν
 φαρισαίων ἡσιδύοντες, οἱ δὲ σὺ μαθηταὶ
 εἶ ἡσιδύοι;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ διώκειτε
 τοὺς

- 10 φει τ' τυμφῶν, ὡς ἂν ο τυμφίος μὲτ' αὐτῶν
 ἴα, τῆς δ' ἴα; ὅστι χρεῖαι μὲτ' αὐτῶν ἴχουσι
 τῶν τυμφίων, ἢ δώσω) τῆς δ' ἴα.
- 11 Ἐλεύσονται ἡμέρας ὅπου ἀπερθεῖ ἀπὸ
 αὐτῶν ο τυμφί, καὶ τότε τῆς δ' ἴα (ἔστω σὺ
 ὁκνεῖσαι τῆς ἡμέρας.
- 12 Καὶ ἕδεις ἐπιβληθεὶς ῥάκας ἀγάφει
 ἐπιπέρακι ἐπὶ ἰσχυρῶν πελαγῶν· οἱ ἡ μὴ, ἀεὶ
 τὸ πᾶν ῥάκας αὐτῶ τὸ κρητὸν τ' πελαγῶ, καὶ
 χεῖρον ῥάκας ῥάκας).
- 13 Καὶ ἕδεις βλάστησιν αἰνοῦντες εἰς ἀσπὺς πε-
 λαγῶν· οἱ δὲ μὲν ῥάκας ὅ οἱ τ' οἱ τ' τῆς
 ἀσπὺς, καὶ ὁ οἱ τ' ὅ οἱ τ' καὶ οἱ ἀσποὶ
 ῥάκας) ἀλλὰ αἶνοι τῶν εἰς ἀσπὺς κρητῶν
 βλαστῶν.
- 14 Καὶ ἐγὼς ὡς περὶ δὲ αὐτῶν ἐν
 τοῖς σέβαστοι δὲ τῶν ἀποστόλων, καὶ ἡ-
 ξαὼς οἱ μνηστῆται αὐτῶν ἐδὸν πικρῶν πικρῶν
 τῆς σπῆρας.
- 15 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐλεγον αὐτῶν· Ἴδτε, τί
 ποιῶσι σὺ τοῖς σέβαστοι ὅ οἱ τ' ἔχει;
- 16 Καὶ αὐτὸς ἐλεγὼν αὐτοῖς· Οὐδὲ πῶτε ἀν-
 θρωπὸς ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτι χρεῖαι ἴχου
 καὶ ἐπέτασαν αὐτοῖς καὶ οἱ μὲτ' αὐτῶν;
- 17 Πῶς εἰσηλθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ
 Ἀβιὰτῶν τ' ῥάκας, καὶ τῶν ἀρῶν τ' ὅ οἱ
 τῆς ἴα, ὡς οἱ τ' ἔχει φαγοῖν ἐν μὴ
 αἰσῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺ αὐτῶν ἴα;

- 27 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Τὸ σάββατον ἄρα τὸ
 ἀνθρώπου ἐστίν, ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἄρα τὸ
 σάββατον.
- 28 Ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ
 σαββάτου.

Κεφ. γ'. 3.

- 1 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ
 ἰδὼν ἐκεῖ ἀνθρώπου ἐξηραμμένου ἔχον
 τὴν χεῖρα·
- 2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι
 θεοραπόσει αὐτὸν, ἵνα κρατηθῆσιν αὐτῷ.
- 3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένῳ
 ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐξέραι εἰς τὸ μέσον.
- 4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξέστι τοῖς σάββασι
 ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχλῶ σῶ-
 σαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.
- 5 Καὶ ἀπειβλεψάμενος αὐτὸς μετ' ὀργῆς,
 συλλυπέμενος ἐπὶ τῇ πωρόσει τῆς καρδίας
 αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά
 σου, καὶ ἐξέτενε· καὶ ἀποκατετέθη ἡ χεὶρ
 αὐτοῦ ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη.
- 6 Καὶ ἐξεληθόντες οἱ φαρισαῖοι, οὕτως μετ'
 τῶν Ἡρωδιανῶν συμβέβηκεν ἐποίει κατ'
 αὐτῷ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσῃ.
- 7 Καὶ οἰσῶς ἀνεχώρησε μετ' τῶν μαθητῶν
 αὐτοῦ εἰς τὴν γαλιλαίαν· καὶ πολὺ πλῆ-
 θυν δὲ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ,
 καὶ δὲ τῆς Ἰουδαίας.

8 Καὶ

- 8 Καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλὲμον, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πύργον Ἰεροσολύμων· ἔοι αὐτῶν Τύρου καὶ Σιδῶνα, πολλὰ ὄχλος, ἀκούσας ὡς ἦτοια, ἦλθον αὐτῶν.
- 9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παύσασθαι ἀποκαρτεσθῆν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ ὄχλος, ἵνα μὴ θλίβουσιν αὐτοῦ.
- 10 Πολλοὶ γὰρ ἐπεσκέπασσαν αὐτὸν ἵνα ἐπιτίθειν αὐτῷ, ἵνα αὐτὸν ἀψῶσιν, ὡς οἷον κείρας.
- 11 Καὶ τὰ πρῶτα τὰ ἀκαθάρτα, ὅταν αὐτὸν ἴδωσιν, προσπίπτουσιν αὐτῷ, καὶ ἰκετεύουσιν· Ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
- 12 Καὶ πολλὰ ἐπέκρινε αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτοὺς φασκεῖν ποιῆσαι.
- 13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, ἔσκαλαῖον, ἃς ἤγειρεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθεν αὐτῶν.
- 14 Καὶ ἐπορεύθη δὲ διηγεῖσθαι ὡς μὲν αὐτῷ, καὶ ἵνα ἀποστείλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν.
- 15 Καὶ ἔρχεται ἐξουσίας ἡγεμονίας ἐπὶ τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπὶ βασιλείᾳ τῶν δαιμονίων.
- 16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρος·
- 17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου (καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὄνομα τῶν Βασιλευσίων, ὅ ἐστιν υἱὸς βροτῆος)
- 18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, ἔσκαλαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, ἐπὶ Ἰακώβου τὸν Ἄλφαιον, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Καναναιτῆν.

19 Καὶ ἰδὼν Ἰσακαράτιμους καὶ παρεδόντες αὐτόν· καὶ ἔρχον· εἰς οὐρανόν.

20 Καὶ συνερχομένων πάλιν ὄχλου, ὡςτε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρθῃ φαγεῖν.

21 Καὶ ἀπέσταλτο οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθε κροτηθεῖσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ, ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ σαδουκαῖοι, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ ἀποκρίσας αὐτοῖς, ἐν πνεύματι βολαῖς ἔλεγον αὐτοῖς· Πῶς δύνασθαι σαδουκαῖοι ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτῷ μερισθῇ, ἢ δύνασθαι διαλυθῆαι ἢ βασιλεία ἐκείνη;

25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτῷ μερισθῇ, ἢ δύνασθαι διαλυθῆαι ἢ οἰκία ἐκείνη.

26 Καὶ εἰ ὁ σαδουκαῖος ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμίσενται, ἢ δύνασται διαλυθῆαι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Οὐ δύνασθαι εἰδῆσαι τὰ σκότη τοῦ ἰχυροῦ, εἰσεληθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν, ἀφραπῆσαι, ἐὰν μὴ ᾤσονται τὸ ἰχυρὸν δήσει· Ἐτότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀφραπῆσαι.

28 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶν ἃ ἀφειρήσετὶ τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαν ὅσας αὐτὸν βλασφημήσῃσιν·

29 Ὅς οἱ αὐτὸν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον,

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚ.

25

ἄνοι, οὗκ ἔχει ἀφασίαις τὸν αἰῶνα, ἐκ
 ἰσχύος ἐπι αἰωνίου κράτους.

- 30 Ὅτι ἔλεγον· πῶς μὲ ἀκεῖται ἔχει.
- 31 Ἐρχοῦ σου οἱ ἀδελφοί καὶ ἡ μήτηρ σου·
 καὶ ἔξω ἱστῶτες ἀπέστηλασάν σε αὐτοί, φου-
 τῆτες αὐτοῦ.
- 32 Καὶ ἐνάθη ὁ χλ^ο πρὸς αὐτὸν εἰπὼν ὅτι
 αὐτῷ· Ἰδὲ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
 ἔξω ζητοῦσί σε.
- 33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστὶ ἡ
 μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;
- 34 Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τῶν περὶ
 αὐτοῦ καθημένων, λέγει· Ἰδὲ ἡ μήτηρ μου καὶ
 οἱ ἀδελφοί μου.
- 35 Ὅς ἡδὲ αὐτὸ ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅτι
 ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ μου καὶ μήτηρ ἐστίν.

Κεφ. δ'. 4.

- 1 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκει τὸ λαὸν τίως
 θεμελιώσασθαι καὶ συνήχησαν αὐτὸν
 ὁ χλ^ο πολλοί, ὥστε αὐτοὶ ἐμβάντες εἰς τὸ
 πλοῖον, κρητῶν ἐπὶ τῆς θεμελίωσης· καὶ πᾶς ὁ
 ὄχλος ἑσθῆς τὴν θεμελίωσιν ἐπὶ τῆς γῆς.
- 2 Καὶ ἐδίδασκον αὐτοὺς ἐν τῷ πλοῖῳ
 πολλὰ, καὶ ἔλθον αὐτοῖς ἐπὶ τῆς διδαχῆς αὐτῶ·
- 3 Ἀκούετε· Ἰδὲ, ἐξῆλθεν ὁ σατάνης ὁ σατάνης·
 ὁ σατάνης ὁ σατάνης, ὁ μὲν ἵστανται
 τὸ πλοῖον τὸ ὄδον, ἐξῆλθε τὸ πλοῖον τὸ
 ὄδον, καὶ ἔλαθε τὸ πλοῖον τὸ ὄδον, καὶ
 κρητῶν αὐτῶ.

- 5 Ἄλλο ἃ ἔπεισεν ἐπὶ τὸ πτερωδὲς, ὅπερ οὐκ εἶχε γλαῦ πολλῶ· κὶ αὐτίως ἐξαπέτηλε, ἀφ' τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·
- 6 Ἡλίς ἃ ἀναλείλουσι ἐκαυμάθη, κὶ ἀφ' τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν, ἐξηράνη.
- 7 Καὶ ἄλλο ἔπεισεν εἰς τὰς ἀκρίτας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκαυθαι, ἐσωέπνιξαν αὐτὰ, κὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.
- 8 Καὶ ἄλλο ἔπεισεν εἰς τὴν γλαῦν καὶ κελῶν· κὶ εἰδὼς καρπὸν ἀναβαίνοισα κὶ αὐξάνοισα· κὶ ἔφερεν, ἐν πτεράχοισα, κὶ ἐν ἐξήχοισα, καὶ ἐν ἰσχύοισα.
- 9 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Οἱ ἔχον ὡτα ἀκύν, ἀκύντω.
- 10 Ὅτε ἃ ἐχούσιν καρὰ μένας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ πτεροῦσιν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν ὄψορα βολήν.
- 11 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Ὑμῖν δέδοται γινῶσαι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις ἃ τοῖς ἔξω, ἐν ὄψορα βολαῖς τὰ πάντα γίνεσθαι.
- 12 Ἴνα βλέποσιν βλέπωσι, κὶ μὴ ἴδωσι· κὶ ἀκούοσιν ἀκούωσι, κὶ μὴ σωιῶσι· μή ποτε ἐπιπέσωσι, κὶ ἀφεθῆ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα.
- 13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τὴν ὄψορα βολήν ταύτην; κὶ πῶς πάσας τὰς ὄψορα βολὰς γινώσκετε;
- 14 Ὁ ἀπείρων, τὸ λόγον ἀπείρεσθαι.
- 15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ ὄψορα τὸ ὄδον, ὅπερ ἀπείρεσθαι ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀπέκρωσιν, αὐτίως ἔρχεσθαι.

ἔρχε) ὁ σατανᾶς· ἐ αὐτῷ τὸ λόγον τοῦ ἰσχυροῦ
 ἔδωκεν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ ἄλλοι εἰσι ὄμοιοι οἱ ἐπὶ τὰ περὶ αὐτῶν
 ἀπερὲς ἄλλοι, οἱ, ὅταν ἀκούσῃσιν τὸν λόγον, δι-
 ήϊως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν·

17 Καὶ οὐκ ἔχουσιν μέτρον ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ
 ὡς ἡσυχαστοὶ εἰσι· εἴτε ἡσομιθῆς θλίψεως ἢ
 διωμῆος τῶν λόγων, διήϊως σπασοδαλίζον·).

18 Καὶ ἄλλοι εἰσι οἱ εἰς ἑαυτοὺς ἀκροῦντες ἀπερ-
 ἔδωκεν, οἱ τὸν λόγον ἀκούσας·

19 Καὶ αἱ μέμεναι ἔ αὐτῶν· τῆς κῆ ἢ
 ἀπὸ τῆς ὀψίτης, κῆ αἱ ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐπι-
 θυμῶν ἰσχυροῦ ἄλλοι σὺν συμπίπτει τὸν λόγον,
 καὶ ἀκαρπῶν γίνε).

20 Καὶ ἄλλοι εἰσι οἱ ἐπὶ τῶν γῆν ἢ κηλίω
 ἀκαρπῆς, οἱ πῆς ἀκούσας τὸν λόγον, ἐ τῶν
 ὀψίτης· κῆ κερποφοροῦσιν, ἢ τριτάτης, καὶ
 ἢ ἐκείτης, καὶ ἢ ἐκείτης.

21 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Μήτις ὁ λόγος ἔρχε)
 ἵνα ἴσῃ τὸ μέτρον τῆς δόξης, ἢ ἴσῃ τὸ κλίω, ἢ
 ἵνα ἐπὶ τῶν λυχνῶν ἐπιτεθῇ;

22 Οὐ γάρ ἐπὶ π κερπῶν ὁ ἴσῃ μὲν φαι-
 ρουδῆ· ἐδὲ ἐγγύς τῶν δασκροφῶν, ἀλλὰ ἵνα εἰς
 φαιρῶν ἔλθῃ.

23 Εἰ τις ἔχη ἄτις ἀκρίβη, ἀκρίβη.

24 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Βλέπετε τί ἀκρίβητε.
 ὡς ἂ μίσητε μίσητε, μίσητε ἡγήσῃ) ὁ μῆν, ἔ
 ἀκρίβησῃ) ὑμῖν τῶν ἀκούσας·

- 25 Ὅς γὰρ αὐτὸ ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς ἔσται ἔχων, ἐὶς ὃ ἔχων δοθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
- 26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἀνθρώπου βάλῃ τὸ σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς·
- 27 καὶ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐγγεῖρη τῆς καρπῆς ἡμετέρας· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ, καὶ μακρυνῇ ὡς ἔσται οἶδεν αὐτός.
- 28 Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, ἠερῶται ἡρόθεν, εἴται σπέρμῳ, εἴται πλήρη σίτου ἐν τῷ σπέρμῳ.
- 29 Ὅταν ᾖ ὡρα δὲ ὁ καρπὸς, ἀρχίῃς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμὸς.
- 30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοιωσάμενος ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ ὡρα βολῆς ὡρα βάλλων ἡμετέρας αὐτῷ;
- 31 Ὡς καὶ ἡ σινάπτις, ἧς, ὅταν σπάρῃ, ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερον πάντων τῶν σπέρματων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
- 32 Καὶ ὅταν σπάρῃ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὡς ἵε δυνάσκει ὑπὸ τῆς σκιάς αὐτῆς τὰ περὶ αὐτῆς ἔρραυε καὶ ἀσκίωεν.
- 33 Καὶ ταιαύταις ὡρα βολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτῷ τὸ λόγον, καθὼς ἠδύνατο ἀκεῖθεν.
- 34 Χωρεῖς ᾗ ὡρα βολῆς ἔσται ἐλάλει αὐτοῖς· καὶ ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ ἐπίλυε πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν αἰσθήτῃ ἡμέρας,
 ἡμέρας ἡτοιμασθε. Διέλθωτε εἰς τὸ πτόσον.

36 Καὶ ἀφίθεις τὸ ὄχλον ἐξ ἑσπεράμβανου
 αὐτῶν εἰς τὸ ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἔκαστος ἡτοιμα-
 σεα ἑαυτῷ μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ γινέσθαι λαίλαψ ἀίρου μεγάλη· καὶ ἡ
 κρούσις ἐπιβαλεῖται εἰς τὸ πτόσον, ὥστε αὐτὸ
 ἦδη γερμίζεσθαι.

38 Καὶ ἑαυτῶν ἐπὶ τῇ πύμνῃ ἐπὶ τὸ
 στροφαλάμῳ καὶ δολιδῶν· καὶ διεγέρσονται
 αὐτοὶ, καὶ λόγους αὐτῶν· Διδόσασθαι, καὶ
 μέλη αἰετοῦ διαπλάσσειν;

39 Καὶ διεγέρσονται ἐπιπέμψοντες τὰς ἀντίμας, καὶ
 ἔπι τῇ θαλάσσῃ Σιώντος, πτόσασθαι. Καὶ
 κρούσονται ὁ ἀπὸ μῦθου, καὶ ἡ θύρα ἡ θαλάσσης
 μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Τί δήλοι ἔσονται ὑμῖν; πῶς
 ἔσονται ἔχθιστοι;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον
 αὐτοῖς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ἔσται ἡμεῖς, ὅτι καὶ ὁ
 ἀπὸ μῦθου καὶ ἡ θαλάσσης ἐκπύρρῳσται αὐτοῖς;

Καθ. ε. 5.

1 **Κ**αὶ ἦλθον εἰς τὸ πτόσον τῆς θαλάσσης, εἰς
 τὸ πτόσον τῆς Γαδαρῶν.

2 Καὶ ἐξελθὼν αὐτῶν ἐκ τῶν ὄρων, ὡς
 ἐπύρρῳσται αὐτοῖς ἐκ τῆς μνημείων ἀνθρώπων
 ἐκ τῆς θαλάσσης ἀπὸ μῦθου.

3 Ὅτι καὶ ἐκπύρρῳσται εἰς τὸ πτόσον μνημείων,
 καὶ

F 5

κὴ ἔτι ἀλύσεις ὑδῆς ὑδμῶσ' αὐτὸν δῆσαι·

4 Διὰ τὸ αὐτὰν πολλὰς κὴ πῆδαις κὴ ἀλύσεις
 δεδῶσ', ἔδισαυ' αὐτῷ ὑδῆς ἀλύσεις,
 καὶ ὑδῆς πῆδαις σιωλετρίφθαι· κὴ ὑδῆς αὐτὸν
 ἴχθυε δαμάσαι.

5 Καὶ ἀφ' αὐτῶν τὸς νυκτὸς κὴ ἡμέρας ἐν τοῖς
 ἔρημοις καὶ ἐν τοῖς μνήμασι ἡμῶν κρῆζαν, καὶ
 κρῆζαν ἑαυτὸν λίθοις·

6 Ἰδὼν ἕ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμεν
 καὶ προσκυώησεν αὐτῷ·

7 Καὶ κρῆζας Φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε· Τί ἐρεῖς
 κὴ σοὶ Ἰησοῦ υἱὸς Θεοῦ εἶ ὑψίστου, ὀρκίζω σε
 τὸν Θεόν, μή με βασανίσῃς.

8 (Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἐξέλθε τὸ πνεῦμα τὸ
 ἀκαθάρατον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου)

9 Καὶ ἐπερώσθη αὐτὸν· Τί σοὶ ὄνομα; Καὶ
 ἀπεκρίθη, λέγων· Λεγῶν ὄνομά μου· ὅτι
 πολλοὶ ἴσμεν.

10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν παλὰ ἵνα μὴ αὐ-
 τὸς ἀπεστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦν ἕ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγάλη χείρων, με-
 γάλῃ βοσκομῆν.

12 Καὶ παρεκάλεισεν αὐτὸν πάντες οἱ δαί-
 μονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τὰς χεί-
 ρας, ἵνα εἰς αὐτὰς εἰσέλθωμεν.

13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.
 Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκαθάρατα,
 εἰσῆλθον εἰς τὰς χείρας· κὴ ἄρρησεν ἡ ἀγάλη

κὴ

- 13 Ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, (ἴσως δὲ εἰς
 διὰ τῶν ἀγγέλων) καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ἐβίβληται.
- 14 Οἱ δὲ βασιλεῖς τῶν χειρῶν ἔφυγον, ἐάντι-
 γλαυ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὸν ἀρχιερέα. Καὶ
 ἐξῆλθον ἰδοὺ τὸ ἐπὶ τὸ γογγύειν.
- 15 Καὶ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, καὶ παρεῖπεν τὸν
 δαυμοῦζορθερὸν καὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἰμακίμους, καὶ
 καὶ σαρρατῆρα, καὶ τὸν ἰσχυρὸν τὸν λεγόμενον
 καὶ ἰσοβυθισσοῦ.
- 16 Καὶ διεγένηθη αὐτοῖς οἱ ἰδιίτες, πῶς
 ἐγένοιτο τὰ δαυμοῦζορθερῶν, καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν.
- 17 Καὶ ἤρξαντο ὡς ἰσχυροὶ αὐτοὺς ἀπλοῦς
 ἀπὸ τῶν ὄρων αὐτῶν.
- 18 Καὶ ἐμβάβη αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, παρε-
 κέλευ αὐτὸν ὁ δαυμοῦζορθερὸς ἵνα ἦ μετ' αὐτοῦ.
- 19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὖτα ἀφῆκε αὐτοὺς, ἀλλὰ λέγει
 αὐτοῖς Ἰησοῦς εἰς τὸ οἶκόν σου, καὶ εἰς τὸν οἶκόν σου,
 καὶ ἀτάξαι αὐτοῖς ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος
 ἐποίησεν, καὶ ἠλίθισί σοι.
- 20 Καὶ ἀπῆλθεν, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ
 Δαμασκῶν ὅσα ἐποίησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 πάλιν ἐπὶ τὴν Ἰερουσαλήμ.
- 21 Καὶ διὰ τὸν πλοῖον ἔβη εἰς τὴν πόλιν
 πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, συνήχθη ὄχλος πολὺς
 ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἔδυνάμην τὴν Ἰερουσαλήμ.
- 22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, οἱ
 ἰσχυροὶ ἰδοὺ αὐτοὺς, ἀπὸ τῶν ὄρων αὐτῶν, καὶ
 εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὄρων αὐτῶν
 τὸν ἀρχιερέα αὐτοῦ.

23 Καὶ

- 23 Καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐχάραξεν ἕχ' ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ ἐν χεῖρας, ὅπως σωθῆ· ἔζησε.
- 24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτῶ· ἔηργάθη αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ἔσπιθλιβον αὐτόν.
- 25 (Καὶ γυνὴ τις εἶσα ἐν ῥύσῃ αἵματι) ἔτη δώδεκα,
- 26 Καὶ πολλὰ παθῆσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθῆσα.
- 27 Ἀκῶσασα παρὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθῆσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπίσθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
- 28 Ἐλέγε γὰρ· Ὅτι καὶ τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμοι, σωθήσομαι.
- 29 Καὶ αὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματός αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴα)· ἄπα τῆς μάστιγι.
- 30 Καὶ αὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνὺς ἐν ἑαυτῷ ὅτι ἐξ αὐτῶ δυνάμει ἐξεληθῆσα, ἐπιστραφεὶς αὐτῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς με ἥψατο τοῦ ἱματίου;
- 31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον σπιθλιβόντά σε, ἔλεγε· Τίς με ἥψατο;
- 32 Καὶ ὡρεβλέπετο ἰδεῖν ὅτι τίς ποιήσασα.
- 33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα ἔτρεμνα, εἰδῆσα ὅτι γίνετο ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ ὡσεπέσει αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἔαλήθησαν.

34 Οἱ εἶπον αὐτῇ· Θέλωτες, ἢ τί σοι ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν γῆ; καὶ ἰδοὺ ἔχεις λαὸν τῆς μέτρας σου.

35 Ἐπὶ αὐτῷ λαλήσῃ (ἔρχῃ) λαὸν ἔδραματούμεν, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγατέρα σου ἐπιβουλεύει τὸν δαδὸν σου;

36 Οἱ ἰησοῦς, ὡς αὐτοὶ τὸ λέγον λαλήσαντες, λέγει τῷ δραματούμεν· Μὴ φοβῆσθε, μήτις υἱός ἐστι.

37 Καὶ τότε ἀφῆκεν ἕδαινα αὐτῷ συναγωγῆσαι, οἱ μὲν Πέτρον ἔτι καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχῃ εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ θυγατρὸς θυρωροῦ, καὶ κλαίοντος καὶ ἀλαλάζοντος πολλοῦ.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θυρωροῦ ἐσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἐπιβουλεύει καὶ δαδῶν.

40 Καὶ προσέειπεν αὐτῷ· Ὁ δὲ, σαβαλὸν ἔπιπες, ἀφῆκε λαμβάνειν τὸ παιδίον τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα, ἔτις μὲν αὐτῷ, καὶ εἰσαγορεύει ἵνα ἴδῃ τὸ παιδίον ἀναικίμωνον.

41 Καὶ προσέειπεν τῆς χηρῆς τῆς παιδίου, λέγει αὐτῇ· Ταλαίφω καὶ μοι ὁ ἴσος μου μετὰ τὸν ἴσον· Τὸ κρησίου (οὐκ ἔστιν) ἴσος.

42 Καὶ ὡς αὐτὴ τὴν κρησίου, ἔπειτα πᾶσι λέγει ἵνα ἐπιπῶν δίδωκεν. Εὐξίστηται ἐκ τῆς μετρήσεως.

43 Καὶ διεείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἰαμαθεῖς
 γὰρ τῶν· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Κεφ. 5'. 6.

1 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πα-
 τρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκούοντες αὐτοῦ οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἡγορῶντες σαββάτου ἤρξαντο ἐν τῇ
 συναγωγῇ διδάσκειν. Ἐ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξε-
 πλῆσοιτο, λέγοντες· Πόθεν τέτοια ταῦτα; καὶ
 τίς ἢ σοφία ἢ δυνάμις αὐτοῦ, ὅτι καὶ δυνάμεις
 τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;

3 Οὐχ ἕτερος ἐστὶν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας,
 ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσή καὶ Ἰάκωβου καὶ Σί-
 μωνος; Ἐ σὺν εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ αἰδοῦ-
 σθε ἡμᾶς; Καὶ ἰσκανδαλίζοντο ἐπ' αὐτοῦ.

4 Ἐ λέγει δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σὺν εἰσι
 πολλοὶ αἱρεῖται ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ
 ἐν τοῖς συγγένεσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐκ ἠδυνάτου ἐπιβόησαν δυνάμει
 ποιῆσαι, εἰ μὴ ἐλίγους ἀρρώστους ἐπιθεῖς
 ταῖς χεῖρας, ἰσχυροὶ.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.
 Καὶ πειρῶντας ἐπὶ νόμους κύκλου, διδάσκων.

7 Καὶ πρὸς αὐτοὺς τὸς δίδουσαι, καὶ
 ἤρξαντο αὐτὸς διδάσκειν δύο δύο· καὶ ἐδίδο
 αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκα-
 θάρτων.

8 Καὶ παρήγγηλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν
 εἰς

εις οδον, ει μη ραβδον ραβδου, μη πήρα, μη
 ἄρτου, μη εις τ' ζυμην χαλαρα.

9 Αλλ' ὑπεδιδεθραμεσ αποδωλια· κη μη σὸ-
 δνυσαχ δυο χριτωιασ.

10 Καη ἰλεθρο αυτωις· Οπη ειασ οσει ληθι εις
 οικιασ, σικαι ρηθι εις αὐ ελθηισ οσειθι.

11 Καη οσει αὐ μη δυεον) υμασ, μηδὲ
 ακυ(ωσι υμων, εαπορδωθροι εασιθι,
 σικαι ελθι τ' χην τει υπακωτω τ' ποδων
 υμων, εις μαρτυροσ αυτωις. αμω λιγο
 υμω, απεθτεροσ εσθι Σαδδμοσ η Γομορροσ
 σὸ ημερα κελ(ωσ, η τη πολη οασιθι.

12 Καη ελθηισ οαηρωσασ ινα μαζαου-
 (ωσι.

13 Καη δαιμοσια πολλα ελθραθου κη ηληφου
 ιλαιω παλιδσ αφρωσασ, κη ηθροκωου.

14 Καη ηκωσσι ο βασιλδωσ Ηρωδωσ, (Φωσι-
 ρω γδ εθλοτ το στομα αυτω) κη ἰλεθρο Οπη
 Ιωαννησ ο βαπ(ζωσ οκ κερων ηρωτ, ε ληθ
 τωτ σουργωσισ αη δωαμωσ σὸ αυτω.

15 Αλλοι ἰλεθρο· Οπη Ηλιασ ισι· αλλοσ δὲ
 ἰλεθρο· Οπη σωφθησ ισι, η ωσ εις τ' σω-
 φητων.

16 Ακωσασ η ο Ηρωδωσ, εειπν· Οπη οι ιγω
 απικεφαλιδωσ Ιωανηω, ετωσ εσω, αυτωσ
 ηρωτ οκ κερων.

17 Αυτωσ γδ ο Ηρωδωσ, ληποσ ιλασ ιερωτησ
 τει Ιωανηω, ε ιθησθι αυτωσ σὸ τη φυλακη.

- 17 Ἡ Ἡρωδιάδα ἔγνωαίκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ ἐγάμησεν.
- 18 Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι ὅσα ἐξέτισι ἔχῃ ἔγνωαίκα ἔ ἀδελφοῦ σου.
- 19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἠθέλην αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ ἠδυνάτο.
- 20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἀνδρῶν δίκαιον καὶ ἄγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκύνει αὐτόν, πολλὰ ἱποίει, καὶ ἠδύνας αὐτῷ ἤκει.
- 21 Καὶ ἡμερῶν ἡμερῶν ἐνεκέρχεται Ἡρώδης τοῖς ἡμερῶσι αὐτοῦ δεῖπνον ἱποίει τοῖς μεγιστάσι αὐτοῦ καὶ τοῖς χυλάρχοις καὶ τοῖς πρῶτοις τῆς Γαλιλαίας.
- 22 Καὶ ἐισελθῶν τῶν θυγατρῶν αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ χοροῦσας τῷ Ἡρώδῃ ἐ τοῖς σέβαστασι καὶ ἑταίροις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κοροιστῷ· Αἰτήσθι με ὅ ἂν θέλῃς, καὶ δώσω σοί.
- 23 Καὶ ἀμροῖ αὐτῇ· Ὅτι ὅ ἂν με αἰτήσῃς, δώσω σοί, ἕως ἡμῶν τῆς βασιλείας μου.
- 24 Ἡ δὲ ἐξελθῶσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὸ κεφαλὴν Ἰωάννου ἔ Βαπτιστοῦ.
- 25 Καὶ ἐισελθῶσα εὐθέως μετὰ τῆς αἰτήσεως τῆς βασιλείας, ἠτήσατο, λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὸ κεφαλὴν Ἰωάννου ἔ Βαπτιστοῦ.

26. Καὶ

16 Καὶ ἐξέλεον ὁ ἡγεμὼν ὁ βασιλεὺς.
ἀφ' ὧν ὄρκους καὶ τὴν συνοικηθῆναι σὺν
ἡτέροις αὐτῶν ἀγαθῶν.

17 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἀντι-
κυβερτῆρα, ἐπέταξεν εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐ-
τῶν αὐτὸν.

18 Ὁ δὲ ἀπέστειλεν ἀποκριθῆναι αὐτῷ ὡς τῆ
φυλακῆ. καὶ ἐπέταξεν τὸν ἀγγέλου αὐτῷ ἐπι-
πέσειν, ἵνα ἴδῃ αὐτῶν τὰ κρησίσματα καὶ τὰ
κρησίσματα ἴδῃ αὐτῶν τῆ μητρὸς αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀπέστειλεν οἱ κρησίσματα αὐτῷ, ἤλθον
καὶ ἤρσαν τὸ πῶμα αὐτῷ, καὶ ἔβησαν αὐτὸ
ἐν μημένῳ.

20 Καὶ συνήρσαν οἱ δούλοισι αὐτοῦ τὸ ἴσ-
τῆν, καὶ ἀπηγγέλλαν αὐτῷ πάλιν ἵνα ἴδῃ
αὐτῶν καὶ ἵνα ἴδῃ αὐτῶν.

21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Διὰ τὴν ἡμέραν αὐτῶν καὶ
ἰδίαν εἰς ἕρημον τόπον, ἵνα ἀποποιήσῃ τοὺς
ἄνθρωποις οἱ ἐργάται καὶ οἱ ἀπαργῆτες πολλοί
καὶ ἵνα φάγῃ τὸν ἄρτον.

22 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἕρημον τόπον τῆς πόλεως
καὶ ἰδίαν.

23 Καὶ εἶδον αὐτὸν πολλοὶ καὶ ἐκ τῆς πόλεως
καὶ ἐκ τῆς πόλεως πολλοὶ καὶ ἐκ τῆς πόλεως
αὐτῶν, καὶ συνήλθον αὐτῷ.

24 Καὶ ἐξαλλῶν εἶδον οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ ὄχλους.
καὶ ἵσταντο αὐτῶν ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν οἱ
ἀσθενεῖς

πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμῆνα· κὴ ἤρξαντο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.

35 Καὶ ἤδη ὄρεος πολλῆς ἡσομύρης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, λέγουσιν· Ὁ πῆρεσμός ἐστιν ὁ τόπος, ἔτι ἤδη ὄρεος πολλῆ.

36 Ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπιλθόντες εἰς τὰς κύβλα ἀγρῶν κὴ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἀπιλθόντες ἀγοράσωμεν δισκαρίων ἄρτους, κὴ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν;

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγει εἰδὼς. Καὶ ἰσθόντες, λέγουσιν Πέντε, ἔτι δύο ἰχθύας.

39 Καὶ ἐπιτάξει αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρῳ.

40 Καὶ ἀνέπισσι πρῶτα πρῶτα, ἀνὰ ἑκάστην κὴ ἀνὰ πενήτην.

41 Καὶ λαβὼν τὰς πίτις ἄρτους κὴ τὰς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸ ὕψος, εὐλόγησε, κὴ κρούσας τὰς ἄρτους· κὴ εἰδὼς τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ ἵνα ὡραθῶσιν αὐτοῖς· κὴ τὰς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πάντας.

42 Καὶ ἔφαθον πάντες, ἔτι χορτασθῆσαν.

43 Καὶ ἦσαν κλασμαίων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τὰς ἄρτους, ὡς ἐπὶ πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

45 Καὶ

- 45 Καὶ ὁ ἴσως ἀπέχεσθαι τὸς μαθηταῖς αὐτοῦ
 ἐμβλέψαι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀποβῆναι εἰς τὸ
 πῆμα ὡς Βηθσαΐδα, ἵνα αὐτοὺς ἀπολύσῃ
 τῶν ὄχλων.
- 46 Καὶ ἀποβῆναι αὐτοῖς, ἀπῆλθον εἰς·
 τὸ ἔρ· ὡς Ἰζαακ.
- 47 Καὶ ἰδὼν ἰσχυροῦς ἰσχυροῦς ἐν τῷ πλοῖον ἐν μέσῳ
 τῶν μαθητῶν, καὶ αὐτοὺς ῥῆ· ἐπὶ τῷ γῆ.
- 48 Καὶ εἶδον αὐτοὺς βασιλικὸν ἐν τῷ
 ἰλαύνῃ· (ὡς ἰσχυροῦς ἐν αὐτοῖς)
 ἔ· ἀπὸ πύργου φυλακῆς τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν)
 ὡς αὐτοὺς, ἀπῆλθον ἐπὶ τῶν μαθητῶν· ἔ·
 ἦλθε περιλῆθον αὐτοὺς.
- 49 Οἱ δὲ, ἰδὼντες αὐτὸν ἀπῆλθον ἐπὶ τῆς
 ἰλαύνῃς, ἔ· ἰδὼν φάντασμα εἰσὶν, καὶ
 ἀνέκραγον·
- 50 (Πάντες ἦδ' αὐτὸν εἶδον, ἔ· ἰσχυροῦς ἰσχυροῦς)
 Καὶ ὁ ἴσως ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει
 αὐτοῖς· Θαρσύνετε, ἰσχυροῦς μετ' ὑμῶν, καὶ φοβῆσθε.
- 51 Καὶ ἀνέβη ὡς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ
 ἐπέβησιν ἐπὶ αὐτοὺς· καὶ ἰσχυροῦς ἐπὶ αὐτοῦ
 ἐπὶ αὐτοῖς ἐξήκειν, καὶ ἰσχυροῦς αὐτοῦ.
- 52 Οὐ ἦδ' ὡς αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς ἰσχυροῦς· ὡς ἦδ' ἔ·
 καρδία αὐτῶν πτωχεύσθη.
- 53 Καὶ ἀπῆλθον αὐτοὺς ἦλθον ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν
 ἰσχυροῦς· καὶ ὡς αὐτοῦ ἰσχυροῦς.
- 54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον,
 ὁ ἴσως ἐπιγύμνησεν αὐτὸν,

- 55 Περιδεσμότητες ὄλιω ἢ ἀειχρον ἐπέ-
 κλω, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κροβάτοις τὰς κρο-
 κῶς ἐχούσας ἀειφέρειν, ὅπως ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ.
- 56 Καὶ ὅπως αὐτοὶ εἰσεπορεύθη εἰς κώμας, ἢ
 πόλεις, ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγροῦσι ἐλάθον τὰς
 ἀδιειδύς, καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα καὶ ἡ
 κροκώδου ἡ μαγικὴ αὐτῆ ἀψων) καὶ ἔσπε
 καὶ ἤπειον αὐτῆ, ἐσωζοντο.

Κεφ. ζ'. 7.

- 1 Καὶ σιναῖον) πρὸς αὐτὸν οἱ φαρισαιοὶ,
 καὶ ἱεροσολύμων) ἐλθόντες ἀπὸ
 ἱεροσολύμων.
- 2 Καὶ ἰδόντες ἵνα σὺ τῶν μαθητῶν αὐτῆ κρο-
 ταῖς χεροὶ (τῶν ἐστὶν ἀνίπτοις) ἐοδίοντες ἄρ-
 τος, ἐμίμψαντο.
- 3 (Οἱ γὰρ φαρισαιοὶ καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι,
 εἰὰν μὴ πυλμῆνίψων) τὰς χεῖρας, ἐκ ἐοδίοντες
 κροκώδου ἢ ἀειχρον) τῶν πρεσβυτέρων.
- 4 Καὶ ἀπὸ ἀγροῦς, εἰὰν μὴ βαπτίζων), ἐκ
 ἐοδίοντες καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστὶν ἃ παρέλαβον
 κροκώδου, βαπτισμὸς πώλησι καὶ ξιστῶν καὶ
 χαλκίων καὶ κλινῶν)
- 5 Ἐπείτα ἐπρωτῶσι αὐτὸν οἱ φαρισαιοὶ καὶ
 οἱ γραμματεῖς. Διατί οἱ μαθηταὶ σου ἐπι-
 ενπαῖσαι καὶ τῶν ἀειχρον) τῶν πρεσβυτέρων,
 ἀλλὰ ἀνίπτοις χεροὶ ἐοδίοντες τὸν ἄρτον;
- 6 Οἱ δὲ ἀποκροθῆναι, εἶπεν αὐτοῖς. Ὅτι καλῶς
 ἀειφίηται (ἡ ἱστορία) ἀπὸ ὑμῶν τῶν ἰσο-
 κροκώδου

κελιῶν· ὡς γάρ (εἰπ.)· Οὐτὸ ὁ λαὸς τῆς
 χιλιῆς με ἡμεῖς, ἢ ἡ κερδοία αὐτῶν πύρρον.
 ἀπὸ αὐτῶν ἡμεῖς.

7 Ματίων ἡ σίβουται με, διδασκαλίς δι-
 δασκαλίας, σὺ δὲ λῶν ἡ ἀνθρώπων.

8 Ἀφῶς γὰρ ἡ σὺ δὲ λῶν ἡ Θεῷ, κερδοίτη
 ἡ κερδοίτη ἡ ἀνθρώπων, βασιλευμένους ἐπι-
 κη πόλιων ἡ κη ἀλλὰ κερδοίται τῶν α
 πολλὰ κερδοίται.

9 Καὶ ἐλθὼν αὐτοῖς· Καλῶς ἀγῶνται ἡ σὺ δ-
 λῶν ἡ Θεῷ, ἡ κη κερδοίται ἡ κερδοίται.

10 Μασῶς γὰρ εἶπ· Τιμὸν τὸ πῦρρον ἐν κη
 ἡ κερδοίται ἐν κη, Ο κερδοίται πῦρρον ἡ
 κερδοίται, ἡ κερδοίται κερδοίται.

11 Ἰμῶς ἡ λέγει· Ἐὰν εἴπη ἀνθρώπων τὸ
 πῦρρον ἡ τῆ μηλεῖ· Κορβῶν (ὁ εἶπ, δῦρον)
 ἡ εἶπ ἡ κη, ἀφιλῶν.

12 Καὶ σὺ κη ἀφῶν αὐτὸν ἡ κη κερδοίται τὸ
 πῦρρον αὐτῶ ἡ τῆ μηλεῖ αὐτῶ.

13 Ἀκροῦνται τὸν λόγον ἡ Θεῷ τῆ κερδοί-
 ται ἡ κη, ἡ κερδοίται ἡ κη κερδοίται
 τῶν αὐτῶ πολλὰ κερδοίται.

14 Καὶ σὺ κη κερδοίται ἡ κη τὸ ὄχλον,
 ἐλθὼν αὐτοῖς· Ἀκροῦται με πῦρρον, ἐκροῦνται.

15 Οὐδὲν ἐπι κη κη ἡ ἀνθρώπων εἰς κερδοί-
 ται ἡ κη, ἡ κη αὐτὸν κη κη κη
 ἀλλὰ τὸ κη κη κη κη αὐτῶ, κη κη
 ἐκροῦνται τὸν ἀνθρώπων.

- 16 Εἶπεν ἔχθ' ὡς ἀκέραιον, ἀκρίβητον·
- 17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου,
ἐπηρεάζων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς
ὡδύβρολης.
- 18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτως ἐν ὑμῖν ἀσυνέ-
στοι εἰσὶ; ἐνοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἐξωθεν εἰσπορεύο-
μενον εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐδυνάταται αὐτὸν
κρῖνασαι;
- 19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύει αὐτὸν εἰς τὴν καρδίαν,
ἀλλ' εἰς τὴν κριλίαν· ἐκ δὲ τῆς ἀφιδρωῖνα ἐκπε-
ρεύει, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα.
- 20 Ἐλεγε ἰὸν ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορεύο-
μενον, ἐκείνο κρῖνει τὸν ἄνθρωπον.
- 21 Ἐσῶθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τὰ ἀνθρώπων οἱ
δυσλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοι-
χεῖαι, πορνείαι, φόνοι,
- 22 Κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλοι,
ἀσελγεία, ὀφθαλμοὶ κενηροῦ, βλασφημίαι,
ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.
- 23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔξωθεν ἐκπε-
ρεύει, καὶ κρῖνει τὸν ἄνθρωπον.
- 24 Καὶ ἐκείθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθάρια
Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τινὴν οἰ-
κίαν, ἐδύνατο ἡμελεῖ γινῶσθαι· καὶ ὅτε ἠδυνήθη
λαθεῖν.
- 25 Ἀκύνεσσα γὰρ γινώσκουσα περὶ αὐτοῦ, ἣς εἶχε
τὸ θυγατέριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκαθάρτου, ἔλ-
θουσα προσέειπε αὐτῷ τὸν πόδα σου,

- 26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑβραϊστὶς, Συροφοίνικα
 τῆ γῆ) ἔκράτει αὐτὸν ὡς τὸ δαιμόνιον
 ἐμβαλέτωσα πρὸς θυγατέρας αὐτῆς.
- 27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες ἄρῃ τινι χρυ-
 ζοθλίῳαι τὰ τέκνα· ἢ ἡδὲ κελὸν ἐν λαβῶν τ
 ἄρτον τὸ τέκνον, καὶ βαλέτω τοῖς κυναεῖοις.
- 28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε·
 καὶ ἡδὲ πῶς κυναεῖα ὑποκίττω τὸ ἐσπίζεις
 ἰδοὺ δὲ τῶν ψυχῶν τῶν παιδῶν.
- 29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τῆς τῶν λόγων
 ὑπαγὰ· ἐξελέλυται τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυ-
 γατρὸς σου.
- 30 Καὶ ἀπελθῶσα εἰς τὸ οἶκον αὐτῆς, ὤρε
 τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς, ἐτίθω θυγατέρα
 βεβληθῆσαν ἐπὶ τῆς κλίνης.
- 31 Καὶ πάλιν ἐξεληθὸν ἐκ τῶ οἴκου Τύρες καὶ
 Σιδῶν, ἦλθον ὡς τὸ Ἰηλυσαν τὸ Γαλι-
 λαίας, ἀπὸ μίσου τῶ οἴκου Δικηπέλειος.
- 32 Καὶ φέρονται αὐτῷ κωφὸν μοχλαῖον· καὶ
 ὠρῶν κελῶν αὐτῷ ὡς ἐκαστὴ αὐτῆ τῶ
 χεῖρα.
- 33 Καὶ ἀπολαβὸν αὐτὸν δὲ τὸ ἴδιον ὄχλον
 κεν' ἰδίαν, ἔβαλε τὸς δακτύλους αὐτῷ ὡς
 πῶ αὐτῷ· καὶ πῶστος ἔψαυε τὸ γλῶσ-
 σος αὐτοῦ.
- 34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸ ἄρον, ἐτίναξε, καὶ
 λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθά· ὃ ἐστὶν, ἀφροίχητι.
- 35 Καὶ ὡς τῆς ἐλευσίνης αὐτῷ αἰ ἀκούει
 καὶ

καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τ' ὑλώσεως αὐτοῦ, καὶ ἐλάλη ὀρθῶς.

36 Καὶ διεσέλαθ' αὐτοῖς ἵνα μηδεὶς εἴπωσιν· ὅσον ἢ αὐτὸς αὐτοῖς διεσέλατο, μᾶλλον ὑπεριούσιον ἐκήρυσον.

37 Καὶ ὑπερῶσιον ἐξεπλάσσαντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τὰς κωφὰς παιεῖ ἀκρόν, καὶ τὰς ἀλάλους λαλεῖν.

Κεφ. η'. 8.

1 **Ε**Ν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλοι ὄχλοι ὄντη, καὶ μὴ ἔχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τὰς μαθητάς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τῷ ὄχλῳ· ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμύροσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχετε τί φάγωσι.

3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτὰς νήψης εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδοῦ· ἵνες γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκεσι.

4 Καὶ ἀπεκρέθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τέτις διωθήσεταί τις ὡς χορῆσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;

5 Καὶ ἐπερώτα αὐτὸς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ.

6 Καὶ παρήγγελε τῷ ὄχλῳ ἀναπισθῆναι ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τὰς ἑπτὰ ἄρτους, διχαρισήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα διδῶσι· καὶ παρέθηκεν τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ

- 7 Καὶ εἶχον ἰχθυῖα ὀλίγα· καὶ δόλοφαι, ἐπι τῷ ῥαβδίῳ καὶ αὐτά.
- 8 Ἐφαθὸν δὲ, καὶ ἰχθυῖα ἔδωκεν· καὶ ἦσαν σφόδρα δόλοφα κλασμάτων, ἐκ τῆς σφυρίδας.
- 9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγητοὶ, ὡς τῆρα μαγείλοι· καὶ ἀπίλυσι αὐτῶν.
- 10 Καὶ δόλιχος ἔμβασι εἰς τὸ πλοῖον μετὰ μαθητῶν αὐτῶν, ἠλθεν εἰς τὴν μέσην Δαλμανηθά.
- 11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρισαῖοι, καὶ ἠρξάμενοι συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτῷ σημεῖον ἀπὸ τοῦ ἔρασιος, πηροζοῖσι αὐτόν.
- 12 Καὶ ἀναστειάξας τῷ πτόματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γλυκία αὐτῆ σημεῖον ἐπιζητεῖς ἀπλῶ λέγω ὑμῖν, εἰ δὲ θέσῃ τῇ γλυκίᾳ τῶν τῆ σημεῖον.
- 13 Καὶ ἀφείδ αὐτῶν, ἔμβασι πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πτόν.
- 14 Καὶ ἐπιλάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ εἶα ἄρτον οὐκ εἶχον μετ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοῖῳ.
- 15 Καὶ διετύματο αὐτοῖς, λέγων· Ὁρατε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.
- 16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχοντες.
- 17 Καὶ γνῶς ὁ ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί δὲ λογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; ἔγω γάρ εἶπα, ἔδωκεν ὑμῖν; ἐπι πτωρῶν ἑξήκοντα καὶ παρὰ δία ὑμῶν;

- 18 Ὄφθαλμοὺς ἔχοντες ἔβλεπετε; καὶ ὅταν ἔχοντες οὐκ ἀκύνετε; καὶ ἔμνημονοῦτε;
- 19 Ὅτε τὸς πέντε ἄρτους ἔκλασσε εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κροφίνους πληρῆς κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.
- 20 Ὅτε ἡ τοὺς ἐπ' αὐτοὺς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ ἡ εἶπον· Ἐπ' αὐτό.
- 21 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Πῶς ἔσωσάτε;
- 22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ ᾤδρακαλῶσιν αὐτὸν ἵνα αὐτῷ ἄψη.
- 23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τὸ χεῖρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κόμης· καὶ πύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐπερώτα αὐτὸν εἰ βλέπει.
- 24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα ᾧ περιπατέω.
- 25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκαταστάθη, καὶ συνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας.
- 26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸ οἶκόν αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κόμην εἰσελθῆς, μηδὲ εἰπῆς ἑνὶ ἐν τῇ κόμῃ.
- 27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κόμας Καισαρείας τῆς Φιλίππων· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπερώτα τοὺς μαθητὰς

- ἤθεε αὐτῷ, λίγων αὐτοῖς· τίνα με λίγους
οἱ ἄνθρωποι εἶναι;
- 28 Οἱ ᾧ ἀπεκράθησαν ἰωάννου τῆ βασιλείῃ
καὶ ἄλλοι, Ἡλίας· ἄλλοι ᾧ ἵνα τῷ ἄσφρητων.
- 29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς ᾧ ἵνα με
λίγους εἶναι; Ἀπεκράθεις ᾧ ὁ Πίττος, λίγος
αὐτῶν· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.
- 30 Καὶ ἐπιέμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν λέγουσι
ἄξι αὐτοῦ.
- 31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτὸς, ὅτι δεῖ τὴν
ἡγίαν ἄνθρωπου πολεῖν, ἐξ ἀποδοκιμα-
σθῆναι ἀπὸ τῆ πρὸς βυτίων καὶ δεξιῶν καὶ
ζευγματίων, καὶ ἀποκτείνῃ καὶ μὴ
τρῆς ἡμέρας ἀναστῆναι.
- 32 Καὶ παρεήσια τὸν λόγον ἰλάλη. Καὶ
ἄσφρα βόμβος αὐτὸν ὁ Πίττος, ἤρξατο
ἐπιμῶν αὐτῶν.
- 33 Οἱ ᾧ ἐπιτραφῆς, καὶ ἰδὼν τὰς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἐπιέμησε τῶν Πίττων, λίγων· Ὑπαγε
ὀπίσω με σαβῶν· ὅτι ἔφρονεῖς τὰ τῶν Θεῶν,
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
- 34 Καὶ ἄσφρα καλοῦσά μιν τῶν ὄχλων συνῶ τῆς
μαθηταῖς αὐτῷ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις θέλει
ὀπίσω με ἰλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ
ἀρῶν τῶν σαυρῶν αὐτῷ, καὶ ἀκολουθήτω μοι.
- 35 Ὅστις γὰρ ἀνήληξ τῆ ψυχῆ αὐτῷ σώσεται, ἀπο-
λείσθαι αὐτῷ ὅς δ' αὐτὸν ἀπολείσθαι τῆ ψυχῆ αὐτῷ
ἐπικενίμῃ ἐξ ἄσφρα βίβλου, ἕτ' ἄσφρα αὐτῶν.

- 36 Τί γὰρ ὠφελήσῃ ἄνθρωπον, εἰὰν κερδήσῃ τὸ
κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὸ ψυχικὸν αὐτοῦ;
- 37 Ἡ ἢ δώσῃ ἄνθρωπος αὐτὰλλαγμα τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ;
- 38 Ὅς γὰρ ἐπαμαχουθῇ μετὰ τὰς ἐμὰς λό-
γους ἐν τῇ γῆσιν πρώτη τῇ μοιχαλίδι καὶ
ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαμαχου-
θήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Κεφ. 9. 9.

- 1 Καὶ ἔλεγχο αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι
εἰσὶ ἄνθρωποι οἳ οὐκ εἰσηκόντων, οἵτινες ἔτι μὴ
γνώσῃ τὸ θάνατον, ἕως αὐτοῦ ἰδῶσι τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ ἐληλυθῆσαν ἐν δυνάμει.
- 2 Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ ἀφ᾽ Ἰερουσαλὴμ ὁ
Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Γαββαίον καὶ τὸν
Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρη ὑψηλὸν
καὶ ἰδίαν μόνας· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν
αὐτῶν.
- 3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο ὀρθροῦρα,
λευκὰ ὡς χιών, οἷα γραφὸς ἐπὶ τῆς
γῆς ἐδυνάμην λευκῆναι.
- 4 Καὶ ἔφη αὐτοῖς Ἡλίας καὶ Μωσῆς· καὶ
ἦσαν συλλαλήσαντες μετὰ Ἰησοῦ.
- 5 Καὶ ἀποκροθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει μετὰ Ἰησοῦ·
Γαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμῶς ὡς εἶναι· καὶ ποιή-
σωμεν σκηνὰς τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆ
μίαν, καὶ Ἡλίας μίαν.

- 6 Οὐ γὰρ ἤδ' ἔλαλήθη· ἦσαν γὰρ ἰσφοβοί.
- 7 Καὶ ἐξήλθον πρὸς τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῶν·
ἔῃλθε φωνὴ ἐκ τῆς πύλης, λέγουσα· Οὐκ ἔστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, αὐτῷ ἀκλιπ.
- 8 Καὶ ἐξέκρινον ὡσεὶ βλεψάμφοι, σκεπ
ῦθινα εἶδον, ἀλλὰ τὸ ἴσθως μοι μὴ ἰαυῶν.
- 9 Καὶ βασιλεύοντες ἐπὶ αὐτοῖς λέγει ὁ υἱὸς,
διεσκέλαθ' αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσων) ᾧ
εἶδον, εἰ μὴ ὅτι ὁ υἱὸς ἔστι ἀνθρώπου σα νεκρῶν
ἀναστῆ.
- 10 Καὶ τὸ λόγον ἐκρέτησαν ὡς εἰς ἑαυτοῦς,
συζητῶντες τί ἐστι τὸ σα νεκρῶν ἀναστῆναι.
- 11 Καὶ ἐπηρεῶντων αὐτοὺς, λέγουσιν· Ὅτι λέγουσιν
οἱ γραμματεῖς, ὅτι Ἡλίας δεῖ εἰσεῖν αὐτοῖς;
- 12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας
μὴ εἰλθὼν παροῦσι, ἀποκριθεὶς ἅπαντα· καὶ
πῶς γέγραπται ἐπὶ τῷ υἱῷ ἔστι ἀνθρώπου, ἵνα
πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξυδινωθῆ.
- 13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλεύσεται,
καὶ ἐποιήσων αὐτὰ ὅσα ἠέλησεν, καὶ γὰρ
γέγραπται ἐπ' αὐτῶν.
- 14 Καὶ εἰλθὼν ὡς τὸς μαθητάς, εἶδεν ὄχλον
πολὺν ὡς εἰς αὐτὸς, καὶ γραμματεῖς συζη-
τῶντας αὐτοῖς.
- 15 Καὶ ὠμίει πᾶσι τὸ ὄχλον· εἰδὼν αὐτὸν ἐξε-
στη μὲν, ἔπειτα τρεῖς ἡμέρας αὐτὸν.
- 16 Καὶ ἐπηρεῶνται τὸς γραμματεῖς· Τί
συζητεῖτε ὡς αὐτὸς;

- 17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς τὸν ὄχλον, εἶπε·
Διδάσκαλε, ἡέσθη τὸ ἕν μὲ πρὸς σε, ἔχοντα
πνεῦμα ἄλαλον·
- 18 Καὶ ὅτε αὐτὸν καταλάβη, ῥήσθη αὐτὸν
καὶ ἀφείζει, καὶ τείζει τὰς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ
ξηραίνει· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σε ἵνα
αὐτὸ ἐβάλωσι, καὶ ἐσκήχυουσιν.
- 19 Οὗ ὁ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὡς γλυκὴ
ἔπισθον, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως
πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με.
- 20 Καὶ ἡέσθη αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν
αὐτόν, δὴ ἔως τὸ πνεῦμα ἐσπάρραξεν αὐτόν·
καὶ πιστὸν ἐπὶ τῇ γῆς, ἐκυλίετο ἀφείζων.
- 21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσους
χρόνους ἐσὶν ὡς τῆς γένηται αὐτῷ; Οὗ δὲ
εἶπε· Παιδιόθεν.
- 22 Καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε
καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν. ἀλλ'
εἶπεν διώσασα, βοήθησον ἡμῖν, σαλαχινοθεῖς
ἐφ' ἡμᾶς.
- 23 Οὗ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ εἰ διώσασα
πιστεύσασα, πάντα διωατὰ τὰ πιστεύοντα.
- 24 Καὶ δὴ ἔως κραῖζας ὁ πατήρ τῶν παιδῶν,
μὲν δακρῦων ἔλεγε· Πιστεύω Κύριε· βοήθη με
τῇ ἀπιστίᾳ.
- 25 Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισπασθέντες ὄχλος,
ἐπέκμησε τὰ πνεύματα τὰ ἀκαθάρτα, λέγων
αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγώ
σοι

οσι ἐπέφασα· Ἐξήλθι ἐξ αὐτῶ, καὶ μεκίπ
ἐπιλθῆς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κερξίζω, καὶ πολλὰ ἀπαρξίζω αὐτόν,
ἐξῆλθε· καὶ ἤγγισθε ὡσεὶ νεκροί, ὡς εἰς πολλοὺς
λέγειν ὅτι ἀπέθανον.

27 Οἱ δὲ Ἰησοῦς κερσθήσας αὐτὸν τ' χεῖρας,
ἤγγισεν αὐτόν· καὶ ἀνίστη.

28 Καὶ ἐσελθὼν εἰς αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ἐπηρεῶσιν αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὅτι
ἡμεῖς σοκ ἠδωκῆμεθα καβαλεῖν αὐτόν·

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῦτ' τὸ γινώσκω ὑδὲν
δυσχερῆ ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν ὡσεὶ νεκρῶν·

30 Καὶ σκεῖθαι ἐξελθόντες περιπεριούσθαι
τὴν Γαλιλαίαν· καὶ σοκ ἤτελει πῆντα γινώ.

31 Ἐδίδακασι γὰρ τὰς μαθητὰς αὐτῶ, ἐπιλθὼν
αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὡσεὶ εἶδος
χειρῶν ἀνθρώπων, ἐδουλεύσει αὐτοῖς· καὶ
ἀπαρξάνθεις, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνάστησι.

32 Οἱ δὲ ἠγγόνεν τὸ ρῆμα, καὶ ἐφοβῶντο αὐ-
τὸν ἐπικερσθῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καρθηνάμ· ἐν τῇ οἰκίᾳ
Ἰησοῦ, ἐπηρεῶσα αὐτῶς· Τί σοι τῆ ὁδοῦ
ὡσεὶ αὐτῶς διελόγισθαι;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· ὡσεὶ ἀκλήλως γὰρ διελόγ-
ησαν ἐν τῇ ὁδοῦ, πῶς μείζων·

35 Καὶ καρδίαν ἐφώνησε τὸν δίδουσα, καὶ
λέγει αὐτοῖς· Εἰ πῶς θέλει ὡσεὶ εἶναι, ἐσπῆ
πάντων ἐχάσθαι, καὶ πάντων ἀφ' ἑσθαι.

- 36 Καὶ λαβὼν παροδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶ· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς·
- 37 Ὅς ἐὰν ἐν τῷ τοιούτων παροδίων δέξησθε ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέξεσθε· ἔως ὅς ἐάν ἐμὲ δέξησθε, ὅσῳ ἐμὲ δέξεσθε, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλωταί με.
- 38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἶδομένῃ ἡμεῖς ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὅς ὅσῳ ἀκροαθεῖ ἡμεῖς· ἔτι κωλύσαμεν αὐτοὺς, ὅτι ὅσῳ ἀκροαθεῖ ἡμεῖς.
- 39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτοὺς· ἕδεις γάρ ἐστιν ὅς ποιήσῃ διώκαμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ διωθήσεται καὶ καταλογησάμεναι.
- 40 Ὅς γὰρ ἐκ ἑσθὴ ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἔστιν·
- 41 Ὅς γὰρ αὐτὸ πότισεν ὑμῶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χρῆσθε ἕσθῃ ἀμὲν λέσω ὑμῖν, ἔτι μὴ ἀπολέσῃ τὸ μισθὸν αὐτοῦ.
- 42 Καὶ ὅς ἀσκανδαλίση ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων ἐς ἐμὲ, καλὸν ἔστιν αὐτῷ μῦλλον εἶς φερέσθαι λίθον μυλικὸς φερεῖ τὸ τρίχην αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.
- 43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίση σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν σοι εἶς κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ εἶς δύο χεῖρας ἔχοντα, ἀπελθεῖν εἰς τὸ γένναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·
- 44 Ὅπως ὁ σκάληξ αὐτῶν ἐτελεύτησεν, καὶ τὸ πῦρ ἐσβέννυται.
- 45 Καὶ ἐὰν ὁ πῦς σου σκανδαλίση σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν σοι εἶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν

- ζωὴν χαλόν, ἢ τὸς δύο πύλας ἔχοντα βλη-
θῶμεν εἰς τὴν γέννησιν, εἰς τὸ πῦρ τὸ αὐτίζουσαν
- 46 Ὅπως οὐ σκώληξ αὐτῶν ἔτι λείπει, καὶ τὸ
πῦρ ἔσβειναι).
- 47 Καὶ ἰαὼ ὁ ὀφθαλμὸς σου σκοπόαλιζῃ, σι-
βαλι αὐτῶν. καλὸν σοι ἐστὶ μοι ὀφθαλμῶν εἰ-
ελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλ-
μῶς ἔχοντα βληθῶμεν εἰς τὴν γέννησιν τοῦ πυρός.
- 48 Ὅπως οὐ σκώληξ αὐτῶν ἔτι λείπει, καὶ τὸ
πῦρ ἔσβειναι).
- 49 Πᾶς γὰρ πρὸς ἀλιδοθήσεται. Ἐπᾶσα ψυχή
ἀλι ἀλιδοθήσεται).
- 50 Καλὸν τὸ ἄλας· ἰαὼ δὲ τὸ ἄλας ἀσχλον
χρήσεται, ὡς πῦρ αὐτὸ δρότυπται; ἔχεται ὡς ἰαὼ εἰς
ἄλας, καὶ εἰρηνεύει ὡς ἀπλήροισ.

Κεφ. ι'. 10.

- 1 **Κ**αὶ εἰθὲν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρη τῆς
Ἰουδαίας, ἀφ' ἧς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ
συμπεραδίον) πάλιν ὄχλοι ὄρωσιν αὐτῷ, καί
ὡς εἰώθη, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.
- 2 Καὶ ὄρωσιν αὐτῷ οἱ φαρισσαῖοι, ἐπηρώ-
τησαν αὐτὸν, εἰ ἔστιν ἀνδρὰ γυναικῶν ἀπο-
λύσας πρὸς ζῶντας αὐτόν.
- 3 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν
ἐντίμια ἐστὶν Μωσῆς;
- 4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέταξε βιβλίον
διδασκῆσαι γράψαι, καὶ ἀπολύσας.
- 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·

G 5 Πρὸς

Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔρχεσθαι ὑμῶν
 πρὸς τὸν ἐνθλιῶτα αὐτῶν.

6 Ἀπὸ τῆς δόξης κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίη-
 σεν αὐτὸς ὁ Θεός.

7 Ἐνεκεν τούτου καὶ ἀλείψατο ἄνθρωπος τὸν
 πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἠσθλοκολλη-
 θήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὡς ἡ
 ἐκείνη εἰσι δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

9 Ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζωξεν, ἄνθρωπος
 μὴ χωριζέτω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 ὡσεὶ τὸ αὐτὸ ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ὅς ἐάν ἀπολύσῃ πρὸς
 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἐγαμήσῃ ἄλλω, μοιχᾷται
 ἐπὶ αὐτῷ.

12 Καὶ ἐάν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς,
 καὶ γαμηθῇ ἄλλω, μοιχᾷται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἄψῃ
 αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπέμειναν τοῖς προσ-
 φέρονσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠσανάκτισε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
 Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ
 κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασι-
 λεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται ἡ βα-
 σιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ
 εἰς αὐτὴν.

16 Καὶ

- 16 Καὶ ἐναγγελισαίνοντες αὐτοὺς, ἔθετο αὐτοῖς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, ἠλόγησεν αὐτούς.
- 17 Καὶ ἐκπορεύοντες αὐτοὶ εἰς ὄδον, ἀφ' ὧν δραμῶν εἰς κ' ἡρουπητήσας αὐτὸν, ἐπὶ ῥῶμα αὐτῶν· Διδάσκαλε ἀγαθε, π' ποιήσω ἵνα ζῶντων αἰώνιον κληρονομήσω;
- 18 Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί με λίγος ἀκαθόν, ἔδειξέ ἀγαθός, εἰ μὴ εἴς, ὁ Θεός.
- 19 Ταῖς ἐντολαῖς οἶδας· Μὴ μοιχεύῃς· Μὴ φονεύῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψεύδομαρτυρήσῃς· Μὴ ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸ πατήρ σου καὶ τὸν μητέρα.
- 20 Ὁ δ' ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, πάντα πάντα ἐφυλάξαμαι ἐκ νεότητός μου.
- 21 Ὁ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτόν, ἔειπεν αὐτῷ· Ἐν σοὶ ὑστερεῖ ὕπαρχε, ὅσα ἔχῃς πάλῃσον, ἔδωκε τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐξέδησται αὐτὸν ἐν ἑσπέρῃ καὶ δύνου, ἀνελάμβανοντες αὐτὸν τὸν σαυρόν.
- 22 Ὁ δ', συγκαθίσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθεν λυπέοντες· λέγοντες· ἔχον κλήματα πολλὰ.
- 23 Καὶ ἀπειβλιψάμενος ὁ Ἰησοῦς λίγη τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δύσκολος εἰ τὸ πρῶτον ἔχεις εἰς τὸν βασιλεῖον τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;
- 24 Οἱ δ' μαθηταὶ ἐθαμβήθη ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λίγη αὐτοῖς· Τί κεν, πῶς δύσκολον εἰς τὸν πτωχόν;

θόλας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν
 τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκρωπώτερόν ἐστι κρίμηλον ἀπὸ τῆς τευ-
 μαλιῆς τῆς ῥαφίδου διελθεῖν, ἢ πλάσσειν εἰς
 τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ ὡρισθῶς ἐξεπολήσαντο, λέγοντες
 ἑαυτοῖς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παροῦ-
 σάνθρωποι ἀδυνατοῦν, ἀλλ' ἔστι ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ·
 πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστὶν ἡμῶν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδὲ, ἡ-
 μεῖς ἀφήκαμεν πάντα, ἕνεκεν ἡκολοθήσασί σοι.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄμω λέγω
 ὑμῖν, ἔσθις ἐστὶν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφὸς
 ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα
 ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου,

30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἕνα τῶν παραπάνω ἐν τῷ
 κόσμῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφῶν καὶ
 ἀδελφὰς, καὶ μητέρων καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς,
 μὴ διαγράψων, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ
 ζῶν ἀιώνιοι.

31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται ἕνα τῶν παραπάνω καὶ οἱ
 ἕνα τῶν παραπάνω.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱερο-
 σόλυμα· ἔλυον ἑαυτοῖς αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 ἔταμβυντο, καὶ ἀκούοντες ἐφοβύντο. Καὶ
 ὡραλαβὼν πάλιν τὸς δώδεκα, ἤρξατο
 αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῶν συμβαίνειν·

- 33 Ὅτι ἰδὼν ἀναβαίοντες εἰς Γεροσάλυμα,
 καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἔσθλησιν, τοῖς δε-
 χειρῶσι καὶ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, ἔκαστος περι-
 σιῖν αὐτὸν ἰσνάται, καὶ ὡς εὐδω(υσον αὐτοῖς
 τοῖς ἰσθίοις.
- 34 Καὶ ἐμπιθέουσιν αὐτῷ, καὶ ματι(υσον
 αὐτὸν, καὶ ἐμπιύ(υσον αὐτῷ, καὶ ἀπικι(υσον
 αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσει).
- 35 Καὶ ὡς ἄπορον(ύσιν) αὐτῷ Ἰακώβος καὶ Ἰωάν-
 νης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκουμι,
 ἡλόωμεν ἵνα ὁ ἱανὸς αἰτήσωμεν ποιῆτες ἡμῖν.
- 36 Ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαι με-
 ἰμῖν;
- 37 Οἱ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶν· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἰς τὰ
 δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ ἀκροῦ σου καθίσωμεν
 ὡς τῇ δόξῃ σου.
- 38 Ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε π-
 οτεῖσθε. διώκετε πτεῖν τὸ ποτήριον ὁ ἐγὼ
 πίνω, καὶ τὸ βαπτισμα(α) ὁ ἐγὼ βαπτίζομαι,
 βαπτισθῆναι;
- 39 Οἱ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶν. Διωόμεθα. Ὁ ἰησοῦς
 εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μόνον ποτήριον ὁ ἐγὼ πίνω,
 πτεῖν καὶ τὸ βαπτισμα(α) ὁ ἐγὼ βαπτίζομαι,
 βαπτισθῆσθε.
- 40 Τὸ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἐξ ἀκροῦ σου
 καθίσωμεν, ἕκαστος ἐμὸν δεξιῶν, καὶ οἱς ἡθροῖσται.
- 41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοὶ ἤρξαντο ἀλαλακτεῖν
 ὡς Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης.

- 42 Ο Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς, λέγει αὐτοῖς· Οἶδαίε ὅτι οἱ δοκῦντες ἀρχὴν ἔχουσιν, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔστιν ἡ ἀρχὴ αὐτῶν· Ἐσὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν, καὶ ἐξουσιάζουσιν αὐτῶν.
- 43 Οὐχ ἔτι ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ θυεῖσθαι μετὰ ὑμῖν, ἔσται ἀρχὴ αὐτῶν.
- 44 Καὶ ὅς ἐάν θέλῃ ὑμῶν θυεῖσθαι, ἔσται πάντων δεσπότης.
- 45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅτι ἦλθε ἀποθνήσκειν, ἀλλὰ ἀποθνήσκει, καὶ ὁ θάνατός αὐτοῦ ἵνα πάντες ζήσωσιν.
- 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερουσόλῃμ, καὶ ἐκπορεύονται αὐτοὶ ἀπὸ Ἱερουσόλῃμ, καὶ εἰς μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλος ἰκανὸς, υἱὸς Τιμαίου Βαρθολομαίου ὁ τυφλὸς ἐκάθητο πρὸ τῆς ὁδοῦ Ἱερουσόλῃμ.
- 47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖὸς ἐστίν, ἤρξατο κράζειν, καὶ λέγει· Ο υἱὸς Δαβὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.
- 48 Καὶ ἐπίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶν μαλλὸν ἔκραζεν· υἱὸς Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
- 49 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ φωνῆσαι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσος, ἔρχου· φωνεῖ σε.
- 50 Ο Ἰησοῦς ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
- 51 Καὶ ἀποκλειθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιῆσαι σοι; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ἰησοῦ, ἵνα ἀναβλέψω.

52 Ο ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ὑπαγετε εἰς πόλιν σιναίτικὴν. Καὶ ὠρίσθε ἀγοράζειν, καὶ ἡγοράζητε τὸ ἰησοῦς ἐν τῇ οὐδῶν.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

1 Καὶ ὅτε ἐξήλθον εἰς Γερουσαλήμ, εἰς Βηθφαγή καὶ Βηθανίαν ὡς τὸ ερθρὸν ἑλαιῶν, ἀποστείλα δὲ τὸ μνηστῆρῶν αὐτοῦ,

2 καὶ λέγει αὐτοῖς Ὑπαγετε εἰς κτήνην κρινοῦν ἡμῶν· ἐκεῖθεν εἰσπορεύσθε εἰς αὐτὴν, ἀρήστε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ᾧ ἔδεις ἀγροῦν κεισθῆναι· λύετε αὐτὸν ἀγροῦν.

3 καὶ ἰσχυρῶς εἶπεν· τί ποιεῖτε τῶν ἐπιταγῶν; ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κρίσει καὶ ὠρίσθε αὐτὸν ἀποστελεῖ ὡδὲ.

4 ἀπῆλθον ἡμεῖς καὶ εἴραμεν τὸν πῶλον δεδεμένον ὡς τὸν ἄροτρον ἐξῆς ἐπὶ τὸ ἀμφοδῶν καὶ λύομεν αὐτὸν.

5 καὶ ἴσως ἔσται ἐσηκῆται ἡ κρίσις αὐτοῖς· τί ποιεῖτε λύοις τὸν πῶλον;

6 οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ ἰησοῦς καὶ ἠφῆκαν αὐτὸς.

7 καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον ὡς τὸ ἰησοῦς, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἰμῶνια αὐτοῦ καὶ ἐκέντησαν ἐπ' αὐτὸν.

8 πολλοὶ δὲ τὰ ἰμῶνια αὐτοῦ ἔσπασαν εἰς τὸ ὄδον· ἄλλοι δὲ σιβάδας ἔκρηγον ἐκ τῶν δειδραμένων, καὶ ἔσπασαν εἰς τὸ ὄδον.

9 καὶ

- 9 Καὶ οἱ ὑπαρχόντες ἐ οἱ ἀρχιερεῖς ἐκρά-
ζουσι λέγοντες· Ὡςπαννὰ, εὐλογημένη ἡ ἐρχο-
μένη ἐν ὀνόματι Κυρίου.
- 10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου, ἡ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ·
Ὡςπαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
- 11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἰς τὸ ἱερόν· καὶ θεωρῶν τὰ ἄμφω πάντα,
ὀφείας ἤδη ἕως τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν
μετὰ τῶν δώδεκα.
- 12 Καὶ τῆς ἐπαύριον ἐξερχόμενοι αὐτῶν ἀπὸ
Βηθανίας, ἐπέειπεν.
- 13 Καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα,
ἦλθεν εἰς αὐτήν· καὶ εὐχόμενος ἐπὶ αὐτῇ·
καὶ ἐλθὼν ἐπὶ
αὐτῇ, εὐρεν εἰ μὴ φύλλα· ἐ γὰρ ἡ
καιρὸς σύκων.
- 14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μη-
κέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸ αἶψα εὐρεῖς καρπὸν φύλλου.
καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
- 15 Καὶ ἔρχομαι εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ ἐπισελθὼν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πω-
λῆνας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς
τραπέζας τῶν κληυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν
πωλῆντων τὰς πωλείας καὶ ἕσπευσε.
- 16 Καὶ σὺκ ἤφειν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος
ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ.
- 17 Καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται·
Ὅτι οἰκὸς μου, οἰκὸς ἁγίου καὶ κληθήσεται
πάντα.

- πᾶσι τοῖς ἔθνεσι ; ὑμῖν δὲ ἐπιτίθει αὐτοῦ
 ἀνάλαβεν λησῶν.
- 18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἰσρα-
 εῖται, καὶ ἐζήτουν πᾶς αὐτοῦ λέγοντες· ἰσο-
 βύτη γὰρ αὐτοῦ, ὅτι πᾶς ἐσθλὸς ἐξεπλάσσει τὸ
 ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ.
- 19 Καὶ ὅτι ὅψι ἐρχοῖται, ἐξεπεδήσει ἔξω τῆς
 πόλεως.
- 20 Καὶ ὡσπὲς ὡδὸν περὶ ὁδοῦ, εἶδον τινὲς
 συνελθὼν ἐξηραμυδῶν ἐκείνων.
- 21 Καὶ ἀνακηδεῖς ὁ Πίττος, λέγει αὐτῷ·
 Γαββι, ἰδί, ἡ σικκῆ καὶ κρηγεῖται, ἐξέρχεται).
- 22 Καὶ ἀποκριθεὶς ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἐρχέ-
 σθαι πρὸς Θεοῦ.
- 23 Ἀλλὰ γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς αὐ εἶπεν τῷ
 ἄρχιτῦτῳ· Ἀρθηνε, καὶ βληθήεις τὸ ἴδιον λαο-
 σῶν· ἔτι μὴ ἀφαιρῶν τὴν καρδίαν αὐτοῦ,
 ἀλλὰ πισθῶσθαι, ὅτι ἂν λέγει καὶ ἴσται αὐτῷ
 ὁ ἰαὸν ἀπῆ.
- 24 Διὰ τούτων λέγω ὑμῖν, πάντες ὅσοι αὐ ὡσπ-
 ἐσθλὸν ἀκούσθη, πισθῶσθαι ὅτι λαμβάνου-
 σιν τὴν κληρονομίαν ὑμῶν.
- 25 Καὶ ὅταν ἐκλήθῃ ὡσπὸν ἀκούσθη, ἀφίστε εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν ἵνα καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
 ἔθνεσι ἀφῆ ὑμῖν τὴν κληρονομίαν ὑμῶν.
- 26 Εἰ δὲ ὑμῖν ἐσθλὸν ἀφίστε, ἔτι ὁ πατήρ ὑμῶν
 ὁ ἐν τοῖς ἔθνεσι ἀφῆσθαι τὴν κληρονομίαν
 ὑμῶν.

- 27 Καὶ ἔρχον) πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ὡσεὶ παλαιῶν αὐτῶν, ἔρχον) ὡσεὶ αὐτὸν οἱ δὲ χεῖρες καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρῆστοι.
- 28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔξουσίαν ταῦτων ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῆς;
- 29 Οἱ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον· καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιά.
- 30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.
- 31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διατί ἂν ὅσοι ἐπιστάσι αὐτῷ;
- 32 Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· ἐφοβῆντο τὸ λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸ Ἰωάννου, ὅτι ὄντως προφήτης ἦν.
- 33 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἶδαμεν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιά.

Κεφ. 13. 12.

1 Καὶ ἦρξατο αὐτοῖς ἐν ὄρει βεθαλαῖς λέγειν· Ἀμπελῶνα ἐφύτασεν ἄνθρωπος, καὶ ὡσεὶ φραγμὸν, ἐάρυξεν ὑπολλύμιον, καὶ ἀποδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γαροβῆς· καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ

- 2 Καὶ ἀπίσθησαν τὸς γεωργούς τε καὶ οὓς ἄλλοι, ἵνα ὡς τὸ γεωργὸν λέγειν λέγει τοῦ κερπῆ ἔμπελοι.
- 3 Οἱ οὖν, λαβόντες αὐτὸν, ἐδρασαν, καὶ ἀπίσθησαν αὐτόν.
- 4 Καὶ πάλιν ἀπίσθησαν ὡς αὐτὸς ἄλλοι ὄντες καὶ οὓς ἄλλοι λιθοβολήσαντες ἐπιφαλαίωσαν, καὶ ἀπίσθησαν ἡπικυβητοί.
- 5 Καὶ πάλιν ἄλλοι ἀπίσθησαν καὶ οὓς ἄλλοι ἀπίσθησαν καὶ πολλοὺς ἄλλους, τὸς μὲν δειροί, τὸς οὖν ἀποκλείοντες.
- 6 Ἐπὶ οὖν ἵνα ἡμεῖς ἔχοντες ἀγαπήσθαι αὐτόν, ἀπίσθησαν καὶ αὐτὸν ὡς αὐτὸς ἔχοντες, λέγοντες ὅτι ὡς ἀγαπήσθαι τὸν ἡμεῖς.
- 7 Ἐκείνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον ὡς αὐτὸς ὅτι ἔστιν ὁ κληρονομία. διὸ τε, ἀποκλείοντες αὐτόν, καὶ ἡμεῖς ἔσμεν ἡ κληρονομία.
- 8 Καὶ λαβόντες αὐτόν, ἀπίσθησαν, ἔτι βίβλον ἔχοντες ἔμπελοι.
- 9 Τί οὖν ποιήσῃ ὁ κύριος ἔμπελοι; Ἐλάσῃ καὶ ἀπολύσῃ τὸς γεωργούς, καὶ δώσῃ τοῖς ἔμπελοις ἄλλοις.
- 10 Οὐδὲ γὰρ γεωργὸν ταύτην ἀνιγήσκει; Λίθον οὖν ἀποκλείωσιν οἱ οἰκοδομοί, ἕως ἔσθαι ἔσθαι εἰς κεφαλὴν γωνίας.
- 11 Παρὰ Κυρίου ἔσθαι αὐτὴ καὶ ἔστι γεωργὸς ὡς ὀφθαλμοῖς ἡμεῖς;
- 12 Καὶ ἔσθαι αὐτὸν κερπῆ ἔσθαι εἰφοβήσθαι τὸν

- τὸν ὄχλον· ἐγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτὸς τὴν
 ὄχλον εἶπε· Ἐὰφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.
- 13 Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν πέντε τῶν Φα-
 ρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν
 ἀρσένωσι λόγῳ.
- 14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε,
 οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ ἡ μὲν σοὶ πατὴρ
 ἐδενός· ἐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώ-
 πων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὸ ὄδον τοῦ Θεοῦ δι-
 δάσκεις· Ἐξέστι κλυῶσον Καίσαρ ἐδέναι, ἢ ἔ-
 δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;
- 15 Οἱ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὸ ὑπόκρηστον, εἶπεν
 αὐτοῖς· Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνά-
 ριον, ἵνα ἴδω.
- 16 Οἱ δὲ κωλύουσαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος
 ἡ εἰκὼν αὐτῆς καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον
 αὐτῷ· Καίσαρος.
- 17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·
 Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος τῷ Καίσαρι· καὶ τὰ
 τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.
- 18 Καὶ ἔρχοντι Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἱ
 οἰσίντες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώ-
 τησαν αὐτὸν, λέγοντες·
- 19 Διδάσκαλε· Μωσῆς ἐγράψεν ἡμῖν, ὅτι
 ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ κατελείπῃ
 γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἔσῃ, ἵνα λάβῃ ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξανα-
 στήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

- 20 Ἐπὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος
ἔλαβεν γυναικα, καὶ δεύτερος οὐκ ἔλαβεν
σπίρηκα.
- 21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτῶν, ὁ ἀπί-
στης, καὶ ἔδεν αὐτὸς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ σπῆρα καὶ ὄρε-
τῶσά τε.
- 22 Καὶ ἔλαβον αὐτῶν οἱ ἑσθῆς, καὶ οὐκ ἔλαβον
σπίρηκα ἰσχυρῶν ἀπίστων καὶ ἠ-
γῶν.
- 23 Ἐν τῇ ἐκείνου ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, πῶς
αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑσθῆς ἔχον αὐτῶν
γυναικας.
- 24 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ δύναται ὁ θεὸς πλάσσειν, μὴ εἶδότες τὰς γρα-
φάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;
- 25 Ὅταν γὰρ εἰς νεκρῶν ἀναστῶσι, ἔτι γα-
μῶσιν, ἔτι γαμήσονται; ἀλλ᾽ εἰσὶν ὡς ἄγγελοι
οἱ ἐν τοῖς ἕρμῆσι.
- 26 Περὶ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγγύραται, οὐκ ἀνέγραψεν
ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῷ βῆτι ὡς εἶπεν
αὐτῶν ὁ Θεὸς, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;
- 27 Οὐκ εἰσὶν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζών-
των· ὑμεῖς ἔν πολὺ πλάσσειτε.
- 28 Καὶ προσελθὼν εἰς τὸν γαμῶνα, ἀπέ-
στειλε αὐτῶν συζητήτων, οἷδώς ὅτι κελῶς
αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐκρηθήσεται αὐτῶν· Ποῖα
ἔστιν ἀσθένεια τῆς καρδίας;

- 29 Ο Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ὅτι πρῶτον
 πασῶν τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστίν·
- 30 Καὶ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸ Θεὸν σου ἐξ ὅλης
 τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ
 ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου.
 αὕτη πρῶτη ἐντολή.
- 31 Καὶ δεύτερον ὁμοίαν, αὕτη· Ἀγαπήσῃς τὸ
 πλησίον σου ὡς σεαυτὸν· μείζων τούτων ἄλλη
 ἐντολή οὐκ ἔστι.
- 32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς· Καλῶς,
 διδάσκαλε, ἐπὶ ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστὶ
 Θεός, ἔτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην αὐτοῦ·
- 33 Καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας,
 ἔτι ἐξ ὅλης τῆς σωέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς,
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸ πλη-
 σίον ὡς ἑαυτὸν, πλεῖον ἐστὶ πάντων τῶν ὀλο-
 καυμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.
- 34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νοσηρῶς
 ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶδ' ἀπὸ τῆς
 βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἕδεις οὐκ ἐπέτολ-
 μα αὐτὸν ἐπερωτήσαι.
- 35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων
 ἐν ταῖς ἱεραῖς· Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι
 ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ Δαβὶδ;
- 36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν ταῖς προ-
 φηταῖς ταῖς ἀγίαις· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
 μου· Κάθισ ἐκ δεξιῶν μου, ἕως αὐτοῦ ἧ τὸς
 ἐχθρῶς

- ἰχθῆς σου ταπεινὸν πῶς ποδῶν σου.
 37 Αὐτὸς οὐκ Δαβιδ, λέγει αὐτῷ κύριον ἔ-
 ποθεν ἔσθις αὐτῷ ἰσθ; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος
 ἤκουεν αὐτῷ ἠθέως.
 38 Καὶ ἐλεῖτο αὐτοὺς ἐν τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ·
 Βλέπετε δὲ πῶς γεμμάτιον τῶν ψιλῶν ἔ-
 σθι φαλαῖς ὡσεὶ πῆλιν, καὶ ἄσπασμας ἐν ταῖς
 ἀγροαῖς,
 39 Καὶ ὡσεὶ κροφιδρίας ἐν ταῖς σωμαγω-
 γαῖς, ἔσθι κελισίας ἐν τοῖς δέσμοις·
 40 Οἱ κελιδιοὶ τῆς οἰκίας τῶν γεωτῶν, καὶ
 ὡσεὶ φάσκα μακρὰ ὡσεὶ ἀγῶνιμοι ἕτοιμα
 ἔσθι ὡσεὶ ὄπρον κρέμα.
 41 Καὶ κελισίας ὁ ἰησοῦς κερταῖαν ἔσθι
 ζουφακίαν, ἰθὺς πῶς ὁ ὄχλος βαδίζ-
 ῃ χαλκῶν εἰς τὸ ζουφακίον. καὶ πολλοὶ
 πηλοὶ ἔβαλλον ποδά.
 42 Καὶ ἰδύσαται μία χίρα πλωγῆ ἔβαλε
 λεπτὰ δύν, ὅ ἐστι κροφίτης.
 43 Καὶ ὡσεὶ κελισίας αὐτῶν τὸς μακρὰς
 αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι
 ἡ χίρα αὐτῆ ἡ πλωγῆ πηλοὶ πάντων βί-
 βληται ἔσθι βαλοῖται εἰς τὸ ζουφακίον.
 44 Πάντες γὰρ ἐκ τῆς ὡσεὶ ὄπρον αὐτοῖς
 ἔβαλον αὐτῆ δὲ ἐκ τῆς ὑπερήστως αὐτῆς
 πάντα ὅσα εἶχε ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον
 αὐτῆς.

Κεφ. ιγ'. 13.

- 1 **Κ** αὐ ἐμπορευομένων αὐτῷ ἐκ τῶν ἱερῶν, λέγει αὐτῶ εἰς τὸ μαθητῶν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι ἐ ποταπῶν οἰκοδομῶν.
- 2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῶ· Βλέπετε ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομὰς· ἐ μὴ ἀφεθῆ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς ἐ μὴ καταλυθῆ.
- 3 Καὶ καθημένων αὐτῷ εἰς τὸ ὄρθρον ἔλαβον κατέναντι τῶν ἱερῶν, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας
- 4 Εἰπέ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συνελθεῖν.
- 5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε μή τις ὑμῶν πλανηθῆ.
- 6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῶν ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ πολλὰς πλανήσουσιν.
- 7 Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκροὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γινέσθαι· ἀλλ' ἔπω τὸ τέλος.
- 8 Ἐγερθήσονται γὰρ ἔθνη ἐπὶ ἔθνη, καὶ βασιλείαι ἐπὶ βασιλείαι· καὶ ἔσονται σεισμοὶ καὶ τῆπος, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ παραχαί.
- 9 Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα· βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτὰς· ὡς οὐκ ἐλεύσονται γὰρ ὑμῶς εἰς συνείδρια καὶ εἰς σιναγωγὰς· δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγομένων καὶ βασιλείων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἡμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

10 Καὶ

- 10 Καὶ εἰς πάντας τὰ ἴδια δεῖ σφῶν κερυθίζωσθαι τὸ διαγγέλλειν.
- 11 Ὅταν ᾗ ἀναγκαστοὶ ὑμεῖς πρὸς τοὺς ἀδελφεοὺς, μηδὲ μετὰ τοὺς πατέρας καὶ μηδὲ τοὺς ἀδελφούς, ἀλλ' ὅταν δοθῇ ὑμῖν ἐν σαρκί τῇ ἀρετῇ, τότε λαλήτε· ἢ γὰρ ἐστὶ ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον.
- 12 Παροδύσθη ἡ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς γαίχθον, καὶ πατήρ τέκνον· καὶ ἐκταράσθη τὸ τέκνον ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατωθήσονται αὐτοί.
- 13 Καὶ ἴσθητε μετὰ τοὺς ἀδελφοὺς ἐπὶ πάντων τῶν ἐπισημασμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς προφητείας· ὅτι ὁ δεῖ ἀπομείνας εἰς τὸ τέλος, ἔσται σωθήσεται.
- 14 Ὅταν ᾗ ἴδθητε τὸ βδέλυγμα τὸ ἐρημώσας τὴν γῆν ἐπὶ Δαβὶδ καὶ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγάτωσθε εἰς τὰ ὄρη.
- 15 Ὅταν ἐπιπέσῃ ἡ πόλις, μηδὲ ἐπιβήτω ἄραχμα ἐπὶ τῆς οἰκίας, μηδὲ εἰσελθῆτω ἄραχμα ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
- 16 Καὶ ὁ εἰς τὸ ἀχρῶν, μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὸ ὀπίσω, ἄραχμα τὸ ἰμάγιον αὐτοῦ.
- 17 Οὐαὶ ᾗ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέουσας καὶ ταῖς θηλαζούσας ἐν σαρκί ταῖς ἡμέραις.
- 18 Προσάχεθε ἡ ἵνα μὴ γένη ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος.
- 19 Ἔσονται ἡμεῖς αἱ ἡμέραι σακκίου θλίψεως, οἷα ἢ γένητε τοιαύτη ὥσπερ ἡμεῖς κλίσεως ἡσυχίας.

- ἔκλισιν ὁ Θεός, ἕως ἔτι νῦν, καὶ ἔτι μὴ γλῶη).
 20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας,
 ὅσα αὐτῷ ἐσώθη πάντα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τὴν
 ἐκκλησίαν, ἧς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.
 21 Καὶ τότε εἰς ὑμῖν εἶπη· ἴδὲ, αἶθε ὁ
 Χριστός· ἢ ἴδὲ ἐκεῖ· μὴ πισύσητε.
 22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπρο-
 φῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, ὡς τὸ
 ἀποσταλαῖν, ἐκ διωκτῶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν.
 23 Ὑμεῖς δὲ βλέπιτε· ἴδὲ, παρείρηκα ὑμῖν
 πάντα.
 24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μὲν πῶς
 θλίψιν ἐκείνῳ, ὃ ἡλίθιος κοκοθήσεται, ἐν ἡ
 σελῶν ἔτι δώσεται τὸ φέγγος αὐτῆς.
 25 Καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἔσονται ἐκπίπτουσι, καὶ
 αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.
 26 Καὶ τότε ἔσονται τὸ ἕν ἄνθρωπος ἐρχόμενος
 ἐν νεφέλαις μὲν δυνάμει πολλῇ καὶ δόξης.
 27 Καὶ τότε ἀποσείλει τὴν ἀργάλην αὐτῆς, καὶ
 ἐπισιωάξει τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆς ἐκ τῶν τεσσά-
 ρων ἀνέμων, ἀπ' ἀκρῶν γῆς ἕως ἀκρῶν οὐρανοῦ.
 28 Ἀπὸ τῆς συκῆς μάθητε τὸ ὄφρα βολεύω. ὅταν
 αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς γλῶη, καὶ ἐκφύη
 τὰ φύλλα, γνώσκετε ὅτι ἐγγύς τὸ θεῖον ἐστίν.
 29 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμε-
 να, γνώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστὶν ἐπὶ θύρας.
 30 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔτι μὴ παρέλθῃ ἡ
 γηραιά αὕτη, μέχρις ἔτι παῖτα ταῦτα γλῶη).
 31 Ὁ

- 31 Ο ὕψους κῆ ἡ γῆ περιελύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου ἔμὴ περιέλθωσι.
- 32 Περὶ ἧς ἡμέρας καὶ ἡμέρας ἔτι ἄνθρωποι οὐδὲν οἶδον, ἔδδ' οἱ ἀγγελοὶ οἱ ἐν ὕψους, ἔδδ' ὁ υἱός· οἱ μὲν ὁ πατήρ.
- 33 Βλέπετε, ἀκούετε κῆ προσέχετε· ἵνα οἴδατε ἃ ποῦτι ὁ καιρὸς ἵπν.
- 34 Ὡς ἀήρακ· λαπιδημ· ἀφῆς τῶν οἰκίας αὐτῶ, καὶ δὲς τῆς δούλων αὐτῶ τῶν ἐκείων, καὶ ἵκναι τὸ ἔργον αὐτῶ, καὶ τῶν θυρωρῶν οἰκίας· ἵνα κρηρῆ.
- 35 Γρηγορεῖτε ἄν, (εἴτε οἴδατε ἃ ποῦτι ὁ καιρὸς· τῆς οἰκίας ἵκναι), ἵνα, ἡ μεσσηνικῆς, ἡ ἀλεξοφονίας, ἡ παρῆ)
- 36 Μὴ ἔλθῃ ἐξέσθης, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς κρηρῆτε.

37 Ἄ ἵνα ὑμῖν λόγος, πῶσι λόγος· Γρηγορεῖτε.
Κεφ. ιδ'. 14.

- 1 **Η** ἵνα τὸ πᾶν ἐπὶ αἴματι· ἐπὶ δύο ἡμέρας. Ἐκείνοι οἱ ἀρχιερεῖς ἔτι οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτοὶ ἐν δόλῳ κρηρῆσαντες λαπιδεύωσι.
- 2 Ἐλεγον ἵνα· Μὴ ἐν τῇ ἱερῇ, μή ποτε θύρωβ· ἵνα ἔλασθ.
- 3 Καὶ οἱ αὐτῶ ἐν Βηθανία ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμων· ἔλασθ, κρηρῆσαντες αὐτῶ, ἵνα γονὴ ἵκναι ἀλάβατρον μύρου, νάρθη πιστικῆς πολυτιμῆς· ἔσωσθησαν τὸ ἀλάβατρον, κρηρῆσαν αὐτῶ κῆ τῆς κρηρῆς.

H 2 4 H σον

- 4 Ἦσαν δὲ ἕντες ἀσανακλιῆντες πρὸς ἰαυίους, ἔ λέγοντες; Εἰς ἣ ἡ ἀπόλιφα αὐτῆ ἔ μύρε γέροντι;
- 5 Ἦδιώατο γὰρ τῷ πρῶτῳ πρῶτῳ ἐπάνω τριακροσίω διωαρίω, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβερωμῶντο αὐτῇ.
- 6 Οἱ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀφίε αὐτήν. Ἡ αὐτῆ κήπυς παρέχει; καλὸν ἔργον ἐργάσατο εἰς ἐμέ;
- 7 Πάντοτε γὰρ τῶ πτωχῶς ἐχέτε μεθ' ἰαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, διώατε αὐτῶς ὅ ποιῆσαί ἐμέ οὐ ἐ πάντοτε ἐχέτε.
- 8 Οἱ εἶχεν αὐτῆ, ἐποίησε ὡσεὶ λαβε μωρίω με τὸ σῶμα εἰς τὸ ἐναφιασμένον.
- 9 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅπως αὐτῆ κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον ἐπὶ ὅλον τὸ κῆσμον, ἔ ὁ ἐποίησεν αὐτῆ, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνοι αὐτῆ.
- 10 Καὶ ὁ Ἰσάδας ὁ ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τῶς ἀρχιερεῖς, ἵνα πῶρα δῶ αὐτὸν αὐτοῖς.
- 11 Οἱ ἄκῆσῶτες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγάλασθον αὐτῶ ἀργύριον δέννα. ἔ ἐζήτη πῶς ὁ κῆρως αὐτὸν πῶρα δῶ.
- 12 Καὶ τῆ πρῶτῆ ἡμέρα τῶ ἀζύμων, ὅτε τὸ πάχα ἔθουον, λέγουσιν αὐτῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Πῶ θέλης ἀπελθόντες ἐτοιμασθῶμεν ἵνα φάγη τὸ πάχα;
- 13 Καὶ ἀπεσέλαθ ἄνο τῶ μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς Ἰπάγει εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀπαντήσεται

ἀπαρτήσθ' ὑμῖν αἴθρα κ' κροτάριοι ὕδατος
 βασιλῶν ἀκροαθῆσαι αὐτῷ.

- 14 Καὶ ὅπου ἴαο ἐπιβῆθ, εἰπὲς τῷ οἰκο-
 δέωότη· Ὅτι ὁ δίδωσκαλ'· λίγ'· Πῦ ἐπ
 τὸ κ' ἄλυμ' ὅπου τὸ π' αἰα μ' ἔ' μ' ἄν
 με φάρι;
- 15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνόμοι μί' α ἰσθ-
 μῶν, ἐπιμ' ἔκει ἰστομ' αἰετὶν ἡμῖν.
- 16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἔ' ἔλθον
 εἰς τὴ πόλιν, ἔ' ἄρ' οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς· κ' ἡ
 ἡπίμ' αἰετὸν τὸ π' αἰα.
- 17 Καὶ ὁ ψάλας ἡλομ' ἡμῖν ἔ' ἔλ' μ' ἔ' δ' ἰδ' ἰδ' α.
- 18 Καὶ ἀπακ' ἡμῶν αὐτῶν, ἔ' ἰδιότ' αἰετὶν
 ὁ ἰησῦς· Ἀμ' αὐτὸν λίγ' ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν
 ὁ ἰησῦς δ' ἰδ' ἰδ' α, ὁ ἰδιότ' α μί' ἰμ' ὅ.
- 19 Οἱ ἔ' ἡ ἔ' αὐτὸν λυκ' εἰδ' α, κ' λίγ' αὐτῶν εἰς
 κ' αὐτὸν εἰς· Μή π' ἔ' γ' α; κ' α ἄλ' α· Μή π' ἔ' γ' α;
- 20 Οἱ ἔ' ἄσπ' α μ' αἰετὶν αὐτῶν· Εἰς ἔ' α τ' δ' ἰδ' α
 κ' α ἰμ' α π' α ἄλ' α μ' α μί' ἔ' α εἰς τὸ π' α ἄλ' α ἰον.
- 21 Οἱ μ' α ἡ ἔ' α ἄνθρωπ' α ἰσ' α ἄλ' α, κ' α ἡ ἔ' α ἡ
 ἄλ' α αὐτῶν· ἡ α ἔ' α τῶν ἄνθρωπ' α ἰεἰσ' α
 δ' ἔ' α ὁ ἡ ἔ' α ἄνθρωπ' α ἰσ' α α δ' ἰδ' α· κ' α ἄλ' α ἰ
 αὐτῶν, εἰ σ' α ἔ' α ἡ ἔ' α ὁ ἄνθρωπ' α ἰεἰσ' α α.
- 22 Καὶ ἰδιότ' αἰετὶν αὐτῶν, λαβὼν ὁ ἰησῦς ἄρ-
 τον, ἀλόγησ' α ἔ' α λ' α α· κ' ἔ' α ἰδ' α κ' α αὐτοῖς, κ' ἡ
 εἰπ' α· Λάβ' α ἰε, φάρι α· τῷ τ' α ἰε τὸ σ' α μ' α μ' α.
- 23 Καὶ λαβὼν τὸ π' α ἄλ' α ἰον, ἀίχ' α α ἡ ἔ' α α α
 ἔ' α ἰδ' α κ' α αὐτοῖς· κ' ἔ' α ἰπ' α ἰε αὐτῶν π' α ἄλ' α α.

- 24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ τὸ ἐστὶ τὸ αἶμαί μου
τὸ τῆς κωνῆς ἀφθνήκης, τὸ φεῖ πολλῶν
ἐκχυνόμερον.
- 25 Ἀλλὴ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐκεῖ ἔ μὴ πῖω ἐκ
χυνήματος τ' ἀμπέλι, ἕως τ' ἡμέρας ἐκείνης,
ὅταν αὐτὸ πῖω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
- 26 Καὶ ὑμνήσωτες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρεον τῶν
ἐλαιῶν.
- 27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκαυ-
δαλιώθησατε ἐν ἐμοί ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι
γέγραπ'· Παράξω τὸ ποιμνία, καὶ ἀφθορο-
πιώθησεν τὰ πρόβατα.
- 28 Ἀλλὰ μὴ τὸ ἐγαρθῶ αἰ με, παρὰ ἕξω ὑμῶς
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
- 29 Ὁ ἧ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες
σκαυδαλιώθησιν, ἀλλ' ἔγωγε ἔγω.
- 30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλὴ λέγω σοι,
ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὲ
ἀλέκθω φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.
- 31 Ὁ ἧ ἐκ παλαιῶν ἔλεγε ματθαιον· Ἐάν με
δέη σιωπῶ ποτανεῖν σοι, ἔ μὴ σε ἀπαρνήσωμα
ὄσωντος ἧ καὶ πάντες ἔλεγον.
- 32 Καὶ ἔρχον εἰς χωρίον ἔ τὸ ὄνομα Γεθση-
μανή· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθί-
σατε ὧδε ἕως παροσούξωμα.
- 33 Καὶ παρὰ λαμβάνει τὸ Πέτρον ἔ τὸ Ἰά-
κωβον καὶ Ἰωάννη μεθ' ἐαυτῶ· καὶ ἤρξατο
ἐκταμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

34 Καὶ

- 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Παρέλυτος ἐστὶ ἐν ψυχῇ
 μὲν ἕως θανάτου· μέλαια δὲ εἶ, καὶ χρησιμοποιεῖται.
- 35 Καὶ ἀποβλήτων μικρῶν, ἵπτασι ἐπὶ τῆ γῆς· καὶ
 ἀποσπῆξθε ἕνα, εἰ δαυαθεῖ ἕνα, περιέλαθῃ ἀπὸ
 αὐτοῦ ἢ ἄρα.
- 36 Καὶ ἰληθῶ· Ἀβραάμ ὁ πατὴρ, πάντες διὰ τὰ
 σπέρμα περιέλαθαι τὸ πνεῦμα ἀπὸ ἐμῶ τῶν·
 ἀλλὰ ἔκ ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ.
- 37 Καὶ ἔρχεται καὶ καθίστα αὐτὸς καθίσθων·
 καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθίσθεις· σὺ
 ἰσχυρὰς μένων ἄρα χρησιμοποιεῖται;
- 38 Γρηγορεῖται καὶ ἀποσπῆξθε, ἕνα μὲν ἐπίλ-
 θητε εἰς πέντασσοις. τὸ μὲν πνεῦμα ἀποβλήτων,
 ἢ εἰ σπῆξ ἀδελφός.
- 39 Καὶ πάλιν ἀπιθῶν ἀποσπῆξθε, τὸ αὐτὸ
 λέγει ἐκείνῳ.
- 40 Καὶ ἰσχυροῦσθε ἄρα αὐτὸς πάλιν καθ-
 ισθὼν καθίσθων, (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βι-
 βαρημένοι) καὶ ἔκ ἐγὼ θέλω τί αὐτῷ ἀποκριθῶσθε.
- 41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθί-
 σθαι τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπίχθη, ἦλθον
 ἢ ἄρα· ἰδὲ, ὡς εἶπεν· ὁ ἦος εἶ ἀνθρώπου εἰς
 ἕνα χεῖρας τῶ ἀμφοτεπάλω.
- 42 Ἐπίσθαι, ἀπὸ μὲν· ἰδὲ, ὁ ὡς εἶπεν· ἕνα
 ἦχος.
- 43 Καὶ ἀθήσας, ἐπὶ αὐτῷ λαλήσει· ὡς εἶ-
 πέται· ἰδὲ, εἰς αὐτὸν δάδισθαι. καὶ μὲν αὐτῷ
 ὄχληται πολλὸς μὲν μετὰ χαρῶν ἐξέλωται, ὡς εἶ-
 πεται τῶν

τῶν δούχευμένων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων.

- 44 Δεδώκεν ὁ Ἰησοῦς αὐτὸν σύστημεν
αὐτοῖς, λέγων· Ὅτι ἀνὰ φιλήσω, αὐτὸς ἐπι-
κρατήσασθε αὐτὸν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.
- 45 Καὶ ἐλθὼν, ἀπέστειλεν ἀποσπαστῶν αὐτῶν, λέγων·
Ἰαββὶ, Ἰαββὶ. καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
- 46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐ-
τῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
- 47 Εἰς δὲ ἕως τῆς παρεστηκότων ἀσαστῶν
καὶ μάχουσαν, ἔπαυσε τὸ ἔργον τῆς δούχευσης,
καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὄνιον.
- 48 Καὶ ἀποκράτους ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·
Ὡς ἐπὶ ληστῶν ἐξήλθετε μετὰ μαχουσῶν καὶ ξύ-
λων συλλαβεῖσθε με;
- 49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ
διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκράτησατέ με. ἀλλ' ἵνα
πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.
- 50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.
- 51 Καὶ εἰς ἕως νεανίσκου ἠκολούθη αὐτῷ,
ὡς βεβλημῶν σινδῶνα ἐπὶ γυμνοῦ καὶ
κραύξασιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.
- 52 Οἱ δὲ καταλιπὼν τὸ σινδῶνα, γυμνὸς ἔφυγεν
ἀπ' αὐτῶν.
- 53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὴν δούχευσαν
καὶ σωέρχον αὐτῶν πάντες οἱ δούχευται καὶ οἱ
πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.
- 54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν
αὐτῷ

αὐτῶ ἐως ἰσχυρῶς τῶ αὐλλῶ ἔδραχεῖς·
 καὶ ἡ σύγκλητος καὶ ἡ ὑπερηβάνη, καὶ
 Ἰερμονόμος σοφῶς.

55 Οἱ δὲ δραχεῖς καὶ εἰς τὸ σπείδιον ἰζήτην
 καὶ Ἰησοῦ μαρτυρίας, εἰς τὸ ἵκαστῶσιν
 αὐτοὶ, καὶ ἔχουσιν.

56 Πολλοὶ γὰρ ἐψόδομαρτύρησαν αὐτῷ
 καὶ ἰσχυρῶς μαρτυρίας ἔσκησαν.

57 Καὶ Ἰησοῦς ἀναστὰς, ἐψόδομαρτύρησεν
 καὶ αὐτοὺς λίγους.

58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτῶ λέγοντος· Ὅτι ἡ
 καρδιά σου τὴν τῶν τῶν χρόνων ἐστὶν
 τῶν ἡμερῶν ἀλλοῦ ἀχρόπνητος εὐκρομένης.

59 Καὶ ἔδεν ἄπειρος ἰσχυρῶς ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναστὰς ὁ δραχεῖς εἰς τὸ μῆτρον,
 ἐπρώτησεν Ἰησοῦν, λίγους· Οὐκ ἀπελείη
 ἔδεν; ἢ ἔτι σὺ καὶ μαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἰσχυρῶς, καὶ ἔδεν ἀπελείη. Πάλιν
 ὁ δραχεῖς ἐπρώτησεν αὐτοὺς, καὶ λίγους αὐτῶν·
 Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι. καὶ ὄψεσθε τὸ
 ἔργον τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,
 καὶ ἰσχυρῶς καὶ τῶν φελλῶν τοῦ θεοῦ.

63 Ὁ δὲ δραχεῖς, ἀφῆλθεν τὴν χιτῶνα
 αὐτῶ, λίγους· Τί ἔστιν χρῆμα ἔργον μαρτύρησιν;

64 Ἡκούσθη τῆς βλασφημίας· πῶς ὑμῖν
 φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶνα
 ἔνοχον θανάτου.

- 65 Καὶ ἤρξαντο πινεσ ἑμπτύφιν αὐτῷ, ἔπειτα καλύπτειν τὸ προσωπον αὐτοῦ, καὶ κραφίζεν αὐτὸν, ἔλεβεν αὐτῷ· Προφήτῶσιν. Ἐοὐπηρέϊ) ραπίσμοισιν αὐτὸν ἔβαλλον.
- 66 Καὶ ὄνι) τῷ Πέτρῳ ἐν τῇ αὐλῇ κείτῳ, ἔρχε) μία τῶ παυδοσκῶν τῷ δρχιερίῳ.
- 67 Καὶ ἰδῶσα τῷ Πέτρῳ θερμανιόμῃρον, ἑρεβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μὲ) τῷ Ναζαρελωοδ Ἰησοῦ ἦθα.
- 68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα, ἐδὲ ἐπίσωμαι πὶ σὺ λέγῃς. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ πωθαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.
- 69 Καὶ ἡ παυδοσκη ἰδῶσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεσηκόσιν· Ὅτι ἔτος ἐξ αὐτῷ ἐστιν.
- 70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο· Καὶ μὲ) μικρὸν πάλιν οἱ παρῆσῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῷ εἶ· Ἐ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, ἔη λαλιάσῃσ ὀμοιάζει.
- 71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζεν ἔομνύειν· Ὅτι σὺ οἶδα τῷ ἀνθρώπον τῷτον ὃν λέγῃς.
- 72 Καὶ ἐκ δούτερος ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρο) τῷ ῥήματος ἃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκτωρος φωνῆσαι δὲς, ἀπαρητήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε.

Κεφ. 15. 15.

- 1 Καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πωθοῖ συμβέλιον ποιήσαστες οἱ δρχιερεῖς μὲ) τῷ πρῆσβυτέρων καὶ γραμματέων, ἔολον τὸ συνέδριον, δήσαντες τῷ Ἰησοῦ ἀπήνεγκαν, ἔπαρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.
- 2 Καὶ

- 2 Καὶ ἐπηρεάτησι αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ ἰσχυρῶν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.
- 3 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς πάλιν·
- 4 Ὁ ἰσχυρῶν Πιλάτος· πάλιν ἐπηρεάτησι αὐτὸν, λέγων· Οὐκ ἰσχυρῶν ἐδίδου; ἴδου πόσα ἔργα μαρτυροῦσιν.
- 5 Ὁ ἰσχυρῶν Ἰησοῦς εὐκρίθη αὐτῷ ἀπεκρίθη, ὡς περὶ ἡμετέροις τὸν Πιλάτου.
- 6 Κατὰ δὲ ἰορτικὰ ἀπέλυον αὐτοὺς εἰς δέματα, ὡς ἔστιν ἡ συνήθεια.
- 7 Ἦν δὲ ὁ λεγομένη βασιλεὺς τῶν σαρματιῶν διδόμενος, εἰς ἕως ἐν τῇ γαστρὶ φόνου πεποιημένος.
- 8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄρχιεπὶς αὐτοῖς, ὡς ἔστιν αὐτοῖς, ὡς ἔστιν αὐτοῖς.
- 9 Ὁ ἰσχυρῶν Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Θέλω, ἀπολύσω ὑμῖν τὴν βασιλείαν τῶν Ἰουδαίων.
- 10 (Ἐγένετο γὰρ ὅτι ἀπὸ τῶν φησὶν αὐτοῖς διδόμενος αὐτὸν οἱ ἰσχυροὶ)
- 11 Οἱ ἰσχυροὶ ἀπέκριντο τῷ ἄρχιεπι, ὡς ἔστιν αὐτοῖς τὴν βασιλείαν ἀπολύσει αὐτοῖς.
- 12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἰσχυρῶν, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμεῖς θέλετε ποιῆσαι; λέγετε βασιλείαν τῶν Ἰουδαίων;
- 13 Οἱ ἰσχυροὶ ἀπεκρίθησαν· Σιωποῦμεν αὐτῷ.
- 14 Ὁ ἰσχυρῶν Πιλάτος· ἔλεγον αὐτοῖς· Τί γὰρ θέλετε ποιῆσαι; Οἱ ἰσχυροὶ ἀπεκρίθησαν· Σιωποῦμεν αὐτῷ.

- 15 Οἱ Πιλάτος βελάμνος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸ Βαραββοῦν, ἔπαρέδωκε τὸ Ἰησοῦν φρασελλώσας, ἵνα σταυρωθῆ.
- 16 Οἱ δὲ Ἰσραηλῶν ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆ αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώριον· ἔσυγκρατοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν.
- 17 Καὶ ἐνδύσιν αὐτὸν πορφύραν, ἔπειθ' ἐπέθηκαν αὐτῷ πηξάντες ἀκάνθινον στέφανον.
- 18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Καὶ ἔρε βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
- 19 Καὶ ἔτυπον αὐτῷ τὸ κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐπέτυον αὐτῷ, καὶ πηξάντες τὰ γόνατα προσκυνοῦσιν αὐτῷ.
- 20 Καὶ ὅτε ἐπέπαυξαν αὐτῷ, ἐξήδυσαν αὐτόν τὸ πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· ἔξέλαβον αὐτόν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.
- 21 Καὶ ἀγαρῦσοι ὡς Ἰσραηλῶν πια Σίμωνας Κυρηναῖον, (ἐρχόμενον ἀπ' ἀρχῆς, τὸ πατέρα Ἀλιζάνδρου ἔρε) ἵνα ἄρῃ τὸ σταυρὸν αὐτοῦ.
- 22 Καὶ φέρουσιν αὐτόν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι μεθερμηνεύμενον, κρανίος τόπος.
- 23 Καὶ ἐδίδον αὐτῷ πικρὸν ἰσχυρισμῶν οἶνον, ὃ οὐκ ἔλαβε.
- 24 Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, ἵς ἡ ἀρχή.
- 25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
- 26 Καὶ ἦν ἐπιγραφή τῆ αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ

- 27 Καὶ πῶς αὐτῶ σαυροῦσι δύο ληψίαι· ἵνα
 εἰς ἑξῆσι, κἢ ἵνα ἐξ ὀπίσθου αὐτοῦ.
- 28 Καὶ ἐπακλήθη ἡ χερσὶν ἡ λίσσα· Καὶ
 μὲν ἀνομιῶν ἐλογιάθη.
- 29 Καὶ οἱ πῶρος προδούλῳι ἐβλασφῆμῶν
 αὐτὸν, κινῶντες τὴν κεφαλὰς αὐτῶν, κἢ λέ-
 γοντες· Οὐαὶ, ὁ κερταλῶν τῶν, ἐς ὅσον
 εἰς ἡμέρας οὐκοῦμα.
- 30 Σῶσον σαυτὸν, ἐκ τῆς βασιλείας τῆς σαυροῦ.
- 31 Ομοίως ἢ καὶ οἱ δούλοισι ἐμπηζοντες
 ἄλλους μὲν τῶν χαρμῶντων, ἐλεγοῦ·
 Ἄλλος ἴσως, ἑαυτὸν ἑδύα ἡ σῶση.
- 32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσραὴλ κερταλῶν
 τῶν σαυροῦ, ἵνα ἰδωρ κἢ κερταλῶν.
 Καὶ οἱ οὐκ ἐταυρωμένοι αὐτῶ ἀνέειζον αὐτῶ.
- 33 Γενόμενος ἡ ἄρα ἐκ τῆς, σὺν τῶν ἰσραὴλ
 ἐφ' ὅλλω τῶν γῆν ἕως ἄρα ἐνάτης.
- 34 Καὶ τῆ ἄρα τῆ ἐνάτη ἐβόησι ὁ ἰσραὴλ
 φωνὴ μεγάλη, λέγων· Ἐλωὶ Ἐλωὶ, λαμῶν
 σαβαχθάνι; ὁ ἐστὶ μετῶν δούλων· Ὁ
 Θεὸς μου, ὁ Θεὸς μου, εἰς τί με ἱερταλῶντες;
- 35 Καὶ ἴης τῶν κερταλῶντων ἀκῶστος,
 ἔλεγον· Ἰδὲ, Ἡλίας φωνῶν.
- 36 Δουλοῦν ἢ εἰς, κἢ χαρμῶντων ἀνομιῶν ὄξως,
 ἀφῆδες τι κερταλῶν, ἵνα πῶσι αὐτὸν, λέγων·
 Ἄφῆδες ἰδωρ ἢ ἰσραὴλ Ἡλίας κερταλῶν αὐτῶ.
- 37 Ὁ δὲ ἰσραὴλ ἀφῆδες φωνῶν μεγάλην,
 ἐξῆνδουσι.

- 38 Καὶ τὸ κρίμα πέντασμα ἔταξεν ἰσχύθη εἰς δύο, ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω.
- 39 Ἰδὼν ἢ ὁ κεντυρίων ὁ παρρησιακὸς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι ἔτις κραζῶν ἐξέπνυον, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἀνθρώπου ἔτος ἡδὲς ἡμεῖς Θεοῦ.
- 40 Ἦσαν ἢ ἐβραῖοι ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαν· ἐν αἷς ἡμεῖς Μαρία ἡ Μαβδαληνὴ, ἡ Μαρία ἡ ἑστὴ Ἰακώβου ἡ μικρῆ, ἡ Ἰωσήφ ἡ μήτηρ, ἡ Σαλώμη·
- 41 Αἶτις ὅτι ἡμεῖς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἡμεῖς ἦσαν αὐτῶν, καὶ διηκόνον αὐτῶν· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἰσωνομαβῶσαι αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα.
- 42 Καὶ ἤδη ὁ ψίνας ἡμεῖς, (ἐπεὶ ἡμεῖς παροσκόνη, ὁ εἰς ἡμεῖς ββαῖον)
- 43 Ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀρμαθαίας, ἀρχιμὸν βασιλείας, ὁ καὶ αὐτοῦ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς βασιλείας ἡμεῖς, ἡμεῖς ἡμεῖς εἰσῆλθε ἡμεῖς Πιλάτου, καὶ ἡμεῖς τὸ σῶμα ἡμεῖς ἡμεῖς.
- 44 Ὁ ἢ Πιλάτου ἡμεῖς εἰ ἡδη τῆμεν καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς τῆμεν κεντυρίων, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπίταν.
- 45 Καὶ γὰρ ἀπὸ ἡμεῖς κεντυρίων, ἡμεῖς τὸ σῶμα τῶν ἡμεῖς.
- 46 Καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ἐνείλησε τῆσιν ἡμεῖς· καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ἐν ἡμεῖς ὁ ἡμεῖς ἡμεῖς ἐκ πίταν· ἡμεῖς ἡμεῖς λίθον ἐπὶ τῆσιν ἡμεῖς.
- 47 Ἦ ἢ Μαρία ἡ Μαβδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ ἡμεῖς ἡμεῖς.

Κιφ. ις'. 16.

1 Καὶ ἀπελθόντων ἑσββάτου, Μαρία
ἢ Μα[ρ]θαλλῆ καὶ Μαρία ἢ Ἰακώβου
καὶ Σαλώμης ἠγγέλων ἀκούσας, ἵνα ἰδύσθαι
ἀλέψωσιν αὐτήν.

2 Καὶ λίαν παροῖ τ' ἡμῶς ἐσββάτων ἔρ-
χον ἵπτι τὸ μημηῖον, ἀναίειλαι θ' ἑήλιον.

3 Καὶ ἔλεγεν ὡς ἰαυός· Τίς δύστυχιστὴ
ἡμῶν τ' λήθη ἐκ τ' ἵστος ἑ μημηῖου;

4 Καὶ ἀναβλέψασα θυμῶσι ἔπι δύστυ-
χύλισται ὁ λίδ θ'· ἡ γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ ἐισελθῶσα εἰς τὸ μημηῖον, εἶδεν
ναίσιλοι κρημέροι ἐπὶ τοῖς διξιοῖς, ἀειβε-
βλημέροι πολλοὶ λαοκῶ· καὶ ἐξέθαμβήθησαν.

6 Οὗ ζ' λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβῶσθε· ἰη-
σοῦν ζητήτε τ' Ναζαρητῶν τ' ἰσημεμέροι·
ἡγήθη; ἔσεν ἵπτι εἶδ'· ἴδθ, ὁ τὸν θ' ὅπου ἔζη-
κασ αὐτόν.

7 Ἀλλ' ἰσάγρη, ὅπου αἰ τοῖς κρημηταῖς αὐτῶ,
καὶ τῶ Πέτρῳ, ὅτι ὡσάγα ἡμῶς εἰς τ' Γαλι-
λαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψασθε, κρημῶς εἴπτι ἡμῶν.

8 Καὶ ἐξεληθῶσα ταχὺ, ἔφωρον δὲ ἑ μη-
μηῖου· εἶγα ζ' αὐτῶς τρέμ θ' καὶ ἔκτισις· καὶ
ἔδην ἔδην εἴπτι· ἰφοβῶντο γάρ.

9 Ἀναστὰς ζ' παροῖ τῆ ἐσββάτου, ἰφάτη
παροῖ τῆ Μαρία τῆ Μα[ρ]θαλλῆ, ἀφ' ἧς ἐσ-
βελήκε ἵπτι δαίμονια.

10 Ἐκοίτη κρημῶσιν ἀπήγηλε τοῖς μετ'
αὐτῶ

αὐτοῦ ἠρομύοις, πινθῶσι καὶ κλαίουσιν·

11 Καὶ κείνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῆ, ἐξέθαίθη ὑπὸ αὐτῆς, ἠπίστησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυοῖν ἐξ αὐτῶν περὶ παύσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορδουμύοις εἰς ἀγρόν.

13 Καὶ κείνοι ἀπελθόντες ἀπήγειλαν τοῖς λοιποῖς· ἐδὲ ἐκείνοις ἐπίσδυσαν.

14 Ὑστερον, ἀνακμύοις αὐτοῖς τοῖς ἐνδεχοῖς ἐφανερώθη, καὶ ἀνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεοσαμύοις αὐτοῦ ἐγηγεμύον ὅσα ἐπίσδυσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορδουμέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει.

16 Ὁ πισδύσας καὶ βαπτισθῆς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπισθῆσας, κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πισδύσασιν ταῦτα ποιηθήσονται· Ἐν τῷ ὀνόματι μου δαιμόνια ἐκβαλῶσι· γλώσσαις λαλήσουσι κηναῖς·

18 Ὄφεις ἀρῶσι· καὶ θανάσιμον πιπίωσιν, καὶ μὴ αὐτὰς βλάψαι· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ κηλῶς ἔξουσιν.

19 Ὁ μὲν δὲ Κύριος μετ' αὐτῶν λαλήσας αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸ ἔρανον, καὶ ἐκτίθεισεν ἐκ διεξιῶν τὸ θεῖον.

20 Ἐκείνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχῶς, τὸ κυρίου σωματεῖον, καὶ τὸ λόγον βεδοασίντων ἀπὸ τῶν ἐπαγγελθέντων σημείων.

ΤΟ

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κιφ. α'. 1.

- 1 **Ε**ΠΕΙΔΗ ΠΕΡ πολλοὶ ἰσχυροὶ ἀναζητοῦν διόγασαι εἰς τὴν πτωλοροφορηδραν εἰς ἡμῖν περ κέματων,
- 2 Καθὼς παρῖδασαι ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀοπέπται κὲ ὑπαρίπται ἡμεῖροι εἰς λόγῳ
- 3 Ἐδδξαι κέμασι, παρηκλαθηκῶσι αἰωρησι πᾶσι ἀκροῶσι, κρητῆσι σι κρηψαι, κρηπσι Θεοφιλι
- 4 Ἴσα ἰπιγγῆσι εἰς ὅτι κρητηχῆσι λόγῳ τῶν ἀσφάλαιων.
- 5 **Ε**ἰηόσι εἰς ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου εἰ βασιλείας τῆ Ἰουδαίας, ἰηρόσι κῆσι οἰοκρησι Ζαχαρίας, ἰε ἰφημερίας Ἀβιά κὲ ἡ γυνὴ αὐτῆ σι τῆ ἡραλίρωι Ἀκαρί, εἰ τὸ οἰοκρησι αὐτῆς Ἐλισάβετ.
- 6 Ἡσασαι ἡ δῆκοι ἀμφότεροι εὐόπιοι εἰ Θεῷ, κρηρόρηροι εἰ πᾶσις ταῖς εὐολαῖς κὲ δικαιομασι εἰ Κυρίῳ ἀμιμπῶσι.
- 7 Καὶ σῶν κῆ αὐτοῖς τίκιοι, κρητόπῆ Ἐλισάβετ κῆ εἰηρο, εἰ ἀμφότεροι εὐροδοκῶσι εἰς εἰς ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσασαι.
- 8 Ἐηόσι εἰς εἰ τῆ ἰηροκλαῖσι αὐτῶν εἰ τῆ πᾶσι εἰ ἰφημερίας αὐτῆ ἰηροκλα εἰ Θεῷ.

Καπι

9 Κατὰ τὸ ἔθ^ο τ^ῆ ἰσραήλιας, ἔλαχε ἔθ^υ θυμιάσαι, ἐσελθὼν εἰς τὸν ναὸν ἔθ^υ Κυρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθ^ο ἔθ^υ λαῶν ὡς ὡσεὶ ἀχόρμητοι ἔξω τῆ ἄρα ἔθ^υ θυμιάματι^ο.

11 Ὡφθη ἡ αὐτῶ ἀγγελ^ο Κυρίου, ἕως οὐκ δεξιῶν ἔθ^υ θυσιαστηρίου ἔθ^υ θυμιάματι^ο.

12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβ^ο ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε ἡ θεὸς αὐτὸν ὁ ἀγγελ^ο. Μὴ φοβῆ Ζαχαρία· διότι ἐσσηκέσθη ἡ δέησις σου· καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γηυήσῃ υἱόν σοι, καὶ καλέσῃς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρὰ σοὶ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῆ γηυήσῃ αὐτοῦ χαρήσονται.

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον ἔθ^υ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκκερα οὐ μὴ πίη· καὶ πνύματι^ο ἀγίῳ πληροῦσῃ ἐπ' οὐκ κηιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλὰς τ^ῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψῃ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς θεωλεύσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψῃ καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπὸ θείας ἐν φρονήσῃ δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίου λαὸν καρποκλάσασμῶν.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας θεὸς τ^ῷ ἀγγεῖλον· Καὶ τί γνώσομαι τῆτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου ὠβεβηκῆσα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆ.

19 Καὶ ἀπεκρίθῃς ὁ ἀγγελ^ο, εἶπεν αὐτῷ·
Ἐγὼ

Εγώ ἴμι Γαβριὴλ ὁ περιτηκὸς σὺν τοῖς
 Ἁγίοις καὶ ἀπεστάλη λαλῆσαι σοὶ, καὶ
 διαβεβαιώσαί σοι ταῦτα.

- 20 Καὶ ἰδὼν ἵστασθαι, καὶ μὴ δυνάμενος
 λαλῆσαι, ἀρχίης ἡμέρας ἅπασιν αὐτῶν· αὐτῶν
 ὡν σὺκ ἐπίσταντες τοῖς λόγοις μου, οἱ πρὸς
 πληρωθῆσθαι εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.
- 21 Καὶ ἰὼν ὁ λαὸς ἀποδοκίμασεν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ
 ἠγάπησαν αὐτὸν σὺν τῷ χροσίζῃ αὐτὸν σὺν τῷ λαῷ.
- 22 Ἐξελθὼν δὲ σὺκ ἠδυνάμενος λαλῆσαι αὐτοῖς· ἔ
 ἐπίσταντο ὅτι ὁ πρὸς αὐτὸν ἰσάκετο σὺν τῷ λαῷ. Ἐ
 αὐτὸς δὲ διαδοκίμασεν αὐτοῖς· καὶ δὴρως κωφός.
- 23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς
 λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθι εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ.
- 24 Μετὰ δὲ ταῦτα ἔτι ἡμέρας συνίλαβεν
 Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ ἐβραβεύθη
 ἑαυτῶν μιλῶσας πίντι, λέγουσα·
- 25 Ὅτι ἔτι μοι πιπίηκεν ὁ Κύριος σὺν ἡμέραις
 αἷς ἐπίσταντι ἀφελῆν τὸν ἴδός μου ἐν ἀνθρώποις.
- 26 Ἐν τῷ καιρῷ τῷ ἐκτῷ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος
 Γαβριὴλ πρὸς τὸν Ἁγίον εἰς πόλιν τῆς Γαλι-
 λαίας ἢ ὀνομασθεὶς Ναζαρεθ.
- 27 Πρὸς παρθένον μεμνηθεὶς δυνάμενος αὐτῶν ὅτι
 ὀνομασθεὶς Ἰωσήφ, εἰς οἶκον Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα
 τῆς παρθένου, Μαριάμ.
- 28 Καὶ ἐσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε·
 Χαῖρε κεχαρισμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·
 ὁ λογισμὸς σου σὺν σὺν γυναιξί.

- 29 Ἡ ᾗ ἰδῶσα διεθροάχη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτῆ·
 Ἐδιλογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς ἕτος.
- 30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβῆ
 Μαριάμ· Ὅπως γὰρ χάριν ᾤκησεν τῷ Θεῷ.
- 31 Καὶ ἰδὲ, συλλήψη ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν·
 Ἐκαλέσας τὸ ὄνομα αὐτῆ Ἰησοῦν.
- 32 Οὗτος ἔσται μέγας, Ἐ υἱὸς ὑψίστου κλη-
 θήσεται· καὶ δώσῃ αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸ
 πρῶτον Δαβὶδ τῷ πατρὸς αὐτῆ.
- 33 Καὶ βασιλεύσῃ ἐπὶ τὸ οἶκον Ἰακώβ εἰς τὸς
 αἰῶνας, Ἐ τῆ βασιλείας αὐτῆ ἕκ ἔσται τέλος.
- 34 Εἶπε ᾗ Μαριάμ πρὸς τὸ ἄγγελον· Πῶς
 ἔσται τῆτο, ἐπεὶ ἄνδρα ἔγνωσκω;
- 35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ·
 Πνεῦμα ἅγιον ἐπιλεύσει ἐπὶ σε, Ἐ δύναμις
 ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γινώμενον
 ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.
- 36 Καὶ ἰδὲ, Ἐλιστάθει ἡ συνηνῆς σε, καὶ αὐτῇ
 σωφληφῶα υἱὸν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ ἕτος μὲν
 ἐκλήσεται αὐτῇ τῆ καλεμένης εἶρα.
- 37 Ὅπως ἀδυνατήσῃ ᾤκησεν τῷ Θεῷ πᾶν
 ῥῆμα.
- 38 Εἶπε ᾗ Μαριάμ· Ἰδὲ ἡ δέλη Κυρίου· γέ-
 νοιθ μοι καὶ τὸ ῥῆμα σοι. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ
 αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
- 39 Ἀναστᾶσα ᾗ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις
 ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρη μὲν ἀσβεδῆς,
 εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ

- 40 Καὶ ἐπέλην εἰς τὸ οἶκος Ζαχαρίου, καὶ ἠσάσθη τῷ Ἐλισάβετ.
- 41 Καὶ ἠχροῖτο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸ ἄσπασμα τῆς Μαρίας, ἰσκιέθησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπαλάθη πάλιν· ἅγιος ἡ Ἐλισάβετ.
- 42 Καὶ ἀπεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναικί, ἔδιλογημένη ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.
- 43 Καὶ πύθην μοι τυττό, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ σου Κυρίου μου πρὸς με;
- 44 Ἰδὲ ἰδὲ, ὡς ἠχροῖτο ἡ φωνὴ σου ἄσπασμα σου εἰς τὰ ὦτά μου. ἰσκιέθησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.
- 45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα· ὅτι ἔσται πελώριος τοῖς λαλολημένοις αὐτῇ· Ὁ Κύριος.
- 46 Καὶ εἶπεν Μαριάμ· Μιγαλιωὴ ἡ ψυχὴ μου τῷ Κυρίῳ.
- 47 Καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου.
- 48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· Ἰδὲ ἰδὲ, ἀπὸ τῆς ταπεινωθείας μου πᾶσαι αἱ γλώσσαι.
- 49 Ὅτι ἐποίησέν μοι μεγαλεῖα ὀδυνητὰ, καὶ ἄνοιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
- 50 Καὶ τὸ ἔλεός μου αὐτῷ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
- 51 Ἐπίησεν κρατὶ ἐν βραχίονι αὐτοῦ.

αὐτῷ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους ἀφρονείας
καρδίας αὐτῶν.

52 Καθῆκε διωκόμενος ἀπὸ Ἰουδαίων, καὶ ὑψώσε
ταπεινούς·

53 Πηνῶνας συνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλησίον-
τος ἐξαπέστειλε κινούς·

54 Ἀντιλάβειν Ἰσραὴλ πατρὸς αὐτοῦ, μνη-
στῶν ἐλέους,

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῦ) εἰς τὸν
αἰῶνα.

56 Ἐμνεῖν Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡς ἐς μιλῶνας
τρεῖς· καὶ ὑπέσχετο εἰς τὸ οἶκόν αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χυμὸς τοῦ
πνεύματος αὐτῆς· καὶ ἐβόησεν ἦν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ συγγενεῖς
αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὴν ἑλπίδα
αὐτῆς· καὶ σιωπήσαντες αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο, αὐτῇ ὁδὸν ἡμέρας ἦλθον ἀπει-
τεμεῖν τὸ πνεῦμα· καὶ ἐκάλει αὐτὸ ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τῷ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτῆς, εἶπε·
Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ οἶπον πρὸς αὐτῆν· Ὅτι ἕδεις ἐστὶν ἐν
τῇ συγγενείᾳ σου ὡς καλεῖται τῷ ὀνόματι τῷ
τέτῳ.

62 Ἐνέδουσαν δὲ τῷ πατρὶ αὐτῆς, τὸ ἕκον θῆλον
καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πνευμάτιον ἔγραψε, λέγων·
Ἰωάννης

Γωάννης ἐπὶ τὸ ἕορμα αὐτοῦ. Καὶ ἰθὺς ἤκουσεν πάντες·

- 64 Ἀπερχοῦ ἢ τὸ σῶμα αὐτῷ ἢ ἄνευ ἑαυτοῦ, καὶ ἠγλώσασα αὐτῷ· καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός.
- 65 Καὶ ἰθὺς ἐπὶ πάντας φόβος· τὴν περιουσίαν αὐτῶν καὶ ἐν ἅλῃ τῇ ἔρημῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλοῦν παῖσι τὰ ῥήματα ταῦτα.
- 66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούοντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ πνεῦμα τῷ ἁγίῳ; Καὶ χεῖρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.
- 67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπελάλησεν πρὸς τὸ ἅγιον καὶ εὐφρανέσθαι, λέγων·
- 68 Εὐλογεῖς Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐποίησέν μοι καὶ ἐποίησεν ἄστεναι τῷ λαῷ αὐτοῦ.
- 69 Καὶ ἤχετο χάρις σωτηρίας ἡμῶν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ ἢ πνεῦμα αὐτοῦ·
- 70 Καθὼς ἐλάλησεν ἄρ' ἐμοὶ ἢ ἁγίῳ τῶν ἀπ' αἰῶν ἢ εὐφρανῶν αὐτοῦ,
- 71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ὡς χάρις πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
- 72 Ποιῆσά μοι μὲν ἢ πατήρ ἡμῶν, καὶ μετὰ τὴν ἀγαθὴν χάριν αὐτοῦ·
- 73 Ὅμοιον ὃν ἄριστος ἄγγελος Ἀβραάμ ἢ πατήρ ἡμῶν, ἢ δυνάμις ἡμῶν,
- 74 Ἀφίβας, ὡς χάρις ἢ ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθίζων, λαοσθέν αὐτοῦ,
- 75 Ἐν ἐπιστάτῃ καὶ δικαιοσυνῇ οὐνότιον αὐτοῦ,

αὐτῷ, πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ παῖδιον, ἀσφάτης ὑψίστου κλη-
θήσῃ· ἀσπορώση γὰρ ἀπὸ ἀσπώπου Κυ-
ρίου, ἐτοιμάσω ὁδὸν αὐτῷ,

77 Τῷ δὲναμ γινώσκει σωτηρίας τῷ λαῷ αὐ-
τῷ, ἐν ἀφίσει ἁμαρτηῶν αὐτῶν·

78 Διὰ ἀσπλάγχχια ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς
ἐπισκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολή ἐξ ὑψους·

79 Ἐπιφάνεια τοῖς ἐν σκοτῇ καὶ σκιᾷ θανάτου
καθημένοις, ἵνα κηρύξῃαι τὴν πόδαν ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρῆνης.

80 Τὸ ἵ παῖδιον ἤνυξαν ἐκ ἐκράτου τοῦ πού-
ρου· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας
ἀναδείξεως αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ.

Κεφ. β'. 2.

1 Ἐγένετο ἡ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξ-
ἦλθε δόγμα ἀπὸ τοῦ Καίσαρος Αὐγού-
στου, ἀπογράψασθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη, ἐγένετο ἡγε-
μονίας τοῦ Συρίας Κυρηνίου)

3 Καὶ ἐπορεύθη πάντες ἀπογράψασθαι,
εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Αἰεθὴ ἡ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
ἐκ πόλεως Ναζαρέθ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς
πόλιν Δαβὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ, (ἀπὸ
τοῦ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρῴας Δαβὶδ)

5 Ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ με-
μνησθεμένη αὐτῷ γυναικί, ἕσθ' ἐγκύου.

6 Ἐγένετο

- 6 Ἐρχοῦσι ἡμεῖς ἐπὶ σὺν εἶναι αὐτοῦς σαῖνι πλε-
 ὤθηται αἱ ἡμέραι ἔτι περὶ αὐτίω.
- 7 Καὶ ἵκεν τὸν αὐτὸν τὸ πρῶτον, ἔκαστα
 γαίωσιν αὐτὸν, καὶ ἀκλίνο αὐτὸν ἐν τῇ φάτιγῃ·
 διότι ἔκ τῶν αὐτῶν τόπων ἐστὶν τὸ κρημαλόμενόν.
- 8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρα τῇ αὐ-
 τῇ ἀραουλιῆτες, καὶ φυλάκοντες φυλάκας
 τῶν τυκτῶν ἐπὶ τῶν ποιμένων αὐτῶν.
- 9 Καὶ ἰδὼν ἄγγελος Κυρίου ἐπίση αὐτοῦς,
 καὶ δέξας Κυρίου παρειλαμψεν αὐτοῦς· καὶ
 ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.
- 10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖ-
 σθε· ἰδὼν γὰρ διαγαλιζόμεσιν ὑμῖν χάσιν μι-
 γαλίω, ἧς ἔσται πικρὸν τῶν λαῶν·
- 11 Ὅτι ἐπέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι
 Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαβὶδ.
- 12 Καὶ τῷτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Ἐυρήσεται βερίφος
 ἑσπερῶν ἀνθρώπων, κείρον ἐν τῇ φάτιγῃ.
- 13 Καὶ ἐξαφῆς ἐρχοῦσιν σὺν τῷ ἄγγέλῳ
 πλῆθος ἑραβιαῖς ἑραβιαῖς, αἰσύνεται τὸ Θεῖον,
 καὶ ληζόντων,
- 14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶν, ἐν ἐπι γῆς ἐρμύνη,
 ἐν ἀνθρώποις δόδοκία.
- 15 Καὶ ἐρχοῦσιν, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν
 ἔρανον οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμέ-
 νες εἶπεν πρὸς ἀλλήλους· Διελθόμεν δὴ εἰς
 Βηθλεὴμ, καὶ ἰδομεν τὸ βῆμα τῷτο τὸ γεγο-
 νός, ὃ ὁ Κύριος ἐγγνώρισεν ἡμῖν.

- 16 Καὶ ἦλθον ἀπόδοσαις, ἔ ἀνδρὸν τινὸς ἔτε
Μαριὰμ καὶ τὸ Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφους κεί-
νου ἐν τῇ φάτιγῃ.
- 17 Ἰδόντες ἡ διγνώρισαν παρὶς τῶν ῥημάτων τῶν
λαληθέντων αὐτοῖς παρὶς τῶν παιδῶν τέττε.
- 18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν
παρὶς τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμνῶν παρὶς
αὐτῆς.
- 19 Ἡ ἡ Μαριὰμ πάντα σιωπηρὴ τὰ ῥήματα
ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
- 20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμνῆς, δοξάζοντες
ἔ ἀνγέλιος τὸ Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ
εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη παρὶς αὐτῆς.
- 21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέρας ὀκτὼ τῶν πε-
ριεμῆν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθῆν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων παρὶς
τῶν συληθῶν αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.
- 22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέρας τῶν κατὰ
εἰσμεῦ αὐτῆς κατὰ τὸ νόμον Μωσέως, ἀνήγα-
γον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, ὡς εἰρηθεῖται τῶν
Κυρίου,
- 23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅτι
πάν ἄρσεν ἀγαθοῦ μῆτραν, ἄγιον τῶν
Κυρίου κληθήσεται)
- 24 Καὶ τῶν δέντων θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρηθεῖται ἐν
νόμῳ Κυρίου, ζεύγους τρυφῶν, ἡ δύο
μεσοῦς παρὶς τῶν.
- 25 Καὶ ἰδὲ, ἡ ἀνθρώπου ἐν Ἱερουσαλήμ ὡς
ὄνομα

ὄνομα Συμεὼν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐστὶν δίπλοος
καὶ δύλαβος, παροδὸς ἀχίμορ· ὁ δὲ ἀλλοστὴν
ἔχει Ἰσραήλ· καὶ πνῦμα ἄγειν ἡ ἐκ αὐτοῦ.

26 Καὶ ἡ αὐτὴ κτηνημαθμοῖσι ἰσὶ ἔ
πρόμαθ· ἔ ἀγίς, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν
ἢ ἰδεῖν τὸν Κυρίον.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνῦμαθ ἐῖς τὸ ἱερόν
καὶ ἐν τῷ ἑσταθαι τὴν γυνῖς τὸ παιδίον
Ἰησοῦν, ἔ ποιῆσαι αὐτὸς καὶ τὸ ἑδισμοῖον
ἔ ἰόμεν ἐπὶ αὐτῷ.

28 Καὶ αὐτὸς ἰδέσθαι αὐτὸ ἐῖς τὰς ἀγκά-
λας αὐτῆ, ἔ δὲ λόγησι τὸ θεῖον, καὶ εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸ δὲ λόν (καὶ διανοῦσα, καὶ
τὸ ῥῆμα σὺ, ἐν εἰρήμῃ.

30 Ὅτι εἶδοι οἱ ὀφθαλμοῖ μου τὸ σωτήριόν (καὶ
31 ὁ ἠτοίμασας καὶ ἀποσώπει πάντων τῶν
λαῶν.

32 Φῶς ἐῖς ἀποκαλύψει ἰθιῶν, καὶ δόξα
λαῶν (καὶ Ἰσραήλ.

33 Καὶ ἡ ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆ θωμῶ-
ζοῖς ἐπὶ τοῖς λαλοῖμοῖσι ἐπὶ αὐτῷ.

34 Καὶ δὲ λόγησι αὐτὸς Συμεὼν, ἔ εἶπε
πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτῆ· ἰδὲ, ἐστὶν
καίτα ἐῖς πῶσον ἐ ἀνάστασι πολλῶν ἐν τῷ
Ἰσραήλ, καὶ ἐῖς σημεῖον ἀνικηθῶμοῖ.

35 (καὶ σὺ ἔ αὐτῆς τὸ ψυχῶν διελεύσει
ρομφαία) ὅπως αὐτὸν ἀποκαλυφθῶσι ἐκ
πολλῶν καρδιῶν. ἀβλογισμοῖ.

- 36 Καὶ ἡ Ἄννα θεοφῆτις, θυγάτηρ Φα-
 νυήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη θεοβίβηκῃς
 ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἅ' ἔτη κτ' ἀνδρὸς
 ἐπὶ δὲ τὸ παρθενίας αὐτῆς.
- 37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα πεσ-
 σάραν, ἣ σὺν ἀφίστατο δὲ τῷ ἱερῷ, νηστείαις
 καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα ἐν ἡμέραις.
- 38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ἄρᾳ ἐπιστάσασα ἀνηρω-
 λογείτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλη πρὸς αὐτῆ
 πᾶσι τοῖς θεοδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱε-
 ρουσαλήμ.
- 39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα ταῦτα κτ' τὸ νόμον
 Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
 εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέθ.
- 40 Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε, καὶ ἐκραταιώθη πνύ-
 ματι, πληρῆμων σοφίας· καὶ χεῖρας Θεοῦ
 ἦν ἐπ' αὐτό.
- 41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτῆ κατ' ἔτος
 εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τῆς πάσχα.
- 42 Καὶ ὅτε ἐληθίεν ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων
 αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κτ' τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·
- 43 Καὶ τελευσάντων πένθ ἡμέρας, ἐν ταῖς
 ὑποσρέφει αὐτῆς, ὑπέμεινε Ἰησοῦς ὁ παῖς
 ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ σὺν ἔγνω Ἰωσήφ ὁ πατήρ
 αὐτῆ.
- 44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ σινοδίᾳ εἶναι,
 ἦλθον ἡμέρας ὀδόν· καὶ ἀνεζήτην αὐτὸν ἐν τοῖς
 συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ

- 45 Καὶ μὴ ἀρῶντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς
 Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν.
- 46 Καὶ ἐρχοῦντο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς ἄρον αὐτὸν
 εἰς τὴν Ἱερὴν κρητίζοντες ἐν μίση τῆς διδασκα-
 λων, ἔακούοντες αὐτῶν, ἔπιπρωῖοντες αὐτούς.
- 47 Ἐξίσταντο ἢ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτῶ, ἐπι-
 τῆ στανόσθη καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.
- 48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξὶ πωλαγωγῶν καὶ ὄχ-
 ρου αὐτοῦ ἢ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τί σεις, ἢ ἐπιπη-
 στες ἡμῖν ἔστες; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ ἡ ἀδ-
 υνὴ μοι ἐζητοῦν σὲ.
- 49 Καὶ εἶπε ὁ ὄχρος αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητοῦν με;
 ἔκ ἤδη περὶ ὅτι ἐν τοῖς ἔσπαρος μου δεῖ εἶναι με;
- 50 Καὶ αὐτοὶ ἔστανον τὸ ῥῆμα ὁ ἰλάλη-
 σεν αὐτοῖς.
- 51 Καὶ κατίβη μετ' αὐτῶν, ἔἤλθεν εἰς Να-
 ζαρέθ καὶ ἔβη εἰς τὸν ὄχρον αὐτοῖς. Καὶ ἢ
 μήτηρ αὐτοῦ διήρθε καὶ ἔβη τὸ ῥῆμα τῶν
 εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς.
- 52 Καὶ ἰησοῦς ὄσθησεν τὴν σαφείαν καὶ ἠλικίαν, καὶ
 ἔβη ὄσθησεν τὸ ῥῆμα καὶ ἠγῆραποις.

Κεφ. γ'. 3.

1 Ε' Νέττ' ἢ πῆντα ἀδικῶν τ' ἢ ἡμεροῦσας Τι-
 βεριου Καίσαρος, ἢ ἡμεροῦσας Ποῦλιου
 Πιλάτου τ' Ἰουδαίου, καὶ πῆντα ἀδικῶν τ' Γαλι-
 λαιῶν Ἡρώδου, Φιλίππου ἢ Ἐδδῆλου αὐτῶ
 πῆντα ἀδικῶν τ' Ἰτυραίου ἔτραχηλίδου καὶ
 ἔσας, ἔδουσανίαν τ' Ἀβιλιῶν ἢ πῆντα ἀδικῶν.

1 3

2 Ε' π'

- 2 Ἐπ' ὄρχεϊράων Ἄννα ἔ Καϊάφα, ἐλάβε τὸ ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννῳ τῷ ᾧ Ζαχαρίας υἱόν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- 3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περὶ Ἰορδάνου, κηρύσσων βαπτίσματα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- 4 Ὡς γέγραπτό ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τῷ ᾧ ὤφθη, λέγων· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμασατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.
- 5 Πᾶσα φάραγξ πληρώθησεται, καὶ πᾶν ὄρος ἐβυθὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἕσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας.
- 6 Καὶ ὄψει πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.
- 7 Ἐλελυοὺσιν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ· γενήσονται ἐχθιδῶν, ἵς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;
- 8 Ποιήσατε ἔν καρπὸς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ μὴ ἀρξήσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι διώκεται ὁ Θεὸς ἐκ τῆς λίθου τέτων ἐγγείρας τέκνας τοῦ Ἀβραάμ.
- 9 Ἡ δὲ ἢ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κείται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκείπεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
- 10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν;

- 11 Ἀπεκρίθεις ἦ, λέγει αὐτοῖς· Ὅ ἔχει διὰ
 χιτῶνας, μὴ ἄδωκε τὰ μὴ ἔχειν· καὶ ὁ ἔχει
 βρώματα, ὁμοίως ποιήτω.
- 12 Ἡλθὺν ἦ καὶ πλῆθος βαπτισθῆναι· ἐκεί-
 που ὡς αὐτῷ· Διδάσκαλε, τί ποιήσω;
- 13 Ὁ ἦ εἶπε ὡς αὐτός· Μηδὲν ἄλλου
 ἢ ἵνα τὸ θέλω ἴδω ἐν ὑμῖν, πράσσῃτε.
- 14 Ἐπρώτων ἦ αὐτῶν ἐρασιδιδάκται, λί-
 γοις· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσωμεν; καὶ εἶπε ὡς
 αὐτός· Μηδὲν ἄλλου ἢ ἵνα ἴδω ἐν ὑμῖν
 ἰσχυροὺς καὶ ἰσχυροὺς ἐν ἡσυχίᾳ.
- 15 Προσδοκῶν ἦ ἢ λαῶν, ἐξ Ἰερουσα-
 λήμ· καὶ ἵνα ἴδω ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἀφεί-
 κτα ἰσχυροὺς, μήποτε αὐτὸς εἶη ὁ Χριστός,
- 16 Ἀπεκρίθας ὁ Ἰωάννης, ἄκουσε λίγων·
 Ἐγὼ μὲν ὑδάτι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται ἦ ὁ
 ἰσχυρότερός μου, ὃ ὅτι ἐγὼ οἰκιστὴς ἢ
 ἰσχυροῦς ἢ ἰσχυροῦς αὐτῷ· αὐτὸς ὁμοίως
 βαπτίσει ἐν πνεύματι καὶ ὕδατι.
- 17 Οὐ τὸ πῖνον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἀφεί-
 κτα πᾶσι τὰ ἄλλα αὐτῷ· καὶ στυγερὸν ἦ
 ὅτι ἐν εἰς ἢ ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ ἦ ἰσχυροῦς κα-
 τακαύσει πᾶσι ἀσπίδα.
- 18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα ἔλεγε αὐτῷ
 ἀκούοντες τὸ λαόν.
- 19 Ὁ ἦ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης, ἐπιγινώσκων
 ὅτι αὐτὸς ἦ Ἡρωδῆος ἢ τῆς γυναι-
 κὸς Φιλίππου ἢ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ὡς

- πάντων ὧν ἐποίησε ποιηρῶν ὁ Ἡρώδης,
- 20 Προσέθηκε κὶ τὸ ἐπὶ πᾶσι, καὶ κρα-
 ἐκλῆσε τὸ Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.
- 21 Ἐγγίετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα
 τὸ λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθῆναι ἐν ἁερο-
 χυμῶν, ἀνεωχθῆναι δὲ ἕρπονι.
- 22 Καὶ καθίσταται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σω-
 ματικῶς εἶδη, ὡσεὶ περιστερῶν, ἐπ' αὐτόν· καὶ
 φωνὴ ἐξ ἕρανῶν ἤκουσεν, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ
 υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠὲ δόκησα.
- 23 Καὶ αὐτὸς ὡς ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐπὶ τριάκοντα
 ἀρχόμενος, ἂν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰωσήφ, τῆς Ἡλῆ,
- 24 Τῆς Ματθαῖ, τῆς Λοῦι, τῆς Μελχί, τῆς
 Ἰαννᾶ, τῆς Ἰωσήφ,
- 25 Τῆς Ματθαίου, τῆς Ἀμῶς, τῆς Ναὺμ, τῆς
 Ἐσλί, τῆς Ναθαὶ,
- 26 Τῆς Μααθ, τῆς Ματθαίου, τῆς Συμεὼν, τῆς
 Ἰωσήφ, τῆς Ἰέδα,
- 27 Τῆς Ἰωαννᾶ, τῆς Γησαῖ, τῆς Ζοροβάβελ, τῆς
 Σαλαθιήλ, τῆς Νηεὶ,
- 28 Τῆς Μελχί, τῆς Ἀδδὶ, τῆς Κωσαὶμ, τῆς
 Ἐλμαδάμ, τῆς Ἡ'ρ,
- 29 Τῆς Ἰωσή, τῆς Ἐλιέζερ, τῆς Ἰωρέμ, τῆς Μαί-
 θαῖ, τῆς Λοῦι,
- 30 Τῆς Συμεὼν, τῆς Ἰέδα, τῆς Ἰωσήφ, τῆς Ἰω-
 νᾶν, τῆς Ἐλιακείμ,
- 31 Τῆς Μελιᾶ, τῆς Μαίναν, τῆς Ματθαίου,
 τῆς Ναθαὶ, τῆς Δαβίδ,

- 32 Τῆ Ἰουδαίᾳ, Ἐπιδαύρῳ, τῷ Βουζῷ, ἘΣαλμωνῶν, ἘΝακασσῶν,
- 33 Τῷ Ἀμιναδαὶῷ, ἘΛοθῶν, ἘΕστρῶν, τῷ Φαρισαίοις, ἘἸούδα,
- 34 Τῷ Ἰακώβῳ, ἘἸσκαριώτῳ, ἘΑβερῶν, τῷ Θάδδαιῳ, τῷ Ναζαρεθῶν,
- 35 Τῷ Σαυρῶν, ἘΡαφαὶῶν, ἘΦαλιῶν, τῷ Εἰβριῶν, τῷ Σαλαῶν,
- 36 Τῷ Καϊνῶν, ἘΑρφαζαῶν, τῷ Σαμῶν, ἘΝαὶ, ἘΔάμα,
- 37 Τῷ Μαθουσαίᾳ, ἘΕὐρώῳ, ἘἸαριῶν, τῷ Μαλιθαῶν, τῷ Καϊνῶν,
- 38 Τῷ Εὐρώῳ, ἘΣαβῶν, ἘΑδάμ, ἘΘιῶν.

Κεφ. δ. 4.

- 1 Ἰησοῦς ἔπεισεν τοὺς μαθητὰς ἀγαγεῖν πλῆθος ἰσραηλῶν ἀπὸ ἘΙερουσαλὴμ καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν Ἰερουσαλὴμ εἰς τὴν ἑκκλησίαν,
- 2 Ἡμεῖς ποταροῦμεθα προαγορεύειν ὑμῶν ἘΔαμασκῶν καὶ ἘΣαμάριαν καὶ ἕως ἐν ταῖς ἡμέραις οὐκείναις· καὶ σκελετοῦμεν αὐτοῖν, ὅπως ἰσραηλῶν ἐπιείνηται.
- 3 Καὶ εἰπὼν αὐτοῖς ὁ ἀρχιερεὺς· Εἰ ἄρτι οὗτοι ἘΘιῶν, εἰπὼν τῷ πλῆθει ἵνα ἠροῦνται ἀρετοῦ.
- 4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς, λέγων· Γέγραπται, ὅτι σὺ ἐπὶ ἀρετῶν ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παινῶν ἠμάρτων ἘΘιῶν.
- 5 Καὶ ἀναρῶν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς ἕνα ὑψηλὸν, εἰδείξεν αὐτοῖς πύσσας πύσσας βασι-

βασιλείας τῆς οὐρανῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Διδάσκαλος· Σοὶ δοῦσαν
τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπαντα, κὶ ἔδωκεν
αὐτῶν ὅτι ἐμοὶ ὡς θεοῦ υἱοῦ, ἐὰν θέλω,
δίδωμι αὐτὴν.

7 Σὺ οὖν ἰὼν προσκυνήσεις ἐνώπιόν μου,
ἔσται σοὶ πάντα.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Ἰπταρὸπίσω μου Σάτανᾶ· γέγραπεν γάρ·
Προσκυνήσεις Κύριον τὸ Θεόν σου, κὶ αὐτῷ
μόνῳ λατρεύσεις.

9 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐξέστη
αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· κὶ εἶπεν
αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν
ἐντεῦθεν κάτω.

10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ
ἐπιτάξει· καὶ ἐπιτάξουσιν αὐτοῖς· καὶ ἐπιθήσουσιν
αὐτὸν ἐν τῶν χειρῶν σου.

11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χερῶν ἄρῃσίν σου, μήποτε
προσκυνήσεις πρὸς λίθον τὸ πόδι σου.

12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι
εἶρη· Οὐκ ἐκπράσσει Κύριον τὸ Θεόν σου.

13 Καὶ συνέλαβεν αὐτὸν πάλιν πειρασμὸν ὁ Διδά-
σκαλος, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι κρημῶ.

14 Καὶ ὑπέβησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δευτέρῃ
πενήματι εἰς τὴν Γαλιλαίαν· κὶ φήμη ἐξήλ-
θε καθ' ὅλης τῆς περιήρου πρὸς αὐτὸν.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ

- 16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Ναζαρέθ, ἃ ἦν πετραμ-
 μῖον· καὶ εἰσῆλθε καὶ τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ, ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἵνα τιμωσιν αὐτὸν
 καὶ ἀπέστη ἀναγιγνώσκων.
- 17 Καὶ ἐπέδωκε αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐα τοῦ
 προφήτου· καὶ ἀναπύξας τὸ βιβλίον, εἶπε τῶν
 τόπων ἃ ἦν γεγραμμένοι.
- 18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, ἵνα ἐνέγκω ἔχριστον
 με διαγγελλίζεσθαι πτωχοῖς ἀπίσταλκί με, ἰά-
 σασθαι τοὺς σωματικὰς καὶ καρδίας, κηρύ-
 ξαι αἰχμαλώτοις ἀφίεσθαι, ἐν τυφλοῖς ἀνά-
 βλεψαι, ἀποσῆλαι πετρασμῶν ἐν ἀφίεσθαι.
- 19 Κηρύξαι ἐν αὐτῷ Κυρίου δεχθῆναι.
- 20 Καὶ πύξας τὸ βιβλίον, ἀποδὲς τὸ βιβλίον
 ἡρέθη, ἐκάθισεν καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ
 οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀπειρίζοντες αὐτῷ.
- 21 Ἡρῆσαυτοῦ λέγει πρὸς αὐτὸν· Ὅτι σήμερον
 πεπλήρωται ἡ γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν.
- 22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύ-
 μαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ
 τῶν ἐπισημασμένων ἐν αὐτῷ, καὶ ἔλε-
 γον· Οὐχ ἔστὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;
- 23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Πάντως ἐρεῖτέ μοι
 τίς τὸ ἰσχυρόν τούτων· ἰατρὴ, θερά-
 πωνον σαυτῶν ὅταν ἦκῃσθε ἐν τῷ γένει ἐν
 τῇ Καπριναῦμ, ποιήσων καὶ ἕδε ἐν τῇ πα-
 τρίδῃ σου.
- 24 Εἶπε δὲ· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προ-
 φητεῖς

Φήτης δεχθῆς ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆ.

25 Ἐπ' ἀληθείας ᾗ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίας ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ ὕρανος ἐπὶ ἔτη τρία ἔμικῶας ἔξω ὡς ἐβλύετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πάντων τῆ γῆ.

26 Καὶ πρὸς ἑδεμῖαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆ Σιδῶν, πρὸς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίῳ τῷ πρῶτῳ ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἑδείς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νειμάν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμῷ ἐν τῇ σιναγωγῇ, ἀκρόντες ταῦτα.

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆ ὄφρου τῆ ὄρει, ἐφ' ἧς ἡ πόλις αὐτῶν ἀπεδόμηθη, εἰς τὸ καθίσκημνίσαι αὐτόν.

30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διῆλθ' ἐν μέσσοις αὐτῶν, ἐπερβαίνων.

31 Καὶ κατήλθεν εἰς Καπερναεὺς πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτὸς ἐν ταῖς συναγωγαῖς.

32 Καὶ ἐξεπλήσθησαν ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτῆ ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ἐν ἰσχύϊ αὐτῆ.

33 Καὶ ἐν τῇ σιναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,

34 Λέγων· Ἐγώ, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζα-
ρήνῃ;

μωί; ἤλθες ἀπολύσαι ἡμᾶς; οἶδ' αὖτε τίς εἶ.
ὁ ἄρχ. ὁ Θεῦ.

35 Καὶ ἐπέμνησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θι-
μήνη, καὶ ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ρίψαι αὐ-
τῷ τὸ δαιμόνιον εἰς τὴν μίσην, ἐξάλθην ἀπ'
αὐτοῦ, μηδὲν βλάβαι αὐτόν.

36 Καὶ ἐγένετο γὰρ ὁσος ἐπὶ πάντας· καὶ σπου-
λάσθη πρὸς ἀπὸ πάντας, λέγοντες· Τίς ὁ λόγος
ἕστ' ὅτι, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτίθει τοὺς
ἀσθενεῖς καὶ δαίμονας, ἐξέρχεται;

37 Καὶ ἐξεπορεύθη ἡ χ. αὐτοῦ εἰς
πάντα τόπον τὸν ἀσθενεῖς.

38 Ἀναστὰς ὁ ἄρχ. τὸν σιναγωγῆς, ἐσηλθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν Σίμωνος ἠπτιθεῖς ὁ Σίμωνος
ὡς σιωπηλῶν πυρῶν μεγάλων· ἐκείνησιν
αὐτὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπὶ αὐτοῦ, ἐπέμνησεν τὴν
πυρῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. ὁ δὲ ἄρχ. ὁ
ἀναστὰς διηγήθη αὐτοῖς.

40 Δευῶσις ὁ ἄρχ. ἡλίου, πάντες ὅσοι εἶχον
ἀδυνάτους ἰούσις ποικίλους, ἤγαγον αὐτοὺς
πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκείνῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας
ἐπιθεῖς, ἐθεράπευσεν αὐτούς.

41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν,
κραζούσας καὶ λέγουσας· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ
ἄρχ. Θεῦ. Καὶ ἐπιμνησθὼν αὐτῶν εἶπε αὐτὰς λα-
λεῖν, ὅτι ἠθέλησαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενουάρης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη
εἰς

εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτην αὐτὸν,
 ἔπειτα ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κληῖον αὐτὸν ἔμεν
 πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι ἐταῖς ἐτε-
 ραῖς πόλεσιν διαφηλίσασθαι με δεῖ τ' βα-
 σιλείαν τ' Θεοῦ· ὅτι εἰς τὴν ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἰωάννης κηρύσων ἐν ταῖς σιναγωγαῖς
 τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. 5.

1 Ἐγένετο ἰησοῦς ἐν ταῖς ὄχλους ἐπικεῖσθαι αὐ-
 τῷ τῷ ἀκέραιον τὸ λόγον τῷ Θεοῦ, ἔπειτα αὐτὸς ἰωάννης
 εἰς τὴν ὄχλον τῆς λίμνης Γεννησαρέτ.

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα ὄχλον πρὸ
 λίμνης· οἱ ἰησοῦς ἀποβάλλει ἀπ' αὐτῶν
 ἀπέπλωσαν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς ἰησοῦς ἐν τῷ πλοίῳ ὁ ἰωάννης τῷ Σίμων-
 ι, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγα-
 γεῖν ὀλίγον· καὶ κληῖον εἰδοῦσθαι ἐπὶ τῷ
 πλοίῳ τὸν ὄχλον.

4 Ὡς ἰησοῦς ἐπαύσατο λαλεῖν, εἶπε πρὸς τὸ Σί-
 μονα· Ἐπαναγάγε εἰς τὸ βάθρον, καὶ χαλά-
 σατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄβυσσον.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ·
 Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κηπιάσασθαι,
 ἔδεν ἐλάχιστον· ἐπὶ ἰησοῦς τῷ ῥήματι ἔειπε χα-
 λάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τῷ ῥήματι ποιήσασθαι, συνέλαβεν ἰχθύων
 πλῆθος πολὺ, διερρήγνυτο ἰησοῦς τὸ δίκτυον αὐτῷ,

7 Καὶ

7 Καὶ κητέουσιν τοῖς μετέχουσιν τοῖς ἐν τῇ ἑτέρῃ πλοῖον, ἔτι δὲ συλλαβίσαντες αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, ἐῖς πλοῖον ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτὰ.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πίπτος· προσέειπεν τοῖς ἑταίροις· Ἐξέλθω ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀπὸ ἀμαρτωλῶς εἰμι, Κόρμα.

9 Θάμβησεν δὲ ἀκούσας αὐτὸν καὶ πάλιν τὸς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄρχῃ τῶν ἰχθύων ἢ σκυλάκων.

10 Ομοίως δὲ καὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου, ἧς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κτιστοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβῶ· ὅτι ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμι ζῶζων.

11 Καὶ κληρονομήσας τὰ πλοῖα ἐπὶ τῷ γλωττίῳ ἀφίεντες ἅπαντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐρχόμενος ἐν τῷ αὐτῷ αὐτῶν ἐν μιᾷ τῶν πάλων, καὶ ἰδὼν, ἀπὸ πλοῦτος λίπρας· ἔτι δὲ Ἰησοῦν, περὶ ἐπὶ ὄψιν πλοῦ, ἰδὼν αὐτῷ, λέγων· Κόρμα, ἰσὺν Ἰησοῦ, δυνάστη μου κληρονομία.

13 Καὶ εὐθέως τὸ χεῖρ, ἤψαθ' αὐτῷ, εἰπὼν· Θίλω, κληρονομήσῃς. Καὶ ὄψιν οὐ λίπρας ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγαγεν αὐτῷ μεθυστὴν ἐν πῶν· ἀλλὰ ἀπιθῶν δούξας σταυρῶν τῶν ἁρῶν, ἐπροσέειπεν πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐκκληρονομήσῃς, κληρὸς προσέτις Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διῆρ-

- 15 Διήρχετο ἡ μῦλλον ὁ λόγος· ἀπὸ αὐτῶν ἔσσωθήροντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκύν, ἔθερα πάλαι· ἀπὸ αὐτῶν δὲ τὸ ἀδενδῶν αὐτῶν.
- 16 Αὐτὸς ἡ μὲν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ παροδοχόμῳ.
- 17 Καὶ ἐλθὺς ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς μὲν διδάσκων καὶ ἦσαν καθημέροι Φαρισσαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἱ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης γῆς τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλήμ. καὶ διώαμις Κυρίῳ μὲν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτῶν.
- 18 Καὶ ἰδὼν, ἀνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἀνθρώπου ὃς μὲν ἄρρωστον ἦν· καὶ ἐζήτησεν αὐτὸν εἰσνεγκεῖν, καὶ θῆναι ἐνώπιον αὐτῶν.
- 19 Καὶ μὴ εὐρόντες ἀλλὰ ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, ἀλλὰ τὸ ὄχλον, ἀναβάλλεις ἐπὶ τὸ δώμα, ἀλλὰ τὸ κεράμιον καθεῖκον αὐτὸν σὺν τῇ κλινιδίᾳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.
- 20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Ἄνθρωπε, ἀφένταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.
- 21 Καὶ ἤρξαντο ἀλλολοῦσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισσαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ μόνον ὁ Θεός;
- 22 Ἐπιγνῶν ἡ ἰησοῦς τῆς ἀλλολοῦσθαι αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀπὸ αὐτῶν· τί ἀλλολοῦσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
- 23 Τί ἐστὶν ἄνηπάτερον, εἰπεῖν· Ἀφένταί σοι

σὺ

σοι αἱ ἁμαρτίαι (ὡ· ἢ εἶπεν· Ἐγὼ αἰμα καὶ
 φειπάτη·

- 24 Ἰνα ᾗ εἰδῆτι ὅτι ἐξουσία ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
 ἄνθρωπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας. (εἶπε τῷ
 ὡδραλελυμένῳ) Σοὶ λέγω, ἔγνων, ἔρασε
 τὸ κλινοῖόν σου, περὶ εἰς τὸ οἶκόν σου.
- 25 Καὶ ὡδραζήματα ἀναστὰς εὐώπιστοι αὐ-
 τῶν, ἄρας ἐφ' ἃ κατίκθε, ἀπῆλθον εἰς τὸ
 οἶκόν αὐτῶ, δὲξάζον τὸ Θεόν.
- 26 Καὶ ἕκαστος ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ εἰδὲξά-
 ζον τὸ Θεόν· καὶ ἐπαλάθησαν φόβου, λέγοντες·
 Ὅτι εἰδόμενον ὡδραδέξα σήμερον.
- 27 Καὶ μὲν πῶτα ἐξῆλθε, καὶ ἐπήρασε πι-
 λότην ὀνόματι Λαδίον, κατήμενον ἐπὶ τὸ πι-
 λότην, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Αἰχμαλωτὴ μοι·
- 28 Καὶ κεραιλοπῶν ἅπαντα, ἀναστὰς αἰχ-
 μάλθησεν αὐτῷ.
- 29 Καὶ ἐποίησεν δοχλὸν μεγάλην ὁ Λαδὶς αὐτῷ
 ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῷ· ἔην ὄχλος τελευτῶν πολλός,
 καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κεραιλοπῶν.
- 30 Καὶ ἐβουζον οἱ γραμματεῖς αὐτῷ· ἔοι φα-
 ρισαῖοι πρὸς τὸς μαθητὰς αὐτοῦ, λίθους. Δια-
 βί μὲν τελευτῶν ἔαμαρτωλῶν ἰαδίη καὶ πίσις·
- 31 Καὶ ἀποκταθείς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐ-
 τὸς· Οὐδέ γάρ ἐστιν ἔχουσι οἱ ὑγιαίνοντες ἰατρῶν,
 ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
- 32 Οὐκ ἐλήλυθα καλεῖσθαι δικαίους, ἀλλὰ
 ἁμαρτωλοὺς εἰς μετανοίαν.

- 33 Οἱ ᾧ εἶπον πρὸς αὐτὸν· Διὰ τί οἱ μαθη-
ταὶ Ἰωάννου νησίζουσι πυκνὰ, καὶ δεήσας
ποιῶν, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων· οἱ ᾧ σοὶ
ἐπίουσι καὶ πίουσιν;
- 34 Οἱ ᾧ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δυνάσθε τὰς
ἡμέρας τῆς νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐ-
τῶν ἐστὶ, ποιῶσα νησίζουσι;
- 35 Ἐλθούσων ᾧ ἡμέρα καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ'
αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νησίζουσιν ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις·
- 36 Ἐλεγε ᾧ καὶ τῷ ῥαββίῳ πρὸς αὐτούς·
Ὅτι ἐδεῖς ἐπιβληθεῖς ἰμάτιον καμνῶν ἐπιτοῦ ἀλ-
λῆ ἐπὶ ἰμάτιον παλαιόν· εἰ ᾧ μήλα, καὶ τὰ
καμνὸν κρίζει, καὶ τὰ παλαιὰ ἐ συμφωνεῖ ἐπι-
βληθεῖ τὸ ἀπὸ τῆς καμνῶν.
- 37 Καὶ ἐδεῖς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὴς πα-
λαιάς· εἰ ᾧ μήλα, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τὰς ἀσκὴς,
καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολυθῶνται·
- 38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὴς καμνῶν βληθῆεν·
καὶ ἀμφότεροι σωθήσονται·
- 39 Καὶ ἐδεῖς πῶν παλαιόν, δυνάσας θέλει
νέον λέγει γὰρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

Κεφ. 5. 6.

1 Ἐλέγει ᾧ ἐν σαββάτῳ δεύτερο πρώτου
ῥαββίον πρὸς αὐτὸν ῥαββίον τῶν φαρισαίων· Ἐ-
πίουσι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὰς ψάχιας, καὶ
ἕλατον, ψάχοντες ταῖς χερσὶν.

2 Τινὲς ᾧ τῶν φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· Τί
ποιεῖτε

ποιᾶντι ὁ σὺν ἔξεν ποιῆνι σὺ τῆς σαββάτου;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὡς αὐτὸς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Οὐδὲ τῷτο ἀνιγνῆσθαι ὁ ἐπιτίθει Δαβὶδ, ὁ πύπυ
ἐποίησεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτῷ ὅτις;

4 Ὡς εἰσηλθὼν εἰς τὸ οἶκος τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς
ἄρτους τοῦ ἁγίου ἑλάσθαι, καὶ ἰφραγε, ἔ
ἴδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτῷ ὅς σὺν ἔξεν φα-
γεῖν ἢ μὴ μόνως τῆς ἱερῆς;

5 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Ὅτι κύριός ἐστιν ὁ κὸς
τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Ἐξῆς ἡ καὶ σὺ ἰτέρω σαββάτῳ ἐισελθὼν
αὐτὸν εἰς τὸ συναγωγῆν, καὶ διδάσκειν· καὶ
λέγει αὐτῷ ἀνθρώπῳ, ἔ ἡ χεὶρ αὐτῷ ἢ διέλω-
λέξῃ.

7 Παρίηρον ἡ αὐτοῖς οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι ἢ σὺ τῷ σαββάτῳ ἡσυχάζῃ
ἢ ἡ δόμοι κτηνοτροφίας αὐτῷ.

8 Αὐτὸς ἡ ἡδὲ τῆς ἀφλογισμὸς αὐτῷ· ἔ οἶπυ
τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἔξεν ἔχει τὸ χεῖρ· Ἐξ-
ρα, καὶ σῆδι εἰς τὸ μῖσον. Ὁ ἡ ἀσπὸς ἔξεν.

9 Εἶπεν ἡν ὁ Ἰησοῦς ὡς αὐτὸς· Ἐπιρωήσας
ὁ κὸς ἡ· Ἐξεν τοῖς σαββάτου ἀγαθοποιήσας,
ἢ κρησποιήσας; ψυχῶν σωσας, ἢ ἀπολίπας;

10 Καὶ ἀπεβλεψάμενος πάντας αὐτὸς, εἶ-
πεν τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτίθει τὸ χεῖρ (ἢ. Ὁ ἡ
ἐπιτίθει ἡ τυ· καὶ ἀπακρίσθη ἡ χεὶρ αὐτῷ
ἡ χεὶρ ὡς ἡ ἀλλῃ.

11 Αὐτοῖς ἡ ἐπαλίθῃσας ἀνοίας· ἔ διέλασεν
ὡς

- πρὸς ἀλλήλους, τί αὐτὸ ποιήσατε τῷ Ἰησοῦ.
 12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλ-
 θεν εἰς τὸ ὄρος ὠροσάνταλα. Ἐκεῖ ἀφῆκε
 πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ πρῶτῃ ἡμέρᾳ.
 13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσφώνησε τὰς
 μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπὸ αὐτῶν
 δώδεκα, ἕως καὶ ἀποστόλους ἀνόμους·
 14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ἀνόμους Πέτρον, ἔτι Ἀν-
 δρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Γάκωβον καὶ Ἰωάν-
 νην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον·
 15 Ματθαῖον ἔτι Θωμᾶν, Γάκωβον τὸν ἑτερο-
 φαθῆν, ἔτι Σίμωνα τὸν καλεόμενον Ζηλωτὴν.
 16 Ἰούδαν Γακάβη, ἔτι Ἰούδαν Ἰσκαριώτην,
 ὃς καὶ ἐγένετο πρῶτος)
 17 Καὶ προσελάμβανεν αὐτοῦς, ἔστη ἐπὶ τόπον
 πεδινόν· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, ἔτι πολλὸς
 λαὸς ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ
 Ἰερουσαλὴμ, ἔτι πρὸς Ἰερουσαλὴμ καὶ Σιδῶ-
 νος, οἳ ἦλθον ἀκροῦσθαι αὐτοῦ, ἔτι ἰαθεῖν ἀπὸ
 τῶν νόστων αὐτοῦ·
 18 Καὶ οἱ ὄχλοι ἐπὶ τὸν πρῶτον ἀνα-
 γάγοντες καὶ ἰσχυροῦντο.
 19 Καὶ παρὰ τὸν ὄχλον ἐζήτησάν αὐτοῦ· ὅτι
 δυνάμις παρὰ αὐτοῦ ἐξήρχετο, ἔτι ἰάτο πάντας.
 20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τὰς ὀφθαλμούςς αὐτοῦ
 εἰς τὰς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγεν· Μακάριοι οἱ
 πτωχοί· ὅτι ὑμεῖς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
 21 Μακάριοι οἱ πένθοντες νῦν· ὅτι χορηγήσεται·
Μακά-

Μακρότεροι οὖν κλαίοντες καὶ ὅτι γελᾶσθε·

- 22 Μακρότεροι ἔστε ὅταν μισηθῆσιν ὑμεῖς ἀπὸ ἀνθρώπων, καὶ ὅταν ἀφελῶσιν ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἴδωσιν, ἔκβαλλουσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πιστηροῦν, ὡς καὶ ἦν ἡοὺς ἡ ἀνθρώπων.
- 23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ χαίρεισθε· ἰδὲ γὰρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐστὶν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ταῦτα γὰρ ἐποίησαν τοῖς σοφοῦταις οἱ πατέρες αὐτῶν.
- 24 Πλὴν καὶ ὑμῖν τοῖς πτωχοῖς· ὅτι ἀπίχθητι τὸν ὄλεθρον ἡ ἀποκλήσιν ὑμῶν.
- 25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπιπλοῦσθε· ὅτι πείσεις. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες καὶ ὅτι πυνθίσετε καὶ κλαύσετε.
- 26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν κηλῶς ὑμεῖς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· καὶ ταῦτα γὰρ ἐποίησαν τοῖς ψευδοσοφοῦταις οἱ πατέρες αὐτῶν.
- 27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἁγαπήτε τὰς ἐχθρὰς ὑμῶν· κηλῶς ποιῆτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.
- 28 Εὐλογεῖτε τὰς κακὰς ἀρετὰς ὑμῶν καὶ ὡς οὐδὲν ἔσται ὑμῖν ἡ πλημὴν ὑμῶν.
- 29 Τὸ πνεῦμα ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς, πατέρα καὶ τὸ ἀδελφὸν καὶ τὸν ἑαυτοῦ σὺ τὸ ἰμῶν, ἔτιν ἡ τῶν κατὰ τὴν ἀποκλήσιν.
- 30 Πάντ' ἡ τὰ αὐτῶν ἡ σὺ, δίδου καὶ τὸν ἑαυτοῦ τὰ σὺ, μὴ ἀπατή.
- 31 Καὶ κηλῶς θέλετε ἡ ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι,

ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τὰς ἀγαπῶντας ὑμεῖς ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὰς ἀγαπῶντας αὐτὰς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ εἰ ἀγαθοποιῆτε τὰς ἀγαθοποιῶντας ὑμεῖς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ εἰ ἀνδανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τὰς ἐχθρὰς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσθε ὡς υἱοὶ τοῦ ὕψιστου· ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν ἐπὶ τὰς ἀχαρίστους καὶ πονηρὰς.

36 Γίνεσθε ὡς οἰκίημοις, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκίημων ἐστὶ.

37 Καὶ μὴ κρινετε, καὶ ἔ μὴ κερηθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ ἔ μὴ καταδικαζῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.

38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πιστομετρητὸν καὶ σκευασμένον ἔπιπλεονεχθέν· ὡς ὅταν δώσῃσιν εἰς τὸ μέτρον ὑμῶν· τὰ γὰρ αὐτὰ μέτρον ὃ μετρεῖτε, ἀνταμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἰπὶ ἡμεῖς ὡς ἄβυσσος αὐτοῖς· Μήτις δύναται τυφλὸς τυφλὸν ἰδηγεῖν; ἔχι ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πίπτειν;

- 40 Οὐκ ἐπιμαρτυρεῖς ὑπὲρ τοῦ διδασκαλοῦ
αὐτοῦ κατηγοροῦμεν· ὅπως ἴσται ὡς ὁ δι-
δάσκαλος αὐτοῦ.
- 41 Τίς βλίπτει τὸ κέρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ ἢ ἀδελφοῦ σου· τίνα ὅρασι τὴν ἐν τῷ
ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ἢ κρινοῦς;
- 42 Ἢ πῶς δυνάσασθαι λίαν τὸ ἀδελφοῦ σου·
Ἀδελφί, ἄφες ἐμβαλεῖν τὸ κέρφον τὸ ἐν
τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς ἔσται τὸ ὀφθαλμῷ
σου δοκῶν ἢ βλίπων; Ὑπερκατεῖ, ἐμβαλε
ᾤσθηται τίνα δοκῶν ἐν ὀφθαλμῷ σου· καὶ
τίποτε ἀφβλέψης ἐμβαλεῖν τὸ κέρφον τὸ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἢ ἀδελφοῦ σου.
- 43 Οὐ γὰρ ἐστὶ δένδρον καλόν, πικρῶν καρπῶν
σπαρῶν· ἅδὲ δένδρα σπαρῶν, πικρῶν καρπῶν
καλόν.
- 44 Ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐὰν τοῦ ἴδιου καρ-
ποῦ γινώσκῃ· ἢ γὰρ ἐξ ἀκαθῶν συλλί-
γυσι σῦκα, ἢ ἐξ ἐκ βάτου τρυγῶσι τα-
φυλεύ.
- 45 Ὁ ἀκαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἀκαθῆθου καρ-
τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀκαθόν· ἢ ὁ ποτη-
ρὸς ἄκαθου ἐκ τῆς ποτηρῆθου καρδίας
αὐτοῦ ᾤσθηται τὸ ποτηρὸν· ἐκ γὰρ τῆς ἀκαθίας δι-
καῖ· τῆς καρδίας καλεῖται τὸ σῆμα αὐτοῦ.
- 46 Τί δὲ με καλεῖτε Κύριε, Κύριε· καὶ ἢ
ποιεῖτε ἅ λαγῶ;
- 47 Πᾶς ὁ ἠγγέλλων ἄσους με, καὶ ἀκούων με
τῶν

τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτὰς, ὑποδείξω ὑμῶν
πῆνι ἐστὶν ὄμρι. ④.

48 Ὁ μριός ἐστιν ἀνθρώπων οἰκοδομησάντων οἰκίαν,
ὃς ἐσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ ἔθηκε θεμέλιον
ἐπὶ τῆν πέτραν· πλημμύρας δὲ γλυομήνης,
προσέρρηξεν ὁ ποταμός τῆ οἰκίαν ἐκείνην, καὶ
οὐκ ἴχυσε σαλευσάμεν αὐτὴν· τεθεμελίωθη γὰρ
ἐπὶ τῆν πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκύσας καὶ μὴ ποιήσας, ὄμριός ἐστιν
ἀνθρώπων οἰκοδομησάντων οἰκίαν ἐπὶ τῆ γλίῳ
χωρὶς θεμελίας· ἢ προσέρρηξεν ὁ ποταμός· ἐ
δύτης ἐπέσε, καὶ ἐχλύετο τὸ ῥῆγμα τῆ οἰκίας
ἐκείνης μέγα.

Κεφ. ζ'. 7.

1 Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα
αὐτῷ εἰς τὰς ἀχθὰς τῆ λαοῦ, εἰσηλθεν εἰς
Καφαριάμ.

2 Ἐκείθεν ἀρχὴ δὲ πινθὸν δῶλον κακῶς
ἔχων, ἠμελλε τελουῖαν, ὃς ἰὼν αὐτῷ ἐνέμυς.

3 Ἀκύσας δὲ φερεῖ τῷ Ἰησοῦ, ἀπέστλε πρὸς
αὐτὸν πρεσβυτέρους τῆ Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐ-
τὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸ δῶλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ πῶδρα γλυομήμοι πρὸς τῷ Ἰησοῦν, πα-
ρεκάλεσαν αὐτὸν σαρδαίνης, λέγουσιν, ὅτι ἀξιός
ἐστιν ὃ παρίξῃ τῶν.

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, ἐ τὸ σωμα-
γωγίῳ αὐτὸς οἰκοδομήσει ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπεσείρα σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ
αὐτῷ

αὐτῷ ἔμαρτον ἀπίστοι· ὁ δὲ τ' οἰκίαις.
 ἔπεμψεν πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῶν μαθητῶν φίλους.
 λέγων αὐτοῖς· Κύριε, μὴ σκούδα· ἢ γὰρ ἴμα
 ἱκανὸς ἵνα ἕσθῃ τὸ στήθῳ μου ἵσθλ' ἔστι·

7 Διὸ ἔδιδεμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς στίλβουσι·
 ἀλλὰ ἐπὶ λόγου, καὶ ἰαθήσει ὁ πῶς μου.

8 Καὶ ἦν ἔργον ἀνθρώπος ἴμα ἕσθῃσι
 πικροδύμου, ἔχον ἕσθῃσι ἐκ τῶν μαθητῶν
 καὶ λέγων τέττα· Περσὺθη, καὶ περσὺθη· καὶ
 ἀλλω· Ἐρχε, καὶ ἔρχε· καὶ τῶ δυνάμου·
 Πείσσει τῶν, καὶ ποιῆ.

9 Ἀκούσας ἡ πῶτα ὁ Ἰησοῦς, ἠρώμασεν
 αὐτοὺς καὶ γραφίαις, τῶ ἀγγελουῶν αὐτῶν
 ἔχον ἐπὶ Λιγυρίαι, ἔδεν σὺ τῶ Ἰσραὴλ
 πικροδύμου πῶτα ἔσθῃ.

10 Καὶ ἕσθῃσι οἱ πικροδύμου ἐπὶ τῶ
 οἴκῳ, ἔσθῃσι τ' ἀδινουῶν δύνου ἕσθῃσι.

11 Καὶ ἔσθῃσι σὺ τῆ ἔσθῃς, ἕσθῃσι ἐπὶ
 πόλιν κερκεδύμου Ναιῖν· καὶ σιωποῦσθῃσι
 αὐτῶν οἱ μαθηταὶ αὐτῶ ἕσθῃσι, καὶ ἔχον
 πολύς.

12 Σὺς ἡ ἔσθῃσι τῆ πύλῃ τ' πόλεως, ἔσθῃσι, ἕσθῃσι-
 κερκεδύμου πικροδύμου, ἕσθῃσι κερκεδύμου τῆ
 αὐτῶν· καὶ αὐτῆ κερκεδύμου. ἔσθῃσι τ' πόλεως
 ἕσθῃσι ἕσθῃσι αὐτῆ.

13 Καὶ ἕσθῃσι αὐτῶν ὁ Κύριος, ἕσθῃσι κερκεδύμου-
 ἕσθῃσι ἐπ' αὐτῆ, καὶ ἕσθῃσι αὐτῆ· Μὴ κερκεδύμου.

14 Καὶ πικροδύμου ἕσθῃσι τ' σερῶν, (οἱ δὲ

Κ βασι-

βαστάζοντες ἕστησαν) καὶ εἶπε· Νεανίσκει, σοὶ λέγω, ἐγέρθη.

15 Καὶ ἀνεκράδισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

16 Ἐλάβε ἡ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι ὡσεύτης μέγας ἐγήγερθῆ ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπισκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος ἐπιπύ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν ἅσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγειλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντων τέτων. Καὶ προσκαλεσάμενοι δύο πινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης,

19 Ἐπιπέθεσθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

20 Παραχρῶμα οἱ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμῶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ ἡ τῇ ἅρᾳ ἐθεράπευσε πολλὰς ἀπὸ νόσων καὶ μασιγῶν καὶ πνύματων πονηρῶν καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὴν βλέπην.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορεύθεντες ἀπαγγέλατε Ἰωάννη ἃ εἶδτε καὶ ἡκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

23 Καὶ

- 23 Καὶ μικρότερος ἐστὶ ὁς ἰαυὸν μὲν σαυδοῦσαλι-
 οῦν ἐστὶ μοῖ.
- 24 Ἀπληθύναν ἢ τὸ ἀγγέλιον Ἰωάννη, ἤρξατο
 λέγειν πρὸς τὸς ὄχλους πρὸς Ἰωάννην· Τι ἐξ-
 εληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον βασιλεῦς; καὶ λα-
 μόν ὑποαίμω σαυδοῦσας;
- 25 Ἀλλὰ ἢ ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἀνθρώπων ἐν
 μελαγχρῆς ἰσχυροῖς ἠμφιστομῶν; ἰδὲν, οἱ ἐν
 ἰσχυροῖς ἐν δόξῃ καὶ τρυφῇ ὑπερχαίτες, ἐν
 τοῖς βασιλείοις ἐστίν.
- 26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἀσφάτην;
 καὶ λίγων ὕμῖν, καὶ ἀεισώτερον ἀσφάτην.
- 27 Οὐτὸς ἐπὶ πρὸς ἢ γέγραπεν· Ἰδὲν, ἰδὲν ἀπο-
 στήλων τὸ ἀγγέλιόν μου πρὸς ἀσφάτην σου, ὅς
 καὶ σαυδοῦσας τὴν ὁδοῦ σου ἰσχυροῦς σου.
- 28 Λίγω ἢ ὑμῖν, μείζων ἐν γηνητοῖς γινωσκί-
 κων ἀσφάτης Ἰωάννη Ἐβαπτιστῆ ἑδὲς ἐστὶ·
 ὁ ἢ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἐθιοῦς
 μείζων αὐτοῦ ἐστίν.
- 29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ πλεῖστοι,
 ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βά-
 πτισμα Ἰωάννη.
- 30 Οἱ ἢ φαρισσαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἔβουλλαν
 Ἐθιοῦς ἠθέτησαν εἰς ἰαυίους, μὴ βαπτισθέντες
 ὑπο αὐτοῦ.
- 31 Εἶπεν ἢ ὁ Κύριος· Τίτι ἐδικαίωσαν τὸς ἀν-
 θρώπους τὸ γηενῶς τῆς; Ἐπὶ ἐστὶν ὁμοιοῖς;
- 32 Ὅμοιοῖς ἐστὶν πηλοῖς τοῖς ἐν ἀργεῖ καὶ ἠ-
 ροῖς,

μύοις, καὶ ὡς φωνῶσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγου-
σιν· Ἡυλήσαμεν ὑμῖν, καὶ ἔσθ' ὡρχήσαθε·
ἔθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ ἔσθ' ἐκλαύσατε.

33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μήτε
ἄρτον ἐσθίειν, μήτε οἶνον πίνειν· ἐ λέγει· Δα-
μόμιον ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἐσθίειν καὶ πί-
νουν· καὶ λέγει· Ἰδὲ, ἀνθρώπου φάσι καὶ οἶ-
νοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικησάθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων
αὐτῆς πάντων.

36 Ἡρώτη δέ τις αὐτὸν τῶν φαρισαίων ἵνα
φάγη μετ' αὐτῶ· καὶ ἐσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν
τῶν φαρισαίων, ἀνεκλήθη.

37 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἰὼ ἁμαρ-
τωλὸς, ἐπιγνήσασα ὅτι ἀνάκει· ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν
φαρισαίων, κομίσατο ἀλάβατρον μύρον·

38 Καὶ σταῖσα ὡς τὰς πόδας αὐτῶ ὀπί-
σσω, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τὰς πόδας αὐτῶ
τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς χερσὶν τῆς κεφαλῆς αὐ-
τῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλη τὰς πόδας αὐτῶ,
καὶ ἤλθρε τὸ μύρον.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ καλεσθεὶς αὐτὸν,
εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὐτὸς, εἰ ἰὼ σοφῆ-
της, ἐγνώσκει αὐτὴν καὶ περὶ τὴν ἡ γυνὴ ἥτις
ἄπει· αὐτῶ· ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστὶ.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτὸν·
Σίμων, ἔχω σοι πῆ εἰπῆν. Οἱ δὲ φησι· Διδά-
σκαλε, εἰπέ.

41 Δύο

- 41 Δύο ζειωφλίται ἦσαν δασοὶ τῆ λαι· ὁ εἷς ἀφῆλε δένδρον πιπέριον, ὁ δὲ ἕτερος ποτήριον.
- 42 Μὴ ἰσχύωσι ἡ αὐτῶν λατρεῖαι, ἀμφοτέροις ἰσχυροῦσθε. Τίς οὐκ αὐτῶν, οἱ πῖ, πληροῦσθε αὐτῶν ἀγαπήσει;
- 43 Ἀπεκρυσθὲς ἡ ὁ Σίμων, οἱ πῖ ὑπολαμβάνω ὅτι τὸ πληροῦσθε ἰσχυροῦσθε. Ὁ ἡ οἱ πῖ αὐτῶν Ὁρθῶς ἔκρινε.
- 44 Καὶ γραφὴς αὐτῶν τῶν γενομένων, τῆ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταῦτά τῶν ἡ γενομένων; εἰσηλθὼν σὺ εἰς ἡ οἰκίαν, ὑδὼρ ἐπὶ τὰς πόδας μου σὺν ἔδαμας· αὐτῆ ἡ τῶν δάκρυον ἔβριξε μου τὰς πόδας, καὶ ταῖς ἡρξεν ἡ κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.
- 45 Φίλημά μου σὺν ἔδαμας· αὐτῆ δὲ, ἀφῆς εἰσηλθὼν, ἡ δὲ δάκρυον ἔβριξε μου τὰς πόδας.
- 46 Ἐλαῖον τῶν κεφαλῶν μου σὺν ἡλίψας· αὐτῆ δὲ μύρον ἡλίψας μου τὰς πόδας.
- 47 Οὐ χέρι, λέγω σοι, ἀφίαν) αἱ ἀμαρτίας αὐτῆς αἱ πόδας· ὅτι ἡγάπησε πολὺ ἡ δὲ ἐλίγη ἀφίαν), ἐλίγη ἀγαπᾷ.
- 48 Εἶπὶ ἡ αὐτῆ· Ἀφίανται σὺ αἱ ἀμαρτίας.
- 49 Καὶ ἡρξαντο οἱ σκευασακείμενοι λέγειν ἡ ἰαυτοῖς· Τίς ἡ τὸς ἐστιν ὁς ἡ ἀμαρτίας ἀφίανσι;
- 50 Εἶπὶ ἡ αὐτῶν τῶν γενομένων· Ἡ πίστις σὺ σὺ σκεπτεσθε πορεύεσθε εἰς ἡ ἐξελίξω.

Κεφ. η'. 8.

- 1 **Κ**αὶ ἦλθεν ἐν τῷ καιρῷ τῆς, καὶ αὐτὸς δι-
 ὴδουσι καὶ πόλιν καὶ κάμιν, κηρύσσων καὶ
 διαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἐ-
 οὶ δὲ ὄκτα σὺν αὐτῷ.
- 2 Καὶ γυναικίαι ἴνες αἵ ἦσαν τετραπο-
 ῦμαι ἀπὸ πνύματων ποιηρῶν ἐ ἀσθενῶν.
 Μαρία ἡ καλεσθεῖσα Μαθθαίου, ἀφ' ἧς
 δαιμόνια ἐπέειξεν ἐξελήλυθη,
- 3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χεζαῖ ἐπιτρούπου Ἡρώ-
 δου, ἔ Σβοάνα, καὶ ἕτεραί πολλαί, αἵτινες
 διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶ ὑπαρχόντων αὐταῖς.
- 4 Σιωὸνι καὶ ὄχλος πολλοῦ, καὶ τὸ καὶ πάλ-
 λιν ἐπιπροδουμένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε ἀφ'
 ὧραβολῆς.
- 5 Ἐξῆλθεν ὁ ἀσείρων τοῦ ἀσείρου τὸ ἀόρου
 αὐτῶ καὶ ἐν τῷ ἀσείρου αὐτὸν, ὁ μὲν ἐπεσε
 ὧρα τὸ ὄδον, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετρίαι
 τοῦ ἐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό.
- 6 Καὶ ἕτερον ἐπίσεν ἐπὶ τὸ πέτραν, καὶ φυὲν
 ἐξηράνη, ἀφ' ἧ τὸ μὴ ἔχεν ἰκμάδα.
- 7 Καὶ ἕτερον ἐπίσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκρινῶν,
 καὶ συμφυεῖσαι αἵ ἀκρινῶν ἀπέπνιξαν αὐτό.
- 8 Καὶ ἕτερον ἐπίσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀλαθὴν ἐ φυὲν
 ἐποίησε καρπὸν ἰκαθὺν ἑλασίονα. Ταῦται
 λέγων ἐφώνη. Ὁ ἔχων ὠτι ἀκέει, ἀκείτω.
- 9 Ἐπηρεώτων ἡ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
 λέγοντες, πῶς εἶη ἡ ὧραβολὴ αὕτη.

10 Ὁ ἡ

- 10 Ὅτι εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς τὰ μυστήρια
 τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς ἄλλοις δὲ ἐπα-
 ραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ
 ἀκούοντες μὴ συνίωσιν.
- 11 Ἐν τῇ αὐτῇ ἀπαβολῇ· Ὁ σπόρος ἐστὶν
 ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
- 12 Οἱ δὲ ἀπαβολῆς οὗτοι, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶπε
 Ἰησοῦς ὁ ἀπαβολῆς, ἔτι εἰς τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
 καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσωσιν σωθῶσιν.
- 13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, καὶ
 χαρῆς δεχθῶσιν τὸν λόγον· καὶ ἔτι οἱ ῥίζαι οὐκ
 ἔχουσιν, οἱ ὅταν κερῶσι πιστεύωσι, καὶ ἐν κερῶσι
 κερῶσιν ἀφίστανται.
- 14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκατάστατους πιστῶν, ἔτι εἰσὶν οἱ
 ἀκούοντες, καὶ ἐν τῷ μελεμῶσι καὶ πλάττει καὶ
 ἡδονῶν τῶν βίβων πορδύμμοι συμπίπτει, καὶ ἐν
 πελεσοφοῦσι.
- 15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, ἔτι εἰσὶν οἱ ὅπως ἐν
 καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούοντες τὸν λόγον,
 κατέχουσιν, ἔτι καρποφοροῦσιν ἐν ἰσομοιῇ.
- 16 Οὐδεὶς δὲ λύχνος ἀψῶς, καλύπτει αὐτὸν
 σκῆψον, ἢ ὑποκρίτω κλίτης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ
 λυχίας ἐπιλήθησιν, ἵνα οἱ εἰσορδύμμοι
 βλέπωσι τὸ φῶς.
- 17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν ὃ ἐφανερόν γινώσκει·
 ἔδὲ ἀπόκρυφον ὃ ἐγνωσθήσεται, καὶ εἰς φανε-
 ρὸν ἔλθει.
- 18 Βλέπιτε οὖν πῶς ἀκούετε· ὅς γὰρ αὐτὸ ἔχει,
 δοθήσεται.

δοθήσε' αὐτῷ· κὶ ὅς αὐτὸν μὴ ἔχη, κὶ ὁ δοκεῖν ἔχειν, δοθήσε' ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παρηγόρησθε ἢ πρὸς αὐτὸν ἢ μήτηρ κὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ, κὶ ὅσα ἠδυνάωντο σωτυχεῖν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὄχλων·

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοὶ σε ἐζητοῦσιν ἔξω, ἵδῆν σε θέλοντες.

21 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μητρὸς μου κὶ ἀδελφοί μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, κὶ ποιουῦντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, κὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, ἐ οἱ μαθηταὶ αὐτῶ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τοῦ λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν.

23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· κὶ κρατίβη λαίλαψ ἀνέμω εἰς τὴν λίμνην. καὶ συνεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνισον.

24 Προσελθόντες δὲ διήγαγον αὐτόν, λέγοντες· Ἐπιστάτα ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Οἱ δὲ ἐγερθεὶς ἐπέκμησε τῷ ἀνέμῳ κὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· κὶ ἐπαύσατο ἔ ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πῶς ἐσιν ἡ πίσις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτος ἐσιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει κὶ τῷ ὕδατι, ἔ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κρατίβωσαν εἰς τὸ χεῖρον τῶν Γαδαρηνῶν, ἧς ἐσιν ἀντιπέραν τοῦ Γαλιλαίας.

27 Ἐξελ-

- 27 Ἐξελθόντι ἡ αὐτῶ ἐπὶ τὴν γῆν, ἰσχυροῦσιν αὐτῶ ἀνὴρ ἕς ἕκαστὸν πόλιος, ὅς οἱ χαμαιμόνια ἕκαστος ἰκανῶν, καὶ ἰσχυροῦσιν αὐτοὺς διδόναι, καὶ ἕκαστος οὐκ ἔμεναι, ἀλλὰ ἐν τοῖς μνημόνοις.
- 28 Ἰδὼν ἡ τὸ Ἰησοῦν, ἔσπευξε, προσέπιπεν αὐτῶ, καὶ φωνῆ μεγάλη εἶπε· Τί ἐμοὶ χάρις, Ἰησοῦ ἡ τοῦ Θεοῦ ἡ ἡγία; διαμῆσθε μὴ με βασιλεύσης.
- 29 Παρήγει αὐτῶ τὸ πνεῦμα τῶ ἀκαθάρτου ἐξελθὲν ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου· πολλοὶ δὲ χριστοῖς σιωποῦσιν αὐτῶ· ἔιδον μὲν ὁ αὐτοῖς καὶ πίδακας φυλασσόμενον· ἔλαθον δὲ παρὰ τοῦ αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν ἕρως.
- 30 Ἐπερώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι εἰς ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λιγάν· ὅτι χαμαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν.
- 31 Καὶ παρεκέλευσεν αὐτοὺς ἵνα μὴ ἐπιτάξω αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.
- 32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγάλη χεῖρας ἰκανῶν βοσκομένων ἐν τῶ ἔρει· καὶ παρεκέλευσεν αὐτοὺς ἵνα ἐπιτρέψω αὐτοῖς εἰς ἐκεῖνος εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.
- 33 Ἐξελθόντων δὲ τῶ χαμαιμόνια ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἕρως· καὶ ὤρευσεν ἡ ἀγάλη καὶ τὸ κρηνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπηνίγη.

- 34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοι τὸ γέφυρημένον,
ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγειλαν εἰς τὴν
πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγροάς.
- 35 Ἐξῆλθον ἣ ἰδεῖν τὸ γένος· ἔῆλθον ὡρῶς
τὸ Ἰησοῦν, καὶ δύσον κατήμιμον τὸ ἄνθρωπον,
ἀφ' ἧτὰ δαιμόνια ἐξεληλύθη, ἰματισμῶν
καὶ σωφρονιῶντα ὡρῶς τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ
ἐφοβήθησαν.
- 36 Ἀπήγειλαν ἣ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς
ἔσωθη ὁ δαιμονιοδής.
- 37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος· τὸ
ἄπειρον τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπὸ
αὐτῶν, ὅτι φόβος μέγας σιμείχοντο· αὐτὸς
δὲ ἐμβαίει εἰς τὸ πλοῖον, ὑπερέψεν.
- 38 Ἐδείκτο ἣ αὐτῷ ὁ ἀνὴρ ἀφ' ἧτὰ ἐξεληλύθη
τὰ δαιμόνια, εἶνα σιωπῶν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·
- 39 Ὑπερέψε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγῶ ὅσα
ἐποίησέν σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλκω ἣ
πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.
- 40 Ἐγγύθει δὲ ἐν τῷ ὑπερέψαμ τὸ Ἰησοῦν,
ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες
ὡροσδοκῶντες αὐτόν.
- 41 Καὶ ἰδὲ, ἦλθεν ἀνὴρ ὄνομα Ἰάφεος, καὶ
αὐτὸς ἄρχων τῆς σευασταγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πικρῶν
ὡρῶς τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτόν
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
- 42 Ὅτι θυγάτηρ μνηστογυῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν
δώδεκα,

- δῶκεν, καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν. (Εἰς τὴν ἑπτά-
 43 καὶ γυνὴ ἕσπε ἐσφύση αἵματις ἀπὸ ἑταῶν
 δώδεκα ἤλικς εἰς ἰατρὸς προσουαλώσασα ἐλθοῦ
 τὸ βίον, ἐκ ἰαχυσιν ὑπὲρ ὑδαίνος θρακωθῆται·
 44 Προσιθῆσα ὀπίσθεν, ἤψατο τὸ κρεασι-
 δα τὸ ἱματίον αὐτῆς· καὶ ὠστραχῆμα ἴση ἢ
 ῥύσις τὸ αἷμα τῆς αὐτῆς.
 45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμβρος μου;
 Ἀριστὸν τὸ πάλιον, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ εἶ-
 μετ' αὐτῆς· Ἐπιστάται, οἱ ὄχλοι σκοίχουσι
 σε καὶ ἀπαθλίβουσι, καὶ λέγουσι· Τίς ὁ ἀψά-
 46 μβρος μου;
 Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἡψάθου μου ἕως· ἐγὼ γὰρ
 ἐγνωδιώαμι ἐξελεθῆσαι ἀπ' ἐμοῦ.
 47 Ἰδῶσα τὴν γυνὴ ὅτι ἔσκέλαθε, τρίμυστα
 ἦλθε, ἐσθρατισῶσα αὐτῆς, δι' ἡ αἰτία
 ἤψατο αὐτῆς ἀπήγειν αὐτῆς ἐσφύσιον πε-
 48 τὸς τὸ λαῶν, καὶ ὡς ἰάθη ὠστραχῆμα.
 Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῆς· Θάρσθη θυγάτηρ, ἡ πίστις
 σε σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.)
 49 Ἐπ' αὐτῆς λαλοῦντος, ἔρχεται ἕως τῶσδε
 τὸ δόχουαγωγόν, λέγων αὐτῆς· Ὅτι τέθνηκεν
 ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸ διδάσκαλον.
 50 Ὁ Ἰησοῦς ἀκῶσας ἀπεκρίθη αὐτῆς, λέγων·
 Μὴ φοβῆ· μόνον πίσυσε, ἐσθρήσει.)
 51 Εἰσελθὼν τὸ εἰς τὴν οἰκίαν, ἔσκη ἀφῆκεν
 εἰσελθῆν ὑδῖνα, εἰ μὴ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ
 Ἰωάννης,

Ἰωάννῳ, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἐκλαίον ἢ πάντες καὶ ἐκόπθον αὐτῷ. Οἱ ἢ εἶπε· Μὴ κλαίετε ὅτι ἀπέθανεν, ἀλλὰ καὶ θούδι.

53 Καὶ κατέειπεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς ἢ ἐκβαλὼν ἕξω πάντας, ἔκρωθίνας τῆς χερσὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρε.

55 Καὶ ἐπέσπευσε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παρὰ τοῦ θανάτου· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοῦναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἡγνῆες αὐτῆς· ὁ ἢ παρήγγαλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κεφ. 9. 9.

1 ΣΥΓΚΑΛΙΣΑΜΕΝΟΝ ἢ τὰς δώδεκα μαθητάς αὐτῷ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν ἔκτισιν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰατρῶν τὰς ἀσθενείας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν ἄρειε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε δρογέλιον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχον.

4 Καὶ εἰς ἅσας αὐτῶν οἰκίας εἰσελθῆτε, ἐκεῖ μῦστε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι αὐτῶν μὴ δέξων ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἔτι κρηνοῦσθε ἀπὸ τῶν πεδῶν ὑμῶν ἀποκινᾶσθε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

6 Ἐξερ-

- 6 Ἐξερρώμους δὲ διήγοντο καὶ οἱ κώμας,
 διαφιλιζόμενοι καὶ παρακλινοῦντες πρὸς αὐτοὺς.
- 7 Ἦκουσι ἡ Ἠρώδης ὁ τετραβασίλευς τὸ γινόμενον
 ὑπὸ αὐτῶν καὶ ἐκδιηκρεῖ, λέγων τὸ λίγα χρόνον
 ὑπὸ πῶν, ὅτι Ἰωάννης ἐγγασθὲν ἐκ νεκρῶν.
- 8 Ὑπὸ πῶν δὲ, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἀλλὰ οὐκ ἔστι,
 ὅτι ὡς φησὶς εἰς τὸν ἀρχαῖον αἰῶνα.
- 9 Καὶ εἰπὼν ἡ Ἠρώδης Ἰωάννην ἐκτετι-
 φάσκει· τίς δὲ εἰσι ὑποτάξει ἡ ἐκείνου ἀκρο-
 ταιαῦται; Καὶ ἐζητήσασιν αὐτοῖς.
- 10 Καὶ ὑποκριψάσιν οἱ ἀπίστοι διηγή-
 σασθαι αὐτῶν ὅσα ἐποίησαν. καὶ ὡς ἔλαβον
 αὐτοὺς, ὑπεχώρησεν καὶ ἰδίῳ εἰς τοπὸν ἐρη-
 μῶν πόλει καλουμένην Βηθσαῦδα.
- 11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνώσαντες, ἐκολούθησαν αὐτῷ.
 καὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλη αὐτοῖς περὶ τῆς
 βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν χρείαν ἔχειν
 της σαρκός.
- 12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίειν· προσελθόντες
 δὲ οἱ δίδωκεν, εἰπὼν αὐτοῖς· Ἀπέλυσον τὸν
 ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰ κύκλω κώμας
 ἔκ τῆς ἀγρῆς, καὶ ἀλύσουσι, καὶ ἴδωσιν ἐπι-
 σιτισθῆναι ὅτι οὐδὲ ἐν ἐρήμῳ τὸ πῶν ἐστίν.
- 13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
 φαγεῖν. Οἱ δὲ εἰπὼν· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλείον
 ἢ πίπτε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθυῖς, εἰ μὴ τι πορρω-
 θέντες ἡμεῖς ἀγορεύομεν εἰς πῶν τοὺ λαοὺς
 τῶν τούτων βρώματων.

14. Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι· εἶπε ἕως τῶν μαθητῶν αὐτῶν· Κατακλινάσει αὐτὸς κλισίας ἀνά πεντήκοντα.
15. Καὶ ἐποίησαν ἕτω· ἐπέκλιναν ἅπαντας.
16. Λαβὼν ἕως πέντε ἄρτους καὶ τὸς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸ ἕρανον, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέκλασε, ἐξεδίδε τοῖς μαθηταῖς, ὡς ἔβλεπεν τὸ ὄχλον.
17. Καὶ ἔφαθον, καὶ ἐχρημάτισον πάντες· ἐῆρθη τὸ φειοσεῦσθαι αὐτοῖς κλασμάτων, κόφιοι δώδεκα.
18. Καὶ ἐλάμβανον εὐχαριστοῦν αὐτὸν πρὸς θυμὸν καὶ ἰσχυροῦν αὐτῶν οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;
19. Οἱ δὲ ἀποκριθεῖς, εἶπον· Ἰωάννην τὸ βαπτιστῆν· ἄλλοι δὲ Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὡς φησὶς ἡσυχαστῆν ἀνάστη.
20. Εἶπε ἕως αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἕως τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.
21. Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγελε μηδενὶ εἰπεῖν τούτων.
22. Εἰπὼν· Ὅτι δεῖ τὸ ἔργον τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, ἐξουδεμερῆσθαι ἀπὸ πάντων πόνων καὶ δόλαιων ἐξουδεμερῆσθαι, καὶ ἀποκτανθῆναι, ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγεσθῆναι.
23. Ἐλεγε ἕως πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω

- με ἐλθεῖν, ἀπαρηγοῦσάτω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸ
 σαρφὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, ἕως ἀκαλυφθῆτω μοι.
 24 Ὅς γὰρ αὐτὸν θέλη καὶ ψυχῶν αὐτοῦ σωσάτω,
 ἀπολύσάτω τὴν ὁσὶν αὐτὸν ἀπολύσῃ καὶ ψυχῶν
 αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμεῦ, ἕως οὗ σώσῃ αὐτὸν.
 25 Τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπος κερδήσας τὸ κέρ-
 σματιόλογον, ἑαυτοῦ ἢ ἀπολύσας, ἢ ζημιωθείς;
 26 Ὅς γὰρ αὐτὸν ἐπαχαιώθη με καὶ τὸς ἐμεῖς λό-
 γος, τῶτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαχαιώθησε-
 ται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ ἐν τῷ πα-
 τέρῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ ἁγέλων.
 27 Λέγω ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶν ἄνθρωποι οὗ οὐδὲ ἴση-
 κήτων, οἳ ἂν μὴ γινώσκονται θανάτου, ἕως αὐ-
 τῶν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
 28 Ἐγὼ εἰπέτε ὑμῖν τὸς λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραν
 οὐκ ἔσται, ἕως ἡμερῶν τῶν Πέτρων καὶ Ἰωάννου
 καὶ Ἰακώβου, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσδύξασθαι.
 29 Καὶ ἐγὼ εἰπέτε ἐν τῷ προσδύξασθαι αὐτοῦ
 τὸ εἶδέναι τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔπιρον, καὶ ὁ ἰμο-
 λισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕως ἀσπράκτων.
 30 Καὶ ἰδὲ, ἄνδρες δύο σωματεύοντες αὐτῷ,
 οἳ πρὸς ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας.
 31 Οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον καὶ ἕξοδον αὐ-
 τοῦ, ἡμεῖς πληρῶν ἐν Γερουσαλήμ.
 32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βε-
 βαρημνῶν ὑπὸν ἀξιοζηγηθήσασιν ἢ εἶδον
 καὶ δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὸς δύο ἄνδρας τὸς σω-
 ματεύοντες αὐτῷ.

- 33 Καὶ ἐβλήθη ἐν τῷ Δαχρυρίζῳ αὐτὸς ἀπ' αὐτῶ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸ Ἰησοῦν. Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμῶς αἰθεῖναι καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοι, καὶ Μωσῆς μίαν, καὶ μίαν Ἡλίας· μὴ εἰδὼς ὁ λόγος.
- 34 Ταῦτα δὲ αὐτῶ λέγοντι, ἐβλήθη νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτὸς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνῳ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.
- 35 Καὶ φωνὴ ἐβλήθη ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, αὐτῶ ἀκούετε.
- 36 Καὶ ἐν τῷ γένει τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἔδεν ἐκπέσεισαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔδεν ὡς ἐώρακασιν.
- 37 Ἐβλήθη δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνωλύθη ἐν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.
- 38 Καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαι σε, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μωροβλήθης ἐστὶ μοι.
- 39 Καὶ ἰδὲ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν, ἐξείφθη κραζῆς, ἐσαρώσθη αὐτὸν μετ' ἀφῶ, καὶ μῦθους ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτῶ, σωτηρίβον αὐτὸν.
- 40 Καὶ ἐδεδήλωεν τοῖς μαθητῶν σεῖνα ἐκβάλλωσιν αὐτὸ, καὶ ὅσα ἠδυνήθησαν.
- 41 Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὁ γένει ἀπίστους ἐδιδραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμῶς, ἐκἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάξατε αἰθεῖν τὸν υἱόν μου.

42 Ἐπὶ ᾧ ὠσπρησάμενος αὐτῷ, ἱρραξί αὐτῷ τὸ δαιμόνιον, καὶ σωματώσασεν· ἐπίμεισε ᾧ ὁ Ἰησοῦς τὴν πάλιν αὐτῷ τὴν ἀκαθάρτην, καὶ ἰάσατο τὸ παιδίον· καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν πάλιν αὐτῷ.

43 Ἐξῆς πάλιν αὐτῷ ἦν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ὁρῇ ὁ Θεὸς. πάντων ἡ γυναικῶν ἐπὶ πάντων οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἴπι αὐτῷ τὸν μαρτυρῶν αὐτῷ.

44 Θίβει ὑμεῖς οἱς τὰ ὄρα ὑμῶν τὸν λόγον τῆς τῆς· ὁ γὰρ ἦος ὁ ἀνθρώπου μίλιον ὡς διδούχ οἱς χίλιος ἀνθρώπων.

45 Οἱ ἡγίον τὸ ῥῆμα τῆς, καὶ ἡ ὡς κεικλυμμένοι ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰῶνι αὐτῷ· ἔἰφοβῶν ἱρατῆσιν αὐτῶν αὐτῷ ῥῆμα τῆς τῆς.

46 Εἰσῆλθε ἡ ἀβλογισμῶς ἐν αὐτοῖς, τὸ ἦς αὐτῶν εἶη μείζων αὐτῶν.

47 Οἱ ἡ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸ ἀβλογισμῶν τὴν καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβομένου παιδίου, ἔστη αὐτὸ παρ' ἑαυτοῦ.

48 Καὶ εἶπι αὐτοῖς· Οἱς ἰαὸν δέχεται τῆς τῆς παιδίων ἐπὶ τῆς ἐνέμαλιν μου, ἵμε δέχεται· καὶ ὅς ἰαὸν ἵμε δέχεται, δέχεται τὸ ἀπείλιαν τῆς με· ὁ γὰρ μικρότερον ἐν πάντων ὑμῶν ὑπάρχει, ἔτ' ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς ἡ ἰωάννης, εἶπι· Ἐπιτάται, εἰδὼν ἡ ἰαὸν ἐπὶ τῆς ἐνέμαλιν σου ἐκβάλλοντος

τι

τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκάλυψα μὲν αὐτὸν, ὅτι σὺ
ἀκούεις μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κω-
λύεις· ὅς γ' ἔκ' ἐστὶ καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

51 Ἐξήλθε ἡ ἐν ταῖς συμπαληστῶσιν ἡμέρας
καὶ ἀναλήψιως αὐτῆς, καὶ αὐτὸς τὸ πρῶτον ποῦ
αὐτοῦ ἐσήραξε ἔξω πορεύσασθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπίστευεν ἡ γὰρ ἀπιστία πρὸς αὐτῆς
αὐτῆς· καὶ πορεύσασθαι εἰσῆλθον εἰς κώμην
Σαμαρειτῶν, ὥστε εἰτοιμασθαι αὐτῆς.

53 Καὶ σὺν ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρῶτον ποῦ
αὐτῆς ἦν πορεύσασθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες ἡ οἰμαθητῶν αὐτῆς Ἰάκωβος καὶ
Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπωμεν πῦρ
καταβιῶμεν ἀπὸ τοῦ ἔθρου σου, καὶ ἀναλώμεθα αὐ-
τὸς, ὡς ἔχει Ἡλίας ἐποίησε;

55 Στραφεῖς ἡ ἐπελήμεσθαι αὐτοῖς, καὶ εἶπεν·
Οὐκ οἶδατε οἷον πνεύματος ἐστὶ ὑμεῖς·

56 Ὁ γ' υἱὸς τοῦ ἄνθρωπου σὺν ἤλθε ψυχῆς
ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπο-
ρεύσασθαι εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐξήλθε ἡ πορεύσασθαι αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ
εἶπε τις πρὸς αὐτὸν· Ἀκούσθησθε σὺ ὅτι ἀπὸ
ἀπέρχου, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῆς ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες
φωλεῖς ἔχουσιν, καὶ τὰ πετρεῖα τοῦ ἔθρου σου, κα-
τασκλινώσκει· ὁ ἡ υἱὸς τοῦ ἄνθρωπου σὺν ἔχει πᾶν
τὸ κεφάλαιον κλίνῃ.

59 Εἶπε

- 59 Εἶπε ἡ ὄχλος ἔπερον Ἀγαλλήθη μοι. Οἱ ἔπι Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπιλθόν με πρὸς τὴν ψαῖμα τὸ πατὴρ μου.
- 60 Εἶπε ἡ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τὰς κερὰς ψαῖμα τῶν ἐκωτῶν κερὰς· σὺ δὲ ἀπιλθὺν ἀφῆκα τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
- 61 Εἶπε δὲ καὶ ἔπερ· Ἀγαλλήθη σου, Κύριε· πρὸς τὸν ἡ ἐπίτρεψόν μοι ἀπιθῆκα τῶν εἰς τὸν οἶκόν μου.
- 62 Εἶπε ἡ ὄχλος αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτῷ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὸ ὄπισθεν, ἄθιτός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι. 10.

- 1 Μετὰ ἡ ταῦτα ἀνιῆξεν ὁ Κύριος καὶ ἐπέρευς ἐδομῆκοντα, ἔ ἀπίσθηλαι αὐτὸς αἰὰ δύο πρὸς πρὸς αὐτῷ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον ἡ ἐμιλλαν αὐτὸς ἐρχαθ.
- 2 Ἐλελυ ἡ ὄχλος αὐτῷ· Οἱ μὲν θερισμοὺς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεηθητι οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.
- 3 Ἰπάγει· ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς εἰς ἄρνας ἐν μέσσοι λύκων.
- 4 Μὴ βασιάζετε βαλάντιον, μὴ κήρα, μὴ δὲ ὑποδήματα· ἔ μηδὲνα κτῆ ἡ ὄδον ἀσπάσησθε.
- 5 Εἰς κὼ δὲ αὐτὸν οἰκίαν εἰσερχησθε, πρὸς τὸν λέγει· Εἰρμὴν τῷ οἴκῳ τῷ.

- 6 Καὶ ἰὰν μὴ ἦ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπα-
ναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰς ἣ
μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακείμεψι.
- 7 Ἐν αὐτῇ ἣ τῇ οἰκίᾳ μὲν εἰς, ἐοδίουτες ἐ πίνον-
τες τὰ παρ' αὐτῷ· ἄξιός γ' ὁ ἐργάτης ἔ μισθῷ
αὐτῷ ἐστὶ. Μὴ μετ' ἀδαινήτε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.
- 8 Καὶ εἰς ἡμῶν πόλιν εἰσέρχησθε, ἐ δέ-
χων ὑμᾶς, ἐοδίετε τὰ πρὸς τὴν πόλιν ὑμῶν.
- 9 Καὶ φεραπέστε τὰς ἐν αὐτῇ ἀδαινήτε,
καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἡ ἤλικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ.
- 10 Εἰς ἡμῶν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ
δέχων ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πόλεις
αὐτῆς, εἰπάτε·
- 11 Καὶ τὸ κρηνοῦν τὸ κρηνοῦν ἡμῶν ἐκ τῆ
πόλεως ὑμῶν, ἀπομασόμεθα ὑμῶν· πάλιν
τὸτο γνώσκετε, ὅτι ἤλικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.
- 12 Λέγω ὑμῶν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἀνεκ' ἄλλοτερον ἔσται, ἢ τῇ πόλιν ἐκείνη.
- 13 Οὐαὶ σοὶ Χορραζίν, καὶ σοὶ Βηθσαιδά·
ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ ἐ Σιδῶνι ἐγλύοντο αἱ διωκόμεναι
αἱ γυναικαὶ ἐν ὑμῶν, πάλιν αὐτὸ ἐν σάκκῳ
καὶ ποδοῦ κατήμενον μετενόησαν.
- 14 Πάλιν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκ' ἄλλοτερον ἔσται ἐν
τῇ κρείσσῃ ἢ ὑμῶν.
- 15 Καὶ σὺ Καπερναῦμ ἡ ἕως τοῦ ἔρανος ὑψω-
θεῖσαι, ἕως αἰῶνος καὶ βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

- 16 Ὁ ἀκούσας υἱὸν, ἰμῶ ἀκούει καὶ ὁ ἀζητών
υἱός, ἰμὶ ἀζητεῖ· ὁ δὲ ἰμὶ ἀζητῶν, ἀζητεῖ τὴν
δοξασίαν τοῦ πατρὸς.
- 17 Ἰπίκριψατο δὲ οἱ ἰσοδιδάσκοντες αὐτὸν χαράς,
λίγους γὰρ Κόρνας, καὶ τὰ δαιμονία ὑποτάσσοντες
ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου (β).
- 18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐξήκουσα τὴν σαββίαν, ἡς
ἀγραπτῶν, ἐκ τῆς ἕρας οὐ πιστεύετε·
- 19 Ἴδου, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν ὑποτασσέσθαι ὑποκάτω
τοῦ ὀνόματος τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα ἕως ἃς ἔσται ἡμέρα
ἐκ τῆς γῆς, καὶ ὑδὸς ὑμῶν ἢ μὴ ἀδικήσῃ.
- 20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίριστε ὅτι τὰ πνεύματα
ὑμῶν ὑποτάσσονται ὑμῖν, χαίριστε δὲ πολλὸν ὅτι
καὶ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ἕρασιν.
- 21 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἠγαλλιᾶσθε τὰ πνεύματα
τοῦ ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογῶμαι σὺν
πατρί, Κύριε ὦ ἕρας καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνεύροισι, καὶ
ἀπέκλυψας αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἄσυνεργῶν, ὅτι
ἡσυχία ἐστὶν ἡ ἀδικία ἡμῶν (β).
- 22 Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τῆς ἕρας μου
καὶ ὑδὸς γενώσκει ἡς ἐστὶν ὁ υἱός, ἢ μὴ ὁ πα-
τήρ· καὶ ἡς ἐστὶν ὁ πατήρ, ἢ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὁ
υἱὸς βέβηται ὁ υἱός ἀποκλύψαι.
- 23 Καὶ γραφεὶς ἔστιν τὸς μαθηταῖς, καὶ τῷ
ιδίῳ εἶπεν· Μαθηταὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέ-
ποὶς ἢ βλέπετε·
- 24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ὀφθαλμοὶ καὶ
βασι-

βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν αὐτοὺς βλέπετε, καὶ
 οὐκ εἶδον· Ἐκείνοι αὐτοὶ ἀπέβησαν.

25 Καὶ ἰδὼν, νομικὸς ἦν ἀνέστη, ἐκπεραζῶν
 αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν
 αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Οὗτος εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέ-
 γραπτόν; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Οὗτος δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσας Κύ-
 ριον τὸ Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ
 ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ
 ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον
 σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τούτο
 ποίη, καὶ ζήσῃ.

29 Οὗτος δὲ, θέλων διαμαρτυρῆσαι αὐτὸν, εἶπε πρὸς
 τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶν μετὰ πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπος ὡς
 κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰερικὸν, καὶ
 ληστῆς παρεῖπεν· οἱ καὶ ἐκτύπησεν αὐτόν,
 καὶ πληγαῖς ἐπιθέντες, ἀπήλθον, ἀφέντες
 ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἰερῶς τις κατέ-
 βαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀνέ-
 παρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ λαίτης, θηρόμαχος καὶ τὸν
 τόπον, ἰδὼν καὶ ἰδὼν, ἀνέπαρῆλθεν.

33 Σαμαρείτης δὲ τις ὁδῶν, ἦλθε κατὰ
 αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐπαλαχρίσθη.

34 Καὶ

- 34 Καὶ ἔπεμψεν κλητῆσιν τὰ πρῶτα αὐτῶν, ἐπιχρῆσιν ἑλασι καὶ οἶνο· ἐπιβιβάσας ἃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆν· ἤγαγον αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπιμελήθη αὐτόν.
- 35 Καὶ ἐπὶ τὰς αὐτοὺς ἐξελθὼν, ἐμβαλὼν δύο δύνάμεια ἰδὼν αὐτὸν παιδοχεῖν, εἰπὼν αὐτόν· Ἐπιμελήθη αὐτῶν· Ἐὖ, καὶ ἔσπεδα τὰς ἰσχυροῦς, εἰ μὴ ἐν τῷ ἐπιχειροῦσά μοι, λησθῆσθε.
- 36 Τίς ἐσὺ τούτων τῶν πρῶτων δοκῆσαι πλησίον μαθηταῖα· Ἐμπιστῆσαι εἰς τὴν λέξιν;
- 37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἴδιον μετ' αὐτῶν· Εἶπεν ὁμοῦ αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς· Πορεύθητε, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.
- 38 Ἐξήλθεν δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτῶν, ἐαυτὸς ἐπέστηλθεν εἰς κάμινον ἑνὰ· γυνὴ δὲ τις οἰομένη Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸ οἶκον αὐτῆς.
- 39 Καὶ τῆδε ἡ ἀδελφὴ καλεσθεῖσα Μαρία, ἢ καὶ ὠφθαλμοπλάστου ὠφθαλμοῦ τῶν πόδας· Ἐπέστη, καὶ ἐποίησεν αὐτόν.
- 40 Ἡ δὲ Μάρθα φωνησαμένη πρὸς αὐτὴν λέγουσα· Κύριε, ὁ μίλλος ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μένει με κλητῆσιν ὠφθαλμοπλάστου; εἰπὼν αὐτῇ ἵνα μὴ σιωπῆσῃ· λέγει γὰρ.
- 41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μερομνῆσαι καὶ τρυβῆσαι πρὸς πλάτῃ.
- 42 Εἰδὸς δὲ ἔστι χάρις. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μαρτυρίαν ἐπέλεξε, ἣν οὐκ ἀφαιρήσεται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

1 Καὶ ἐβόησεν ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ πινυ-
 σωσούχοι, ὡς ἰπαύσατο, εἰπέ τις τῶν
 μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, διδάξον
 ἡμᾶς πρὸς ἄχραντον, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδί-
 δασκεύετο τὸν μαθητῶν αὐτοῦ.

2 Εἶπε ὁ αὐτοῖς· Ὅταν πρὸς ἄχραντον, λέ-
 γετε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγαπήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασι-
 λεία σου· χρησθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
 οὐρανοῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τοῖς ἄλλοις ἡμῶν τὸ ἐπίστατον δίδου ἡμῖν τὸ
 καθ' ἡμέραν.

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ
 γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. καὶ
 μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πῆλασθον, ἀλλὰ ῥύ-
 σαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἐξέ-
 φίλον, καὶ πορεύσει πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίως,
 καὶ εἶπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς
 ἄρτους·

6 Ἐπεδὴ φίλος με παρεβόησεν ἐξ οὐδὲ
 πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ ἀποκριθῆσθαι αὐτῷ.

7 Καὶ εἰπὼν ἔστωθεν ἀποκριθεὶς εἶπῃ· Μὴ
 μοι κόπος πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλιται, καὶ
 τὰ παροῦσα με μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κριτίαν
 εἰσὶν· ἔδωκα μοι ἀναστὰς δούλαί σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἀναστὰς,

2/3

23 τὸ εἶναι αὐτῷ φίλον· 24 γὰρ ἡ ἀναίδες αὐ-
 τῷ ἐγαρδίας δῶσε αὐτῷ οὐκ ἔστι·

9 Καὶ ὁ ὑμῶν λόγος· Αἰτεῖται, καὶ δέχεται
 ὑμῶν ζητεῖται, καὶ ἀρέσκει κρύπτει, ἐάντι-
 γησι ὑμῶν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτεῖ λαμβάνει· καὶ ὁ ζητεῖ ἀ-
 ρέσκει· καὶ τὰ κρύπτει ἀνοίγει.

11 Τίνας ἂν ὑμῶν ἡ πατὴρ αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρ-
 τος, μὴ λίθοι ἐπιδώσῃ αὐτῷ; εἰ ἐκ χυμῶν, μὴ
 ἀπὸ χυμοῦ ὄφιν ἐπιδώσῃ αὐτῷ;

12 ἢ καὶ ἰσὶ αἰτήσῃ ὕδωρ, μὴ ἐπιδώσῃ αὐτῷ
 πορπιον;

13 Εἰ οὖν ὑμεῖς ποιηροὶ ὑπεροχῶν, οἴδατε
 ἀγαθὰ δέμα· διδόναι τοῖς πικροῖς ὑμῶν.
 πῶς ἂν οἱ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ, δῶσῃ πνεύ-
 ματος ἄγιοι τοῖς αἰτεῦσιν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἡ σὺβάλλων δαιμονίων, ἐαυτῷ ἡ
 κωφόν· ἐγὼ δὲ ἡ δαιμονίων ἐξελθόντων,
 ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἠνώμασεν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς ἂν ἐξ αὐτῶν εἶπον· Εἰ Βελζιβουλ
 ἄρχοντι ἡ δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Ἐπεροὶ δὲ πρὸς αὐτοὺς, σημεῖον παρ' αὐ-
 τῶν ἐζητήτων ἐξ οὐρανοῦ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ ἀπειθήματα,
 εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτῷ
 ἀφαιρηθεῖσα ἰρημεύεται, καὶ οἰκὸς ἐπὶ
 οἴκῳ, πίπτει.

18 Εἰ ἂν καὶ οὐρανὸς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθῃ,

πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτῆς; ὅτι λέγετε,
ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλει μετὰ δαιμόνια.

19 Εἰ ἢ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαι-
μόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν ἴνι ἐκβάλλουσιν; ἀλλὰ
τῆτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ ἢ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαι-
μόνια, ἄρα ἔφησεν ἐφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς κατωλισμῶσιν φυ-
λάσῃ τι πρὸς αὐτὸν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ
ὑπάρχοντα αὐτῆς.

22 Ἐπὺν ἢ ὁ ἰσχυρότερος αὐτῆς ἐπελθὼν νι-
κήσῃ αὐτὸν, τὸ κατωλισμῶσιν αὐτῆς αἶμα ἐφ' ἧ
ἐπεποιθήσεται. καὶ τὰ σκῦλα αὐτῆς ἀλλοτρίως δίδωσιν.

23 Ὅ μὴ ἂν μετ' ἐμῆς, κατ' ἐμῆς ἐστὶ καὶ ὁ μὴ
σωμάτων μετ' ἐμῆς, σκορπίσθαι.

24 Ὅταν τὸ ἀκαθάρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ
τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δὲ ἀνύδρων τόπων, ζη-
τῶν ἀνάπαυσιν καὶ μὴ εὐρίσκον, λέγει Ἰπο-
σρέψω εἰς τὸ οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει σεσσωμένον καὶ κε-
κοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται ἐπὶ ἄλλα μεθάνη ἐπὶ
ἕτερον πνεῦμα πονηρότερον ἐαυτῆς. ἐπισπ-
ρῶσθαι καθικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὰ ἕχθρα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρῶτων.

27 Ἐγγύσθη ἢ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα,
ἐπαύρασά τις γυνὴ φωνῶσα ἐν τῷ ὄχλῳ, εἶπεν
αὐτῷ.

- αὐτῶν· Μακαρία ἡ καρδία ἡ βαστάσασα σι,
 καὶ μοῖται ἕς ἡμέρας.
- 28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μιῦν γε μακαριοὶ οἱ ἀ-
 κούοντες τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐφυλάσσοντες αὐτόν.
- 29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπισημαίνοντων ἔρχεσθαι
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· οἱ δὲ ἔλεγον·
 Ἡ χηρὰ αὕτη ποιησάσα σημεῖον ἐπι-
 σημαίνουσα αὐτῇ, οἱ μὲν τὸ
 σημεῖον ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
- 30 Καθὼς γὰρ ἐχρησάτο σημεῖον τοῖς Νι-
 ναῖταις, ἕτως ἐσημαίνετο αὐτῇ τὴν
 χηρὰν ταύτην.
- 31 Βασιλεία οὖν ἐγγίζει (εἰς τὴν κρείττην
 μὲν τῶν ἀνθρώπων τῆς χηρᾶς ταύτης, καὶ κατὰ σκευ-
 ῆν αὐτῆς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῆς περιουσίας τῆς γῆς
 ἀκῆσταις καὶ σοφίας Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ,
 πλεῖστον Σολομῶντος ὡδε).
- 32 Ἄκροτις Νινῆϊ ἀναστήσει (εἰς τὴν κρείττην
 μὲν τῆς χηρᾶς ταύτης, καὶ κατὰ σκευῆν αὐ-
 τῆς· ὅτι μελίσσησεν εἰς τὸ κάρυγμα ἰωάννου·
 εἰ ἰδοὺ, πλεῖστον ἰωάννου ὡδε).
- 33 Οὐδέ τις δὲ λύχνος ἀψαυεῖς, εἰς κρυπτόν τιησται
 καὶ ὑπὸ τὸ μῶδιον, ἀλλὰ ἐπὶ τὸν λύχνον, ἵνα
 οἱ ἐκπορεύοντες, τὸ φῶς βλέπωσιν·
- 34 Ὁ λύχνος τῆς σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμὸς·
 ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς (καὶ ἀπλῆς ἢ καὶ ὅλον
 τὸ σῶμα) (καὶ φωτίζον ἐστίν· ἐπὶ δὲ ποιητὴς ἢ,
 καὶ τὸ σῶμα) (καὶ σκοτεινόν).
- 35 Σηγάπη εἶναι μὴ τὸ σῶμα τὸ σκοτεινόν ἐστίν.

- 36 Εἰ οὖν τὸ σῶμα σε ὅλον φωτίζον, μὴ ἔχον
 πμέρⓄ σκοτίνον, ἕσται φωτίζον ὅλον, ὡς
 ὅταν ὁ λύχνⓄ τῆ ἀσραπῆ φωτίζῃ σε.
- 37 Ἐν ᾧ τὰ λαλήσω, ἠρώτα αὐτὸν φαρι-
 σαῖός τις ὅπως δόξισήσῃ παρ' αὐτῷ. εἰσελθὼν
 εἰς ἀνέπεσεν.
- 38 Οἱ δὲ φαρισαῖⓄ ἰδὼν ἰθαύμασον ὅτι ἔ-
 κωρῶτον ἐβαπτίσθη παρ' αὐτοῦ.
- 39 Εἶπε δὲ ὁ ΚύριⓄ πρὸς αὐτὸν· Νυνὺ ὑμεῖς
 οἱ φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν ἔπιπτετε καὶ ἔ-
 πίνακⓄ καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέ-
 μεν ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας.
- 40 Ἄφρονες, ἔχ ὁ παιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ
 ἔσωθεν ἐποίησε;
- 41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δοτε ἰλεημοσύνην· καὶ
 ἰδὲ, πάντα καθαρά ὑμῖν ἔστιν.
- 42 Ἀλλ' ἐὰν ὑμῖν τοῖς φαρισαῖοις, ὅτι δά-
 δεκαίθετε τὸ ἠδύσμην καὶ τὸ πῆσανον καὶ πᾶν
 λάχανον, καὶ παρέρχεσθε ἔκ κείσιν καὶ τίνω
 ἀγάπῃ εἰς Θεοῦ. ταῦτα ἔδξ ποιήσω, καὶ
 κείνα μὴ ἀφίεναι.
- 43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαῖοις, ὅτι ἀγαπᾶτε
 τὸ πρῶτον καθεδρίασ ἐν ταῖς σιναγωγαῖς, καὶ
 τὰς ἀσπασμὰς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.
- 44 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
 ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ
 ἀδολα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατεῖντες
 ἐπάνω ὅσιν οἴδασιν.

- 45 Ἀποκριθεὶς δὲ ἰς τὸ νομικῶν λέγει αὐτοῖς·
 Διδάσκαλοι, ταῦτα λέγουσιν καὶ ἡμεῖς ὑβρίζετε.
- 46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ἡμεῖς τῆς νομικῆς ἕα· ὅτι
 φοβίζετε τὰς ἀνθρώπους φοβία δυσβά-
 τατα, ἢ αὐτοὶ ἐν τῶν δικαστῶν ὕμῳ ἢ
 ἐν ὑμῶν τῆς φοβίαις.
- 47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐκθρομεῖτε τὴν μηκειὰν
 τῶν εὐφρητῶν, οἱ δὲ πενήτιες ὑμῶν ἀπί-
 κειαν αὐτῆς.
- 48 Ἐγὼ μαρτυροῦμαι ἔσθ' ἡμεῖς ἐκθρομεῖτε τὰς ἐργασίας
 τὰς παλαιοῦ ὑμῶν ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπίκειαν αὐ-
 τῆς, ὑμεῖς δὲ ἐκθρομεῖτε αὐτὴν τὴν μηκειάν.
- 49 Διὰ τούτων καὶ ἡ σοφία τῆς Θεοῦ εἶπεν· Ἀπυ-
 γλῶν εἰς αὐτὴν εὐφρήνας, καὶ ἀποστάλαξεν καὶ
 ἐξ αὐτῶν ἀποκλιθεῖσι ἐκδιώξουσιν·
- 50 Ἰνα ἐκζητηθῆ τὸ αἶμα πάντων τῶν εὐφ-
 ρητῶν, τὸ ἐκχυθὲν ἀπὸ τῆς καρδίας
 ἡρώδου, ἀπὸ τῆς ἡσυχίας ταύτης,
- 51 Ἀπὸ τῆς αἵματι· Ἄβελ ἡσυχίας τῆς αἵματι·
 Ζαχαρίας, τῆς ἀπαλομένης μετὰ τὸν τῆς ἡσυχίας
 εἰς καὶ τῆς αἵματι· καὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται
 ἀπὸ τῆς ἡσυχίας ταύτης.
- 52 Οὐαὶ ὑμῖν τῆς νομικῆς, ὅτι ἡσυχίαν
 κλειδα τῆς γραμμῆς αὐτοῖς ἐν εἰσηλθεῖτε, καὶ
 τῆς εἰσηλθόντων ἐκωλύσατε.
- 53 Λέγουσιν δὲ αὐτῶν ταῦτα εὐφρηταὶ ἡρ-
 ξαῖνοι ἡρωμασταῖς ἢ οἱ φαρισαιοὶ διότι
 εἰσὶν, ἢ ἀποσημαζέτω αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἡσυχίας.

54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, ἐζηῶντες θηρεύσαι ἡ
 ἐκ τῆς σωματικῆς αὐτῆς, ἵνα κοληθῶσιν αὐτῆ.

Κεφ. ιβ'. 12.

- 1 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεῶν τῷ μυριάδων τῷ
 ὄχλῳ, ὥστε κοληθῆναι ἀλλήλους, ἤρξατο
 λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Πρῶτον
 παροξύνει ἑαυτοῖς ἀπὸ τοῦ ζύμης τῶν φαρι-
 σαίων, ἧς ἐσὶν ὑπόκρισις.
- 2 Οὐδὲν δὲ συγκαταλυμμένον ἐστὶν ὁ ἕκαστος
 καταλυθήσεται· καὶ κρυπτόν, ὁ ἕκαστος γνωσθήσεται·
- 3 Ἀλλ' ὡς ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ
 ἀποδοθήσεται· καὶ ὅσα πρὸς τοὺς ἐλαλήσατε ἐν
 τοῖς ταμίοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τὰ δώματα.
- 4 Λέγω ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε
 ἀπὸ τοῦ ἀποκτείνοντος τὸ σῶμα, ἐν τῷ ταῦτα
 μὴ ἔχοντος πρῶτον πειρασθῆναι.
- 5 Ὑποδείξω ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε
 τὸ μὴ τὸ ἀποκτείναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν
 εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν, τούτων φοβήθητε·
- 6 Οὐχὶ πάντε σκεδία πωλεῖται ἀσφαλείων
 δύο, καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν ὅπου ἐστὶν ἐπιλεησομῆμον
 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;
- 7 Ἀλλὰ ἐκείνη τὴν κεφαλὴν ὑμῶν πᾶσαν
 ἡρίθμισον, μὴ ἐν φοβείᾳ πολλῶν σκε-
 δίων ἀφείρετε.
- 8 Λέγω ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἀνὸμολογήσῃ ἐν ἐμοῦ
 ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἐὼς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ
 Θεοῦ.

- 9 Ο ὃ δὲ ἴσῃσι ἄνδρες με ἐνάποιοι τῶ ἀνθρώπου,
 ἀπερηγήσῃ) ἐνάποιοι τῶ ἀγγέλου Ἰθι.
- 10 Καὶ πᾶς ὅς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸ ἄνθρω-
 πῳ, ἀφεθήσῃ) αὐτῷ τῷ ὃ εἰς τὸ ἄνθρωπῳ
 μῶ βλασφημήσῃ) ὅσα ἀφεθήσῃ).
- 11 Ὅταν ὃ πῶσφίρωσι ὑμῶς ἐπὶ τῶ σιω-
 πῶς κῆ τῶ δόχῳς κῆ τῶ ἐξουσίας, μὴ με-
 ραμιᾶτε πᾶς ἢ ἐδὲ λογιῶσθε, ἢ ἐ ἐπὶ ἰ-
- 12 Τὸ ἄνθρωπῳ μῶ διδάξῃ ὑμῶς ἐο αὐ-
 τῇ τῇ ἄρα, ἀ δεῖ ἐπὶ.
- 13 Εἶπε δὲ ἰς αὐτῶ ἐν τῶ ὄχλῳ· Διδάσκῃ-
 λε, ἐπὶ τῶ ἀδελφῶ μῶ μερῶσκα μῆτ'
 ἐμῶ τῶ κληρονομῶ.
- 14 Ο ὃ εἶπε αὐτῶ· Ἀθήρωπι, τίς με κῆ ἰσῃσι
 διπῶσῶ ἢ μερῶσῶ ἰφ ὑμῶς;
- 15 Εἶπε ὃ πῶσφίρωσι ὅσῳς αὐτῶς· Ὅσῳς κῆ φυλάσῃσι
 ἀπὸ τῶ πῶσφίρωσι ὅσῳς αὐτῶς ἐπὶ τῶ πῶσφίρωσι
 πῆ ἢ ζωὴ αὐτῶ ἐπὶ ἐκ τῶ ἰσῃσι αὐτῶ.
- 16 Εἶπε ὃ πῶσφίρωσι ὅσῳς αὐτῶς, λίγων·
 Ἀθήρωπι πῶσφίρωσι πῶσφίρωσι ἢ χῶσῳ.
- 17 Καὶ διλογίζῃσι ἐο αὐτῶ, λίγων· Τί ποιῃ-
 σῃ; ὅσῳς ἐχο πῶσφίρωσι τῶσφίρωσι μῶ.
- 18 Καὶ εἶπε· Τῶσφίρωσι κῆ τῶ μῶ τῶ
 ἀπὸ τῶσφίρωσι, ἐ μῆτῶσφίρωσι οἰσῳσφίρωσι· ἐ σιωῶσφίρωσι
 ἐκὲ τῶσφίρωσι τῶσφίρωσι μῶ, ἐ τῶ ἀπὸ μῶ.
- 19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μῶ· Ψυχῇ, τίς ἐ πολλῶ
 ἀγαθῶ κῆ μῶ εἰς ἰσῃσι πολλῶ· ἀναπαύσῃ,
 φάγε, πῆ, ὅσῳσφίρωσι.

- 20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφροι, ταύτη πῆ
 νυκτὶ τῆ ψυχῆ σου ἀποπέσῃσιν ἀπὸ σοῦ· αὐτὸ δὲ
 ἠτοίμασας, τίνι ἔσται;
- 21 Οὕτως ὁ Ἰησοῦς κρίζειν ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς
 Θεὸν πλετῶν.
- 22 Εἶπε ἰσχυρῶς τὸς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ ταῦτα
 ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν,
 τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί σκευάσθητε.
- 23 Ἡ ψυχὴ πλείον ἐστὶ τῆ τροφῆς, καὶ τὸ σῶ-
 μα, ἢ σκευάσθη.
- 24 Κατανοήσατε τὰς κήρυκας, ἐπὶ ἃ ἀπέρευ-
 σιν, ἔδδ' ἰσχυροῦσιν· οἳ οὐκ ἐστὶν ταμῆιοι, ἔδδ'
 ἀποθήκη, ἐ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσα μᾶλ-
 λον ὑμεῖς ἀφείρετε τῆ πετρίῳν;
- 25 Τίς ἰσχυρῶς ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖ-
 ναι ἐπὶ τῆ ἡλικίῳν αὐτοῦ πῆχυον ἕνα;
- 26 Εἰ οὐκ ἔστι ἐλάττωσιν δουλεύειν, τί φείσθη
 λοιπῶν μεριμνᾶτε;
- 27 Κατανοήσατε τὰ κέρια, πῶς αὐξάνει· ἔ
 κρηπιά, ἔδδ' ἐν ἡμέρῃ λέγω ἰσχυρῶς ὑμῖν, ἔδδ' Σολομῶν ἐν
 πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ φεισθῆναι ὡς ἐν τέλει.
- 28 Εἰ ἰσχυρῶς τῆ κήρυκον ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα,
 καὶ αὐρονον εἰς κλίβακον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς
 ἔτῳσιν ἀμφιένυσσι, πόσα μᾶλλον ὑμεῖς,
 ἔλιγροῦσιν;
- 29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε ἢ φάγησιν, ἢ ἢ πίησιν·
 καὶ μὴ μεριμνᾶτε.
- 30 Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ ἔθνη ἔσονται ἐπιζη-
 τῆ.

τοῖς ὑμῶν ἢ ὁ πατήρ οἶδεν ὅτι ζητεῖτε τούτους.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προσθήσει ὑμῖν.

32 Μὴ φοβῆ, τὸ μικρὸν πνεῦμα ὅτι ἀδικεῖσιν ὁ πατήρ ὑμῶν δύναι ὑμῖν τὴ βασιλείαν.

33 Πωλύσπερ τὰ ἑσπεράκια ὑμῶν, καὶ ὅτε ἐληθροσύναν. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλαστὰς μὴ πικρὰ ῥιζοῦν, ἵνα κληρονομήσῃτε τὴν ἐπαγγελίαν. ὅτι ὅτι οἱ ἄγγελοι οὐκ ἐπιτρέψονται τὴν ἑσπεράκιαν εἰσελθεῖν ἐκεῖ.

34 Ὅπως γάρ ἐστι ὁ ἡσυχαστὴς ὑμῶν, οὐκ ἐστὶ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἕστη.

35 Ἐστωσαν ὑμῶν αἱ ὀφθαλμοὶ ἀποστρέφοντες ἀπὸ τῶν ῥιζῶν, καὶ αἱ λέγχοι ἡμετέροι.

36 Καὶ ὑμεῖς ὀφθαλμοὶ ἀνηγάγετε ἀπὸ τῶν ῥιζῶν τὸ πνεῦμα ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσῃ ἡ σὰν τῶν γαμῶν ἡ ἐλπίς ἡ καὶ ἡ κρέσσις, ἀδύνατος ἀνοίξασιν αὐτοῖς.

37 Μισοῦσθε οἱ δὲλοι οὐκ ἐστὶν ἡ ἐλπίς ὁ πνεῦμα ἀγαθὸν ἡσυχαστῶν. ἡμῶν λίγην ὑμῖν, ὅτι ἀπὸ τῶν ῥιζῶν, καὶ ἀνακαλιπῆσθε αὐτοῦς, καὶ περιλήψω ἀγαθὰ αὐτοῖς.

38 Καὶ ἡ ἐλπίς ἐστὶν ἐν τῇ δούτῃρα φυλακῇ, ἐστὶν ἐν τῇ κτίσει φυλακῇ ἑλπίς, καὶ ἡ ἐλπίς ἕστω, ἡσυχαστῶν ἐστὶν αἱ δὲλοι οὐκ ἐστὶν.

39 Τὸ ἔστιν ἡ ἀσπίς, ὅτι ἡ ἐλπίς ὁ εἰρηδωσώτης ποῦς ἡ ἐλπίς ὁ κλέπτης ἡ ἐλπίς, ἡ ἐλπίς ἡ ἐλπίς, ὅτι ὅτι οἱ ἄγγελοι οὐκ ἐπιτρέψονται τὴν ἑσπεράκιαν εἰσελθεῖν ἐκεῖ.

- 40 Καὶ ὑμεῖς ἐν γίνεσθε ἑτοιμοὶ ὅτι ἡ ὥρα ἔδοκίμει, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
- 41 Εἶπε ἰ ἀὐτῷ ὁ Πέτρος, Κύριε, πρὸς ἡμῶν πλὴν ὡς βολιῶν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;
- 42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσῃ ὁ κύριος ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἵνα διδώται ἐν κτηρίῳ τὸ σιτομέτριον;
- 43 Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρησεν ποιῶντα ἕτως.
- 44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πάνσι τοῖς ὑπαρχουσιν αὐτῷ καταστήσῃ αὐτόν.
- 45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζῃ ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι ἔα ἄρξῃ) τύπην τὰς παιδας καὶ τοὺς παυδοῦσας, εἰδίην τι καὶ πίνην καὶ μεθύσκεσθαι.
- 46 Ἡ δὲ ὁ κύριος ἔδωκεν ἐκεῖνος ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἔπεσσε δόξα, καὶ ἐν ὥρᾳ ἧ ἔγενέσθη καὶ διχοτομήσῃ αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μὴ εἴσπασαν θήσει.
- 47 Ἐκεῖνος ἰ ὁ δούλος ὁ γινῆς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμώσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, διαθήσῃ) πολλὰς.
- 48 Οἱ δὲ μὴ γινῆς, ποιήσας ἰ ἄξια πολλῶν, διαθήσῃ) ὀλίγας. παντὶ ἰ ὅ ἑδύθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσῃ) παρ' αὐτοῦ καὶ ὅ παρεθήσῃ) πολὺ, ὡς οἰοῦνται αἰτήσασιν αὐτόν.

- 49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴ γῆ, καὶ τίς ἴστω
εἰ ἤδη ἀνήρτη;
- 50 Βάπτισμα οὗ ἐἶχον βαπτισθῆναι, καὶ πῶς
συνίστεται εἰς ὑμᾶς;
- 51 Δοκεῖτε ἐπιεικῶς παρεχόμενοι δεῖσθαι
τῆ γῆ; ἔρχεται λίγος ὑμῶν, ἀλλ' ἡ ἀξίωμα ἐστίν.
- 52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ ὑμῶν κίβητες οὐκ ἐν ἀξίω-
ματι, ἀλλ' ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
- 53 Διαμεροῦσιν ἡ πατὴρ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ὁ υἱὸς ἐπὶ
πατρὶ, ἡ μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ἡ θυγάτηρ ἐπὶ
μητρὶ· κίβητες ἐπὶ τῷ ὄνοματι αὐτῆς, καὶ
ὁ υἱὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς.
- 54 Ἐλθὲν δὲ καὶ πρὸς τοὺς ὄχλους· Ὅπως εἶπεν ἡ
ἐκκλησία ἀνατιθέσθαι ἀπὸ δικαίου, ὁ δὲ πῶς
λίγος ὁ ἄδικος· ἔρχεται ἡ κρίσις ὑμῶν.
- 55 Καὶ ὅπως ἴστωσι πρὸς ὑμᾶς· λίγος ὁ καὶ-
νοῦς ἔσται καὶ ἡ κρίσις.
- 56 Ὑποκρίται, τὸ πρῶτον πρὸς τὴν γῆν καὶ ὑμᾶς
ἔρανοι οἰδοῦσι δακρυμᾶσαι· τὸ δὲ ἔσται κρινοῦν τῶ-
ν πῶς ὑμᾶς δακρυμᾶσιν;
- 57 Τίς ἐστὶν ἡ ἀφ' ἑαυτῶν ἡ κρίσις τῶν δικαίων;
- 58 Ὡς γὰρ ἡσυχία ἐστὶν ἡ ἀντιδικία τοῦ ἐπὶ
ἀρχαῖς, οὗ τῆ ὁδοῦ οὗτος ἐρασιώτης ἀπὸ ἀρχαῖς
ἀπ' αὐτῶν· μήποτε καὶ ἡ κρίσις τοῦ πρῶτον ἐστὶν
τῶν, καὶ ὁ κρινοῦς τοῦ πρῶτον ἐστὶν ἀρχαῖς,
καὶ ὁ κρινοῦς τοῦ πρῶτον ἐστὶν ἀρχαῖς.
- 59 Λίγος ἐστὶν ἡ κρίσις τοῦ πρῶτον ἐστὶν
τῶν ἀρχαῖς λιπῶν ἀπὸ δικαίου.

Κεφ.

Κεφ. ιγ'. 13.

- 1 ΠΑΡῆσιον δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγάλλοιτες αὐτῷ πρὸς τὸ Γαλιλαίον, ὡς τὸ αἶμα Πιλάτου ἔμιξε μετὰ τῶν θουσιῶν αὐτῶν.
- 2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι ἕτοι ἀμαρτωλοὶ ᾤσθησαν πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐχθροῦ, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθησιν;
- 3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὀσσωθήσεσθε ἀπολείθε.
- 4 Ἡ ἐκείνοι οἱ δέ τινες καὶ ὀκλιῶν ἐφ' ἧς ἔπειπεν ὁ κύριος ἐν τῷ Σιλωάμ, ἐπέκλιθεν αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι ἕτοι ὀφθαλμοῦ ἐχθροῦ πάντας ἀνθρώπους τοὺς καθ' ἑαυτοὺς ἐν Ἱερουσαλήμ.
- 5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὀσσωθήσεσθε ἀπολείθε.
- 6 Ἐλεγε ἡ ταύτην ἡ ὀφθαλμοῦ ἐχθροῦ, Συκκῆ εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτῷ πεφυλισμένη· καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, ἐχθροῦ ἐρευνῶν.
- 7 Εἶπε ἡ πρὸς τὸ ἀμπελουργόν, Ἰδοὺ, τρεῖς ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ ἐχθροῦ ἐρευνῶν· ἐκχεῖται αὐτῷ· ἰσχυρὸν καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ ἀργεῖ;
- 8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ, Κύριε, ἄφες αὐτῷ καὶ τῆσθε τὸ ἔτος· ἕως ὅτε σκάψω πρὸς αὐτῷ, καὶ βάλω κροσσόν.
- 9 Καὶ ἂν μὴ ποιήσῃ καρπὸν· εἰ ἡ μήνη, εἰς τὸ μέλλον ἐκχεῖται αὐτῷ.

- 10 Η, ὃ διδάσκοντες ἡμῶν τὴν συναγωγὴν ἐν
 τῆς σαββάτου.
- 11 Καὶ ἰδὼν, γυνὴ ἡ πρῶτη ἔχουσα ἀδελ-
 φείας ἐπὶ δίκῃ καὶ οὐκ ἔχουσα συκοφίλους, καὶ
 μὴ δυναμένη ἀνακύνεσθαι τὸ πνεῦμα.
- 12 Ἰδὼν ὃ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, εὐσεφάνησεν, καὶ εἶ-
 πεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσα τὸ ἀδελφείας σου.
- 13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸν χιτῶνα καὶ ἐδέξα-
 ρήσεν αὐαυρῶν, καὶ ἰδοὺ ἔστι τὸ θῆλον.
- 14 Ἀποκελεύεις ὃ ἀδελφιστὰς ἡμῶν ἀγα-
 νακλῶν ἐπὶ τῆς σαββάτου ἐπιτακτικῶν ὁ Ἰη-
 σοῦς, ἔλεγε πρὸς ὅλους· Ἐξ ἡμερῶν εἰσὶν ἐν αἷς
 δεῖ ἐργάζεσθαι ὡς πρῶτος ἐπὶ ἡμέραισι θε-
 ραπείᾳ, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τῆς σαββάτου.
- 15 Ἀπικατέθη ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος, καὶ εἶπε·
 Ἰπαικτεῖς, ἔχεσθε ὑμῶν τῆς σαββάτου ἢ
 λύθ' τὸν βῆν αὐτῆ ἢ τοῦ σῆου ἀπὸ τῆς φάττης,
 καὶ ἀπαγαγὼν πολίτζι;
- 16 Ταύτην ὃ, θογαλίαν Ἀβραάμ ἔσπε, ἡ
 ἔδρα ἐν ὁ σαββάτου ἰδὼν δίκῃ καὶ ἐπὶ ἐπὶ, ὡς
 ἔδρα λυθῶν ἀπὸ τῆς δισμῆ τέτυ τῇ ἡμέρᾳ
 τῆς σαββάτου;
- 17 Καὶ πρῶτος λέγουσιν αὐτῷ, καὶ ἡχοῦσιν
 πάντες οἱ ἀδικεῖν αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ
 ὄχλος ἔχει ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐσθάζοις τοῖς
 θρονοῖς ὑπὸ αὐτῷ.
- 18 Ἐλεγε οὖν· Τίτι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆς
 Θεοῦ; καὶ τίτι ὁμοίωσα αὐτῷ;

- 19 Ομοία ἐστὶ κήκη σινάπιδος, ἃ λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἰαυτοῦ· καὶ ἠύξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετρίδια τῶν ἔργων ἔκλεισεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
- 20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;
- 21 Ομοία ἐστὶ ζύμη ἣν λαβῶσαι γυνὴ ἐπέκρυψε ἐν αἰσίνῃ σάτα τρία, ἕως ἃ ἐζυμώθη ὅλον.
- 22 Καὶ διεπορεύετο καὶ πόλις ἐκώμας διδάσκων, καὶ πορεύσασα ποιῶντος εἰς Ἱερουσαλήμ·
- 23 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν, Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὴν·
- 24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύουσιν.
- 25 Ἀφ' ἧς ἀπὸ ἐγερθῆ ὁ οἰκοδομησώτης, καὶ ἀποκλείσει τὴν θύραν, καὶ ἄρξονται ἔξω ἐστάναι, καὶ κρούει τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, ὅτι οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ.
- 26 Τότε ἄρξονται λέγειν· Ἐφάραγμα ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομα, καὶ ἐν ταῖς πωλείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.
- 27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.
- 28 Ἐκτὴ ἕστα ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων,

- ὀδόντων, ὅταν ὀψηθεὶ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάλιν τὸς ἀσφίνας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμεῖς ἢ ἐμβαλεῖσθε ἐξω.
- 29 Καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀναθλῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότον· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
- 30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἰχταεὶ οἱ ἴσθη ὡσπότες, καὶ εἰσὶ ὡσπότες οἱ ἴσθη ἰχταεὶ.
- 31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀσπείλησθε ἰσὺς φαροσάτοι, λίθους αὐτῶν, Ἐξέλθι, καὶ πορεύου ἐντιῶνται· ὅτι Ἡρώδης θέλει σὲ ἀποκτείναι.
- 32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορεύεσθε εἰς τὰς τῆν ἀλώπεκι ταύτῃ ἰδοὺ, ἐμβαλεῖτε δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελεῖτε σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελευτήσεται.
- 33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἔχρησθαι πορεύεσθαι· ὅτι σὺν ἐνδύχῃ ἀσπείληται ἀπολίαν ἐξω Ἱερουσαλήμ.
- 34 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τὸς ἀσφίνας, καὶ λιθοβολῶσα τὸς ἀπειθεῖς ὡς αὐτῶν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναΐξαι πρὸς τὴν σὲ, ὅτι τρέπεις ὄρις τῶν ἰαυτῆς νοσούντων ἀπὸ τοῦ πίστευσαι, καὶ σὺ ἠθέλησται;
- 35 Ἰδοὺ ἀφίενται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἱερῶν. ἀμὲν ἢ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἕως μὴ με ἰδοῖτε εἰς αὐτὴν ἔξη ὅτι εἶπη, Εὐλογητὸς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κιφ.

Κιφ. ιδ'. 14.

1 Καὶ ἰθὺς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν εἰς οἶκόν
 Ἰησοῦ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν Φαρισαίων σαβ-
 βάτων φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν ὡς
 πρὸς αὐτὸν.

2 Καὶ ἰδὼν ἄνθρωπος ἓξ ὕδρωπιχθὸς ἔμ-
 ωσαθεν αὐτῷ.

3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς εἰπὼν πρὸς τοὺς
 νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεσι ταῖς
 σαβάτων θεραπεύειν;

4 Οἱ δὲ ἠσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰά-
 σαι αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς, εἰπὼν· Τί-
 νος ὑμῶν ὄνομα ἢ βῆς εἰς φρέαρ ἐμπιεῖν,
 ἢ ὅταν ἀθῆως ἀναπαύσῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 τῆς σαβάτης;

6 Καὶ ὅταν ἴχθυον ἀντιπακρηθῆται αὐτῷ
 πρὸς ταῦτα.

7 Ἐλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους τῶν
 σαββάτων, ἐπιχὼν πῶς οὐκ ἔστιν ἐπισημῶς ἐξελέ-
 γθη, λέγων πρὸς αὐτούς·

8 Ὅταν κληθῆς ὑπὸ Ἰησοῦ εἰς γάμους, μὴ
 κατακλιθῆς εἰς τὴν ἀριστερὰν· μή ποτε
 ἐπιβήσῃς ἐπὶ αὐτῶν·

9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὺ εἰς αὐτὸν κληθῆσιν, ἰστέ-
 σοι· Δὸς τέττα τόποι· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αὐ-
 τῶν ἑξ ἑκτὸν τόποι κατέχῃ.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῆς, προσκύνῃς ἀνάπυσιν εἰς
 τὴν

- ἴσχυρον τόποι· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κληκὼς σι,
 εἴπῃ σοι· Φίλε, εὐθυσὶ ἀνέβη ἀνώτερον· τότε
 ἴσῃ σοι δόξα ἐνώπιον τοῦ συνακακιδῶν σοι.
 11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτοῦ, ταπεινωθήσεται·
 καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτοῦ, ὑψωθήσεται.
 12 Ἐλεγε δὲ ἐπὶ κληκῶν αὐτῶ· Ὅταν ποιῆς
 ἄριστον δείπνον, μὴ φάσῃ τις φίλος σου, μη-
 ἀδελφός σου, μηδὲ τις συγγενής σου,
 μηδὲ γείτονας πλησίον· μήποτε ἐαυτοῖς σι
 ἀδικαλίωσιν, καὶ ῥησθήσῃ σοι ἀναπόδδμος.
 13 Ἀλλ' ὅταν ποιῆς δόχλιον, καὶ ἡλί πτωχῶν
 ἀναπήρων, χαλῶν, τυφλῶν.
 14 Καὶ μακάριος ἔσῃ· ὅτι ὅταν ἔχῃσιν ἀ-
 ναπόδδναι σοι· ἀναπόδδθήσῃ γάρ σοι ἐν
 τῇ ἀναστάσει τοῦ δικαίου.
 15 Ἀκούσας δὲ ἡς τοῦ συνακακιδῶν ταῦ-
 τα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὅς φάσεται
 ἄριστον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
 16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄριστος ἡς ἐποίησεν
 δείπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσεν πολλούς.
 17 Καὶ ἀπέστειλε τὸ δούλον αὐτοῦ τῷ ἄρῃ τοῦ
 δείπνου εἰπεῖν τοῖς κληκιδῶν· Ἐρχεσθε,
 ὅτι ἤδη ἔτοιμα ἴσῃ πᾶσι.
 18 Καὶ ἄρξεν ἄρῃ μίαν παρακαλεῖσθαι πᾶ-
 ντας. Ὁ ἄρῃ εἶπεν αὐτῷ· Ἄριστον ἔγχε-
 σα, καὶ ἔχω ἀνάβηλον ἐξελεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτῶν.
 ἰρατῶν σε, ἔλα με παρακληθῶν.
 19 Καὶ ἔπερσεν εἶπε· Ζούγη βαῶν ἠγροσσε
 πίντι.

πέντε, κὶ πορεύομαι δοκιμασία αὐτῶν· ἐρω-
τῶ σε, ἔχει με παρηγημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γνωαῖκα ἔγρησα, καὶ
ἀπὸ τούτου ἔδωά μου ἔλθειν.

21 Καὶ ὁ ἄλλος ἀπεκρίθη·
ἀπήχθητε τῷ κυρίῳ αὐτῶν ταῦτα. Τότε ὁ ρω-
μαῖος ὁ οἰκοδομητοῦς εἶπε τῷ ἄλλῳ αὐτῶν·
Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας
τῆς πόλεως, ἔτις πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ
χωλοὺς ἔτι τυφλοὺς ἐιστάξατε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ ἄλλος· Κύριε, γέγραπεν ὡς
ἐπέταξας, καὶ ἐπὶ τόπος ἐστίν.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν ἄλλον· Ἐξέλ-
θε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμῆς, ἔτι ἀνάγκησον
εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔδειξεν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
τὸ κλημνῶν γινώσκειτά μου ἔτι δείκνυται.

25 Σιωπεπορεύοντο ἔτι αὐτῶν ὄχλοι πολλοί· καὶ
σραφεῖς εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με, καὶ ἔμισοι τὸ πατέρα
καὶ τὴν μητέρα, ἔτι γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα,
ἔτι τὸν ἀδελφόν καὶ τὴν ἀδελφάν, ἔτι ἔτι
καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἔδωά μου εἶναι μαθητῆς.

27 Καὶ ὅστις ἔβαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἔρχεται
ὀπίσω μου, ἔδωά μου εἶναι μαθητῆς.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομή-
σαι, ἔχει πρῶτον καθίσαι ψηφίζει ἔτι δα-
πάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπερχομένῳ·

- 19 ἵνα μή ποτε γένηται αὐτῷ θεμέλιον, ἔ μὴ ἰαχούνηται ἐκτελείσται, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαιζέειν αὐτῷ,
- 30 Λέγουσιν· Ὅτι ἔτι οὐκ ἀνθρώπος ἤρξατο ἰαχοδομεῖν, καὶ ὅτι ἰαχουσι ἐκτελείσται.
- 31 Ἡ τίς βασιλεὺς πορεύμενος συμφορὰ λῆσιν ἰπῶν βασιλεῖ εἰς πόλεμον, ἔχει κρητίστας ὄφθαλμοι βυλάσεται εἰς διωκῆς ἐπὶ ἐὸ δὲ ἰαχουσι ἀπαυθῆσται τῷ μὴ εἶχουσι χιλιάδων ἰαχοδομῶν ἐπ' αὐτοῖς;
- 32 Εἰ ἢ μή γὰρ ἐπὶ αὐτῷ πόρρω ὄφθαλμοι, προσδοκῆσται ἀποσείλας, ἐρωτῆται τὰ πρὸς εἰρήνην.
- 33 Οὕτως οὖν, πᾶς ἐξ ὑμῶν ὅς ὅτι ἀποδοσεται πᾶσι τοῖς ἰαυτῷ ὑπάρχουσι, ἔ δὲ ἰαυαταί μὴ εἶναι κρητίστας.
- 34 Καλὸν τὸ ἄλας· ἴαν ἢ τὸ ἄλας κρητισθῆ, ἐν τίνι δὲ τρυφήσεται; Οὐτε εἰς γλυκῶ, ἔ π εἰς κρητίσταιν ὄφθαλμοι ἐπὶ ἔξω βάλλασται αὐτό. Ὁ ἔχων ὅτι ἀκέραιον, ἀκέραιον.

Κεφ. ιε'. 15.

- 1 Ἡ ὅσα ἢ ἐργάζονται αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκέραιον αὐτῷ.
- 2 Καὶ διεγύγυζον οἱ φαρισσαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγουσιν· Ὅτι ἔτος ἁμαρτωλῶν ὄφθαλμοι, καὶ σωιοδιδί αὐτοῖς.
- 3 Εἶπτε ἢ πρὸς αὐτὰς ἔ ὄφθαλμοι τῶν ὄφθαλμοι τῶν αὐτῶν, λέγων,
- 4 Τίς ἀνθρώπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἰαχοδομῶν ὄφθαλμοι, βαλῆται,

βαβα, ἐ ἀπολίπας ἐν ἐξ αὐτῶν, ἔκραιπεν
καὶ ἐνενηκονταετία ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύε-
ται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως ὄρη αὐτό;

5 Καὶ ὄρον ἐπιθήσονται ἐπὶ τῆς ὄρας ἑαυ-
τῶν χαίρων;

6 Καὶ ἔλθον εἰς τὸ οἶκον, συγκαλεῖ τῆς φίλων
καὶ τῆς γείτονας; λέγων αὐτοῖς· Συγχαίρητέ
μοι, ὅτι ὄρον τὸ ἀπολωλός.

7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔτι χαρῆ ἔσται ἐν τῷ ἔθνε-
σι ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μελιανοῦνι, ἢ ἐπὶ ἐν-
νενηκονταετία δικαίοις, οἵτινες ἔχρησαν ἔχρη-
σι μελιανόας.

8 Ἢ τίς γενῆ, δραχμῶς ἔχουσα δέκα, εἰς
ἀπολίπη δραχμῶν μίαν, ἔχει ἅπτε λύχρον,
καὶ σαροῖ τῶν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς,
ἕως ὅτου ὄρη.

9 Καὶ ὄρεσσε συγκαλεῖται τῶν φίλων καὶ
τῶν γείτονας; λέγουσιν· Συγχαίρητέ μοι, ὅτι
ὄρον τὸ δραχμῶν μὴ ἀπόλωλε.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρῆ γίνεται ἐνώπιον
τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ με-
λιανοῦνι.

11 Εἶπεν δὲ· Ἄνθρωπος ἦν εἶχε δύο υἱάς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος· αὐτῶν τῶν πατρῶν,
Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς
ὑσίας. Καὶ διείλεν αὐταῖς τὸ βίον.

13 Καὶ μετ' ἑπολλὰς ἡμέρας στυγερῶν
ἀπανθῶν ὁ νεώτερος ἦν ἀπεδήμησεν εἰς
χώραν

χίρας μακρῶν· ἔσται δισκίρπισι τ' ὑψίαισ
αὐτῷ, ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσασθαι ἃ αὐτῷ πάντως, ἰσχυρὴ
λιμὸς ἰσχυρὸς κτ' ἢ χίρας εἰσέλασ· καὶ αὐτὸς
ἤρξατο ὑπερῶν.

15 Καὶ πορεύσθαι ἐκπορεύθη εἰς τὸν πολιτῶν
τῆς χίρας εἰσέτας· καὶ ἐπιμύστω αὐτὸν εἰς τὰς
ἀρχὰς αὐτῷ βόσκον χίρας.

16 Καὶ ἐπιθύμῃ γαμήσασθαι τὴν κυρίασ αὐτῷ
ἀπὸ τῆς περιήλαισ ἅν ἤσθιον οἱ χίροι· ἔσθιαι
ἐδίδου αὐτῷ.

17 Εἰς ἰαυτὸν ἃ ἰλχῶν, εἶπε· Πόσαι μιάσθαι
τῆς πατρός μου φεισάσθαι ἄρτων, ἰσὺ ἃ
λιμῶν ἀπὸ λαουμα.

18 Ἀναστὰς πορεύσασθαι εἰς τὸν παλίσθαι μου·
καὶ ἰσὺ αὐτῷ, Πάτερ, ἡμαρθῶν εἰς τὸν ἔραον,
καὶ εὐσπίον σου.

19 Καὶ εὐσπίον εἰμι ἄξιον κληθῆσθαι ἡός σου·
ποιήσων με ὡς εἶνα τῆς μιάσθαι σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε εἰς τὸν παλίσθαι ἰαυτῷ.
Ἐπὶ ἃ αὐτῷ μακρῶν ἀπὸ χίρῶν, εἶδον αὐτὸν
ὁ πατήρ αὐτῷ, καὶ ἰσὺ λαχίρῶν καὶ δραμῶν
ἐπίπασθαι ἐπὶ τῶν τράχηλοι αὐτῷ, ἔσθαι φιλί-
λῆσθαι αὐτὸν.

21 Εἶπε ἃ αὐτῷ ὁ ἡός, Πάτερ, ἡμαρθῶν εἰς
τὸν ἔραον καὶ εὐσπίον σου, καὶ εὐσπίον εἰμι
ἄξιον κληθῆσθαι ἡός σου.

22 Εἶπε ἃ ὁ πατήρ εἰς τὰς δούλῶν αὐτῷ.
Ἐξε-

- Ἐξενέγκετε τὸ σῶλυν τὴν ἀσπίδα, ἔσυνδύσατε αὐτὸν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τὰς πόδας.
- 23 Καὶ συνέκαλες τὸ μῦθον τὸ σιλότον θύσατε· ἔφαθοντες ἀφραυθῶν.
- 24 Ὅτι ἔτα ὁ υἱὸς μετὰ τὸν πατέρα, ἔ ανέζησε· καὶ ἀπολαλῶς ἦν, καὶ ἀρέθη. Καὶ ἤρξαντο ἀφραίνεσθαι.
- 25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀρχῇ καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῆς οἰκίας, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν.
- 26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παιδῶν ἐπιωθάνετο τι εἶη ταῦτα.
- 27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἠκούσῃ καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸ μῦθον τὸ σιλότον, ὅτι ὑγαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαθεν.
- 28 Ωργίσθη δὲ, καὶ ἔσπευσε ἵνα εἰσελθεῖν ὁ οὐκὸς πατὴρ αὐτοῦ ἐξεληθῶν παρεχάλη αὐτόν.
- 29 Ὁ δὲ ἀποκλιθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ, ἰδοὺ, ποσαῦτα ἔτη δαλώσω σοι, ἔσδοξοις ἐν ὄφθαλμοις παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ ἔσδοξοις ἔδωκας ἔρπον, ἵνα μετὰ τὸ φίλον με ἀφραυθῶ.
- 30 Ὅτι δὲ ὁ υἱὸς ἔτα ὁ κατὰ φωνὴν σου τὸ βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸ μῦθον τὸ σιλότον.
- 31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετὰ ἐμῶν εἶ, καὶ πάντοτε ἐμὰ, σὰ ἐσιν.

32 Εὐφραθῶμαι ἢ καὶ χαρῶμαι ἰδοὶ, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔστ' οὐκ ἐκτός σου, καὶ ἀνιστρεπὸς καὶ ἀπολωλὸς σου, ἔσθι.

Κεφ 15. 16.

1 Ἐλέξα ἢ καὶ πρὸς τὰς μαθητάς αὐτοῦ, αἰσχρονομίαν ἴσθι πλεονάζουσα, ὅς τις εἶχεν οἰκονομίαν· καὶ ἔστ' διδομένη αὐτῷ ὡς ἀξιοκρατίζων τὰ ἐπέρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτοὺς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί τῦτο ἀκούω φερέσθαι; ἀπὸ δὲ τῶν λόγων τῆς οἰκονομίας σου· ἢ γὰρ διωθήσῃ ἐπὶ οἰκονομίῃν.

3 Εἶπε ἢ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖ; τῆς οἰκονομίας ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτεν ἡ σὸν ἰσχύον, ἰκαίειν ἀσχύονομα.

4 Ἐγὼν ἢ ποιήσω, ἵνα ὅταν μετὰ σάτω τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλισάμενος ἑἷα ἔκραγεν τῶν χειροφειλιῶν ἔκρυψε ἑαυτῷ, ἔλεξα τῷ πρῶτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

6 Ὁ ἢ εἶπεν· Ἐκράτει βάρους ἑλαίῳ. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δίξαι σου τὸ γράμμα, ἔκρυσσας ταχέως γράψον πενήτην.

7 Ἐπήκει ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ ἢ πόσον ὀφείλεις; Ὁ ἢ εἶπεν· Ἐκράτει κέρως σίτου. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δίξαι σου τὸ γράμμα, ἔκρυσσον ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπήκεισεν ὁ κύριος τῆς οἰκονομίας τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ ἄλλοι ἔκρυσσαν αἰῶν.

αἰῶν⁹ τῆς φρονιμώτεροι ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας
 ἔφωτος εἰς τὴν ἡλιαν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.

9 Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς φί-
 λους ἐκ τῆς μαμωνῆς τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν
 ἐκλίπη, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τοὺς αἰωνίους
 σκηνούς.

10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς
 ἐστὶ· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδικῶν, καὶ ἐν πολλῷ
 ἀδικός ἐστιν.

11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδικῷ μαμωνῆ πιστοὶ ὅσοι
 ἐγρόσθη, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ ὅσοι ἐγρό-
 σθη, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδείς οἰκέτης δύναται δυοὶ κυρίοις δε-
 λούσθαι· ἢ γὰρ τὸ ἓνα μισήσει, καὶ τὸ ἕτερον ἀγαπή-
 σθαι ἢ ἐνδὸς ἀντιθέσει, ἢ τῆς ἑτέρας καταφρονήσει.
 ἢ δύνασθαι Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνῆ.

14 Ἦκουσθε ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρισαῖοι,
 φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον
 αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦ-
 ντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γι-
 νώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις
 ὑψηλόν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ ᾠθεῖται ἕως Ἰωάννου·
 ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναγγελλίσει,
 καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάσει.

17 Εὐχοπώτερον δὲ ἐστὶ τὸ ἕρπαιον καὶ τὸ γλῶ-
 περὶλ-

περιλθεῖν, ἢ ἔνομος μίαν περιμίαν πιτῆν.

- 18 Πᾶς ὁ δασύωνι τ' γυναικῶν αὐτῷ, καὶ γαμῶν ἑτέρας, μοιχαλῆ. Ἐπᾶς ὁ δασυλευροῦν δὲ ἀνδρῶν γαμῶν, μοιχαλῆ.
- 19 Ἀνθρωποὶ δὲ ἵς λῶ πλάπῳ, καὶ σοῦ διδύσκῳ πορφύρας καὶ βύσσου, δίφρασι-μῳ καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.
- 20 Πτωχοὶ δὲ ἵς λῶ ὀνόματι Λάζαρο, ἵς ἑοῖοληθῶσ ἑσθῶς τ' πυλῶνα αὐτῷ ἠλασμῶν.
- 21 Καὶ ἐπιθυμῶν χρῆσθῆναι δὲ τ' ψιζῶν τ' πιπῶντων δὲ τ' τραπίζης ἔσθῳ πλοσῶν. ἀλλὰ ἔοικωῖς ἐργῶν ἀπέλῃσ πᾶ ἔλεη αὐτῷ.
- 22 Ἐγῶν ἵς δασυαῖν τ' πῶν καὶ ἀπιχῆναι αὐτῶν ὑπὲρ τ' ἀγῶν ἵς τ' κῶλποι ἔσθῳ Ἀβραάμ· ἀπέπῃν ἵς καὶ ὁ πλάσιος, καὶ ἔσθῳ.
- 23 Καὶ ἐν τῷ ἄσθῳ ἐκάρῳ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῷ, ὑπάρχων ἐν βασιλείῳ, ὅρα τ' Ἀβραάμ δὲ μακρόθεν, καὶ Λάζαροι ἐν τῶν κῶλποις αὐτῷ.
- 24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ ἐλίησῶν με, καὶ πῆψον Λάζαροι, ἵνα βᾶψῃ τὸ ἄκρον ἔσθῳ δακτύλου αὐτῷ ὑδάτῳ, ἔσθῳ πῆψῶν τ' γλῶσσάν μου ὅτι ὀδυῶμαι ἐν τῇ φλογὶ τῶσθῳ.
- 25 Εἶπε ἵς Ἀβραάμ· Τέκνον, μὴ ὀνῆσθῳ ὅτι ἀπέλαβῳσ σὺ πᾶ ἀγαθᾶ (καὶ ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρο) ὁμοίως πᾶ κῶλποι· ἵς ἵς ὀδῳ πῆψῶν λέσθῳ, σὺ ἵς ὀδυῶσαι.

- 2.6 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τέθραϊς, μετὰ ζὺ ἡμῶν ἐ ὑμῶν
 χάσμα μίγα ἐσθήρικ), ὅπως οἱ θέλοντες ἀφ-
 βιώσῃ ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ διώων),
 μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμῶς ἀφ' ἑαυτῶν.
- 2.7 Εἶπε δὲ· Ἐρωτῶ σου πατέρα, ἵνα πέμ-
 ψῃς αὐτὸν εἰς τὸ οἶκον τὸ πατρὸς μου·
- 2.8 Ἐχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως ἀφ' ἑμαυ-
 τήρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ κὲ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς
 τὸ τόπον τῆτον τὸ βασιάνε.
- 2.9 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχθρὸν Μωσεία κὲ
 τὸς πρῶθ' ἡμῶν ἀκυσάτωσαν αὐτῶν.
- 3.0 Οἱ ἔειπιν· Οὐχί, πατέρα Ἀβραάμ· ἀλλ'
 εἰάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορεύθῃ πρὸς αὐτὸς,
 μετὰνοήσεται.
- 3.1 Εἶπε ἡ αὐτῷ· Εἰ Μωσείας κὲ τὸ πρῶθ'
 τῶν ἐκ ἀκυσῶν, ἐδὲ εἰάν τις ἐκ νεκρῶν ἀνα-
 στή, πειοθήσεται).

Κεφ. ιζ'. 17.

- 1 Εἶπε ἡ πρὸς τὸς μαθηταῖς· Ἀνένδεκόν ἐστι
 μὴ ἐλθεῖν ἀσκαίνδαλα· ἐὰν ἡ δὲ ἔρχεται),
 2 Λυσίελεῖ αὐτῷ εἰ μύλαθ' ὄνικὸς πρῶ-
 κει), πρὸ τὸ τράχηλον αὐτῷ, κὲ ἔρριπται εἰς
 τὸ θάλασσαν, ἢ ἵνα σκαυδαλίση ἕνα τὸ με-
 κρῶν τέτων.
- 3 Πρὸς τὸς εἰσθῆρας. Ἐὰν ἡ ἐμάρτη εἰς σὸ
 ὁ ἀδελφός σου, ἐπιέμησαν αὐτῷ· κὲ εἰάν με-
 τανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.
- 4 Καὶ εἰάν ἐπ' ἑσθῆρας τὸ ἡμέρας ἐμάρτη εἰς
 σε,

- σι, κὶ ἐπ' ἄλλοις τῶν ἡμετέρας ἐπιστρέψῃ ἐπί σοι, λέ-
γων· Μείλασθε ἄφρονες αὐτοῖ.
- 5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρό-
δοτις ἡμῖν πίστιν.
- 6 Εἶπε ἡ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχθη πίστις ὡς κρο-
κῆ σιπάπικτος, ἐλέγητε αὐτῷ τῇ συκαμίνῃ ταύ-
τῃ· Ἐκραζήθη, κὶ φυδύθη ἐν τῇ θα-
λάσσῃ· Ἐκπέσσει αὐτὸ ὑμῖν.
- 7 Τίς ἡ ἐξ ὑμῶν δούλοι ἐχούσιν δρακοντῶνα, ἢ
πιμωμῶνα, ὃς εἰσελθόντι ἐν τῷ ἄρῳ ἱερεῖ
δύτης· Παρελθὼν ἀνάπυσται;
- 8 Ἀλλ' ἔχει ἱερεὶ αὐτοῦ· Εἰ τοῖ μωσοῦ ἡ δόκησιν,
κὶ ἀφελῶσά μοι· Δρακόντι μοι, ἕως φάγο
ἔπιω· καὶ μὴ ταῦτα φάγομαι κὶ πίνομαι σύ;
- 9 Μὴ χάρει ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ὅτι ἐποίη-
σε τὰ δὲ φ' ἀχθέντα αὐτοῦ; ἢ οὐκ ἔστι.
- 10 Οὕτω ἔσονται ὑμεῖς, ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ δια-
ταχθέντα ὑμῖν, λέγέτε· Ὅτι δούλοι ἀχρεῖοὶ ἐ-
σμεν· ὅτι ὁ ἀφείλομεν ποιῆσαι, κεποιήκαμεν.
- 11 Καὶ ἐβόηθη ἐν τῷ πορρωθέντι αὐτοῖς εἰς
Ἱερουσαλὴμ, κὶ αὐτοῖς διήρχετο διὰ μέσου
Σαμαρείας ἔτι Γαλιλαίας.
- 12 Καὶ εἰσερχομένων αὐτῶ εἰς ἕνα κώμην,
ἀπώθησαν αὐτοῦ δέκα λεπτοὶ ἄνδρες, οἱ
ἔσθισαν πόρρωθεν.
- 13 Καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνῶν, λέγοντες· Ἰησοῦ
ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.
- 14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορρωθέντες ἐπι-

δείξαις ἑαυτὸς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγλήβετο ἐν τῷ ὑπάρχῃ αὐτὸς, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἰς ἣ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰαήθη, ὑπέσπευσε, μὲν φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸ Θεῖον.

16 Καὶ ἐπίσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τὰς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ. Ἐ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης.

17 Ἀποκρθεῖς ἣ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ ἣ ἐννέα πῦ;

18 Οὐχ ἀρέθησαν ὑποσπέψαντες δύναι δοξάζαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλοθροῦς ἔτε.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύε· ἡ πίστις ἔσέκωκέ σε.

20 Ἐπερωήθηεις ἣ ὑπὸ τῷ φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μὲν ὡραθηρήσεως.

21 Οὐδὲ ἔρῃσιν· Ἰδὲ ἄθε, ἡ, ἰδὲ ἐκεῖ· ἰδὲ γῶ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν τὸς ὑμῶν ἐστιν.

22 Εἶπε ἣ ὡθὸς τὰς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέρα, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἡῦ· τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ σὺκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἔρῃσιν ὑμῖν· Ἰδὲ ἄθε, ἡ, ἰδὲ ἐκεῖ· μὴ ἀπέληθη, μηδὲ διώξῃτε.

24 Ὡς πῶ γῶ ἡ ἀσραπή ἡ ἀσράπισσα ἐκ τῷ ὑπὸ ἔρανον, εἰς τὸ ὑπὸ ἔρανον λάμπη· ἔτως ἔσαι Ἐ ὁ ἡῦς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρα αὐτοῦ.

25 Πρῶτον ἣ δεῖ αὐτὸν πολλαῖς παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν ἡγεῖσταιότης.

26 Καὶ

26 Καὶ καθὼς ἐξῆλθε ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Νῶε, οὕτως ἔσται ἔνθα ἐν ταῖς ἡμέραις καὶ ἡμεῖς ἐστέμεν.

27 Ἴδιον, ἵππον, ἐλάμην, ἐξιγαμίζει ὁ θεὸς ἡμέρας ἐσηλθῆ Νῶε εἰς τὸ κιβωτὸν καὶ κληθεὶς ὁ κατακλυσμός, ἔκλυται ἀπὸ τοῦ θεοῦ.

28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐξῆλθε ἐν ταῖς ἡμέραις Λῶτ ἵδιον, ἵππον, ἐλάμην, ἐξιγαμίζει ὁ θεὸς ἡμέρας ἐσηλθῆ Λῶτ ἀπὸ Σοδὸμων, οὕτως ἔσται ἔνθα ἐν ταῖς ἡμέραις καὶ ἡμεῖς ἐστέμεν.

29 Ἡ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθε Λῶτ ἀπὸ Σοδὸμων, ἔβραξε πῦρ καὶ θείον ἀπὸ οὐρανοῦ, ἔκλυται ἀπὸ τοῦ θεοῦ.

30 Καὶ τῶν πάντων ἔσται ἡ ἡμέρα ὡς ἡμέρα ἡμεῖς ἐστέμεν ἀπὸ τοῦ θεοῦ.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς ἔσται ἐπὶ τῆς οὐρανοῦ, καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτῶ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄρα αὐτῶ καὶ ἐν τῷ ἀρχαίῳ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τὴν γυναικὸς Λῶτ.

33 Ὅς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς σώσει, ἀπολίσει αὐτήν· καὶ ὡς ἐὰν ἀπολίξῃ αὐτήν, ζωοποιήσει αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν, ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς κατακληθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθειαν ἐπὶ τὸ αὐτό· ἢ μία κατακληθήσεται, καὶ ἡ ἕτέρα ἀφεθήσεται.

36 Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀρχαίῳ· ὁ εἷς κατακληθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

37 Καὶ ἀποκρίνεντες λέγουσιν αὐτῷ· Πῶς Κύριε; Ὁ ᾧ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπως τὸ σῶμα, ἐκεί σωμαχθήσονται οἱ ἄστοί.

Κεφ. ιη'. 18.

1 Ἐλεγε ᾧ ἐπιθρονοβουλῶν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκηκεῖν·

2 λέγων· Κριθῆς τις ἴστω ἐν ἡμετέρῃ πόλει ἢ Θεὸν μὴ φοβέμεσθαι, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπομεσθαι·

3 Χήρα δέ τις ἴστω ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἦρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδικήσον με ἀπὸ τοῦ ἀνιδίκου μου.

4· Καὶ ὅτε ἠτέλησεν ἐπὶ χρόνον μὲν ᾧ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ ἢ Θεὸν ἢ φοβέμεσθαι, ἔτι ἄνθρωπον ὅσον ἐντρέπομεσθαι·

5 Διὰ γὰρ τὸ παρέχειν μοι κόπον ἢ χήρα πτώτῃ, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ἐπιπιάξῃ με.

6 Εἶπε ᾧ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·

7 Ὁ ᾧ Θεὸς ἢ μὴ ποιήσῃ ἢ ἐκδικήσῃ ἢ ἐκκλητῶν αὐτῶν ἢ βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτῶς, ἔτι μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;

8 λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσῃ ἢ ἐκδικήσῃ αὐτῶν ἐν τάχει· πάλιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἔσται δίκαιος ἢ πίστιν ἐπὶ τῇ γῆ;

9 Εἶπε ᾧ καὶ πρὸς ἱσθῆτας τῶν πεποιθότων ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι ἐισιδικασμοί, ἔτι ἐξουθενῶν τῶν λοιπῶν, ἢ ἐπιθρονοβουλῶν ταύτων·

10 Ἀνθρω-

- 10 Ἄνθρωποι δύο ἀντίσταντες ἑαυτοῖς τρισὶς ἡμέρας· ὁ εἰς Φαρισαῖον, ὁ ἕτερος πελάγης.
- 11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς ἑαυτοῦ ταῦτα ἑθροσύνετο· Ὁ Θεὸς δὲ χαλεπῶς σοι, ὅτι σὺ εἶμι ἄσπιτος ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀρπαξίς, ἀδίκος, μοιχὸς, ἢ κτλ. ὡς ἔτ' ὁ πελάγης.
- 12 Νηστὴν δὲς ἔσκαβοῦται, ἀποδίδυται πάντα ὅσα κτῶμα.
- 13 Καὶ ὁ πελάγης μεμρόρηται ἰσθὺς ὅτι ἠήλιος ἐστὶ τὸς ὀφθαλμούς εἰς τὸ ἕραον ἐκ ἀσπίδος ἀλλ' ἔτυπται εἰς τὸ σπῆθ' αὐτοῦ, λίαν· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τὰ ἁμαρτωλά.
- 14 Λέγω ὑμῖν, παρὰ τὴν ἕτος διδασκαλιάν εἰς τὸ οἶκον αὐτῶν, ἢ ἐκείνος ἢ ἐκ πάντων ὁ ὑψώσεται, ἢ ἐκπαινεθήσεται· ὁ δὲ ταπεινώσεται ἑαυτοῦ, ὑψωθήσεται.
- 15 Προσέφειρον δὲ αὐτὰς ἐπὶ βριφῆ, ἵνα αὐτὰς ἀπληθύνουσι· οἱ μαθηταὶ ἐπιλήθησαν αὐτοῖς.
- 16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλισάμενος αὐτὰς, εἶπεν· Ἄφειτε τὰ παιδίδια ἔρχεσθε πρός με, ἵνα μὴ κωλύετε αὐτά· τὸ γὰρ τοῦτον ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
- 17 Ἄμείνω λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, ἔμὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὸ.
- 18 Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτοὺς ἄρχων, λέγων· Διδάσκουσι ἀγαθὸν, τί ποιήσεις ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;
- 19 Εἶπε δὲ αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς· Τί μοι ἀγαθόν; ἔδειξέ μοι ἀγαθόν, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

- 20 Τὰς ἐνθλάς οἶδας· Μὴ μοιχούσης· Μὴ φοιούσης· Μὴ κλέψης· Μὴ ψεύδομαρτυρήσης· Τίμα τὸ πατέρα σου ἔτι μητέρα σου.
- 21 Ὁ ἰησοῦς εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλάξατέ μεν ἐκ νεότητός μου.
- 22 Ἀκέσας ἰδὼν ταῦτα ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπιέν σοι λείπη· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δάδοσον πτωχοῖς, ἔξεις ἡσυχαστὸν ἐν ἐρημίᾳ· καὶ δεῦρο, ἀκολουθήσει μοι.
- 23 Ὁ ἰησοῦς, ἀκέσας ταῦτα, πείλυτον ἐγένετο· ἡ γὰρ πολλοὶ σφόδρα.
- 24 Ἰδὼν ἰησοῦς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς πείλυτον ἡρώδημον, εἶπε· Πῶς δύσκολος οἱ τὰ χρέματα ἔχετε εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
- 25 Εὐκρωπώτερον γὰρ ἐστὶ κήμηλον δάδοσον τρυμαλιᾶς βαφίδιον εἰσελθεῖν, ἢ πάλυσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.
- 26 Εἶπον ἰησοῦς οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;
- 27 Ὁ ἰησοῦς εἶπε· Τὰ ἀδυνάτα πάντα ἐν ἀνθρώποις, δυνατὰ ἐστὶ πάντα ἐν τῷ Θεῷ.
- 28 Εἶπε ἰησοῦς ὁ Πέτρος· Ἰδὲ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολούθησάμεν σοι.
- 29 Ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ;
- 30 Ὅς ἂν μὴ ἀπολάβῃ πολλὰ πλοῦσιον ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, ἔτι ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶναι αἰώνιον.

- 31 Παραλαβὸν ἃ τὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδὲ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, ἕπιθεσθε) πάλιν τὰ μαρμαρέα ἀφ' ἧσ' ὄψοφρητῶν, τὰ ἣν ἔειπεν.
- 32 Παραδοθήσε) γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαυχθήσεται, ἕπιθεσθε), καὶ ἐμπιυσθήσε)·
- 33 Καὶ μαρτυρώσαί τις ἀποκλινοσὶ αὐτοῖ) καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσε)·
- 34 Καὶ αὐτοὶ ἔδεν τῷ τῷ σιῶν καὶ ἰωὴν τὸ ἱερόν τε κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ ὅσα ἐκείνοι οὐκ ἔγνωσαν τὰ λεγόμενα.
- 35 Ἐξήλθε) ἃ ἐν τῷ ἐξέρχεν αὐτοῖ) εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ἐκείνη) ὡς ἔειπεν ὁ κύριος·
- 36 Ἀκούσας) ἃ ὄχλος ἀφ' Ἱερουσόλυμα, ἐκωλύοντες) τί εἶπεν τῷ τῷ.
- 37 Ἀπήγγειλαν) αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος) παρήλθε)·
- 38 Καὶ ἐδοῦν) αὐτῷ, λέγων· Ἰησοῦς) ἢ Δαβὶδ, ἐλέησον) με.
- 39 Καὶ οἱ ὑποκόμιστες) ἐπιέμων αὐτῷ) ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς) ἃ πολλὰ μαῦλλον) ἐκράζει· Ὡς Δαβὶδ, ἐλέησον) με.
- 40 Σαββαιοὶ) ἃ ὁ Ἰησοῦς) ἐκίλευσεν αὐτῷ) ἀχθῆναι πρὸς) αὐτῷ) ἐξήκουστος) ἃ αὐτῷ) ἐπηρώτησεν αὐτῷ)·
- 41 Λέγων· Τί σοι) θέλεις) ποιῆσαι; Οἱ) ἃ εἶπεν) Κύριε, ἵνα) ἀναβλέψω).
- 42 Καὶ) ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν) αὐτῷ)· Ἀνάβλεψον) ἢ πίστις) ἃ σέσωκέ) σε.

43 Καὶ πῶς ἤρξατο ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθη αὐτῷ δοξάζων τὸ Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἴνον τῷ Θεῷ.

Κεφ. 19. 19.

1 Καὶ εἰσιλθὼν διήρχετο τὴν Ἰερουσόλημον.

2 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ὀνόματι καλέμενον Ζακχαῖον· καὶ αὐτὸς λιτὸς ἀρχιερατῆς, καὶ ἔτι λιτὸς πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτησε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν ἵνα εἶσι· ἔκ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῆς ἡλικίας μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προσεβόη ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομοραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἡμέρας διερχεσθῆναι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, ἀπόρριψας κατὰ ἄσπερον· σήμερον γὰρ ὦν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μέναι.

6 Καὶ ἀπόρριψας κατὰ ἄσπερον, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διετόνουν, λέγοντες· Ὅτι πῶς ἄμαρτωλός τις ἀνὴρ εἰσῆλθε κατὰ ἄσπερον.

8 Σταθεὶς ἢ Ζακχαῖον εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδὼν, τὰ ἡμῖσιν ἔτι ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τι πένος ἢ ἰσοκροφάντησα, δάπο δίδωμι τριπλασθῆναι.

9 Εἶπε ἢ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.

10 Ἦλθε

- 10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ
σῶσαι τὸ ἀπολωλός.
- 11 Ἀκούοντι δὲ αὐτῶν ἱσθῆτες, προσθεῖς εἶπε
ἐν Ἰερουσαλὴμ, ἀλλὰ τὸ ἐγὼς αὐτοὶ εἶμαι ἰε-
ρουσαλήμ, καὶ δοκεῖν αὐτοῖς ὅτι ἐν Ἰερουσαλὴμ
μὴδὲ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεται.
- 12 Εἶπε οὖν ὁ ἄνθρωπος ἰς ὁμήρους ἐπο-
ρεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαθεῖν ἑαυτοῦ βα-
σιλείαν, καὶ ὑποσπείψαι.
- 13 Καλίστας δὲ δέχεσθαι δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν
αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Προσμετρίσατε ἕως ἔρχομαι.
- 14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτῷ ἐμίσησαν αὐτὸν, καὶ
ἀπέβησαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες·
Οὐ θέλομεν τούτου βασιλεύσαι ἐφ' ἡμᾶς.
- 15 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν λα-
βόντων τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε Φωτηθλιῶν αὐ-
τῶν τὰς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον
ἵνα γράψῃ τίς ἐκείνους διαπραγματεύσασθαι.
- 16 Παρηγόρευε δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε,
ἡ μνᾶ ἔσθ' ὡς προσφράσασθαι δέκα μνᾶς.
- 17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὸν δούλος· ὅτι ἐν
ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένετο, ἰσθῆτες ἔχον ἐπι-
νω δέκα πόλεων.
- 18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ
μνᾶ ἔσθ' ἐποίησε πέντε μνᾶς.
- 19 Εἶπε δὲ καὶ τρίτος· Καὶ σὺ γὰρ ἐπένω
πέντε πόλεων.

20 Καὶ

- 20 Καὶ ἔτιρῳ ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδὲ, ἡ μὲν ἄσθε, ἡ εἶχον ἀποκρίμην ἐν σπυδαίῳ.
- 21 Ἐφοβέμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἶψός δ' ἐκέθηκας, καὶ θερίζεις ὁ σὸκ ἑσπερας.
- 22 Λέγει ὁ αὐτῷ· Ἐκ τῷ φόβου σου κενῶσθε, πονηρὲ δὲ λέει· ἠδὲς ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶμι, αἶψων ὁ σὸκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὁ σὸκ ἑσπερα.
- 23 Καὶ ἀγαθὴ σὸκ ἔδωκας τὸ δρόμον μου ἐπὶ τῷ τράπεζῳ, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τῷ κῶκῳ ἐπραξά αὐτό;
- 24 Καὶ τοῖς παρεσῶσι εἶπεν· Ἀγαθὴ ἄπ' αὐτῷ τῷ μῶν, καὶ δότε τῷ λαῷ δέκα μναῖς ἔχοντε.
- 25 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μναῖς.
- 26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχει, δροθήσεται ἄπ' αὐτοῦ.
- 27 Πλὴν τὰς ἐχθρὰς μου ἐκείνας, τὰς μὴ θελήσαντας με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτάς, ἀγαθὴ δὲ, καὶ χαίροσφάζατε ἔμπροσθεν μου.
- 28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.
- 29 Καὶ ἐλθὼν εἰς ἠγίασει εἰς Βηθφαγή ἐν Βηθανίῳ, πρὸς τὸ ὄρη τὸ καλὸν Εὐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶ μαθητῶν αὐτοῦ,
- 30 Εἰπὼν· Ὑπάγετε εἰς τὴν κληνάνην κώμῳ ἐν ἣ ἑσπορευόμενοι εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν εἰδὲς πῶποτε ἀνθρώπων ἐκαθήρισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ

- 31 Καὶ ἰαὸς ἡς ὑμῶς ἱρωτᾷ· Διὰ τί λύσι;
 Οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτὸ
 χρεῖαν ἔχει.
- 32 Ἀπελθόντες ἡ οἱ ἀπιστῶντες, ἄρτοι κα-
 θὼς εἶπεν αὐτοῖς.
- 33 Λύοντων ἡ αὐτῶν τὸ πῦλον, εἶπεν οἱ κύριος
 αὐτῷ ὡς αὐτός· Τί λύσι τὸ πῦλον;
- 34 Οἱ ἡ εἶπεν· Ὁ Κύριος αὐτῷ χρεῖαν ἔχει.
- 35 Καὶ ἤγαγον αὐτοὺς ὡς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ
 ἐπιβίβαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸ πῦ-
 λον, ἐπιβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.
- 36 Πορευομένους δὲ αὐτῷ, ὑπερῶντον τὰ
 ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.
- 37 Ἐξίζοντες ἡ αὐτῷ ἤδη ὡς τῇ κρεβάσει
 ἔορες τῷ Ἐλαιῶν, ἠρξάντο ἄπει τὸ πλῆθος
 τῶν μαθητῶν χαίροντες· αἰετὶ τὸ Θεοῦ φωτὴ
 μεγάλη φεῖ πασῶν ὧν εἶδον δουάμεν,
- 38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βα-
 σιλεύς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν ἔσχατοι,
 καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.
- 39 Καὶ πρὸς τῶν φαρισαίων δὲ τῷ ὄχλῳ
 εἶπεν ὡς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιέμησον
 τοῖς μαθηταῖς σου.
- 40 Καὶ ἀπεκρίθεις εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι
 ἂν ἔτοι σιωπή(ωσιν, οἱ λίθοι κεκραξοῖν).
- 41 Καὶ ὡς ἤγισον, ἰδὼν τιῶν πόλιν, ἐκλαυ-
 σεν ἐπ' αὐτῇ,
- 42 Λέγων· Ὅτι εἴγνωσ ἔσθ, καὶ γὰρ ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ

- ἡμέρα σε ταύτη, τὰ πρὸς εἰρήλω σου· νυκτὶ δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου·
- 43 Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε, ἐπειθαλίσει οἱ ἐχθροὶ σου χάρις σοι, καὶ πεικυκλώσει σε, καὶ σωίξουσὶ σε πάντες·
- 44 Καὶ ἰδοὺ σὺ σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ· καὶ ὅτε ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθου· ἀνθ' ὧν ὅτε ἔγνωσ' ἡ καρδία τὸ ἐπισκοπῆς σου·
- 45 Καὶ ἐισελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐμβάλλειν τὰς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγροφύζοντας·
- 46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπ'· Ὁ οἶκος μου, οἶκος πνεύματος ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.
- 47 Καὶ ἰὼν διδάσκων τὸ κατ' ἡμέραν ἐν ταῖς ἱερῶν· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτησαν αὐτὸν ἀπολίσσαι, ἐοὶσθε τοὶ Ἰσραὴλ·
- 48 Καὶ ἔχοντες ὄρατοι τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ ᾧ ἅπας ἐξεκρέμασθε αὐτοὺς ἀκάνων.

Κεφ. κ'. 20.

- 1 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντες αὐτῶν τὸ λαὸν ἐν ταῖς ἱερῶν καὶ διαμαρτυροῦντες, ἐπίσημα οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,
- 2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δὲς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;
- 3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ ἓν λόγον· καὶ εἰπατέ μοι·

4 Τὸ

4 Τὸ βᾶπτισμα Ἰωάννη ἐξ ὕδατος ὡ, ἢ ἐξ
ἀνθρώπων;

5 Οἱ ὃ σκελετολογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγον-
τες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ ὕδατος· ἕρη· Διὰ
τὸ οὐδὲν ἐπιστάτατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ
λαὸς καταλιθιάσῃ ἡμᾶς· πεπεσμένοι γάρ ἐσιν
Ἰωάννη πνευματικῶν εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι ποῖον.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐταῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λίσσομαι
ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσία ταῦτα ποιῶ.

9 Ἡρξάθη ὃ πρὸς τὸ λαὸν λέγειν τὸ πνευματικῶν
ταῦτων· Ἀνθρώπος ἦς ἐφύττει ἀμ-
πιῶνα, καὶ ἐξιδύει αὐτὸν γεωργῶν· καὶ ἀπιδή-
μησι κέρως κενός.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέσπλε πρὸς τὸν γεωρ-
γῶν δῦλον, ἵνα δὲν ἔσται καρπὸς ἔσται ἀμπιῶ-
ν δώσιν αὐτῷ. οἱ δὲ γεωργοὶ δέουσι
αὐτὸν, ἐξαπέσπλαν κενός.

11 Καὶ πρὸς ἕτερον πέμψαν ἕτερον δῦλον· οἱ
δὲ καὶ κείνους δέουσι καὶ ἀπιμάτατες ἐξα-
πέσπλαν κενός.

12 Καὶ πρὸς ἕτερον πέμψαν τρίτον· οἱ ὃ καὶ
τῆτον τραυματίστας ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος ἔσται ἀμπιῶν· Τί
ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως
τῆτον ἰδόντες ἐντραπήσιν).

14 Ἰδόντες ὃ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο
πρὸς

πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρο-
νόμος· δεῦτε, ἀποκλείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν
γῆ) ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐμβαλοῦντες αὐτὸν ἔξω ἔ' ἀμπελῶ-
ν) , ἀπέκταναν. Τί οὐκ ποιήσῃ αὐτοῖς ὁ κύ-
ριος ἔ' ἀμπελῶν) ;

16 Ἐλάσῃ) καὶ ἀπολέσῃ τὰς γεωργὰς τέ-
τους, καὶ δώσῃ ἔ' ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούου-
τες ἃ εἶπον· Μὴ γλύοιτο.

17 Ὁ ἃ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί ἔ' ἐστὶ τὸ
γεγραμμένον τῷ) Λίθον ὃν ἀπέδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοὶ, ἔ'τος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πιστὸν ἐκ' ἐκείνων) τ' λίθον, σιωθλα-
θήσῃ)· ἐφ' ὃν δι' αὐτὴν πίστην, λικμήσῃ αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς ἔ' οἱ γεωργα-
τεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ· ἔ' ἐφοβήθησαν τ' λαόν)· ἐβυσαν γὰρ ὅτι
πρὸς αὐτοὺς τ' ὡρῆσθαι τῶν) εἶπε.

20 Καὶ ὡρῆθησαν αὐτοὺς ἐκείνους ἐκείνους
ἐκείνους, ἀποκρινόμενοι αὐτοῖς δικαίως εἶναι· ἵνα
ἐπιλάβων) αὐτῶν) λόγους, εἰς τὸ ὡρῆσθαι
αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ ἔ' ἡμεῖν) .

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Δι-
δάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ δι-
δάσκεις, καὶ ἔ' λαμβάνεις πρὸς ὅσον, ἀλλ' ἐπ'
ἀληθείας τίνος ὁδὸν ἔ' Θεῷ διδάσκεις.

22 Ἐξέειπεν ἡμῖν Καίσαρα φόρον δεῖναι, ἢ ἔ' ;

23 Κατανοήσας ἃ αὐτῶν) τ' παικρῆσαν, εἶπε
πρὸς αὐτοὺς· Τί με πηροῦσθε; 24 Ἐπι-

- 24 Ἐπιδείξατέ μοι δηάριοι ἕως ἔχει ἐκείνα ἐπιγραφῶν; Ἀποκριθεῖσιν ὃ εἶπον· Καίσαρος.
- 25 Ὁ ὃ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδειξέ τίνω τῷ Καίσαρι· καὶ τῷ Θεῷ τῷ Θεῷ.
- 26 Καὶ ὅτε ἴχυσαν ἐπιλαβίαν αὐτῷ ῥήματι· ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσιοις ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτῷ, εἰσήγαγον.
- 27 Προσεληθῶσιν δὲ ἄλλοις τῷ σαδδουκαίῳ (οἱ ἀντιθέοις ἀνάστασιν μὴ εἶναι) ἐπηρώτησαν αὐτὸν·
- 28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἐγραψεν ἡμῖν· Ἐάνθρωπος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχει γυναῖκα, καὶ ἔτερος ἀπικνῶ ἀποθάνῃ· ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐκτελέσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
- 29 Ἐπὶ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ ἄσπυτος, λαβὼν γυναῖκα, ἀπέτεκεν ἄπικνον.
- 30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ ἔτερος ἀπέτεκεν ἄπικνον.
- 31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν. ὡσπύτως ὃ εἶποι ἐπὶ τῷ Θεῷ καὶ ἑλίπον τέκνα, καὶ ἀπέτεκεν.
- 32 Ὑστερον ὃ πάντων ἀπέτεκε καὶ ἡ γυνὴ.
- 33 Ἐν τῇ οὖν ἀποκρίσει, πρὸς αὐτῶν γένεσιν·
- 34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τέτεγαμεῖσιν καὶ ἐκ[αμίσκοι].
- 35 Οἱ δὲ κατὰ ξιωθῆσιν τοῦ αἰῶνος ἐκείνους τεγαμεῖσιν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν ἐκ νεκρῶν, ἔτεγαμεῖσιν, ἔτε ἐκ[αμίσκοι].

- 36 Οὐτε γὰρ ἀποθανεῖν ἐπιδύναμι' ἰσάγγελοι γάρ
 εἰσι· Ἐμοί ἐστι Θεὸς, τ' ἀναστασεως μοι ὄντις.
- 37 Ὅτι ἡ εἰρήνη ἡ οἰνεκρῶν, Ἐ Μωσῆς ἐκνήυσεν
 ἐπὶ τ' βάατ, ὡς λέγει Κύριοι τ' Θεὸν Ἀβραάμ,
 καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαάκ, καὶ τ' Θεὸν Ἰακώβ.
- 38 Θεὸς δὲ οὐκ ἐστὶ νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων·
 πάντες γὰρ αὐτὰ ζῶσι.
- 39 Ἀποκριθέντες δὲ πινες τῶν γραμματέων
 εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.
- 40 Οὐκ ἐπὶ ἡ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν ἐδέν·
- 41 Εἶπε ἡ ὡθὲς αὐτὸς· Πῶς λέγεσσι τ' Χρι-
 στὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι.
- 42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλ-
 μῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθε
 σὺ δεξιῶν μου,
- 43 Ἔως αὐτῶν ἡ ζωὴς ἐχθρὸς σου ὑποπόδιον τῶν
 ποδῶν σου·
- 44 Δαβὶδ οὕτως Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ
 πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι;
- 45 Ἀκούσθη δὲ πάντες ἡ λαὸς, εἶπε τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῦ·
- 46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελών-
 των καταπαλεῖν ἐν ψαλμοῖς, καὶ φιλέωντων
 ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγροαῖς, καὶ περὶ κατα-
 θερίας ἐν ταῖς σιναγωγαῖς, καὶ περὶ κλι-
 σίας ἐν τοῖς δείπνοις.
- 47 Οἱ καταπίουσιν ζωὴν οἰκίας τῶν χρηρῶν, Ἐσθ-
 φάσθ' μακρὰ πνεύματι ἡ ἐπιλήψοντι πι-
 ελοσώπτερον κρείμα.

Κιφ.

Κεφ. κα'. 21.

- 1 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τὸς βάρβαρους τὰ δῶρα
αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον ἑλθεῖν.
- 2 Εἶδεν δὲ καὶ πᾶσα χόρη πνιχρὰν βάρβα-
ρον ἐκεῖ δύο λεπτά.
- 3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χόρη
ἢ πτωχὴ αὕτη πλεῖον παύσιν ἔβαλεν.
- 4 Ἀπαντες γὰρ ἔτοιμα ἔσθλα δύναντο αὐτοῖς
ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τῆς Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τῆς τε-
ρήματος αὐτῆς ἀπαύει τὸ βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.
- 5 Καὶ πᾶσι λεγόντων αὐτῷ τὸ ἔργον, εἶπε·
καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεχόσμη), εἶπε·
- 6 Ταῦτα ἀφωρεῖτε, ἐλάσον) ἡμέραν σὺ
αἷς σὺν ἀφωρήσει) λίθου ἐπὶ λίθου ὡς ἐκ-
καλυφθήσεται.
- 7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκου-
λε, πότε ἔν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;
- 8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανεθῆτε·
πολλοὶ γὰρ ἐλάσον) ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέ-
γοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ ὁ κρηρὸς ἤχηκε. μὴ
οὖν πωροθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.
- 9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκατα-
στασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γίνεσθαι
πρωτον· ἀλλ' ὅσον ἄφως τὸ τέλος.
- 10 Τότε ἐλεγγὺ αὐτοῖς· Ἐρηρήσει) ἔθνη
ἐπὶ ἔθνη, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·
- 11 Σφομβήτε μεγάλοι καὶ τόπυς καὶ λιμοὶ

καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητέα τε καὶ σημεῖα ἀπὸ
 οὐρανοῦ μεγάλα ἔσονται.

12 Πρὸς ἅ τῶν ἀπάντων ἐπιβαλῶσιν ἐφ' ὑμῶν
 τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, ὡς ἄνθρωποι
 εἰς σιναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀθροίζουσιν ἐπὶ
 βασιλεῖς ἐν ἡγεμονίας, ἵνα κεν ἴδῃ ὄνοματός μου.

13 Ἀποβήσε) δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θιάθεσθε εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ ὡθ-
 μελιτᾶν ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν σύνεσιν καὶ σοφίαν, ἣ ἔ-
 δυνήσονται ἀντιπεῖν ἐδὲ ἀντικλιῶσθαι πάντες οἱ
 ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε ἃ ἐκ τῶν γονέων ἐ ἀδελφῶν
 ἐ συγγενῶν ἐ φίλων ἐ θανατώσασιν ἐξ ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ
 τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἢ μὴ ἀπόλη).

19 Ἐν τῇ ὑπερβολῇ ὑμῶν κτήσεσθε τὰς ψυχὰς
 ὑμῶν.

20 Ὅταν ἃ ἴδητε κυκλωθῆναι ὑπὸ στρατο-
 πίδων τῶν Ἱερουσαλήμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγι-
 κεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φυγέτωσαν εἰς τὰ
 ὄρη, ἐ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρέτωσαν, καὶ οἱ ἐν
 ταῖς χώραις, μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν.

22 Ὅτι ἡμέρα ἐκδικήσεως αὐταῖς εἰσι, τοῦ
 πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ ἃ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέουσιν ἐ ταῖς θηλα-
 ζήουσιν

- ζέσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆ γῆς, ἐὸν ὄργην ἐν ταῖς λαοῖς τέτων.
- 24 Καὶ πεσοῦν τὸ μαζὶ μαχαίρας, καὶ αἰχμη-
λωθησὺν εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἱερουσα-
λήμ ἔσται παύσμη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρη πλε-
ρωθῶσι καὶροὶ ἰδιῶν.
- 25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ
ἀστροῖς· καὶ ἐπὶ τῆ γῆς σεισμοὶ ἰδιῶν ἐν ἀπο-
λεία, ἡχέσης θαλάσσης καὶ σάλας.
- 26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ
θεοδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῆ οἰκουμένη· αἱ
γὰρ δυνάμεις τῶν ἔθνων σαλευθήσονται.
- 27 Καὶ ἔσται ὄψον τῶν ἡθῶν ἀνθρώπων ἐρχόμε-
νοι ἐν νεφέλῃ καὶ δυνάμει καὶ δόξης πολλῆς.
- 28 Ἀρχομένων τῶν τέτων γενεῶν ἀνακύψατε ἐ-
π' αὐρατὸς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ
ἀπολύτρωσις ὑμῶν.
- 29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ἴδτε τὸ
σοκλιῶ καὶ πάντα τὰ δένδρα.
- 30 Ὅταν αὐθιγῶσι ἤδη, βλέποντες ἑαυ-
τῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγύς τὸ τέλος ἐστίν·
- 31 Οὕτω ἔσται ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα,
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
- 32 Ἀκριβῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἂν μὴ παρέλθῃ ἡ
γενεὰ αὕτη, ἕως αὐτῶν πάντα γένηται.
- 33 Ὁ ἔθνος καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ
λόγοι μου ἂν μὴ παρέλθωσι.
- 34 Προσάχετε τῶν ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν
ὑμῶν

- ὑμῶν αἱ καρδίαὶ εὐκραιπάλη καὶ μέθη καὶ
 μεθύματα βιαιότης, καὶ αἰφνίδιος ἐφ'
 ὑμᾶς ἐπισηΐ ἡ ἡμέρα ἐκείνη·
- 35 Ὡς παρὰς ᾧ ἐπιλόσει ἐπὶ πάντας τὰς
 καρτηριώδεις ἐπὶ ᾧ ὄστωποι πάσης τῆ γῆς.
- 36 Ἀρρυσνεῖτε ἔν, ἂν παντὶ καρτῆ δειόμενοι,
 ἵνα καρταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ
 μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σαθῆναι ἔμωσθαι
 ἔξ ὑοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
- 37 Ἦν ἡ ἡμέρας ἐν ταῖς ἱερῶν διδασκῶν
 ταῖς δὲ νύκτας ἐξερχόμενοι ἠυλίζετο εἰς τὸ
 ὄρος τὸ καλεόμενον Ἐλαιῶν.
- 38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ᾠρῆριζε πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς
 ἱερῶν ἀκρῶν αὐτοῦ.

Κεφ. κβ'. 22.

- 1 Ἦν ἡ ἡμέρα δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγο-
 μένη πάχα·
- 2 Καὶ ἐζήτην οἱ δόχτερες ἔοι γραμματεῖς,
 τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτὸν ἐφοβῆνθαι ᾧ τὸ λαόν.
- 3 Εἰσηλθε ἡ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδα τὸν ἐπι-
 καλεόμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τῶν δώδεκα
 τῶν δώδεκα.
- 4 Καὶ ἀπιθῶν συνελάλησε τοῖς δόχτερεῦσι ἔ
 τοῖς σραληγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν ᾧ ᾧ αὐτοῖς.
- 5 Καὶ ἐχάρησαν καὶ σιωπῆντο αὐτῶν δό-
 χτερον δύναι.
- 6 Καὶ ἐξωμολόγησε καὶ ἐζήτην ἀκαρτίαν
 ἔξ ᾧ ᾧ αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.
- 7 Ἦν ἡ ἡμέρα

- 7 Πῶς οὖν ἡ ἐμὴ σὺν ἀζύμοις, ἐν τῷ ἵ
 θύειν τὸ πάχος.
- 8 Καὶ ἀπίστευε Πίτρον καὶ Ἰωάννην, ἐπιπύ-
 Πορεύονται ἐτοιμάσαι ἐμῶν τὸ πάχος, ὡς
 φάγωμεν.
- 9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Πῶς θύεις ἐτοιμάσωμεν;
- 10 Ὁ δὲ εἶπε αὐτοῖς· Ἴδτε, ἐπιπλύνετε ὑμῶν
 εἰς τὴν πόλιν, συναντήσατε ὑμῖν ἄνθρωποι πε-
 ρεμένοι ὕδατι καὶ βαπτίζοντες· ἀπολυθήσεται
 αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἵερωσάου.
- 11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδομητῇ τῆς οἰκίας· Λέγει
 σοι ὁ διδάσκαλος· Πῶς ἐστὶν τὸ καὶ ἄλυμα
 ὅπως τὸ πάχος μετὰ τῶν μαθητῶν με φάγω;
- 12 Καὶ εἶπεν ὑμῖν δεῖξέ μοι ἄνθρωποι μίση ἰσρα-
 ῆμῶν· ἐκεῖ ἐτοιμάσαι.
- 13 Ἀπλύνοντες δὲ ὄντες καθῆς ἐξηκον αὐτοῖς·
 καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάχος.
- 14 Καὶ ὅτε ἐχθύετο ἡ ὄρα, ἀνέστη, καὶ οἱ
 δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.
- 15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπιθύ-
 μησα τῶν τὸ πάχος φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ
 τοῦ με φαγεῖν.
- 16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅπως ἐπεὶ ἐμὴ φάσω ἐξ αὐτῶν,
 ἕως ὅτε πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
- 17 Καὶ δεξάμενος πόληρον, ἀχαρισήσας
 εἶπε· Λάβετε τῶν, ἐξ ἀφ' ἧς ἐτοιμάσαι ἑαυτοῖς·
- 18 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐμὴ πῶν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
 τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.
- 19 Καὶ

- 19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε·
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τὸ τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμα
μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τῷ ποιῆτε εἰς
τινὴ ἐμὴν ἀνάμνησιν.
- 20 Ὡσαύτως ἔτι τὸ πρῶτον, μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι,
λίβαν· Τῷ τὸ ποτήριον, ἡ κοινή δευτέρα ἐν
τῷ αἵματι μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.
- 21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με
μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.
- 22 Καὶ ὁ μὲν ἕως τοῦ ἀνθρώπου προσέειπε· τὸ
ὄνομα μου· πλὴν καὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκέλευε
δι' αὐτοῦ παραδίδοι.
- 23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ,
πῶς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τῷ μέλλοντι πρῶτος.
- 24 Ἐγένετο ἡ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ,
πῶς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.
- 25 Οἷ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν
κυβιλεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν
ἀεργεῖται καλεῖν.
- 26 Ὑμεῖς ἡ ἕχ' ἕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέ-
σθω ὡς ὁ νεώτερος· ἔοικὼς ὁ ἡμέτερος, ὡς ὁ διακονῶν.
- 27 Τίς γὰρ μείζων; ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ δευ-
τεροῦτος; ἢ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δεῖμι ἐν μέ-
σῳ ὑμῶν ὡς ὁ δευτεροῦτος.
- 28 Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ δευτεροκλήτοι μετ'
ἐμοῦ ἐν τοῖς πνεύματι μου.
- 29 Καὶ γὰρ δευτεροκλήτοι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι
ὁ πατήρ μου, βασιλείαν·

- 30 ἵνα ἰαδίητε καὶ πίητε ἐπὶ τῷ τραπίζῃ με
 ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσθητε ἐπὶ θρόνον.
 κείνοιτες ὡς δώδεκα φυλαὶς Ἰσραὴλ.
- 31 Εἶπε ἃ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ σα-
 ταῖας ἐξηγήσατο ὑμᾶς, ὅτι σιμάσθη ὡς τὸ σίτυον.
- 32 Ἐγὼ ἃ ἐδεδήλωσα σοὶ, ἵνα μὴ ἐκλείπη ἡ
 πίστις σου, καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξο
 τοὺς ἀδελφούς σου.
- 33 Ὁ ἃ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μὴ σὺ ἔτι μῶς
 εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον παραδίωξ-
 θήσῃ;
- 34 Ὁ ἃ εἶπε· Λέγω σοι Πέτρε, ἢ μὴ φωνήσῃ
 σήμερον ἀλέκτωρ περὶ ἡ τῆς ἀπειρήσῃ μὴ
 εἰδέναι με.
- 35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἀπίστευα ὑμᾶς ὡς περ
 βαλάντιον καὶ πῆρας καὶ ὑποδημάτιον, μὴ
 ἴσθῃ ὑστέρησαι; Οἱ ἃ εἶπον· Οὐδένος.
- 36 Εἶπεν ἔτι αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὅτι ἔχω βαλάντιον,
 ἀράτω, ὁμοίως ἔπῃραν ἔο μὴ ἔχων, πωλη-
 σάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἔσῃ ἀφορασάτω μάχαρρον.
- 37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ τῆς τῆς τοῦ γεγραμμένου
 δεῖ τελεθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ· Καὶ μὴ ἀνόμων
 ἐλογιάσθῃ. Καὶ γὰρ τὰ ῥηθῆναι ἐμῶς τέλει ἔχθῃ.
- 38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαρρον ἔσθῃ
 δύο. Ὁ ἃ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι.
- 39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη καὶ τὸ ἔσθῃ εἰς τὸ
 ἔσθῃ τῶν Ἑλαιῶν· ἠκολούθησαν ἃ αὐτῷ καὶ
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
- 40 Γενόμενος ἃ ἐπὶ τῆς τέρας, εἶπεν αὐτοῖς·

Προσύχεατε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πῆρασμόν.

- 41 Καὶ αὐτὸς ἀπαστάθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθος βολῶν, καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσήχετο,
- 42 λέγων· Πάτερ, εἰ βύβη παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τῆτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημα μὲν, ἀλλὰ τὸ σὸν γινώσθω.
- 43 Ὡφθη ἢ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐπιχύων αὐτόν.
- 44 Καὶ γινώσκων ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσήχετο, ἐγκύετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματός τε καὶ βαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.
- 45 Καὶ ἀναστὰς διπλῶς προσεύχεται, ἐλθὼν πρὸς τὰς μαθητάς αὐτοῦ, εὖρεν αὐτοὺς κριμαμένους διπλῶς τῆς λύπης.
- 46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί κριθάδετε; ἀναστάντες προσύχεατε, ἵνα μὴ εἰσελθῆτε εἰς πῆρασμόν.
- 47 Ἐπὶ ἢ αὐτοῦ λαλῶντος, ἰδὲ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰέδας, εἶς τὸ δώδεκα, προσήχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε πρὸς Ἰησοῦ φιλήσασα αὐτόν.
- 48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰέδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὡς οὐκ οἶδως;
- 49 Ἰδόντες ἢ οἱ πρὸς αὐτόν τὸ ἐσώδημον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ παλάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;
- 50 Καὶ ἐπάταξεν εἰς ἑξῆς αὐτῶν τὸ δεξιὸν τοῦ δεξιῆς, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ εἶς τὸ δεξιόν.
- 51 Ἀποκριθεὶς ἢ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐὰν εἰς τὴν ἑξῆς. Καὶ ἀψάμενος τοῦ ὡπίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν.
- 52 Εἶπε ἢ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὰς ὡς οὐκ οἶδως ἐπ'.

- ἐπ' αὐτὸν δὲ χαρῆς καὶ σπαιτηγῆς ἦσαν, καὶ
 πρεσβυτέρους. Ὡς ἐπὶ λησῶν ἐξεληλύθητε
 καὶ μαχαρῶν καὶ ξόλων,
- 53 Καθ' ἡμέραν ὄντος με μετ' ὁμῶν ἐν ταῖς
 ἱερῶν, ὅσα ἐξετείνετε ἐπὶ χεῖρας ἐπ' ἐμὴν ἄλλα
 αὐτὴ ὁμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα, ἐν ἡ ἕκαστα ἔσοκός τις.
- 54 Σουλαβόητες ἢ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ ἐπέστησαν
 αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ
 Πέτρος ἠκολούθη μακρόθεν.
- 55 Ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῶν αὐλῆς, καὶ
 συζητοῦσάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν
 ἐν μέσῳ αὐτῶν.
- 56 Ἰδὼσα δὲ αὐτὸν παραδόσκει πρὸς τὸν οἶκον
 αὐτῶν τὸ φῶς, καὶ ἀπειλάσασα αὐτὸν, εἶπε·
 Καὶ ἔτ' ἔσασα αὐτὸν ἰδῶν.
- 57 Ὁ δὲ ἠρῆσατο αὐτὸν, λέγων· Ἔγωγε οὐκ
 οἶδα αὐτόν.
- 58 Καὶ καὶ βραχὺ ἔπειτα ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη·
 Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε·
 Ἀἴρωμαι, ὅσα εἰμί.
- 59 Καὶ ἀσπίσης ὡσεὶ ὥρας μακρῆς, ἀπὸ
 τῆς διὰ χειρὸς λέγων· Ἐπὶ ἀληθείας καὶ
 ἔτος μετ' αὐτῶν ἰδῶν. Ἐγὼ Γαλιλαῖός ἐστιν.
- 60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἀἴρωμαι, ὅσα οἶδα ὁ
 λέγων. Καὶ ὡς ἀρχήμα, ἐπὶ λαλοῦσάντων αὐ-
 τῶν, ἐφάνησεν ὁ ἀλέκτωρ.
- 61 Καὶ σφραγίσας ὁ κύριος ἐπέβλεψεν ταῖς
 Πέτρος καὶ ὑπεμνήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον τοῦ
 κυρίου

Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
Φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἐκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ σωεχόντες τὸ Ἰησοῦν, συνέ-
παυζον αὐτῷ, δέροντες·

64 Καὶ παλαιὰ ψαλμοὺς αὐτὸν, ἔτυπον αὐ-
τῷ τὸ πρῶτωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέ-
γόντες· Προφήτης οὗτός ἐστιν ὁ πάσας σε.

65 Καὶ ἔτιρα πολλά βλασφημίας ἐλεγον
εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχη τὸ πρεσβυ-
τέριον τῷ λαῷ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς,
καὶ ἀνήγαγον αὐτόν εἰς τὸ στωδριον ἑαυτῶν,

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπέ ἡμῖν. Εἶπε
ἢ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω; ἢ μὴ πιστεύσητε·

68 Ἐὰν ἢ καὶ ἐρωτήσω, ἢ μὴ ἀποκριθῆτί μοι,
ἢ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου κατή-
μεν ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τῆς Θεοῦ.

70 Εἶπον ἢ πάντες· Σὺ εἶ εἰ ὁ υἱὸς τῆς Θεοῦ; Ὁ
ἢ πρὸς αὐτὸς εἶφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

71 Οἱ ἢ εἶπον· Τί ἐπιχρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας,
αὐτοὶ γὰρ ἠκέσαμεν ἀπὸ τῆς γνώσεως αὐτοῦ.

Κεφ. κγ'. 23.

1 Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν,
ἤγαγον αὐτόν ἐπὶ τὸ Πιλάτον.

2 Ἡρξάνθη δὲ κατηγορεῖν αὐτὸν, λέγοντες·
Τὸν ὄρομον ἀφείλοντο τὸ ἔθνος, καὶ
κωλύοις

κωλύοντες Καίσαρα φόρος δίδουσι, λέγεις; ἢ
 ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλεῖα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπερώτησεν αὐτοὺς, λί-
 γνων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας; Ὁ δὲ ἀπο-
 κριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπίστωσεν τὰς ἀρχιερεῖς
 καὶ τὰς ὄχλους· Οὐδὲν δόλομαι αἶποι ἐν τῷ
 ἀνθρώπῳ τούτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀναστεί τὸν
 λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξά-
 μηρ' ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἄρτι.

6 Πιλάτος δὲ ἀκύνσας Γαλιλαίῳ, ἐπ-
 ηρώτησεν εἰ ὁ ἀνθρώπος Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπιγνὼς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν,
 ἀπέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὅτι αὐ-
 τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸ Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν·
 ὡς γὰρ θέλων ἐξ ἱκανῶν ἰδεῖν αὐτὸν, ἀπέ-
 ἀκύνει πολλὰ πρὸς αὐτὸν· ἔηλπιζε ἰσημεῖον
 ἰδεῖν ὡς αὐτῷ γινόμενον.

9 Ἐπερώτησεν δὲ αὐτὸν ἐν λόγῳ ἱκανοῖς·
 αὐτὸς δὲ ἐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἰσηκόντων δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
 ματεῖς ἀτόμως κατήγηρῶντες αὐτοῦ.

11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύ-
 μασι αὐτοῦ, ἔειμπαίξας, πρὸς αὐτὸν ἐ-
 δῆλα λαμπρὰν, ἀπέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Πιλάτῳ.

12 Ἐγγύοντες δὲ φίλοι οὗ, τε Πιλάτος καὶ ὁ

Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων
 παροῦσθαι γὰρ ἐν ἔχθρα ὄντες πρὸς ἑαυτοὺς.

- 13 Πιλάτῳ δὲ, συγκαταστήσαντες τὰς δό-
 χειρεῖς καὶ τὰς ἀρχοντας καὶ τὸν λαόν,
 14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσβλέψατέ μοι ἢ
 ἄνθρωποι τῆτον, ὡς ἀπορέφονται ἢ λαόν, καὶ
 ἰδὲ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, ἐδὲν δό-
 ρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τέτῳ αἴτιον, ὡς καὶ ἡγο-
 ρεῖτε κατ' αὐτοῦ.
 15 Ἀλλ' ἐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμῶς
 πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδὲ, ἐδὲν ἀξιοὶ γενάτε ἐπὶ
 πεπραγμένον αὐτοῦ.
 16 Παιδύσας οὐκ αὐτὸν ἀπολύσω.
 17 Ἀνάγκη ἣ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς καὶ ἑορτὴν ἕνα
 18 Ἀνεκράξαν ἣ παμπαληθεῖς, λέγοντες· Αἶρε
 τῆτον, ἀπολύσον δὲ ἡμῖν ἢ Βαραββᾶν.
 19 Ὅς τις ἦν ἀπὸ τῶν ἰουδαίων ἡγομένην ἐν τῇ
 πόλει καὶ φόνοι βεβλημένῳ εἰς φυλακίαν.
 20 Πάλιν οὐκ ὁ Πιλάτῳ παροσεφώησεν, θέ-
 λων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν.
 21 Οἱ δὲ ἐπιφώνον, λέγοντες· Στάρωσαν,
 σταύρωσον αὐτόν.
 22 Ὁ ἣ τρίτος εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν
 ἐποίησεν ἢ τῷ; ἐδὲν αἴτιον γενάτε δόρ-
 ον ἐν αὐτῷ· παμύσας ἔν αὐτοῖς ἀπολύσω.
 23 Οἱ δὲ ἐπέκρινον φωναῖς μεγάλαις, αὐτέ-
 μηροι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κρείχουσι αἰ-
 φωνὰ αὐτῶν καὶ τῶν δόχειρων.

- 24 Ο ὃ Πιλᾶτος ἐπέκεινεν χιτῶνα τὸ αἰ-
τημα αὐτῶν.
- 25 Ἀπίλυσεν ὃ αὐτοῖς τὸ ἄσπασπιον ἐφ' οὗ
βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἠτύθη τὸ ὃ
Ἰησοῦν παρίδωκεν τῷ πλημμελεῖ αὐτῶν.
- 26 Καὶ αἷς ἀπήλασον αὐτὸν, ἐπιλασθέντες Ἰμω-
νὸς Ἰωσὸς Κυρηναῖος ἔρχομενος ἀπ' ἀρχῆς, ἐπί-
θησαν αὐτῷ τὸ στυγερόν, φερὸν ὀπίσω τοῦ Ἰησοῦ.
- 27 Ἡ κοιλία ὃ αὐτῷ πολὺ πληθύνει ἔλαβεν καὶ
γωνασκῶν· αἷς ἐκὸπθη καὶ ἐθρήνησεν αὐτὴν.
- 28 Στραφεῖς ὃ ὡρῶς αὐτῶς ὁ Ἰησοῦς, ἐπιθυ-
ζαίρας Ἰερουσαλὴμ, μὴ κλαίῃς ἐπ' ἐμὲ, πληθ-
ὸν ἐφ' ἰουδαίους κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν·
- 29 Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχεται ἡμέρας ἐν αἷς ἰουδαί-
αί· καὶ κοιλίας αἷς ὑμῶν ἐχθήσονται,
καὶ μαστὶ οἱ ὑμῶν ἐθήλασαν.
- 30 Τότε ἄρξονται λίγα ἡμέρας· Πίστετε
ἐφ' ἡμᾶς· ἔτι βροτοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.
- 31 Ὅτι ἐν τῷ ὕδατι ξύλων ταῦτα ποιῶσι,
ἐν τῷ ξηρῷ τὸ γῆρας;
- 32 Ἡ γῆρας ὃ καὶ ἔτιροι δύο κακῆργισαὺ αὐ-
τῷ ἀναρεθύνονται.
- 33 Καὶ ὅτι ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ τόπον τὸν καλέμενον
Κρυθίον, ἐκεῖ ἐπαύρωσαν αὐτοὺς ἐν τῆς κακῆρ-
γας· ὃν μὴ ἐκ δεξιῶν, ὃν ὃ ἐξ ἀριστερῶν.
- 34 Ο ὃ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς·
ὃ γὰρ οἴδασιν τί ποιῶσι. Διαμεριζόμενοι ὃ
τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἴσθαλοι κληρονομήσουσιν.

35 Καὶ εἰσήκεν ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκλήθη-
ζον ἢ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες·
Ἄλλως ἴσως, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ ἕτις ἐστὶν ὁ
Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον ἢ αὐτῷ καὶ οἱ σραϊκῶν, ὡς σαρ-
χήριοι ἐξ ἑσθῶν ὡς σφύροισι αὐτῷ.

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰου-
δαίων, σῶσον σεαυτὸν.

38 Ἦν ἢ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ
γεράμμασιν Ἑλληνικαῖς καὶ Γραικικαῖς καὶ
Ἑβραϊκῶν· Οὗτος ἐστὶν ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

39 Εἷς ἢ τῶν κρημαθέντων κακῶν ἐβλα-
σφήμα αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶ-
σον σεαυτὸν καὶ ἡμῶν.

40 Ἀποκρίθεις ἢ ὁ ἕτερος ἐπέμεινε αὐτῷ,
λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸ Θεόν, ὅτι ἐν τῷ
αὐτῷ κείμενα εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὴ δισσώμεθα· ἄξια γὰρ ὅταν
ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· ἕτις ἢ ἐδὲν
ἄτοπον ἐπράξει.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί με, Κύριε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν λέγω σοι,
σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῇ ἑσθῇ σου.

44 Ἦν ἢ ὡσεὶ ὄρα ἐκλήκη σκότος ἐχθρότης ἐφ'
ὄλλω τῷ γένει, ἕως ὥρας συνάτης.

45 Καὶ σκοτίσθη ὁ ἥλιος, ἐξήσθη τὸ καὶ ἀπί-
στουμα ἕνα ἕμιστον.

46 Καὶ

- 46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ ἰησοῦς εἶπε·
 Πάτερ, εἰς χεῖράς σου ὡραζήσομαι τὸ
 πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.
- 47 Ἰδὼν ᾧ ὁ κενταυραρχὸς τὸ θρόνον, εἶδὲ-
 ξασε τὸ Θεόν, λέγων· Οὕτως ὁ ἀληθινὸς
 ἔστ' ὁ δίκαιος ἰω.
- 48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραθρόνοι ὄχλοι
 ἐπὶ τὴν θρωόνον ταύτην, θεωροῦντες τὰ θρό-
 νομα, τύπλοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπὲρ ἑαυ-
 τῶν.
- 49 Εἰσήκουσαν ᾧ πάντες οἱ γυναικὶ αὐτῆς μα-
 κρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακροθήσασαι
 αὐτῆς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἴδασαι ταῦτα.
- 50 Καὶ ἰδὼς ἡ μήτηρ ὀνόματι Ἰωσήφ, βυλάτης
 ὑπάρχων, αἴτη ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,
- 51 (οὗτος ἔσται ἰω συγκρατοῦμενος τῇ
 βυλῇ ἐκ τῆς πρῆξι αὐτῶν) ἀπὸ Ἀσθαθαίας
 πόλεως τῆς Ἰουδαίας· ὅς ἐσθρασε δὲ καὶ αὐ-
 τὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
- 52 Οὗτος ὡρασε λῶν τὸν Πιλάτον, ἠτήσατο
 τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ.
- 53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ συνέλιξεν αὐτὸ σι-
 δῶνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξότυπῳ, ὃ
 ἔσται ἰω ἐδὲπω ἐδὲις κείνου.
- 54 Καὶ ἡμέρα ἰω ὡρασε σάββα-
 θον ἐπέφωσκε.
- 55 Κατακροθήσασαι ᾧ ἐ γυναῖκες, αἵτινες
 ἦσαν συνακροθήσασαι αὐτῆς ἐκ τῆς Γαλιλαίας,
 ἔθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐπέφη τὸ σῶμα
 αὐτῆς.

56 Ὑποσρέψασα ἡ θλίμασαν δρώματα ἐ μύ-
ρα· ἐ τὸ μὲν σαββαθὸν ἠσύχασαν καὶ τὸ εὐθιγόν·
Κεφ κδ'. 24.

1 Τῆς μίᾳ τῆς σαββάτων, ὄρθρου βαθέως
ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα, φέροντες ἀθητοίμα-
σαν δρώματα καὶ λίνες σὺν αὐταῖς.

2 Εὐροὶ δὲ τὸ λίθος ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τῆς
μνημεῖος·

3 Καὶ εἰσιλθῆσασα ἔχοντες τὸ σῶμα τῆς
Κυρίας Ἰησοῦ,

4 Καὶ ἐβλέψοντες ἐν τῷ ἀφωροῦν αὐτῶν
καθὼς τούτοις, καὶ ἰδόντες δύο ἀνδρες ἐπέστησαν αὐ-
ταῖς ἐν ἐσθήσειν ἁσραπίστοις·

5 Ἐμφόβων δὲ ἠλοομένων αὐτῶν, ἐκλινῶ-
σάντων τὸ πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ γῆλον, εἶπον πρὸς αὐ-
τάς· Τί ζητεῖτε τὸ ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὡδε, ἀλλ' ἠγέρθη. μνησθήσεως ὡς
ἐλάλησεν ὑμῖν, ἐπὶ ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παρῆ-
σθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, ἐ-
σαυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμνησθήσασα τῶν ῥημάτων αὐτῶν.

9 Καὶ ὑποσρέψασα ἀπὸ τῆς μνημεῖος ἀπήλ-
θον ἑκάστη παίειν τῶν ἐνδοχῶν ἐ πῦσι τῶν
λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαλιῆ Μαρία ἐ Ἰωάν-
να καὶ Μαρία Ἰακώβου, ἐ αἱ λοιπαὶ, σὺν αὐ-
ταῖς. αἷ ἔλεγον πρὸς τὸς ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ

- 11 Καὶ ἐφάνησαν εὐώπιοι αὐτῶν ὡσεὶ λῆ-
 ρα τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσυν αὐταῖς.
- 12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμον ἐπὶ τὸ μη-
 μείον καὶ ὠδύσθη βλέπει τὰ ὅτινα πέ-
 ρα μῦθα· καὶ ἀπῆλθε, ὡς εἰς αὐτὸν ἰου-
 μαζῶν τὸ γεγραμμένον.
- 13 Καὶ ἰδὼν δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορδύμοιοι ἐν
 αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμῳ ἀπίχματος σταδίου
 ἐξήμιτου ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ, ἧσθησαν Ἐμμανὺς.
- 14 Καὶ αὐτοὶ ἐμίλυν ὡς ἀλλήλους ὡς
 παῖνι τὸ συμβεβηκότων τέτυτοι.
- 15 Καὶ ἐχρῆστο ἐν ταῖς ἀμιλίαις αὐτὰς ἐσσηεῖν,
 καὶ ὡς ὁ Ἰησοῦς ἐχρῆσται συνεπαρδίετο αὐτοῖς.
- 16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκροσθῆναι ἔβη μὴ
 ἐπιγινῶναι αὐτοῖς.
- 17 Εἶπε δὲ ὡς αὐτάς· Τίνας οἱ λόγοι ἔτι
 ἔσ ἀντιόαλλαι ὡς ἀλλήλους ὡς παῖνι τῶν,
 καὶ ἐσὲ σκώρωποι;
- 18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς τὸ ὄνομα Κλεόπας,
 εἶπε ὡς αὐτόν· Σὺ μόνον παροικεῖς ἐν
 Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὡς ἔγνω τὰ ἡσώματα ἐν
 αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;
- 19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐ-
 τοῖς· Τὰ ὡς Ἰησοῦς ἔβη Ναζωραῖος, ὃς ἐχρῆστο
 ἀπὸ τῆς πόλεως, διωκόμενος ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ
 ἐναντίον τῶν Θεῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.
- 20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν, οἱ ἀρχιερεῖς,
 καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ
 ἐσώρωσαν αὐτόν·

- 21 Ἡμεῖς ᾧ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτῆσαι τὴν Ἰσραήλ· ἀπὸ γὰρ σὺ πάντας τούτους, τρίτῃ ταύτῃ ἡμέρᾳ ἀγῆ σήμερον ἀφ' ἑταῦτα ἐγένετο.
- 22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες ἄνθρωποι ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμῶς, γυνώμεθα ὁρῆσαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον·
- 23 Καὶ μὴ εὐρεῖσθαί τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγεσθαί καὶ ὁπλοῖσθαι ἀγγέλων ἐνεργεῖν, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.
- 24 Καὶ ἀπῆλθον ἄνθρωποι τῶ σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὐρον ἕταν κατὰ τὸ εἶπε ἡμῖν γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν ᾧ οὐκ εἶδον.
- 25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτάς· Ὡς ἀνόητοι ἐβραδεῖς τῆ καρδίας ἔχετε πᾶσι ἐπὶ πάντων οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται.
- 26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸ Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ δόξαν αὐτοῦ;
- 27 Καὶ ἀρξάμεθα ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶ προφητῶν, διημερώσει αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς ταῖς περὶ αὐτοῦ.
- 28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὸ κώμην ἃ ἐπορεύοντο· ἐαυτὸς προσποιεῖτο πόρρωτέρω πορεύεσθαι.
- 29 Καὶ περιβιάσαντο αὐτὸν, λέγουσιν· Μένον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἰαπείραν ἐστὶ, καὶ κέκλιεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσήλθε ἔμειναν σὺν αὐτοῖς.
- 30 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς κλαυθῆραις αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸ ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδε αὐτοῖς.

- 31 Αὐτῶν ἃ διλώοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπίγνωσαν αὐτοὶ καὶ αὐτὸς ἄφασις ἐχθροῦ ἀπ' αὐτῶν.
- 32 Καὶ εἶποι ὡς ἀπλήτως· Οὐχὶ ἡ καρδίη ἡμῶν κρηομένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλη ἡμεῖς ἐν τῇ ὁδοῦ, ἔως διλώοιχθῃ ἡμεῖς ἕως γραφᾶς;
- 33 Καὶ ἀναστῆις αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄρον σωτηροποιήτους τὺς ἐνδοκῶ καὶ τὺς σὺν αὐτοῖς.
- 34 Λέγωντας· Ὅτι ἠγγέλθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ἔφη Σίμωνι.
- 35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο αὐτῷ ἐν τῇ ὁδοῦ· Ἐως ἐγνωσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει Ἐἴρη.
- 36 Ταῦτα ἃ αὐτὸς λαλήσων, αὐτὸς ὁ ἰησοῦς ἔφη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.
- 37 Πτοηθέντες ἃ καὶ ἐμφροὶ ἡσώμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.
- 38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί πτοησάμενοι ἐστὲ, καὶ ἀλαλοῦσθε ἀναδύσσει ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
- 39 Ἰδοὺ ἕως χεῖρας μου ἔστι τὺς πόδας μου ἐπ' αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· Ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδτε ὅτι πνεῦμα σπέρκα ἔστι ἐν ἐγώ, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.
- 40 Καὶ τὺτο εἰπὼν ἐπέδραξεν αὐτοῖς ἕως χεῖρας καὶ τὺς πόδας.
- 41 Ἐπ' ἃ ἀπιστήσαν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χειρῶν, καὶ ἡσώμενοι, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχάτε ἡ βεβαίωμα ἐν ἡμῖν;

- 42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθῦς ὀπίθ' ἑ-
 ρου, καὶ ἀπὸ μελισσῶν κηρίαι.
- 43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαθον.
- 44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι ἔς ἐλάλησα
 πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ ᾧ σιωπῶ ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆ-
 ναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μω-
 σέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.
- 45 Τότε διῶοιξεν αὐτῶν τὸ νῦν, καὶ σιωπῆσαι
 ἔειπε ἑαυτοῦ.
- 46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἔτι γεγραπτόν ἐστι
 ἕως ἰδέσθαι τὸ Χρῆσθαι, καὶ ἀναστῆσαι ἐκ
 νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
- 47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
 ἐν ἅσιν καὶ ἀφεσὶν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ
 ἔθνη, ἀρχαὶ ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
- 48 Ὑμεῖς δὲ ἴστε μαρτυρεῖτε ταῦτα.
- 49 Καὶ ἰδὼν, ἰγὼ ἀποπέμψω ὑμᾶς ἐκ Ἱερουσαλήμ
 καὶ ἐκ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καρδίαις ἐν
 τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως ἢ ἐσθύνθητε διώα-
 μιν ἐξ ὑψους.
- 50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ
 ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς.
- 51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς,
 δίσση ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸ ἕρανον.
- 52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνησάμενοι αὐτῷ, ἐπέσρε-
 ψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
- 53 Καὶ ἦσαν ἀγαπᾶντες ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνεῖντες
 καὶ εὐλογεῖντες τὸ Θεῖον. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κιφ. α'. Ι.

- 1 **Ἐ**Ν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸ Θεόν, ἔστις ἡμεῖς ὁ λόγος.
- 2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸ Θεόν.
- 3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἓν ὃ μὴ γένηται.
- 4 Ἐν αὐτῇ ζωῇ ἦν, ἣ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.
- 5 Καὶ τὸ φῶς ὅσοις τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ ἐκρέμασεν.
- 6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπιστελλόμενος τῷ Θεῷ, ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννης.
- 7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ πρὸς τὸ φῶς, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.
- 8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ πρὸς τὸ φῶς.
- 9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα τὸν ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.
- 10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
- 11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν ἐκρέμασαν.

12 Ὅσοι

- 12 Ὅσοι ἦ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν τέκνα Θεῷ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν
εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
- 13 Οἱ οὖν ἐξ αἱμάτων, ἐδὲ ἐκ θελήματι Θεοῦ σαρκῶς, ἐδὲ ἐκ θελήματι ἀνδρῶς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγενήθησαν.
- 14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (καὶ ἐθεασάμεθα πλὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς πατρὸς) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.
- 15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, ἔκκραζας λέγων· Οὐκ ἔγωγ' ἔειπον· Ὁπίσω με ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτος με ἔγωγ'.
- 16 Καὶ ἐκ τῆς πληρώματός αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀπὸ χάριτος.
- 17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.
- 18 Θεὸν ἐθεὶς ἰώρακε πᾶσι· ὁ μονογενοῦς υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸ κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.
- 19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπίστευαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λουῖται, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ;
- 20 Καὶ ἀπελόγησε, καὶ οὖν ἠρνήσατο· ἔωμολόγησεν· Ὅτι οὖν ἐγὼ ὁ Χριστός.
- 21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἡλία εἶσὺ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ ἠραφῆτης εἶσὺ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ.
- 22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν ὄνομα τοῖς

τοῖς πῖμψασι ἡμῶς· τί λέγεις περὶ σταυτοῦ;
 23 Ἐφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος εἰς τὴν ἐρήμω·
 Εὐθύνατε τὸ ὄδον Κυρίου· καθὼς εἶπε Ἡσαΐας
 ὁ θεοφῆτης.

24 Καὶ οἱ ἀπειταλημόν, ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων·

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί
 οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, ἢ τε
 Ἡλίας, ἢ τε ὁ θεοφῆτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ
 βαπτίζω ἐν ὕδατι· μίστε· ἃ ὑμῶν ἔσηκιν
 οἱ ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

27 Αὐτός ἐστι ὁ ὀπίσω με ἐρχόμενος, ὃς ἔμ-
 προσθεν με γέγονεν· ἢ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος
 ἵνα λύσω αὐτῷ τὸ ἱμάτιον τῆς ὑποδήματός.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαθαρά ἐγένετο πέραν τῆς
 Ἰορδάνου, ὅπου Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐκείνῃ βλεψὴ ὁ Ἰωάννης τὸ Ἰησοῦν
 ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἄμιός
 μου· ὃς ἐξ ὀύρου τῆς ἁμαρτίας τῆς ἡσυχίας.

30 Οὗτός ἐστι περὶ ὃς ἐγὼ εἶπον· Ὁπίσω με
 ἐρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθεν με γέγονεν· ὅτι
 ἄξιος ἐστὶς με ἰδεῖν.

31 Καὶ γὰρ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανε-
 ρωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, ἃ ἔτετο ἡλθοῖ ἐγὼ ἐν
 τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι πε-
 ρεῖται τὸ πνεῦμα καθαδοῦτον ὡσεὶ σαπυ-
 ρὸν ἐξ ὕδατος, καὶ ἔμεινεν ἐκ' αὐτόν.

- 33 Καὶ ἰδὼν ἤδη αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζεν ἐν ὕδατι, ἐκείνος μοι εἶπεν· Ἐφ' οὗ αὐτὸς ἰδὼς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, ἔγὼ εἶπον ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἀγία.
- 34 Καὶ ἰδὼν εἴραμαι, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι ἔγὼ εἶμι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
- 35 Τῇ ἐπιπέσει πάλιν εἰσηκὼς ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῶν δύο.
- 36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπαλεῖν, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.
- 37 Καὶ ἤκουσαν αὐτῶν οἱ δύο μαθηταὶ λαλῶντες, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.
- 38 Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενοι αὐτοὺς ἀκολούθησας, λέγει αὐτοῖς·
- 39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί (ὃ λέγει ἱερμωσύμωρον, διδάσκαλε) πῶς μὲν;
- 40 Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον ἑεῖδον πῶς μὲν· καὶ παρ' αὐτῶν ἔμνησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. ὦρα δὲ ἡμεῖς ὡς δεχάτη.
- 41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀκολούθησαν αὐτῷ.
- 42 Εὐρίσκει δὲ τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστὶν ἱερμωσύμωρον ὁ Χριστός.
- 43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννου· σὺ κληθήσῃ Κηφαῖ· ὃ ἱερμωσίμωρον Πέτρος.

- 44 Τῇ ἰππώρει ἤγαγεν ὁ Ἰησοῦς ἐξ ἰλῶν
 οὓς ἔ Γαλιλαίαν· καὶ Δορίαν Φιλιππον, καὶ
 λέγα αὐτῶν· Ἀγαθὴν μοι.
- 45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βεθσαιδά, ἐκ
 τῆ πόλεως Λιδρίας καὶ Πίττας.
- 46 Εὐρέσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ
 λέγα αὐτῶν· Οἱ ἔγραψεν Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ
 καὶ οἱ εὐφρῆται, ἀρέσκοντες Ἰησοῦ τῷ υἱοῦ
 Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρεθ.
- 47 Καὶ εἶπεν αὐτῶν Ναθαναὴλ· Ἐκ Ναζα-
 ρεθθ δυνάταί τι ἀγαθόν εἶναι; λέγα αὐτῶν
 Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἰδοῦ.
- 48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἰσχυρόν
 πρὸς αὐτόν, καὶ λέγα πρὸς αὐτῶν· Ἰδοὺ ἀλη-
 θῶς Ἰσραηλίτης ἐστὶν ὁ δόλος σου ἴσα.
- 49 Λέγει αὐτῶν Ναθαναὴλ· Ποῦτι με γνώσκεις;
 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῶν· Προῦσι Φί-
 λιππον φωνῆσαι, ὅτι ἐκ ὑπὸ τῆ σκεπῆς, εἶδόν σε.
- 50 ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγα αὐτῶν·
 Γαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
 τοῦ Ἰσραὴλ.
- 51 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῶν· Ὅτι εἶ-
 πόν σου· Εἶδόν σε ὑπὸ τῆ σκεπῆς, πι-
 στεύεις μείζονα τούτων ὅψη.
- 52 Καὶ λέγα αὐτῶν· Ἀμὲν ἀμὲν· λέγω ὑμῖν·
 ἀπ' ἀρχῆς ὅψησθαι τὸν υἱόν ἀνωθέντα, καὶ τὸν
 ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντος καὶ κραβατι-
 νοῦτος ἐπὶ τὸν υἱόν τοῦ ἀνθρώπου.

Κιφ.

Κεφ. β'. 2.

- 1 **Κ**αὶ τῆ ἡμέρα τῆ τρίτῃ γάμο ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆ Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.
- 2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.
- 3 Καὶ ὑστερήσαντο οἶνον, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον σὺ ἔχουσι.
- 4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι; ἔγωγε καὶ ἡ ἄρρα μου.
- 5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς ἀφικνούμενοις· Ὅ,τι αὐτὴ λέγει ὑμῖν ποιήσατε.
- 6 Ἦσαν ἰκεῖ ὕδρια λίθινα ἕξ, κέμβρια κατὰ τὸν ἔθωπον τῶν Ἰουδαίων, χωρηῶσα ἀνὰ μετρηθεὶς δύο ἢ τρεῖς.
- 7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε ταῦτα ὕδριας ὕδατος. Καὶ ἐγένισαν αὐταῖς ἕως ἄνω.
- 8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε ταῦτα ἄρχιτεκλίω. Καὶ ἤνεγκαν.
- 9 Ὡς ἰδούσα δὲ ὁ ἀρχιτεκλίω τὸ ὕδωρ οἶνον γενημένον, (καὶ σὺκ ἠδὲ πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ ἀφικνούμενοι ἠδὲσαν οἱ ἠνιπληρότεροι τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τὸν υἱὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ τὸν ἀρχιτεκλίω.
- 10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Παιῖς ἄνηρω καὶ πρῶτος τῆς κεφαλῆς οἶνοι πίθησι, καὶ ὅταν μεθυσῶσι, τότε τὸ ἐλάσω· σὺ τετήρηκας τὸν οἶνον ἕως ἄρτι.
- 11 Ταῦτόν ἐποίησε ὁ ἀρχιτεκλίω τὸ σημεῖον ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆ Γαλιλαίας, ἐξέφανίρωσε τὸ

τίω δόξασ αὐτῷ· καὶ ἐπίστωσαν οἱ αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

- 12 Μισπὲ τῷ ἔθραϊβη οἱ Καρφαίμα, αὐτοῖς
Ἐἡμήτηρ αὐτῷ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτῷ· καὶ ἐκεῖ ἵμνωσαν ἡμεῖς ἡμῖνας.
- 13 Καὶ ἐξῆς ἐν τῷ πύχα τῷ Ἰουδαίῳ, καὶ ἀνί-
βη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.
- 14 Καὶ ὄρει ἐν τῷ ἱερῷ τῆς πωλυῖως βίως
καὶ ὠρθάβα καὶ ὠφειστῆς, καὶ τῆς κερ-
ματικῆς καὶ κρηθῆρας.
- 15 Καὶ ποιήσαντες φραγάλλιοι ἐκ χοιρίων,
πάντες ἐξίβαλλον ἐκ τῷ ἱερῷ, πᾶσι τῷ ὠρθάβα
καὶ τῆς βόας· καὶ τῷ κρηθυβιῶν ἐξίχον τὸ κίρ-
μα, καὶ ἔα τραπεζῆς ἀνίστησι.
- 16 Καὶ τοῖς ἔα ὠφειστῆς πωλυῖον οἶπον·
Ἄφρατι πῶτε ἐπίστων· μὴ ποιῆτε τὸ οἶον τῷ
πατρὸς μου οἶον ἱεροῦ.
- 17 Ἐμνήσθησαν ὁ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, ὅτι γε-
ραμῆροι εἰσίν· Ὁ ζῆλος τῷ οἶον (εὐ κα-
τίφαγέ με.
- 18 Ἀπεκρίθησαν ἔν οι Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον
αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι πῶτε
ποιεῖς;
- 19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπον αὐτοῖς· Λύσαντες τὸ
ναὸν τῶτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἵστασθαι αὐτῷ.
- 20 Εἶπον ἔν οι Ἰουδαῖοι· Τί οὐκ ἔρα καὶ
ἐξ ἱερῶν ἀποδομῆται ὁ ναὸς ἕτος, καὶ σὺ ἐν
τρὶσὶν ἡμέραις ἵστασθαι αὐτῷ;

21 Ἐκείνῳ ᾧ ἔλεγε πρὸς τὸν Ἰησοῦν ὅτι σὺ μὲν
αὐτῷ.

22 Ὅτε οὖν ἠγάγη ἐκτεκρῶν, ἐμνήσθησαν
οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ὅτι τῷτο ἔλεγε αὐτοῖς·
καὶ ἐπίστυσαν τῇ γραφῇ, ἔτι λόγῳ ᾧ εἶ-
πεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς ᾧ ἰὼ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πιάχῃ ἐν
τῇ ἰορδάνῃ, πολλοὶ ἐπίστυσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐ-
τῷ, θεωρῶντες αὐτῷ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησεν.

24 Αὐτὸς ᾧ ὁ Ἰησοῦς εὖτε ἐπίστυεν ἑαυτὸν
αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ αὐτὸν γινώσκον πένθος·

25 Καὶ ὅτι ἔχρειαν εἶχεν ἵνα πῶς μαρτυρή-
σῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί
ἰὼ ἐν τῷ ἄνθρωπῳ.

Κεφ. γ'. 3.

1 Ἦν ᾧ ἄνθρωπος ἐκ τῶν φαρισσαίων· Νικη-
δημῶ ὄνομα αὐτῷ, ἀρχὴν τῶν Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ᾧ ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ραββί, σὶ δίδαξόν με ὅτι ἀπὸ Θεοῦ
ἐλήλυθας διδάσκαλος· ἐδοῖς γὰρ ταῦτα τὰ
σημεῖα διδάσκειν ἃ σὺ ποιεῖς ἵαν μὴ ᾧ
ὁ Θεὸς μετ' αὐτῷ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὲν
ἀμὲν λέγω σοι, ἵαν μὴ ἴς γνηθῆ ἄνωθεν,
ἔδωκα ᾧ ἰδεῖν τὴ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικηδημῶ· Πῶς
διδάσκει ἄνθρωπος γνηθῆναι ἵαν ἄνωθεν,
μὴ δίδωται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς
αὐτῷ

αὐτῷ δώτερον ἐισέλθῃ καὶ ἡμετερώμα;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ἵαν μή τις ἡγηθῆ ἔξ ὑδάτος καὶ πνεύματος, ἢ δύναιτο ἐισέλθῃ εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ ἡγηθημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σπέρξεται· τὸ ἡγηθημένον ἐκ τοῦ πνεύματος, πνεύματι ἐστίν.

7 Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπον σοι· Δεῖ ὑμᾶς ἡγηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὸ φωνεῖ αὐτῷ ἀκούς, ἀλλ' οὐκ οἶδας πῶς ἔρχεται καὶ πῶς ὑπάγει· ὅπως ἐστὶ πᾶς ὁ ἡγηθημένος ἐκ τοῦ πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπε αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα ἡγεῖσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ἔτι εἶπε αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, ἔτι ταῦτα ἔγινώσκεις;

11 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι οὐκ οἶδα μὲν λαλεῖν, ἔδοξε μοι εἰπεῖν μαρτυροῦν καὶ τίς μαρτυρεῖται ἡμῶν ἢ λαμβάνει.

12 Εἰς ἐπίγραμμα εἶπον ὑμῖν, ἔτι πιστεύετε πᾶς, ἵαν εἶπον ὑμῖν τὰ ἐπερφητὰ, πιστεύετε;

13 Καὶ ἔδοξε ἀναβῆναι εἰς τὸ ἔρανον οἱ μὲν ὁ σὺν τῷ ἔρανον καὶ ὁ ἄλλος, ὁ μὲν τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἄλλος τῷ ἔρανον.

14 Καὶ κηρῶς Μωσῆς ὑψώσεται ὅφιν ἐν τῇ ἱερῆμῳ, ὅπως ὑψωθῆται δοῦναι τὸν ἄνθρωπον.

15 Ἴνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

- 16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν ἕν αὐτοῦ τὸν μονογεῆν ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλη, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.
- 17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλε ὁ Θεὸς τὸν ἕν αὐτῷ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.
- 18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔκρινε· ὃ μὴ πιστεύων, ἤδη κρίνεται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
- 19 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλάληθην εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ὧ γὰρ ποιησάμενοι αὐτῶν τὰ ἔργα.
- 20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ σὺ ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
- 21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτῷ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστὶν εἰρὰς μετὰ.
- 22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἐκεῖ διέτριβον μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτίζον.
- 23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰώνι, ἐγγὺς τοῦ Σαλῆμου, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβάπτίζοντο.
- 24 Οὕτω γὰρ ἦν βεβαρημένον εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

- 25 Ἐξήλθη ὁ ζήτησις ἐκ τῆς μαθητῶν ἰωάν-
νου μὲν Ἰουδαίον ἀπὸ καπυρομακῆ.
- 26 Καὶ ἦλθεν ἄσος τῆς ἰωάννου καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἐαυτοί, ὃς ἡμῶν σὺ πίστευε ἕξ ἰουδαίω,
ὡς σὺ μαρτυροῦντας, ἰδί, ἕτερον βαπτίζεις, ε-
πάντες ἔρχομαι ἄσος αὐτόν.
- 27 Ἀπεκρίθη ἰωάννης εἰπὼν· Οὐ δικαίω
ἄνθρωπον λαμβάνει ὕδην ἐάν μὴ ἡ διδο-
μήρον αὐτῷ ἐκ τῆς ὕδατος.
- 28 Αὐτοὶ ὑμῶς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον·
Οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπισκλα-
μῶς εἰμι ἔμπροσθεν ἐκείνου.
- 29 Ὁ ἔχων τὸ νύμφιον, νυμφίον ἔστι· ὁ δὲ
φίλος τῆς νυμφίως ὁ ἰσηκὼς ἐ ἀκύνει αὐτῷ
χαρᾶ χαίρει διὰ τὸ φωνεῖν τῆς νυμφίως, αὐτῆ
οὐκ ἡ χαρὴ ἡ ἐμὴ πταλίω).
- 30 Ἐκεῖνοι δεῖ αὐξάνειν, ἐμὴ ἵελατῆρα.
- 31 Ὁ ἄνωγει ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἔστι.
ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἔστι, καὶ ἐκ τῆς γῆς
λαλεῖ. ὁ ἐκ τῆς ὕδατος ἐρχόμενος, ἐπάνω
πάντων ἔστι.
- 32 Καὶ ὁ ἰώρκει καὶ ἤκυσσε, τῷ το μαρτυρεῖ
ἔξ μαρτυρίων αὐτῷ ἕδεις λαμβάνει.
- 33 Ὁ λαβὼν αὐτῷ τὸ μαρτυρίων ἰσφρα-
γισσὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθῆς ἔστι.
- 34 Ὅτι γὰρ ἀπίστησαν ὁ Θεὸς, τὰ ῥήματα τῆς
Θεοῦ λαλεῖ· ὁ γὰρ ἐκ μήτερος δίδωσι ὁ Θεὸς
τὸ πνεῦμα.

- 35 Ο πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέ-
δωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
- 36 Ο πιστεύων εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
ὃ δὲ ἀπεθῆναι τὸν υἱόν, σὺν ὀψεται ζωὴν, ἀλλ'
ἢ ὀργὴν τῆ Θεοῦ μὴ ἐκ αὐτοῦ.

Κεφ. δ. 4.

- 1 Οὗτως ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ
Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθη-
ταὶ ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης,
- 2 (καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς σὺν ἑβόπτειζεν,
ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ)
- 3 Ἀφῆκε τὸ Ἰουδαῖον, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.
- 4 Ἐδὲ τὸν αὐτὸν διέρχεται διὰ τῆς Σαμαρείας.
- 5 Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λε-
γομένην Σιχάρ, πλησίον τῆς χειρὸς ὃ ἔδωκεν
Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.
- 6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τῆς Ἰακώβ· ὁ οὖν Ἰησοῦς
κηροπιακῶς ἐκ τῆς ὀδοπορίας, ἐπαθίζετο
ἐπι τῆς πηγῆς. ὄρα ἡμεῖς ὡσὺ ἔκτη.
- 7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσασθαι
ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν.
- 8 (Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς
τὴν πόλιν, ἵνα προσφῶς ἀγοράσωσι.)
- 9 Λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις·
Πῶς σὺ Ἰουδαῖα ὦν παρ' ἡμῶν πιεῖς αὐτεῖς,
ἐπεὶ γυναικὸς Σαμαρείτης; ἔτι γὰρ συγ-
χρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείτης.

- 10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς ἔειπε αὐτῇ· Εἰ ᾄδεις
 ἔδωκεν ὁ Θεὸς, καὶ τίς ἰσχύει ἰσχυροῦσσί· Δός
 μοι πῖναι· σὺ αὖ ἤτησας αὐτόν, καὶ ἰδὼκίον
 αὐτοῦ ὕδωρ ζῶν.
- 11 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ· Κύριε, ἔπι αὐτλη-
 μα ἔχεις, καὶ τὸ Φρέαρ ἐστὶ βαρὺ· ποῦ οὖν
 ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;
- 12 Μὴ σὺ μεζῶν εἶ ὁ πατήρ ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς
 ἰδὼκεν ἡμῖν τὸ Φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ
 ἔπιε, ἔοι ἡοὶ αὐτοῦ, καὶ πεπνυμένω αὐτοῦ;
- 13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε αὐτῇ· Πᾶς ὁ
 πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν.
- 14 Ὃς δὲ ἀποπῖν ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω
 αὐτῷ, ἢ μὴ διψήσει πάλιν· ἀλλὰ τὸ
 ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, ἔσται ἐν αὐτῷ πηγὴ
 ὕδατος ἀπορρέουσαις ζωῆν αἰώνιον.
- 15 Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι
 τῆν τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἐρχομένη
 ἐνθάδε ἀντλήσῃ.
- 16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἔπαυσε, φώνηστί τῷ
 ἀνδρῶν (καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε).
- 17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπε· Οὐκ ἔχω ἀν-
 δρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας·
 Ὅτι ἀνδρα οὐκ ἔχω.
- 18 Πέντε γὰρ ἀνδρας ἔχεις· καὶ νῦν ὅτι ἔχεις, οὕτω
 ἔπαυσθαι ἀληθῆς εἰρηκας.
- 19 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ· Κύριε, περὶ ὅτι
 ἀσφάτης εἶ σύ.

- 20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει ὠροσ-
εχύνθησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις
εἰσὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ ὠροσκιωεῖν.
- 21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τίς δύσόν μοι
ὅτι ἔρχεσθαι ὄρεσθαι, ὅτε ἔτε ἐν τῷ ὄρει τῷ ἔτε ἐν
Ἱεροσολύμοις ὠροσκιωήσῃτε τῷ πατρί.
- 22 Ὑμεῖς ὠροσκιωεῖτε ὃ ἔσθι οἴδατε· ἡμεῖς
ὠροσκιωεῖμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
τῶ Ἰσραὴλ ἐστίν.
- 23 Ἀλλ' ἔρχεται ὄρεσθαι, ἐν ἡμῖν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀλη-
θῆνοι ὠροσκιωῆται ὠροσκιωήσῃ τῷ πα-
τρί ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατήρ
τοιοῦτος ζητεῖ τὸν ὠροσκιωεῖν αὐτόν.
- 24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τὸν ὠροσκιωεῖν αὐτόν
ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ ὠροσκιωεῖν.
- 25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Οἶδα ὅτι Μεισίας
ἔρχεται, ὃ λεγόμενον Χριστός· ὅταν ἔλθῃ
ἐκεῖνον, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.
- 26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι, ὃ λαλῶ σοι.
- 27 Καὶ ἐπὶ τῷ ἔλθῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ
ἐθαύμασαν ὅτι μὴ γυναικὸς ἐλάλη· ἐδὲις μὲν-
τοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;
- 28 Ἀφῆκεν ἐν τῷ ὄρει αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπ-
ῆλθεν εἰς πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·
- 29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπε μοι πάντα
ὅσα ἐπέησα· μήτι ἔτός ἐστιν ὁ Χριστός;
- 30 Ἐξῆλθον διώκειν τὴν πόλιν, καὶ ἔρχοιτο
πρὸς αὐτήν.

- 31 Ἐν ᾧ τὰ μέγιστα ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθη-
ταί, λέγοντες· Ἰασοῖ, Φάρα.
- 32 Οὗ ᾧ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρωσὶν ἔχω φα-
γεῖν ἢ ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.
- 33 Ἐλεγον ἔν οἱ μαθηταί αὐτῷ ἀλλήλους·
Μήτις ἤνεκον αὐτῷ φαγεῖν;
- 34 Δέξθ' αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Ἐγὼ βρωσὴν εἶμι,
ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, καὶ
πληρώσω αὐτῷ τὸ ἔργον.
- 35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐπιτετεύχωντες εἰσίν,
(ὁ θελοῦντες ἔργον); Ἰδὲ, λέγω ὑμῖν, ἐπείσθη-
τες ὀφθαλμοῦς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χεῖρας
ὅτι λείπει εἶσι αὐτῷ θελοῦν ἡδὴ.
- 36 Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ
συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ
σπείρων ὁμοῦ χαίρει, καὶ ὁ θερίζων.
- 37 Ἐν γὰρ τῷ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι
ἀλλοῦ ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἀλλοῦ ὁ θερίζων.
- 38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμῶν θερίζον ὃ οὐχ ὑμεῖς
κεκοπίακατε· ἄλλοι κεκοπίακατε, καὶ ὑμεῖς
εἰς τὸ κρῖνον αὐτῶν εἰσὶν ἐληλυθότες.
- 39 Ἐκ ᾧ τὸ πόλιος ὀπίσθεν πολλοὶ ἐπίσταν-
σαν εἰς αὐτὸν τῷ Σαμαρειῶν, διὰ τὸ λόγον τὸ
γινωσκόντες, μαρτυρίας· ὅτι εἰπέ μοι πάντα
ὅσα ἐποίησατε.
- 40 Ὡς ἔν ἤλθον αὐτῷ αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται,
ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμνηστο
ὅτι δύο ἡμέρας.

- 41 Καὶ πολλὰ πλείους ἐπίστυσαν διὰ τὸ λόγον αὐτοῦ.
- 42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι σὺκέτι διὰ τὸ σὺ λαλίαν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἔτος ἐπὶ ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.
- 43 Μετὰ τὴν ἑξήκοντα δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
- 44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι σὺ φήτης σὺ τῇ ἰδίᾳ πατρὶδι πνεύματι ἔχων.
- 45 Ὅτε ἔτι ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδίδξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, καὶ πάντα ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐποίησαν σὺ Ἱεροσολύμοις σὺ τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.
- 46 Ἦλθεν ἔτι ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Καπυσαρὴν τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν παρὰ τὴν βασιλικὴν, καὶ ὁ υἱὸς ἡθοῦν ἐν Καπυσαρῆ.
- 47 Οὗτοι ἀκρόαται ὅτι Ἰησοῦς ἦκε ἐκ τῆς Ἰερουσαλῆμ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα καθίσθῃ καὶ ἰάσῃται αὐτὸν τὸ υἱόν· ἡμεῖς γὰρ ἀποθνήσκον.
- 48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.
- 49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, καθίσθητι πρὶν ἀποθάνειν τὸ παιδίον μου.
- 50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου· ὁ υἱὸς οὐ ζῆν. Καὶ ἐπίστυσεν ὁ ἀνθρώπος τῷ λόγῳ αὐτοῦ· εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς· καὶ ἐπορεύετο.

- 51 Ἦδη δὲ αὐτῷ καθαβαίνουσι, οἱ δὲ αὐτοὶ ἀπώπτησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήχθησαν, λί-
 γησις. Ὅτι ὁ παῖς (καὶ ζῆ).
- 52 Ἐπύθετο ἔν παρ' αὐτῶν ἡ ἄρα σὸ ἡ κομ-
 ψότερον ἔχει καὶ εἶποι αὐτῷ. Ὅτι χηρὸς ἄρα
 ἐδοξίμω ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.
- 53 Ἐγὼ οὖν ὁ πατήρ ὅτι σὸ σκεῖνη τῆ ἄρα
 σὸ ἡ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ὅτι ὁ υἱός (καὶ ζῆ). καὶ
 ἐπιστάσει αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ αὐτῷ ὅλη.
- 54 Τῶν πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ
 Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆ Ἰουδαίας εἰς πλά Γα-
 λιλαιῶν.

Κεφ. ε'. 5.

- 1 Μετὰ ταῦτα ἐν ἑορτῇ τῆ Ἰουδαίων, ἐπέ-
 βη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.
- 2 Ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῆ σαρ-
 βατικῆ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἐσραῖ-
 σι Βηθεσδα, πάντα γὰρ ἔχουσα.
- 3 Ἐν ταύταις καθέκειτο πολλοὶ τῶ
 ἀοιδιέντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, σκεδισ-
 μῶν καὶ τῶ ὕδατος κίνησι.
- 4 Ἄγγελος γὰρ καὶ κηρὸν κεντῶσεν ἐν τῇ
 κολυμβήθρα, ἐξέλασσε τὸ ὕδωρ· ὃ ἐν σαρ-
 τῷ ἐμοῦ μὲν τῶ προσχλῶν τῶ ὕδατος, ὑγιᾶς
 ἐγένετο, ὃ δὴ ποτε κατέχευε νοσήματα.
- 5 Ἦν δὲ τις ἀνηρωπῶς οὐκ εἶ τρεῖς καὶ ὀκτὼ
 ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀοιδιείᾳ.
- 6 Τῶν ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατέκειμενον, καὶ
 γινῆς.

γνῆς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ·
Θέλεις ὑγιῆς γινῆσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἀνθρώπου ἐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν τετραχθῆ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὸ κρηλικὸν ἕρπον· ἐν ᾧ ἢ ἔρχομαι ἐγὼ, ἀλλὰ πρὸς ἐμεῦ καὶ βαίνει.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγγραμ, ἄρον τὸ κρηλικὸν (β, κ) περιπάτη.

9 Καὶ διέβη ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ ἀνθρώπος· ἔβη τὸ κρηλικὸν αὐτῷ καὶ περιπάτη. ἡ δὲ ἡμέρα.

10 Ἐλεγον ἔν οἱ Ἰσδαῖοι τῷ τετραπυρρῷ· Σαββάτον ἐστίν, ἐκξέσι σα ἄραμ τὸ κρηλικὸν.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκείνος μοι εἶπεν· Ἄρον τὸ κρηλικὸν (β, κ) καὶ περιπάτη.

12 Ἠρώτησαν ἔν αὐτῷ· Τίς ἐστίν ὁ ἀνθρώπος ὁ ἐσπών σοι· Ἄρον τὸ κρηλικὸν σε, ἐ περιπάτη;

13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς εὐκ ἤδη τίς ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένδουσει ὄχλῳ ὄντ· ἐν τῷ τόπῳ.

14 Μετὰ ταῦτα διρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, ἔειπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμαρτάναι, ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοὶ γίνηται.

15 Ἀπῆλθεν ὁ ἀνθρώπος, καὶ ἀνήγειρε τοῖς Ἰσδαῖοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

16 Καὶ διὰ τῆτο ἰδῶσιν τὸ Ἰησοῦν οἱ Ἰσδαῖοι, ἔ ἐζήτην αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίησ ἐν σαββάτῳ.

17 Ὁ δὲ

- 17 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πᾶσις
 μεῖς εἰς ἄρα ἐργάζεσθε, καὶ ἐργάζομαι.
- 18 Διὰ τούτο ἐν μέλλοι ἐξήτει αὐτὸν οἱ Ἰου-
 δαῖοι λαοκλείνας, ὅτι ἐ μείον ἔλυε τὸ σαύ-
 βατον, ἀλλὰ καὶ πατέρω ἴδιον ἔλεγε τὸ Θεόν,
 ἴσον ἑαυτὸν ποιεῖν τῷ Θεῷ.
- 19 Ἀπεκρίνατο ἐν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐ δύναται ὁ υἱὸς
 ποιεῖν ἅφ' ἑαυτοῦ ἕδεν, ἐὰν μὴ ἢ βλέψη τὸ
 πατέρω ποιεῖν· ἃ γὰρ αὐτὸς ἐκεῖνος ποιῇ,
 ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.
- 20 Ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέκτυ-
 σιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων
 δέειξέ αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμῖς ᾄσασθε.
- 21 Ὡς περὶ γὰρ ὁ πατήρ ἐγένετο τὸν νεκρὸν καὶ
 ζωοποιεῖ, ἕτσι καὶ ὁ υἱὸς ἕσθελ ζωοποιεῖ.
- 22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρινέ ἕδεν, ἀλλὰ τὸ
 κρίνει πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ.
- 23 Ἴνα πάντες πμῶσι τὸν υἱόν, καὶ ἕσθως πμῶσι
 τὸν πατέρω. ὁ μὴ πμῶν τὸν υἱόν, ἕ πμῶ τὸν πα-
 τέρω τὸ πμῶσαν αὐτὸν.
- 24 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸ λόγον με-
 ἀκούων, ἕ πιστεύων τῷ πμῶσαν με, ἕχέ
 ζωὴν αἰώνιον· ἕ εἰς κρίνει σὸν ἕργα). ἀλλὰ
 μεθεόδοηκεν ἐκ τῶ θανάτου εἰς τὸ ζωὴν.
- 25 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἕρχεσθε, καὶ
 ἕν ἕσθιν, ὅτι οἱ νεκροὶ ἀκούονται τῶ φωνῆς τῶ
 υἱῶ τῶ Θεῶ· ἕ οἱ ἀκούσασθε (ἕσθιν).

- 26 Ὡς περ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ·
ὅπως ἔδωκε ἔτι καὶ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.
- 27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ ἑκείσιν ποιῆναι,
ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν.
- 28 Μὴ θαυμάζετε τῆτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ
πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκέσονται τῆ
φωνῆς αὐτοῦ.
- 29 Καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιή-
σαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα
πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.
- 30 Οὐ διώμαμα ἐγὼ ποιῶν ἀπ' ἐμαυτοῦ ἔδεν.
καθὼς ἀκούω, κρῖνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δι-
καία ἐστίν· ὅτι ἐζητῶ τὸ θέλημα τοῦ ἐμοῦ, ἀλ-
λὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψουσός με πατρός.
- 31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυ-
ρία μου ὅσα ἐστὶν ἀληθής.
- 32 Ἄλλοι ἐστὶν ὁ μαρτυροῦν περὶ ἐμοῦ, καὶ
οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου μαρ-
τυροῦν περὶ ἐμοῦ.
- 33 Ὑμεῖς ἀπιστάτε μοι περὶ Ἰωάννου, ἔμε-
μαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.
- 34 Ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ἄνθρωπος τὴν μαρτυρίαν λαμβά-
νω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.
- 35 Ἐκεῖνοι δὲ ἦν ὁ λύχνος ὁ κηρόμυθος καὶ
φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλισθῆναι
περὶ ὧραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.
- 36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου·
ταῖς ἔργα αὐτοῦ ἔδωκε μοι ὁ πατήρ ἵνα τελώσω
αὐτά.

αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυροῦσι
 φεὶ ἐμῷ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπίστευκε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς με μαρ-
 τύρηκε φεὶ ἐμῷ ὅτι φωνῶ αὐτῷ ἀκροα-
 τε πᾶσι, ὅτι εἶδ' αὐτῷ ἰσχυροῦμαι.

38 Καὶ τὸ λόγον αὐτῷ ἐκ ἑλέει ῥῆμοι θεοῦ ὅτι
 οὐκ ἀπίστευκεν ἐκεῖνος, τὴν αὐτῶν ἐπιστάσει.

39 Ἐρρωθῆτε ἐν χάριτι, ὅτι ὑμῖν δοκῆτε
 ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχει· καὶ σῶσθαι ἴ-
 σιαι μάρτυροσιν φεὶ ἐμῷ.

40 Καὶ ὅτι θέλετε ἰθὺς με, ἵνα ζωὴν
 ἔχητε.

41 Δόξα ὡς ἀνθρώπων ἔλαμψαν.

42 Ἀλλ' ἔγνωκε ὑμεῖς ὅτι τὸ ἀγαπᾶν τὸ θεῷ
 οὐκ ἔχει ἐν ἑαυτοῖς.

43 Ἐγὼ ἐλάλησα ἐν τῷ ὀνόματι τῷ πατρὸς
 μου, ἔτι ἐλαμψάντε με· ἵνα εἰδ' ἔλθῃ ἐν
 τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λάψατε.

44 Πῶς δύνασθαι ὑμῖν πιστῶσαι, δόξα ὡς
 ἀλλήλων λαμψάνουσι, καὶ τὴν δόξαν τὴν
 ὡς τῷ θεῷ τῷ μόνῳ θεῷ ὅτι ζητεῖτε;

45 Μὴ δοκῆτε ὅτι ἐγὼ κατηγγένηκα ὑμῶν.
 ὡς τὸ παλαιοῦ· ἔστιν ὁ κατηγγενημένος ὑμῶν, Μω-
 σῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίσατε.

46 Ἐἰ γὰρ ἐπιστάτε Μωσῆ, ἐπιστάτε αὐ-
 τῷ φεὶ γὰρ ἐμῷ οὐκ εἶδ' ἔργον.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκεῖνοις χάρισις ἐπιστά-
 τε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστάσει;

Κιφ.

Κεφ. 5. 6.

- 1** Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέρασ τῆς
 θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος.
- 2** Καὶ ἠκολούθη αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτε
 εἴρων αὐτῷ τὰ σημεῖα αὐτοῦ ἐποίησ ἐπὶ τῷ ἀσθε-
 νούντων.
- 3** Ἀνῆλθε ἢ εἰς τὸ ἔρως ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ
 ἐκώθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῷ,
- 4** Ἦν ἢ εἰς τὸ πιάρα, ἢ ἰεροσὴ τῶν Ἰουδαίων.
- 5** Ἐπάρας οὐκ ὁ Ἰησοῦς τὸς ὀφθαλμοὺς, καὶ
 θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχετο πρὸς
 αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀρ-
 ρησομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;
- 6** (Τῷτο ἢ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν· αὐτὸς γὰρ
 ἤδεν τί ἐμελλε ποιεῖν)
- 7** Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων
 ὀμωαρίων ἄρτοι σὺν ἀρκῆσιν αὐτοῖς, ἵνα
 ἔχουσ αὐτῶν βραχὺ πλάθος.
- 8** Λέγει αὐτῷ εἰς ἑκ τῶν μαθητῶν αὐτῷ, Ἀν-
 δρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρος·
- 9** Ἔστι παροδάρειον ἐν ᾧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους
 κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί εἰσι
 εἰς τοσούτους;
- 10** Εἶπε ἢ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τὸς ἀνθρώπους
 ἀναπισεῖν. Ἦν ἢ χεῖρ πολὺς ἐν τῷ τόπῳ.
 Αἰπίπουν ἔν οι αἰσθρὲς τῶν ἀριθμῶν ὡσεὶ πην-
 τακισχίλιοι.
- 11** Ἐλαβε ἢ τὸς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρι-
 σήσας

σήσας δίδωκε τῆς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθη-
ται τοῖς ἀνακείμοις ὁμοίως κὶ ἐκ τ' ὄψα-
ρῶν ὅσων ἤθελον.

12 Ὡς δὲ συνεπαύθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτῷ· Συναγάγητε τὰ σφραγίσματα κλά-
σμαθι, ἵνα μὴ ἔκλυται.

13 Συναγάγητε οὖν, καὶ ἐγάμισα δίδοντα
χοφίνης κλασμάται ἐκ τ' πίπτε ἀραιὰ τ'
κεφάλων, ἃ ἐπερίσσει τοῖς βίβρακισσι.

14 Οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον
ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι ἕτός ἐστι ἀληθῆς ὁ σω-
φῆτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ κόσμον.

15 Ἰησοῦς γὰρ γινώσκων ὅτι μέλλουσιν ἐρχεσθαι, ἔα-
πάρι αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλεῖα,
ἀπεχώρησε πάλιν εἰς τὰ ὄρη αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὄψια ἐγένετο, κατίθησαν οἱ μαθη-
ται αὐτῷ ἐπὶ τὸ θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβόλις εἰς τὸ πλοῖον, ἤρξαντο πύραυ
τὸ θάλασσης εἰς Καπερναύμ. κὶ σκορία ἤδη
ἐγενήθη, ἔσθη ἐληλυθὲς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς.

18 Ἦντε θάλασσα, ἀέμευ μεγάλη πνιου-
τῶν, διηγείροντο.

19 Ἐληλασθῆτες γὰρ ὡς σταδίους εἰκοσιπέτερι ἢ
τριάκοντα, θεωροῦσι τὸ Ἰησοῦν ὡσεὶ πλύνοντα
ἐπὶ τὸ θάλασσης, ἔϊχον δὲ πλοῖα γινόμενον
κὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Εἰμὶ ἐγώ, μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἦθελον οὖν λαθεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον

καὶ δὲ θείως τὸ πλοῖον ἐγλήβετο ἐπὶ τῆ γῆς εἰς
 ἡὺ ἐπῆλθον.

- 22 Τῆ ἐπιπέσειον ὁ ὄχλος ὁ ἐσηκῶς πέραν τῆ
 θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοῖά εἰσιον ἄλλο σὺν ἡὺ
 ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν, ἐκείνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μα-
 θηταὶ αὐτῆ, ἔ ὅτι ἔ σωφθῆλθε τοῖς μαθη-
 ταῖς αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖά εἰσιον, ἀλλὰ
 μόνον οἱ μαθηταὶ αὐτῆ ἀπῆλθον.
- 23 Ἀλλὰ ἡ ἦλθε πλοῖά εἰσιον ἐκ Τιβεραδάου
 εἰς τὸν ἔ ὅτι ἔ φαθον τῆ ἄρτων, ὁ ἔ
 εἰσιον τῆ Κυρίας.
- 24 Ὅτι οὐκ εἶδον ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς σὺν ἓστιν
 ἐκεῖ, ἔ ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτῆ, ἐνέβησαν καὶ
 αὐθίεις τὰ πλοῖα, ἔ ἦλθον εἰς Καπερναῦμ,
 ζητῶντες τῆ Ἰησοῦν.
- 25 Καὶ ἀρόντες αὐτὸν πέραν τῆ θαλάσσης,
 εἶπον αὐτῶ· Φαβδί, πότε ἄδε γέγονας;
- 26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἔ εἶπεν· Ἀμὲν
 ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με ἔ ὅτι εἶδτε
 σημεῖα, ἀλλὰ ὅτι ἐφάγετε ἐν τῆ ἄρτων, καὶ
 ἐχερῆσαθητε.
- 27 Ἐργάζεσθε μὴ τῆ βρωσθῶν τῆ ἀπολλυμένην,
 ἀλλὰ τῆ βρωσθῶν τῆ μόνου εἰς ζωὴν αἰώνιον,
 ἡὺ ὁ ἔ ὅτι ἔ ἀνθρώπων ὑμῖν δώσθ· τῆτοι γὰρ ὁ
 πατὴρ ἐσφραγίσεν, ὁ Θεός.
- 28 Εἶπον οὐκ ὡς αὐτὸν. Τί ποιῶμεν ἔ ἔ
 ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τῆ Θεῶ;
- 29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ἔ εἶπεν αὐτοῖς· Τῆτοι
 εἶθ

ἴσι τὸ ἔργον τῷ Θεῷ, ἵνα πιστεύσῃτε εἰς οὐκ ἀπί-
στηλιν σέσηθον.

30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί οὖν ποιῆς σὺ σημεῖοις,
ἵνα ἰδῶμεν ἐπιστεύσωμεν σοι; τί ἔργαζῃ;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ κείμενον ἔφαζον, ὡς τῇ
ἐρήμῳ, καθὼς ἔστι γεγραμμένον· Ἄρῃσι ἐκ τῆς
ἕρανθ' ἰδῶκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλὴν ἀλλὴ
λίαν ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δίδωκεν ὑμῖν τὰ ἔργα
ἐκ τῆς ἕρανθ'· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωκεν ὑμῖν
τὸ ἄρθ' ἐκ τῆς ἕρανθ' τὸ ἀληθινόν.

33 Οἱ γὰρ ἄρθ' τῷ Θεῷ ἴσιν ὁ καὶ ἑορατῶσι ἐκ
τῆς ἕρανθ', ἐζωὴν δίδους τῷ κόσμῳ.

34 Εἶπεν οὖν ὡς αὐτοῖς· Κύριε, πᾶσι τοῖς
δοῦς ἡμῖν τὸ ἄρθ' τῷτο·

35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρθ' τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, ἢ μὴ πείρασθ'· καὶ
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἢ μὴ διψήσῃ πώποτε.

36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἰωρακατέ με, ἐν
πιστεύετε.

37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, ὡς ἐμὲ ἤξει·
ἐν τῷ ἐρχόμενον πρὸς με ἢ μὴ ἐκβάλλω ἔξω.

38 Ὅτι καὶ ἑορατῶσα ἐκ τῆς ἕρανθ', ἔχ' ἵνα
ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ ἐμοῦ, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῆς
πίμψανθ' με.

39 Τῷτο δὲ ἴσι τὸ θέλημα τῆς πίμψανθ' με
πατρὸς, ἵνα πᾶν ὃ δίδωκέ μοι, μὴ ἀπολίπω
ἔξ αὐτῆς, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ὡς τῇ ἰσχύτῃ
ἡμέρα.

- 40 Τὸ δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα Ἰ̄πέμψαντός με,
ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸ υἱόν, κὶ πιστεύων εἰς αὐ-
τὸν, ἔχη ζωὴν αἰώνιον· Ἐ̄ ἀναστήσω αὐτὸν
ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
- 41 Ἐγὼ γίνωσκον ἔν οι Ἰ̄σδαῖοι παρὲς αὐτῶ, ὅτι εἶ-
πιν· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρθος ὁ καθαβάς ἐκ τῆ ἔρανῃ.
- 42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ ἔτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς
Ἰωσήφ, ἔ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸ πατέρα κὶ πα-
μητέρα; Πῶς ἔν λέγῃ ἔτ· Ὅτι ἐκ τῆ
ἔρανῃ καθαβάθηκα;
- 43 Ἀπεκρίθη ἔν ὁ Ἰησοῦς κὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ
γινώσκετε μετ' ἀλλήλων.
- 44 Οὐδεὶς δύναται ἔλθεῖν παρὲς με, ἰὰν μὴ ὁ
πατὴρ ὁ πέμψας με ἔλκύσῃ αὐτὸν, κὶ ἐγὼ
ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
- 45 Ἐ̄τι γέγραμμένον ἐν τοῖς παρρητήταις· Καὶ
ἔσονται πάντες διδασκῶι τῆ Θεῶ· Πᾶς ἔν ὁ
ἀκέσας παρὲς τῆ πατρὸς, κὶ μαθῶν, ἔρχε-
ται παρὲς με.
- 46 Οὐχ ὅτι τὸ πατέρα πὶς ἐώρακει, εἰ μὴ ὁ ὢν
παρὲς τῆ Θεῶ· ἔτ· ἐώρακε τὸ πατέρα.
- 47 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς
ἐμὲ, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
- 48 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτ· τῆς ζωῆς.
- 49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαθον τὸ μῶνα ἐν τῇ
ἐρήμῳ, κὶ ἀπίθανον.
- 50 Οὐτός ἐστιν ὁ ἄρτ· ὁ ἐκ τῆ ἔρανῃ καθα-
βάτων, ἵνα πὶς ἐξ αὐτῆ βίβῃ κὶ μὴ ἀποθάνῃ.

- 51 Εγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς καταβαὶς· ἐὰν τις φάγη ἐκ τούτου ἄρτου (ζῆσι) εἰς τὸ αἶωνα· καὶ ὁ ἄρτος ὃν ἐγὼ δίδωμι, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑπὲρ τοῦ κόσμου ζωῆς.
- 52 Ἐμάρτυρα εἶναι ὡς ἀδελφούς οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται ἔσθαι ἡμῖν ἕσθαι τὴν σάρκα Φαρισαῖς;
- 53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλὴν ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, ὡς ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.
- 54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνει μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν τῆ ἐσχάτη ἡμέρᾳ.
- 55 Ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς ἐστὶ βρωσίς, καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθῶς ἐστὶ πῶσις.
- 56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνει μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.
- 57 Καθὼς ἀπέστειλέ μοι ὁ Ζῶν πατήρ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸ πατέρα· καὶ ὁ τρώγων μου, καὶ κέποι (ζῆσι) δι' ἐμέ.
- 58 Οὗτός ἐστι ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς καταβαὶς· ἔκθετος ἐφάρθην οἱ πατέρες υἱοῦν τὸ μέγα, καὶ ἀπέθανον. ὁ τρώγων τούτον τὸν ἄρτον, (ζῆσι) εἰς τὸ αἶωνα.
- 59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδασκῶν ἐν Κανθαρίᾳ.

- 60 Πολλοὶ οὖν ἀπέσταντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· Σκληρὸς ἐστὶν ἔτι ὁ λόγος οὗτος διδάσκει αὐτὸν ἀκέραιον;
- 61 Εἰδὼς ἡ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι ῥηγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Τούτο ὑμεῖς σκανδαλίζετε;
- 62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίοντα ὅπου ἔγωγε τὸ πρῶτον;
- 63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιεῖν, ἡ σὰρξ οὐκ ὀφείλει ἐδέν. τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ ἐστιν.
- 64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν πῶς οἱ ἐπιβούλους. ἢ οὐκ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς πῶς εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ ἔτι ἐστὶν ὁ πρῶτος βούλος αὐτῶν.
- 65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τούτου εἶρηκα ὑμῖν ὅτι ἔδεις διδάσκει ἐλθεῖν πρὸς με εἰὰ μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς μου.
- 66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπήλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς ταύτην ὥρην, καὶ σκέπει μετ' αὐτοῦ πενήτα.
- 67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;
- 68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπολεύσομεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις.
- 69 Καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν καὶ ἐγνωκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ζῶντος.
- 70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμεῖς

ὕμῶς τὰς δώδεκα ἐξελεξάμεθα, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς ἀπόστολος ἔσται·

71 Ἐλεγε ᾧ τῷ Ἰούδῳ Σίμων· Ἰσκαριώ-
την· ὅτι ᾧ ἡμελλεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἡγετοὺς
εἶς ὧν ἐκ τῶν δώδεκα.

Κεφ. ζ. 7.

1 Καὶ ὡς ἐπιπέτε ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ· ἐπεὶ ᾧ ἤθελον ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
ἀπεπαλεῖν, ὅτι ἐζητοῦν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι
ἀποκτεῖναι.

2 Ἦν ᾧ εἰργασθεῖς ἡ ἑορτὴ τῆς Ἰουδαίας ἡ σκηνοπηγία.

3 Εἶπεν οὖν ὡς αὐτοῖν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ·
Μετῴθητι ἐκ τῆς ἑστέρας εἰς τὴν Ἰουδαίαν,
ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσιν τι ἐργασθεῖς
καὶ ποιῆς.

4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυψίᾳ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ
αὐτὸς ἐν παρήρῳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποιῆς,
φανέρωσον σεαυτῷ τὸ ἔργον.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτὸν.

6 Λέγει ἔτι αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς
ἐπεὶ παρέσθη, ὁ ᾧ πατήρ ὁ ὑψίστος πάν-
τοτε ἔστιν ἐτοιμὸς.

7 Οὐ δυνάταται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμῶς· ἐμὲ
ᾧ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ ἀπὸ αὐτοῦ, ὅτι τὰ
ἔργα αὐτοῦ ποιεῖ ἔστιν.

8 Ἰμεῖς ἀνάθητε εἰς τὴν ἑορτήν ταύτην· ἐγὼ
ἐπεὶ ἀναθάνω εἰς τὴν ἑορτήν ταύτην, ὅτι ὁ
πατήρ ὁ ἐμὸς ἐπεὶ πεπλήρωται.

- 9 Ταῦται ἔειπὼν αὐτοῖς, ἔμενεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.
- 10 Ὡς ἰδὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσόλῃμ, ἔφανερώς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.
- 11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτησαν αὐτὸν ἐν τῇ Ἱερουσίῃ, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἔστιν ἐκεῖνος;
- 12 Καὶ ῥηγυσμὸς πολὺς παρὲς αὐτῷ ὡς ἐν τοῖς ὄχλοις. οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθὸς ἐστὶν ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὐ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.
- 13 Οὐδεὶς μὲντοι παρρησίᾳ ἐλάλη παρὲς αὐτοῦ, διὰ τὸ φόβον τῶν Ἰουδαίων.
- 14 Ἡ δὲ ἑορτὴ μεσότης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε.
- 15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς ἔτι ῥηγάμμαται οἶδε, μὴ μεμαθηκώς;
- 16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἐστὶ ἐμὴ, ἀλλὰ ἡ πατέρου μου.
- 17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσει ὅτι παρὲς τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τῆς Θεοῦ ἐστὶν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.
- 18 Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν ἢ δόξαν ἢ ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν ἢ δόξαν τῆς πατέρου μου ἀπέμψαντος αὐτὸν, ἔτι ἄληθής ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ ἐκέστιν.
- 19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸ νόμον, ἐπεὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸ νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκλείναι;
- 20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκλείναι;

21 Ἀπι-

- 21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῆς· Ἔρχου ἰδοὺ με, καὶ παῖς ἕσσομαι σοί.
- 22 Διὰ τὸ τοῦ Μωσῆς δίδωκεν ὑμῖν τὸ πνεῦμα, (ὃ καὶ οἱ υἱοὶ τῆς Μωσῆος εἶπεν, ἀλλ' οὐκ ἔπαυται) καὶ ἐν σαρκὶ ἔσσομαι υἱὸς αὐτοῦ.
- 23 Εἰ περὶ τοῦ μὲν λαμβάνει τὸ πνεῦμα ἐν σαρκὶ ἔσσομαι, ἵνα μὴ λυθῆ ὁ νόμος τῆς Μωσῆος, ἐμοὶ χαλεπὸν ἔστι οὐδὲν αὐτῶν οὐκ ἔσσομαι ἐν σαρκὶ ἔσσομαι;
- 24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαιοσύνην κρίνετε.
- 25 Ἐλέγησθε οὖν πρὸς ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐκ ἔστις ἔτις ἐστὶν ὃν ζητεῖτε ἀπεκρίνω;
- 26 Καὶ ἰδοὺ, παρήρησά λαλῶ, καὶ ἔδωκεν αὐτῶν λίγους· μή ποτε ἀληθῶς ἴγνωσθε οἱ ἄρχιεῖς ὅτι ἔστις ἔτις ἐστὶν ἀληθῶς ὁ Χριστός;
- 27 Ἀλλὰ τῶν τοιοῦτων οἶδα ὅτι πόθιν ἐστὶν· ὃς ὁ Χριστός ὅταν ἔρχη, ἔδωκεν γνώσεσθε πόθιν ἐστὶν.
- 28 Ἐκράξεν οὖν ἐπὶ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Καί με οἶδατε, καὶ οἶδατε πόθιν ἐμὴν καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ὅσα ἐλάλησα, ἀλλ' ἐστὶν ἀληθινὸς ὁ πείψας με, ὃν ὑμεῖς ὅσα οἶδατε.
- 29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι πατὴρ αὐτοῦ ἐμὴν, καὶ κείνός με ἀπίστευεν.
- 30 Ἐζήτησεν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἔδωκεν ἐπιβῆσαι ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι ἔπει ἐλάλησεν ἡ ἄρεσ αὐτοῦ.
- 31 Παῖδοι δὲ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπίσταντο εἰς αὐτὸν.

- κὶ ἔλεγον ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μὴ ἔτι
 να σημεῖα τέτων ποιήσῃ ἢ ἃ ἐποίησεν;
- 32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ἃ ὄχλος ῥηγίζον-
 τῶ παρὲς αὐτῶ ταῦτα· κὶ ἀπέστησαν οἱ Φα-
 ρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπερήβου, ἵνα πιά-
 ζωσιν αὐτόν.
- 33 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐπὶ μικρὸν
 χρόνον μετ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸ
 πέμψαυτά με.
- 34 Ζητήσετέ με, καὶ ἔχ ὑμῶν ἀκούετε· καὶ ὅπως εἰμι
 ἐγὼ, ὑμεῖς ἔδιώκατε ἐλθεῖν.
- 35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Πῶ
 ἔτι μέλλῃ πορεύεσθαι, ὅτι ὑμεῖς ἔχ ὑμῶν ἀκού-
 σθε αὐτόν; μὴ εἰς τὴν Βηθσαθαίαν τὴν Ἑβραίων
 μέλλῃ πορεύεσθαι, ἃ διδάσκοντες Ἑβραίους;
- 36 Τίς ἐστὶν ἃ ἐπὶ ὁ λόγος ὃν εἶπε· Ζητήσετέ
 με, καὶ ἔχ ὑμῶν ἀκούετε· καὶ ὅπως εἰμι ἐγὼ, ὑμεῖς ἔ-
 διώκατε ἐλθεῖν;
- 37 Ἐν ἧ τῇ ἑκάστῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς
 εἰσηλθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἃ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις
 διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω.
- 38 Ὁ πιστῶν εἰς ἐμὲ, κατὰ εἶπεν ἡ γρα-
 φὴ, πρὸς ἡμῶν ἐκ τῆς κελίας αὐτῶ ῥοῦσθαι
 ὕδατος ζῶντος.
- 39 (Τὸτο δὲ εἶπε παρὲς τῶ πρὸς ἡμῶν ἃ
 ἔμαλλον λαμβάνειν οἱ πιστῶν εἰς αὐτόν·
 ἔπειτα γὰρ ἡ πνεῦμα ἁγίου, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐδέξασθαι
 ἐδέξατο)

- 40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ὄχλων ἀπέστειλαν τὸ λό-
 γον, ἔλεγον· Οὐτός ἐστι ἀληθῆς ὁ σωφύτης.
- 41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὐτός ἐστι ὁ Χριστὸς· ἄλλοι
 δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χρι-
 στὸς ἔρχε·;
- 42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶν παριου-
 ραίων Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλέεμ τῆς κώμης
 οὗρα ὡς Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχε·;
- 43 Σχίσμα ἔν ἐν τῶν ὄχλων ἐγένετο δι' αὐτοῦ.
- 44 Τινὲς ὃ ἦσαν ἐξ αὐτῶν πιάσαν αὐτὴν·
 ἀλλ' ἕδεις ἐπέβαλαν ἐπ' αὐτὸν ἄσ χεῖρας.
- 45 Ἦλθον ἔν οἱ ἰσχυρέται ὡς τὰς δόξαι-
 ραῖς τῆς φαρσαίως· καὶ οἶπον αὐτοῖς ἐκτεταί·
 Δια τί οὕτω ἤραστε αὐτὴν;
- 46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ἰσχυρέται· Οὐδέ τις
 ἔγνω ἐλάλησεν ἀνθρώπων· ὡς ἔστ· ὁ ἀν-
 θρώπων·.
- 47 Ἀπεκρίθησαν ἔν αὐτοῖς οἱ φαρσαῖοι·
 Μὴ καὶ ὑμεῖς πικρὰ λέγετε;
- 48 Μὴ ἄρα ἐκ τῶν δόξων ἐπίστυσι εἰς αὐ-
 τὸν, ἢ ἐκ τῶν φαρσαίω;
- 49 Ἄλλ' ὁ ὄχλος ἔστ· ὁ μὴ γινώσκων τὸν
 νόμον, ἐπιτιμᾶσθε τοῖς εἰσι.
- 50 Λέγει Νικηδόμ· ὡς αὐτὰς, ὁ εἰδὼν
 νυκτὸς ὡς αὐτὸν, εἰς ἂν ἐξ αὐτῶν
- 51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κείν τὸν ἀνθρώπων,
 ἐὰν μὴ ἀκώσθη παρ' αὐτοῦ ὡς ἄλλοι, καὶ
 γὰρ ἡ ποίη;

- 52 Ἀπεκρίθησαν κὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρῶντησιν κὶ ἴδε ὅτι περὶ φήτης ἐκ τῆ Γαλιλαίας ὅσα ἐσηγέρ).
- 53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸ οἶκόν αὐτοῦ.

Κεφ. η'. 8.

- 1 Ἰησοῦς ἔπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
- 2 Ὁ ὄρθρος ἔτι πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, κὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν κὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.
- 3 Ἄγασιν ἡ οἱ γραμματεῖς κὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς αὐτόν γινῶσκον ἐν μοιχείᾳ κατηλέγη μὲν κὶ σήσαντες αὐτὸν ἐν μέσῳ,
- 4 λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατηλέγη ἐπὶ τῷ φώρῳ μοιχομορῆ.
- 5 εἰς ἣν τὸ νόμον Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο εἰς τοιαύταις λιθοβολεῖσθαι· σὺ ἔν πλὴγῃ;
- 6 Τῷ τῷ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, ἵνα ἔχῃς κατηγρεῖν αὐτόν. Οἱ ἔτι Ἰησοῦς κῆρυξεν κύψας, τὸ δακτύλον ἔγραφεν εἰς τὸ γῆλον.
- 7 Ὡς ἔτι ἐπέμνον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Οἱ ἀναμαρτήτοι οὐμῶν, πρὸς τὸ λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.
- 8 Καὶ πάλιν κῆρυξεν κύψας, ἔγραφεν εἰς τὸ γῆλον.
- 9 Οἱ ἔτι ἀκούσαντες ἐκ τῶν συνδρόσεως ἐλισσόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς κῆρυξεν εἰς, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν πρῆσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων ἐκατέλειφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν κληρῶν ἐν μέσῳ ἐστῶσας.

10 Δια-

- 10 Αἰακύνθας ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδὲν ἵκασιν
 ἔμψα πάλιν τὴν γυναῖκα, αἶτις αὐτῆ. Ἡ
 γυναῖκα, πῶ ἴσιν σαῖνοι οἱ κρατῆροί σου;
 ὕδεις σε κρατῆροισι;
- 11 Ἡ ὁ εἶπεν· Οὐδεις, Κύριε. Εἶπεν ὁ
 Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγὼ σε κρατῆροισι. πάλιν, καὶ
 μηκέτι ἀμείψασαι.
- 12 Πάλιν ἐπὶ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησεν, λέγων·
 Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς ἔν τῳ κόσμῳ· ὁ ἀκούων τῆς φωνῆς
 ἐμῆς μὴ παρῆται ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἐξί τὸ
 φῶς τὴν ζωῆς.
- 13 Εἶπεν οὖν αὐτῶ οἱ φαρισαῖοι· Σὺ ὧσα
 σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἴσιν
 ἀληθῆς.
- 14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Καὶ
 ἐγὼ μαρτυρῶ ὧσα ἐμαυτοῦ, ἀληθῆς ἴσιν ἡ
 μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ πῶ
 ἔπαύω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἶδατε πόθεν ἔρχομαι,
 καὶ πῶ ἔπαύω.
- 15 Ὑμεῖς καὶ τὴν σὰρκα κρίνετε, ἐγὼ ἔκρινον
 ὕδινά.
- 16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
 ἀληθῆς ἴσιν· ὅτι μόνον οὐκ ἔμει, ἀλλ' ἐγὼ καὶ
 ὁ πέμψας με πατήρ.
- 17 Καὶ ἐν τῷ τόμῳ ὁ τῶν ὑμετέρων γέγραπται
 ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθῆς ἴσιν.
- 18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν ὧσα ἐμαυτοῦ; καὶ
 μαρτυροῦμαι ὧσα ἐμὸς ὁ πέμψας με πατήρ.

- 19 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἐστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐτε ἐγὼ οἶδατε, ἕτε ἢ πατέρας μου· εἰ ἐμὲ ἤθετε, καὶ ἢ πατέρας μου ἤθετε αὐτόν.
- 20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζαφυλακίῳ, ἀδοξάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθεῖς ἐπίαζεν αὐτόν· ὅτι ἔπει ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
- 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσατέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτία ὑμῶν ἀποθανεῖοτε· ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς ἔδυναθε εἰλθεῖν.
- 22 Ἐλεγον ἔν οι Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει· Ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς ἔδυναθε εἰλθεῖν;
- 23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῷ κῆτι ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῷ ἁῶ ἐμί· ὑμεῖς ἐκ τῷ κῆτι τῆς ἐστέ, ἐγὼ ἐκ ἐμὲ ἐκ τῷ κῆτι τῆς.
- 24 Εἶπον ἔν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖοτε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· εἰ ἂν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖοτε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.
- 25 Ἐλεγον ἔν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἦν ἀρχὴ ἔστι καὶ λαλῶ ὑμῖν.
- 26 Πολλὰ ἔχω πρὸς ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρείβειν· ἀλλ' ὁ πῆμψας με ἀληθῆς ἐστὶ· καὶ γὰρ ἂν ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, πᾶντα λέγω ἕως τῷ κῆτι.
- 27 Οὐκ ἐγνώσθη ὅτι τὸν πιστέρα αὐτοῖς ἔλεγον.

28 Εἶπεν

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝ.

339

- 28 Εἶπεν ἔνι αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψωσθῆτε
 ἢ ὑὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
 εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ ἑαυτόν, ἀλλὰ κατὰ τὸ
 εἶδέναι με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.
- 29 Καὶ ὁ πῦμας με, μετ' ἐμοῖς ἐσσι. ὅσα ἀ-
 φῆκε με μόνον ὁ πατήρ, ἐπ' ἐμοῦ τὰ ὄντα
 αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.
- 30 Ταῦτα αὐτῷ λαλοῦντι πολλοὶ ἐπίστω-
 σαν ἕως αὐτόν.
- 31 Ἐλθὼν ἔνι ὁ Ἰησοῦς ὡς τὰς πεντήκοντα
 ἔτος αὐτῷ ἰουδαίους· Ἐγὼ ὑμεῖς μένητε ἐν τῷ
 λόγῳ τῷ ἐμοῦ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ·
- 32 Καὶ γνώσεσθε ἢ ἀληθῶς, καὶ ἢ ἀλῆθειαν
 ἐλευθερώσθ' ὑμῶς.
- 33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ
 ἐσμεν, καὶ ἔθεν διδασκαλίας σου πᾶσι πῶς
 οὐ λέγεις· Ὅτι ἐλευθεροὶ γηοῦσθε;
- 34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν ἢ ἁμαρτίαν,
 ὁ ἄλλος ἐστί τ' ἁμαρτῆρας.
- 35 Ὁ ἄλλος ἐστί τ' ἁμαρτῆρας ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐστὶ τοῦ
 ἁμαρτῆρας ἐν τῷ αἵματι.
- 36 Ἐγὼ ἔνι ὁ ἄλλος ἐλευθερώσθ' ὑμῶς, ὄντως
 ἐλευθεροὶ ἐσθε.
- 37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστέ· ἀλλὰ ζη-
 τοῦτέ με δάσκαλόν, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς ἐ-
 χωρεῖ ἐν ὑμῖν.
- 38 Ἐγὼ δ' ἐώρακα τὸν πατέρα μου, λαλῶ.

καὶ ὑμεῖς ἔν ὁ ἰωραφίαιε ὡρῶ τῆ πατρὶ
 ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν κὶ εἶπον αὐτῶ· Ο' πατὴρ
 ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 Εἰ τέκνα ἔσθε Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα ἔσθε Ἀ-
 βραάμ ἐποιεῖτε αὐτῶν.

40 Νυνὶ ἢ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον
 ὃς ἔ ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἵνα ἡκούσατε
 ὡρῶ ἔσθε Θεῶν· τῆτο Ἀβραάμ σὺκ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα ἔσθε πατρὸς ὑμῶν.
 Εἶπον ἔν αὐτῶ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας ἔσθε γη-
 νήμεθα· ἔνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πα-
 τὴρ ὑμῶν ἵνα, ἡγαπάτε αὐτὸν ἐμὲ· ἐγὼ γὰρ ἐκ
 ἔσθε Θεῶν ἐξῆλθον κὶ ἡκῶ· ἐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ
 ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπίστῃλε.

43 Διατί τὴν λαλίαν ἔσθε ἐμὴν ἔσθε γινώσκετε;
 ὅτι ἔσθε δύνασθε ἀκέρῃ τὴ λόγον τὸν ἐμὸν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς ἔσθε ἀγαβόλεις, κὶ τὰς
 ἐπιθυμίας ἔσθε πατρὸς ὑμῶν θέλτε ποιεῖν.
 ἐκεῖνὸν ἄνθρωπον κὶ ἵνα ἵνα ἵνα ἀπ' ἀρχῆς, ἐκ
 τῆ ἀληθείας ἔσθε ἔσθε ὅτι σὺκ ἐστὶν ἀλήθεια
 ἐν αὐτῶ. ὅταν λαλή τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶ ἰδίων
 λαλεῖ· ὅτι ψύσης ἐστὶ, κὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ ἢ ὅτι ἔ ἀλήθειαν λέγω, ἔσθε πιστεύετε μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχε με πρὸς ἀμαρτίας; εἰ ἢ
 ἀλήθειαν λέγω, ἀγαθὴ ὑμεῖς ἔσθε πιστεύετε μοι;

47 Ὁ ἄνθρωπος ἔσθε Θεῶν, τὰ ῥήματα ἔσθε Θεῶν ἀκέρῃ

ἀγαθὴ

24 Ἐπεὶ ὑμεῖς σὺν ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ
 σὺν ἐστὶ.

48 Ἀπεκρίθησαν ἔτι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον
 αὐτῷ· Οὐ καλῶς λέγεις ἡμεῖς, ὅτι Σαμα-
 ρεῖτις εἶ σύ, καὶ δαιμόνιον ἐχθρῶς;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιος σὺν
 ἔχω, ἀλλὰ πρὸς τὸ πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς
 ἀπμαρτίζετε με.

50 Ἐγὼ δὲ ἐζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐπιζη-
 τῶν καὶ πατέρων.

51 Ἀλλὰ ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, εἰ ἄν τις τὸ λόγον
 τοῦ Θεοῦ τηρήσῃ, θάνατον ἔχει μὴ θανάτου εἰς
 τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπον ἔτι αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν
 ὅτι δαιμόνιον ἐχθρῶς. Ἀβραάμ ἀπίθανος καὶ οἱ
 πατέρες σου λέγεις· εἰ ἄν τις τὸ λόγον μου τη-
 ρήσῃ, ἔχει μὴ θάνατον θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
 Ἀβραάμ, ὅστις ἀπίθανος; καὶ οἱ πατέρες σου
 ἀπίθανοι· τίνα στανθὸν σὺ ποιεῖς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐάντις ἡ δόξα ἡ ἐμὴ
 καὶ ἡ πατέρων, ἢ δόξα μου ἢ δόξα πατέρων ὁ θε-
 οῦ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω δόξαν ἑαυτοῦ.

55 Καὶ σὺ ἐγνώκατε αὐτὸν· ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα αὐ-
 τόν· καὶ εἰπέτε ὅτι σὺ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι
 ὁμοιωθὲν ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλὰ οἶδα αὐτόν, καὶ
 τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλιάσατο

ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδεν, καὶ ἠγάπησεν.

57 Εἶπον ἔν οι Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν· Πεντήκοντα ἔτη ἔπωχεῖς, καὶ Ἀβραάμ ἰσραήλ;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦσαν ἔν λίθες ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν. Ἰησοῦς ὃ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς Ἰερουσαλῆμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν καὶ παρήγο ἕως.

Κεφ. 9. 9.

1 Καὶ πρὸς ἄλλον εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

2 Καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Γαββι, τίς ἡμαρτιν, ἕτερον ἢ οἱ ἄλλοι αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἕτερον ἢ ἡμαρτιν, ἕτερον οἱ ἄλλοι αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

4 Ἐμε δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου ἕως ἡμέρας· ἔτιν' ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ αὐτῷ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἐπίστευσε χαρῆν, καὶ ἐποίησε πηλοὺς ἐκ τῆς πύσματος, καὶ ἐπέχρισεν τὸν πηλοῦ ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς· τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπάγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ (ὃ ἐρμυθίον), ἀπισταλμῶν. Ἀπῆλθεν ἔν καὶ σὺψατο, καὶ ἤλθε βλέπων.

- 8 Οἱ δὲ γέροντες καὶ οἱ Ἰουδαῖοι αὐτοὶ τὸ
 εὐαγγέλιον ὡς τυφλὸς ἴδω, ἔλεγον· Οὐχ ὅτις
 ἐστὶν ὁ κροτήρῳ καὶ ὠσπαρῶν ;
- 9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὐκ ἴσμεν· ἄλλοι δὲ ὅτι
 ὄμοιῳ αὐτῷ ἴσθι. Ἐκεῖνῳ ἔλεγον· Ὅτι
 ἴθαί ἐμεν.
- 10 Ἐλεγον ἔτι αὐτῷ· Πῶς αὐτοῦ χηροὶ σὺ
 οἱ ὀφθαλμοί ;
- 11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνῳ καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπῳ
 λεγόμενῳ Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησεν, καὶ ἰσ-
 χυρισὲ μέγιστος ὀφθαλμοῦς, εἰπέ μοι· Ἵπικρα-
 εῖς ἢ κελευμβήθην ἢ Σιλωάμ, καὶ τί ψαμ.
- 12 Ἀπελθὼν ἢ καὶ νιψάμενῳ, ἀνέβλεψεν.
 Εἶπον ἔτι αὐτῷ· Πῶς ἴσθι ἐκεῖνῳ ; λέγει·
 Οὐκ οἶδα.
- 13 Ἄγασθι αὐτοὶ ὡς τὸς Φαρισσαίους, τὴν
 πόλιν τυφλόν.
- 14 Ἦν ἢ σάββατον ὅτι τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ
 Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτῷ τὸς ὀφθαλμοῦς.
- 15 Πάλιν ἔτι ἠρώτων αὐτοὶ καὶ οἱ Φαρισαῖοι
 πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν
 ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸς ὀφθαλμοῦς μου, καὶ ἐνίψα-
 μίν, καὶ βλέπω.
- 16 Ἐλεγον ἔτι ἐπὶ τῷ Φαρισαίων ἱερέϊ· Οὐτῳ
 ὁ ἄνθρωπῳ ὅτι ἔσθι ὡς ὄφθῳ ἢ ὄφθῳ, ὅτι τὸ
 σάββατον ἔτι κερτεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται
 ἄνθρωπῳ ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα
 ποιεῖν ; Καὶ χριστὸς ἴδω ἐν αὐτοῖς.

- 17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις
 πρὸς αὐτῷ, ὅτι ὠοῖξέ σε τὰς ὀφθαλμούς; Ὁ
 δὲ εἶπεν· Ὅτι παροφήτης εἶμι.
- 18 Οὐκ ἐπίστυσαν ἔν οι Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτῷ
 ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτε ἐφώ-
 νησαν τὰς ρηεῖς αὐτῷ ἔτι ἀναβλέψαυι.
- 19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Οὗτός ἐστι
 ὁ υἱὸς υἱῶν, ὃν υμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεν-
 νήθη; πῶς ἔν ἄρτι βλέπει;
- 20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ ρηεῖς αὐτῷ καὶ
 εἶπον· Οἶδα μὲν ὅτι ἕτός ἐστι ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ
 ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.
- 21 Πῶς ἔτι νῦν βλέπει σὺκ οἶδα μὲν, ἢ τίς ἠνοι-
 ξεν αὐτῷ τὰς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς σὺκ οἶδα-
 μὲν· αὐτὸν ἡλικίαυ ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε·
 αὐτὸς πρὸς αὐτῷ λαλήσει.
- 22 Ταῦτα εἶπον οἱ ρηεῖς αὐτῷ, ὅτι ἐφοβῶντο
 τὰς Ἰουδαίας· ἠδὲ γὰρ συνετίθηεν οἱ Ἰουδαῖοι,
 ἵνα ἐὰν τις αὐτὸν ὁμολογήσει Χριστὸν, διω-
 σιμάωγῃ.
- 23 Διὰ τῷτο οἱ ρηεῖς αὐτῷ εἶπον· Ὅτι ἡλι-
 κίαυ ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.
- 24 Ἐφώνησαν ἔν ἐκ δούτερον τῷ ἄνηρωποι ὃς
 ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ
 Θεῷ· ἡμεῖς οἶδα μὲν ὅτι ὁ ἄνηρωπὸς ἕτῳ
 ἁμαρτωλός ἐστιν.
- 25 Ἀπεκρίθη ἔν ἐκείνῳ ἔτι εἶπεν· Εἰ ἁμαρ-
 τωλός ἐστιν, σὺκ οἶδα· ἔν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ἔν,
 ἄρτι βλέπω.

- 16 Εἶπον ἃ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέν σοι;
 πῶς ῥῶοιζέ σε τὸς ὀφθαλμούς;
- 17 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἥδη, καὶ ὑμεῖς
 ἠέδουσαί τι πάλιν θέλετε ἀκούειν; μή καὶ ὑμεῖς
 θέλετε αὐτῷ μαθηταὶ γινῆσθαι;
- 18 Ἐλοιδύρησαν οὖν αὐτοὶ, καὶ εἶπον· Σὺ εἶ
 μαθητὴς σκέπειν ἡμεῖς ἃ Μωσῆς ἐμαρτύρησεν
 μαθηταί.
- 19 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσῆς λελάληκεν ὁ
 Θεός· τῶτον ἃ σὺ οἴδαμεν ποῦθεν ἐστίν.
- 30 Ἀπεκρίθη ὁ ἀνθρώπος· Ἐεῖπον αὐτοῖς·
 Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμάσιόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς σὺν οἴ-
 दाτε ποῦθεν ἐστίν, καὶ ἀνέρωξέ με τὸς ὀφθαλμούς.
- 31 Οἴδαμεν ἃ ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεός σὺν
 ἀκούει· ἀλλ' ἵνα ἴδωμεν τὸς ὀφθαλμούς σου, καὶ τὸ θέλημα
 αὐτῷ ποιῆν, τούτου ἀκούει.
- 32 Ἐκ τῶν αὐτῶν· σὺν ἠέδουσαί ὅτι ῥῶοιζέ σε
 ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεννημένου.
- 33 Εἰ μὴ ῥῶοιζέ σε, ὡς εἶπεν ὁ Θεός, σὺν ἠέδουσαί
 ποιῆν ἔδεν.
- 34 Ἀπεκρίθησάν τε εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἀμαρ-
 τῆαις σὺ γεννηθῆς ὁ Θεός, καὶ σὺ διδάσκεις
 ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.
- 35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω,
 καὶ ὄρων αὐτοὺς, εἶπον αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς
 τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;
- 36 Ἀπεκρίθη αὐτῷ· καὶ εἶπεν· Τίς ἐστίν, Κύρι-
 ος, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε ἡ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ εἰσφοκας αὐ-
τὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετ' αὐτοῦ, ἐκείνός ἐστιν.

38 Ὁ ἡ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ περὶ σκεκ-
νησεν αὐτῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸ
κόσμον τῆτοι ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες
βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται).

40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισσαίων τινῶν οἱ
ὄντες μετ' αὐτοῦ, ἔειπον αὐτῷ· Μὴ ἔημεῖς
τυφλοὶ ἐσμῶρ;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, ἔκ
αὐτοῦ εἶχέτε ἁμαρτίαν· νῦν ἡ λέγετε· Ὅτι βλέπο-
μερ· ἢ ἔν ἁμαρτία ὑμῶν μερῶρ.

Κιφ. ι'. 10.

1 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος
διὰ τῆς θύρας εἰς τὸ αὐλὴν τῶν ποιμένων,
ἀλλὰ ἀναβαίνειν ἀλλοτρίων, ἐκείνου κλέ-
πτῆς ἐστὶ καὶ ληστῆς.

2 Ὁ ἡ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν
ἐστὶ τῶν ποιμένων.

3 Τῆτοι ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ ποιμένα τῶν
φωτῆς αὐτοῦ ἀκεί· ἔ τὰ ἴδια ποιμένα κει-
λεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτοῦ.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια ποιμένα ἐκβάλη, ἔμε-
ποδοῦν αὐτῶν πορτοῦ· ἔ τὰ ποιμένα αὐ-
τῷ ἀκροθεῖ, ὅτι οἶδασι τὸ φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτρίων ἡ ἔ μὴ ἀκροθετήσωσιν, ἀλλὰ
φύξον) ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι ἔκ οἶδασι τὸ ἀλλο-
τρίων τὸ φωνὴν.

6 Ταύ-

- 6 Ταύτην ἡ παροιμία εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα λέει ἀλάλι αὐτοῖς.
- 7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Ἀμείλι λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔργα εἰμι ἢ ἴσους τῶν ὁσίων.
- 8 Πάντες ὅσοι ἀπὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέψουσιν καὶ λησάσονται· οὐκ ἔγνωσαν αὐτῶν τίνα ἀπέσταλκα.
- 9 Ἐγὼ εἰμι ἢ ἴσους· δι' ἐμοῦ εἰάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομίλι ὀρήσει.
- 10 Ὁ κλέψτης οὐκ ἔρχεται εἰς μετ' ἐμοῦ κλέψας καὶ ἴσους· καὶ ἀποκίσει· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ ἀθάνατον ἔχωσιν.
- 11 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κηλός. ὁ ποιμὴν ὁ κηλός τίλει ψυχὰς αὐτῶν πῆνην ὑπὲρ τῆς ἀπολώστων.
- 12 Ὁ μισθωτός δὲ, ὃς ἐπὶ ἄν ποιμὴν, οὐκ εἰσὶ τίνα ἀπέσταλκα ἰδίως, θεσπεῖον δὲ λήθησιν ἐγγόμηνον, καὶ ἀφήσει τίνα ἀπέσταλκα, καὶ φεύγει· ἐὸν λυκὸν ἀρπάξαι αὐτὸν, καὶ σπαραξίσει τίνα ἀπέσταλκα.
- 13 Ὁ ἰμωτός φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστίν, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ φθεῖν τῶν ἀπολώτων.
- 14 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κηλός, καὶ γνώσκω τίνα ἐμὰ, καὶ γνώσκω μὲν ὑπὲρ τῶν ἐμῶν.
- 15 Καθὼς γνώσκω μετ' ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ γνώσκω τὸν πατέρα, καὶ τίλει ψυχὰς μετ' ἐμῶν ὑπὲρ τῶν ἀπολώτων.

- 16 Καὶ ἄλλα πρὸβαλα ἔχω ἃ σὺκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ κείνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς Φωνῆς με ἀκέσσει· καὶ θηήσεται μίαν ποίμνην, εἰς ποιμῆν.
- 17 Διὰ τῆς ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.
- 18 Οὐδεὶς αἶρεν αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω δεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην τὴν ἐνθελὴν ἔλαβον πατρὸς μου.
- 19 Σχίσμα οὐκ ἔστι πάλιν ἐγγύθεν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τὰς λόγους τούτους.
- 20 Ἐλέγην δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτῷ ἀκέσσει;
- 21 Ἄλλοι ἔλεγην· Ταῦτα τὰ ῥήματα σὺκ ἔστι δαιμονιοζομῆς· μὴ δαιμόνιοι διώκονται τυφλῶν ὀφθαλμοῦς ἀνοίξαν;
- 22 Ἐγγύθεν τὴν τὰ ἱερὰ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χιμῶν ἡν.
- 23 Καὶ ὡς ἐπαύθη ὁ Ἰησοῦς ἐν ταῖς ἱερῶν ἐν τῇ σῶν τῆς Σολομῶν.
- 24 Ἐκύκλωσαν ἔν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἶρεαι; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς εἰπέ ἡμῖν παρρησίαν.
- 25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶποι ὑμῖν ἔστι πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ ὡς εἰ ἐμῶν.

- 26 Ἀλλ' ὑμεῖς ἐπιστάτε· ἡ γὰρ ἐστὶ σὺ τῷ
 αἰθεράτω τῷ ἱμῶν, κατὰ τὸ εἶπον ὑμῶν.
- 27 Τὰ αἰθεράτω τὰ ἱμάτια τῶν Φαρισαίων καὶ ἡ
 καρδιά γινώσκω αὐτῶν, ἣ ἀκαθάρτος ἐστίν.
- 28 Καὶ γὰρ ζωὴ αἰώνιος δίδωμι αὐτοῖς, καὶ ἡ
 μὴ ἀπώλεια) εἰς τὸν αἰῶνα, ἣ ἔχουσιν ἀρχαίως ἵνα
 αὐτῶν σὺ τῷ χάρῳ μου.
- 29 Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκε μοι μέγαν πόνον
 ἐν ἐμοί, καὶ ἔδωκε δυνάμει ἀρχαίως σὺ τῷ χάρῳ
 μου τῷ πατρὶ μου.
- 30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοί.
- 31 Ἐδόξασαν οὖν πάλιν λίθος οἱ Ἰουδαῖοι,
 ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.
- 32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ
 ἔργα ἐδόξα ὑμῶν σὺ τῷ πατρὶ μου· ἀλλὰ πῶς
 αὐτῶν ἔργον λιθάσετε με;
- 33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες·
 Περὶ καλῶν ἔργων ἡ λιθάσομεν σε, ἀλλὰ περὶ
 βλασφημίας, ἣ ὅτι σὺ ἀνθρώπου ἐπιποιεῖς
 σεαυτὸν Θεόν.
- 34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐστὶν γὰρ ἡμε-
 ῖρον σὺ τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστέ;
- 35 Εἰ σέθεν εἶπε θεὸς πατὴρ ὁ λόγος τῷ
 Θεῷ ἐξ ἑαυτοῦ, καὶ ἡ δύναμις) λυθῶμαι ἡ γραφή·
- 36 Ὁ δὲ πατήρ ἠγάπησέν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν
 κόσμον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι
 εἶπον, ἣ ὅτι Θεοὶ ἐσμεν;
- 37 Εἰ ἐποιῶ τὰ ἔργα τῷ πατρὶ μου, μὴ πι-
 στεύετε μοι.

38 Εἰ ἢ ποιῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε ἔ πιστεύετε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐζήτην ἔν παλιν αὐτὸν πιάσαι· ἔ ἐξήλθεν ἐκ τῆ χερὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τῆ Ἰορδάνης εἰς τὸ τόπον ὅπου ἦ Ἰωάννης τὸ ὠρθοτον βαπτίζων· καὶ ἔμενον ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἤλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὴ σημεῖον ἐποίησεν ἕδεν· πάντες ἢ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης πρὸς τούτους, ἀληθῆ ἦν.

42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτὸν.

Κεφ. ια'. II.

1 Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν Λάζαρος· ἀπὸ Βηθανίας, ἐν τῇ κώμῃ Μαρίας, ἔ Μάρθας τῆ ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν ἢ Μαρίας ἡ ἀλείψασα τὸ Κύριον μύρω, ἔ ἐμαρτύρασα πρὸς τοὺς αὐτῷ ταῖς θριξίν αὐτῆς· ἢ ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἡ δένει.)

3 Ἀπέστειλαν ἔν αὐτῶ ἀδελφῶν πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.

4 Αὐτὸς ἢ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἐστὶ πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆ δόξης τῆ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τῆ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἦν γὰρ ἢ ὁ Ἰησοῦς τῆ Μάρθαν καὶ τῶ ἀδελφῶ αὐτῆς ἔ τῆ Λάζαρον.

6 Ὡς ἔν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὴ ἔμφανεν ἐν αὐτῷ ἢ τῶ τόπῳ δύο ἡμέρας.

7 Ἐπέτα

- 7 Ἐπῆτα μὲν τῷ τῷ λέγει τοῖς μαθηταῖς·
 Ἄγωμαι εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.
- 8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Φαῖσοι, οὗ
 ἐξήτην σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ἕως
 ἀγῆς ἐκεῖ;
- 9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δίδαξα ἔστω
 ἄρα τῶν ἡμερῶν; ἵαν ἴες φειπαῖν ἐν τῇ ἡμέ-
 ρῃ, καὶ φειπαῖν ἐν τῇ ἡμέρῃ· ὅτι τὸ φῶς ἐκ τῶν τέ-
 ττε βλέπει.
- 10 Ἐάν τις φειπαῖν ἐν τῇ νυκτὶ, φει-
 κήσεται ὅτι τὸ φῶς ἐκ τῶν τέττε βλέπει.
- 11 Ταῦτα εἶπε καὶ μὲν τῷ τῷ λέγει αὐτοῖς· Λά-
 ζαρ· ὁ φίλος ἡμῶν κεκοιμημένος· ἀλλὰ πει-
 ράσωμαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.
- 12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Κύριε, ἐν
 κοιμημένῳ, σαθήσει.
- 13 Εἰρήκη δὲ ὁ Ἰησοῦς φει ἐξ ἑαυτοῦ αὐ-
 τῷ· ἐκεῖνοι γὰρ ἔδοξαν ὅτι φει τῶν κησιστῶν ἐ-
 ὑπνε λέγει.
- 14 Τότε ἐνείπη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρηγοίας·
 Λάζαρ· ἀπύθω.
- 15 Καὶ χαίρω δι' ὑμῶν (ἵνα πισθώσῃτε) ὅτι
 ἐκ ἡμῶν ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμαι φει αὐτόν.
- 16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυ-
 μος τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄγωμαι καὶ ἡμεῖς,
 ἵνα δώσωμεν μαρτυρίαν αὐτῷ.
- 17 Ἐλθὼν ἔν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶν τέσσαρας
 ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

- 18 (Ἦν ἡ Βηθάνεια ἐγγὺς τῆς Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σαδδαίων δεκαπέντε)
- 19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθησαν πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα ᾠθεύωσιν αὐτοῖς ὡς πρὸς τὸ ἀδελφεῖ αὐτῶν.
- 20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐρχεται ἐπιπέμπει αὐτῆν Μαρίαν ἡ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθίστητο.
- 21 Εἶπεν ἔν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ἄνευ, ὁ ἀδελφός μου ἔσθαι ἄνευ ἐτεθνήκει.
- 22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἄνευ αἰτήσῃ τὸ Θεὸν, δίδωσθε σοὶ ὁ Θεός.
- 23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.
- 24 Λέγει αὐτῇ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσει ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
- 25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἂν ἀποθάνῃ, ζήσει).
- 26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἂ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τούτο;
- 27 Λέγει αὐτῇ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πιστεύω ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.
- 28 Καὶ ταῦτα εἰπῶσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λέγουσα, ἐκῆσθε. Ὁ διδάσκαλος πάρεστι ἐφώνεσθε.
- 29 Εκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὐπω ἔληλύθη ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ὡς ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐπιλύθησαν αὐτῷ ἡ Μάρθα)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἵτινες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ὡδραμυθῆμοι αὐτῷ, ἰδοὺτες τὴν Μαρθάν ὅτι παλαιὸς ἀνίστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠθροίσθησαν αὐτῇ, λέγοντες· Ὅτι ἐπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤλθεν ὅπου ὡς ὁ ἰησοῦς, ἰδῶσα αὐτὸν, ἔπειθε εἰς τὰς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὦδε, ὅσα ἀπίθανά με ὁ ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς ἔνθως εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν ἐν τῷ σωμαίῳ αὐτῇ Ἰουδαίως κλαίοντες, ἐβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐταράχθη ἑαυτῷ·

34 Καὶ εἶπε· Πῶς πεθεράει αὐτὸν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχε εἰς ἴδεν.

35 Ἐδάκρυσεν ὁ ἰησοῦς.

36 Ἐλεγχοῦντο οἱ Ἰουδαῖοι· Ἰδὲ πῶς ἐφιλά αὐτῷ ὁ ἀνοήτως τὰς ὀφθαλμῶν· Ἐπιφύλαξαι ἵνα καὶ ἑαυτὸν μὴ ἀποθῆται;

37 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐβριμήσατο ἑαυτῷ τῷ ἔργῳ εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν γὰρ ἀσάλατοι, ἐλίθοι ἐπικείμενοι αὐτῷ.

38 Λέγει ὁ ἰησοῦς· Ἄρα τι τῶν λίθων. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ· Ἐπιθῆκαί τινες· Μάρθα· Κύριε, ἡδὴ ὄζει τῶν νεκρῶν χάρις εἰσι.

- 40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπὸν σοὶ ὅτι ἐὰν πισύσῃς, ὄψῃς ἃ δόξαν εἶ Θεοῦ;
- 41 Ἦσαν ἔν τ' λίθον ἔλω ὁ πεθνηκὸς κέμε-
 20· Ὁ δ' Ἰησοῦς ἤρα τὰς ὀφθαλμύς αὐτῆς, καὶ
 εἶπε· Πάτερ, δὴ χάρισται σοὶ ὅτι ἤκουσάς με.
- 42 Ἐγὼ δ' ἤδην ὅτι πάντες με ἀπέστειλες. ἀλλὰ
 21· ἀπὸ τ' ὄχλου τ' περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πι-
 σύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.
- 43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκράυ-
 22· γασε· Λάζαρε, δεῦρο ἕξω.
- 44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ πεθνηκὸς, δεδεμῆσθαι τὰς
 23· πόδας καὶ τοὺς χεῖρας κειραῖς· καὶ ἡ ὄψις αὐτῆς
 σκεδαίω περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 Λύσατε αὐτὸν, καὶ ἀφήτε ὑπάγειν.
- 45 Πολλοὶ ἔν τ' Ἰερουσαλὴμ οἱ ἐλθόντες πρὸς
 24· τὸν Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ
 Ἰησοῦς, ἐπίστυσαν εἰς αὐτόν.
- 46 Τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τὰς Φαρι-
 25· σαῖς, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.
- 47 Σοφίσταιον ἔν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
 26· σινεδριον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιῶμεν; ὅτι ἔτῃ
 ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ.
- 48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν ἔτι, πάντες πισύ-
 27· σωσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ
 δροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸ τόπον ἐπὶ τὸ ἔθνος.
- 49 Εἰς δὲ πρὸς ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς
 28· ὢν εἰς ἐνιαυτὸν ἐκείνους, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς
 οὐκ οἴδατε ἕδεν.

- 50 Οὐδὲ ἀφολογίζεσθαι ὅτι συμφίλι ἡμῶν
 ἵνα εἰς ἀσθραπὴν ἀποθήκη ὑπερὶ τῶν λαῶν, ἵνα
 μὴ ὅλοι τὸ ἔθνος ἀσθραπὴν.
- 51 Τὸ ἵνα φησὶ ἐκείνους ἐκείνους ἀλλὰ ἀρχιερέως
 ὡς ἐν αὐτοῖς ἐκείνους, ἀσθραπὴν ἀσθραπὴν
 μέλλων ὁ ἰησοῦς ἀποθήκη ὑπερὶ τῶν λαῶν.
- 52 Καὶ ἔχ ὑπερὶ τῶν ἐθνῶν μόνον, ἀλλὰ ἵνα καὶ
 τὰ τέκνα τῶ Θεοῦ τὰ διανοητικὰ σώμα
 ἀγάγη εἰς ἐν.
- 53 Ἀπ' ἐκείνης οὐκ ἔτι ἡμέρας συνουσιασ-
 σαντο ἵνα ἀποκλείωνται αὐτοῖς.
- 54 Ἰησοῦς ἔτι ἐκείνους ἀπὸ παρρησίας ἀσθραπὴν εἰς
 Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκείνους εἰς τὴν χώραν
 ἔξω τῶν ἐθνῶν, εἰς Ἐφραΐμα λεγόμενον πό-
 λιν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
- 55 Ἦν ἡ ἐξ ἔξω τὸ πάρα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀν-
 ἔβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῶν χωρῶν
 ὡς τὸ πάρα, ἵνα ἀγίσωσιν ἐκείνους.
- 56 Ἐζήτην ἐν τῷ ἰησοῦ, ἵνα ἐλεγον μετὰ ἀκα-
 λων ἐν τῷ ἱερῷ ἐσηκότες· τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι
 ἔμὴ ἔλθῃ εἰς τὸ ἱερὸν;
- 57 Δεδωκέντων ἡ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρι-
 σαῖοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἵνα εἰάν τις γὰρ πῦρ εἶναι, μη-
 νόση, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Κεφ. β'. 12.

1 Οὐκ ἔτι ἰησοῦς ὡς ἐξ ἡμερῶν τῶν πάρα πλ-
 ην εἰς Βηθανίαν, ἔπειτα μετὰ Λάζαρον ὁ
 πενήτην, ὃν ἤγαγεν ἐκ νεκρῶν.

- 2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὃ δὲ Λάζαρος εἰς κῆτον τῶν σιωνανακιδίων αὐτῷ.
- 3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβῶσα λίτραν μύρου ἀριστερῆς ποσὶν ἡμῶν, ἤλθει τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θρῆξιν αὐτῆς τὰς πόδας αὐτῶν· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.
- 4 Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῶν, Ἰούδας Σιμωνὶς Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀδελφούς.
- 5 Διατί τούτο τὸ μύρον ὅσον ἐπράθη τριακοντῶν δηνάρων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;
- 6 εἶπε δὲ τῷ Ἰησοῦ, ἔχ' ὅτι ὅτι πτωχῶν ἔμελλεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης εἶμι, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐδόσασα.
- 7 εἶπεν ἔν τῳ Ἰησοῦ· Ἄφες αὐτῇ· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἀποφασισμοῦ μετετήρηκεν αὐτό.
- 8 Τὰς πτωχὰς γὰρ πάντοτε ἔχει μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ πάντοτε ἔχει.
- 9 Ἐγὼ γὰρ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶν καὶ ἦλθον ἐμαρὶ τῷ Ἰησοῦ μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγαγον ἐκ νεκρῶν.
- 10 Ἐβουλόταντο οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκλείνωσιν.
- 11 Ὅτι πολλοὶ δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπί τῶν Ἰησοῦν.
- 12 Τῇ ἐπιπέμῳ ὄχλος πολὺς ἐβλήθη εἰς τὴν ἑορτήν.

- ἀκούσῃς ὅτι ἔρχεῖ ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,
- 13 Ἐλάβον τὰ βῆθαι τῶν Φοινίκων, καὶ ἐξήλθον εἰς ὑπάτησιν αὐτῶν, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννὰ, δόλογημὺς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεύς τῆς Ἰσραήλ.
- 14 Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνόματι, ἐμάθησιν ἐπ' αὐτὸν, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον·
- 15 Μὴ φοβῆσθε θυγατέρες Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς (εἰς ἔρχεῖ), καθήμενος ἐπὶ πῶλον οἴου.
- 16 Ταῦτα δὲ ὅσα ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτι ἰδοὺ ἀάθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἔλεγε ἐπ' αὐτὸν γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῶν.
- 17 Ἐμαρτύρησάν τε ὁ ὄχλος ὅτι μετ' αὐτῶν, ὅτι τὸ Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τῆς μητρὸς καὶ ἤγαγεν αὐτὸν ἐκ τεκρῶν.
- 18 Διὰ τῆς καὶ ὑπὲρ ἔθηκεν αὐτῶν ὁ ὄχλος· ὅτι ἤκουσε τῆς αὐτῶν πεποιημένης τὸ σημεῖον.
- 19 Οἱ οὖν φαρισαῖοι εἰπόντες εἰς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι ὅσα ἀφελεῖτε ἐδὲν· ἰδοὺ, ὁ κήσμενος ὀπίσω αὐτῶν ἀπῆλθεν.
- 20 Ἦσαν δὲ ἱεροὺς Ἐβραῖοις ἐκ τῶν ἀναβαίνοντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.
- 21 Οὗτοι οὖν προσήλθον Φίλιππος τῷ ἀπὸ Βηθσαῖδα τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἤρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλωμεν τὸ Ἰησοῦν ἰδεῖν.
- 22 Ἐρχεῖ Φίλιππος ἐλέγει τῶν Ἀνδρέας· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ·

- 23 Ο Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
- 24 Ἀλλὰ ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἐκένθητε σίτην πεσὼν εἰς τὴν γαῖαν ἀποθάνη, αὐτὸς μόνος μὴ· ἐὰν δὲ ἀποθάνη, πολὺν καρπὸν φέρει.
- 25 Ο φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισθὸς τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ τέτυται, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
- 26 Ἐὰν ἐμοὶ ἀφ᾽ ἑσέως ἴσως, ἐμοὶ ἀχρεοθέτω· καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ, ἐκεῖ ἔστι ὁ ἀφ᾽ ἑσέως ὁ ἐμὸς ἕσται· Ἐὰν ἴσως ἐμοὶ ἀφ᾽ ἑσέως, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.
- 27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τεταράσσεται, καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης, ἀλλὰ ἀφ᾽ ἐτέρο ἤλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
- 28 Πάτερ, δοξάσῃ σε τὸ ὄνομα· Ἢλθεν ἔν φωνῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασαι, καὶ πάλιν δοξάσω.
- 29 Οἱ ἔν ὄχλῳ οἱ ἰσὺς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντῶν γέρονται. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτοῦ λελάληκεν.
- 30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐδὲ ἐμὲ αὐτὴ ἡ φωνὴ γέρονται, ἀλλὰ δι᾽ ὑμῶν.
- 31 Νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου· ἵν᾽ ὁ ἀρχὸν τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθῆσθε ἔξω.
- 32 Καὶ γὰρ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντες ἐλκύσονται εἰς ἐμαυτὸν.
- 33 (Τέτο δὲ ἔλεγε, σημεῖον πρὸς τὴν γενέσασθαι ἡμετέραν ἀποθνήσκου)

- 34 Απεβήθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἀκούσα-
 μθα ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ μὲν εἰς τὴν αἰώναν·
 καὶ πᾶς οὐ λέγει, ὅτι δεῖ ἰσχυρῶσαι τὸ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου; ἕως ἐπιῆτο ὁ υἱὸς ἐν ἀνθρώποις;
- 35 Εἶπεν ἐν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐπεὶ μικροὶ ἤρασαν
 τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου τοῦ φῶτος
 ἔχθη, ἵνα μὴ σκοτία ὑμῶν καταλάβῃ καὶ ὁ πε-
 ριπαλῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε πῶς ὑπάγει.
- 36 Ἔως τὸ φῶς ἔχθη, πῆρ δὲ ἵπαις τὸ φῶς, ἵνα
 οὐ φανερὸς γένηται. Ταῦτα ἐλάλει ὁ Ἰη-
 σοῦς, καὶ ἀπεβήθη ἐκρούσας αὐτοῦ.
- 37 Τότε ἦν καὶ αὐτῷ σημεῖα πεπιπρωτότα
 ἔμπεδον αὐτῶν, ὡς ἐπίστωσι εἰς αὐτοῦ.
- 38 Ἰνα ὁ λόγος Ἡσυχίου ἐπισημῶς πληρωθῆι,
 ὃν εἶπε Κύριε, πῆρ ἐπίστωσι τῇ ἀκρῇ ἡμῶν, καὶ
 ὁ βραχίων Κυρίου ἡμῶν ἀπικαλύφθη;
- 39 Διὰ τῆτο οὐκ ἠδύνατο περὶ αὐτοῦ, ὅτι πᾶ-
 λιν εἶπεν Ἡσυχίας·
- 40 Τετύφλωκε αὐτῶν τὰς ὀφθαλμούς, καὶ
 πεπεπρωκε αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι
 τοὺς ὀφθαλμοῖς, ἐπισημῶσι τῇ καρδίᾳ, καὶ
 ἐπισημῶσι, καὶ ἴσωσιν αὐτούς.
- 41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσυχίας ὅτι εἶδε καὶ ἴδεν
 αὐτῶν καὶ ἐλάλει ἐπὶ αὐτῶν.
- 42 Ὅμως μᾶλλον καὶ ἐν τῷ δεξιῶν πολλοὶ
 ἐπίστωσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τῆς φερε-
 σίας ἐχόμενον ἔλεγον, ἵνα μὴ ἀποσημῶσιν
 ἡμῶνται.

- 43 Ἡγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων
 μαῖλον ἢ ὡς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
- 44 Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁπισθύνετε εἰς ἐμὲ,
 καὶ πιστεύετε εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸ πέμψαντά με.
- 45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸ πέμψαντά με.
- 46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸ κῆσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς
 ὁ πισθύνων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη.
- 47 Καὶ ἐάν τις με ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ
 πισθύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον
 ἵνα κρίνω τὸν κῆσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν
 κῆσμον.
- 48 Ὁ ἀφετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥή-
 ματά με, ἔχει τὸ κρίνειν αὐτόν· ὁ λόγος οὖν
 ἐλάλησα, σκεῖν κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ
 ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.
- 49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ
 πέμψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐνθλήν· ἔδωκε
 τί εἶπω καὶ τί λαλήσω.
- 50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος
 ἐστίν· ἃ ἐν λαλήσειν, καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ πα-
 τήρ, ἕτω λαλώ.

Κεφ. ιγ'. 13.

1 Πρὸς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς
 ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ἥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ
 τοῦ κῆσμου τέως ὡς τὸ πατέρα, ἀγαπήσας
 τὰς ἰδίους τὰς ἐν τῷ κῆσμῳ, εἰς τέλος ἠγά-
 πησεν αὐτάς.

2 Καὶ εὐκρίνας ἡγομῆρας, (τοῦ ἀφ' ὧν βόλε
 ἦδη

ἣδη βεβληκότες εἰς τὴν καρδίαν ἰδοὺς Σίμων Ἰσκαριώτη, ἵνα αὐτὸν ᾤκησεν.)

3 Εἰδὼς ὁ ἰησοῦς ὅτι πάντα δίδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξήληθε, καὶ ὡς τὸ Θεῖον ἠγάπησεν.

4 Ἐγένετο ἡ ὥρα δεικνῦναι τὰ ἰμάτια· καὶ λαβὼν λένικον, διέζωσεν αὐτὸν.

5 Εἶπε βάλθη ὕδωρ εἰς τὴν πίπτην, καὶ ἔρριξε ἐπὶ τὰς πόδας τῆς μαθητῶν, καὶ ἐσκιάσεν τὰ λένικα ᾧ ἰωὴν διέζωσεν αὐτόν.

6 Ἐρχόμενος Σίμων Πέτρος καὶ λέγει αὐτῷ σκῆνος· Κύριε, σὺ μὲν νίπεις τὰς πόδας σου ὅσοι οἶδας ἄρτι, γινώσκω ὅτι μὴ ταῦτα.

7 Ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ἐγὼ ποιοῦμαι εἰς σε, ὅσοι οἶδας ἄρτι, καὶ ἵνα ἴδῃς ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ, ἀλλὰ ὁ ἀποστολὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, ὅςτις ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ ἀποστολὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, ὅςτις ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ ἀποστολὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, ὅςτις ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεός.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τὰς πόδας μου εἰς τὴν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, ὅσοι ἔχῃς μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τὴν κεφαλὴν μου.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· Ὁ λευκὸς ἔχει ἵνα ἴδῃς ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ, ἀλλὰ ὁ ἀποστολὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, ὅςτις ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ ἀποστολὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, ὅςτις ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεός.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· Ὁ λευκὸς ἔχει ἵνα ἴδῃς ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ, ἀλλὰ ὁ ἀποστολὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, ὅςτις ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ ἀποστολὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, ὅςτις ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεός.

11 Ἡ δὲ ὥρα ἦν ἡμεῖς καθαροὶ ἔστε, ἀλλ' ἔτι πάντες ὄλθητε. Ἡ δὲ ὥρα ἦν ἡμεῖς καθαροὶ ἔστε, ἀλλ' ἔτι πάντες ὄλθητε. Ἡ δὲ ὥρα ἦν ἡμεῖς καθαροὶ ἔστε, ἀλλ' ἔτι πάντες ὄλθητε.

12 Ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ, ἀλλὰ ὁ ἀποστολὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, ὅςτις ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ ἀποστολὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, ὅςτις ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεός.

Q

- 13 Ἰμεῖς φωνεῖτέ με· Ὁ διδάσκαλός ἐστι κύριός· καὶ καλῶς λέγετε· ἐγὼ εἰμι γάρ.
- 14 Εἰ ἔν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τὰς πόδας, ὁ κύριός καὶ ὁ διδάσκαλός, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τὰς πόδας.
- 15 Ἰπόδιγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.
- 16 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐστὶ δούλός μείζων ἢ κυρίου αὐτοῦ, ἐδὲ ἀπόστολος μείζων ἢ πέμψαυτός αὐτόν.
- 17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακαριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά.
- 18 Οὐ ὡς πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα ἕως ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφή πληρωθῆ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπήρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πέτραν αὐτοῦ.
- 19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν ὡς ἢ ἡμέρας, ἵνα ὅταν ἡγήσῃ, πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι.
- 20 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων ἐὰν ἵνα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαυτά με.
- 21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν ὡς ἔραδύσει με.
- 22 Ἐβλεπον ἔν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ· ἀπορέμενοι ὡς εἶπεν λέγει.
- 23 Ἦν ἡ ἀνακείμενος εἷς ἄν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ ἢ Ἰησοῦς, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς·

- 24 Ναὶ ἐν τούτῳ Σίμων Πίτρου πῆλξ ἦν
 αὐτῷ εἶπεν ὁ ἰησοῦς·
- 25 Ἐπιπιστῶν δὲ ἐκένη ἔπι τὸ πῆλξ ἔειπεν
 Ἰησοῦς, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστί;
- 26 Ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐκείνος ἐστὶν ὁ ἰσχυρὸς
 βέψας ὁ ψωμίον ἐπιδύων. Καὶ ἰμοσάψας ὁ
 ψωμίον, δίδωσιν ἰσχύς Σίμωνος Ἰσκαριώτη.
- 27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε ἐσηλθὼν ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς ὁ Σαταναῖος. Λέγει ἐν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς·
 ποιεῖς, ποιῆσαι τρέχον.
- 28 Τῷ ἰησοῦ ἔδειξεν ἰσχυρῶς τῶν ἀνακλιμῶν αὐτοῦ
 ἔειπεν αὐτῷ·
- 29 Τινὲς γὰρ ἰσχυρῶς, ἐπὶ τὸ γλωσσόμαθον
 εἶχεν ὁ ἰσχυρῶς, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· Ἀγ-
 ρασσὶ ἀνθρώπων ἰσχυρῶς εἰς τὸ ἰσχυρῶς· ἢ τίς
 πλοῦτος ἰσχυρῶς πὶ δῶ.
- 30 Λαβὼν ἐν τὸ ψωμίον ἐκένη ἔπειτα, ὁ ἰησοῦς
 ἐξῆλθεν· ἔπειτα δὲ νύξ.
- 31 Ὅτε ἐν ἐξῆλθε, λέγει ὁ ἰησοῦς· Νῦν ἰδοξάσθη
 ὁ ἰσχυρῶς ἀνθρώπων, ἔπειτα ὁ ἰσχυρῶς ἰδοξάσθη ἐν αὐτῷ.
- 32 Εἰ ὁ ἰσχυρῶς ἰδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἰσχυρῶς
 δοξάσθη αὐτῷ ἐν ἑαυτῷ, ἔπειτα ὁ ἰσχυρῶς δοξάσθη αὐτῷ.
- 33 Τεκνία, ἔπειτα μικρὸν μετὰ ὑμῶν εἰμι. Ζητήσθη με
 ἔπειτα καὶ ἐπὶ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. Ὅτι ὅπου ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς, ὑμεῖς ἐδύνασθε ἐλθεῖν· ἔπειτα ὑμῶν λέγει ἰσχυρῶς.
- 34 Ἐν ἰσχυρῶς καὶ ἐν ἰσχυρῶς δίδωμι ὑμῶν, ἰσχυρῶς ἀγαπᾶτε
 ἀλλήλους· καὶ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ὑμῶς, ἰσχυρῶς ἔπειτα ὑμεῖς
 ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

- 35 Ἐν τῷ τῷ γνόσῳ) πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθη-
ταὶ ἐσθε, ἐὰν ἀγάπῳ ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.
- 36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος. Κύριε, πῶς
ὑπάγω; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ὅπως
ὑπάγω, ἐδύνασά μοι νῦν ἀκολουθήσασθε,
ὑπερον ἢ ἀκολουθήσας μοι.
- 37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος. Κύριε, ἀφτί ἐ
δύναμά σοι ἀκολουθήσασθε ἄρη; ἢ ψυχλῶ με
ὑπερ σε θήσω.
- 38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Τὴν ψυχλῶ σε
ὑπερ ἐμῆ θήσας; Ἀμῶν ἀμῶν λέγω σοι, ἐ
μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἔως ἐ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Κεφ. ιδ'. 14.

- 1 **Μ**ὴ παρεσίδω ὑμῶν ἡ καρδία· πι-
σύετε εἰς τὸ Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πισύετε.
- 2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μετὰ πολλῶν
ἔισιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον αὐτοῖς· πορεύομαι
ἔτοιμάσασθε τόπον ὑμῖν.
- 3 Καὶ ἐὰν πορεύω, καὶ ἔτοιμάσω ὑμῖν τό-
πον, πάλιν ἔρχομαι ἐπὶ ἀγαλήψομαι ὑμᾶς
πρὸς ἐμαυτὸν· ἵνα ὅπως ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε.
- 4 Καὶ ὅπως ἐγὼ ὑπάγω οἶδατε, καὶ τὸ ὄδον οἶ-
δατε.
- 5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, ἐκ οἶδα μὲν πῶς
ὑπάγεις· καὶ πῶς δύναμεθα τὸ ὄδον εἰδέναι;
- 6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ
ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ. Ἐθεῖς ἔρχεσθε πρὸς τὸ πα-
τέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

7 Εἰ

- 7 Εἰς γινώσκῃ τι με, ἔτ' περὶ ἑμοῦ ἰσχυροῦσιν
αὐτὸν καὶ ἀπ' ἀρχῆς γινώσκουσιν αὐτὸν, ἔτι ἰσχυ-
ροῦσιν αὐτόν.
- 8 Λίγ' αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον
ἡμῖν τὸ πατέρα, καὶ δοκῆ ἡμῖν.
- 9 Λίγ' αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τεσσάρτοι χεῖροί μου
ὁμῶν εἰμι, καὶ σὺ ἐγνώσκας με, Φίλιππε, ὁ
ἰσχυρῶς εἰμι, ἰσχυροῦ τ' πατρός· καὶ πῶς
σὺ λίγ' εἶ· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;
- 10 Οὐ πισδύεις ὅτι ἐγὼ εἰμι τὸ πατέρα, καὶ ὁ πα-
τὴρ ἐν ἐμοὶ εἶσι; τὰ ῥήματα αἰγῶ λαλῶ ὑμῖν,
ἀπ' ἐμαυτοῦ ἔλαλῶ· ὁ ὃ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ
μῦνον, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.
- 11 Πισδύετε μοι ὅτι ἐγὼ εἰμι τὸ πατέρα, καὶ ὁ
πατὴρ ἐν ἐμοὶ εἶσι· ἐστί με, λίγ' τὰ ἔργα
αὐτὰ πισδύετε μοι.
- 12 Ἀμῶν ἀμῶν λίγ' ὑμῖν, ὁ πισδύων εἰς
ἐμὲ, τὰ ἔργα αἰ ἐγὼ ποιεῶ, καὶ ἐγὼ ποιήσῃ,
καὶ μείζονα τῶν ποιήσῃ· ὅτι ἐγὼ εἶμι τὸν
πατέρα με πορεύομα.
- 13 Καὶ ὁ, ἡ αὐτῷ αἰτήσῃ ἐν τῷ ὄνομα ἡμῶν, τῷ
ποιήσῃ· ἵνα δοξαδῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ ἡμῶν.
- 14 Ἐὰν ἡ αἰτήσῃ ἐν τῷ ὄνομα ἡμῶν, ἐγὼ
ποιήσω.
- 15 Ἐὰν ἀρῶν πατέρι με, ἡ ἐν ὄνομα ἡμῶν
τηρήσατε.
- 16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, ἕτερον ὄνομα
κλητῶν δώσῃ ὑμῖν, ἵνα μὴ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν
αἰῶνα·

- 17 Τὸ πνεῦμα τ' ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος ἔδυνα-
να λαβεῖν, ὅτι ἔθεωρεῖ αὐτὸ, ἐδὲ γνώσκει
αὐτὸ· ὑμεῖς ὅμως γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῶν
ῥῆμα, καὶ ἐν ὑμῖν ἔστι.
- 18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἐρχομαι πρὸς
ὑμᾶς.
- 19 Ἐπὶ μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με ὄσκει ἐπιθεωρεῖ·
ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς
ζήσεθε.
- 20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι
ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ
ἐν ὑμῖν.
- 21 Ὁ ἔχων ζωὴν ἐν ἐλαίῳ μου, καὶ τηρῶν αὐτὴν,
ἐκείνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὃς ἂν ἀγαπῶν με, ἀ-
γαπήσῃ ἐπὶ τῷ πατρὶ μου· ἔγωγε ἀγα-
πήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτὸν ἐμαυτὸν.
- 22 Λέγει αὐτῷ Ἰσάκας· (ὅστις ὁ Ἰσκαριώτης)
Κύριε, πῶς γένοιεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζε-
σθαι αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ἐν τῷ κόσμῳ;
- 23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις
ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσῃ καὶ ὁ πατήρ
μου ἀγαπήσῃ αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλεύσο-
μαι, καὶ ἐπιμείνω παρ' αὐτοῦ ποιήσομαι.
- 24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τὰς λόγους μου ἔτιθε-
ται καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, ὅτι ἐστὶν ἐμὸς, ἀλλὰ
ἐπιμείνω πρὸς με πατρός.
- 25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν ῥῶν
- 26 Ὁς ἂν ᾠθροκλήσῃ, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ
ἐπιμείνω

πίμψ(ὁ πατήρ) εἰς τὴν ἰουδαίαν, καὶ οὐκ ἔ-
 υψώσῃς διότι οὐκ ἔστι παῖς, καὶ ὑπομιμητὴς ὑμῶν
 παῖς ἀεὶ ποιεῖ ὑμῖν.

27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην καὶ ἰουάν
 δίδωμι ὑμῖν· ἢ κατὰ τὸν ὅτι οὐκ ἔστιν,
 ἰουάν δίδωμι ὑμῖν. μὴ καρδοσώσω ὑμῶν ἢ
 καρδία, μηδὲ δολίατω.

28 Ἡκούσατε ὅτι οὐκ ἔστιν ὑμῖν· ὕψωσῃ καὶ
 ἰουάν τῶν ὑμῶν. Εἰ ἠγάπατέ με, ἰουάνητε
 αὐτὸ ὅτι οὐκ ἔστιν, παραδομένη τῶν ὑμῶν.
 ὅτι ὁ πατήρ μου μέλει ὑμῶν ἰουάν.

29 Καὶ ἰουάν εἰρήνην ὑμῖν πρὸς ἰουάν· ἰουάν
 ὅταν ἰουάν, πιστεύητε.

30 Οὐκ ἔστι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἰουάν ἰουάν
 ὅτι οὐκ ἔστιν ὑμῶν ἀρχῶν, ἰουάν ἰουάν ὑμῶν ὑμῶν.

31 Ἀλλ' ἰουάν γινώσκω τὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ὑμῶν τὸν πα-
 τῆρα, ἰουάν κατὰ τὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὁ πατήρ, ἰουάν
 ποιεῖ, ἰουάν ἰουάν, ἰουάν ὑμῶν.

Κιφ. 11. 15.

1 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπέλῃς ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πα-
 τὴρ μου ὁ γεωργὸς ἰουάν.

2 Πᾶν κλήμα ἐν ἰουάν μὴ φέρει καρπὸν,
 αἰρεῖ αὐτὸ· καὶ πᾶν τὸ φέρει καρπὸν, καθαίρει
 αὐτὸ, ἰουάν ἰουάν καρπὸν φέρει.

3 Ἡδὴ ὑμεῖς καθαροὶ ἰουάν ἀφ' ὅτι τὸ λόγον ὁ
 λελάληκα ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἰουάν, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν· κατὰ τὸν
 κλήμας ἰουάν καρπὸν φέρει ἀφ' ἑαυτοῦ,

Q 4

ἰουάν

ἰαὺ μὴ μείνη ἐν τῇ ἀμπέλῳ· ὅπως ἔδεν
ὕμεις, ἰαὺ μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.

5 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπέλῳ, ὕμεις τὰ κλήματα· ὁ
μῦθὸν ἐν ἐμοὶ, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, ἔτι Φέρει
καρπὸν πολὺν· ὅτι χεῖρὶς ἐμοῦ ἐδιδάκαθε
ποιεῖν ἔδεν.

6 Ἐὰν μή τις μείνη ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς
τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηραίνθη· καὶ σπῶσιν αὐτὰ,
καὶ εἰς πῦρ βάλλουσιν, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, ἐτάρηματά μου ἐν ὑμῖν
μείνη, ὁ ἰαὺ θέλητε ἀσπῆσαι, ἐπιλήστε ὑμῖν.

8 Ἐν τῷ ἐδεδάκαθῃ ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν
πολὺν φέριτε· καὶ ἐπιλήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἠγά-
πησεν ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τις ἐνθλασέν με τηρήσετε, μῦθε ἐν τῇ
ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τις ἐνθλασέν πατρός
μου τηρήσα, καὶ μῦθὸν αὐτῷ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ
ἐν ὑμῖν μείνη, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐνθλή ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησεν ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπῃς ἔδεις ἔχει, ἵνα
πῖς ἢ ψυχῶν αὐτῷ· ἵνα ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτῷ.

14 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἰαὺ ποιῆτε ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δέλεος· ὅτι ὁ θεὸς
ὁ οἶδεν ἅπαντα· ὁ κύριος ὑμᾶς δὲ
εἰρηκε

εἶρηκα φίλος, ὅτι πάντες αὐτὸς ἤκουσε πατρὸς μου, ἐγὼ οὐκ ἔγνων ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξαθη, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξαμην ὑμᾶς, καὶ ἐθήκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπακούητε, ἕκαστον φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μὴ ἴνα ὁ, ἡ αὐτῆς αἰτήσῃ τὸ πατρὸς ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν.

17 Ταῦτα συνέλλομα ὑμῖν, ἵνα ἀγαπήτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, χαίρει ἐπ' ἐμὲ ὡς ἐπὶ τοῖς ὑμῶν μεμισήκειν.

19 Εἰ ἐκ τῆς κήρυξης ἦτε, ὁ κόσμος αὐτὸ ἵδιον ἐφίλει· ὅτι ἐκ τῆς κήρυξης ὅσα ἐστὶν, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξαμην ὑμᾶς ὅτι ἐκ τῆς κήρυξης, ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ὁ κόσμος ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τῶν λόγων ἃ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἐστὶν δὲ ἕλπιος μείζων τῆς κυρίας αὐτῆς. ἐπεὶ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· ἐπὶ τὸ λόγον ἔκτεθησαν, καὶ τὸ ὑμέτερον τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός μου, ὅτι ἕκαστος οἶδασιν τὸ πένθησάί με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτάνων ὅσα εἶχον· ἵν' οὐκ ὡς ὄφρα ὅσα ἔχουσιν ὡς τὸ ἁμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὅτι ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸ πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίας ὅσα εἶχον· ἵν' ὅτι καὶ ἐνώθησιν, καὶ μεμισήσῃ, καὶ ἐμὲ καὶ τὸ πατέρα μου.

- 25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με ὀφθαλμοί.
- 26 Ὅταν ἢ ἔλθῃ ὁ ψευδοκλήτης, ὃν εἶπα πέμψω ὑμῖν ψευδῆ παῖρος, (τὸ πνεῦμα τῆ ἀληθείας, ὃ ψευδῆ πατρὸς ἐκπορεύει) ἐκεῖνος μαρτυρήσει πρὸς ἐμὸν.
- 27 Καὶ ὑμεῖς διὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ.

Κεφ. 15'. 16.

1 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποστασάγουσ ποιήουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα παρ' ὁ ἀποκρίνας ὑμᾶς, δοξήσῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα ἐδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα ἢ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μετ' ὑμῶν ἤμην.

5 Νυνὶ ἢ ὑπάγω πρὸς τὴν πέμψασά με, καὶ ἐδεῖς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾶ με· Πῶς ὑπάγῃς;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπληρώκει ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τῆ ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ ψευδοκλήτης οὐκ ἐλεύσει πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν ἢ πορεύω, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ

8 Καὶ ἔλθων ἐκείνῳ, ἐλέγξει τὸ πνεῦμα
 πρὸς ἁμαρτίας καὶ πρὸς δικαιοσύνης καὶ πρὸς
 κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι ἢ πιστεύουσι εἰς ἐμέ.

10 Περὶ δικαιοσύνης δ', ὅτι ὅσους τὸ πνεῦμα
 μὴ ὑπάκουσιν, καὶ ὅσους ἐπισημαίνει με.

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου
 τούτου κίερα.

12 Ἐν πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ δύναμις
 βασιλεύει ἄρα.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκείνῳ, τὸ πνεῦμα τῆς
 ἀληθείας, ὀδηγήσά ὑμῶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλή-
 θειαν· ὃ γὰρ λαλήσά ἀφ' ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα αὐτὸς ἀ-
 κούσῃ, λαλήσά, ἔτι ἰσχυρότερα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνῳ ἐμὲ δοξάσά, ὅτι ἐκ τῶν ἐμῶν λή-
 ψει, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμὰ ἐστὶ· πάντα τὰ
 εἶπον ὅτι ἐκ τῶν ἐμῶν λήψει, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16 Μικρὰν καὶ ἢ θεωρεῖτέ με· καὶ παλιν μικρὸν,
 ἔοψιδέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάκουσά ὅσους τὸ πνεῦμα
 ἔοψιδέ με.

17 Εἶπον ἔτι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅσους ἀκή-
 λους· τί ἐστὶ τούτο ὃ λέγῃ ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ ἢ
 θεωρεῖτέ με· καὶ παλιν μικρὸν, ἔοψιδέ με·
 καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάκουσά ὅσους τὸ πνεῦμα;

18 Ἐλέγον ἔτι· Τούτο πῶς ὃ λέγῃ, τὸ μι-
 κρὸν; ὅσα οἶδα μικρὸν πάλαι.

19 Ἐγὼ ἔτι ὁ Ἰησοῦς ὅσα ἤθελον αὐτοὶ ἐρωτᾶν,
 καὶ εἶπει αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε κατὰ
 ἀλλήλων

ἀλλήλων ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ ἔθραυρέτε με·
καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με;

20 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ
θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ ὃ κόσμος χαρήσεται ὑμεῖς
ὃ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν
γυήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκη, λύπῳ ἔχει, ὅτι ἦλθεν
ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν ὃ γυνήσῃ τὸ παιδίον, ἔχει
ἐπιμνημονοῦσά τ' θλίψεως, ἀλλ' ἔχεται χαρὰν, ὅτι
ἐξηγήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς ἐν λύπῳ μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν
ὃ ὄψομα ὑμῶν, ἐχαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία,
καὶ ἔχεται χαρὰν ὑμῶν ἕδεις ἀεὶ ἀφ' ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ σὺ ἐρωτήσετε
ἕδεις. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα αὐτῆ
τήσῃ τ' πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσεται ὑμῖν.

24 Ἔως ἄρα σὺ ἠτήσῃς ἕδεις ἐν τῷ ὀνόματί
μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ
πτωληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λαλάληκα ὑμῖν·
ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε σὺ ἐπι ἐν παροιμίαις
λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησία πρὸς τὸν πατέρα
ἀναγγελάω ὑμῖν.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰ-
τήσεσθε· ἐγὼ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν
πατέρα πρὸς ὑμῶν.

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμῶν, ὅτι ὑμεῖς
ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ πα-
ρα τὸ Θεὸν ἐξῆλθον.

28 Ἐξῆλ-

28 Ἐξήλθεν ὁ Ἰησοῦς πατρὸς, καὶ ἠλάλυεν εἰς τὸ κρῖνον· πάλιν ἀφίημι τὸ κρῖνον, καὶ περιδύομαι ὡρὸς τὸ πατήρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἰδὲ, νῦν παρήρησά λαλεῖς, καὶ παροιμίαις ὁδοιμίας λέγεις.

30 Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ ἕνεκα τούτου ἐχθροὶ εἰσὶν σοι ἰσχυροὶ. εὖ τὸν πνεῦμα λέγει ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξήλθεις.

31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρα πιστεύετε;

32 Ἰδὲ, ἔρχομαι ἔτι, καὶ νῦν ἠλάλυεν, ἵνα σκορπιοποιηθῆτε ἐκαστὸς εἰς τὴν ἰδίαν, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε. καὶ ἕνεκα ἐμοῦ μόνου, ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.

33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα εὖ ἐμοὶ ἐρηνηώχητε. εὖ τὸν πνεῦμα θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσύνετε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κρῖνον.

Κεφ. ιζ'. 17.

1 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τὰς ὀφθαλμὰς αὐτοῦ εἰς τὸ ὕψιστον, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸ υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δόξασῃ σε.

2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

3 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνια ζωὴ, ἵνα γνώσκωσιν σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλεις Ἰησοῦν Χριστόν.

- 4 Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆ γῆς· τὸ ἔργον ἐπέ-
λείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.
- 5 Καὶ νῦν δόξασόν μοι σὺ πάτερ ὡς ἔ-
σραυτῶ τῆ δόξης ἣ εἶχον ὡς ἔστ' ἡ κῆσμου εἶ-
ναι, ὡς ἔσθ' σοί.
- 6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις
ἕως δέδωκάς μοι ἐκ τῆ κῆσμου σοὶ ἦσαν, ἔτι μοι
αὐτὸς δέδωκας, καὶ τὸ λόγον σε πληρήσῃς.
- 7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι,
ὡς ἔσθ' ἡ σὺ εἶσι·
- 8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκας
αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς
ὅτι ὡς ἔσθ' ἡ σὺ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστύσαντο ὅτι σὺ με
ἀπέστειλεις.
- 9 Ἐγὼ ὡς αὐτῶν ἐρωτῶ· ἔτι ὡς τῆ κῆσμου·
ἐρωτῶ, ἀλλὰ ὡς ἂν δέδωκάς μοι ὅτι σοὶ εἶσι.
- 10 Καὶ τὰ ἐμά πάντα σοὶ εἶσι, καὶ τὰ σοὶ ἐμά·
καὶ δέδοξασμαι ἐν αὐτοῖς.
- 11 Καὶ σὺ ἐπὶ ἐμὶ ἐν τῆ κῆσμου, ἔτι σοὶ ἐν τῆ
κόσμου εἶσι, καὶ ἐγὼ ὡς σε ἔρχομαι. Πάτερ
ἅγιε, τήρησον αὐτὸς ἐν τῆ ὀνόματί σου, ἕως δέ-
δωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καρδίᾳ ἡμεῖς.
- 12 Ὅτι ἡμεῖς μετ' αὐτῶν ἐν τῆ κόσμου, ἐγὼ
ἐτήρησα αὐτὸς ἐν τῆ ὀνόματί σου· ἕως δέδωκάς
μοι· φύλαξαι, καὶ ἕδεις ἐξ αὐτῶν ἀπώλειτο ἐ-
μὴ ὁ ἕως τῆ ἀπώλειας· ἵνα ἡ χαρὴ πληρωθῇ.
- 13 Νῦν ὡς σε ἔρχομαι, ἔτι ὡς λαλῶ ἐν τῆ
κόσμου, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὴν τῆ ἐμῆ πτωληρω-
μένην ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ

- 14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸ λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτὸς, ὅτι ὅσα εἰσὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἡγὼς ἐγὼ ὅσα εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ.
- 15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἀρῆς αὐτὸς ἐκ τῷ κόσμῳ, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτὸς ἐν τῷ πνεύματι.
- 16 Ἐκ τῷ κόσμῳ ὅσα εἰσὶ, καὶ ἡγὼς ἐγὼ ἐκ τῷ κόσμῳ ὅσα εἰμὶ.
- 17 Ἀγίασον αὐτὸς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθὴς ἐστίν.
- 18 Καθὼς ἐμὲ ἀπίστῃλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἡγὼς ἀπίστῃλας αὐτὸς εἰς τὸν κόσμον.
- 19 Καὶ ἵνα αὐτῶν ἐγὼ ἀγαθῶς ἐμαυτῶν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὡσὶν ἠγαπημένοι ἐν ἀληθείᾳ.
- 20 Οὐ ὡς τῶν ἡρώτων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς τῶν πιστευσάντων διὰ τὸν λόγον αὐτῶν εἰς ἐμὲ.
- 21 Ἴνα πάντες ἐν ὧσα, καὶ ἡγὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοί, καὶ ἡγὼς ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σὺ με ἀπίστῃλας.
- 22 Καὶ ἐγὼς ἡ δόξα ἡ ἐδωκίαις μοι, δέδωκα αὐτοῖς ἵνα ὡσὶν ἐν, καὶ ἡγὼς ἡμεῖς ἐν ἐσθλῶν.
- 23 Ἐγὼς ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὡσὶν πεπληρωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ με ἀπίστῃλας, ἡ ἡγάπησας αὐτὸς, καὶ ἡγὼς ἐμὲ ἡγάπησας.
- 24 Πάτερ, ἡς δέδωκίαις μοι, θέλω ἵνα ὅπως ἐμὲ ἐγὼ, καὶ οἱ ὡσὶν μετ' ἐμῶν ἵνα θεωρῶσιν ἡ δόξα ἡ ἐμὲ ἡ ἐδωκίαις μοι, ὅτι ἡγάπησας με ὡς ἡγάπησας βολῆς κόσμου.

- 25 Πάτερ δέκασι, ἔο κήσμος σε ἐκείνω, εἶω δὲ σε ἔγνω, ἔσ τοι ἔγνωσασ ὅπ σὺ με ἀπέστῆλας.
- 26 Καὶ ἐγνώρισται αὐτοῖς τὸ ὄνομα Ἰησῶ, καὶ γινώριστω ἵνα ἡ ἀγάπη ἡ ἡγάπησάς με, εἶω αὐτοῖς ἡ, καὶ γὰρ εἰ αὐτοῖς.

Κεφ. . ιη. . 18.

- 1 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησῶς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ πέραν τῆς χιμαρῖας τῶν Κιδρών, ὅπου ἡ κήπη, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτῶς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
- 2 Ἦδὲ ἡ κήπησ ὁ ὠρθοδιδὺς αὐτὸν, τὸν τόπον ὅπ πολλάκις σιωήχη ὁ Ἰησῶς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶ.
- 3 Ὁ σὺ ἰέδας λαβὼν τὴν ἀπειρεσιν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερίων καὶ φαρισαίων ὑπερέβας, ἐρχεσ ἐκεῖ μετὰ φανῶν ἔ λαμπάδων καὶ ὄπλων.
- 4 Ἰησῶς ἔν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;
- 5 Ἀπεκρίθησ αὐτῶ Ἰησῶν τὸν Ναζωραῖον. Λέγη αὐτοῖς ὁ Ἰησῶς· Ἐγὼ εἰμι. Εἰσήκη δὲ καὶ ἰέδας ὁ ὠρθοδιδὺς αὐτὸν, μετὰ αὐτῶν.
- 6 Ὡς ἔν εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπ ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσσω, καὶ ἔπισον χαμῶ.
- 7 Πάλιν ἔν αὐτῶς ἐπηρώτησ· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ ἡ εἶπον· Ἰησῶν τὸν Ναζωραῖον.
- 8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῶς· Εἶπον ὑμῖν ὅπ ἐγὼ εἰμι. εἰ ἔν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφεῖτε τέτυς ὑπάγασ.

9 ἵνα

- 9 ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· Ὅτι ἔστι
 δέδωκός μοι, ἕκ ἀπόλιπον ἐξ αὐτῶν ἐδοξία.
- 10 Σίμων ἐν Πέτρος ἔχει μάχαιραν, εἰ-
 κουσει αὐτὸν, καὶ ἵπασσι τὸ ἔξ ὀρχηρέως δὲ-
 λον, ἔ ἀπίκῃσιν αὐτῷ τὸ ἀπὸ τοῦ δεξιῶν. λέ-
 γει ὄνομα τοῦ δέλου Μάλχους.
- 11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Πέτρος· Βάλε τὸν
 μάχαιραν (καὶ εἰς τὸ θῆκω. τὸ πολήροιο ὁ δὲ-
 δικέ μοι ὁ πατήρ, ἔ μὴ πῶσιν αὐτό;
- 12 Ἡ ἐν ἀσῆρα ἔ ὁ χηλίαςρος ἔ οἱ ἕσπρη) τὸ
 Ἰουδαίων σιβάλαδον τὸ Ἰησοῦν, καὶ ἔδθησαν αὐτῶν.
- 13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀννίω πρῶ-
 τον· λέγει γὰρ πατήρ ὁ Καϊάφας, ὅς λέγει ὀρχη-
 ρῶς ἔ ἐνικαυτῶ ἐκένειν.
- 14 Ἡ ἔ Καϊάφας ὁ συμφοβλῶσας τοῖς
 Ἰουδαίοις, ὅτι συμφοβρῆ ἕνα ἀνθρώποι ἀπολε-
 σθαι ἕσπερ ἔ λαῶν.
- 15 Ἡ ἐγλέθη ἔ τὸ Ἰησοῦς Σίμων Πέτρος, καὶ
 ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ ἔ μαθητῆς ἐκένειν λέγει
 γνωστὸς τοῦ ὀρχηρέϊ, ἔ σιωποῆλθε τοῦ Ἰησοῦ
 εἰς τὸ αὐτὸν ἔ ὀρχηρέως.
- 16 Ὁ ἔ Πέτρος εἰσήκε πρὸς τῆ θύρα ἔξω.
 ἐξῆλθεν ἐν ὁ μαθητῆς ὁ ἄλλος ὅς λέγει γνωστὸς
 τοῦ ὀρχηρέϊ, καὶ εἶπε τῆ θυρωρῶ, καὶ εἰσήγαγε
 τὸ Πέτρον.
- 17 Λέγει ἐν ἡ παροδίσκη ἡ θυρωρῶς τοῦ Πέτρος·
 Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶ μαθητῶν εἰ ἔ ἀνθρώπος τῶ-
 ν; Λέγει ἐκένειν· Οὐκ εἰμί.

- 18 Εἰσηλθόντων ἡ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀν-
θρακίαν πεποιηκότες, ὅτι ψυχῶν ἡ, καὶ
ἐθερμαίνοντο ἡ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστὼς
καὶ θερμαίνόμενος.
- 19 Ὁ ἔν δόχλιερός ἠρώτησε τὸ Ἰησοῦν περὶ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆ διδασκαλίας αὐτοῦ.
- 20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ
ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα
ἐν τῇ συναγωγῇ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπως πάντο-
θεν οἱ Ἰουδαῖοι σμύρον, καὶ ἐν κρυπτοῖς ἐλά-
λησα ἐδὲν.
- 21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τὸς ἀκηκό-
τους, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, ἔτοι οἶδασιν αὐ-
τοῖς εἶπον ἐγώ.
- 22 Ταῦτα ἡ αὐτῷ εἰπόντι, εἰς τὸ ὑπερε-
πῶν παρεσηκῶς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ,
εἰπὼν· Οὕτως ἀποκρίθη τῷ δόχλιερί;
- 23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς
ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τῆ κακῆ· εἰ δὲ
καλῶς, τί με δέρεις;
- 24 Ἀπέσφηλεν ἔν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμμένος
ὡς Καϊάφας τὸν δόχλιερα.
- 25 Ἦν ἡ Σίμων Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαίνόμενος.
εἶπον ἔν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
εἶ; Ἠρώτησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.
- 26 Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τῶν δόχλιερος, συζη-
τῆς ἂν ἔαπέσφισι Πέτρος τὸ ὄλον· Οὐκ εἶ-
σιν εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

- 27 Πάλιν οὖν ἠρήσατο ὁ Πίπτος, ἔδωκεν αὐτῷ ἀλκιῶρα ἐφάνησεν.
- 28 Ἄγασιν οὖν ὅτι Ἰησοῦς καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ πραιτώριον. ἔπειτα αὐτοὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μισωθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάσωσι τὸ πᾶχος.
- 29 Ἐξῆλθεν ἔτι ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς, ἔειπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατ' αὐτῷ τούτῳ;
- 30 Ἀπεκρίθησαν ἔειπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἡμεῖς ἴσμεν κατηγοροῦντες, ἔκ αὐτοῦ παρεδώκαμεν αὐτόν.
- 31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάθετε αὐτοὺς ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸ νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκρίσασθαι σοῖς.
- 32 Ἰνα ὁ λόγος Ἰησοῦ πληρωθῆ, ὃς εἶπε, σημαίνων ποῖον θάνατον ἠμελλεν ἀποθνήσκειν.
- 33 Εἰσῆλθεν ἔτι εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, ἔειπεν Ἰησοῦν· καὶ εἶπε αὐτῷ· Ἐσὺ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
- 34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον ταῦτα;
- 35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτις ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος σου καὶ οἱ ἄρχιερεῖς παρέδωκαν σε ἔμοιγε τί ἐποίησας;
- 36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ· ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ἰσχυροὶ οὐκ ἐπισημαίνονται ἵνα μὴ ὑποτασσῶνται τοῖς Ἰουδαίοις·

- νιῷ δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.
- 37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἔν βασιλεύς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. ἐγὼ εἰς τὸ ἔθνος γεγόνημα, καὶ εἰς τὸ ἐλθῆναι εἰς τὸ κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τὴ φωνῆς.
- 38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τὸ ἐπιπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν βλέπω ἐν αὐτῷ.
- 39 Ἔτι ἢ σωθήσθε ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάρα· βέλτετε ἔν ὑμῖν ἀπολύσω τὸ βασιλεῦ τῶ Ἰουδαίων;
- 40 Ἐκραύζασαν ἔν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τὸν, ἀλλὰ τὸ Βαραβοῶν· ἰὼ ἢ ὁ Βαραβοῶς ληστής.

Κεφ. 19. 19.

- 1 Τότε ἔν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸ Ἰησοῦν, καὶ ἠμαρτήσας.
- 2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτῷ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἰμάτιον πορφυρῆν περιέβαλον αὐτόν.
- 3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεύς τῶ Ἰουδαίων, ἐίδεν αὐτῷ ραπίσμαρα.
- 4 Ἐξῆλθεν ἔν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, ἐλεγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν βλέπω.

5 Ἐξῆλ-

- 5 Ἐξήλθεν ἄν' ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τ' ἀκαθάρτους σάφρανοι, καὶ τὸ περφυρῆν ἱμάσιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ αἵηρωπ.
- 6 Ὅτε ἔν' εἶδον αὐτοὶ οἱ δοχμαῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκράυζασαν, λέγοντες· Σαύρωσόν, σαύρωσόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάθετε αὐτὸν ὑμεῖς, ἔ σαυρώσατε· ἐγὼ γὰρ ἕχ ἀδύναμον ἐν αὐτῷ αἰτίαν.
- 7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει δαπάνην εἶναι, ὅτι ἐαυτὸν ἡμῶν ἑώραξεν.
- 8 Ὅτε ἔν' ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τούτων τὸ λόγον, μετῴησεν ἐφοβήθη.
- 9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, ἔ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ποθεν εἶ σὺ; Ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίσιν εἰπὼν ἔδωκεν αὐτῷ.
- 10 Λέγει ἔν' αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ ἔ λαλεῖς, εἰ οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σαυρώσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαί σε;
- 11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχας ἐξουσίαν ἑδουλείαν κατ' ἐμῶν, εἰ μὴ καὶ σοὶ διδορῆμον αἰαθεν. ἀλλὰ τὸ τῷ ὄντι διδόντες σοὶ μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει.
- 12 Ἐκ τούτων ἐζητήσεν ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι αὐτὸν· οἱ Ἰουδαῖοι ἐκράζον, λέγοντες· Ἐὰν τῷ τῷ ἀπολύσης, εἰσὶν εἰ φίλος τῷ Καίσαρι. πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

- 13 Ο οὐὼ Πιλάτῳ ἀκέσας τῷτον τὸ λό-
 γον, ἤγαγν ἔξω τὸ Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῷ
 βήματι εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον,
 Ἑβραϊσὶ ἢ Γαββαθα.
- 14 Ἦν ἡ ᾠδασκοδὴ τῷ πάχα, ὅρα δὲ
 ὡσεὶ ἕκτη καὶ λέγα τοῖς Ἰουδαίοις· Ἰδὲ ὁ βα-
 σιλῶς ὑμῶν.
- 15 Οἱ ἡ ἐκράυασαν· ἄρον, ἄρον, σαύρωσον
 αὐτόν. Λέγα αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα
 ὑμῶν σαυρώσω; Ἀπεκράθησαν οἱ δοῦχερεῖς·
 Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.
- 16 Τότε ἔν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σαυ-
 ρωθῆ, παρέλαβον ἡ τὸ Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.
- 17 Καὶ βασάζων τὸ σαυρὸν αὐτῷ ἐξῆλθεν
 εἰς τὸ λεγόμενον Κρανίε τόπον, ὃς λέγεται
 Ἑβραϊσὶ Γολγοθα.
- 18 Ὅπε αὐτὸν ἐσαύρωσαν, ἔμελ' αὐτῷ ἄλλες
 δύο, ἐντεῦθεν ἔντεῦθεν, μέσον ἡ τὸ Ἰησοῦν.
- 19 Ἐγραψε ἡ καὶ πύλον ὁ Πιλάτῳ, ἔῃη-
 κεν ἐπὶ τῷ σαυρῷ. Ἰῶ ἡ γεγραμμένον· ἸΗ-
 ΣΟΥΣ ΟΝΑΖΩΡΑΓΙΟΣ ΟΒΑ-
 ΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
- 20 Τῷτον ἔν τὸ πύλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῷ
 Ἰουδαίων· ὅτι ἐγὼς Ἰῶ τῷ πόλεις ὁ τόπος
 ὅπε ἐσαυρώθη ὁ Ἰησοῦς. καὶ Ἰῶ γεγραμμένον
 Ἑβραϊσὶ, Ἑλλῶνισὶ, Γωμησί.
- 21 Ἐλεγον οὐὼ τῷ Πιλάτῳ οἱ δοῦχερεῖς τῷ
 Ἰουδαίων· Μὴ γράφε· Ο βασιλῶς τῷ Ἰου-
 δαίων.

θαίνω· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖν· ἢ ἐπι· Βασιλεύς ἡμεῖς
 Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὁ γέγραφα, γί-
 γραφα.

23 Οἱ οὖν γραῖοντα, ὅτι ἰσαύρωσαν τὸ ἰησοῦ,
 ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ (ἔἰποιεν οὖν τίς-
 σαρα μίση, ἰκάσθη γραῖοντα μίση·) καὶ τὸ
 χιτῶνα αὐτοῦ ὃ χιτῶν ἀγραφοῦ, καὶ τὸ αἰσ-
 θητὸν ὑφαντὸς οὐκ ἔλα.

24 Εἶπον οὖν αὐτὸς ἀλλ' ἕως· Μὴ γίνωμι αὐ-
 τοῖς, ἀλλὰ λάξωμι ὡς αὐτοῦ, πῶς ἴστω.
 ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἢ λιγυσθῇ· Διημιού-
 σαθ τὰ ἱμάτια μου αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸ ἱμα-
 τισμὸν μου ἰσώλωι κληροῦ. Οἱ μὲν οὖν γρα-
 ῖοντα ταῦτα ἰποίνσαν.

25 Εἰσηκέρσαι ἡ ὡς τὰς σαυραῖς ἰησοῦ ἢ μή-
 τηρ αὐτοῦ ἔἰ ἀδελφὴ τῆ μητρός αὐτοῦ, Μαρία
 ἢ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἢ Μαδδαλυνή.

26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸ μαθητὴν
 παριστῶντα οὐκ ἔλαπα, λέξας τῇ μητρὶ αὐτοῦ·
 Γύναι, ἰδὲ ὁ υἱός σου.

27 Εἶτα λέξας τὸν μαθητὴν· Ἰδὲ ἡ μήτηρ σου.
 Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὸν ὁ
 μαθητὴς εἰς τὰ ἰσθια.

28 Μιστὲ τὸ εἶδὼς ὁ ἰησοῦς ὅτι παῖς ἦδη
 πετέλεσται, ἵνα πληρωθῇ ἡ γραφὴ, λέξας·
 Διψῶ.

29 Σπειῦος οὖν ἔκτετο ὄξυς μιστόν. οἱ δὲ, πλή-
 σωσῆς

σαντες απόγον ὄξυς, κὶ ὑσώπων ὡρεθέντες,
 ὡρθώθηκαν αὐτῷ τῷ σώματι.

- 30 Ὅτι οὐκ ἔλαβε τὸ ὄξύ· ὁ Ἰησοῦς, εἶπε·
 Τετέλεσται· κὶ κλίνας τὸ κεφάλιν, παρέδω-
 κε τὸ πνεῦμα.
- 31 Οἱ ἔν Ἰσδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τῷ σταυρῷ
 τὰ σώματα ἐν τῷ σαβοάτῃ, ἐπεὶ ὡρα-
 σκουήεν, (ὡς γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῷ
 σαβοάτῃ) ἠρώτησαν τὸ Πιλάτον ἵνα κρατα-
 γῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, ἔδρασαν.
- 32 Ἡλθον οὐκ οἱ σραβιῶται, κὶ τῷ μὲν ὡρώτη-
 κραιάξαν τὰ σκέλη, ἔδρασαν ἄλλας τῷ συσταυ-
 ρωθέντι αὐτῷ.
- 33 Ἐπὶ τῷ Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη
 τεθνηκότα, ἔκραίαξαν αὐτῷ τὰ σκέλη·
- 34 Ἀλλ' εἰς τῷ σραβιῶτῶν λόγιον αὐτῷ τὸ πλο-
 ραῖν ἐνούξει, κὶ σὺν ἐξῆλθεν αἷμα ἔδωρε.
- 35 Καὶ ὁ ἰωρακῶς μεμαρτύρηκε, κὶ ἀληθι-
 νῆ αὐτῷ εἶπεν ἡ μαρτυρία· καὶ κείνους οἶδεν
 ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πισύσητε·
- 36 Ἐγὼ γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρω-
 θῆ· Ὅς ἔν ἔσωτρεῖσεν αὐτῷ.
- 37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὅψοι
 εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.
- 38 Μετὰ τῷ ταῦτα ἠρώτησε τὸ Πιλάτον ὁ Ἰω-
 σήφ ὁ ἀπὸ Ἀρεμαθαίας, (ὃν μαθητὴς τῷ
 Ἰησοῦ, κεκρυμμένους τῷ ἀπὸ τὸ φόβον τῷ Ἰσ-
 δαῖον) ἵνα ἄρη τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ· ἔπίτρεψεν
 ὁ Πι-

ὁ Πιλάτος. ἦλθεν ἐν κτήρει τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε ἃ ἐ Νικόδημος (ὁ ἐλθὼν ὡς τῆς Ἰησοῦν νυκτὸς τοῦ πρῶτου) φέρων μίγμα σμύνης καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίθου ἐκαθῆναι.

40 Ἐλάβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ὀθονίοις καὶ τῶν ἰσθμῶν, καθὼς εἶθ' ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐπιφιλιάζειν.

41 Ἦν ἃ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσαυράθη κήπη, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον κενόν, ἐν ᾧ οὐδεὶς εἰσῆλθε.

42 Ἐκεῖ ἐν ἁπλῶν ὡρα σκευάσθη τὸ Ἰουδαίον, ὅτι ἐγγὺς αὐτῷ τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸ Ἰησοῦν.

Κεφ. κ'. 20.

1 Τῆς ἃ μίαν τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαλινη ἔρχεται πρὸς σκοπίας ἐπ' ἕσσης, εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐβλέπει τὸ λίθον ἠεμμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

2 Τρέχει ἐν κτήρει ὡς Σίμωνα Πέτρον, καὶ ὡς τὸ ἄλλο μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς. Ἐλέγει αὐτοῖς. Ἦραν τὸ Κύβητον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ σὺν οἰδαριμ πᾶς ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος ἃ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρρανε εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἐτρεχαν ἃ οἱ δύο ὁμοῦ, ἃ ὁ ἄλλος μαθητής πρῶτον εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐπείθετο εἰς τὸ μνημεῖον τὸ Πέτρος, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ ὡρα κύψας βλέπει κείμενον πρὸς ὀθονίαν ἐμμένον εἰσῆλθεν.

- 6 Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, ἔθεωρεῖ τὰ ὄθονια κείμενα,
- 7 Καὶ τὸ σκεδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆ κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ μὴ τῶ ὄθονιων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς συνέτυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.
- 8 Τότε ἔτι εἰσήλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, ἔπίστυσεν·
- 9 Οὐδέπω γὰρ ἠδύσαν τιμὴ γραφῶν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
- 10 Ἀπῆλθον ἔτι πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.
- 11 Μαρία ἡ εἰσηλθεῖσα πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω ὡς ἔτι ἐκλαίει, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον.
- 12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς, καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῆ κεφαλῆ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπως ἔκλετο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
- 13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκείνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραον τὸ κύριόν μου, καὶ σὺκ οἶδα πῶς ἔθηκαν αὐτόν.
- 14 Καὶ ταῦτα εἰπύουσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸ Ἰησοῦν ἐστῶτα· καὶ σὺκ ἠδὲ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ.
- 15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκῶσα ὅτι ὁ κηπευρὸς ἐστὶ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι πῶς αὐτὸν ἔθηκαν· καὶ γὰρ αὐτὸν δῶν.
- 16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουλή, ὃ λέγεται, διδάσκαλε.

17 Λέγει

- 17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ με ἀπίς· ἔγωγε
 ἢ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύω
 ἢ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ ἐπὶ αὐτοῖς·
 ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου ἔνθα πατέρα
 ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου ἔνθα Θεὸν ὑμῶν.
- 18 Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαδδαλινα ἄπα-
 γένησα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἔώρακε τὸν Κύ-
 ριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.
- 19 Οὕτως ἔνθα ἦεν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ
 τῆς σαββάτου, καὶ τῆς θυρῶν κεκληρωμένων, ὅπου
 ἦσαν οἱ μαθηταὶ σωησάμενοι διὰ τὸ φόβον τῶν
 Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον,
 καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν.
- 20 Καὶ τῶν εἰπόντων, ἰδοὺς αὐτοῖς τοὺς χεῖρας
 καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μα-
 θηταὶ ἰδοῦντες τὸν Κύριον.
- 21 Εἶπεν ἔνθα αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ
 ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ
 πέμπω ὑμᾶς.
- 22 Καὶ τῶν εἰπόντων, σπεφύθητε, καὶ λέγει αὐ-
 τοῖς· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.
- 23 Ἄντιπαι ἀφῆτε τοὺς ἁμαρτίας, ἀφίστανται
 αὐτοῖς· ἄντιπαι κρατῆτε, κρατῆτε.
- 24 Ὁμοίως δὲ, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος
 Θωμᾶς, Δίδυμος, ὅσκιον ἔμαθ' αὐτῶν ὅτι ἦλθεν
 ὁ Ἰησοῦς.
- 25 Ἐλεγον οὖν αὐτῶν οἱ ἄλλοι μαθηταὶ·
 Ἐώρακα μὲν τὸν Κύριον. Οὗτος δὲ εἶπεν αὐτοῖς·

Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸ τύπον τοῦ ἥλων, καὶ βάλω τὸ δάκτυλόν μου εἰς τὸ τύπον τοῦ ἥλων, ἐβάλω τὸ χεῖρά μου εἰς τὸ πλοῦρον αὐτοῦ, ἢ μὴ πισύσαι.

26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλισμένων, ἐῖση εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρμή ὑμῖν.

27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸ δάκτυλόν σου ἄδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· ἐφέρε πλὴν χεῖρά σου, ἐβάλει εἰς τὸ πλοῦρον μου· ἐμὴ γίνε ἀπιστοῦ, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, ἐεἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἰώρακός με, Θωμᾶ, πεπίσδουκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πισύσαιτες.

30 Πολλὰ ῥηθ' οὐκ ἔτι ἀλλὰ σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀ ὅσα ἐστὶ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα ἔγραψα, ἵνα πισύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πισύσητε ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Κιφ. κα'. 21.

1 Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε ἔτι ἕτερος

2 ἦσαν ὁμῶς Σίμων Πέτρος, ἐ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος

λεγάμεθα. Δίδουμε, κὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ
Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, εἰς τὸ Ζησοῦσαι, καὶ
ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος. Ὑπάγω
ἐπισκεῖν. Λέγουσιν αὐτῷ. Ἐρημίᾳ κὶ ἡμεῖς
σὺ σοι. Ἐξήλθον, εἰ ἀπέβηκα εἰς τὸ πλοῖον
δύο, κὶ οὐ ἐκείνη τῆ. οὐκ ἐπίσταμαι ἕδν.

4 Πρωίας ἡ ἄδη ἡμερῶν ἐστὶ ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸ αἰγαλόν. ἔμενται ἡδὲτα οἱ μαθηταὶ ὅτι
Ἰησοῦς ἐστ.

5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Παιδεία, μὴ τι
σφοδράγων ἔχητε. Ἀπακρίθησαν αὐτῷ. Οὐ.

6 Οἱ ἄρα εἶπεν αὐτοῖς. Βάλτε εἰς τὰ δεξιά
μέρη τῶν πλοίων τὰ δίκτυα, εἰ ἀρήσθητε. Ἐβα-
λαν οὖν, κὶ ὄντα ἐπὶ αὐτῶν ἐλακῶσαι ἰχθυον ἀπὸ
τῶν πλοίων τῶν ἰχθύων.

7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπη
ὁ Ἰησοῦς, πρὸς Πέτρον. Οὐ Κύριός ἐστι. Σίμων
οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸ
ἐπιπνύτω διαζώσασθε. (ὡς γὰρ γυμνός) καὶ
ἔβαλαν ἑαυτοὶ εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Οἱ ἄρα ἄλλοι μαθηταὶ πρὸς πλοιαεῖα ἤλ-
θον, (ἔγρησαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπὸ ὡς
ἀπὸ πηγῶν ὤψιν) σύροντες τὸ δίκτυον
τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπετον
ἀνθρακίαν κηφάρω, καὶ ὀψάριον ἐπικεί-
μενον, κὶ ἄρα.

- 10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκαιτε ἄπο τοῦ ὄψαριον ὃν ἐπιάσατε νῦν.
- 11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆ γῆς, μεσὸν ἰχθύων μεγάλων ἕκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τούτων ὄντων ὅσκι ἐράδιη τὸ δίκτυον.
- 12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε, ἀρσησάτε. Οὐδεὶς ἔτι ὅλμασθε μαθητῶν ἐξελάσασα αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.
- 13 Ἐρχεῖ ἔν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸ ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψαριον ὁμοίως.
- 14 Τῆτο ἤδη τρίτον ἐφανέρωθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ, ἐμαρθεῖς ἐκ νεκρῶν.
- 15 Ὅτε ἔν ἠρήρησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τέτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλοῦ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ θρόνια μου.
- 16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλοῦ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμανε τὰ πρόβατά μου.
- 17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γνώσκεις ὅτι φιλοῦ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.
- 18 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι ἡς νεότερον, ἐξ ὧντις σταυθῆν, καὶ φερεπάτης ὅπου ἤθελος·

ὅτι

- ὅταν ᾖ γηραστός, ἐκτενείς ὡς χεῖρας σου, καὶ ἀλλοῦ σε ζώσῃ, καὶ οἴσῃ ὅτι εἶμι θεός.
- 19 Τὸτο ᾗ εἶπεν, σημαίνων ποίῳ θαλάτῃ δουλοῦσά τ' ἑαίν. Καὶ τὸτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκούεθί μοι,
- 20 Ἐπιγραφείς ᾗ ὁ Πέτρος· βλέπει τὸ μαθητῶν οἱ ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκούσθῃ ἑα, ὅς καὶ ἀνέπεισι ἐν τῷ δέειν ἐπὶ τὸ σῆθ' αὐτῷ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐσιν ὁ ὡραϊσάσῃ σε;
- 21 Τὸτο ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, ἔτ' ᾗ πῆ;
- 22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν αὐτῷ θέλω μάρτυς ἕως ἔρχομαι, τί ὡραϊσάσῃ σε; οὐ ἀκούεθί μοι.
- 23 Ἐξῆλλῃεν ἕν ὁ λόγος ἔτ' εἰς τὴς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκείν' ἐκ δόδοθησκή· καὶ ὅση εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅση δόδοθησκή· ἀλλ'· Ἐάν αὐτῷ θέλω μάρτυς ἕως ἔρχομαι, τί ὡραϊσάσῃ σε;
- 24 Οὐτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν ὡραϊσάσῃ τῶν, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστι ἡ μαρτυρία αὐτῷ.
- 25 Ἐστ' ᾗ ἑ ἀλλὰ πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἀπῆνα ἕάν γράφηται καθ' ἕν, ἐδὲ αὐτὸν οἴματ' ἑ γῶσθῃ χωρῆσθῃ τὰ γραφοῦρα βιβλία. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. Ι.

1 **Τ**ὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιή-
σαμίην πρὸς πάντων, ὦ Θεόφι-
λε, ὡς ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιῆναι τε
καὶ διδάσκειν,

2 Ἄρξαι ἥς ἡμέρας ἐντέλλομαι τοῖς ἀπο-
στόλοις διὰ πνεύματι ἁγίῳ, ἕως ἐξελέξα-
το, ἀνελήφθαι.

3 Οἷς ἐπαρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ πα-
θεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν
τεσσαράκοντα ὀκτατόμιστον αὐτοῖς, ἐλέγων
τὰ πρὸς τὴ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ
Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμενεῖν
τὴ ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ με.

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς
ἕ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἕ μετὰ
πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν ἔν σιωπῆσίν τις, ἐπηρώτων αὐτοὺς,
λέγοντες· Κύριε, εἰς ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀπο-
καταστάνης τὴ βασιλείαν τῆ Ἰσραήλ;

7 Εἶπε ἕ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶ-
ναι χρόνος ἢ καιρὸς ἕς ὁ πατήρ ἔθετο ἐν τῇ
ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

8 Ἀλλὰ

- 8 Ἀλλὰ λήψατε δυνάμει ἐπιλησίου ἔργου πύμας ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἵστατέ μου μαρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, ἐῖς ἕνα ἕνα τῆς γῆς.
- 9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόσων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ κέφιλη ὑπέλασβει αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
- 10 Καὶ ἕως ἀντιζόσης ἦσαν εἰς τὸ ἔρανον, πορδούμους αὐτῶν, καὶ ἰδὼν, ἄνδρες δύο παρῆσαν αὐτοῖς ἐν ἰσθμῷ λούκῃ.
- 11 Οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῶι, τί ἐσθὲ καὶ ἐμολίπυτες εἰς τὸ ἔρανον; ἔστ' ὁ Ἰησοῦς ἀνακληθῆς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸ ἔρανον, ἕπως ἐλάσεται ἐν σέσποι ἐθεάσασθε αὐτὸν πορδούμους εἰς τὸ ἔρανον.
- 12 Τότε ὑπέσπεσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὅρας ἔσθὲ καὶ κέρους Ἑλασῶν, ὅ ἐστιν ἕγους Ἱερουσαλὴμ, σὺν ἕνα ἕνα ἔσθ'.
- 13 Καὶ ὅτι εἰσῆλθον, ἀνέσθασαν εἰς τὸ ὑπὸ ῥῆον, ἔσθ' ἕνα καὶ κέρους, ὅτι Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαιῦ καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.
- 14 Οὗτοι πάντες ἦσαν σὺν σκαρβεῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ σὺν σκαρβεῖ καὶ τῇ δέσθῃ, σὺν γυναικί, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ ἔσθ' Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν.

- 15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ὡς τε ὄχλος ὀνομαζόμενων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἐκεῖθεν εἴησιν)
- 16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδωκεν πληροῦσαι τὴν γραφὴν ταύτην ὡς ᾠκεῖται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, ᾧ ἐξέταξα Ἰσάακ ἡγουμένον ὁδηγῆσαι τοὺς συλλαβῶσι τὸν Ἰησοῦν·
- 17 Ὅτι κληρονομήσει ὡς σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸ κληρὸν τῆς διακονίας ταύτης.
- 18 Οὗτος μὲν οὐκ ἐκλήσατο χεῖρον ἐκ τῶν μειῶν τῆς ἀδικίας, καὶ περὶ τῆς ἡγουμένου ἐλάκησε μέσος· καὶ ἐξεχύθη πᾶντα τὰ ἀσπλάγχια αὐτοῦ.
- 19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς καθ' ἑαυτοὺς Ἰερουσαλήμ, ὅτι κληθῆναι τὸ χεῖρον ἐκείνου τῇ ἰδίᾳ διαφλέκῃ αὐτῶν, Ἀκελδαμαγί, τρεπέσι, χεῖρον αἵματι.
- 20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενήθητι ἡ ἑπαυλις αὐτῆς ἔρημος, ἥ μὴ ἔστω ὁ καθ' ἑαυτοῦ ἐν αὐτῇ. Καὶ τὸ ἐπισκοπῶν αὐτῆς λάβοι ἕτερος.
- 21 Δεῖ οὐκ ἐπισημαζόμενον ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσήλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμῶν ὁ Κύριος Ἰησοῦς,
- 22 Ἀρξάμενος ἀπὸ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν
- μαρ-

μαρτυροῦν τὴν ἀναστάσις αὐτοῦ ἡγοῦσθαι σὺν
ἡμῖν εἰς τὴν ἑσπέραν.

23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλεῖσθαι
Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπικλήθη Ἰούδας, καὶ
Μαθθίαν.

24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε καρ-
διογνώστη πάντων, ἀναδέξου ἑκ τούτων τὸ
δύο εἶνα ὃν ἐξελέξω,

25 Λαοῦσιν τὸ κληρὸν τῆς διακονίας ταύτης ἐ-
λπίστολης, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, προδούσθαι
εἰς τὸ τόπον τὸ ἴδιον.

26 Καὶ ἔδωκαν κλήρας αὐτῶν, καὶ ἔπιπτε ὁ
κληρὸς ἐπὶ Ματθίαν, ἐν συγκριτικῇ ψήφισι
μὴ τὸ ἐνδεῆκε δέπασθαι.

Κιφ. β'. 2.

1 Καὶ ἐν τῇ συμπληροῦσθαι τῆς ἡμέρας τῆς
Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν
ἐπὶ τὸ αὐτό.

2 Καὶ ἐγλόβη ἄφρων ἐπὶ τὸ ἔρασε ἦχε
ὡς περ φερομένης προῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρω-
σεν ὅλον τὸ οἶκον ἔπιπτε κατήμενοι.

3 Καὶ ἠφθισαν αὐτοῖς διαμεριζόμεθα
γλώσσαι ὡσεὶ πυρὸς, ἐκάδισε τε ἐφ' εἶνα
ἐκαστοῦ αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπλήρωσεν ἅπαντες πνέματι
ἀγίῳ, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέρας γλώσ-
σαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδα αὐτοῖς δέπο-
φθίγεσθαι.

- 5 Ἦσαν ᾗ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔχοντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες δὲ λαοῦ, ἀπὸ παντὸς ἔθνους ᾧ ὑπὸ τῷ ἔρατον.
- 6 Γενομένης ᾗ τῷ φωνῆς τῷ τῷ, σιωπῶντες τὸ πλῆθος, καὶ σιωπῶντες ὅτι ἤκουον εἰς ἕνα τῷ τῷ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.
- 7 Ἐξίσαντο ᾗ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἴδὲ πάντες ἕτοιχοι οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;
- 8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕνα τῷ τῷ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἡ ἑλληνιστῶν;
- 9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι ἐν Ἑλαμίται, καὶ οἱ καὶ οὐκ ἔχοντες τῷ τῷ Μισσοποταμίας, Ἰουδαίᾳ τε καὶ Καππαδοκίας, Πόντου καὶ τῷ τῷ Ἀσίας,
- 10 Φρυγίας τε καὶ Παμφυλίας, Αἴγυπτοι, καὶ τὰ μέρη τῷ τῷ Λιβύης τῷ τῷ Κυρηνάων, καὶ οἱ ἐπιδημῶντες Γαλαταῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ ἀσσηνοὶ,
- 11 Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν τῷ τῷ ἡμετέρας γλώσσας τῷ τῷ μεγαλεῖα τῷ τῷ Θεῷ.
- 12 Ἐξίσαντο ᾗ πάντες καὶ διεπύρην, ἀλλῶν πρὸς ἀλλῶν λέγοντες· Τί αὖ θέλοι τῷ τῷ εἶναι;
- 13 Ἐπεροῖ ᾗ χλωμάζοντες ἔλεγον· Ὅτι γλώσσας μεμετωμένοι εἰσὶ.
- 14 Στάθεις ᾗ Πέτρος ᾗ σὺν τοῖς ἑνδεκά, ἐπῆρε τῷ τῷ φωνῆν αὐτῷ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ καὶ οὐκ ἔχοντες Ἱερουσαλήμ
ἀπαι-

ἀπειθῆς, τῷτο ἡμῖν γινώσκουσιν, καὶ εἰσπί-
 σασθε τὰ ῥήματά μου.

15 Οὐ γὰρ, ὡς ὑμῖς ὑπολαμβάνετε, ἔτι
 μεθυσθῆσιν· ἐπεὶ γὰρ ἄρα τρίτη τῆμερας·

16 Ἀλλὰ τῷτο ἰσὶ τὸ ἠρηθῆναι λίγῃ ἔσθ-
 φήτη Γαῖλ·

17 Καὶ ἴσκη, ἐν ταῖς ἰχάταις ἡμέραις, (λίγῃ ὁ
 Θεὸς) ἐσχεῖ δὲ τὸ ἔργον μου ἐπὶ πᾶ-
 στω σάρκα· καὶ σφραῖδ (υποσὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν
 καὶ ἀγῆνοχαίρις ὑμῶν, ἔσθ πτωχῶν ὑμῶν
 ἄρσας ἔψοι), καὶ οἱ περισβύτεροι ὑμῶν
 ἐνύπια ἐνύπιασθῆσιν).

18 Καὶ γὰρ ἐπὶ τὴς δούλης μου καὶ ἐπὶ τῶν δού-
 λων μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἀσθενῶν ἐσχεῖ
 δὲ τὸ ἔργον μου, ἔσθ σφραῖδ (υποσὶ).

19 Καὶ δῶσθ τέρσθ ἐν τῷ ἔργῳ αἴω, καὶ
 σημεῖα ἐπὶ τῷ γῆς καίτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ
 ἀτμίδια κρηνοῦ.

20 Ὁ ἥλιος μετῆραφῆσθ) εἰς σκοτίον, καὶ
 ἡ σελήνη εἰς αἶμα, σφραῖδ ἡ ἔλθῃ τῆ ἡμεραν
 Κυρίου τῆ μεγαλίῃ καὶ ἐπιφασῆ.

21 Καὶ ἴσκη, πᾶς ὁσὶ ἀνὶ ἐπιφασῆ) τὸ ὄνο-
 μα Κυρίου, σφραῖδ).

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῆται, ἀκούσθ τὴς λόγους
 τῆς ἰησοῦ τῆ Ναζωραῖου, ἀνδρῶ δὲ τῶ
 Θεῷ δὲ δὲ δὲ γινώσκουσιν εἰς ὑμᾶς δαυάμισθ καὶ
 τέρσθ καὶ σημεῖοις οἷς ὀποιῆσθ δι' αὐτῶ ὁ Θεὸς
 ἐν μέσθ ὑμῶν, καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ οἶδασθ.

23 Τῷτο

- 23 Ἐτόν τῆ ὀρισμῆρή βελῆ κὶ παγνωσῆ
 Ἐ Θεῶ ἐκδύθι λαβόντες, ἀφ' ἡρῶν ἀνόρων
 παπαῆξάντες ἀνείλετε.
- 24 Οἱ ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τοὺς ἀσῆνας Ἐ
 θανάτου, κατότι τῶν ἰω δυνάτων κροῖεῖσθ
 αὐτὸν ὑπ' αὐτῶ.
- 25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτὸν· Προωρώμην τ'
 Κύριοι ἐνώπιόν μου ἀφ' παντός, ὅτι ἐκ δε-
 ξιῶν μου ἐσίν, ἵνα μὴ σαλεύθῃ.
- 26 Διὰ τῶν ὀφραῖνῆ ἡ καρδία μου, καὶ
 ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἐπὶ τῆ κὶ ἡ σάρεξ
 μου κροῖσκληώσθ ἐκ' ἐλπίδι,
- 27 Ὅτι τῶν ἐγκροῖαλείψης τ' ψυχῶ μου εἰς
 ἄδου, ἐδὲ δώσης τ' ὀσιόν σου ἰδεῖν ἀφ' φθοραῖν.
- 28 Ἐγνώρισάς μοι ὀδὸς ζωῆς· πληρώσθ μου
 ὀφροσωῆς μὲν Ἐ παρῶπυ σου.
- 29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μὲν παρ-
 ῆσιῆς παρὸς ὑμῶς παρὸν Ἐ πατριάρχη Δα-
 βὶδ, ὅτι κὶ ἐτελεύτησε ἐ ἐπάφη, καὶ τὸ
 μνημα αὐτῶ ἐσίν ἐν ἡμῶν ἄρῆ τ' ἡμέρας
 ταύτης.
- 30 Προφήτης οὐκ ὑπάρχων, κὶ εἰδὼς ὅτι ὀρ-
 κη ὀμθου αὐτῶ ὁ Θεὸς, ἐκ καρπῶ τῆς
 ὀτφύθου αὐτῶ τὸ κὶ σάρεχα ἀναστήσθ τὸν
 Χριστὸν, κατόσιμ ἐπὶ Ἐ θρόνον αὐτῶ,
- 31 Προιδὼν ἐλάλησε παρὸν τ' ἀναστάσιως Ἐ
 Χριστῶ, ὅτι ἐ κατελείφθῆ ἡ ψυχὴ αὐτῶ εἰς
 ἄδου, ἐδὲ ἡ σάρεξ αὐτῶ εἶδε ἀφ' φθοραῖν.

- 32 Τῶτον τ' Ἰησοῦν ἀνίστησι ὁ Θεός, ἔπαυ-
 πος ἡμεῖς ἐσ μὲν μέγιστος.
- 33 Τῇ δεξιᾷ ἔν τ' Θεῷ ὑψωθεὶς, τὴν πρ
 ἐπαγγελίαν τ' ἀγίου πνεύματος λαβὼν
 τῷ πατρὶ τ' πατρὸς, ἐξέχει τὸ πνεῦμα ὑμεῖς
 βλέπετε καὶ ἀκούετε·
- 34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν· λέγει
 δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
 Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
- 35 Ἔως αὐ γὰρ τὸν ἐχθρὸν σου ὑποπόδιον τῶ
 ποδῶν σου.
- 36 Ἀσφαλῶς ἔν χειρὶ σκέπεται πᾶς οἶκος Ἰσρα-
 ἤλ, ὅτι Κύριος ἐν Χειρὶ αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐπιτί-
 ησι, τῶτον τ' Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσαωρώσατε.
- 37 Ἀκούσατε τὴν καρδίαν τῆν καρδίαν,
 εἰπὸν τε αὐτῷ τ' Πέτρος καὶ τὸν λοιπὸν ἀπο-
 στόλους· Τί ποιησομεν, ἀδελφοί;
- 38 Πέτρος τ' εἶπεν αὐτοῖς· Μείζονοί σεις,
 ἐβαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ
 λήψετε τὸ δωρεάν τ' ἁγίου πνεύματος·
- 39 Ὑμεῖς γάρ ἐσιν ἢ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις
 ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακροῦν, ὅς τις αὐ
 προσκαλίση) Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- 40 Ἐτέρους τε λόγους πλείοσι διαμαρτύρητο,
 ἐ παρεκάλει, λέγων· Σιώγητε ἀπὸ τῶ Χριστοῦ
 τ' σκολιᾶς ταύτης.
- 41 Οἱ μὲν ἔν ἀσμελῶς ἀποδέξαμενοι τὸν

- λόγον αὐτῷ, ἐβαπτίσθησαν· ἐπροσετέθησαν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχὰ ὡσεὶ τεράλια.
- 42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδασκίᾳ τῶν
ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τῶν
ἄρτων καὶ ταῖς προσευχαῖς.
- 43 Ἐγένετο ἡ πάσι ψυχῇ φόβος· πολλά τε
τέρατα καὶ σημεῖα ἐγένετο διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο.
- 44 Πάντες ἡ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά.
- 45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπαρξείας ἐπίπρα-
σκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι αὐ-
τοὶ χρείαν εἶχε.
- 46 Κατ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ἡμο-
θυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον
ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει
καὶ ἀφελότητι καρδίας.
- 47 Αἰνεῖντες τὸ Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς
ὅλους τὸ λαόν. Οἱ δὲ Κύριοι προσετέθησαν
αὐτοῖς καὶ ἡμέραν τῆ ἐκκλησίας.

Κεφ. γ'. 3.

- 1 Ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἡ Πίττος ἐ Γαλιθαίας ἀνέβαι-
νοι εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ πλὴν ὄρον τῆ προσευ-
χῆς πλὴν συνάτην.
- 2 Καὶ πρὸς αὐτὸν ἦλθεν ἄνθρωπος κληθείας ματθῆος
αὐτῷ ὑπάρχων, ἐβαστάζειν ὄν ἐπίθην κατ' ἡμέραν
πρὸς τὸ θύρον τῆ ἱερῆς τῆ λεγομένης
Γεραζαίου, τῆ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην πρὸς τῶν
ἐπιπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν.

- 3 Ος ἰδὼν Πίτρον ἐῖπεν ἰωάννη μιλῶντος ἑσπιν-
 ται ἕως τὸ ἱερόν, ἥρως ἐλημσομένω λαβόν.
- 4 Ἀπείρας δὲ Πίτρος ἕως αὐτὸ σὺν τῷ
 Ἰωάννῃ, εἶπε· Βλέψον ἕως ἡμῶν.
- 5 Ο ὅτι ἐπῆχον αὐτοῖς, ἀρροδοῦν π παρ'
 αὐτῶν λαβεῖν.
- 6 Εἶπε ὁ Πίτρος· Ἀργύριοι καὶ χρυσοὶ
 ἔχ' ὑπάρχει μοι· ὃ ὅτι ἔχω, τῷ π σου δίδωμι·
 Ἐν τῷ οἴκῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου
 ἔγραψα καὶ σελπάτη.
- 7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τ' δεξιὰς χερσὶν ἤγαγε·
 ὡραχρήμα ὅτι ἐστράφησθε αὐτῷ ἀββατῆς
 καὶ τὰ σφύρα.
- 8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη, ἐσσεπάτη καὶ
 ἐσηλθε σὺν αὐτοῖς ἕως τὸ ἱερόν, σσεπατῶν καὶ
 ἀλλόμενος, ἐ αἰῶν τὸν Θεόν.
- 9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς πᾶς ὁ λαὸς σσεπατῶν
 καὶ αἰνεῖν τὸν Θεόν·
- 10 Ἐπὶ χρίσασθόν τε αὐτοῖς ὅτι ἔτ' ἡμῶν ὁ σθεός
 καὶ ἐλημσομένω καὶ ἡμῶν ἐπὶ τῇ Ωραία
 πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπληρώθησαν ἡμῶν καὶ
 ἐσσεστωσιν ἐπὶ τῷ συμβιβήσῃ αὐτῶν.
- 11 Κρατῶν ὁ ὅτι ἡμῶν καὶ τὸν Πίτρον
 καὶ Ἰωάννην, σσεσσεσσεσσε αὐτῶν πᾶς ὁ
 λαὸς ἐπὶ τῇ σσεσσεσσεσσε Σολομώντι,
 ἔχθμεβοι.
- 12 Ἰδὼν ὁ Πίτρος ἀπικρίνατο σσεσσεσσε τὸν λαόν·
 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, πῆσαν καὶ ἡμῶν ἐπὶ τῷ
 ἡμῶν

ἢ ἡμῖν πᾶσιν ἀπειθεῖτε, ὡς ἰδίᾳ δουράμην ἢ ἀσεβείᾳ πεποιηθῆσιν ἔπειτα αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸ παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσαθε αὐτὸν καὶ ἄστυπτον Πιλάτῃ, κλείοντες τὸ σκῆνος ἀπολύειν.

14 Ὑμεῖς ὅμως τὸ ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσαθε, ἔπησάθε ἀσθεῖα φονεῖα χειροδύναμις ὑμῖν.

15 Τὸν ὅμως δόξαζον τὴν ζωῆς ἀπεκλείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγαγεν ἐκ νεκρῶν, ἔφημεῖς μάρτυρες ἐσμῆν.

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τῆς τοῦ Ἰησοῦ καὶ οἰδαίτε, ἐστέρωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἢ τῆς πίστεως ἢ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι καὶ ἄγνοια ἐπράξατε, ὡσπερ ἔοι ἀρχιεῖς ὑμῶν.

18 Ὁ ὅμως Θεὸς ἀσθεκατήγειλε διὰ τὸ μαρτύριον πάντων τῶν σπουδαίων αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστόν, ἐπιλήρωσεν ἕως.

19 Μετανοήσατε ἔτι καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλεφθῆναι ὑμῶν τὰς ἀμαρτίας ὡς αὐτὸν ἔλθῃσι ἡμεροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ σπουδῆς τοῦ Κυρίου,

20 Καὶ ἀποστείλη τὸ σπουδαίον κηρυγμὸν ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν,

21 Ὅτι δεῖ ὑμῶν μὴ διέσταναι ἄλλοι χεῖρας ἀποκατα-

ἀποκαταστάσεως πάντων ἐν ἑαυτῷ ὁ Θεὸς
 διὰ τὴν ἐκείνου πάντων ἀγαθῶν αὐτῷ σωφρο-
 νῶν ἐκ αἰῶνος.

- 22 Μωσῆς μὲν γὰρ εὖ τὸν πατέρα εἶπεν·
 Ὅτι σωφροσύνην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς
 ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμὲ αὐτὸν ἀπέ-
 σπευξε πάντας ὅσοι ἀλάλησον εὖ ὑμῶν·
- 23 Ἐσαύ γ', πᾶσαν ψυχὴν, ἣτις αὐτῷ ἀκούσῃ τῆς
 σωφροσύνης ἐκείνου, ἐξολογήσεται ἐν τῷ
 λαῷ.
- 24 Καὶ πάντες ἡ οἱ σωφρονοῦντες ἀπὸ Σαμυῆλ ἐ-
 κ τῆς κρητικῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, ἐσφραγίσθη-
 λαν ἕως ἡμερῶν ταύτων.
- 25 Ἰμεῖς ἐστὲ υἱοὶ τῶν σωφρονοῦντων καὶ τῆς διδασκαλίας
 ἧς διέτετο ὁ Θεὸς εὖ τὸν πατέρα ἡμῶν,
 λέγων εὖ Ἀβραάμ· Καὶ τῶν ἀντιπροσώπων
 ἐν δόξῃ ἡμῶν πᾶσαι καὶ πατρὶα τῆς γῆς.
- 26 Ἰμῖν εὖ ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὴν πᾶσαν
 αὐτῷ Ἰησοῦν, ἀπέστηλεν αὐτὸν ἐν δόξῃ ἡμῶν
 ὅμοιος, ἐν τῷ ἀποσφραγίσθαι ἀπὸ τῶν ποιη-
 τῶν ὑμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

- 1 Ἀλέξανδρος ἡ αὐτῶν εὖ τὸν λαόν, ἐπίστη-
 σαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς ἐν ὁσρατηγῶν τῶν ἱερῶν
 καὶ οἱ σινοδικοὶ,
- 2 Διαπονεμένοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν
 λαόν, καὶ κατὰ γὰρ ἐν τῷ Ἰησοῦ τῶν ἀνά-
 στασι τῶν ἐκ νεκρῶν.

- 3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὸ αὐρεῖον· ἡ γὰρ ἰσχυρία ἤδη.
- 4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκροατῶν τὸ λόγον ἐπίστυσαν· καὶ ἐβλήθη ὁ δριμύτης τῶν ἀνδρῶν ὡς εἰς χαλιὰδες πένις.
- 5 Ἐβλήθη δὲ ἐπὶ τὸ αὐρεῖον συναχθῆναι αὐτῶν τὸς ἀρχιερεὺς καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς ἱερουσαλήμ·
- 6 Καὶ Ἄνναν τὸν δριμύτην καὶ Κραϊάφον καὶ Γεωργίου καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐν γένει δριμύτην.
- 7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπισημαίνοντες· Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίᾳ ὀνόματι ἐποιήσατε τῆτο ὑμῖς;
- 8 Τότε Πέτρος πληθεὺς πύμῳ ἀγίῳ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀρχιερεῖς τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ,
- 9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀδικουμένους ἐπὶ δειγμάτῳ ἀνθρώπου ἀδυνάτου, ἐν τίνι ἔλασ σέσωται·
- 10 Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσαυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐστέτω ἔτι παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.
- 11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξετηνηθεὶς ἐφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομῶν, ὁ γινόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας·
- 12 Καὶ ὅσα ἔστι ἐν ἄλλῃ ἐδοκίμησθησαν ἕτερον γὰρ

ἡδ' ὄνομα ἐστὶν ἔπειτα ὑπὸ τ' ἕρμαιον τὸ διδύ-
 μιον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δὲ συνδύωται ἡμεῖς.

13 Θεωροῦντες ἡμεῖς Πίτερ καὶ Ἰωάννη καὶ
 Ἰωάννη, καὶ καταλάβομεν ὅτι ἄνθρωποι
 ἀγράμματοι εἰσι ἐκείνοι, ἰθαύμαζον, ἐκ-
 εργισκόν τε αὐτὸς ὅτι σὺ τῷ Ἰησοῦ ἦσθα.

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῆκε
 τ' ἡ τετρακοντάμορον, ἔδδεν εἶχον ἀντιπεῖν.

15 Κελεύσαντες ἡ αὐτὸς ἐξῶ ἔστανον αὐ-
 πηλαθεῖν, σωβέβαλοι ὡς ἀλλήλους,

16 Λέγοντες· Τί ποιήσουμεν τοῖς ἀνθρώποις
 τέτοις; ὅτι μὲν ἡδ' ἡμεῖς οὐκ ἐπίσταμεν δι'
 αὐτῶν, πᾶσι τοῖς ἑσθιασμένοις Ἰερουσαλήμ
 φανερόν, ἔκ' ἐδυνάμεθα δεηθήσασθα.

17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπιπληθῶσι λαλοῦντες εἰς τ'
 λαόν, ἀπὸ τῆς ἀπληρωμένης αὐτοῖς μηκίτι
 λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδεὶ ἀν-
 θρώπων.

18 Καὶ καλέσαντες αὐτὸς, παρήγγειλαν αὐ-
 τοῖς τὸ καθέως μὴ φηγήσασθα μηδὲ διδάσκειν
 ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ Ἰησοῦ.

19 Οἱ δὲ Πίτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες ὡς
 αὐτὸς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον σου Θεῶν,
 ὑμῶν ἀκέφθον μάλλον ἢ σου Θεῶν, κείνατε.

20 Οὐδυνάμεθα ἡδ' ἡμεῖς, ἀεὶ εἶδόμεν καὶ
 ἡκέσασμεν, μὴ λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ ἑσθιασθέντες ἀπέλυσαν αὐ-
 τὸς, μηδὲν δειλαοῦντες τὸ, πῶς κηλεύσαν
 αὐτὸς.

- αὐτὺς, Διὰ τὸ λαόν' ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸ
Θεῖον ἐπὶ τῷ γενηόπῃ·
- 22 Ἐπὶ τῶν γὰρ ἦν πωλόνων πεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος
ἐφ' ὃν ἐξεργήθη τὸ σημεῖον τῆς ἰάσεως.
- 23 Ἀπολυθέντες ἃ ἦλθον ὡρὸς τὺς ἰδίους, καὶ
ἀπήγειλαν ὅσα ὡρὸς αὐτὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.
- 24 Οἱ δὲ ἀκέσωντες, ὁμοθυμαδὸν ἤρσαν Φωνίῳ
ὡρὸς τὸ Θεῖον, καὶ εἶπον· Δέασοθα, σὺ ὁ Θεὸς
ὁ ποιῶν τὸν ἕρπον καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θάλασσαν,
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
- 25 Ὁ δὲ τόμας Δαβίδ, Ἦ παῖδός σου
εἰπὼν· Ἰνα τί ἐφρούραζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμε-
λέτησαν κενά·
- 26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἀρ-
χιεῖς συωήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ Ἦ Κυρίου
καὶ κατὰ τὸν Χριστὸν αὐτοῦ.
- 27 Συωήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸ ἄγιον
παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ
Πόντιος Πιλάτος συωῖ ἔθνησι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,
- 28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλὴ σου
ἐσώσει τὸν λαόν σου.
- 29 Καὶ τὰ νῦν Κύριε ἐπίθε ἐπί τας ἀπέλας
αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δέλοισ σου μετὰ παρρησίας
πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,
- 30 Ἐν τῷ τῷ χεῖρά σου ἐκλείνῃ σε εἰς ἰάσιν, καὶ
σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῆς ὀνόματι σου
ἀγίου παῖδός σου Ἰησοῦ.

- 31 Καὶ δεηθῆνται αὐτῶν ἰσαλωθῆναι ὅτι πικρὰ
 ἐν ᾧ ἦσαν σωτηγυμνοὶ καὶ ἐπιλαθῆσαν ἁ-
 παρῆς πνύμενοι ἅγιος, καὶ ἐλάλησεν ὁ λόγος
 τοῦ Θεοῦ μετὰ παύσεως.
- 32 Τῷ ᾧ πωλήθης τὸ πνεῦμα σου ἡ καρ-
 δια καὶ ἡ ψυχή μία· καὶ ἔσθι εἰς πᾶν ἕταρ-
 χόντων αὐτῶν ἐλεῖν ἴδιοι εἶναι, ἀλλ' ἡ αὐ-
 τοῖς ἀπαντᾶ κρινά.
- 33 Καὶ μεγάλη δυνάμει ἀποδίδει τὸ μαρ-
 τύριον οἱ ἀποστόλοι τὴν ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου
 Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἡ ἐπιπάυσις αὐτῶν.
- 34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ἐπαῆρχεν ἐπ' αὐτοῖς ὅσοι
 γὰρ κλητόρες χωρίων ἢ οἰκίῳ ἐπαῆρχον, πω-
 λῶντες ἐφερον τὰς τιμὰς τῶν πνευματικῶν.
- 35 Καὶ ἐτίθεντο ὡρεῖ τὰς πόδας τοῦ ἀποστόλου
 διεδίδου ἡ ἐκείνου κατὰ αὐτὸν ἡς χρείαν εἶχεν.
- 36 Ἰωσήβ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἕτερος τῶν
 ἀποστόλων, (ὁ ἐστὶ μετ' ἐρμηνεύων, ἡ δὲ
 ὡρεὶ κλήσεως) λούστis, Κύπριος, τὴν γλῶσσαν
 αὐτοῦ ἐτίθει ἐπὶ τὰς πόδας τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε'. 5.

- 1 Ἀνὴρ δὲ τις Ἀνασίας ὀνόματι, σὺν Σαπ-
 φείρῃ τῇ γυναικί αὐτῆς ἐπώλησεν κτήματα·
 2 καὶ ἐνοσφισάτω ἀπὸ τῆς τιμῆς, σωφροδύας
 ἐπὶ τῇ γυναικὶ αὐτῆς καὶ ἐτίθει τὰς πόδας
 αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

- 3 Εἶπε ὁ Πέτρος ὁ Ἀνανία, ἀφ' ἧ ἐωλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ τοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς πμῆς τῶν χειρῶν;
- 4 Οὐχὲ μόνον, σοὶ ἔειπα, καὶ πράξεν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ἐωλήρησε; τί ὅτι ἔθες ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ ψεῦδος τῆτο; ὅτι ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.
- 5 Ἀκούων ὁ Ἀνανίας τὰς λόγους τούτους, πεισθὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐβλήθη φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τὰς ἀκούοντας ταῦτα.
- 6 Ἀναστάντες ὁ οἱ νεώτεροι συνήγαγον αὐτὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.
- 7 Ἐβλήθη ὁ ὡς ἄρῶν τριῶν ἀφ' ἧς ἡ γυνὴ αὐτῆς μὴ εἶδεν τὸ γηγνός εἰσηλθεν.
- 8 Ἀπεκρίθη ὁ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἶπέ μοι, εἰ ποτέ τις τὸ χεῖρον ἀπέδωκε;
- 9 Ἡ ὁ εἶπε· Ναί, ποτέ τις. Ὁ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτὴν· Τί ὅτι σιωπῶν ἦν ὑμῖν κρυβασθῆναι τὸ πνεῦμα κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τῶν ἀνδρῶν σου, ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσί σε.
- 10 Ἐπίσει ὁ ὡς ἀφ' ἧς τὰς πόδας αὐτῆς, καὶ ἐξέψυξεν. εἰσελθόντες ὁ οἱ νεανίσκοι δῦρον αὐτῶν νεκρὰν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς.
- 11 Καὶ ἐβλήθη φόβος μέγας ἐφ' ὅλῳ τῷ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ πάντας τὰς ἀκούοντας ταῦτα.

- 12 Διά τῶν ἁγίων ἡ ἀποστολή ἐγένετο σημεῖα
 ἔτεταται ἐν τῷ λαῷ πολλά· (Ἐ ἦσαν ὁμοθυ-
 μαδον ἅπαντες ἐν τῇ γῆ Σολομῶνι).
- 13 Τῶν ἡ λοιπῶν ἄδεις ἐτόλμα κατὰ αὐ-
 τοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνει αὐτὸς ὁ λαός.
- 14 Μᾶλλον ἡ προσέληθεν πιστεύσας τῷ Κυ-
 ρίῳ πολλῆν ἀνδρῶν τε ἔγνωσκῶν)
- 15 Ὡς τε καὶ τῆς παλαιᾶς ἐκφέρει τὸς ἀδι-
 νείς, ἔπνευμα ἐπὶ κλιτῶν καὶ κρεβάτων, ἵνα
 ἰρημονίᾳ Πίστις καὶ ἡ σκία ἰπισκίαση ἐπὶ
 αὐτῶν.
- 16 Σιμὴρχος ἡ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πύλες πό-
 λεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀδινείς καὶ
 ὀχλομύμους ὑπὸ πνύματων ἀποστόλων· οἱ
 πνὴς ἔθερον πύλων ἅπαντες.
- 17 Ἀγαθός ἡ ὁ δὲ χειρὸς καὶ πάντες οἱ σὺν
 αὐτῷ, (ἡ ἔστα αἵματος τῶν σαδδουκαίων) ἐπλή-
 ῳησαν ζήλω.
- 18 Καὶ ἐπέβαλον τῆς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὸς
 ἀποστόλους, ἔθεντο αὐτὸς ἐν τηρήσει δημοσία.
- 19 Ἄγγελος ἡ Κυρίου διεπέμψεν ἡνοίξει τῆς
 θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξῆλθόν τε αὐτὸς, εἰπέ
 τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ζωῆς.
- 20 Πορεύσασθε, καὶ στείφετε λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ
 τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ζωῆς.
- 21 Ἀκούσαντες ἡ εἰσηλθόν ὑπὸ τῶν ὄρθρων εἰς τὸ
 ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον. Παρονομήσαντες ἡ ὁ δὲ
 χειρὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, σωματικῶς τὸ
 στωδόν καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν ὑπὸν
 Ἰσραήλ·

Ἰσραὴλ· καὶ ἀπίστῳσαν εἰς τὸ δεσμωτήριον,
ἀχθῶσάν αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ὑπερέταυ ἐπὶ παραγγεῖλαι ἐχού-
ρον αὐτούς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀκατέψατοι δὲ
ἀπήγγελλαν,

23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον ἄρο-
μῳ κεκλεισμένον ἐν πίστει ἀσφαλῆσαι, ἔτις
φυλακῆς ἔξω ἐσθῆται ἐπὶ τῷ θυρῶν ἀνοιξάου-
τες δὲ, ἔστω ὑδὲνα ἄρομῳ.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν πῶς λόγους τέτυκτο, τε ἱε-
ροῦς ἔο σρατήρησ δὲ ἱερῶ καὶ οἱ δόξαρεῖς, δι-
ηπόρευν ἐπὶ αὐτῶν, πὶ αὐτῶν γένοιτο τέτο.

25 Παραγγεῖλαι δὲ πῶς ἀπήγγελλεν αὐ-
τοῖς, λέγων· Ὅτι ἰδὲ, οἱ ἄνθρωποι ἕς ἕτεροσ ἐν
τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐσθῆτες, καὶ δι-
δάσκοντες τὸ λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ σρατήρησ σὺν τοῖς ὑπε-
ρέταις, ἤγαγον αὐτούς, ἐ μὲν βίας. (ἰφοῶντο
γὰρ τὸ λαόν ἵνα μὴ λιθοβολῶσιν)

27 Ἀγαθόντες δὲ αὐτούς ἐσησκον ἐν τῇ στωασθῆσι·
καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς ὁ δόξαρεῦσ,

28 Λέγων· Οὐ παραγγεῖλαι πωρηγείλαι μὲν
ὑμῶν μὴ δαδίσκον ἐπὶ τῷ ὀνόματι τέτυκτο; καὶ
ἰδὲ, πτωχεύοντες τίαν ἱερῶσελήμ τὸ διδα-
χῆσ ὑμῶν, καὶ βέβηλοσ ἐπαγαγεῖσ ἐφ' ἡμῶσ
τὸ αἶμα δὲ ἀνθρώπων τέτυκτο.

29 Ἀποκριθεῖσ δὲ ὁ Πέτροσ καὶ οἱ διάκονοι, εἶ-
πον· Πρωταρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεὸσ

- 30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγαγεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχρήσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.
- 31 Τῷτον ὁ Θεὸς δόξα καὶ σωτηρία ὑψώσεται ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, δόξα καὶ μεγαλοδοξία τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσις ἁμαρτιῶν.
- 32 Καὶ ἡμεῖς ἐτάρω αὐτῷ μαρτυροῦντες τὸ ῥημάτων τέτων, ἐ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἄγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς προφητοῦσι αὐτῶν.
- 33 Οἱ καὶ ἀκούσαντες διεπίοντο, καὶ ἐβουλόθησαν ἀνελεῖν αὐτούς·
- 34 Ἀναστάς δὲ τις ἐν τῷ συναεδρίῳ φαρσαῖος, ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλλος, πρῶτος πάντων τοῦ λαοῦ, ἐκέλευσεν ἕξω βραχὺ καὶ τὰς ἀποστόλους ποιῆσαι·
- 35 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλιῆται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τέτοις, μή μάλιστά τις ἁρπάξῃ.
- 36 Πρὸ γὰρ τέτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θεοδοῦς, λέγων εἰσὶν ἐν ἑαυτῷ, ὡς προσεθηκέναι δόξαι ἀνθρώπων ὡς εἰς τετρακοσίων· ὃς ἀνερέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέεθοντο αὐτῷ, διελύθησαν, καὶ ἐγλύθησαν εἰς ὕδην.
- 37 Μετὰ τῷτον ἀνέστη Ἰσίδας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησε λαὸν ἰκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ κείνους ἀπέλαστο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέεθοντο αὐτῷ, διεσκορπίθησαν.

- 38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἐλάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βυλὴ αὐτῆ ἢ τὸ ἔργον τούτο, καταλυθήσεται·
- 39 Εἰ ἢ ἐκ Θεῶ ἐστιν, ἔδυνάσθε καταλύσασθαι αὐτό, μήποτε καὶ θεομάχοι δοκῆσθε.
- 40 Ἐπέσθησαν δὲ αὐτῶ· καὶ προσκαλισάμενοι τὸς ἀποστόλους, δέξαντες παρήγγελαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπίστους αὐτούς.
- 41 Οἱ μὲν ἔτι ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ σωσώμενης ἑσπερίδος, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ καταξιώθησαν ἀδικησάμενοι.
- 42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ ἔκειτο οἶκον τοῦ ἐπαύοντος διδασκοῦντες ἐν διαγγελίζομενοι Ἰησοῦν τὸ Χριστόν.

Κεφ. 5. 6.

- 1 **Ε**Ν ἃ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γρηγορησμός τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι περιθεωρῶντες ἐν τῇ ἀφροσύνῃ τῇ καθημερινῇ αἱ χεῖρας αὐτῶν.
- 2 Προσκαλισάμενοι ἃ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἄρῃσιν ἔσθαι ἡμῶς καταλείψασθαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀφρονεῖν τραπίζαις.
- 3 Ἐπισκέψασθε ἔτι, ἀδελφοί, ἄνδρες ἐξ ὑμῶν μαρτυρομήτας ἐκείνους, πλήρεις πισ-

μοσύνης

μαίθη ἀγίῃ καὶ σοφίᾳ, ὡς καὶ ἐθήσωμεν
ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.

4 Ἡμεῖς ᾗ τῇ πνευματικῇ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ ἔ-
λόγησεν καρτερησάμενοι.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον πάντων ἔ-
πλήθυνεν καὶ ἐξελέξατο Στέφανον, ἄνδρα
πλήρη πίστεως καὶ πνύμενος ἀγίῃ, Ἐφίλιπ-
πον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ
Παρμενῆαν, ἘΝικόλαον προσήλυτον Αἰλιοχία.

6 Οὗς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων καὶ πνευ-
ματικῶς ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος ἔ-
θεῖσεν ἠύξανει, καὶ ἐπλη-
θύνετο ὁ δῆμος τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ
σφόδρα· πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ἐπή-
κουον τῇ πίστει.

8 Στέφανος ᾗ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως
ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δὲ ἱερεῖς τῶν ἐκ τῆς σιναϊτικῆς τῆς
λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρκουαίων, καὶ Ἀ-
λεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας,
συζητῶντες τῷ Στεφάνῳ.

10 Καὶ ὅτε ἰσχυρὸν ἀντιλέγων τῇ σοφίᾳ καὶ
τῷ πνύμενῳ ἔλάλη.

11 Τότε ἐπέβηλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκη-
κῶμεν αὐτῷ λαλεῖν ῥήματα βλάσφημοῦ
εἰς Μωσθεῖν καὶ τὸν Θεόν.

12 Συνεκίνησαν τε τὸ λαὸν ἐπὶ τὴν πρεσβυ-
τέρους καὶ τὴν γραμματεῖς καὶ ἐπιστάτες

σωήρπασαι αὐτὸν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.

13 Ἐΐσησάν τε μαρτύρους ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος ἔτος ἕκαστος ῥήματα βλάσφημα λαλῶν καὶ ἔτόπευε ἄγιον τέτευκε καὶ ἔνόμει.

14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτῷ λέγοντι· ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἔτος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον ἔθετο, ἔαλλάξεν τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς.

15 Καὶ ἀτεισίμως εἰς αὐτὸν ἀπαντῆσαι οἱ κριζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ προσώπον αὐτῷ ὡς εἰς προσώπον ἀγγέλου.

Κεφ. ζ'. 7.

1 Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Βιᾶσθε πῶτε ἔτις ἔχῃ;

2 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἠρώτησεν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἀβραάμ ὅτι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κτισθῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρᾶν·

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δούρεο εἰς γῆν ἣν ἀσσοὶ δείξουσιν.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατέκτισεν ἐν Χαρρᾶν. Κατέκτισεν, μὲν τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετέκτισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κτισθεὶς ἐσθε.

5 Καὶ ἐκείθεν αὐτὸν κληρονομίαν ἐκ αὐτῆς, ἔδωκεν αὐτῷ βῆμα ποδῶν καὶ ἐπηγάλαξεν αὐτῷ δύναντα εἰς κτισθῆσαι αὐτὸν, καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ μετ' αὐτὸν, ὅσους ὄντες αὐτῷ τέκνοντα.

6 Ἐλά-

- 6 Ἐλάλησε ἡ ἕτως ὁ Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ πᾶν
μα αὐτῷ πάροικον ἐν γῆ ἀλλοτρία, καὶ δα-
λώσουσιν αὐτὸ ἐπακόσῃσι ἔτη τετρακῆσια.
- 7 Καὶ τὸ ἔδιθετο, ὡς καὶ θελάσῃσι, κρινῶ
ἐγὼ, εἶπεν ὁ Θεός. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσῃσι,
καὶ λατρεύσουσιν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
- 8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Δαυὶδ τὸν ἀφειτομῆς
καὶ ἕτως ἐβρόχησε τὸ Ἰσαάκ καὶ ἀφείτερον αὐ-
τὸν τῆ ἡμέρας τῆ ὀγδοῆ· καὶ ὁ Ἰσαάκ τὸ Ἰακώβ,
καὶ ὁ Ἰακώβ τὸς δώδεκα πατριάρχας.
- 9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες, τὸ Ἰωσήφ
ἀπέδωκεν εἰς Αἴγυπτον· Ἐὰν ὁ Θεὸς μετὰ αὐτῷ·
- 10 Καὶ ἐξέλεξε αὐτὸν ἐν πασίν τῷ θλίψαν
αὐτῷ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριτι καὶ σοφίαν
ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κα-
τέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπὶ Αἰγύπτου καὶ ὅλον
τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- 11 Ἦλθε ἡ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου ἐ-
Καναάν, καὶ θλίψις μεγάλη καὶ ἔχθριον
χορβάσμιον οἱ πατέρες ἡμῶν.
- 12 Ἀκούσας ἡ Ἰακώβ ὄντα ἅπαντα ἐν Αἰγύπτῳ,
ἐξαπέστειλε τὸς πατέρας ἡμῶν προῖτον.
- 13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῷ, καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ
Φαραὼ τὸ γένος τῷ Ἰωσήφ.
- 14 Ἀποσέλας ἡ Ἰωσήφ μετεπαλέσθη τὸν
πατέρα αὐτῷ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν
αὐτῷ, ἐν ψυχῆς ἐδομηθη ἡ πέντε.

- 15 Κατέβη ἢ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, ἔτε-
 λούτησεν αὐτὸς ἔοι πατέρες ἡμῶν.
- 16 Καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ, κὶ ἐτέθησαν
 ἐν τῷ μνήματι ὃ ἀνήστατο Ἀβραάμ Ἰσραήλ
 δούλους αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ ἔσυνχέμ.
- 17 Καθὼς ἢ ἤγγίζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας
 ἧς ἔμαθον ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ
 λαὸς, κὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ.
- 18 Ἄχρῃς ἔσυνέστη βασιλεὺς ἐπὶ τῆς γῆς
 ἧδὲ τὸν Ἰωσήφ.
- 19 Οὗτος καὶ ἀταφισάμωμ τὸ γένος
 ἡμῶν, ἐκάκωσε τὰς πατέρας ἡμῶν, ἔποιεν
 ἐκτετατὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.
- 20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐβλήθη Μωσῆς, καὶ ἠὲ ἀ-
 σείσθαι τῷ Θεῷ, ὃς ἀνετέταρτο μιλῶσας τρεῖς ἐν
 τῷ οἴκῳ τῆς πατρὸς αὐτοῦ.
- 21 Ἐκτετέταρτο ἢ αὐτὸν, ἀνέλιτο αὐτὸν ἡ θυ-
 γατήρ Φαράων, κὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῆ
 εἰς υἱόν.
- 22 Καὶ ἐπαυδούθη Μωσῆς πάση σοφίᾳ Αἰ-
 γυπτίων, ἠὲ ἢ δυνατὸς ἐν λόγοις κὶ ἐν ἔργοις.
- 23 Ὡς ἢ ἐπληρέσθη αὐτῷ πεσσαρακονταετίας
 χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τῷ καρδίᾳ αὐτοῦ
 ἐπισκέψασθαι τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς τὰς υἱὰς
 Ἰσραήλ.
- 24 Καὶ ἰδὼν Ἰνῶ ἀδικέμωμον, ἡμῶσθα, καὶ
 ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καὶ ποιέμωμον, πα-
 τῆσας τὸν Αἰγύπτιον.

- 25 Ἐνόμιζι ἡ σωτηρία τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς
ὅτι ὁ Θεὸς ἀφ' ἧς χάριτος αὐτῆς δίδωσιν αὐτοῖς
σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ σωῆσαν.
- 26 Τῆ δὲ ἰπιστῆ ἡμεῖς ἀφῆθη αὐτοῖς μαρ-
τύριοις, καὶ συνελάσθη αὐτῆς ἡ ἐκκλησία, ἡ-
παῖ· Ἀνδρῆς, ἀδελφοὶ ἰστρυμεῖς· ἡ δὲ ἀνι-
κεῖται ἀδελφῆς;
- 27 Οἱ δὲ ἀνέκδοι τὸ πλεῖστον, ἀπέπερ αὐτὴν
ἡπαῖ· Τίς σε κηπίησιν ἀρχοῖς καὶ οἰκονομῶ
ἐφ' ἡμᾶς;
- 28 Μὴ ἀπειλῆναι με σὺ δὲ λῆξες, ὡς τὸ πῶσι ἀπειλῆς
χρῆς τὸ Αἰγύπτου;
- 29 Ἐφυγε ἡ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ
ἐχρῆτο πέποιθε ἐν γῆ Μαδίαν· ἐχρησ-
τήσιν ἡμῶν δύο.
- 30 Καὶ πληροῦσθιν ἐπιπὼν ποσάραυθῆς,
ἀφῆθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ὄρας Σινᾶ ἀρε-
λαθῆ Κυρίου ἐν φλογὶ πυρός βατῆ.
- 31 Οἱ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἐπαινεσθῆναι τὸ ὄραμα·
ὡσεὶ ἐρχομένης εἰς αὐτὸν χάριτος καὶ ἐλεη-
σῆς Κυρίου ὡς αὐτῶν.
- 32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῷ πατέρει σου, ὁ Θεὸς Ἀ-
βραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ.
Ἐντρομεθῆ δὲ χηρόμηνθῆ Μωσῆς ἐπὶ ἐπέλημα
κατανοῆσαι.
- 33 Εἶπι δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λῦσον τὸ ἰσθ-
δημα τῷ ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος σου ἡ ἔρημος
γῆ ἀγία ἐστίν.

- 34 Ἰδὼν εἶδον ἔκλειψαν ἔλαβον μετ' ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔσφαγμεν αὐτῶν ἡκισθα, καὶ κείβλω ἐξελέσθαι αὐτούς· ἐν ἡμῶν δέυρο, ἀποστειλάσθαι εἰς Αἴγυπτον.
- 35 Τῷτον ἔρωσιν Μωϋσίου ὃν ἠρένησαντο, εἰπόντες· Τίς σε κείτησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τῷτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου ἔοφθίτου αὐτὰ ἐν τῇ βάτῃ.
- 36 Οὗτο ἐξήγαγον αὐτούς, ποιήσαντες τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν ἐρυθρῆ θαλάσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη τεσσαρσφίση.
- 37 Οὗτος ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς ἰοῖς Ἰσραήλ· Προφήτῃσιν ὑμῶν ἀνασφῆ Κύριου ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶ ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμὲ αὐτῶ ἀκείσεσθε.
- 38 Οὗτος ἐστιν ὁ ἡρόδμῃ ἐν τῇ ἐκκλησίῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετ' ἀγγέλου ἔλαλήθη αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶ πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα, δῆνα ἡμῖν.
- 39 Ὡς ὅτε ἠτέλησαν ὑπῆκοι ἡρώδῃ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀκείσαντο, καὶ ἐσφῆθησαν ταῖς καρδίαισιν αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,
- 40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρῶν· Ποίησον ἡμῖν θεὸς οἰωσπορεύσιν ἡμῶν· ὁ ἡδ Μωσῆς ἔτος ὃς ἐξήγαγον ἡμῶς ἐκ γῆς Αἰγύπτῳ, ὅτε οἶδαμῃ ἡ γῆσιν αὐτῶ.
- 41 Καὶ ἐμροχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραισιν ἐκείναισιν, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῶ εἰδῶλο, καὶ ἔσφῆθη-

- ὁφραῖνοιθ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χερῶν αὐτῶν.
 42 Ἐσπίψε ἡ ὁ Θεὸς, καὶ παράδωκεν αὐτὰς
 λατρεύειν τῇ σρακῇ τῶν ἔραυνῶ· καθὼς μαγα-
 πῶ ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια καὶ
 θυσίας προσκυνήσατε μοι ἔτη πεσάρθηντα
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἰκτῶ Ἰσραὴλ·
 43 Καὶ ἀνελάβετε τὸ σκίλιον τῶν Μολόχ, καὶ
 τὸ ἄστρον τῶν θεῶν ὑμῶν Ῥεμφαῦ, τὸς τύπος ὅς
 ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μεθίσκιον
 ὑμᾶς ἐπέκθηνα Βαβυλῶν·
 44 Ἡ σκίλη τῶν μαρτυρῶν ἡμῶν ἐν τοῖς παῖρά-
 σιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διεζήξατο ὁ
 λαλῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαμ αὐτῷ καὶ τὸν
 τύπον ὃν ἐωράκη·
 45 Ἦν ἡ εἰσήγαγον Διδάξασθαι οἱ πατέρες
 ἡμῶν μετ' Ἰησοῦ ἐν τῇ κατὰχέσῃ τῶν ἔθνων, ὡς
 ἔξωσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων
 ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβὶδ·
 46 Ὅς ὄρεαι χεῖρας ἐνώπιον τῶν Θεῶν, ἐητήσατο
 δὲ ῥεῖν σκίλωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
 47 Σολομῶν ἡ ἀγοδομήσεν αὐτῷ οἶκον.
 48 Ἀλλ' ἔχ' ὁ ὕψιστος ἐν χρησποιοῖς ναοῖς
 κατὰικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει·
 49 Ὁ ἔραυνός μοι θρόνον· ἡ ἡ γῆ ὑποπόδιον
 τῶν ποδῶν μου. Πῶσον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι,
 λέγει Κύριος· ἢ τίς τύπος τῶν κατὰπαύσεώς μου
 50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα·
 51 Σκληροὶ σφύχνηλοι, καὶ ἀπειρήθηθαι τῇ
 καρδίᾳ·

καρδία ἔ τοῖς ὡσὶν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι
 καὶ τῷ λόγῳ ἀνηπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν
 καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν παροφθητῶν σὺκ ἐδίωξαν οἱ πα-
 τέρεις ὑμῶν; ἔ ἀπέκλιναν τὰς παροφθηταί-
 λαντας παρὲ τῆ ἐλύσεως τῆ δικασίης, ἔ νῦν
 ὑμεῖς παροδοῦται καὶ φορεῖς γηγύησθε.

53 Οἵπινεις ἐλάβετε τὸ νόμον εἰς ἀγαθὰς
 ἀγγέλων, καὶ σὺκ ἐφυλάξατε.

54 Ἀκρόνεις ἡ ζωῆται, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις
 αὐτῶν, καὶ ἔβουλον τὰς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν.

55 Ἰπάρχων ἡ πωλήρης πνεύματι καὶ ἀγία,
 ἀπενίστας εἰς τὸ ἔρανον, εἶδε δόξαν Θεῶ, καὶ
 Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τῶ Θεῶ.

56 Καὶ εἶπεν Ἰδὲ, θεωρῶ τὰς ἔρανας ἀνεα-
 γημύεις, καὶ τὸ ὑόν τῶ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶ-
 τα τῶ Θεῶ.

57 Κραξάειες ἡ φωνῆ μεγάλη, σιωέχον τὰ
 ὦτα αὐτῶν, καὶ ἀρέμησαν ὀμθημαδὸν ἐπ'
 αὐτόν.

58 Καὶ ἐμβαλόντες ἔξω τῆ πόλεως, ἐλιθο-
 βόλκον καὶ οἱ μαρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια
 αὐτῶν παρὰ τὰς πόδας νεανίης καλεμύεις
 Σαύλης,

59 Καὶ ἐλιθοβόλκον τὸ Στέφανον, ἐπικαλέ-
 μνον καὶ λέγοντα Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ
 πνεῦμά μου.

60 Θεῖς ἡ τὰ γόνατα, ἐκραξε φωνῆ μεγάλη·
 Κύριε,

Κύριε, μὴ σήσης αὐτοῖς τὸ ἁμαρτῆσι ταύ-
των. Καὶ τῶν ἐπιπέων, εὐαιμῆθη.

Κεφ. η'. 8.

- 1 Σαῦλος ἦν ἰσχυρὸς ἀντὶ τῆς ἀπειθείας αὐ-
τοῦ. Ἐξήνευ ἦν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ διασμός
μέγας ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν Ἱεροσολύμοις·
πάντες τε διασάροντες καὶ εἰς χώρας τῆς Ἰου-
δαίας καὶ Σαμαρείας, πᾶσι τῶν ἀποστόλων.
- 2 Συνεχόμενοι ἦν τὸ Στέφανος ἀνδρὲς ὀνόματι
βῆεις, ἐποίησαν ἔργα μεγάλα ἐπ' αὐτοῦ.
- 3 Σαῦλος ἦν ἐλυμαίνετο τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ
τὰς οἰκίας ἐπαγορεύοντες, σύρων τε ἀνδρας
καὶ γυναῖκας, παρεδίδον ἐν φυλακῇ.
- 4 Οἱ μὲν οὖν ἀφασαρέτες διήλθον, ὀφει-
λιζόμενοι τὸ λόγον.
- 5 Φίλιππος ἦν καταβὰς εἰς πόλιν τῆς Σα-
μαρείας. ἐκήρυσεν αὐτοῖς τὸ Χριστόν.
- 6 Προεῖχόν τε οἱ σχολοὶ τοῖς λεγομένοις ὑπὸ
τοῦ Φιλίππου ὀρθομαδόν, ἐν ταῖς ἀκείναις αὐ-
τῶν καὶ βλέποντες τὰ σημεῖα αὐτοῦ ἐποίει.
- 7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πλούσια ἀκατάστατα,
βοῶντα μεγάλη φωνῇ, ἐξήρχετο πολλοὶ ἦ πα-
ραλελυμένοι ἐχθροὶ ἐθεραπεύθησαν.
- 8 Καὶ ἐξήνευ χάρις μεγάλη ἐν τῇ πόλει
ἐκείνῃ.
- 9 Αἰὲρ δὲ ἦν ὀνόματι Σίμων, παροῦπῆρχος
ἐν τῇ πόλει μαγύων ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς
Σαμαρείας, λέγων εἰς ἑαυτὸν μέγαν.

- 10 Ὡς προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικρῆ ἕως μεγάλης, λέγοντες· Οὗτός ἐστι ἡ δυνάμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.
- 11 Προσεῖχον ἢ αὐτῷ, διὰ τὸ ἰσχυρὰ ἔργα ταῖς μαγείαις ἐξισχυκέναι αὐτὸς.
- 12 Ὅτι ἢ ἐπίσδυσαν τῷ Φιλίππῳ διαγγελισμοῦ τὰ περὶ τῆ βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.
- 13 Ὁ ἢ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίσδυσεν, ἐβαπτίσθη δὲ ἡμεῖς ἡμεῖς ἐν τῷ Φιλίππῳ· θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινόμενας, ἐξίστατο.
- 14 Ἀκύνετους ἢ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δίδου) ἡ Σαμαρεία τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ, ἠπίσταντο πρὸς αὐτὸς τὸ Πέτρον καὶ Ἰωάννην.
- 15 Οἵτινες πρόβαλλόντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον.
- 16 (Οὐπω γὰρ ἡμεῖς ἐπὶ αὐτῶν ἐπιπέπωκός, μήτιν ἢ βίβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ)
- 17 Τότε ἐπέβη ἐπὶ χεῖρας ἐπ' αὐτὸς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον.
- 18 Θεασάμενοι ἢ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδου) τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσκλίμασεν αὐτοῖς χρήμασιν.
- 19 Λέγων· Δότε καὶ μοι τὸ ἐξουσίαν ταύτην,

ἵνα ᾧ ἰαὸ ἰπιθῶ χεῖρας, λαμβάνω πινυ-
μα ἄχοι.

- 20 Πίτς Ⓞ ἵ ἐπι πῶς αὐτόν· Τὸ λῆγῆρόν
 ζυ σωῖ σι ἢ ἕεις ἀπάλξασ, ὅπ τιω σῶμασ
 Ⓞ Θεῦ εὐόμισας ἀφῆ χρηματῶι κτῆαζ.
- 21 Οὐκ ἴσι σι μίρις ἐοὶ κλῆν Ⓞ σὲ τῶ λοῦ
 τέτω ἢ γδ καρδία ζυ σὺκ ἴσι διδῶια σὺ-
 πνοι Ⓞ Θεοδ.
- 22 Μιζιόησι ἐν δπὸ τῆ κηκίας ζυ τῶτης,
 κῆ διῆθηκ Ⓞ Θεῦ, ἢ ἄσφ ἀφιηστῶι σι ἢ
 ἐπίτοια τῆ κηκίας ζυ.
- 23 Εἰς γδ χολῶ πικρίας κη σιδῶισμο
 ἀδικίας ὀρῶ σι ὄντα.
- 24 Ἀποκρῶεις διὸ Σίμων εἴπι· Διῆθητε
 ὑμῆεις ὑπὲρ ἡμῶ πῶς τῆ Κύροιο, ὅπως μηδὲ
 ἐπίλθη ἐπ' ἐμὶ ἂν εἰρήησῃ.
- 25 Οἱ μὲρ οὐῶ, ἀφῆ μαρτυρῆ μῶμοι, κῆ λαλή-
 σαοις τῆ λόγῶι Ⓞ Κυρίῳ, ὑπὲρ ἴψασ ἕεις
 Ἰερουσαλήμ, πολλὰς τε κόμας τῶι Σαμαρῆ-
 τῶν ἀνηλιισοῦθ.
- 26 Ἀγγελ Ⓞ ἵ Κυρίῳ ἰλάλησῃ πῶς Φίλιπ-
 πον, λέγων· Ἀνάσηθι κῆ πορῶι κῆ μιση-
 βείασ, ἐπὶ τῶι ὀδῶι τῶι κη ἄσῶαίνυσῃ δπὸ
 Ἰερουσαλήμ εἰς Γάζασ· αὐτῆ ἴσι ἔρημ Ⓞ.
- 27 Καὶ ἀνασας ἰπορῶθη· κῆ ἰδῶ, ἀνὴρ Αἰ-
 δίοψ ὀνῶχ Ⓞ, δαυάσης Κασδάκης τῆ βα-
 σιλίαςης Αἰδιόπων, ὅς λῶ ἐπὶ πείσης τῆ γαίης
 αὐτῆς, ὅς ἐληλύθῃ πρῶσκυτήσῃ εἰς Ἰερουσα-
 λήμ·

28 Ἦν τε ὑπερέφωτον, καὶ κατῆμιον ἐπὶ τῷ ἄρματι αὐτῶν, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸ περὶ τῆς Ἡσαΐαν.

29 Εἶπε ὁ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσ-
ελθε, καὶ κατήχησέ με τὸ ἄρματι τούτου.

30 Προσδραμών ὁ Φιλίππος ἤκτισεν αὐ-
τῶν ἀναγνώσκοι τὸ περὶ τῆς Ἡσαΐαν,
καὶ εἶπεν· Ἄρα γε γνώσκεις αὐτὴν ἀναγνώσκεις;

31 Οὗτος εἶπε· Πῶς γὰρ αὐτὸν διωαίμεν, εἰ μὴ-
πιστοὶ ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλεισέ τε τὸν Φίλιπ-
πον ἀναβάνα καρδίαν σου αὐτῷ.

32 Ἡ δὲ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῶν ἀνεγίνωσκεν,
καὶ αὐτῷ· Ὅς περὶ τῶν ἐπὶ σφαγῶν ἤχη-
καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφω-
ν, ὅπως οὐκ ἀνοίγῃ τὸ στόμα αὐτῶν.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῶν ἡ κλίσις αὐτῶν ἤρ-
θη· πλὴν ὁ γινώσκων αὐτῶν τίς διηγήσεται; ὅτι ἀ-
ριστὰ δὲ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτῶν.

34 Ἀποκλιθεὶς ὁ συνέχων τῷ Φιλίππῳ,
εἶπε· Δέομαι σου, ὅτι πῶς ὁ περὶ τῆς λέ-
ξεως τούτου, ὡς ἐὰν εἴπω, ἢ ὡς ἐτέρου ἑνός;

35 Ἀνοίξας ὁ Φιλίππος τὸ στόμα αὐτῶν.
καὶ ἀρχάμενος δὲ τῆς γραφῆς ταύτης, ἀνέ-
μαρτυρεῖ αὐτῷ τὸ Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο καὶ ἔοδον, ἦλθεν ἐπὶ τοὺς
ὕδρας· καὶ φησὶν ὁ συνέχων· Ἰδοὺ ὕδρας· πῶς
καλύψω με βαπτισθῆναι;

37 Εἶπε ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς
καρ-

καρδίας, ἔξεσιν. Ἀποκριθεὶς ἡ εἶπε· Πιστῶν
τὸ ἄνθρωπος Θεῶν εἶναι τὸ Ἰησοῦν Χριστόν.

- 38 Καὶ ἐκέλευσε εὐλογῆσαι τὸ ἄρτος· καὶ κατέ-
βησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ,τε Φίλιπ-
πος ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.
39 Ὅτε ἡ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα
Κυρίου ἤρπασε τὸ Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν
αὐτὸν οὐδέτις ὁ εὐαγγελιστὴς· ἐπορεύθη γὰρ πρὸς
ὁδοὺν αὐτῶν χαίρων.
40 Φίλιππος ἡ ἀνέβη εἰς Ἄζωτον· ἐ διε-
ρχόμενος εὐαγγελίζετο εἰς πόλεις πάσας, εἰς
ὅ,τι ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

Κεφ. 9. 9.

- 1 Ὅ,τι Σαῦλος ἐπὶ ἐμπνέων ἀπελθὼν καὶ φό-
νος εἰς τὴν μαθητεῖαν τοῦ Κυρίου, προσ-
ελθὼν τῶν δόχτερῶν,
2 Ἡτήσατο παρ' αὐτῶν ἐπιστολὰς εἰς Δα-
μασκὸν πρὸς τοὺς συναγωγὰς, ὅπως εἰάν τι-
νας εὐρεῖ τὸ ὁδοῦν ὄντας ἄνδρας τε ἐ γυναικας,
δεδεμαρτυρημένους ἀγαθῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.
3 Ἐν τῶν πορεύεσθαι, ἐχρήσατο αὐτὸν ἐργάζεσθαι
τῇ Δαμασκῶν καὶ ἐξαίφνης πείραξεν
αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.
4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὸ γῆμα, ἤκουσε φωνῆν λέγει-
σαν αὐτῶν· Σαῦλ Σαῦλ, τί με διώκεις;
5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὅ,τι Κύριος
εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν
σοι πρὸς κέντρα λακτίζεις.

- 6 Τρέμων τε καὶ Σαίμων εἶπε Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος ὤρετο αὐτόν· Ἀνάστηθι ἔεισελθε εἰς τὴ πόλιν, καὶ λαλήσεις ταῖς σοι τί σε θεῖ ποιεῖν.
- 7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ σαυδοῦνοις αὐτῶν, ἐστήκισαν ἐννεοὶ, ἀκύνους ῥῆμ' ἑ φαγῆς, μηδὲν καὶ θεωρεῖτες.
- 8 Ἡ γένη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆ γῆς ἀναφρέτιαν δὲ τῶ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, εἶδεν ἔβλεπε· χρωματίζουσαι δὲ αὐτὸν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.
- 9 Καὶ ἡ ἡρέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ ὅτε ἔφαθον, εἶδὲ ἔπεν.
- 10 Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε ὡς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὄραματι· Ἀνανία. Οὗ δὲ εἶπεν· Ἰδὲ ἐγὼ, Κύριε.
- 11 Οὗ δὲ Κύριος ὡς αὐτὸν· Ἀναστὰς πορεύθη ἐπὶ τὴ ῥύμην τὴν προλερδίην, Εὐδεῖαν, καὶ ζήτησεν ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταροσία· ἰδὲ γὰρ ὡς σὺ χεῖ).
- 12 Καὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῶ χεῖρας, ὅπως ἀναβλέψη.
- 13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήρω ἀπὸ πολλῶν ὡς ἔσ' ἄνδρος τάττε, ὅσα κησὶ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις ἐν Ἱερουσαλήμ.
- 14 Καὶ ἡδε ἔχει ἐξουσίαν ὡς τῶ ὄραμα ῥέων, δῆσαι πάντας τὸς ἐπικλημμένους τὸ ὀνοματι ἐσ'.

15 Εἶπε

- 15 Εἶπε ἃ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος Πορδύς, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι εἶμι ἐγώ, ἃ βασιλεύσω τὸ ὄνομα μου ἐν ὅσοι ἐθνῶν, ἃ βασιλείων, ἡμῶν τε Ἰσραήλ.
- 16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτὰ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπερβαίνειν ὄνοματός μου παθεῖν.
- 17 Ἀπῆλθε ἃ Ἀναβίας καὶ ἐσηλθον εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε Σαῦλ ἀδελφεέ, ὁ Κύριος ἀπέσταλέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθαλμοὶ σοὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἤρχου) ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πηλαθῆς πνεύματι ἁγίῳ.
- 18 Καὶ ὁ ἄγγελος ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡς ἐν λεπίδοις, ἀνέβλεψέ τε ἡ ὄραση καὶ ἀναστὰς εὗρε πικρὰν.
- 19 Καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο ἃ ὁ Σαῦλος μετ' αὐτὸ ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας πέντε.
- 20 Καὶ ὁ ἄγγελος ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυξε τὸ Χριστὸν, ὅτι ἐστὶς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
- 21 Ἐξίστατο ἃ πάντες οἱ ἀκούοντες, ἃ ἔλεγον· Οὐχ ἐστὶς ἐστὶν ὁ προφήτης ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸς ἐπικαλυμμένους τὸ ὄνομα τῆ τοῦ καὶ ἄλλοις εἰς τῆ τοῦ ἰληλύθη ἵνα δευτερευόντες αὐτὸς ἀγαγῆ ἐπὶ τὸς δόξαρεῖς;
- 22 Σαῦλος δὲ μετὰ πολλὸν ἐνεδίωκεν αὐτὸν, καὶ συνέχευε τὸς Ἰουδαίους τὸς καὶ ἑθνητικῶν ἐν Δαμασκῷ, συμβουλεύων ὅτι ἐστὶς ἐστὶν ὁ Χριστός.

- 34 Ἰδὼν εἶδον ἔκδικωσιν Ἰλαῦ με ἔς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔσφαγγεῖ αὐτῶν ἡκισσα, καὶ κατέβλεψεν ἐξ ἐλεῶσ αὐτούς· ἐν ἡμέρῳ δὲ ὑπο, ἀπέστειλε σε εἰς Αἴγυπτον.
- 35 Τῷτον τὸ Μωϋσίου ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστή; τῷτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλε ἐν χειρὶ ἀγγέλου ἑοφθαλίῃ αὐτῷ ἐν τῇ βάρῃ.
- 36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν ἐρυθρῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕτη τριακάρηκοντα.
- 37 Οὗτος ἐστὶν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Προφήτης ὑμῶν ἀνεστήσεται Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτῷ ἀκούσατε.
- 38 Οὗτος ἐστὶν ὁ γηρόματρος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τὸν ἀγγέλου ἑοφθαλίῃ αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα, δόντα ἡμῖν.
- 39 Ὡς ὅταν ἠθέλησαν ὑπάκουσι γηρόματροι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπέστησαν, καὶ ἐσφάθησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον.
- 40 Εἰπόντες τῷ Ααρὼν· Ποίησον ἡμῖν θεὸς οἱ ὡσεπορεύσον ἡμῶν ὁ γῆ Μωϋσῆς ἕτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτῳ, ὅταν οἶδαμεν ἡμεῖς γέγονεν αὐτῷ.
- 41 Καὶ ἐμωχλοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδῶλι, καὶ διφρα-

- 42 Ἐφραΐνοι ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χερῶν αὐτῶν.
 42 Ἐφραΐναι ὁ Θεὸς, καὶ παράδωκεν αὐτὰς
 λατρεύειν τῇ σρακῆ ἔφραϊν· καθὼς γεγρα-
 πῆ ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια καὶ
 θυσίας προσκυνῆτε μοι ἐν τῇ πεσαρφηθῆ
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκον Ἰσραήλ;
 43 Καὶ ἀπελάβετε τὸ σκίσιον τῆς Μολόχ, καὶ
 τὸ ἄστρον τῆς θεῆς ὑμῶν Γεμφάν, τὰς τύπας ἕως
 ἐποίησατε προσκυνῆσαι αὐτοῖς· καὶ μεθικίω
 ὑμᾶς ἐπέκθηνα Βαβυλῶν.
 44 Ἡ σκηνὴ τῆς μαρτυρίας αὐτῆς ἐν τοῖς πατέ-
 ρασι ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετίξατο ὁ
 λαλῶν τῷ Μωσῆ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν
 τύπον ὃν ἐωράκα.
 45 Ἦν ἐ ἐποίησα ἄμφω δὲ ἀμφότεροι οἱ πατέρες
 ἡμῶν μετ' Ἰησοῦ ἐν τῇ κατὰ τὸν ἔθνη, ὡς
 ἔξωσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων
 ἡμῶν, ἕως τῆς ἡμερῶν Δαβίδ.
 46 Ὅς ὄρε χεῖρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐποίησατε
 εὐρεῖν σκηνώματι τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
 47 Σολομῶν δὲ ἀπεδόμησεν αὐτὸ οἶκον.
 48 Ἀλλ' ἔχ' ὁ ὕψιστος ἐν χρηροποιήτοις ναοῖς
 κατὰ οἶκον, καθὼς ὁ προφήτης λέγει·
 49 Ὁ ἔρανος μοι θρόνον, ἢ ἢ γῆ ἐποπόλιον
 τῶν ποδῶν μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδόμησετέ μοι,
 λέγει Κύριος· ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου
 50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;
 51 Σκληροὶ καρδίας, καὶ ἀπειθήναι τῇ
 καρδίᾳ

- 23 Ως ἡ ἐπιληθὲς ἡμέρα ἰκανή, σωθεὶς
 λύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.
- 24 Ἐγνώσθη ἡ τῆς Σαύλων ἡ ἐπιβουλὴ αὐ-
 τῶν. παρεΐησαν τε τῶς πύλας ἡμέρας τε καὶ
 νυκτὸς, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι.
- 25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς
 κρηθῆκαν διὰ τῆς τείχους, χαλάσαντες ἐν
 στυροῖσι.
- 26 Παραθυσόμενοι ἡ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερου-
 σαλήμ, ἐπέφερον κρηθῆσαι τοῖς μαθηταῖς
 καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ πιστεύοντες
 ὅτι ἐστὶ μαθητῆς.
- 27 Βαρνάβας ἡ ἐπιλασόμην αὐτὸν ἤγα-
 γε πρὸς τὰς ἀποστόλους, ἔδιηγάτο αὐτοῖς
 πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸ Κύριον, καὶ ὅτι ἐλά-
 λησεν αὐτῷ, ἔπῳς ἐν Δαμασκῷ, ἐπαρρη-
 σιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.
- 28 Καὶ ὡς μετ' αὐτῶν εἰσπορεύομενοι καὶ
 ἐκπορεύομενοι ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ παρ-
 ρησιαζόμενοι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
- 29 Ἐλάλετε ἐσσωζήτε πρὸς τὰς Ἐκκλησι-
 αῖς οἱ ἡ ἐπιχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.
- 30 Ἐπιγρόντες ἡ οἱ ἀδελφοὶ κρηθῆσαν αὐ-
 τὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς
 Ταρσόν.
- 31 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰου-
 δαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον
 εἰρήνην, οἰκοδομώμεναι καὶ πορεύομεναι τῷ
 φόβῳ

φίσεσθε Κυρίω, καὶ τῇ ᾠδικῇ ἔργῳ
 πύμασθε ἰταλιανοί.

32 Ἐγγύθε ἡ Πίττος διεκήρυξεν ἅπασιν,
 καὶ εἰλθεῖν ἕως τῆς ἀγίας τῆς κηβῆς
 κῆρας Λυδίας.

33 Εὐρε ἡ ἐκείνη ἀνηρωπία Λαίλια ἰομά-
 μα, ἐξ ἱππῶν ἰκῶν καὶ ἀκίμων ἰπποκρο-
 βάτων, ὅς ἐκὼν ᾠδικῶν λιλυμῶν.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πίττος· Λαίλια, ἰατρί-
 σε ἰησῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ ἔρωσιν σταν-
 τῶ. Καὶ ὁ ἦως ἀνίστη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κηβῆτες
 Λυδίας καὶ τῆ Σάρονια, οἵτινες ἐπίσταντο ἐπὶ
 τῷ Κυρίῳ.

36 Ἐν Ἰόππῃ δὲ περὶ κηβῆται ἰομάμα
 Ταοίτα, ἡ διεκμωδισμὴ λίγα ἡ Δορκίος·
 αὐτῇ κηβῆ πλῆρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεμ-
 σωῶν ὡς ἰποί.

37 Ἐγγύθε ἡ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀδι-
 νήσασαν αὐτῷ ἀποθανεῖν· λυσαῖος ἡ αὐ-
 τῷ ἔθηκαν ἐν ἰταλίῳ.

38 Ἐγγύθε ἡ ἔσης Λυδίας τῇ Ἰόππῃ, αἱ κη-
 βῆται ἀκίμωνες ὅτι Πίττος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
 ἀπίσταντο δύο ἀνδρας ὡς αὐτὸν, ᾠδικῶ-
 καλῶντες μὴ ὀκισσῶν διαλθεῖν ἕως αὐτῶν.

39 Ἀναστὰς ἡ Πίττος σιωπῆσεν αὐτοῖς· ἐν
 ᾠδικῶν ἀνῆγαγον ἕως τὸ ἰταλίῳ καὶ
 παρήσταν αὐτῷ πῶσιν αἱ χῆραι κλαῖσσαν,
 καὶ

καὶ ἐπιδικνύμεθα χιτῶνας καὶ ἰμάτια ὅσα
ἐποίει μετ' αὐτῶν ἔσται ἡ Δορκεία.

40 Ἐκβαλὼν ᾧ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος, θείας
πα' ἡνάθει προσήγατο καὶ ἐπιστρέψας πρὸς
τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβίθα, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ
ἤνοιξε τὰς ὀφθαλμούς αὐτῆς· καὶ ἰδύσα τὴν
Πέτρον, ἀνεκρίθη.

41 Δὺς ᾧ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτὴν· φωνήσας ᾧ τὰς ἀγίας καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν
αὐτὴν ζῶσαν.

42 Γνωστὸν ᾧ ἐγγύατο κατ' ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ
πολλοὶ ἐπίσταντο ἐπὶ τὸν Κύριον.

43 Ἐγγύατο ᾧ ἡμέρας ἰκανὰς μένειν αὐτὸν ἐν
Ἰόππῃ ὡς πρὸς Σίμωνι βουζαῖ.

Κεφ. ε'. 10.

1 Ἀνὴρ δὲ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ οὐνόματι
Κορνήλιος, ἐπιτολίταρχος ἐκ αἰείρας τῆς
καλαμῆνης Ἰταλικῆς,

2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸ Θεόν, σω-
παντὶ τῶν οἴκων αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας
πολλὰς τῶν λαῶν, καὶ δίδουσαν τῷ Θεῷ
δραπανῆς,

3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς, ὡς εἰ ὄραν ἐν-
νάπαιον τῆς ἡμέρας, ἀγγέλλον τῷ Θεῷ εἰσελθόντα
πρὸς αὐτόν, ἔειπεν αὐτῷ· Κορνήλιε.

4 Οἷον ᾧ ἀπέντασας αὐτῷ, καὶ ἐμφοβούμενος ἠρώ-
μενος, εἶπε· Τί εἶσι Κύριε; Εἶπε ᾧ αὐτῷ·
Αἱ προσεύχαι σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου
ἀνέβη-

ἀνέδοσαν εἰς μνημόσυον ἐνώπιον Ἰ Θεῷ.

5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, ἕ μι-
 ζήσιν μετὰ Σίμωνα ὃς ἐπικραλεῖ Πέτρος.

6 Οὗτος ἐστὶν ὁ καλεῖται Σίμωνι βυρ-
 σῆς, ὃ ἐστὶν οἰκία τοῦ ἰσραήλ· ἔτι
 λαλήσῃ σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Ὡς ἡ ἀπήλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ
 Κορναλίῳ, φωνήσας δὲ τῶν οἰκείων αὐτοῦ, καὶ
 στρακώτην δύσεβῆ τῷ προσκαρτερέντιον αὐτοῦ,

8 Καὶ ἐξηγασάμενος αὐτοὺς ἄπαυσα, ἀπ-
 ἔστλεν αὐτὸς εἰς Ἰόππην.

9 Τῇ ἡμέρῃ ἐπαύθησαν οἱ διπλοῦντες ἐκείνων, καὶ
 τῇ πόλῃ ἐμίζονταν, ἀπέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ
 δῶμα προσδύξασθαι, ὡς ἴδωσαν ἐκτίω.

10 Ἐβλέπετο ἡμεῖς τὸ πρῶτον, καὶ ἤθελε γόσσα-
 σθαι τῶν προσκαρτερέντων ἡ ἐκείνων, ἐπέπε-
 σεν ἐπ' αὐτὸν ἕκστασις.

11 Καὶ θεωρεῖ τὸ ἕρπον ἄνεσι μύρον, ἕ καθα-
 βαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκεῖνος ἡ ὡς ὀθόνειον μεγά-
 λην, πύσσαρσιν ἕξασθαι δεδεμένον, καὶ κατιέ-
 μνον ἐπὶ τῆ γῆς.

12 Ἐν ᾧ ἕσθησαν πάντα τὰ τετραπόδα τῆ
 γῆς, ἕ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἕρποντα, καὶ τὰ πτε-
 ρηῖα ἕ ἕρποντα.

13 Καὶ ἐβλέπετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς,
 Πέτρος, θύσαι καὶ φάγε.

14 Ὁ ἡμεῖς Πέτρος εἶπε Μνησάμενος, Κύριε ὅτι
 ἕδύποτε ἕφαγον πᾶν κρεῖον ἢ ἕκαθάρσεν.

15 Καὶ

- 15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δαυτέρω πρὸς αὐτῶν·
 Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κρῖνε.
- 16 Τῷτο ἡ ἐγγύεθ' ἐπὶ τρεῖς· καὶ πάλιν ἀνε-
 λήφθη τὸ σκεῦϑ' εἰς τὸ ἔρανον.
- 17 Ὡς ἡ ἐν ἑαυτῷ διηπόρῃ ὁ Πέτρϑ' π' αὐ-
 εῖη τὸ ὄραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδὲ, οἱ ἄνδρες οἱ
 ἀπίσταλμόμοι ἀπὸ τῆς Κορηλίας, διερωτή-
 σαίτες τὴν οἰκίαν Σίμωνϑ', ἐπέστησαν ἐπὶ τὸ
 πυλῶνα·
- 18 Καὶ φωνήσαντες ἐκωθάνοντο εἰς Σίμων ὁ
 ἐπικαλέσμενϑ' Πέτρϑ' ἐνθάδε ξενίζεῖ).
- 19 Τῷ δὲ Πέτρϑ' ἐνθυμώμενος πρὸς τὸ ὄρα-
 μαϑ', εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα· Ἰδὲ, ἄνδρες
 τρεῖς ζητεῖσίν σε·
- 20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατάρσθη, ἐπορεύεσθαι
 αὐτοῖς, μηδὲν ἀφαιρέσμενϑ'· διότι ἐγὼ
 ἀπίσταλχα αὐτῶν.
- 21 Κατάρσας ἡ Πέτρϑ' πρὸς τὴν ἀνδρῶν τὴν
 ἀπίσταλμῶν ἀπὸ τῆς Κορηλίας πρὸς αὐτὸν,
 εἶπεν· Ἰδὲ, ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία
 δι' ἧν πάρεστε;
- 22 Οἱ ἡ εἶπον, Κορηλίϑ' ἐκβαθνάρχης,
 ἀνὴρ δίκαμϑ' καὶ φοβῶμενϑ' τὸν Θεόν, μαρ-
 τυρέμμος τε ὑπὸ ὅλων τῶν ἔθνων τῶν Ἰουδαίων,
 ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μετὰ πίμ-
 ψασθῆναι σε εἰς τὸ οἶκόν σου, καὶ ἀκῶσαι ῥή-
 ματα πρὸς σὺν.
- 23 Εἰσκαλιστάμενϑ' ἐν αὐτῶν ἐξήμισι. Τῇ ἡ
 ἐπαύ-

ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς, καὶ πῆρες
τῶ ἀδελφῶν τῶ ἀπὸ τῆ Ἰόππης συνηλθον αὐτῷ.

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσηλθον εἰς τὴν Καισαρίαν· ὁ δὲ Κορνήλιος ὁ πραιποσίτου αὐτῶν, καὶ οἱ συγκαταστάται αὐτῶν, καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ.

25 Ὡς δὲ ἐγγύστερ εἰσελθεῖν τῷ Πέτρῳ, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τῶν πόδας, προσεκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγαγεν, λέγων· Ἀνάστηθι· καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνθρώπος εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσηλθε, καὶ δεισκέ σιωπηλυτότας πολλὰς.

28 Ἐφῆτε πρὸς αὐτῶν· Ἰμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀγγέλοι ἐσὶν ἀνδρὶ Ἰσθαίου κατὰ τὴν ἑσπέρην, καὶ ἀποφύλαξ καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἐδόξε μηδὲν κρυπὸν ἢ ἀκάλυπτον λέγειν ἀνθρώπῳ.

29 Διὸ ἐναντιώθητός ἦλθον μετὰ πεμφθείς· πυνθανόμεθα ἐν τίνι λόγῳ μετεπέμψατέ με.

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆ ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ ἐν ἑκάστῳ ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἑσπέρῃ λαμπρῶν.

31 Καὶ φησὶ· Κορνήλιε, εἰσηκέσθησθε ἡμεῖς πρὸς οὐρανὸν, καὶ ἀφ᾽ ἐλεημοσύνας ἡμετέρας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψουσιν οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ μετὰ κάλε-

- σιμ Σίμωνα, ὃς ἐπισηλεύεται Πέτρος ὁ ἕτος
 ξενίζεῖ) ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως ᾧ ᾤ
 ἦλθασαν ὃς ᾤδηγόμος λαλήσῃ σοι.
- 33 Ἐξαυτῆς ἐν ἔπεμψα πρὸς σε σύ τε καὶ ἄλλους
 ἐποίησας ᾤδηγόμου. νῦν οὖν πάντες
 ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πύρεσμεν, ἀκῆσθαι
 πάντα τὰ ᾤθεσεῖσθε σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.
- 34 Ἀνοίξας ὁ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπὶ
 ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι ἔκ ἐστι ᾤθε-
 σῶ πολλήτης ὁ Θεός·
- 35 Ἀλλ' ἐν παιτὶ ἔθνη ὁ φοβέμενος αὐτὸν, καὶ
 ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστίν.
- 36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς ἡοῖς Ἰσραὴλ,
 ἀγγελίζομεν εἰρήνην καὶ Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ ὁ ἕτος ἐστὶ πάντων Κυρίου.
- 37 Ἦμεῖς οἶδατε τὸν ἡμέρον ᾤμα κατ' ὅλης
 τῆς Ἰουδαίας, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
 καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·
- 38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὃς ἐχρῆστον αὐτὸν
 ὁ Θεὸς πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διήλθεν
 ᾤεργατῶν καὶ ἰώμεν πάντα τὰς καταδύ-
 ναστομένας ὑπὸ τοῦ ἀβύθου, ὅτι ὁ Θεὸς
 ἔθε μετ' αὐτῶν·
- 39 Καὶ ἡμεῖς ἰσμεν μάρτυρες πάντων ᾤ ἐποίη-
 σεν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐν Ἰερουσα-
 λήμ· ὃν ἀνείλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.
- 40 Τῷτον ὁ Θεὸς ἤγαγε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ
 ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ ἡμέρας

- 41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μέρτεσι τῆς
 παροκεχρόσθημόις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵ-
 τινες σωσθήσονται καὶ σωσιότομον αὐτῶν καὶ
 τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
- 42 Καὶ παρέσχεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, ἕ-
 ξασμαρτύροισιν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος
 ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κελτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν.
- 43 Τέτω πάντες οἱ παροφῆται μαρτυροῦσιν,
 ἀφισιν ἀμαρτιῶν λαθεῖν ἕξ τοῦ ὀνόματι
 αὐτοῦ πάντα τὰ πιστεύοντα εἰς αὐτόν.
- 44 Ἐπιλαλήσας ὁ Πέτρος τὰ ῥήματα ταῦ-
 τα, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας
 τὰς ἀκόντας τὸ λόγον.
- 45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ παροσθημῆς πιστοὶ ὅσοι
 σωθήσονται τῷ Πέτρῳ, ὅτι ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δω-
 ρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυτο.
- 46 Ἦκουον γὰρ αὐτὸ λαλήσαντων γλώσσας, ἕ-
 μαλυτόνων τὸ Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·
- 47 Μὴπὸ ὕδαρ κωλύσασιν διώταται τις τοῦ
 μὴ βαπτισθῆναι τέττις, οἵπνες τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον ἔλαβον κατὸς καὶ ἡμεῖς;
- 48 Προσέταξέ τε αὐτὰς βαπτισθῆναι ἐν τῷ
 ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν
 ἐπιμεῖναι ἡμέρας πέντε.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

- 1 Ἦκουσαν ἡ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ
 ὄντες καὶ τὸ Ἰερατεῖον, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέ-
 ξαντο τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ.

- 2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα,
διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,
- 3 λέγοντες· Ὅτι πρὸς ἀνδρας ἀκροβυστίαν
ἔχοντας εἰσηλθες, καὶ σωέφαγας αὐτοῖς.
- 4 Ἀρξάμενος ἡ δὲ Πέτρος, ἐξέπηγε αὐτοῖς
καθεξῆς, λέγων·
- 5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ πρὸς θυλάμιον
καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καὶ βαῖνον
σκευὸς ὡς ὄθοντιν μεγάλην, τέσσαρσιν ἄν-
θρωποις καὶ διεμήνουν ἐκ τοῦ ἕρανῦ, καὶ ἦλθεν
ἄγγελος ἐμοῦ.
- 6 Εἰς τὸ ἀτενίσας κατενόουν· καὶ εἶδον τὰ τε-
τραπόδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετά,
καὶ τὰ πετεινά τῶν ἕρανῶν.
- 7 Ἦκουσα ἡ δὲ Φωνὴ λεγούσης μοι· Ἀναστὰς
Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε.
- 8 Εἶπον δὲ· Μηδαμῶς Κύριε· ὅτι πᾶν κοι-
νὸν ἢ ἀκαθάρτον ἕδεν ποτε εἰσηλθῆναι εἰς τὸ σῶ-
μα μου.
- 9 Ἀπεκρίθη δὲ μοι Φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τῶν
ἕρανῶν· Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κρίνεις.
- 10 Τῷ τῷ ἡ δὲ ἐγγύετο ἐπὶ τείρε· καὶ πάλιν ἀνε-
παύσθη ἅπαντα εἰς τὸ ἕρανόν.
- 11 Καὶ ἰδὼν, ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν
ἐπὶ τὴν οἰκίαν. ἐν ἧ ἡμῶν, ἀπισταλμένοι ἀπὸ
Καισαρείας πρὸς με.
- 12 Εἶπε δὲ μοι τὸ πνεῦμα σωθῆναι αὐτοῖς,
μηδὲν ἀφαιρέσιμον. ἦλθον ἡ δὲ σὺ ἐμοῦ καὶ

οὐκ ἐξ ἀδελφοὶ ἔσονται, καὶ ἐισηγήθησαν εἰς τὸ οἶκον
 τοῦ ἀνδρός.

13 Ἀπήγγειλέ τι ἡμῖν πῶς εἶδε τὸ ἄγγελον ἐν
 τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθεῖσα καὶ ἐπὶ οὐρα αὐτῆς. Ἀ-
 πόστολοι εἰς Ἰόππην ἀνδρας, καὶ μετὰ πικρῆς
 Σίμωνα τὸ ἐπιθελήμων Πέτρον,

14 Ὅς λαλήσῃ ῥήματα πρὸς σε ἐν οἷς σωθή-
 σῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

15 Ἐν τῷ ἄρχαδαί με λαλέειν, ἐπέπεσε τὸ
 πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτὴν, ὡς περ καὶ ἐφ'
 ἡμᾶς ἐν ἄρχῃ.

16 Ἐμνήσθη τὸ ῥήμα τοῦ Κυρίου, ὡς ἔλεγε Ἰω-
 ἰάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτί-
 σθησεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

17 Εἰ ἐν τῷ ἴσθμῳ δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς
 ὡς ἔημῖν, πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν
 Χριστὸν, ἐγὼ δὲ τίς ἡμῶν δυνατὸς κωλύσει τὸν
 Θεόν;

18 Ἀκύνετοι δὲ ταῦτα ἠκούσαντες, ἐδόξαζον
 τὸν Θεόν, λέγοντες· Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ
 Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν.

19 Οἱ μὲν οὖν ἀφασαρέντες ἀπὸ τῆς φλί-
 ψως τῆς ἡσορμῆς ἐπὶ Στεφάνῳ, διήλθον
 ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας,
 μηδεὶς λαλῶντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰε-
 ρεσαίουσις.

20 Ἦσαν δὲ ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ
 Κυρηνεῖς, οἵτινες ἐσελήθοντες εἰς Ἀντιόχειαν.

- ἐλάλουν πρὸς τὰς Ἑλληνιστάς, διαγελιζόμενοι τὸ Κύριον Ἰησοῦν.
- 21 Καὶ ἡ χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ὄρθρος πιστεύσας ἐπέσρεψεν ἐπὶ τὸ Κύριον.
- 22 Ἡ κέσθη δὲ ὁ λόγος εἰς πάντας τὰς ἐκκλησίας τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις πρὸς αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.
- 23 Ὃς πρὸς ἀκούσας ἐἶδὼν τὴν χάριν τῆς Θεοῦ, ἐχαίρει, καὶ παρεκάλει πάντας τῆς προσέσεσθαι τῆς καρδίας προσμύνην τῷ Κυρίῳ.
- 24 Ὅτι ἡ χάρις καὶ ἡ πίστις ἐπληρούθη ὅχλου ἰκανοῦς τῷ Κυρίῳ.
- 25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὗρων αὐτὸν ἠγαγὼ αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.
- 26 Ἐβλήθη δὲ αὐτὸς ἐν ἰαυτῶν ὄλον σωμαχῆσαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἰσχυρὸν, χρηματίζουσαν τε πρὸς τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ τὰς μαθητάς Χερσιανούς.
- 27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατεῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων πρὸς αὐτῶν εἰς Ἀντιόχειαν.
- 28 Ἀναστάσιος δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄραβος, ἐσήμασε ἀφ' ἑαυτοῦ πνύματι, λιμὸν μέγα μελλόντα ἐσελεῖν ὅλην τὴν οἰκουμένην ὅσους καὶ ἐβλήθη ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος,
- 29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ἠὲ πορεύετο πρὸς αὐτῶν εἰς Ἀφροδίαν
πίμψαι

πίμψαυ τῆς κραικῆς σὺ τῇ Ἰουδαίᾳ κ-
δελφοῖς.

- 30 Ὁ κ' ἐποίησα, ἀπερίλαμ' ἰς πλ. τῆς
στυισοῦ. ἰκὸς ἀ' χ' ἰκὸς Βαρναβᾶ εἰς ἡλ. κ.
Κιφ. 13'. 12.

1 **Κ**ΑΤ' ΕΚΕῖΝΟΙ ἦ Τ' κραικῆν ἐπέσταν ἰδ' ἰ-
δῆς ὁ βασιλεὺς ἵα χ' ἰκὸς κραικῆν π-
νας ἴ' ἀπὸ τ' ἐκκλησίας.

2 Αἰεὶ ἦ ἰακῆν τ' ἀδελφὸν ἰακῆν,
μκχ' αἰκ.

3 Καὶ ἰδὼν ὅπ' ἰκὸς ἰκὸς τῆς ἰουδαίας,
αἰκ' ἰκὸς σὺλακῆν εἰς Πίτρεν' (ἰκὸς οἰ-
κῆρα τ' Ἀζύμων)

4 Οἱ κ' πῆσας ἰκὸς φυλακῆν, αἰκ' ἰκ-
δῆς πῆσαρ (εἰ πῆσας οἰκὸς σὺλακῆν εἰς φυλακῆ-
σιν αὐτῶν βυλόμῆς μ' τὸ πῆσα ἀνκ' α-
γῆν αὐτῶν τῶ λαῶ).

5 Ὁ μὲν οὖν Πίτρεν' ἰκὸς ἐπὶ τῇ φυλακῆν
κῆ' αἰκ' ἰκὸς ἦ κῆ' ἐκκλησίας ἰκὸς τ' ἐκ-
κλησίας αἰκ' τ' οἰκὸς ἰκὸς αὐτῶν.

6 Ὅτι ἦ ἰκὸς αὐτῶν αἰκ' ἰκὸς οἰκὸς
τῆν κῆ' ἐκκλησίας κῆ' ὁ Πίτρεν' κραικῆν
μκχ' ἀξὺ δύο σὺλακῶν, δεδ' ἰκὸς ἀλυσι-
σι δύο, φύλακῆς τε αἰκ' τ' ἰκὸς ἐπὶ τῇ
φυλακῆν.

7 Καὶ ἰδὼν, ἀ' ἰκὸς Κυρῆν ἐπίση, κ' αἰκ' ἰκ-
ἐλαμψῆν εἰς τῶ οἰκῆν κῆ' κραικῆν ἦ τῶ
αἰκ' ἰκὸς Πίτρεν', ἰκὸς αὐτῶν, λέγει·

Ανάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπισσιν αὐτῷ αἱ
ἀλύσις ἐκ τῶν χερῶν.

- 8 Εἶπὶ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτοὺς Περιζω-
σαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια ὑμῶν. Ἐποίησαν
ὅ ἔπειτα. Καὶ λέγει αὐτοῖς Περιβαλεῖτε τὸ ἱμά-
τιον ὑμῶν, καὶ ἀποχέθητε μοι.
- 9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθη αὐτοῖς, καὶ εὖκ ἦδεν ὅτι
ἀληθῆς ἐστὶ τὸ γνώμηρον διὰ τῶν ἀγγέλων· ἐδόκει
δὲ ὄραμα βλέπειν.
- 10 Διεληθόντες ὁ πρῶτος φυλακῶν ἐδούλε-
ραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλιναν τὴν σιδηρῶν, καὶ φέρον-
σαι εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐ-
τοῖς· ἐξελθόντες πρῶτον ῥύμην μίαν· καὶ
δύσεως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτῶν.
- 11 Καὶ ὁ Πέτρος γνώμηρον ἐποίησεν αὐτοῖς, εἶπε·
Νυνὼ οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν
ἄγγελον αὐτῶν, καὶ ἐξέλειβέ με ἐκ χερῶν Ἡρώ-
δος, καὶ πάσης τῆς πρῶτης ἐξουσίας τῶν λαῶν τῶν
Ἰουδαίων.
- 12 Συναδόντες ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας
τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τῶν ἐπισημοτέρων Μάρκου,
καὶ ἦσαν ἱκανοὶ σωτηριοσμηνοὶ καὶ πρῶτοι
χόμενοι.
- 13 Κρέσκοντες ὁ δὲ Πέτρος καὶ θύρας τῶν πυλῶντος,
πρῶτον παρὸς τὴν οἰκίαν ὑπακῶσαι, ἐνόμισεν εὐδο-
κῆσαι.
- 14 Καὶ ἐπιγνῶσαι τὸ φωνῶν τῶν Πέτρου, ἀπὸ τῆς
χαρῆς εὖκ ἠνοίξε τὴν πυλῶνα, εἰσδραμῶσαι ὁ
ἀπήγαγεν εἰσάγει τὸν Πέτρον πρὸς τὸν πυλῶνα.

- 15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον Μαίρη. Ἡ δὲ
διΐχυε ἕως ἔχθην. Οἱ δ' ἔλεγον Ὁ
ἄγγελος αὐτῆ ἐστίν.
- 16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμεινε κρῶν ἀνοίξασθαι
δὲ εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν.
- 17 Καθίστας δὲ αὐτοῖς τῆ χειρὸς σιγαῖν,
διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξ-
ήγαγεν ἐκ τῆ φυλακῆς· εἶπε δὲ Ἀπαγγέ-
λατε ἰακώβω ἔτι τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ
ἐξεληθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.
- 18 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἑνὸς τέσσαρος ὅτε
ὀλίγον ἐπὶ τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος
ἐχέει.
- 19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν, ἔμην δὲ-
ρῶν, ἀνακρίνας τὰς φύλακας, ἐκέλευεν
ἀπαχθῆναι καὶ ἐξεληθὼν ἀπὸ τῆ Ἰουδαίας εἰς
τὴν Καισάρειαν, διέταξεν.
- 20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμωμεχῶν Τυρῶσι καὶ
Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρήσαν πρὸς
αὐτὸν, ἔπεισασθαι Βλάστον τὸ ἐπὶ τῷ κριῖντος
τῆ βασιλείας, ἠτῶντο εἰρήνην. Διὰ τὸ τρέφειν
αὐτῶν τὸ χάριον ἀπὸ τῆ βασιλικῆς.
- 21 Τακτῆ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνοσηρότατος
ἐδόθη βασιλικῶν, ἔκαθισσας ἐπὶ τῆ βήμα-
τος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτὸς.
- 22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπιφώνει· Οὐκ ἔστι φωνή, ἔστω
ἄνθρωπος.
- 23 Παρορθηθεὶς δὲ ἐπέταξεν αὐτὸν ἄγγελος

- Κυρίας, ἀνθ' ἧν ἔσκη ἔδωκε ἢ δόξαν τῷ Θεῷ.
 καὶ ἠυόμην σκωληκώδω ἐξέψυξεν.
- 24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤξανε καὶ ἐπληθύνετο.
- 25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν εἰς
 Ἱερουσαλήμ, πληρώσασι τὴν διακονίαν,
 συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικλη-
 θέντα Μάρκον.

Κεφ. ιγ'. 13.

- 1 Ἦσαο δέ τινας ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ οἵ ἔσαν
 ἐκκλησίασιν ὡροφῆναι ἐδιδάσκαλοι, οἵ τε
 Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλεόμενος Νίμαρ, ἔ-
 λυκιὸς ὁ Κυρίωαι, Μανασσῆ τε Ἡρώ-
 δος δὲ τετράρχης σὺν τρωφῶ, καὶ Σαῦλος.
- 2 Λειτουργήσαντες δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ η-
 σούσαντες, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον· Ἀφορί-
 σαιε δὴ μοι ἔν τε Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον
 εἰς τὸ ἔργον ὃ ὁρισθήσεται αὐτοῖς.
- 3 Τότε ησούσαντες ἔπεσσαν ἁμέραν, καὶ
 ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐταῖς, ἀπέλυσαν.
- 4 Οὗτοι μὲν ἔν ἑπιπέσει ὑπὸ τοῦ πνεύ-
 ματος ἦσαν ἁγίοι, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Σιλεύκιαν,
 ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.
- 5 Καὶ ἠυόμην ἐν Σαλαμίῃ, καὶ ἦρχισαν
 τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τοῦ Ἰε-
 ρουσαλήμ· εἶπον δὲ ἔν Ἰωάννῳ ὑποπρέταν.
- 6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄρχισαν Πάφῳ, ὅ-
 ρον πινάμα ἄνθρωπον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ὃ
 ὄνομα Βαερσοῦς,

- 7 Ὅς ἰὼ σὺ τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύ-
 λῳ, ἀνδρὶ σιωπῆ, ἕτ' ὁ θεοκαλεσάμε-
 νος Βαρνάβαν κὶ Σαῦλοι, ἐπιζήτησεν ἀκῶ-
 σα τὸ λόγον τοῦ θεοῦ.
- 8 Αἰδίσαιτο ἃ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μαῖστος, (ἕτ' ὡς
 γὰρ μεθερμίνωσεν) τὸ ὄνομα αὐτῶν) ζητῶν
 ἀφσρέψαι τὸ ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.
- 9 Σαῦλος ἃ (ὁ κὶ Παῦλος) πηλοθεῖς
 πνδύματι ἀγίῳ, ἐ ἀπεισίας εἰς αὐτὸν,
- 10 Εἶπιν· Ὡς πλήρης πάντος δόξης κὶ πίστεως
 ῥαδιουργίας, καὶ ἀφσούλης, ἐχθρὸς πίστεως δι-
 κημοσιώης, ἐ παύση ἀφσρέφων τὰς ὁδοὺς
 Κυρίου τὰς εὐθείας;
- 11 Καὶ τῶν ἰδῶν, χεῖρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ σε· ἐ ἔστη
 τυφλός, μὴ βλέπων τὸ ἥλιον ἄχρι καμῆ.
 Παρεχρηῆμα ἃ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς κὶ
 σκοτός· ἐ ἀειάγων ἐζήτη χρεαγωγίης.
- 12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός, ἐπίστω-
 σεν, ἐκ πηλοσὸ μῆμος ἐπὶ τῇ διδασχῇ τοῦ Κυρίου,
- 13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ ἀπὸ τῆς
 Παύλου, ἤλθον εἰς Πέργην τὴν Παμφυλίας.
 Ἰωάννης ἃ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ἐπίσπε-
 ψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.
- 14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρε-
 ἤλθον εἰς Ἀνκόχην τὴν Πισιδίας, κὶ ἐισ-
 ἔλθοντες εἰς τὴν σιναγωγὴν τῆς ἡμέρας τοῦ
 σαββάτου, ἐκάθισαν.
- 15 Μετὰ δὲ τῆς ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου κὶ τοῦ
 ψαλμοῦ

ωροφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιεπισκόποι
 πρὸς αὐτούς, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοί, εἴ ἐστε
 λόγον ἐν ὑμῖν ὡς ἀκλήσεως πρὸς τὸ λαόν,
 λέγετε.

16 Ἀναστὰς ὁ Παῦλος, καὶ καθίσας τῆ
 χειρὶ εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, εἰ οἱ φοβέ-
 μθοι τὸ Θεόν, ἀκούσατε·

17 Ὁ Θεὸς ἔλαβεν τέτυκτον Ἰσραὴλ ἐξελέξατο
 τὸν πατέρα ἡμῶν, ἐτὸ λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ
 παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βροχίονα
 ὑψηλῆ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐξ αὐτῆς·

18 Καὶ ὡς πεσοραφῆθησαν τῷ χρόνῳ ἐτροπο-
 φόρησεν αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἐπέτα ἐν γῇ Χαναάν,
 καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔπεισι πειρασμοῖσι καὶ
 πειθήνοια ἔδωκε κρατῶν ἕως Σαμάρια τοῦ
 ὠροφήτου.

21 Καὶ ἐκείθεν ἠτήσαντο βασιλείαν, καὶ ἔδωκεν
 αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαῦλ υἱὸν Κίς, ἀνδρα ὡς
 φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη πεσοραφῆθη.

22 Καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν ἠγάγει αὐτοῖς τὸν
 Δαβὶδ εἰς βασιλείαν· ὃ καὶ εἶπε μαρτυρήσας·
 Εὖρον Δαβὶδ τὸν Ἰεσοά, ἀνδρα καὶ τὸ καρ-
 δία μου, ὃς ποιήσῃ πάντα τὰ θελήματά μου.

23 Τέτυκτον ὁ Θεὸς διὰ τὸν Ἰσραὴλ κατὰ
 ἐπαγγελίαν ἠγάγει τὸν Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν,

24 Προκηρύξασι Ἰωάννης πρὸ ὠροφήτου
 τῆς

τ' ἐσώθη αὐτῷ βάπτισμα μετενοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

25 Ὡς ᾧ ἐπλήρης ὁ Ἰωάννης τὴν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδὲ, ἔρχεσθε μετ' ἐμὲ, ἵνα ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσασθαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸ Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.

27 Οἱ γὰρ καθικόντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τῶτον ἀγνοήσαντες, καὶ ἰσχυροφρονῶν τῶν ἀσσοφρητῶν ἰσχυρῶς πάντας ἄβυσθον ἀναγνωσκομένης, κείναντες, ἐπλήρωσαν.

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου διόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, κατέλιπόντες δὲ τὸ ξύλον ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγαγεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν.

31 Ὅς ἠφθῆ ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς σωματικαῖσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες εἰσι μαρτυροῦντες αὐτῷ πρὸς τὸ λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς διαμαρτυροῦμεθα πρὸς τὰς πατέρας ἐπαγγελίαν ἠνομήσω, ὅτι ἰσχυρῶς ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε ὑμᾶς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

33 Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γεγραπτόν· Υἱὸς μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γενόνηκα σὺν σοί.

34 Ὅτι

- 34 Ὅπῃ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποσφύρειν εἰς διαφθοράν, ἕτως εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά·
- 35 Διὸ καὶ σὺ ἑτέρω λέγῃ· Οὐ δώσης τ' ὅσιόν σου εἰδέν διαφθοράν.
- 36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ ἡμεῶν ὑποσητήσας τῇ θεῷ βελῆ, κοιμήθη, καὶ προσετίθη ὡς πατέρας αὐτοῦ, ἔειδε διαφθοράν·
- 37 Ὅν ἡ θεὸς ἤγαγεν, ὥστε εἶδε διαφθοράν.
- 38 Γνωστὸν ἔν ἐσω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τέτα ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν καὶ ἰσχυροῦς·
- 39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν ὅσα ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικησώμεθα, ἐν τῷ πᾶσι ὁ πιστῶν δικησώμεθα.
- 40 Βλέπετε ἔν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμῶς τὸ ἐρημνίον ἐν τοῖς ὑποσηταῖς·
- 41 Ἴδτε οἱ καὶ φρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ὃ ἔμὴ πιστῶσῃς ἐὰν τις ἐκδικηθῆται ὑμῖν.
- 42 Εἰξιόντων ἡ ἐκ τῆς σωμαγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλει τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σαῶσθαι λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.
- 43 Λυθείσης ἡ τῆς σωμαγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων ὑποσηλῶν τῷ Παύλῳ ἐν τῷ Βαρνάβῳ οἱ πῖνες ὑποσηλαλῶντες αὐτοῖς, ἐπέθον αὐτοῖς ἐπιρροὴν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ.

44 Ταῖς ἱερουσόμοι σαβοάτω χεδὸν πᾶσαι ἡ πόλις στυήχθη ἀκῆσαι τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Ἰδόντες ἡ οἱ Ἰουδαῖοι τὴν ὄχλους, ἐπλήθησαν ζήλῳ, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημῶντες.

46 Παρρησία σάραμοι ἡ ὁ Παῦλος ἐὶ Βαρνάβας, εἶπον· Ὑμῖν ὡς ἀναγκάστον παρῶτον λαληθῆναι τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπεὶ δὲ ἡ ἀπεδείξατε αὐτὸν, καὶ ὁσὴ ἀξίως κρείτετε ἑαυτοὺς τὴν αἰωνίαν ζωῆς, ἰδὲν, σπεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη·

47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλῆ ἡμῖν ὁ Κύριος· Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, ἡ εἶπά σε εἰς στυηρίαν εἰς ἑκάστη τῆς γῆς.

48 Ἀκρόνοτα ἡ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστυσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφῆρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἰς ὅλης τῆς χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τοὺς σιβομήτας γυναικάς καὶ τοὺς ὀυχήμονας, καὶ τὴν παρῶτον τὴν πόλιος, ἡ ἐπήλασαν διασμήν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸ Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ὀρίων αὐτῶν.

51 Οἱ ἡ ἐκλιναζάμοι τὸ κρηιορτὸν τὸ ποδῶν αὐτῶν ἐπὶ αὐτοὺς, ἡ ἤλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληρῆστο χαρῆς καὶ πλούματι ἁγίῳ.

Κεφ. ιδ'. 14.

- 1 **Ε**γένετο ἡ ἐν Ἰκονίῳ, καὶ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτὸς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ἔλαλήσασκεν ὅτις ὥστε πισθεύσασκεν Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.
- 2 Οἱ ἡ ἀπεθῆντες Ἰουδαῖοι ἐπήγαγον ἐἰς ἐκείνην ἰσχυροὺς ψυχῶν τῶν ἑθνῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν.
- 3 Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρήρησια ζῶντες ἐπὶ ταῖς Κυρίῳ ταῖς μαρτυρίαις ταῖς λόγοις τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἔδιδόντες σημεῖα καὶ τέρατα ἐν ἑστέροις τοῖς ἑθνοῦς αὐτῶν.
- 4 Ἐγένετο ἡ τὸ πλῆθος τῶν πόλεως καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ ἡ σὺν τοῖς ἑστέροις.
- 5 Ὡς ἡ ἐγένετο ὁρμή τῶν ἑθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἀρχαῖσι αὐτῶν, ὑβρίσασκεν καὶ λιθοβολήσασκεν αὐτούς,
- 6 Σωιδόντες κατέφυγον εἰς τὴν πόλιν τῆς Λυκαονίας, Λύστραν ἐν Δέρβην, ἐν τῇ τῶν ἀσέβων.
- 7 Καὶ ἐκεῖ ἦσαν ἀνελετιστοὶ.
- 8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστοις ἀδυνάτω τῶν ποσὶν ἐκείνη, χαλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἐκ γεννηθῆν, ὃς ἐδύποτε ἀσθενεῖ πατήρ.
- 9 Οὗτος ἡκεῖ τῷ Παύλῳ λαλήσασκεν ὅς ἀπείρασεν αὐτῶν, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστις ἔχει τῷ σωθῆναι,
- 10 Εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τὰς πόδας σου ὁρῶς. Καὶ ἤλατο καὶ ἀσθενεῖ πατήρ.

11 Οἱ

- 11 Οἱ ὅχλοι ἰδόντες δὲ ἐποίησαν ὁ Παῦλος,
ἐπῆσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαοῖσι· λέ-
γοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατε-
βησαν πρὸς ἡμᾶς.
- 12 Ἐκάλει τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸ δὲ
Παῦλον, Ἑρμῶν· ἐπεδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγέμε-
νος τῶν λόγων.
- 13 Οὗ δὲ ἰερῶς τὸ Διὸς τὸ ὄντος· αὐτὸς τὸ πό-
λιος αὐτῶν, ταύρας καὶ γέμματα ἐπὶ τὰς
κυλῶνας ἐπέκασεν, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.
- 14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ
Παῦλος, ἀφῆραν αὐτοὺς τὰ ἱμάτια αὐτῶν
εἰσεπήδησαν εἰς τὸ ὄχλον, κρίζοντες,
- 15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε;
καὶ ἡμεῖς ὁμοιωπαθεῖς ἐσμὲν ὑμῖν ἄνθρωποι,
ἀγγελιζόμενοι ὑμῶν ἀπὸ τῶν ταῦτων τῶν μα-
ταίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸ ζῆλον, ὃς
ἐποίησε τὸ ἔρανον καὶ τὸ γλυκὺ καὶ τὸ γάλακτος
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
- 16 Ὅς ἐν ταῖς παρερημηθῆσιν ἡμεῶν εἶασεν
πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.
- 17 Καὶ τοι γε εὖ καὶ ἀμαρτυροῦν ἑαυτὸν ἀφῆκεν,
ἀγαθοποιῶν, ἐρανόθεν ἡμῖν ὑετὸς διδῆς καὶ
καρπὸς καρποφόρος, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ
ἀφροσύνης τῆς καρδίας ἡμῶν.
- 18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μέλις κατέπαυσαν
τὸς ὄχλους τὸ μὴ θύειν αὐτοῖς.
- 19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ ἰκονίης
Ἰουδαῖοι·

- Ἰσδαῖοι, καὶ κέσσαντες τὰς ὄχλους, καὶ λιθάσαις τὸ Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τὴ πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθιάναμ.
- 20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβῳ εἰς Δέρβιον.
- 21 Εὐαγγελιστάμενοι τε τὴν πόλιν ἐκείνου, καὶ μαθησίσαις ἰσκαίς, ἐπέσρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχην.
- 22 Ἐπισηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, ὡρῶσθε ἀλλήλους ἐμμενῶν τῇ πίστι, ἵνα ὅτι πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
- 23 Χροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους καὶ ἐκκλησίαν, ὡρῶσθε ἀλλήλους μετ' ἡμετέρων, παρέθεντο αὐτὰς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπίστεύκασαν.
- 24 Καὶ διελθόντες εἰς τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν.
- 25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸ λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλην.
- 26 Καὶ κείθεν ἀπέπελυσαν εἰς Ἀντιόχην ὅθεν ἦσαν ὡρῶσθε ἀλλήλους τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπέληρωσαν.
- 27 Παραχρῆμα δὲ καὶ σωμαζαγῆνες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγαγον ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετὰ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύρας πίστεως.
- 28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον ἐκὸς ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

Κιρ.

Κεφ. ιβ'. 15.

- 1 **Κ**αί πινες καταλήγοντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τὲς ἀδελφούς· ὅτι ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τὰ ἔθνη Μωϋσείως, ἔδιώκασθε τοὺς νόμους.
- 2 Γενομένης ἔν τῆς αἵσεως ἔ συζητήσεως ὅτε ὀλίγης τῶ Παύλῳ καὶ τῶ Βαρνάβῳ πρὸς αὐτὲς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ πινας ἄλλας ἐξ αὐτῶν πρὸς τὲς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλήμ, φερέειν τὴν ζητήσαντα τῆς.
- 3 Οἱ μὲν ἔν ὡς πεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμαρείαν, ἐκοινηγέμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνων· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.
- 4 Παραγυόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγειλαν τε ὅσα ἰσθμὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.
- 5 Ἐξάνεσησαν δὲ πινες τῶ ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῆς Φαρισαίων πεπιστευότες, λέγοντες· ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτούς, ὡς ἡραγαλὰν τι τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.
- 6 Συωήχθησαν ἡ οἱ ἀπόστολοι ἔ οἱ πρεσβυτέροι ἰδεῖν φερέειν λόγους τῆς.
- 7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ

Θεός

Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο Διά τ' ἰσχυροῦς με-
 ἀκῶσαι τὰ ἔθνη τ' λόγον τ' διακήρυσσιν, καὶ
 πισῦσαι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν
 αὐτοῖς, δὲς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, κα-
 τὰς κῆ ἡμῖν·

9 Καὶ ἔδεν διέκρινε μετὰ ξὺ ἡμῶν ἰερεῖς ἐ αὐτῶν,
 τῆ πίστι καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

10 Νῦν ἔν τί κερδέσει τ' Θεὸν, ἐπιθέσθαι ζυγὸν
 ἐπὶ τ' τράχηλον τ' μαθητῶν, ὃν ἔτε οἱ πα-
 τέρεις ἡμῶν ἔτε ἡμεῖς ἰσχύσασθαι βασιῶσαι;

11 Ἀλλὰ Διά τ' χάριτος Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
 πιστοῦ ὁμοῦ σωθῆναι, κατ' ὃν τρέπον καὶ κῆνοι.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον
 Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίη-
 σεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι
 δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ τ' τὸ σιγήσασθαι αὐτὸς, ἀπεκρίθη Ἰάκω-
 βος, λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ με·

14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθαῶς ὡς ᾤσεν ὁ Θεὸς
 ἐπισκέψασθαι λαβεῖν ἐξ ἔθνῶν λαὸν ἐπὶ τῆ
 ὀνόματι αὐτῶ.

15 Καὶ τέσσα συμφωνῶσιν οἱ λόγοι τ' ὡς
 φητῶν καθαῶς γέγραπτον·

16 Μετὰ ταῦτα ἀνασρέψω; ἐ ἀνοικηδομήσω
 τ' σκῆλυτὸν Δαβὶδ τ' πεπρωκῆσθαι, καὶ τὰ κρη-
 σκα μέρη αὐτῆς ἀνοικηδομήσω, καὶ ἀνορ-
 θῶσιν αὐτῶ.

17 Ὅπως

17 Ὅπως αὐτὸ ἐκζητήσωσιν οἱ κατὰλοιποὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα μου ἐκ' αὐτῆς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς.

19 Διὸ ἐγὼ κείνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνων ἐπιτρέφουσιν ἐπὶ τῷ Θεῷ.

20 Ἀλλὰ ἐπιστείλαμ αὐτοῖς τὸ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τῆς πικρῆς καὶ τῆς αἵματι.

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γῆρας ἀρχαίων καὶ πόλιν τῆς κηρύσσουσας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς σιναγαγαῖς καὶ πᾶν σάββατον ἀναγιγνωσκόμεθα.

22 Τότε ἔδωκε τοῖς ἀποστόλοις ἐν τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἀνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβῳ· Ἰούδαν τὸ ἐπισημόν, Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἀνδρας ἡγεμόνους ἐν ταῖς ἀδελφοῖς.

23 Γράψαντες ἀλλήλοις χιρὸς αὐτῶν ταῦδε· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, τοῖς καὶ τῷ Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἔθνων, χαίρειν.

24 Ἐπεὶ δὴ ἠκούσαμεν ὅτι πινές ἐξ ἡμῶν ἐξεληγόντες ἐπέταξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκομιάζοντες εἰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες φειτέμεθα, καὶ τηρεῖν τὸ νόμον, οἷς ἔδωκεν

- 25 Ἐδόξεν ἡμῖν ἡγομῆμοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκ-
λεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν
τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβῃ καὶ Παύλῳ,
- 26 Ἀνθρώποις ὡς ἠθελοῦσι εἰς ψυχὰς
αὐτῶν ὑπερὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 27 Ἀπετάλακαμιν ἔν Ἰούδα καὶ Σίλα, καὶ αὐ-
τὸς διὰ λόγους ἀπαγγέλλοντες τὰ αὐτά.
- 28 Ἐδόξε γὰρ τῷ ἀγῶνι πνεύματι καὶ ἡμῖν, μη-
δὲν πλείον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος ἢ τῶν
ἐπιτάξεως τούτων·
- 29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματι καὶ
πνικτῶ καὶ πορνείας· ἐξ ὧν ἀφ᾽ ἑαυ-
τῶν, οὐκ ἀπέχεσθε. Ἐρρώσθε.
- 30 Οἱ μὲν ἔν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιό-
χειαν, καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδω-
καν τὴν ἐπιστολήν.
- 31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ ὡσεὶ κλήσει.
- 32 Ἰούδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ παρεφῆταν ὅτις,
διὰ λόγους πολλῶν παρεκάλεισαν τοὺς ἀδελ-
φούς, καὶ ἐπιστήρασαν.
- 33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' ἐι-
ρᾶνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους.
- 34 Ἐδόξε δὲ τῷ Σίλῳ ἐπιμείναι αὐτοῦ.
- 35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν
Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ διαμαρτυροῦντες
μετ' ἐπιπέρας πολλῶν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου.
- 36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς
Βαρνά-

- Βαριάσας Ἐπιρίψασθε ἐν ἰπισκίψ ὁμοτι-
 τας ἀδελφούς ἡμῶν καὶ πάσης πόλις, ἐν αἷς
 καὶ γῆν λαμβάνετε λόγους ἡ Κυρίου, πῶς ἴχυσθε
 37 Βαριάσας ἢ ἰβυλδύτα ὁ σωματῶν, ἀλα-
 βῆντε ἰωάννην τὸν καλυμμένον Μάρτυρ
 38 Παῦλον ἢ ἡξίον, τὸ ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνιέλῃτε αὐτοῖς
 εἰς τὸ ἔργον, μὴ σωματῶν ἀλαβῆν τεύτοι.
 39 Ἐχθροὶ ἔν παροξυσμῶς, ὡς τε ἀπὸ χει-
 ρῶν αὐτῶν ἀπ' ἀλλήλων· τοῖ τε Βαριά-
 σασ ὡς ἀλαβῆν τὸ Μάρτυρ ἐκπλεῦσται εἰς
 Κύπρον
 40 Παῦλον ἢ ἰπιλιξάμην Σίλαο ἰξῆλθι,
 ὡς ἀδελφῶν τῆ χειρὶ τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν
 ἀδελφῶν.
 41 Διήρχεσθε ἢ Συρίαν καὶ Κιλικίας, ἰπι-
 στήριζοντες ἐκκλησίας.

Κιφ. 15. 16.

- 1 **Κ** Ατλώτησι ἢ εἰς Δίρβλου καὶ Λύτραν καὶ
 ἰδὲν, μαθητῶν ἡς καὶ ἐκείνο ὀνομαζέτι μὲ-
 θεσθε, ἦος γυναικὸς τῆ Ἰουδαίας πησῆς,
 πατὴρ ἢ Ἐλλῆων
 2 Ὅς ἐμαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν ἐν Λύτροις ἐκκλησιῶν
 ἀδελφῶν.
 3 Τῶτον ἠξέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῶν ἰξι-
 λθῆν καὶ λαβῶν ὡς ἐπίτιμην αὐτὸν, ἀπὸ τῶν ἰου-
 δαίως τῶν ὄντων ἐν ταῖς πόλεσι ἐκείνοις· ἠδὲ-
 σθη γὰρ ἀπὸ πάντων τῶν πατέρων αὐτῶ ὅτι Ἐλλῶν
 ὑπῆρχεν.

4 Ὡς

4 Ως ἃ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδον αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κικερωμένα ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου ἐν τῷ πεισδυτέρῳ τῷ ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ μὲν ἔν ἐκκλησίᾳ ἐστρεβύον τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τὰ δῶρα καθ' ἡμέραν.

6 Διελθόντες ἃ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλακίαν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἀγίου πνεύματος λαλήσωμεν τὸ λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

7 Ἐλθόντες καὶ τὴν Μυσίαν, ἐπέεραζον καὶ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ ὅσα εἶασιν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα.

8 Παρελθόντες ἃ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

9 Καὶ ὄραμα εἶδεν τὸν Κυβερνήτην τῶν Παύλων· Αἰτήρ τις τῶν Μακεδόνων ἐστίν, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοηθήσον ἡμῖν.

10 Ως ἃ τὸ ὄραμα εἶδεν, ὁπίσθεν ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβουλεύοντες ὅτι ἠσθεκίκληται ἡμεῖς ὁ Κύριος διαγγελίσασθαι αὐτοῖς.

11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, ἀνδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἐπιβίῃ εἰς Νεάπολιν·

12 Ἐκείθεν τε εἰς Φιλίππους, ἧς εἶς ἄσπις τῆς μεριδίας τῆς Μακεδονίας πόλις, κολώνια. ἦμεν ἃ ἐν παντί τῇ πόλει εἰς τρεῖς ἡμέρας ἡμέρας ἡμέρας.

13 Τῇ

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαδοῦάτων ἐξῆλθον ἐξω τῆς πόλεως ὡρῶν ποταμῶν, ἧ εὐομιζέτω ὡρσευχή εἶναι ἐκαδίστατες ἐλαλῶμεν ταῖς σινελεῖστας γυναιξί.

14 Καί τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρό- πωλις πόλεως Θυαλείρων, σεσομνή τῶ Θεῶν, ἤκεν ἧς ὁ Κύριος διώοιξε τὴ καρδίαν, ὡρσεχὴν τοῖς λαλῶμοις ὑπὸ τῶ Παύλου.

15 Ὡς ἡ ἐβαπίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρ- ἐκάλεσε λέγασα. Εἰ κεχερίκαί με πιστώ τῶ Κυρίου εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μένατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμῶς.

16 Ἐγὼ ἐτῶ ἡ πορσωμῶν ἡμῶν εἰς ὡρσε- δυχλῶ, παιδίσκῶν ἡμῶν ἔχουσαν πνεῦμα Πύ- λων, ἀπαντήσασθαι ἡμῖν, ἡ τις ἐργασίαν πολ- λῶν παρῆχε τοῖς κυρίοις αὐτῶ, μανίευομνή.

17 Αὕτη καὶ κηλεῖσασα τῶ Παύλου καὶ ἡμῖν, ἐκραζε λέγασα. Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, ὄλοι τῶ Θεῶ τῶ ὑψίστου εἰσιν, οἵτινες καὶ γ- γάκουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τῶ τῶ ἐποιδεῖ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ἀφῶ πονη- θεῖς ἡ ὁ Παῦλος, ἐ ἐπιστρέψασθαι πνεῦματι εἶ- πι Παραγγέλω σοι ἐν τῶ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελεῖν ἀπ' αὐτῶ. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὡρα.

19 Ἰδόντες ἡ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλ- πῖς τῶ ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἰλκυσαν εἰς τὸ ἀγορῶν ἐπὶ τῶς ἀρχοντας.

- 20 Καὶ ὡρσαζαγῆνες αὐτὲς τοῖς στρατηγοῖς,
εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκβαράσασιν
ἡμῶν τὴ πόλιν, Ἰεδαῖοι ὑπάρχοντες·
- 21 Καὶ καταγέλλασιν ἔτη αὐτῶν ὅσα ἔξεσιν ἡμῖν
ὡφραδέχεα, ἐδὲ ποιῆν, Γωμοῖσις ἔσι.
- 22 Καὶ συνεπέση ὁ ὄχλος καὶ αὐτῶν καὶ οἱ
στρατηγὸν περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια,
ἐκέλευον ραβδίσειν.
- 23 Πολλὰς τε ἐπιγένεις αὐτοῖς πωληγὰς, ἔβα-
λον εἰς φυλακὴν, ὡφραγείλαιες τὰ δε-
σμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτὰς.
- 24 Ὅς ὡφραγείλαιον τοιαύτῳ εἰληφῶς,
ἔβαλεν αὐτὰς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, ἐ-
τὲς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.
- 25 Κατὰ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας
προσευχόμενοι ὑμνεῖν τὸ θεόν· ἐπηκροῶντο
δὲ αὐτῶν οἱ δεσμίαι.
- 26 Ἄφνω τὸ σισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σα-
λαθῶσαι τὰ θεμέλια τῶν δεσμοκηρίων· ἀνε-
χθησάντες ὡφραγῆμα αἰθῆρας παῖσαι, καὶ
πάντων τὰ δεσμά ἀνήθη.
- 27 Ἐξυπνοὺς τὸν γλυκὸν ὁ δεσμοφύλαξ,
καὶ ἰδὼν ἀνεπηγμῆας τὰς θύρας τῆ φυλακῆς,
σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν
ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφυγέναι τὰς δεσμύδας.
- 28 Ἐφώνησε τὸ φωνῆ μεγαλή οὗτος Παῦλος, λέ-
γων· Μηδὲν πράξης σταυτῶ κακόν· ἅπαντες
ζαεῖ ἐσμεν ἐνθάδε.

29 Αιτήσας ἡ Φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος
ἠρώμηνος ὠροσέπισε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλῳ.

30 Καὶ ὠροσάγων αὐτὸς ἔξω, ἔφη· Κύριοι,
τί με δεῖ ποιῆναι ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίσθυσον ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸ λόγον τῷ Κυρίῳ,
καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

33 Καὶ ὠροσάγων αὐτὸς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
τῷ συκτῷ, ἔλασεν ἀπὸ τῶν πλεῶν καὶ ἐβαπτί-
σθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτῷ πάντες ὠροσάγημα.

34 Ἀναστὰς αὐτὸς εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ, πε-
ρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί-
πεπισθύνως τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ ἠρωμύης ἀπέστειλαν οἱ στρατη-
γοὶ εὐσραδοῦχος, λέγοντες· Ἀπόλυσον τὸν
ἀνθρώπον ἐκείνον.

36 Ἀπήγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τὸν λόγον
τούτον πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπεπέλασαν
οἱ στρατηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῆτε. νῦν δὲ ἐξελθόν-
τες, παραύσατε ἐν εἰρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτὸν· Δεί-
σαντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀν-
θρώπους ἑωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς
φυλακίαν, καὶ νῦν λάτρε ἡμᾶς ἐκβάλλουσι;
Ὅθι γὰρ· ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγα-
γήτωσαν.

38 Ἀνήγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ εὐσραδοῦχοι

τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκέσασ-
39 τες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.

Καὶ ἐλθόντες παρεκάλισαν αὐτὰς, καὶ
ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἐξελθεῖν τὴ πόλεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆ φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς
τὴ Λυσίαν· καὶ ἰδόντες τὰς ἀδελφὰς, παρ-
εκάλεσαν αὐτὰς καὶ ἐξῆλθον.

Κεφ. ιζ'. 17.

1 **Δ** Ιουδαῖοι καὶ Ἰσραηλιῖται καὶ Ἀμφίπολι καὶ Ἀπολ-
λωνία, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου
ἦν ἡ συναγωγή τῶν Ἰουδαίων.

2 Καὶ ὡς τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς
αὐτὰς, καὶ ἐπὶ σάββατον τρεῖς διαλέξατο αὐ-
τοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

3 Διανοίγων καὶ ὁμιλοῦντι ὅτι τὸ Χρι-
στὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, ἔπει-
τα ἔτι εἶναι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ κηρύττω
ὑμῖν.

4 Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπέειπθον, ἔπειτα
ἐκλήρωθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλῷ, τῶν τε
σεβομαθῶν Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναι-
κῶν τε τῶν πρώτων ὅσων ὀλίγα.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπεθῆντες Ἰουδαῖοι, καὶ
ἄλλοι βόμφοι τῶν ἀγοραίων ἵνα ἀνδρας
πονηρὰς, ἔδοξον ποιήσασθαι, ἐθορύβον τὴν
πόλιν ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζή-
την αὐτὰς ἀγαγεῖν εἰς τὸ δῆμον.

6 Μὴ δειρόντες δὲ αὐτὰς, ἔσπερον τὸ ἴασθαι
καὶ

καὶ ἴνας ἀδελφὸς ἐπὶ τὰς πολιτάρχας,
βοῶντες· Ὅποῖ τ' οἰκμηρίω ἀναστατώτη-
τες, ἔτοι κ' ἐνθάδε πάρεσι,

7 Οὐς ὑποδέδεκ' ἰάσων· ἔτοι πάντες
ἀπέναντι τ' δογματῶν Καίσαρος πράττης,
βασιλέα λέγωντες ἕτεροι εἶναι, ἴησεν.

8 Ἐπάρραξαν ἡ τ' ὄχλον ἐ τὰς πολιτάρχας
ἀκρόντας ταῦται·

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν ᾠδὴν τ' ἰάσι
κ' τῶν λοιπῶν, ἀπίλυσαν αὐτὰς.

10 Οἱ δ' ἀδελφοὶ εὐθέως ἀφ' ἡ νυκτὸς ἐξ-
έπεμψαν τὸν τε Παῦλον ἔ τ' Σίλαν εἰς Βέ-
ροιαια· οἵπνες ᾠδὴν γυόμωροι, εἰς τ' σωμαγω-
γῶν τ' ἰσδαίων ἀπήεσαν.

11 Οὗτοι ἡ ἦσαν εὐχρητέροι τ' ἐν Θεσσα-
λονίκη, οἵπνες ἐδέξαντο τ' λόγον κ' πίσις
προθυμίας, τὸ κατ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες
τὰς γραφὰς, εἰ ἔχει ταῦται ἔτως.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίσδυσαν, κ' ἡ
τ' Ἐκκλησίαν γυναικῶν τ' εὐχρητόντων, καὶ
ἀνδρῶν, σὸκ ὀλίγοι.

13 Ὡς ἡ ἐγνώσαν οἱ ἀπὸ τ' Θεσσαλονίκης ἰσ-
δαῖοι, ὅτι κ' ἐν τῇ Βεροίᾳ κατήγγελλε ὑπὸ τ'
Παύλου ὁ λόγος τ' Θεῶν, ἡλθον καὶ κεί, σα-
λεύοντες τὰς ὄχλους.

14 Εὐθέως ἡ τότε τ' Παῦλον ἐξαπέστειλαν· οἱ
ἀδελφοὶ προσέειπ' ὡς ἐπὶ τῆν θάλασσαν·
ὑπέμνηον ἡ ὅ, τε Σίλας ἔ ο' Τιμόθεος ἐκεί.

- 15 Οἱ ᾧ καθιστῶντες τὸ Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολίαν πρὸς τὸ Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς ταχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν, ἐξήισον.
- 16 Ἐν ᾧ ταῖς Ἀθήναις ἐκδειχνομένη αὐτῆς τῷ Παύλῳ, παρωξύνθη τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἐν αὐτῷ, θεωρῶν ἐκκαίριδων ἕσταν τὸ πόλιν.
- 17 Διελέγχετο μὲν ἔν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις ἐ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ πάντων ἡμέραν πρὸς τὰς ᾧ ᾧ τυχεροῖς.
- 18 Τινὲς δὲ τῶ Ἐπικυρείων ἐ Στωϊκῶν φιλοσόφων στωϊκάδιον αὐτῷ· καὶ Ἰνους ἔλεγον· Τί αὖ θέλοι ὁ σπερμηλόγος ἔτε λέγειν; Οἱ δὲ· Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγελάσει εἶναι· ὅτι τὸ Ἰησοῦν καὶ τὰ ἀνάστασι αὐτοῖς διηγερίζετο.
- 19 Ἐπιλαβόμενοι τε αὐτῷ, ἐπὶ τὸ Ἄρειον πύργον ἤγαγον, λέγοντες· Διωάμεθα γινῶναι τίς ἡ κατηνῆ αὐτῆ ἡ ὑπὸ σῶ λαλῶν μὴ διδαχῆ;
- 20 Ξενίζοντα γὰρ ἵνα εἰσφέρῃς εἰς τοὺς ἀκοῦν ἡμῶν. βεβλόμεθα οὖν γινῶναι τί αὖ θέλοι ταῦτα εἶναι.
- 21 (Ἀθηνῶναι ᾧ πάντες ἐ οἱ ἐπιδημῶντες ξένοι εἰς ἕδρῃ ἕτερον ἀκαθάρτην ἢ λέγειν πὶ καὶ ἀκαθῆ καμνότερον)
- 22 Σταθεῖς ᾧ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τῶ Ἄρειον πύργου, ἔφη. Ἄνδρες Ἀθηνῶναι, καὶ πάντα ὡς δεῖσιν δαιμονιστῆρας ὑμῶν θεωρῶ.

- 23 Διερχόμενοι γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σποδισμάτα ὑμῶν, ὄροι καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπιγίγραπτο Ἀγνώστου Θεοῦ. Οἱ ἔν ἀγνοῦντες ὄσεβείτε, τῆτοι ἐγὼ καὶ γέλλω ὑμῖν.
- 24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸ κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, ἐστὶν ἕρως ἐν γῆς Κύριος ὑπάρχων, ὅτε ἐν χροποιοῦσι ναοῖς καθικεῖ.
- 25 Οὐδὲ ὑπὸ χερῶν ἀνθρώπων γεγραμμένος, ὡσεὶ θεοειδόμενος ἐστὶν, αὐτὸς διδὼς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.
- 26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἐνὸς αἵματος πάντας ἐν τῷ ἀνθρώπων καθικεῖν ἐπὶ πάντῳ τῷ ὄντι ὡς ἄνθρωποι τῷ γῆς, ὀρέσας ὡσεὶ θεοειδόμενος καὶ ὡσεὶ ὀροθεσίας τῆ καθικίας αὐτῶν.
- 27 Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ὡσεὶ ψηλαφήσαν αὐτὸν καὶ ὄροιεν καὶ τοι γὰρ ἐμακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκαστοῦ ἡμῶν ὑπάρχει.
- 28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, ἐκινέμεθα, καὶ ἐσμεν ὡς καὶ ζῆτες τῆ καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασε. Τῆ γὰρ καὶ γὰρ ἐσμεν.
- 29 Γένεθ ἐν ὑπάρχοντες τῷ Θεῷ, ὅτε ὀφείλομεν νομίζεῖν χρυσῶν ἢ ἀργύρων ἢ λίθων, χαρᾶν ἢ τέχνης ἐκ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὁμοῖον.
- 30 Τὰς μὲν ἔν χρόνῳ τῆ ἀγνοίας ὑπερδῶν ὁ Θεός, τανυῶ ὡσεὶ γέλλε τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πάντα ἕξ μελανοῖν.
- 31 Διότι ἔσηκεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλε κείναι

τινὸν οἰκονομῶν ἐν δημοσίῳ, ἐν ἀνδρὶ ὡς
ἄριστο, πίπιν ὡς ἄρχων πᾶσιν, ἀναστήσας
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκασταίτες δὲ ἀνάστασι νεκρῶν, οἱ μὲν
ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· Ἀκασόμεθα ἅπασι
λαίω φεῖ τέτυχ.

33 Καὶ ἔτις ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐν μέσῳ
αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κηληθέντες αὐτῷ, ἐπίστυ-
σαν· ἐν οἷς ἔστι Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ
γυνὴ ὀνόματι Δάμητρα, ἔτεροι σὺν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη'. 18.

1 Μετὰ δὲ ταῦτα χειροθεῖς ὁ Παῦλος ἐκ
τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον,

2 Καὶ εὐρώνισα Ἰσθαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν,
Ποικηρὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα
ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα
αὐτοῦ, (ἀφ' οὗ τὸ ἀφροδισιάσιον Κλαύδιον χει-
ροθεῖσθαι πάντας τοὺς Ἰσθαῖους ἐκ τῆς Γαλιλίας)
προσηλθεν αὐτοῖς·

3 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἰσότεχνον εἶναι, ἐμίμνηεν περὶ αὐ-
τοῖς, ἔειρμάζετο ἥσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῆς τέχνης.

4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ πᾶν σάβ-
βατον, ἐπέθετε Ἰσθαῖους ἔτι Ἑλλήνας.

5 Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ, τε
Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνέχευε τὰ πρὸς
μακρὸν ὁ Παῦλος, ἀφ' ἡμαρτυρομένων τοῖς
Ἰσθαῖοις τῆς Χριστοῦ Ἰησοῦ.

6 Ἀντι-

- 6 Αιλικασομόρων ἡ αὐτῶν ἐβλασφημῶντων, ἐκλιναζάμρῳ τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τὸ αἶμα ὑμῶν ἐπὶ τῷ κεφαλῷ ὑμῶν καθαρός ἐστίν, ἀπὸ τῶν ἔθνη πορεύσομαι.
- 7 Καὶ μισαβας ἐκέλευεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν πνός ὀνόματι Ἰέσσα, σεβομένη τῷ Θεῷ, ἣ ὀκλια ἠὲ σιωπομερῶσα τῇ σιωαγωγῇ.
- 8 Κεῖσα ἡ ὀδρασιωάγωγῳ ἐπίσδυσε τῷ Κυρίῳ σὺ ὅλα τὰ οἴκα αὐτῆ· Ἐπολλοὶ τῷ Κορινθίων ἀκούσιες ἐπίσδυσον, καὶ ἐβαπίζοντο.
- 9 Εἶπε ἡ ὀΚύριῳ δι' ὀραμαίῳ ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβῆ, ἀλλὰ λάλη, καὶ μὴ σταπήσης.
- 10 Διότι ἐγὼ εἰμι μετ' ἡσῆ, καὶ ἔδειξ ἐπιθήσεταί σοι τῷ κακῶσά σε· διότι λαός ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.
- 11 Ἐκείσε τε ἐνταυτῶν καὶ μιλῶσ ἐξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸ λόγον τῷ Θεῷ.
- 12 Γαλλίαν ἡ ἀνηνπαίδοντες τῷ Ἀχαΐας, καὶ ἐπίσησος ὀμοθυμαδὸν οἱ Ἰεδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤσῃσῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, λέγοντες· Ὅπως τὸ νόμον ἔτῳ ἀναπέειθε τῶσ ἀνθρώπων σέβου τῷ Θεῷ.
- 14 Μέλλοντῳ ἡ τῷ Παύλῳ ἀνοίγη τὸ στόμα, εἶπεν ὀ Γαλλίαν πρὸς τῶσ Ἰεδαῖους· Εἰ μὴ ἐν ἡμῶσ ἀδίκημα πῆ ῥαδιέργησαι πονηρόν, ὅσ Ἰεδαῖοι, καὶ λόγον αὐτῶσ ἡνεχόμελυ ὑμῶσ.

- 15 Εἰς ζήτημά ἐστι πρὸς λόγους καὶ ὀνομασίαν
καὶ τόμους ἔκαστος ὑμῶν, ὅψασθε αὐτοὶ κρατῆς
ᾧ ἐγὼ τέτων ἐβέλομαι εἶναι.
- 16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτὸς ἀπὸ τῆς βήμας.
- 17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἑλλήνες Σω-
θένειον τὸ δόχουσιων ἄγων, ἔτυπτον ἑμπαροῦεν
τῆς βήμας· καὶ ἔδεν τέτων τῷ Γαλλίῳ
ἔμελεν.
- 18 Ὁ δὲ Παῦλος ἐπὶ προσωπίδας ἡμέρας
ἰσχυρὰς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποβάξασθαι, ἐξ-
ἔωλθε εἰς τὴν Συρίαν· Ἐσὼν αὐτῷ Πρίσκιλλας
καὶ Ἀκύλας, κροτάριον καὶ κεφαλὴν ἐν Κε-
ρεαῖς· εἶχε γὰρ οὐχὶ.
- 19 Κατέλιπεν δὲ εἰς Ἐφέσον, καὶ κένους κατ-
έλιπεν αὐτῶν, αὐτὸς δὲ ἐισελθὼν εἰς τὴν σι-
ωνοῦ, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.
- 20 Ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλεοναχίονος
μῆταια παρὰ αὐτοῖς, ὅσα ἐπένοστον·
- 21 Ἀλλ' ἀπεβάξατο αὐτοῖς, εἰπὼν· Δεῖ με
πάντως τὴν ἑορτὴν καὶ ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς
Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακράμψω πρὸς
ὑμῶν, ἵνα Θεὸς θέλωσιν, καὶ ἀνήχη ἀπὸ
τῆς Ἐφείας.
- 22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς, ἐ-
κασπασάμενος πρὸς ἐκκλησίαν, κατέβη
εἰς Ἀντιόχειαν.
- 23 Καὶ ποιήσας χρόνον ἑνὰ, ἐξῆλθε, διερχό-
μενος κατὰ τὴν Γαλιλικὴν χώραν καὶ
Φρυγίαν.

Φρυγίας, ἐπιστηρίζων πάντας τὰς μαθηταίς.

24 Ἰκδαῖοι δὲ πρὸς Ἀπολλῶν ὀνόματι, Ἀλεξανδρούς τε καὶ ἄλλοι, ἀγὴρ λόγον, κατέλιπον εἰς Ἐφέσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτοι δὲ καὶ ἠηγημένοι τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ζῶντες ἐν πνεύματι, ἐλάλη καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ ᾧ ἐν Κυρίῳ, ἐπιστάμενοι μῦθον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

26 Οὗτος τε ἤρξατο παύρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκύναιος ἢ αὐτῷ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα ὠσευλάβοντες αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξήθεισαν τὸ θεῖον ὄνομα.

27 Βαλεμάριος ἢ αὐτῷ δελεθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, ὠσευψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν. ὃς ὡς ἔρχετο, σωμαβιάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τὸ χάρισμα.

28 Εὐτοίμως γὰρ τοῖς Ἰκδαίοις διέπραξιπέλασε δημοσίᾳ, ἐπιδοκίμως διὰ τὰς γραφάς, εἶναι τὸ Χριστὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. 18. 19.

1 Ἐγένετο ἢ ἐν ταῖς Ἀπολλῶν εἶναι ἐν Κορινθίῳ, Παῦλον δελεθῆναι τὰ ἀνωτεροῦ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἐφέσον καὶ δὴρῶν Ἰωνας μαθηταίς.

2 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ πνεῦμα ἄγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ ἢ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' ἔδωκεν εἰς πνεῦμα ἄγιον ἔστιν, ἠκύναιος.

3 Εἶπε

3 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί ἔν ἐβαπτίσθη-
τε; Οἱ ᾗ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννη βαπτίσμα.

4 Εἶπε ᾗ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε
βάπτισμα μετάνοιας, τὰ λαῶν λέγων, εἰς τὸν
ἐρχόμενοι μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύωσι, ταῦτέστιν,
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα
ᾧ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθέντι αὐτοῖς ᾧ Παύλος τὰς χεῖ-
ρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς·
ἐλάλην τε γλώσσαις, ἔωθει φήτσον.

7 Ἦσαν ᾗ οἱ πάντες ἄνδρες ὡς εἰ δεκάδύο.

8 Εἰσελθὼν ᾗ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρή-
σιαζεν, ἐπὶ μίῳ τρεῖς ἄφλεκτὸν καὶ
πέτρων τὰ πρὸ τῆ βασιλείας ᾧ Θεοῦ.

9 Ὡς δὲ πινεσ ἰσκληρώοντο καὶ ἠπέθαν, κη-
ρολογῶντες πρὸ ὁδοῦ ἐνώπιον ᾧ πωλήτας,
ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρτισε τὴν μαθηταῖς,
καθ' ἡμέραν ἀφλεκτὸν ἐν τῇ σχολῇ τυ-
ραίνης πρὸς,

10 Τῶν ᾗ ἐχρῆστο ἐπὶ ἔτη δύο· ὥστε πάντας
τὴν καθεικῶνας τὴν Ἀσίαν ἀκούσαν τὸ λόγον ᾧ
Κυρίου Ἰησοῦ· Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας,

11 Διωάμεν τε ἔτι τὰς τυχεύσας ἐποίησ ὁ Θεὸς
ἀπὸ τῶν χερῶν Παύλου.

12 Ὡς τε καὶ ἐπὶ τὴν ἀσθενῶν ἐπιφέρεσται
ἀπὸ ᾧ χρωτὸς αὐτῶν σιδάρα ἢ σιμικίνδια,
καὶ ἀπαλλάσσεσται ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους,

τά τε

τὰ τε πνύματα τὰ ποιηρὰ ἐξέρχονται ἀπὸ
αὐτῶν.

13 Ἐπεχέρησαν δὲ πνίς ἀπὸ τῶν περιερχομένων
Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζον ἐπὶ τῆς
ἔχοντες τὰ πνύματα τὰ ποιηρὰ τὸ ὄνομα
τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, λέγοντες· Οὐκ ἵσχυται ὑμᾶς
τῷ Ἰησοῦ ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει.

14 Ἦσαν δὲ πνίς υἱοὶ Σαδδαίου Ἰουδαίου δούκ-
ερέως ἐπὶ, οἱ τῶν ποιητῶν.

15 Ἀποκράθει ἡ τὸ πνεῦμα τὸ ποιηρὸν, εἶπε·
Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, ἔτι Παῦλον ἐπίστα-
μαι· ὑμεῖς ἡ πνίς ἐστέ;

16 Καὶ ἐφαθὼν ἐπὶ αὐτῆς ὁ ἀνὴρ
πῶς ἐν ᾧ τὸ πνεῦμα τὸ ποιηρὸν, καὶ
κατακυριεύσας αὐτῶν, ἔχυσε κατὰ αὐτῶν,
ὥστε γυμνὰς καὶ τετρασημομήρους ἐκφυ-
γεῖν ἐκ τῆς οἴκου ἐκείνης.

17 Τῶν ἡ ἐχέθη γνωστὸν πᾶσι Ἰουδαίοις τε
καὶ Ἕλλησι τοῖς καθεύουσι τῷ Ἐφέσῳ· ἐπέπε-
σε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτῆς, καὶ ἐμεγαλύ-
θη τὸ ὄνομα τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ.

18 Πολλοὶ τε τῶν πεπισθυητῶν ἤρχοντο,
ἐξομολογῆμενοι ἔτι ἀναγνώστους τῆς πράξεως
αὐτῶν.

19 Ἰκανοὶ δὲ τῶν τῶν περιεργα πράξαντων,
συνειλάσαντες τῆς βίβλους, κατέσχον ἐν-
ώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τῆς πρὸς
αὐτῶν, καὶ ἄρον δούλους μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω

20 Οὕτω κτ̄ κρατ̄ ο̄ λόγ̄ τ̄ Κυρίου
 ηὔξανε καὶ ἰσχυεν.

21 Ὡς ᾗ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔβητο ὁ Παῦλ̄
 ἐν τῷ πνόμενῳ, διελθὼν ἕ Μακεδονίαν καὶ
 Ἀχαΐαν, πορεύεσθ̄ εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπὼν·
 Ὅπως τὸ γινώσκει με εἰπέ, δεῖ με καὶ Ῥώ-
 μῳ ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας ᾗ εἰς ἕ Μακεδονίαν δύο τῶν
 ἀφρονέντων αὐτοῦ, Τίμῳθεοι καὶ Ἐρραστον,
 αὐτὸς ἐπέχε χρόνοι εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο ᾗ κτ̄ ἕ κληρὸν ἐκείνοι παρέσχ̄
 ὅσα ὀλίγα ἔειπεν τῆς ὁδοῦ.

24 Δημήτρῑο γάρ τις ὀνόματι, δργυροκό-
 π̄ο, ποιῶν ναῦς δργυρῶς Ἀρτέμιδο̄, παρ-
 εἶχε τῆς τεχνίταις ἐργασίαν ὅσα ὀλίγων.

25 Οὗς συναθροίσας, ἔτρε ἔειπεν τὰ τοιαῦτα
 ἐργάτας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ
 ταύτης τ̄ ἐργασίας ἡ ἀπορεία ἡμῶν ἐστ̄.

26 Καὶ θεωρεῖτε ἔ ἀκούετε ὅτι ἔ μόνον Ἐφῆσον,
 ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τ̄ Ἀσίας ὁ Παῦλ̄ ἔως
 πέισας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι ἔκ
 εἰσὶ θεοὶ οἱ ἀφ̄ χρῶν γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τῶν κινδυνώσῃ ἡμῖν τὸ μέ-
 ρ̄ο εἰς ἀπειγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς
 μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδο̄ ἱερὸν εἰς ἔδεν λο-
 γισθῆναι, μέλλειν τε καὶ κατααιρεῖσθ̄ ἕ με-
 γαλότῃ αὐτῆς, ἡ ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκου-
 μένη σέβει).

- 28 Ἀκρόασις ἤ, καὶ ἡρόδοτοι πηλὸς θυμῷ,
ἔκραζον λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.
- 29 Καὶ ἐπλήθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως ἄρ-
μησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θεῖον, σωμαρ-
πάσωντες Γάϊον καὶ Ἀσίταρχον Μακεδόνας,
σωκεδῆμους ἔ Παύλου.
- 30 Τῷ ἔ Παύλου βελομήδης ἐπέστειν εἰς τὴν
δῆμον, ὅτι εἶναι αὐτὸν οἱ μαθηταί.
- 31 Τινὲς ἔ καὶ τὸ Ἀσιαρχῶν οἶτες αὐτῶ φίλοι,
πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλει μὴ δε-
ναί εἶναι εἰς τὸ θεῖον.
- 32 Ἄλλοι μὲν οὐκ ἄλλο ἔκραζον· ἡ γὰρ ἡ
ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πολλοὶ ὅτι
ἡδύσθη πίνου ἔνεκεν σωληλυθῆσαν.
- 33 Ἐκ τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν Ἀλέξανδρον,
πρὸς βαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὃς ἔ Ἀλέξαν-
δρον κατὰ σείλας τῶν χεῖρας, ἠθέλει διαλο-
γεῖσθαι τῶν δῆμων.
- 34 Ἐπιγινόντων ἔ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐχλύθη
μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόν-
των· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.
- 35 Κατὰ σείλας ἔ ὁ γραμματεὺς τῶν ὄχλων,
φασὶν ἄνδρες Ἐφεσίοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος
ὃς ἔ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωχόρον ἔσαν
τῶν μεγάλων θεῶν Ἀρτέμιδος, ἔ τῶν Διοπέδων;
- 36 Αἰσθητῶν ἐν ὄντων τέτων, δεόντων εἶναι
ὑμῶν καὶ καταλήψεις ὑπαρχῶν, καὶ μηδὲν
πρὸς αὐτῶν.

- 37 Ἡ γὰρ γινώσκων τὰς αἰδράς τούτους, ὅτι ἱεροσύλους, ὅτι βλασφημῶντας τὸ θεῖον ὑμῶν.
- 38 Εἰ μὲν ἔν Διμήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῆται πρὸς ἵνα λόγον ἔχουσιν, ἀγροῦτοι ἀγροῦ, καὶ ἀνθύπατοι εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλους.
- 39 Εἰ δέ τι πρὸς ἑτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐνόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσε.
- 40 Καὶ γὰρ κινδυνώσονται ἐγκαλεῖσθαι σάτωσ πρὸς τὸ σήμερον, μηδεὶος αἰτίαν ὑπάρχοντος πρὸς ὅτι δυνήσονται ἀποδοῦναι λόγον τῷ συσροφῆς ταύτης. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Κεφ. κ'. 20.

- 1 Μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν φόρον πρὸς ἐγκαλεσάμενον ὁ Παῦλος τὰς μαθητάς καὶ ἀποστασάμενον, ἐξῆλθε πορεύσασθαι εἰς τὴν Μακεδονίαν.
- 2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκείνα, ἐπὶ τῷ ἐγκαλείστας αὐτὸς λόγῳ πολλῶν, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.
- 3 Ποιήσας τε μὲν τρεῖς, ἡσομῆς αὐτῷ ἐπιδοῦλης ὑπὸ τῷ Ἰσθαίων μίλλοντι ἀεγάδῃ εἰς τὴν Συρίαν, ἐγὼς τὸ γινώσκων ὑπερέφην δὲ τὴν Μακεδονίας.
- 4 Συμείπει τὸν αὐτῷ ἄλλοι τῷ Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος, Θεσσαλοικίων δὲ, Ἀρίσταρχος καὶ Σεκένδος ἐκ τῆς Γαλιεῖας Δερβόσιος καὶ Τιμόθεος Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικός ἐκ τῆς Τρόφιμος.
- 5 Οὗτοι πρὸς ἐλθόντες ἐμῶν ἡμεῖς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς

- 6 Ἡμεῖς ᾧ ἐξετάσασαμεν μὲν ἕως ἡμέρας
 τῷ ἀζύμῳ ἀπὸ Φιλίππου, καὶ ἤλθομεν πρὸς
 αὐτὸς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πύπτι,
 ἔδιδετριψαμεν ἡμέρας ἐπ' αὐτῷ.
- 7 Ἐν ᾧ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, σωτηριῶν τῶν
 ραθητῶν ἔκλασαι ἄρθῃ, ὁ Παῦλος δι-
 ελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξίεναι τῇ ἐπιπέμῳ
 παρέτῃνε τε τὸ λόγον μέχρι μεσοιυκλῆς.
- 8 Ἦσαν ᾧ λαμπάδες ἰκαναὶ ἐν τῷ ὑπε-
 ραίῳ ἔῃπῳ σωτηριῶν.
- 9 Καθημέριον δὲ πρὸς νεανίας ὀνόματι Εὐ-
 τυχιον ἐπὶ τῷ θυρίδιον, καταφερόμενον
 ὑπὸ βαθεῖ, ἀφ' ἡμερῶν τῶν Παύλου ἐπὶ
 πλοῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τῶν ὑπῆν, ἔπεσεν ἀπὸ
 τῶν τριπέγῃ καί πῳ καὶ ἤρθη νεκρός.
- 10 Καθὰς ᾧ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, ἐ-
 συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβῆσθε· ἡ γὰρ
 ψυχὴ αὐτῆς ἐν αὐτῷ ἐστιν.
- 11 Ἀναβὰς ᾧ, καὶ κλάσας ἄρθῃ καὶ γούστα-
 μενον, ἐφ' ἰκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐ-
 γῆς, ἔπῳς ἐξῆλθεν.
- 12 Ἦγαγον ᾧ τὸ πᾶνδε ζῶντα, καὶ παρεκλή-
 θησαν ἔμετριῶς.
- 13 Ἡμεῖς δὲ πρὸς πλοῖον ἐπὶ τὸ πλοῖον,
 ἀνήχθημεν εἰς τὸ Ἄσπον, ἐκέριεν μέλλοντες
 ἀναλαμομένην τὸν Παῦλον· ἔπῳ γὰρ ἡμεῖς
 τεταρῶν, μέλλων αὐτὸς πεζούδῃ.
- 14 Ὡς ᾧ σπυρέσαλεν ἡμῖν εἰς τὸ Ἄσπον, ἀνα-
 λαβόντες

λαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην.

15 Καὶ εἶπεν ἀποπολύσαντες, τῇ ἐπιπέτρῃ κατῴκησάμεθα ἀνεκρῦχίς· τῇ δὲ ἑτέρα παρεβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ μέναντες ἐν Τρωγυλίου, τῇ ἐχομένη ἤλθομεν εἰς Μίλετον.

16 Ἐκρινε γὰρ ὁ Παῦλος ὡς ἀπὸ πλεῖστα τῶν Ἐφροσίων, ὅπως μὴ γλῆθῃ αὐτὸν χρονοβελήσασθαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἑσπύδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τὴν πενήτησθης γλυεῖσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῶν Μιλήτων πέμψας εἰς Ἐφροσίων, μετῴκησάμεθα πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Ὡς δὲ παρελθόντες πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Ἰμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ ποσῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πᾶν χρόνον ἐζηλόμην.

19 Δυσώων τὰ Κυρίου καὶ πάσης ταπεινοφροσύνης, ἐ πολλῶν δακρύων ἐ πῆρασμῶν, τὸ συμβάλλων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων.

20 Ὡς ἔδὸν ὑπεσφλάμην τῶν συμφερόντων, ἵνα μὴ ἀναγκάσῃμαι ὑμῶν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους·

21 Διαμαρτυροῦμαι τῶν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι καὶ εἰς τὸ Θεὸν μετανοοῦσαν, καὶ πίστιν τίω εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἰδὲ, ἐγὼ δεδιμῶ τὰ πινόμενα, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ σιναυτήσονται μοι μὴ εἰδώς·

23 Πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ πόλιν

Δις μαρτύρε), λέγον' ὅτι δεσμά με ἐθλίψας
 μύσιν.

24 Ἀλλ' ἐδεύος λόγῳ ποιῶμαι, ἐδὲ ἔχω τὴν
 ψυχὴν με ἡμίση ἑμαυτῷ, ὡς τελῶσαι τὴν
 δρόμον με μετὰ χαρῆς, καὶ τὴν ἀλαστίαν τὴν
 ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, δις μαρτύ-
 ραζ τὸ ἀναγγέλιον τὸ χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ νῦν ἰδὲ, ἐγὼ οἶδα ὅτι σκέπη ὄψεσθε
 τὸ πνεῦμα πόν με ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διήλθον
 κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ
 ὅτι καθαρός ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων.

27 Οὐ γὰρ ὑπεσφλάμην τοῦ μὴ ἀναγγέλαι
 ὑμῖν πᾶσαν τὴν βεβλήν τοῦ Θεοῦ.

28 Προσέχετε ἑν ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ
 ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἔφετε ἐπισκό-
 πους, ποιμαίνον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν πε-
 ρεποιήσατε διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.

29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τῆτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν
 ἀφίξίν με λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμεῖς μὴ φρόδι-
 μοι τοῦ ποιμνίου.

30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες
 λαλῶντες διεσπαραμμένα, τὰ ἀποσπᾶν τὰς κε-
 φάλας ὀπίσω αὐτῶν.

31 Διὰ τῆς ἡμετέρας, μνημονεύοντες ὅτι τρεμῶσαι
 νύκτα ἐ ἡμέραν ἐκ ἐπαυσάμενοι μετὰ δακρῶν
 ἰσχυρῶν ἕνα ἕκαστον.

32 Καὶ παννῶς τῆς ἀγάπης ἡμετέρας, ἀδελφοί,
 τῶν

τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῷ χαρίτι αὐτῆς, τῷ
 δωματίῳ ἐποικηδομήσασθαι ἔδεναι ὑμῖν κλη-
 ρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πάντιν.

33 Ἀργυροὶς ἢ χρυσοῖς ἢ ἱματισμοῖς ἐδενὸς
 ἐπιθύμησαι.

34 Αὐτοὶ δὲ γνώσκουσιν ὅτι ταύτης χρείαις μετ' ἐν τοῖς
 ἔσοι μετ' ἐμῶν ὑπερέτησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν.

35 Πάντα ὑπέδραξα ὑμῖν ὅτι ἔγωγε κρηπιάωντες δεῖ
 ἀνιλαμβάνεσθαι τὸ ἀδενένιων, μνημονεύειν τε
 τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μα-
 κρόλον ἐστὶν διδοῖν μακάριον ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὴν χάριν αὐτῆς,
 σὺν πάντιν αὐτοῖς ὡρροπήσατο.

37 Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο κλυθμὸς πάντων· καὶ
 ἐπιπιστύντες ἐπὶ τῷ τράχηλον τοῦ Παύλου κα-
 τήφισαν αὐτόν·

38 Ὁδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὃ ἐ-
 ρήκει, ὅτι ἔκεπε μέγα εἰς τὸ ὡρροπῶν αὐτῆς
 θεωρεῖν· ὡρροπέμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. 21.

1 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀπασσά-
 δέντες ἀπ' αὐτῶν, σύμδρομήταίς
 ἤλθομεν εἰς τὸ Κῶν, τῆ δὲ ἐξῆς εἰς τὸ Ρόδι,
 κατέειπεν εἰς Πάργον·

2 Καὶ ὑπὸντες πλοῖον ἀπερῶν εἰς Φοινί-
 κῶν, ἐπιστάντες ἀνήχθημεν.

3 Ἀναφανέντες δὲ τὸ Κύπρον, καὶ καταλιπόντες
 αὐτὴν δύνουμεν, ἐπλοῖομεν εἰς Συρίαν, καὶ
 κατήχθη-

κατήχησθαι εἰς Τύρον· ἐκέλευτο γὰρ ἰνὸν τὸ
 πλοῖον ἀποφορεῖσθαι εἰς Τύρον.

4 Καὶ ἀιδύσοις τῆς μαθήσεως, ἐπιμειν-
 ῶν αὐτῷ ἡμῶν ἐπ' αὐτοῖς· οἵτινες τῷ Παύλῳ
 ἐλιγυρῶντες ἔπεισαν αὐτὸν, μὴ ἀναβαίνειν εἰς
 Ἱερουσαλὴμ.

5 Ὅτι ἡ ἐκκλησία ἡμῶν ἐξαρμίσθη εἰς ἡμέ-
 ρας, ἐξεληγόντες ἐπορεύομεθα, ἀροπιμπρο-
 τῶν ἡμῶν πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις,
 ἕως ἐξέλθωμεν εἰς Τύρον· ἐπιτελεῖται γὰρ ἐπι-
 τὴν αἰχμαλὸν, ἀροπιμπροτῶν.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπιτελεσθέντες εἰς
 τὸ πλοῖον, ἐκέλευτο ἡμεῖς ἐπιβῆναι εἰς τὸ πλοῖον.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸ πλοῖον ἀναύσαντες, ἀπὸ Τύ-
 ρου κατήχησθαι εἰς Πύθλιμωσα· καὶ
 ἀσπασάμενοι τὸν ἀδελφὸν ἐμὸν ἀμὲν ἡμι-
 ρων μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ δὲ ἐπιπλοῖον ἐξεληγόντες οἱ ἄλλοι τὸ Παῦ-
 λον, ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν· καὶ ἐισελθόντες
 εἰς τὸ οἶκον Φιλίππου ἔμενον ἐκεῖ, (ἔστιν
 οὗτος ἐκ τῶν ἐπ' αὐτοῖς) ἐμὸν ἀμὲν παρ' αὐτοῖς.

9 Τύτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθενοὶ τέσ-
 σαις ἀροπιμπροτῶν.

10 Ἐπιπλοῖον δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους,
 κατήχησθαι εἰς ἀπὸ τῶν Ἱουδαίων ἀροπιμπροτῶν
 ἡμῶν ἄλλοι.

11 Καὶ ἐλθὼν εἰς ἡμῶν, ἐξῆρξεν ἡμεῖς
 Παύλῳ, δῆσας τε αὐτῷ εἰς χεῖρας καὶ τὸν
 πόδας.

- πόδας, εἶπε· Ταῦτα λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
 Τὸν ἄνδρα, ὃ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, ἔτω δήσασιν
 ἐν Ἱερουσαλήμοι Ἰουδαῖοι, καὶ ὠρῶσθε εἰς
 εἰς χεῖρας ἔθνῶν.
- 12 Ὡς ᾧ ἠκέσα μὲν ταῦτα, παρεκαλέμην
 ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντύπιοι ἵνα μὴ ἀναβαίῃν αὐ-
 τὸν εἰς Ἱερουσαλήμ.
- 13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε,
 κλαίοντες καὶ σιωπῶντες μετ' ἑκατέρου;
 ἐγὼ γὰρ ἔμῳνον δεδύσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἀποθαιεῖν
 εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ ἑοῦ ὀνόμα-
 τος ἑοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
- 14 Μὴ πηρομύσῃ αὐτῷ, ἠσυχάσα μὲν, εἰ-
 πόντες· Τὸ θέλημα ἑοῦ Κυρίου ἠκούσθε.
- 15 Μετὰ ᾧ ἑοῦ ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασά-
 μθοι ἀναβαίνο μὲν εἰς Ἱερουσαλήμ.
- 16 Σιωῆλθον ᾧ καὶ ἑοῦ μαθητῶν ἀπὸ Καισα-
 ρείας σὺν ἡμῖν, ἀγῶνιες παρ' ὧ ἑοῦ ἑοῦ ἑοῦ,
 Μνάσωνι ἑοῦ Κυπρίῳ, δὲ ἑοῦ μαθητῆ.
- 17 Γενομύων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα,
 ἀσμεῶς ἐδέξαντο ἡμῶς οἱ ἀδελφοί.
- 18 Τῆ ᾧ ἐπίση ἐισῆς ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν
 πρὸς Ἰάκωβον· πάντες τε παρεῶντο οἱ
 πρὸς ἑοῦ.
- 19 Καὶ ἀσασά μὲν αὐτῶς, ἐξῆς τε καὶ
 ἐν ἑοῦ ἑοῦ ἑοῦ ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἑοῦ
 ἀπὸ τῶ ἀσασίας αὐτοῦ.
- 20 Οἱ ᾧ ἀπὸ ἑοῦ ἐδέξαντο τὸν Κύριον· εἶπον

τε αὐτῶ· Θεωρεῖς ἀδελφεῖ, πόσα μυριά-
δες εἰσὶν Ἰσθαῖων ἃ πιπιτσοῦσιν· κὶ πά-
τες ζηλωτῶν ἃ νόμους ὑπάρχουσι.

21. Κατηχήθησαν ἡμεῖς σὺ, ὅτι ἀποστασίαν
διδάσκεις ἀπὸ Μωσέως τὰς κτὶ τὰ ἔθνη πάν-
τας Ἰσθαῖους, λέγων μὴ φοβεσθῆναι αὐτὰς τὰ
τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθνεσι φοβεσθῆναι.

22. Τί οὖν ἐστὶ; πάντως δεῖ πλῆθος σωιλ-
θεῖν· ἀκέσθη ἡμεῖς ὅτι ἐλήλυθας.

23. Τῆτο ἔν ποιήσουσὶ σοὶ λέγουσιν· Εἰσὶν ἡμῖν
ἄνδρες τέσσαρες δούλους ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν.

24. Τέττες ἀφ' αὐτῶν, ἀγνίσθησιν σου αὐ-
τοῖς, κὶ δαπάνησιν ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρῆσιν
ἡ κεφαλὴ· καὶ γνώσι πάντες ὅτι ὡν κατη-
χῶν ἡμεῖς ἐδέν ἐσιν, ἀλλὰ φαίμεθα κὶ αὐ-
τὸς τὸν νόμον φυλάσσων.

25. Περὶ ἡμῶν πεπιτσοῦσιν ἰδιῶν ἡμεῖς
ἐπετίλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοῖσιν τηρεῖν
αὐτὰς, εἰ μὴ φυλάσσει αὐτὰς τὸ, τι εἰδω-
λόγηται, κὶ τὸ αἷμα, κὶ πνικθῆναι, κὶ πορνείαν.

26. Τότε ὁ Παῦλος ἀφ' αὐτῶν τὰς ἀν-
δρας, τῇ ἐχθρῆ ἡμέρᾳ σὺ αὐτοῖς ἀγνί-
στεις εἰσήγαγε τὸ ἱερόν, ἀφ' ἡμέραν πλὴν ἐκ-
πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως ἃ
προσώλεχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ
προσφορά.

27. Ὡς ἡμεῖς ἀπέπαισιν ἡμέρας σωτελεῖσθαι,
οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰσθαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν
κύ

- ἐν τῷ ἱερῷ, σωέχοι πάντας τὸ ὄχλον, καὶ
 ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν·
- 28 Κραζόντες· Ἄνδρες Ἰσραηλίται, βοηθεῖ-
 τε ἕτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ καὶ ἔλαβεν καὶ ἔ-
 νόμος ἐστὶ τόπος τέσσα πάντας πανταχῶς δι-
 δάσκων ἐπι τε καὶ Ἑβραίων εἰσηγαγὼν εἰς τὸ
 ἱερόν, καὶ κηροῖναι τὸ ἄγον τόποι τῆτοι.
- 29 (Ἦσαν γὰρ θεωρηκότες Τρόφιμος τὸ
 Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον
 ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσηγαγὼν ὁ Παῦλος·)
- 30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, ἐβλήθη σω-
 δρομὴ καὶ λαῶν· καὶ ἐπιλαβόμενοι καὶ Παῦλος,
 εἴληγον αὐτὸν ἔξω καὶ ἱερῶ· καὶ δούλων ἐκλεί-
 θησαν αἰθύρα.
- 31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκλείναι, ἀνέστη φα-
 σις τῶν χιλιάρχων τῆσ ἀείρης ὅτι ὅλη συγκέχυ-
 ται Ἱερουσαλήμ.
- 32 Ὅς ἐξαυτῆσ ὠρῶσα λαβὼν σρακώτας καὶ
 ἐκατόνταρχος, κατέδραμον ἐπ' αὐτῆσ. Οἱ
 δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον καὶ τῆσ σρακώτας,
 ἐπαύσαντο τυπῶναι τὸν Παῦλον.
- 33 Τότε ἐξήρισεν ὁ χιλίαρχος ἐπιλαβέσθαι αὐ-
 τῶν, καὶ ἐκέλευσεν δεῖναι αλύσει δυνάτι· ἐ-
 ἰκωθάνεσσι τίς αὐτῶν εἴη, καὶ τί ἐστι πεποιηκῶσ.
- 34 Ἄλλοι δὲ ἄλλοι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ
 διωάμεσθαι δὲ γινῶναι τὸ ἀσφαλὲσ ἀφ' ἧσ
 θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄμαχ αὐτὸν εἰς τῆσ
 παρεμβολίῳ.

35 Ὅτε ἢ ἐχλυέθη ἐπιτῆς ἀναδοθμῆς, σω-
 ἔβη βασιάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
 ἀφ' ἧ βίαν ἔ'οχλα·

36 Ἡ κολέθη γὰρ τὸ πλῆθος ἔ'λαῦ κρίζον·
 Αἶρε αὐτόν.

37 Μέλλων γε εἰσάμαθ' εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ
 Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἐξισί μοι εἰ-
 πῆν ἡ ὥσθς σε; Ὁ δ' ἔφη· Ἐκλιωτὶ γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπλιος ὁ ὥσθς τέτων τῶν
 ἡμερῶν ἀναστατώσας ἐξ ἀγαγῶν εἰς τὴν ἔρη-
 μὸν τῆς τετρακιχλίς ἀνδρας τῶν σικαρίων;

39 Εἶπε δ' ὁ Παῦλος· Ἐγὼ ἀθηναῖος μὲν
 εἰμι Ἰσδαῖος· Ταρσῶς, τῆς Κιλικίας ὅσθς
 ἀσήμε πόλεως πολίτης. δέομαι δέ (εὐ) ἐπι-
 τρεψόν μοι λαλήσασθαι ὥσθς τὸ λαόν.

40 Ἐπιτρέψαμι δ' αὐτῷ, ὁ Παῦλος ἔσθς
 ἐπὶ τῶν ἀναδοθμῶν κατίσθσε τῇ χρεὶ τῶν
 λαῶν πολλῆς ἢ σιγῆς γλυομηδῆς, ὥσθς φά-
 νησι τῇ Ἐβραϊδὶ ἀφ' ἀλέκτω, λέγων·

Κεφ. κβ'. 22.

1 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ
 με τῶ ὥσθς ὑμῶς νῦν ἀπολογίας·

2 (Ἀκούσαθες δ' ὅτι τῇ Ἐβραϊδὶ ἀφ' ἀλέκτω
 ὥσθς φάνη αὐτοῖς, μάλλον παρέχον ἡσυ-
 χίαν· καὶ φησιν)

3 Ἐγὼ μὲν εἰμι ἀθηρ Ἰσδαῖος, γλυομηδῆς
 ἐν Ταρσῶ τῆς Κιλικίας, ἀθηρ τετραμηδῆος
 δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὥσθς τῆς πόδας

Χ Γαμα-

- Γαμαλιήλ, πιπασδούμῳ κὶ ἀκρίβειαν
 ἔπατρῶν νόμου, ζηλωτῆς ὑπάρχων ἔ-
 Θιῦ, κατῶς πάντες ὑμεῖς ἐστὶ σήμερον·
- 4 Ὅς ταύτῃ κ' ἴδὼν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου,
 δεσμώων κὶ ᾠθηθῶν εἰς φυλακὰς ἀν-
 δρας τε κὶ γυναικῶν,
- 5 Ὡς κὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, ἐπ' αὐτὸ τὸ
 πρεσβυτέριον παρ' αὐτῶν κὶ ἐπιστολὰς δεξά-
 μῳ πρὸς τὰς ἀδελφούς, εἰς Δαμασκὸν
 ἐπορεύομην, ἄξιον κὶ τὰς ἐκείσε ὄντας, δε-
 δεμμένους εἰς Ἱερουσαλήμ, ἵνα πιμωρηθῶσιν.
- 6 Ἐχθρὸς δὲ μοι πορεύομῶν ἐἰργίζοιμὲν τῇ
 Δαμασκῷ πρὸς μεσημβρίαν, ἐξαίφνης ἐκ ἔ-
 ἔρανος πρὸς ἀσπράψαι φῶς ἰκανὸν πρὸς ἐμέ·
- 7 Ἐπίσσι τε εἰς τὸ ἔδαφον, κὶ ἤκουσα φωνῆς
 λεγούσης μοι· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις;
- 8 Ἐγὼ ἰὼν ἀπεκρίθην· Τίς εἶ Κύριε; Εἶπέ τε
 πρὸς με· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν
 σὺ διώκεις.
- 9 Οἱ ἰὼν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἰθά-
 σαντο, κὶ ἔμφοβοι ἐχθρόντο· ἔ ἰ φωνὴν ὅτι
 ἤκουσαν ἔ λαλῶντός μοι.
- 10 Εἶπον δὲ· Τί ποιήσω Κύριε; Ὁ ἰὼν Κύ-
 ρι εἶπε πρὸς με· Ἀναστὰς πορεύε εἰς Δα-
 μασκὸν· καὶ ἐκεῖ σοι λαληθήσεται ὅτι πάντα
 τῶν αὐτῶν πέπρακται σοι ποιῆσαι.
- 11 Ὡς ἰὼν ἐκθέσθαι ἐπεσον, ἀπὸ τῆς δόξης ἔ φωτὸς
 ἐκέκυσεν, χροαγωγέμενος ὑπὸ τῷ στυγίῳ μοι,
 ἦλθον εἰς Δαμασκὸν·

12 Ἀνα-

- 12 Αναστάς δὲ ἵς, ἀνῆλθ' εὐσεβῆς κ' ἵ τ' ἰσ-
μοι, μαρτυρέμεθα ὑπὸ πάντων τ' κεραι-
κέντων Ἰουδαίων,
- 13 Ἐλθὼν πρὸς με κ' ἐπιστὰς εἶπέ μοι· Σαῦλ
ἀδελφε, ἀνάβλεψον. Καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.
- 14 Ὁ ᾧ εἶπε· Ὁ Θεὸς τ' πατέρων ἡμῶν πρῶ-
εχλείσασέ σε γινῶμαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, κ' ἵ
ἰδεῖν τ' δίκαιον, ἔ ἀκῆσαι φωνῶν ἐκ τ' σῆ-
μαίμεθα αὐτοῦ.
- 15 Ὅτι ἔση μάρτυς αὐτοῦ πρὸς πάντας ἀ-
θρώπους ὧν ἑώρακας κ' ἤκουσας.
- 16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι, κ' ἵ
ἀπόλυσαι τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλεσά-
μεθα τὸ ὄνομα τ' Κυρίου.
- 17 Ἐγένετο δὲ μοι ὑποσπρέψασθε εἰς Γερουσα-
λήμ, κ' πρὸς ἀρχιερεῖς με ἐν τῷ ἱερῷ, γινέ-
σθαι με ἐν ἐκείνῳ.
- 18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγειν ἄ μοι· Σπῦσον, κ' ἵ
ἔξελθε ἐν τάχῃ ἐξ Ἰερουσαλήμ· διότι ἐ πρῶ-
δέξονται σου τ' μαρτυρίαν πρὸς ἐμῶν.
- 19 Καὶ γὰρ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίσταν ὅτι
ἐγὼ ἡμῶν φυλακίζων κ' δέραν κ' τὰς στω-
αρχαῖς τὰς πισθούσας ἐπὶ σε.
- 20 Καὶ ὅτε ἐξεχῆν τὸ αἷμα Στεφάνου τ' ἵ
μάρτυρός σου, κ' αὐτὸς ἡμῶν ἐφεστῶς, κ' ἵ
στωδουκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, κ' φυλάσ-
σων τὰ ἱμάτια τ' ἀναιρέντων αὐτόν·

- 21 Καὶ εἶπε πρὸς με· Πορεύε· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποσελῶ σε.
- 22 Ἦκουσιν ὃ αὐτῷ ἀκριτέως ἔλογισεν, καὶ ἐπήρασαν τὸ φωνῶν αὐτῶν, λέγοντες· Αἴρε δὲ τὸ γῆς τὸ σοῦτον· ἔγδ' κρηθήκησιν αὐτὸν ζῶν.
- 23 Κραυγαζούστων ὃ αὐτῶν, ἐρίπλίντων τὰ ἰμάτια, καὶ κρηνοῦστων βαλλόντων εἰς τὸ αἶμα,
- 24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χελεύαρχος ἀγορευαί εἰς τὴν παρεμβολήν, εἰπὼν μάλιστα ἀνελάξασθαι αὐτὸν· ἵνα ἐπιγῶν δὲ ἦν ἀπίαν ἔτιως ἐπιφώνων αὐτῷ.
- 25 Ὡς ὃ προέτενον αὐτὸν τοῖς ἰμάσι, εἶπε πρὸς τὸ ἐστῶτα ἰκαθύναρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἀνθρώπου Γωμοῦ ἐκκαθέκρετον ἔξουσι ὑμῖν μαστίξιν;
- 26 Ἀκίστας ὃ ὁ ἰκαθύναρχος, προσελθὼν ἀπήγγελε τῷ χελεύαρχῳ, λέγων· Ὅρα ἡ μέγας ποιεῖν· ὅγδ' ἀνθρώπου ἔστ' Ἐρωμοῦ ἐστ'.
- 27 Προσελθὼν ὃ ὁ χελεύαρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι, εἰ σὺ Ἐρωμοῦ εἶ; Ὁ ὃ ἔφη· Ναί.
- 28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χελεύαρχος· Ἐγὼ πολλὰ κεφαλαῖα τὴν πολίειαν ταύτῃ ἐκτεταμένω. Ὁ ὃ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ ὃ καὶ γεγύνημαι.
- 29 Εὐθέως οὐκ ἀπίσησαν ἀπ' αὐτῷ οἱ μέλλουσαι αὐτὸν ἀνελάξαι. καὶ ὁ χελεύαρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνῶν ὅτι Ἐρωμοῦ ἐστ', καὶ ὅτι ἡ αὐτὸν δεδεκώς.
- 30 Τῇ ὃ ἐπαύριον βελομήδης γυναικὶ ἀσφαλές, τὸ πικρήγορεϊ) ὡρῶν τὸ Ἰουδαίων, ἵλυσιν αὐτὸν δὲ τὸ δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσε ἰλθεῖν τὸς

τὸς δὲ χειρεῖς καὶ ὅλοι τὸ σινδριον αὐτῶν· ἔκρηται γὰρ τὸ Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτὰς.

Κεφ. κγ'. 23.

1 Ἀντίστας ἦ ὁ Παῦλος τῷ σινδριῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάση συνδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἀπὸ νεότητος ἕως ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ δὲ χειρῶν Ἀνανίας ἐπίταξεν τοῖς παριστώσιν αὐτῷ τὴν πλῆξιν αὐτῷ τὸ σῆμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπληξέ με μέλλει ὁ Θεὸς, τοῖς κρησθιαμίαι· καὶ σὺ κείνη κρίνον με κατὰ τὸ νόμον, καὶ ὡς ἄνομον κολούεις με τύπληξ;

4 Οἱ ἄλλοι παριστώτες εἶπον· Τὸν δὲ χειρῶν εἶς Θεὸς λοιδορεῖς;

5 Ἐφῆτε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδην, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν δὲ χειρῶν· γέγραπται γάρ· Ἀρχαῖοι εἰσὶν λαοὶ (καὶ οὐκ ἐρεῖς κρησθιαμῶν).

6 Γινέσθαι ἦ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶ σαδδουκαίων, τὸ ἄλλο φαρασαίων, ἐκράξεν αὐτῷ τῷ σινδριῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ φαρασαῖος εἰμι, ἕως φαρασῶν· ἀπὸ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τῷτο ἦ αὐτῷ λαλήσασθαι, ἐχρῆσθαι τοῖς φαρασαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων· ἔειχθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἀγγελον, μήτε πνεῦμα·

Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογεῖτε τὰ ἀμφοτέρω.

- 9 Ἐγὼ δὲ ἤκουσα κραυγὴν μεγάλην καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς ἔτι μέρους τῶν φαρισαίων διεμάχηθη, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εἰς ἡμᾶς οὐδὲν ἀνόμιμον ἐστὶν ἐπιτελεῖν ταῦτα· εἰς τὸ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχεῖσθε.
- 10 Πολλῆς δὲ ἡθομιλίας γένεσθαι, ἀλαβηθεῖς ὁ χιλιάρχος μὴ ἀφαιστανῆ ὁ Παῦλος ὑπὸ αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ σπέρδουμεν κραβαθὸν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσης αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.
- 11 Τῇ δὲ ἐπιέσει νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κούριος εἶπε· Θάρσει Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ πρὸς ἡμᾶς εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔτι σε δεῖ καὶ εἰς Ρώμην μαρτυρῆσαι.
- 12 Γενομένης ἡμέρας, πρὸς ἡμέρας ἕξις Ἰουδαίων συστροφῶν, ἀντιμαρτύρωσαν ἰαυλῆς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως ἂν ἀποκλείνωσι τὸν Παῦλον.
- 13 Ἦσαν δὲ πολλοὶ πρὸς αὐτὸν οἱ ταύτην τὴν σιωπῆσαν πεποιηκότες.
- 14 Οἷππες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον· Ἀναθήματα ἀντιμαρτύρωσαν ἰαυλῆς, μηδεὶος γένεσθαι ἕως ἂν ἀποκλείνωμεν τὸν Παῦλον.
- 15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσαιτε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ σωτηρῷ ὅπως αὔριοι αὐτὸν κραβαθῶν γῆ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντες ἀφαιστανῆ

ἀφαι-

- ἀκρεβίστερον τὰ σφεί αὐτῆ· ἡμεῖς δὲ, σφῆ εἰργίσαι αὐτὸν, ἔτοιμγοῖ εἰς μὲν εἰς ἀνελεῖν αὐτόν.
- 16 Ἀκύσας ᾧ ὁ υἱὸς τῆ ἀδελφῆς Παῦλος τὴν ἐνεδραν, ὡς ἀγαθὸν μὲν εἰς εἰσιλθῆν εἰς τὴν παρεμβολῶν, ἀπήγγελε τῷ Παύλῳ.
- 17 Προσκαλεσάμενος ᾧ ὁ Παῦλος εἶνα τὸν ἐκαστοῦ ἀρχῶν, ἔφη· Τὸν νεανίαν τῆτοι ἀπαγαγε σφῆς τῆ χιλίαρχου· ἔχῃ γάρ ἡ ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.
- 18 Ὁ μὲν εἰς ὡς ἀγαθὸν αὐτὸν ἤγαγε σφῆς τῆ χιλίαρχου, καὶ φησιν· Ὁ δεσμῖος Παῦλος προσκαλεσάμερός με ἠρώτησε τῆτοι τῆ νεανίαν ἀγαγεῖν σφῆς σε, ἔχοντά τι λαλήσαι σφῆ.
- 19 Ἐπιλαβόμενος ᾧ τῆ χηρὸς αὐτῆ ὁ χιλίαρχος, εἰ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐκωλύσεν τῆ· Τί εἰσιν ὁ ἔχῃς ἀπαγγεῖλαι μοι;
- 20 Εἶπε δὲ· Ὅπ οἱ ἰσθαῖοι σωθήναι εἰς ἐρωτησά σφῆ ὅπως αὐριοι εἰς τῆ συνέδριοι καὶ ἀγαγῆς τῆ Παῦλον, ὡς μέλλοντες ἡ ἀκρεβίστερον πωλύναι σφῆ αὐτῆ.
- 21 Σὺ εἰ μὴ πρῶτῆς αὐτοῖς· ἐνεδρῶσαι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πολέως τεσσαράκοντα, οἵπινες ἀνεθεμέτισαι ἰαυτῆς μήτε φαρεῖν μήτε πεινῆ εἰς εἰς ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἔτοιμγοῖ εἰσι, σφῆ δεχόμενοι τῆ ἀπὸ σφῆ ἐπαγγελίαν.
- 22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, ὡς ἀγαθὸν μὲν ἐκλαλήσαι ὅτι ταῦτα ἐμφάνισσε σφῆς με.

- 23 Καὶ παραιτασάμενος δύο πιάς τ' ἰκα-
 ζοῦσάρχων, εἶπεν· Εἴτοιμάσατε σραϊκώτας Δίφ-
 κροσίους, ὅπως πορεύωσιν ἕως Καισαρείας,
 καὶ ἰπταῖς ἐβδομήκησι, καὶ δεξιολάβους Δίφ-
 κροσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τ' ἑκτῆς·
- 24 Κτήνη τε ὠρῶσῃσιν, ἵνα ἐπιβιβάσασθαι τὸ
 Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸ ἡγεμόνα.
- 25 Γράψας ἐπιστολῶν παρέλεχσαν τὸ τύπον
 τῆτον·
- 26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι
 Φήλικι χαίρειν.
- 27 Τὸν ἄνδρα τῆτον συλληφθέντα ὑπὸ τ' Ἰου-
 δαίων, καὶ μέλλοινα ἀναρῆσθαι ὑπ' αὐτῶν,
 ἐπιστὰς σὺν τῷ σραϊκώτῳ ἐξελόμενον αὐ-
 τὸν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.
- 28 Βελόμητος ἡ γυνὴ καὶ αἰτία δι' ἣν
 ἐνεκάλει αὐτῷ, κρατήσατον αὐτὸν εἰς τὸ
 σινέδριον αὐτῶν.
- 29 Οἱ δὲ ἄρον ἐγκαλέσαμεν παρὶ ζητημάτων
 τῶν νόμων αὐτῶν, μηδὲν ἡ ἄξιον θανάτου ἢ
 δεσμῶν ἐκλήμα ἔχοινα.
- 30 Μηθυθείσης δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸ ἄνδρα
 μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τ' Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἐπεμ-
 ψα παρὸς σε ὠρῶσθαι καὶ τοῖς κρατησ-
 τοῖς λέγειν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σῆ. Ἐῤῥωσο.
- 31 Οἱ μὲν οὖν σραϊκώτα καὶ τὸ Δίφκροσιμί-
 νον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸ Παῦλον, ἤγαγον
 Δίφκροσίους εἰς τὸ Ἀνίκρατιδα.

- 32 Τῆς ἑπαύρου ἐλάσσης τὴς ἰπταῖς πο-
ρθεῖσθαι σὺ αὐτῷ, ἐπέσρεψαν εἰς τὴν
παρεμβολῶν.
- 33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ
ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστη-
σαν καὶ τῷ Παύλῳ αὐτῷ.
- 34 Ἀναγνὼς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπιρωήσας ἐκ
ποίας ἰπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ
Κιλικίας·
- 35 Διακέσσομαι (ε, ἔφη, ὅταν ἔοι κατήγοροί
(ε ὡς ἀρχαῖον). Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ
πρῶτῳ ἔχειν Ἡρώδης φυλάσσειν.

Κεφ. κδ'. 24.

- 1 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κρατέσθαι ὁ ἀρχιερεὺς
Ἀνανίας μὲν τὸν πρῶτον, καὶ ῥήτο-
ρος Τερτύλλος πρὸς οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ
ἡγεμόνι καὶ τῷ Παύλῳ.
- 2 Κληθέντων δὲ αὐτῶν, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ
Τερτύλλος, λέγων·
- 3 Πολλῆς εἰρήνης τυχεύοντες διὰ τῶν, ἐκα-
θερωματῶν γενομένων τῷ ἔθνει τάττω διὰ τῆς
σῆς ἀρετοῦς, πάντη τε ἔπειτα καὶ ἀποδεχό-
μεθα, κράτιστε Φήλιξ, μὲν πάσης εὐχαριστίας.
- 4 Ἴνα δὲ μὴ ἐπὶ πολέον σε ἐγνώπω, πα-
ρακαλῶ ἀκροῦσά σε ἡμῶν σιωπῶνως τῆς σῆς
ἐπιφκείας.
- 5 Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τῶν λοιμῶν, καὶ κί-
νῶνται σὺν πάνσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς καὶ τῷ
οἴκῳ-

οικουμένην, προστάτην τι τῷ Ναζω-
ραίων αἵρέσεως,

6 Ὅς καὶ τὸ ἱερόν ἐπέρασε βεβηλώσας, ὃν ἐ-
κράτησα μὲν, καὶ κατὰ τὸ ἡμέτερον νόμον ἠτε-
λήσαμεν κρίνειν.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλιάρχος, μετὰ
πολλῆς βίας ἐν τῷ χερῶν ἡμῶν ἀπήγαγε·

8 Κιλούσας τὰς κληθῆρας αὐτῷ ἔρχεσθαι
ἐπί σοι· παρ' ἧς διωκτῆρα αὐτὸς ἀνακρίνας
πρὸς πάντων τύτων ἐπιγινώσκων ὡς ἡμεῖς
κλιτηγοῦμεν αὐτῷ.

9 Σωθέντι δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες
ταῦτα ἕτως ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, ἰδύσασί τε αὐ-
τῷ ἡμεῖς λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα
σε κρατῆν τῷ ἔθνει τύτῳ ἐπιστάμενος, ἄθυ-
μότερον τὰ πρὸς ἡμαῖς ἀπολογῆσαι·

11 Διωκόμενος δὲ γινώσκων ὅτι ἔπλεως ἐσὶ
μοι ἡμέρας ἢ δεκάδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην πρὸς
κινῆσαν ἐν Ἱερουσαλήμ.

12 Καὶ ἔτε ἐν τῷ ἱερῷ δῖρόν με πρὸς πικρὰ
ἀφλεγόμενος, ἢ ἐπισύστασι ποιῆσαι ὄχλος,
ἔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ἔτε κατὰ τὴν πόλιν·

13 Οὕτε ἐβλάστησα δύνασται πρὸς ὧν ἡμῶν
κλητηγοῦσίν με.

14 Ὁμολογῶ δὲ ταῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἡμῶν
λέγουσιν αἵρεσιν, ἔτω λατρεύω τῷ πα-
τρὶ ὡς Θεῷ, πιστεύων πάντα τοῖς κατὰ τὸ νό-
μον

- μον κὶ ἐν τοῖς παροφθίταις γεγραμμέναις·
- 15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸ Θεῖον, ὡς κὶ αὐτοὶ ἔτι
 παροφθίται, ἀνάστασιν μέλλειν ἕσθαι νε-
 κρωῖν, δικαίων τε κὶ ἀδίκων.
- 16 Ἐν τῷ τῷ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπέσκοπον
 σωείδησιν ἔχων παρὰ τὸ Θεῖον κὶ τὰς ἀνθρώ-
 πους ἀδικούντων·
- 17 Δι' ἐτῶν ἧ' ὑπερόπλων παρεχρόμην ἐλεη-
 μωσύας ποιῶσιν εἰς τὸ ἔθνος μου κὶ παροφ-
 θίταις.
- 18 Ἐν οἷς ἄρον με ἠγνισμῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
 ἔμην ὄχλος, ἔδὲ μὲν Ἰουδαῖοι, πῖες δὲ τὸ
 Ἀσίας Ἰουδαῖοι.
- 19 Οὐδὲ ἔδὲ ἐπὶ σὺ παρεῖναι, κὶ κηρύττειν
 εἰ πὲρ ἔχειν παρὰ με.
- 20 Ἡ αὐτοὶ ἔτι εἰπάτωσαν εἰ πὲρ ἄρον ἐν
 ἐμοὶ ἀδικημάτων, γὰρ ἐμὲ ἐπὶ τῷ σωείδησιν,
- 21 Ἡ δὲ παρὰ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἔκραξα
 εἰς αὐτοὺς· Ὅτι παρὰ ἀναστάσεως νεκρῶν
 ἐγὼ κηρύττω σήμερον ὑφ' ὑμῶν.
- 22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φηλιξ ἀνεβόλετο
 αὐτὸς, ἀκροβύστερον εἰδὼς τὰ παρὰ τὸ ἴδον,
 εἰπὼν· Ὅταν Λυσίας ὁ χεῖραρχος κληθῆ,
 ἀγγεῖλαι ταῦτα κατ' ὑμῶν.
- 23 Διαβασάμενος τε τὰ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν τηρεῖ-
 σθαι τὸ Παῦλον, ἔχων τε ἀνεσις, κὶ μηδένα
 κωλύειν τὸ ἴδων αὐτὸς ὑπερέειν, ἢ παροφθί-
 ται αὐτῶν.

- 24 Μείζα ἡμέρας πιάς ὠθρα γυόμυρ ὁ Φῆλιξ σὺ Δρυσίλλη τῇ γυναικὶ αὐτῆ ἔση Ἰυδαία, μείπιμψαῖ τὸ Παῦλον, κῆ ἤκασεν αὐτῆ ὡεὶ τὸ εἰς Χριστὸν πίστεως.
- 25 Διαλεγομύς ἡ αὐτῆ ὡεὶ διαμαοσωῆς κῆ ἐκρεσίαις ἔ τὸ κρείμαλ ἔ μέλλονι ἔσεσται, ἔμφοβῶ γυόμυρ ὁ Φῆλιξ ἀπεκρέθη· Τὸ νῦν ἔχον πορσίς· κμαρὸν ἡ μετλαβὸν μείπικαλίεσμά σε·
- 26 Ἄμα ἡ κῆ ἐλπίζων ὅτι χρέματὰ δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ ἔ Παύλῳ, ὅπως λύση αὐτὸν· διὸ κῆ πυκνότερον αὐτὸν μείπιμπόμυρ, ὡμίλη αὐτῷ.
- 27 Διεύκας ἡ πωληρωθείσης ἔλαβε ἀφ᾽ ὄχθον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆσον· θέλων τε χείρας κατὰθέσ τῶς Ἰυδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸ Παῦλον ἀδεμύον.

Κεφ. κς. 25.

- 1 Φῆσ ὡεὶ ἰπτοῶς τῇ ἰπαρχίᾳ, μὲ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.
- 2 Ἐπιφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ δρχιερός κμαὶ οἱ ὡσῶτοι τὸ Ἰυδαίων κῆ ἔ Παύλῳ, κῆ παρηγάλεν αὐτὸν,
- 3 Αἰτύμμοι χείρεν κατ' αὐτῆ, ὅπως μετπιμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ· εὐείδρασ ποιῶντες ἀνιλεῖν αὐτὸν κῆ τὸ ὄδον.
- 4 Ὁ μὲν ὡεὶ Φῆσ ἀπεκρέθη τηρέσθ τὸ Παῦλον

Παῦλοι ἐν Καισαρίᾳ, ἑαυτοὶ δὲ μιᾷ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

5 Οἱ οὖν δυνάστες ἐν ὑμῖν, φησὶ, σὺ ἄνομος εἶ, ἔπιπες ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κρινεὶς αὐτὸν.

6 Διατριψάς δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλήρεις ἢ δέκα, κρινόμενος ἐν Καισαρίᾳ, τῆ ἰππικῆς ἐκείνης ἐπιβήσας ἐπὶ τῆ βήμας, εὐλόγησε τὸν Παῦλον ἀχθόμενος.

7 Πανορθομύτης δὲ αὐτῷ, ἐτίμησεν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων κρινομένους Ἰουδαίους πολλὰ καὶ βαρῆα αἰτήματα φησὶς καὶ τὸν Παῦλον, ὅτι οὐκ ἴχουσι ἀποδείξαι.

8 Ἀπολογουμένων αὐτῷ, ὅτι ἐπιήκει τὸ νόμιμον τῶν Ἰουδαίων, ἔτι ἐκ τῶν ἱερῶν, ἔτι ἐκ τῶν Καισαρῶν πᾶσαν.

9 Ὁ Φῆς δὲ τοῖς Ἰουδαίοις ἤλων χεῖρας κρινόμενος, ἀποκρίθεις τῷ Παύλῳ ἐπιτίθει ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων ἀποδείξαι, εἰ μὴ οὕτως ἔτι κρινόμενος ἐπὶ ἡμῶν;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τῆ βήμας Καισαρῶν ἐστὶς ἡμῖν, ἔμει δὲ κρινόμενος Ἰουδαίους ἔτι ἐκ τῶν ἱερῶν, ὡς καὶ σὺ κρινόμενος ἐπιτιμώσας.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδίκων ἐστὶν ἀξιόλογον κρινόμενος ἐπὶ τῶν ἱερῶν, ἔτι ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων ἀποδείξαι, εἰ μὴ οὕτως ἔτι κρινόμενος ἐπὶ ἡμῶν. Καίσαρος ἐπιτιμώσας.

12 Τότε ὁ Φῆς συλλαλήσας μετὰ τῶν συμβουλῶν,

βυλίς, ἀπεκρίθη· Καίσαρος ἐπικέκλησται·
ἐπὶ Καίσαρος πορεύσῃ.

13 Ἡμερῶν ᾗ διαγυρομένων Ἰνῶν, Ἀγρίπ-
πας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερονίκη καλιώτησαν εἰς
Καισαρίαν, ἀπαπόμφοι τῷ Φῆσιν.

14 Ὡς ᾗ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ
Φῆς τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο πᾶ καὶ τῷ Παῦ-
λον, λέγων· Ἀνὴρ ἦς ἐστὶ καβαλελεμμό-
υπὸ Φήλικῷ δέσμιῷ,

15 Περὶ ᾗ, γυρομύς μὲ εἰς Ἱεροσόλυμα,
ἐνεφάνισα οἱ δόχαιρες καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῷ
Ἰουδαίων, αὐτόμφοι κατ' αὐτῷ δίκῃ.

16 Πρὸς ᾗ ἀπεκρίθῃ, ὅτι σὺκ' ἐστὶ ἔθος Ῥω-
μαίοις χαρίζεσθαι ἵνα ἀνθρώπον εἰς ἀπό-
ληαν, πρὶν ἢ ὁ κατήγορός μὲ καὶ πρὸς πῶν
ἔχει τὸς κατηγορίας, τόπον τε ἀπολογίας λά-
βοι παρ' ᾗ ἐγκλήματι.

17 Σωελθόντων ἔν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβο-
λῶ μηδεμίαν ποιησάμεν, τῇ ἐξῆς καθ-
ίστας ἐπὶ ᾗ βήματι, ἐκείλυσσα ἀχθῶμα
τῷ ἀνδρα.

18 Περὶ ᾗ πατέρες οἱ κατήγοροι ἐδεμίαν
αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπειόσθι ἐγώ·

19 Ζητήματα δέ ἵνα παρ' ᾗ ἰδίαις δεισιδαι-
μονίας εἶχον παρὸς αὐτὸν, καὶ παρ' ᾗ πινῷ Ἰησοῦ
πυθνητότῃ, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορέμεν ᾗ ἐγώ εἰς πῶν παρ' ᾗ τῶν
ζήτησι, ἔλεγον εἰ βύλοιθ πορεύεσθαι εἰς
Ἱερου-

ἱερουσαλήμ, καὶ κῆ κολιῶσα ἐπὶ τῆς τῆς.

21 Τῷ ἰ Παύλῳ ἰπιγλισαμῶν τικθῶα
αὐτὸν ἰς τῶν ἰ Σιδῶν ἰ γαλιλι, καί-
λῶσα τικθῶα αὐτὸν, ἰως ἰ πιμψῶ αὐτὸν
ἐπὶ Καίσαρα.

22 Ἀχιππας ἰ ἐπὶ τὸ Φῆσι ἰ φη· Εὖ-
λόμῳ κῆ αὐτὸς ἰ ἀνθρώπῳ ἀκῶσα. Οἱ δὲ
Λύκοι, φησι, ἀκῶσα αὐτῷ.

23 Τῆ οὐ ἰπαύροιο ἰ λῶσι ἰ ἰ Ἀχιππας
κῆ τὸ Βερνίκης μῶ πικθῶα φασίας, κῆ
ἰσὶ λῶσι τῶν ἰ ἀκροαίεροι σῶ τῆ τῶν
χλιῶσι, κῆ ἀνδράσι τῶν ἰ ἰξοχῶ
ἰσι τὸ πύλιος, κῆ κολιῶσι ἰ ἰ Φῆσι,
ἰ χῆ ἰ Παύλῳ.

24 Καὶ φησι ἰ Φῆσι· Ἀχιππας βασιλεῦ,
κῆ πάντες οἱ συμπαρόντες ἰ μῶν ἀνδρες, ἰω-
ρεῖτε τῶν ἐπὶ ἰ πῶν τὸ πλῆθῳ τὸ ἰ-
δαῖον σῶι τῶν μῶ ἰ τῆ ἰεροσολύμοις ἰ σῶ-
δαῖον, ἰ πῶσι μῶ μῶ δῆν ζῆν αὐτὸν μακί π.

25 Εἰγὼ ἰ κῆ λαοῦ μῶ μῶ μῶ ἀξιοι ἰ κῆ-
νάτῳ αὐτὸν πιπταχῶα, κῆ αὐτῷ δὲ τῶν
ἰπιγλισαμῶν τὸ Σιδῶν, ἰ κῆ πῶ
πῶ αὐτὸν.

26 Περὶ ἰ ἀσφαλῆς π κῆ ψῶα τῶν κῆ-
εἰν σῶ ἰχω. διὸ κῆ ἰ αὐτὸν ἰ φῶ
ἰ μῶν, κῆ μῶ ἰ πῶ τῶν βασιλεῦ Ἀχιπ-
πας, ἰ πῶ τὸ ἀνακρίσιος κῆ μῶ κῆ
κῆ ψῶα.

27 Ἄλογοι

27 Ἄλογοι γάρ μοι δοκεῖ, πίμπουσα δέσμοι, μὴ ἔσθαι κατ' αὐτῷ αἰτίας σημεῖον.

Κεφ. κς'. 26.

1 ἈΓείπωσας ᾧ πρὸς τὸ Παῦλον ἔφη· Ἐπι-
τρεπίειά σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγεται. Τότε ὁ
Παῦλος ἀπελογεῖτο, κλίνοντας τὸ χεῖρα·

2 Περὶ πάντων ὧν ἐκαλέσθη ὑπὸ Ἰουδαίων,
βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἤγησά μοι αὐτῶν μακρο-
ελοιο μίλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σὺ σήμερον·

3 Μάλιστα γνώσκω ὅτι σε πάντων τῶν κτ'
Ἰουδαίους ἐγὼν τε ἔζητημαίτων. διὸ δέομά
κει, μακροθύμως ἀκῦσά με.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν με τὴν ἐκ νεότητος,
τὴν ἀπ' ἀρχῆς γυνομένην ἐν τῷ ἔθνε μου ἐν
Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προγενέσκοιές με ἀνώθεν, (ἵαν θέλωσι
μαρτυρεῖν) ὅτι κτ' τὴν ἀκροβυστῆν αἵματος τῆς
ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα φαροσῶν·

6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας
ἐπαγγελίας γυνομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔσηκα
κρινόμενος·

7 Εἰς τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκλεινείᾳ
νύκτα ἔνήμερον λατρεῦον ἐλπίζε κραινατῆ-
σαι. ὡεὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλέσθη, βασιλεῦ
Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τίς ἀπίστον κρινεταί παρ' ὑμῖν εἰ ὁ Θεὸς
νεκρὸς ἐγγείρε;

9 Ἐγὼ μὲν εἶν' ἰδοῦσα ἐμαυτῶν πρὸς τὸ ὄνο-
μα

μα Ἰησοῦ τῷ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐσαοῖα
πράξαι.

- 10 Ὁ κὶ ἐποίησα ἐν ἱεροσολόμοις· ἐ πολλὰς
τῷ ἀγίῳ ἐγὼ φυλακῆς κατέκλεισα, τὴν
ἐξουσίαν τῷ δόχτειρίῳ ἐξουσίαν λαβὼν· ἀναιρε-
μένων τε αὐτῶν κατέλιψα ψῆφον.
- 11 Καὶ κτὶ πάσας τὰς σιναγωγὰς πολλαῖς
πικρῶν αὐτὸς, ἠνάγκασεν βλασφημεῖν,
θελοῦσώς τε ἐμμερόμην αὐτοῖς, ἐδίωκον
ἕως ἐ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.
- 12 Ἐν οἷς ἐ πορεύομην εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ'
ἐξουσίας κὶ ἐπιτροπῆς τῷ ἐξουσίῳ τῷ δόχτειρίῳ,
- 13 Ἡμέρας μίσης, κτὶ τὴν ὁδὸν εἶδον, βα-
σιλεῦ, ὑρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τῆς
ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς κὶ τὸς σὺν ἔμοι
πορεύομην.
- 14 Πάντων ἡ κατὰ πεισύνων ἡμῶν εἰς τὴν γλῶσσαν,
ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με, κὶ λέγουσαν
τῇ Ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με
διώκεις; σκληρὸν σοι πρὸς κέντρα λακκίζεις.
- 15 Ἐγὼ ἡ εἶπον· Τίς εἶ Κύριε; Ὁ ἡ εἶπεν·
Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.
- 16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, κὶ στήθι ἐπὶ τὰς πόδας
ταύτας· εἰς τὸ γὰρ ὠφθῆναι σοι, περιχέουσα δαί-
μονα ἐπὶ τὴν γῆν κὶ μέρη τῆς ἡγίας, ὥστε
ὁφθῆσθαι σοι·
- 17 Ἐξαιρέτητός σε ἐκ τῆς λαοῦ κὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς
ὅς νῦν σε ἀπεστέλλω,

18 Αἰνοῦντάς

- 18 Ἀνοίξαι ὀφθαλμούς αὐτῶν, ἵνα ἐπιστρέψωσι
 ἀπὸ σκοτίας εἰς φῶς, καὶ τὸ ἐξουσίας τοῦ Σα-
 τανᾶ ἐπὶ τὸ Θεὸν, ἵνα λαβῶσιν αὐτὰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν, καὶ κληροῦσιν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις,
 ὡς ἐστὶν τῆ ἐν ἐμοί.
- 19 Ὅτιν, βασιλεῦ Ἀγρίππαι, ἴσως ἐχθρο-
 μὲν ἀπὸ τῆς τῆς ἑβραϊκῆς ὀφθαλμοῦ
- 20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ παροῦσι καὶ Ἱε-
 ρουσολύμοις, εἰς πάντας τε τὴν χώραν τὴν Ἰου-
 δαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπήγγελλον μετὰ σοῦ,
 καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸ Θεὸν, ἵνα ἔσται τὸ μετὰ σοῦ
 ἔργον πρὸς ἀποστολῆς.
- 21 Ἐπειὶ τῶν μετὰ σοῦ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι
 ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπερῶντο ἀφαιρῆσαι σε.
- 22 Ἐπικυρίας οὐκ ἔτυχον τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ,
 ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκα, μαρτυρούμε-
 νοι μικρὰ τε καὶ μεγάλα, ἕθεν ἐκ τῶν λέγων
 ὧν τε οἱ παροῦσες ἐλάλησαν μετὰ σοῦ γί-
 νησθαι, καὶ Μωσῆος.
- 23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστός, εἰ παροῦσες ἐξ
 ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέγα καὶ καταγέλαστον
 τῶ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.
- 24 Ταῦτα ἡ αὐτῶ ἀπολογισμῶν, ὁ Φῶς τοῦ
 μεγάλης τῆς φωνῆς ἔφη· Μαίνη Παῦλε· πάλιν
 πολλά σε γράμματ' εἰς ματαίαν φειτρίπη.
- 25 Οὐδέ· Οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, φησὶ, κρείττε Φῶς-
 τε, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα
 ἀποφθίγγου.

16 Ἐπίσταται γὰρ πρὸς τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς οἰκὴν καὶ παρρησιαζόμενον λαλῶν λαοφάνει γὰρ αὐτοῖς ἡ τύπων ἐπίσημοι ἕδεν· ἔγερ ἐστιν ἐν γωνία πηρὸς ἀσφῶροι τῆτο.

27 Πισθίης βασιλεὺς Ἀγρίππαι τοῖς πρὸ φήταις; οἶδα ὅτι πισθίης.

28 Οὗ ἢ Ἀγρίππαι πρὸς τὸ Παῦλον ἔφη· Ἐὐλίγω με πείθεις Χριστιανὸν γνέσθαι.

29 Οὗ ἢ Παῦλον εἶπεν· Εὐζαίμιον αὐτὸς τῶ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγω ἐν πολλῷ ἔμνησι σε, ἀλλὰ καὶ πάντως τὸς ἀκούσας με σήμερον, γνέσθαι τοιούτους ὅπως καὶ ἐγώ εἰμι, παρκετὸς τὸ δεσμῶν τῆτων.

30 Καὶ ταῦτα ἐπὶ αὐτῷ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς ἐν ἡγεμῶν, ἢ τε Βιενίκη, καὶ οἱ συγκαθημέροι αὐτοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἕδεν θαυμάσιον ἄξιον ἢ δεσμῶν πρὸς ἀσφῶν ἀνθρώπων ἔτ.

32 Ἀγρίππαι ἢ τῶ Φίση ἔφη· Ἀπολεσθῆναι ἰδιώτῃ ὁ ἀνθρώπος ἔτ· εἰ μὴ ἐπικέκληθαι Καίσαρα.

Κεφ. κζ. 27.

1 Ὁ Σὺ ἢ ἐκείνη ἔδωκεν ἡμῶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδεν τὸν τε Παῦλον καὶ πιας ἑτέρους δεσμῶν ἐκατοντάρχῃ, ὀνόματι Ἰαλίῳ, ἀείρης Σιδασῆς.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυτίνῳ, μέλλον-

- μέλλοιτες πλεῖν τὸς κῆ ἢ Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὅτι ὁ σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχης Μακεδὸν Θεσσαλονικεύς.
- 3 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα. Φιλασθρόπως τε ὁ Ἰβλίς τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπίτρεψε ὡς φίλος πορεύεσθαι ἐπιμελείας τυχεῖν.
- 4 Καί κειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλόσσαμεν ἢ Κύθου, ἀφ' οὗ τὸς ἀνέμους εἶναι ἐσασίνας.
- 5 Τό, τε πύλαγον τὸ κῆ ἢ Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν ἀφ' ὑπεπλόσασίνας, κατήχθημεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.
- 6 Καί κει δὴ ὄραν ὁ ἐκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξάνδρινον πλεῖον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπιβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.
- 7 Ἐν ἰκαναῖς ἢ ἡμέραις βροχυντοῦντες, καὶ μόλις γηοόμενοι κῆ ἢ Κνίδον, μὴ ὡσεύτῃ ἡμᾶς ἔσῃ ἀνέμους, ὑπεπλόσσαμεν πρὸς Κρήτην καὶ Σαλμώνην.
- 8 Μόλις τε ὡρμηγόμενοι αὐτῶν, ἤλθημεν εἰς τόπον λιᾶ καλέμενον Καλὸς λιμένας, ὃ ἐστὶν ἐν πόλιν Λασσήα.
- 9 Ἰκανῶς ἢ χρόνος ἀφ' ἡσοόμενος, καὶ ὅτι ἤδη ἐπιτφραλὸς ἔσῃ πλοῦς, ἀφ' οὗ καὶ πρὸς νηείων ἤδη παρεληλυθῆναι, παρήει ὁ Παῦλος,
- 10 Λέγων αὐτοῖς ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μὴ ὑβρεως καὶ πολλῆς ζημίας ἔσῃ μόνον ἔσῃ φόρτου
καὶ

καὶ τὰ πλοῖα, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχῶν ἡμῶν μελλομένην ἰστοῦ τῶν πλῆθ.

- 11 Ὁ ἵκασθιταρχὸς τῆς κυβερνήτης καὶ τῆς ναυκλήρου ἐπέστητ' ἡμᾶς ἢ τοὺς ἄλλοις τῶν Παύλου λιγυρῶν.
- 12 Αἰδούμενοι ἡμᾶς λιμνὴν ὑπερῶν ἡμῶν ὡς ὡραχίμασι, οἱ πλείους ἰσχυρῶς ἀναχθῆναι καὶ κῆρυ, εἰ πως δύναιτο ὑπερῶν αὐτῶν εἰς Φοινίκην ὡραχίμασι, λιμνὴν τῆς Κρήτης βλίποισι καὶ Λίβα ὑπὸ καὶ Χῶροι.
- 13 Ὑποπνύσασθαι ἡμᾶς Νότον, δόξαίς τῆς αἰσθητικῆς κεραιῆς ἡμῶν, ἀρκῆς Ἄσσο περιλήγουσθαι τὴν Κρήτην.
- 14 Μείνῃ πρὸς ἡμᾶς καὶ αὐτῆς αἰετῶν τυφονικῶν, ὁ καλὸς ἡμῶν Εὐροκλυδῶν.
- 15 Συναρπασθῆναι ἡμᾶς τῶν πλοίων, ἔμην δυνάμει ἀποφθάλμῃ τῶν ἀνέμων, ἐπιδοίτις ἐφίρομεθα.
- 16 Νησίον δὲ ἡμῶν ὑπερῶν ἡμῶν καλὸν Κλαυδῶν, μέλις ἰχθύων ἀεὶ κεραιῆς ἡμῶν τὴν σκάφην.
- 17 Ἦν ἀρκῆς, βοηθείας ἰσχυρῶν, ὑποζωννύμενοι τὸ πλοῖον· φοβούμενοι τε μὴ εἰς τὴν Σύρην ἐκπίσωσι, χαλάσασθαι τὸ σκιῶν, ἔπως ἐφίροισι.
- 18 Σφοδρῶς ἡμᾶς ἡμῶν ἡμῶν, τῆ ἰσχύος ἐκβολῆς ἐπιδοίτις

- 19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχρησ ἔσδλω ἔ
 πλοῖσ ἐρρίψαμθ.
- 20 Μήτε ἕ ἡλίε, μήτε ἄσρων ἐπιφαστόλων
 ἐπὶ πλείονασ ἡμέρασ, χημῶνός τε εὖκ ὀλίγσ
 ἐπικημύε, λοιπὸν πειρηρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς
 ἔ σῶζεσθαι ἡμᾶς.
- 21 Πολλῆς ἕ ἀσιλίασ ὑπαρχέσθς, τότε σω-
 θεῖς ὁ ΠαῦλⓄ ἐν μίσθ αὐτῶν, εἶπεν· Ἐὸδ
 ρθ, ὦ ἄνδρες, κηπαρχήσωντός μθι, μὴ ἀ-
 ἄμασθ ἀπὸ τῆ Κρήτης, κερδῆσθῆτε ἔ ὕδρω
 ταύτλω κῆ ἔ ζημίαν.
- 22 Καὶ ταῦν παραινῶ ὕμῶς ἄσθμεῖν· ἀπ-
 βολῆ γδ ψυχῆς ὑδμῖα ἔσθαι ἐξ ὕμῶν, πλῶ
 ἔ πλοῖσ.
- 23 Παρέσθ γάρ μθι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγι-
 λⓄ ἔ Θεῦ ἔ εἰμι, ὦ κῆ λατρύω,
- 24 Λέγων· Μὴ φοβῆ Παῦλι· Καίσερεῖσε
 δεῖ ὠδασῆσθαι· κηῖ ἰδῆ, κηκαίρεσθῆ σθι ὁ
 Θεὸς παύσε τῆσ πλείονεσ μῆ σῆ.
- 25 Διὸ ἄσθμεῖτε ἄνδρες· πησ δῶ γδ τῶ Θεῷ
 ὅπ ἔ τωσ ἔσθαι κηθ ὄν τρέπον λιλάλησθῆ μθι.
- 26 Εἰσῆσθον δῆ ἵνα δεῖ ἡμῶς ἐκπικεῖν.
- 27 Ὡε σῆε πησαρσεκαυδεχῆτῆ ἰὺξ ἐηλόεθ,
 ἀσφερομῶν ἡμῶν ἐν τῶ Ἀδρία, κῆ μίσθ
 τῆ νυκτὸς ὑπινόνον οἱ ναῦτα πησασῆσθῆ ἵνα
 αὐτοῖσ χῶραν.
- 28 Καὶ βολίσσολεσ, ἄσρον ὀργμάεσ εἶκθσ· βεσχῶ
 ἕ ἀσθῆσῶλεσ, κῆ πάλιν βολίσσολεσ, ἄσρον
 ὀργμάεσ δεκαπέντε.

- 29 Φοβέμενοι τε μήπως εἰς τσαχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀσκύρας τέσσαρας, πύχοντο ἡμέραν γυῖαζ.
- 30 Τῶν δὲ ταυτῶν ζητέων φυγεῖν ἐκ τῶν πλοίων, ἐχαλασάντων ἔσκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, πρῶτα ὡς ἐκ πύργου μελλόντων ἀσκύρας ἐκείνῃν,
- 31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἐκβαίνοντι ἐν τοῖς σρακώταις· Ἐὰν μὴ ἔτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆσθε ἐ διώασι.
- 32 Τότε οἱ σρακῶται ἀπέκρησαν τὰ χοιτῆα τῆ σκάφης, καὶ εἴασον αὐτὴν ἐκπεσεῖν.
- 33 Ἄχρι ᾗ ἔμελλεν ἡμέρα γυῖαζ, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τσαφῆς, λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτῃ σήμερον ἡμέραν πρῶτα ἡμεῖς, ἄσπιθι ἀφελείτε, μηδὲν πρῶτα λαβόμενοι.
- 34 Διὸ πρῶτα καλῶ ὑμᾶς πρῶτα λαβεῖν τσαφῆς· τῆτο γὰρ πρῶτα ὑμετέρας σωτηρίας ἐπαρχή. ἔδενός γὰρ ὑμῶν. Τσιζ ἐν τῇ κίβητι πισεῖται.
- 35 Εἰπὼν ᾗ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ὀνόματι πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐδοῖν.
- 36 Εὐθυμοῖ ᾗ γυόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ πρῶτα λαβόμενοι τσαφῆς.
- 37 Ἦμερ ᾗ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ ἀφελείσθαι ἐδομηθησάντιζ.

38 Κορσάφεντες ἡ τροφῆς, ἐκέφιζον τὸ πλοῖον,
ἐμβαλλόμενοι τὸ σῖτον εἰς τὴ θάλασσαν.

39 Ὅτε ἡμέρα ἐχθύη, ἡ γλυῦ ἔσχε ἐπεγί-
νωσκον· ἐχλπον δὲ ἵνα κατενόησιν ἔχοντα αἰ-
μαλόν, εἰς ὃν ἐβυλόσαντο, εἰ διώσαντο, ἐξῶ-
σαν τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τοῖς ἀγκύρας ἀφελόντες εἶον εἰς τὴν
θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τοῖς ζουκηνείας τῶν
πηδαλίων· καὶ ἐπάραιες τὸ δροτέμνηα τῆ
πνεύση, κατεῖχον εἰς τὸ αἶμαλόν.

41 Περιπισόντες ἡ εἰς τόπον διθάλασον,
ἐπέκλειαν τὴ ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶτα ἐρείσαζα
ἔμφηεν ἀσάλωτο, ἡ ἡ πρῶτα ἐλύετο ὑπὸ
τῆ βίας τῆ κυμάτων.

42 Τῶν ἡ φρακωτῶν βυλὴ ἐχθύετο ἵνα τὸς
δοσμῶτας ἀποκλείνωσι, μή τις ἐκχλυμβή-
σας ἀφύγη.

43 Ὁ ἡ ἐκατόνταρχος, βυλόμνηος ἀφῶσαν
τὴ Παῦλον, ἐκάλυσε αὐτὸς τὸ βυλήμας,
ἐκίλωσε τε τὸς διωαμῶτας χυλμβῶν,
ἀπορρίψαντας πρῶτας ἐπὶ τὴν γλυῦ ἐξείνα.

44 Καὶ τὸς λοιπὸς, ἔς μὲν ἐπὶ σαισίσι,
ἔς ἡ ἐπὶ πνον τῶν ἀπὸ τῶ πλοῖου. Ἐ ἔτως
ἐχθύησιν πάντας ἀφῶσαν ἐπὶ τὴν γλυῦ.

Κεφ. κη'. 28.

1 Καὶ ἀφῶσαντες, τότε ἐπίγνωσαν ὅτι Με-
λίτη ἡ νῆος κατεῖται.

2 Οἱ ἡ βάρβαροι περὶχον ἐ τὴ τυχῶσαν φι-
λαοφροπίαν

λαυθραπίασ ἡμῖν. ἀνάψαντες γὰρ πυρὰ
 ὡσεὶ λάβοντες πάντας ἡμᾶς. ἀλλ' ἔτι ὑπὸ τῆ
 ἐφεσῶτα, καὶ ἀλλ' τὸ ψύχου.

3 Συσρέψαντες δὲ τῷ Παύλῳ Φρυγῶν
 πλῆθος, καὶ ἐπιθέτω ἐπὶ τῷ πυρὶ,
 ἔχοντα ἐκ τῆς θέρμης ἐξεληθῆσα κατηψι
 χρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δ' εἶδον οἱ βάρβαροι κριμαῖοι τὸ
 θηεῖον ἐκ τῆς χρὸς αὐτῶ, ἔλεγον ὡρὸς ἀλή-
 λης· Πάντως φονδὺς ἐστὶ ὁ ἀνθρωπῶ ἕτος,
 ὃν ἀφισωθῆνται ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ δίκη ζῆτο
 ὅτι εἶαεν.

5 Ὁ μὲν γὰρ, ἀποκινάξας τὸ θηεῖον εἰς τὸ
 πῦρ, ἔπαθεν ἐδὲν κακόν·

6 Οἱ δ' ὡσεὶ δόκων αὐτὸν μέλλοντες πίμπρασαι
 ἢ καὶ ἀπίπιδν ἀφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δ' αὐ-
 τῶν ὡσεὶ δόκωντων, καὶ θεωρέων μηδὲν ἄτε-
 ποι εἰς αὐτὸν γενόμενον, μετὰ βαλλόμενοι
 ἔλεγον θεῖον αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δ' τοῖς ὡρὸς τῆς τόποι ἐκείνου ὑπῆρχε
 χεῖρα τῶ ὡρὸς τῆς γήσῃ, ὀνόματι Ποσωνίας
 ὃς ἀναδιξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φι-
 λοφρονῶς ἐξένισεν.

8 Ἐλήθε δ' ἔτι παλιέρος τῷ Ποσωνίῳ πυρετοῦς
 καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον καὶ ἀκεῖσθαι
 ὡρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ ὡρὸς ἀ-
 ξάμενος, ἐπιθεῖσθε χεῖρας αὐτῶ, ἰάσατο
 αὐτὸν.

- 9 Τέτρα οὐ γηρομύς, κὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀδινείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο καὶ ἔθεραπύοντο.
- 10 Οἱ κὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, κὶ ἀναγρομύοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.
- 11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῶνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ ὠρεακεχημακῶπι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίῳ, ὠρεασήμῳ Διοσκύροις.
- 12 Καὶ καθ' ἡμέρας εἰς Συρρακῆσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.
- 13 Ὅθεν ἀπειλθόντες κατέλυθήσαμεν εἰς Γήγιον· κὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγηρομύς τότε, δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποπόλους.
- 14 Οὗ δύροντες ἀδελφὸς, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμείναι ἡμέρας ἐπ' αὐτῶν· κὶ ἕτως εἰς τὴν Γώμην ἤλθομεν.
- 15 Κατέβηθη οἱ ἀδελφοὶ ἀκρόασις τὰ πρὸς ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄλλοις Ἀππίος Φόρξ κὶ Τρειῶν ταβερνῶν· ἕς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαρισήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρασον.
- 16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Γώμην, ὁ ἐκατόνταρχος παρέδωκε τὸν δεσμὸν τῷ στρατοπιδάρχει· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετρέπη μὲν καθ' ἑαυτὸν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.
- 17 Ἐλήθετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλίσατο τὸν Παῦλον τὸν ὄντα τῶν Ἰουδαίων πρῶτος· συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς·
- Ἄνδρες

Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθουσι τοῖς πατράοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·

18 Οἵπνες ἀνακρίναντές με ἐθέλοντο ἀπολύσαι, ἀλλὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν ἕνεκα ὑπάρχον ἐν ἐμοί·

19 Ἀνικληθέντων ἡμῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα· ἔχων ὡς ἔθουσι με ἔχων ἡ κατηρησῶν.

20 Διὰ ταῦτί μοι οὐκ ἔστιν αἰτίαν παρεκάλεισθε ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ ὁμοσπασθῆναι· ἔνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τῆς Ἰσραὴλ τὴν ἀλύσειν ταῦτί μοι συνέβη.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς ἔτε γράμμαθα σοὶ σὺ ἐδέξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· ἔτε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν ἵνα τῶν ἀδελφῶν ἀπήγησεν ἢ ἐλάλησέ τι σοὶ σὺ πονηρόν.

22 Ἀξιῶμεν ἡμῶν ὡς ἀγαθὸν σὺ ἀκῶσαι ἃ φρονεῖς· σοὶ μὲν γὰρ τῆς αἵρέσεως ταύτης γνωστὸν ἐστὶν ἡμῖν ὅτι πᾶσι καὶ ἀνικλεῖται.

23 Ταξάμεθα ἡμῶν αὐτῶν ἡμέραν, ἥσθον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξεπέτετο ἀγαθὸν μαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, κείτων τε αὐτῶν τὰ σοὶ τῆς Ἰησοῦ, ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωσέως ἐκ τῶν ὁμοσπασθῆναι, ἀπὸ τῶν ὁμοσπασθῆναι.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπέστησαν ταῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίεσαν.

- 25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόντι· Ἐ Πάυλε ῥῆμα ἐν, ὅτι κραλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου· Ἐ πρῶφῆτε πρὸς τὰς πατέρας ἡμῶν,
- 26 Λέγον· Πορεύθητε πρὸς τὸ λαὸν τῆτον, ἔ ἐπί· Ἀκοῆ ἀκύνει, καὶ ἔ μὴ σιωπῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ἔ μὴ ἴδητε.
- 27 Ἐ παχυώθη γὰρ ἡ καρδιά Ἐ λαῶ τέτα· καὶ τοῖς ἰσὶ βαρέως ἤκυσαν, καὶ Ἐ οφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμουσιν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ἰσὶν ἀκύνωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ σιωπῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.
- 28 Γνωστὸν ἔν ἔσω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπετάλη τὸ σωτήριον Ἐ Θεῷ, αὐτοὶ ἔ ἀκύνον·
- 29 Καὶ ταῦτα αὐτῷ εἰπόντι, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὰ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζητησιν.
- 30 Ἐ μῆτις οὖν ὁ Παῦλ· διετίαν ὄλλω ἐν ἰδίᾳ μειθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας τὰς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν·
- 31 Κηρύσσων τὴ βασιλείαν Ἐ Θεῷ, καὶ διδάσκων τὰ πρὸς Ἐ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲν πάσης παρήσιας, ἀκωλύτως.

Τ Ε Λ Ο Σ .

509
ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟ-
στόλου η προς Ρωμαίους επιστολή.

Κιφ. α'. Ι.

- 1 **Π**ΑΥΛΟΣ δούλος Ιησού Χρι-
στῆ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρε-
σμήνεις διαγγέλιον Θεῶ,
2 (Ὁ θεοπνευματικός ἀπόστολος ἀπὸ
θεοφρητῶν αὐτῆ ἐν γραφαῖς ἀγίας)
3 Περὶ τοῦ ἡμεῶν αὐτῆ, (τοῦ ἡμεῶν ἐκ ἀπεί-
ματι Δαβὶδ καὶ σάρκα
4 Τῆ ὀρασίᾳ ἡμεῶν Θεῶ ἐν δυνάμει, καὶ
πνεύματι ἀγαθῆς, ἐκ ἀναστάσεως νεκρῶν)
Ἰησού Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
5 (Δι' ἣν ἐλάβομεν χάριν ἐν ἀποστολῇ εἰς
ἐπαγγελίᾳ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, ὑπερ-
τοῦ ὀνόματι αὐτῆ.
6 Ἐνοοῖσθε ἐν ἡμῖν, κλητοὶ Ἰησού Χριστοῦ)
7 Πᾶσι τοῖς ἔσιν ἐν Ρώμῃ, ἀγαπητοὶ Θεῶ,
κλητοὶ ἀγίοις· Κάθε ἡμῖν καὶ ἐρῶν ἀπὸ
Θεῶ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησού Χριστοῦ.
8 Πρῶτον μὲν διαγγέλω τῷ Θεῷ με ἀπὸ
Ἰησού Χριστοῦ ὑπερ πάντων ἡμῶν, ὅτι ἡ πίστις
ἡμῶν κατὰ γὰρ ἐν ὅλῃ τῇ χάριτι.
9 Μάρτυς γὰρ με ἐστὶν ὁ Θεός, ὃ λατρεύω ἐν
τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ διαγγέλιῳ τοῦ ἡμεῶν αὐ-
τῆ, ὡς ἀδιαλείπτως μέλειαν ἡμῶν ποιῶμαι·

Υ 3.

10 Πάν-

10 Πάιθετε ἐπὶ τῷ πνεύματι μετ' ἀγάπης, ὡς ὁ ἰσχυρὸς Θεὸς ἔδωκεν ὑμῖν τὴν χάριν ἵνα ἡμεῖς ἵνα ἴδωμεν ὑμᾶς, ἵνα πνευματικῶς ἡμεῖς ἵνα ἴδωμεν ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἴδεῖν ὑμᾶς, ἵνα πνευματικῶς ἡμεῖς ἵνα ἴδωμεν ὑμᾶς, ἵνα πνευματικῶς ἡμεῖς ἵνα ἴδωμεν ὑμᾶς.

12 Τὸ δὲ ἐστὶν, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμῆς.

13 Οὐ θέλω ἵνα ὑμᾶς ἀγνοῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις ἐπιποθῶ ἵνα ἴδωμεν ὑμᾶς, (καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τῆς δευτέρας) ἵνα καρπὸν ἴδωμεν ἡμεῖς ἐν ὑμῖν, καθὼς ἔστι ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἐλπίστ' ἐστὶν καὶ βαρβάρους, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὁφθαλμοῦ ἐμῆς.

15 Οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πνεύματι καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ διακρίσεισθε.

16 Οὐ γὰρ ἐπαυχόμεθα τὸ διακρίσεισθε Χριστῷ· διὸ αὐτὸς ἵνα ἴδωμεν ὑμᾶς, ἵνα ἴδωμεν ὑμᾶς, ἵνα ἴδωμεν ὑμᾶς, ἵνα ἴδωμεν ὑμᾶς, ἵνα ἴδωμεν ὑμᾶς.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐν πίστει εἰς πίσιν· καθὼς γὰρ ἔγραπται· Ὁ ὃς δικαιοσύνη ἐν πίστει ζήσει.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὁργὴ Θεοῦ ἀπ' ἔρανος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀσεβέσιν καὶ ἀδικῶσι ἀνθρώποις ὅτι ἡ ἀλήθεια ἐν ἀδικίᾳ κειμένη.

19 Διότι τὸ γνωστὸν τῷ Θεῷ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανερώσει.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτῆ ἀπὸ κτίσεως κόσμου,
τοῖς ποιήμασι νοεῖν μακροφρονῶνται, ἢ πε-
ρὶ αὐτῆ δυνάμεις ἐθειότης εἰς τὸ εἶπαι
αὐτὴς ἀναπελογήτους·

21 Διότι γνώτες τὸ Θεῖον, ἕχως Θεὸν ἐδόξα-
σαν, ἢ ἀχαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν
τοῖς ἀλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ
ἀσυνείδητος αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοιτες εἶναι σοφοί, ἐμωρανθήσαν·

23 Καὶ ἠλλαξάν τ' ἰδέσαν τ' ἀφάρτησ Θεῖον
ἐν ὁμοιωμάτῃ εἰκόντων φθαρτῶν ἀνθρώπων, καὶ
πετηνῶν ἐτετραπόδων καὶ ἐρπετῶν.

24 Διὸ ἐπαρέδωκεν αὐτὴς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκατα-
σίαν, τ' ἀπμάζοντα τὰ σώματα αὐτῶν
ἐν ἑαυτοῖς·

25 Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τ' Θεῖον
ἐν τῇ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν ἐλάτρευσαν
τὴν κτίσιν ὡς τὴν κτίσαντα, ὅς ἐστιν ὀλογηθεὶς
εἰς τὴν αἰῶνα. ἀμήν.

26 Διὰ τῆς παρέδωκεν αὐτὴς ὁ Θεὸς εἰς πεί-
θη ἀπείρας· αἵ τε γὰρ θῆλας αὐτῶν μετήλ-
λαξαν τ' φυσικῶς χρῆσιν εἰς τὴν φύσιν·

27 Ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν
φυσικῶς χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν
ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀκλήλυσιν, ἄρσενες
ἐν ἄρσεσι τὴν ἀχρηματούλω κατεργαζό-
μενοι, καὶ τὴν ἀνθρωπιαν λὺ ἰδί τ' ὡπλά-

- της αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.
- 28 Καὶ καθὼς ἐκ ἐδοκίμασεν ὁ Θεὸς ἔχει ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτὸς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον ἔσθιν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·
- 29 Πεπληρωμένους πάσης ἀδικίας, πορνείας, ποιηθείας, πλεονεξίας, κακίας· μισθὸς φθόνου, φόβου, ἐριδίου, δόλου, κακῆθείας·
- 30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, Ἰουδαίους, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, ἐλαζόντας, ἐφούριβας κακῶν, θνιεύσιν ἀπῆθεῖς,
- 31 Ἀσωβίτους, ἀσωβήτους, ἀσέργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας.
- 32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἀξιοί θανάτου εἰσὶν) ἔμνηστον αὐτὰ ποιεῖσιν, ἀλλὰ καὶ συνιδούκοῦσι τοῖς πράσσουσιν.

Κεφ. β'. 2.

- 1 **Δ** Ἰὸ ἀναπολόγητον εἶ ὃ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κείνῳ. ἐν ᾧ γὰρ κείνός τ' ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κείνῳ.
- 2 Οἶδα μὲν ἢ ὅτι τὸ κῆμα τοῦ Θεοῦ εἰς κατ' ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν τὰ τοιαῦτα πράσσοντα.
- 3 Λογίζῃ ἢ τῆτο, ὃ ἄνθρωπε ὁ κείνῳ τὴν τὰ τοιαῦτα πράσσοντα, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ἐπὶ σὺ ἐμφάξῃ τὸ κῆμα τοῦ Θεοῦ;
- 4 Ἡ δὲ τὸ πλεονέκτημα τῆς χρηστότητος αὐτῆς ἐστὶ ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ κῆμα τοῦ Θεοῦ εἰς μείζοναίαν σε ἀγαθῆ;

5 Κατ'

- 5 Κατὰ τὴν σκληρότητα ἧ καὶ ἀμετανόη-
 τιν καρδίας, ἠσανερίζεις σιαυτῶν ὀργῶν ἐν
 ἡμέρα ὀργῆς καὶ ἀπακαλύψεως δικασμοκε-
 ρσίας Ἐθῶν.
- 6 Ὅς ἀποδώσῃ ἕκαστῷ κατὰ ἔργα αὐτῶν·
- 7 Τοῖς μὲν κατὰ ἰσχυροῦς, ἔργα ἀγαθῶν
 δόξαν καὶ πμῶν ἐ ἀφθαρσίαν ζητήσιν, ζωὴν
 αἰώνιον·
- 8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, ἐ ἀπειθῶσι μὲν τῇ ἀλη-
 θεία, πηθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή·
- 9 Θλίψις ἐ στενοχωρία ἐπὶ πάντων ψυχῶν
 ἀνθρώπων Ἐ κριτεροζομῶν τὸ κακόν, ἰσ-
 δαίᾳ τε ἀρεθῶν καὶ Ἐ κλῶν,
- 10 Δόξα δὲ καὶ πμῆ καὶ εἰρήνη παντὶ τῶν
 ἐργαζομῶν τὸ ἀγαθόν, ἰσδαίᾳ τε ἀρεθῶν
 Ἐ Ἐ κλῶν.
- 11 Οὐ γάρ ἐστι ἀποστασοληψία ἀρεθῶν τῶν θεῶν.
- 12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ
 ἀπολῶνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, ἀπὸ
 νόμου κερθήσονται,
- 13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ Ἐ νόμου δικασθῶ-
 σιν ἀρεθῶν τῶν θεῶν· ἀλλὰ οἱ ποιηταὶ Ἐ νόμου δι-
 κασθῶσιν.)
- 14 Ὅταν γὰρ ἔθνη καὶ μὴ νόμου ἔχοντα, φύσιν καὶ
 Ἐ νόμου ποιῶν, ἔστωι νόμου μὴ ἔχοντες, ἐαυ-
 τοῖς εἰσι νόμοι.
- 15 Οἵτινες ἐνδείκνυν τὸ ἔργον Ἐ νόμου κραπτῶν
 ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμεμαρτυρέσεως
 αὐτῶν

- αὐτῶν τ' σαυδοήσεως, καὶ μετὰ ἄλλήλων τ' λογισμῶν κατήχησάντων, ἢ ἐ δόλοιο ἔργων)
- 16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τ' ἀνθρώπων, καὶ τὸ διαγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 17 Ἴδε, σὺ Ἰουδαῖο ἐπονομαζῶν, ἐ ἵπαναπαύῃ τῶ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,
- 18 Καὶ γνώσκεις τὸ θέλημα, ἐ δοκιμάζεις αὐτὸ διαφέροντα, κατήχησάντων ἐν τῷ νόμῳ
- 19 Πέποιθίς τε σαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τ' ἐν σκοτίᾳ,
- 20 Παιδαστὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τ' μόρφωσιν τ' γνώσεως καὶ τ' ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.
- 21 Οὐκ οὐκ διδάσκων ἕτερον, σαυτὸν ἐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;
- 22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδῶλα, ἱεροσυλεῖς;
- 23 Ὁς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τ' ὑπερηβάσεως τ' νόμου τ' Θεοῦ ἀπμαζίνεις;
- 24 (Τὸ γὰρ ὄνομα τ' Θεοῦ δι' ὑμῶν βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπτο).
- 25 Περιτομή μὴ γὰρ ἀφελῆς, ἐάν νόμον πράσσης; ἐάν ἢ ὑπερηβάτης νόμου ἦς, ἢ περιτομή (καὶ ἀκροβυστία γένηεν).
- 26 Ἐάν οὐκ ἢ ἀκροβυστία τὰ διηρημάμενα τ' νόμου φυλάσσης, ἐχὶ ἢ ἀκροβυστία αὐτὸ εἰς περιτομικὴν λογισμῶν);

- 27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐν φύσει ἀκροβυστία τὸ νόμον τελῶσα, σὲ τ' ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἀειθερίας ἀρραβάντων νόμου;
- 28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, ἰδαῖός ἐστι· ἢ δὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκί, ἀειθεμία·
- 29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ ἰδαῖός ἐστι, καὶ ἀειθεμία καρδίας, ἐν πνεύματι, ἢ ἑαυτῆς· ἢ ὁ ἔπαινος ὅσον ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ.

Κεφ. γ'. 3.

- 1 Τί οὖν τὸ τέλος τῆς ἰδαίας, ἢ τίς ἡ ἀφελία τῆς ἀειθερίας;
- 2 Πολὺ καὶ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστήσῃ τὰ λόγια τῆς Θεῶν.
- 3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίσησάν ἴνες; μὴ ἡ ἀπίστια αὐτῶν τῆς πίστεως τῆς Θεῶν καρτερήσῃ;
- 4 Μὴ γνοίτω· γινώσκω ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς ὁ ἀνθρώπος ψεύστης κατὰ τὸν νόμον· ὅπως αὐτὸς δικαιοσύνης ἐν τοῖς λόγοις (καὶ νικήσῃ ἐν τῷ κρίνεσθαι σε).
- 5 Εἰ ὅτι ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεῶν δικαιοσύνη σωίσησιν, τί ἔρεμν; μὴ ἀδικῶ ὁ Θεὸς ὅτι ἐπιφέρων τὸ ὄργον; (καὶ ἀνθρώποι λέγω)
- 6 Μὴ γνοίτω· ἐπεὶ πᾶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸ κρίσμον;
- 7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τῆς Θεῶν ἐν τῷ ἑαυτῆς ψεύσματος ἐπερίσσει εἰς τὸ δόξαν αὐτῆς, τί ἔτι καὶ ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι;

8. Καὶ

- 8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημῆμεθα, ἕνεκα τῶν
 Φασίηνες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ
 ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ἂν τὸ κρῖμα ἐνδοχὸν ἔσῃ.
- 9 Τί οὐκ; ὠθευόμεθα; Οὐ πάντως· ὠθε-
 ηπασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε ἔτι Ἑλληνας πάν-
 τας ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι·
- 10 Καθὼς γέγραπται· Ὅτι οὐκ ἔστι δικαιοσύνη
 ἐν ἐμοί·
- 11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιών, ἕκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸ Θεόν.
- 12 Πάντες ἐξέκλιον, ἅμα ἠρξάθησαν ὅσοι
 ἔστι πειρῆν χρηστέμεθα, ὅσοι ἔστιν ἕως ἐνός.
- 13 Τάφῳ ἀνεργημάτων ὁ λάρυγξ αὐτῶν·
 τῆς γλώσσης αὐτῶν ἐδολιέσθη· ἰὸς ἀσπί-
 δων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.
- 14 Ἐν τῷ στόμα ἀρεῆς καὶ πικρίας γόμφ·
- 15 Ὄξῆς εἰσπόδες αὐτῶν ἐκχάσθη αἷμα.
- 16 Σιωπῆσιμα καὶ ταλαιπωρία ἐν τῆς
 ὁδοῖς αὐτῶν.
- 17 Καὶ ὁδὸν ἐπιλήθης ὅσοι ἔγνωσαν.
- 18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶ ὀφθαλ-
 μῶν αὐτῶν.
- 19 Οἶδωμεν ὅτι ὅσοι ὁ νόμος λέγει, τῆς ἐν
 τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ, καὶ
 ὑπόδικος γνήτῃ πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ.
- 20 Διότι ἐξ ἔργων νόμος ἐδικαιώθησε) πᾶ-
 σα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· ἀλλὰ γὰρ νόμος ἐπι-
 γνωρίζει ἀμαρτίας.
- 21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ
 παρὰ

πιφανέρονται, μαρτυρημένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ
 τῶν προφητῶν.

- 22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, εἰς πάντας ἐπὶ πάντας τὸς πι-
 στύοντας· ὃ γὰρ ἐστὶ διὰ τὴν ἀλήθειαν.
- 23 Πάντες γὰρ ἡμαρτάνομεν, καὶ ὑπερέβημεν τὸ
 δόξαν τοῦ Θεοῦ.
- 24 Δικαιοσύνη δὲ δωρεάν τῇ αὐτῇ χάριτι, διὰ
 τὴν ἀπολυτέλειαν τὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 25 Οἱ ὡς ἐθέλει ὁ Θεὸς ἰλαστήριον διὰ τὴν
 πίστιν ἐν τῇ αὐτῇ ἀγαθῇ, εἰς ἐνδείξιν τῆς δι-
 καιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πίστιν τῶν ὡς-
 μαρτυρηθέντων ἀμαρτημάτων.
- 26 Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐνδείξιν τῆς δι-
 καιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῇ τῷ νόμῳ καμῶν· εἰς τὸ
 εἶναι αὐτοὺς δίκαιοι, καὶ δικαιοῦναι τὸ ἐκ πί-
 στως Ἰησοῦ.
- 27 Πῶς οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη. Διὰ
 ποῖον νόμον; τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ τὸν νόμον
 πίστεως.
- 28 Λογίζομεθα οὖν, πίστιν δικαιοῦσθαι ἄν-
 θρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου.
- 29 Ἡ ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνος; ἔχει ἢ καὶ ἐθνῶν;
 Ναὶ καὶ ἐθνῶν.
- 30 Ἐπέπιθε εἰς ὁ Θεός, ὃς δικαιοῦσθαι ὡς ἐθέλει
 μὴ ἐκ πίστεως, ἐκ ἀκροβυστίας διὰ τὴν πίστιν.
- 31 Νόμον οὖν καθ' ἑαυτὸν διὰ τὴν πίστιν
 Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἰσχυρόν.

Κεφ. δ'. 4.

- 1 **Τ**Ι ουὶ ἔρῃδμ Αῤραῖμ ἔ πατέρα ἡμῶν
ἀρηκέναι κῆ σάρκα;
- 2 Εἰ γῶ Αῤραῖμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχῃ
καύχημα, ἀλλ' ἔ ὡς ἔ Θεόν.
- 3 Τί γῶ ἡ γραφή λέγῃ; Ἐπίσθουσι δὲ
Αῤραῖμ τῷ Θεῷ, κῆ ἐλογιάθη αὐτῷ εἰς δι-
καιοσύνην.
- 4 Τῷ ἔ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς ἔ λογίζεται
κῆ χάρις, ἀλλὰ κῆ τὸ ὀφείλημα·
- 5 Τῷ ἔ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι ἔ ἐπὶ ἔ
δικαιώθη ἔ ἀσθεῖ, λογίζεται ἡ πίστις αὐ-
τῷ εἰς δικαιοσύνην·
- 6 Καθάπερ κῆ Δαβὶδ λέγῃ ἔ μακαρισμὸν
ἔ ἀνθρώπου, ὃ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύ-
νην χάρις ἔργων·
- 7 Μακαριοὶ ἂν ἀφίησιν αἰ ἀνομίαν, κῆ
ἂν ἐπικαλύψωσιν αἰ ἀμαρτίαν.
- 8 Μακαριοὶ ἀνήρ ἂ ἔ μὴ λογίσθηται Κύ-
ριος ἀμαρτίαν.
- 9 Ὁ μακαρισμὸς ουὶ ἔτῳ, ἐπὶ τίνῳ
ἀειθεμίῳ, ἢ κῆ ἐπὶ ἔ ἀκροβυστία; Λέγ-
ομεν γῶ ὅτι ἐλογιάθη τῷ Αῤραῖμ ἡ πίστις εἰς
δικαιοσύνην.
- 10 Πῶς ουὶ ἐλογιάθη; ἐν ἀειθεμῇ ὄντι, ἢ
ἐν ἀκροβυστία; Οὐκ ἐν ἀειθεμῇ, ἀλλ' ἐν
ἀκροβυστία.
- 11 Καὶ σημεῖοι ἔλαοι ἀειθεμῆς, σφραγίδα
τῷ δι-

τῆ δεικνυσμένης τῆ πίστεως τῆ ἐν τῇ ἀκροου-
σίᾳ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πιστὸν καὶ ἂν τῆ πι-
στῶσιν διὰ ἀκροουσίας, εἰς τὸ λογιζόμενον
καὶ αὐτοῖς τῆ δεικνυσμένης.

12 Καὶ πιστὸν ἀειθεμίᾳ, τοῖς ὅσοις ἐὰν
ἀειθεμίᾳ μοῖσι, ἀλλὰ καὶ τοῖς τοῖς ἔτι τοῖς
ἔχουσιν τῆ ἐν τῇ ἀκροουσίᾳ πίστεως τῆ παρὰ
ἡμῶν Ἀποστόλου.

13 Οὐ γὰρ ἀφαιρούμεν ἢ ἐπαγγελίαν τῆ Ἀποστόλου,
ἢ τῆ ἀπίστεως αὐτῆ, τὸ κληρονομοῦν αὐτῆ εἶ-
ναι τῆ κλήρου, ἀλλὰ ἀφαιρούμεν τῆ πίστεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονομοί, κληρονομή-
σιν ἢ πίστεως, καὶ ἐπαγγελίᾳ) ἢ ἐπαγγελίᾳ.

15 Οὐ γὰρ νόμος ὁργίζων ἐργαζομένη) ἢ γὰρ
ὅσοι ἐκ νόμου, καὶ ὅσοι ἐργαζομένης.

16 Διὰ τῆ τοῖς πίστεως, καὶ καὶ χάριτι, εἰς τὸ
εἶναι βεβαίαν τῆ ἐπαγγελίᾳ πιστῆ τῆ ἀπί-
στεως, ἢ τῆ ἐκ νόμου μοῖσι, ἀλλὰ καὶ τῆ ἐκ
πίστεως Ἀποστόλου εἰς πᾶν ἢ ἐκ πίστεως ἡμῶν,

17 (Καθὼς γὰρ καὶ) ὅτι πιστὸν πολλῶν
ἰθιῶν τίθησιν) καὶ πᾶσι ἢ ἐπίστεως, ὅτι
τῆ ζωοποιεῖσιν) τῆς κλήρου, καὶ καὶ τῆ
τῆ μὴ οἶσιν ὡς οἶσιν.

18 Ὅς παρὰ ἐλπίδα ἐκ ἐλπίδι ἐπίστεως, εἰς
τὸ γὰρ αὐτὸν πιστὸν πολλῶν ἰθιῶν, καὶ
τὸ εἰρημῶν. Οὕτως εἰσιν τὸ ἀπίστεως.

19 Καὶ μὴ ἀδενήσας τῆ πίστεως, ἢ καὶ ἐπίστεως
τὸ ἰαυτῆ σῶμα ἢ δὴ νεκρωμένον ἐκασ-
ταίτης

παίτης καὶ ὑπάρχων, καὶ πάλιν τέκνον σου τὸ μήσεας Σάρρας.

20 Εἰς ἃ ἔπαγγελίαν Ἦ Θεοῦ ἐδικραίνῃ τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδωκαμένη τῇ πίστι, δὲς δόξαν τῷ Θεῷ.

21 Καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ἐπαγγέλλῃ, δυναθὲς ἐστὶ καὶ ποιῆσαι.

22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ.

24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμῶν, οἷς μέλλει λογιζοῦνται, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τῷ ἐγείραντι Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

25 ὅς παρεδόθη ἂν πρὸς ἡμᾶς ἡμῶν, καὶ ἠγάπηθη ἂν ἔδικαίωσιν ἡμῶν.

Κιφ. ε'. 5.

1 **Δ**ιχασημένους οὖν ἐκ πίστεως, ἐπιβλέψω ἑαυτὸν ὡς τὸ Θεὸν ἂν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν.

2 Δι' εἴ ἔστι ἡμεῖς ὡσαυτοῦ ἐκείνου τῇ πίστι εἰς τὸ χάριτι ταύτῃ ἐν ἣ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης Ἦ Θεοῦ.

3 Οὐ μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κταίρεργάζεται.

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα.

5 Ἡ δὲ ἐλπίς ἐκκαταλείπει, ὅτι ἡ ἀγάπη Ἦ Θεοῦ

Θιβ

Θεὸς ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν Διὰ
πνύματι τοῦ ἁγίου καὶ δοθέντι ἡμῖν.

6 Ἐπὶ γὰρ Χειρὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, καὶ
καρρῶν ὑπὲρ ἀσθενῶν ἀπέθανε.

7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίῳ τις δαπανασθῆ-
ται ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ πᾶσα τις καὶ τολμᾷ
δαπανεῖν.

8 Σωίσεις ἢ ἑαυτῷ ἀγαπῶν εἰς ἡμᾶς ὁ
Θεὸς, ὅτι ἐπὶ ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χει-
ρὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

9 Πολλοὶ οὐκ ἔμελλον, δικαιωθέντες ἔτι ἐν
τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ
τῆς ὀργῆς.

10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ
διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, πολλοὶ ἔμελλον
καταλλαγῆναι σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

11 Οὐ μόνον ἢ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ
Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι-
ὅτι ἔτι καὶ καταλλαγῆναι ἐλάβομεν.

12 Διὰ τῆτο ὡσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ
ἀμαρτία εἰς τὸ κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τὸ
ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ ὕτως εἰς πάντας
ἀνθρώπους ὁ θάνατος διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες
ἥμαρτον.

13 Ἄχρι γὰρ τόμῃ ἀμαρτία ἡμεῖς ἐν κόσμῳ ἀ-
μαρτία ἢ ὅσα ἐλογεῖται μὴ ὄντα τόμῃ.

14 Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ
μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας
ἐπὶ

ἐπὶ τῷ ὀμοιώματι τῷ ᾧ ἠρπάσθη Ἀδάμ,
ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος,

- 15 Ἀλλ' ἕως τὸ πικρόπωμα, ἔτω καὶ τὸ
χαίσιμα. εἰ γὰρ τῷ θεῷ ἐνὸς ᾧ ἠρπάσθη οἱ
πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶν ἄλλων ἢ χαίσις θεῷ
Θεῷ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῆς ἐνὸς ἀνθρώπου
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν πολλὰς ἐπερίσσει.
- 16 Καὶ ἕως δι' ἐνὸς ἀμαρτήσαντος, τὸ
δώρημα· τὸ μὴ γὰρ κέρμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατὰ-
κέρμα· τὸ ἡ χάρισμα ἐκ πολλῶν ᾧ ἠρ-
πάσθηται εἰς δικαίωμα.
- 17 Εἰ γὰρ τῷ θεῷ ἐνὸς ᾧ ἠρπάσθη ὁ θάνατος
τῷ ἑβασίλῳσι Δαυὶδ θεῷ ἐνὸς, πολλῶν ἄλλων
οἱ ἢ ἁπολείωνται χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δι-
κασιωμῆς λαμβάνοντες, ἐν ζωῆς βασιλεί-
ᾳσι Δαυὶδ θεῷ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 18 Ἄρα οὐκ ἕως δι' ἐνὸς ᾧ ἠρπάσθη, εἰς
πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατὰκέρμα· ἔτω καὶ
δι' ἐνὸς δικαίωσαντος, εἰς πάντας ἀνθρώπους
εἰς δικαίωσιν ζωῆς.
- 19 Ὡστε γὰρ Δαυὶδ τῷ ᾧ ἠρπάσθη θεῷ ἐνὸς ἀν-
θρώπου ἀμαρτωλοὶ κατεπέθανον οἱ πολλοί,
ἔτω καὶ Δαυὶδ τῷ ᾧ ἠρπάσθη θεῷ ἐνὸς δικαιοῦ κα-
τέσταινται οἱ πολλοί.
- 20 Νόμος ἡ παρρησία ἵνα πληροῖται τὸ
ᾧ ἠρπάσθη. ἕως ἡ πληροῖται ἡ ἀμαρτία,
ὑπερπερίσσει ἡ χάρις.
- 21 ἵνα ὡστε ἑβασίλῳσι ἡ ἀμαρτία ἐν
τῷ

τῷ θανάτῳ, ἕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ
 διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Κεφ. γ'. β.

- 1 **Τ**ί οὖν ἐρεῖμεν; ἐπιμερεῖμεν τῇ ἀμαρτίᾳ,
 ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;
- 2 Μὴ γνοίτω οἱ πῆνες ἀπειθήνομεν τῇ ἀμαρ-
 τίᾳ, πῶς ἐπιζησομεν ἐν αὐτῇ;
- 3 Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χρι-
 στὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸ θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;
- 4 Συμμετόμεθα ἔν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτί-
 σματος εἰς τὸ θάνατον ἵνα ὡς περὶ ἡμεῖς Χρι-
 στὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τὸ δόξης τοῦ πατρὸς, ἕτω
 ἔῃ ἡμεῖς ἐν καμνότητι ζωῆς περιπαλήσωμεν.
- 5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γένηταμεν τῷ ὀμνιῶ-
 ματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναστῆ-
 σθαι ἰσομέμεθα.
- 6 Τῆτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν
 ἀνθρώπος σωματικῶς σωματικῶς, ἵνα καταργηθῇ τὸ
 σῶμα τῆ ἀμαρτίας, ἔμεκίτα δευδύνη ἡμεῖς
 τῇ ἀμαρτίᾳ.
- 7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικημένον ἀπὸ τῆς
 ἀμαρτίας.
- 8 Εἰ ἔπειθ ἀπειθήνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν
 ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ.
- 9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγενεῖτο ἐκ νεκρῶν,
 οὐκ ἐπιδοθήσκει θάνατον αὐτῷ οὐκ ἐπι-
 κυρεῖται.

- 10 Ὅ γδ ἀπέθανε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφ' ἅπαντας· ὃ δ' ἕως ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ.
- 11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὴ εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δ' τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
- 12 Μὴ εἴη βασιλεύει τῇ ἀμαρτίᾳ ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ.
- 13 Μηδὲ παραινέτε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἀμαρτίᾳ· ἀλλὰ ὡς περὶ θνήσκετε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐνεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.
- 14 Ἀμαρτία γδ ὑμῶν ἔκυρσάσθη· ἔλαβε ἔστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριτι.
- 15 Τί εἴη; ἀμαρτήσομεν, ὅτι εὐκ εἰσομεν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριτι; Μη γρόοιθε.
- 16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ἃ παραινέτε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακομὴν, δούλοι εἰτε ἃ ὑπακούετε, ἢ τοὶ ἀμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακούετε εἰς δικαιοσύνην;
- 17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ὅτι ἦτε δούλοι τῆ ἀμαρτίας, ὑπακούσατε δ' ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδασχῆς.
- 18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆ ἀμαρτίας, ἔδουλώθητε τῇ δικαιοσυλῇ.
- 19 Ἀνθρώπινον λέγω, ἀφ' ἧς ἀσθένεσθε τῆ σαρκὸς ὑμῶν, ὡσπερ γδ παρεσήκατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀσθενείᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν

πλὴ ἀνομιῶν· ἔτι νῦν ἐπισημαίνει τὰ μέ-
λη ὑμῶν ὄντα τῇ δικαιοσυνῇ εἰς ἀγασμόν.

20 Ὅτι γὰρ ὄντες ἐν τῇ ἀμαρτίας, ἐλευθέροι
ἦτε τῇ δικαιοσυνῇ.

21 Τίνα ἔνκαρπὸν εἶχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν
ἐπαμαρτύνασθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θά-
νατος.

22 Νῦν δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας,
δουλωθέντες τῷ Θεῷ, εἶχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν
εἰς ἀγασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴ αἰώνιον.

23 Τὰ γὰρ ὄψοντα τῆς ἀμαρτίας, θάνατος· τὸ
δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. ζ' 7.

1 Ἡ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί (γιώσκουσι γὰρ νό-
μον λαλῶν) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀν-
θρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ;

2 Ἡ γὰρ ὑπάρχει γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δε-
δεμένον νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήρ-
γη ἀπὸ τοῦ ἀνδρός.

3 Ἐὰν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρημα-
τίσῃ, ἐὰν γλῶσση ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ
ἀνὴρ, ἐλευθέρη ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· οὐ μὴ εἶναι
αὐτῇ μοιχαλίδα, ἡμιόμιλον ἀνδρὶ ἑτέρῳ.

4 Ὡς τε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανετώθητε
τῷ νόμῳ διὰ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ
γλυτῶσαι ὑμᾶς ἐτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐνεργείῳ,
ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

- 5 Ὅτι γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ σαρκί, καὶ παθημαίμεθα ἅμα ἀμαρτιῶν καὶ ἀξίᾳ ἔνομος ἐσθραγεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τὴν θανάτου·
- 6 Νυνὶ δὲ κατηγορήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν αὐτῷ κατηχόμεθα· ὥστε δευλόγηται ἡμεῖς ἐν κακότητι πνύματος, καὶ ἐπαλαιότητι γράμματος.
- 7 Τί ἐν ἐρεῶμεν; Ὁ νόμος ἀμαρτία; Μὴ γινώσκω· ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία οὐκ ἐγνων εἰ μὴ ἀξίᾳ νόμος. τί πῶς γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἔδωκεν εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγε· Οὐκ ἐπιθυμήσεις.
- 8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἀμαρτία, ἀξίᾳ τῆς ἐπιθυμίας κατηργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμος ἀμαρτία νεκρά·
- 9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμος ποτέ· ἐλθέσθης δὲ τῆς ἐπιθυμίας, ἡ ἀμαρτία ἀνέζησεν·
- 10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ δόρυ μὲν ἐστὶν ἐπιθυμία ἡ εἰς ζωὴν, αὐτὴ εἰς θάνατον.
- 11 Ἡ γὰρ ἀμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα ἀξίᾳ τῆς ἐπιθυμίας, ἐξηπάτησέν με, ἐδὲ αὐτὴ ἀπέκρινεν.
- 12 Ὅτι οὐ μὴν νόμος ἄγιος καὶ ἡ ἐπιθυμία ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.
- 13 Τὸ ἐν ἀγαθόν, ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γινώσκω· ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία, ἵνα φανῇ ἀμαρτία, ἀξίᾳ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κεραιραζομένη θάνατον, ἵνα γινώσκω καὶ ὑπερβολῶς ἀμαρτανλὸς ἡ ἀμαρτία ἀξίᾳ τῆς ἐπιθυμίας.

14 Οίδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός
 ἐστίν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ
 τῆς ἁμαρτίας.

15 Ὅ γὰρ κἀεργάζομαι, ἔγινώσκω· ἔ γὰρ ὁ
 θέλω, τῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁμισῶ, τῦτο ποιῶ.

16 Εἰ ἕ ὁ ἔθέλω, τῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ
 νόμῳ ὅτι καλός.

17 Νυνὶ ἕ ὅσα ἔπι ἐγὼ κἀεργάζομαι αὐτό,
 ἀλλ' ἡ οἰκῶσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

18 Οίδα γὰρ ὅτι ἐκ οἰκῆς ἐν ἐμοὶ (τετέστιν ἐν τῇ
 σαρκί μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλω ἀγαθόν·
 ἀλλ' ἔπι κἀεργάζομαι τὸ καλόν, ἔχ' ἀδύναμον.

19 Οὐ γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὁ ἔθέ-
 λω κακόν, τῦτο πράσσω.

20 Εἰ ἕ ὁ ἔθέλω ἐγὼ τῦτο ποιῶ, ὅσα ἔπι ἐγὼ
 κἀεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκῶσα ἐν ἐμοὶ
 ἁμαρτία.

21 Εὐερίσκω ἄρα τὸ νόμον τῷ θεῷ ὅτι ἐμοὶ
 ποιῶν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακόν ἀγαθόν.

22 Σιωπῶμεν γὰρ τῷ νόμῳ· ὁ Θεὸς κτὲ ἔστω
 ἀνθρώπων.

23 Βλέπω ἕ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου
 ἀντικρατιούμενον τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ αἰχ-
 μαλωλίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ
 ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με
 ῥύσει ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ἅπασιν ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 Κυρίου

Κυρίως ἡμῶν. Ἄρα οὐκ αὐτὸς ἐγὼ τῶν μὲν
νοῦ δυνάμιν νόμος Θεῶ, τῆ δὲ σαρκί, νόμος
ἀμαρτίας.

Κεφ. η'. 8.

1 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατέχευμα τοῖς ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ, μὴ καὶ σὰρκα παρπαύσῃσι,
ἀλλὰ καὶ πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος ἔσθ' ἐν δυνάμει καὶ ζωῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ
ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδιώκωτον ἔσθ' ὁ νόμος ἐν ᾧ ἠδιδίνατο ἄλλο
τοῦ σαρκός, ὁ Θεὸς τὸ ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν
ὁμοιώματι σαρκὸς ἀμαρτίας, καὶ παρὰ ἀμαρ-
τίας, κατέκρινε τὴν ἀμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί.

4 Ἴνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῆ ἐν
ἡμῖν τοῖς μὴ καὶ σὰρκα παρπαύσῃσι, ἀλλὰ
καὶ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ καὶ σὰρκα ὄντες τὰ τοῦ σαρκὸς φρο-
νεῖσιν, οἱ δὲ καὶ πνεῦμα, τὰ τοῦ ἐν δυνάμει.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τοῦ σαρκὸς, θάνατος ἐστίν· τὸ
δὲ φρόνημα τοῦ ἐν δυνάμει, ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τοῦ σαρκὸς, ἐχθρὰ ἐστὶν
πρὸς τὸν Θεόν. τῶν γὰρ νόμων τοῦ Θεοῦ οὐκ ὑποτάσσονται·
ἐδὲ γὰρ διώονται.

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεοῦ δούλοισι ὑποτάσσονται.

9 Ἰμεῖς δὲ οὐκ ἐστέ ἐν σαρκί, ἀλλὰ ἐν δυνάμει,
εἰς πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖτε ἐν ὑμῖν. ἐὰν δὲ τις
πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, ἔσθ' οὐκ ἔστι αὐτοῦ.

10 Εἰ ἢ Χεῖρὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίας· τὸ δὲ πνεῦμα, ζῶν διὰ θεοῦ.

11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα ἔστι ἐγείρει· ἵησὼν ἐκ νεκρῶν οἰκῆς ἐν ὑμῖν, ὁ εἰσερχόμενος τὴν Χεῖρὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὁφείλεται ἵση μὲν εἶναι τῆ σαρξί, ἔστι καὶ σὰρκα ζῆν.

13 Εἰ γὰρ καὶ σὰρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ ἢ πνεύματι ζῆτε πρὸς τὸ σῶμα ἵσησθε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἄγετε, οὗτοι εἰσὶ υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἄβραάμ ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἵση μὲν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ ἢ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκαληρονόμοι δὲ Χεῖρὸς εἴωθε συμπάροχοι, ἵνα καὶ σὺνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι ἵση ἄξια τὰ παθητά· καὶ τὸ πνεῦμα καλεῖ εἰς τὸ μέγα σου δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαρτοδοκία καὶ κλίσις καὶ ἀποκάλυψις καὶ ἡμῶν Θεοῦ ἀπεκδέχεται.

- 20 Τῆ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπεβλήθη
 ἔχ' ἑκείνη, ἀλλὰ διὰ τὸ ὑπεβλήθη.
- 21 Ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευ-
 θερωθήσεται ἀπὸ τῆ δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν
 ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῆς τιμῆς τοῦ Θεοῦ.
- 22 Οἶδα μὲν γὰρ ὅτι πάντα ἡ κτίσις συσπάζεται
 καὶ σιωπῶσιν ἄνοι τῶν ἡμετέρων.
- 23 Οὐ μόνον ἡ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὸ ἀπαρχαῖον
 τῆς κτίσεως ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν
 ταῖς σπάζουσιν, ὑποτασσόμενοι ἀπεκδεχόμενοι, καὶ
 ἀπολύσεως τῆς σώματός ἡμῶν.
- 24 Τῆ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. ἐλπίς ἡ βλεπο-
 μένη, ὅσα ἔστι ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ
 ἐλπίζει;
- 25 Εἰ ἡ ὁ βλεπόμενος, ἐλπίζομεν, δι' ὑπο-
 μνήσεως ἀπεκδεχόμεθα.
- 26 Ὡσαύτως ἡ καὶ τὸ πνεῦμα συναρπάσα-
 βάνε τῆς ἀσθενείας ἡμῶν· τὸ γὰρ τὸ ἀσθεν-
 εῖν ἡμεῖς κατὰ θεῖον, ὅσα οἶδα μὲν, ἀλλ' αὐτὸ
 τὸ πνεῦμα ὑπερῷου καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τε-
 ναργεῖς ἀλαλήτως.
- 27 Ὁ ἡ ἐρωτῶν τις καρδίας, οἶδε τί τὸ φρό-
 νημα τῆς κτίσεως, ὅτι καὶ Θεὸν ἐνοησάντων
 ὑπὲρ ἡμῶν.
- 28 Οἶδα μὲν γὰρ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν,
 πάντα συνιργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς καὶ ὁ Θεὸς
 κλητοῖς ἔστιν.
- 29 Ὅτι ἐς ἀσθένειαν, ἐσθλάσει συμμέρους
 τῆς

τῆς ἐκείνου ἔησ' αὐτῷ, ἵνα τὸ εἶναι αὐτὸν
 ἁρμόζοντα εἰς πολλοὺς ἀδελφοὺς.

30 Οὐς ἢ ἁρμόζοντες, τύτους καὶ ἐκάλισι· καὶ
 ἔς ἐκάλισι, τύτους καὶ ἰδικαίωσι· ἔς ἢ ἰδι-
 καίωσι, τύτους καὶ ἰδοξοσι.

31 Τίς ἔστιν ἰρῶμῶν ἁρμόζοντα; ἢ ὁ Θεὸς ὑπὲρ
 ἡμῶν, τίς καὶ ἡμῶν;

32 Ὅς γὰρ ἰδίω ἡμῶν ἐκίφισατο, ἀλλ' ὑπὲρ
 ἡμῶν πάντων παρίδωκε αὐτὸν, πῶς ἔχει
 καὶ σὺ αὐτῷ πικρῶς ἡμῶν χερίσι;

33 Τίς ἐγκραλίσθη καὶ ἐκαλεῖται Θεὸς; Θεὸς
 ὁ δικαίων.

34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ λατρευτός,
 μῶμων ἢ καὶ ἐλαθῆς, ὅς καὶ ἴσθι εἰς δεξιὰς
 Θεοῦ, ὅς καὶ ἐστὶν ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμῶν χερίσθη ἀπὸ τῆς ἀγάπης
 Χριστοῦ; Ὁλίβις, ἢ τεινοχρεία, ἢ διω-
 μὸς, ἢ λιμὸς, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ
 μάχαιρα;

36 (Καθὼς γάρχαπ), Ὅτι ἴσθι (εὐθυνα-
 τύμεθι ὀλίω πῶς ἡμῶν· ἐλογιάθημεν ὡς
 ἀπόβατα σφαγῆς)

37 Ἀλλ' εἰς τούτοις πῶς ἡμῶν ὑπερικῶμῶν
 ἔσθ' ἀγαπήσονται ἡμῶν.

38 Πίπισμα γὰρ ἔστι ἔτι θάνατος, ἔτι ζῆλος,
 ἔτι ἀγγελιοί, ἔτι ἀρχαί, ἔτι δικασμοί,
 ἔτι ἐκείνοι, ἔτι μίλιοντα,

39 Οὐκ ἔστι ψυχή, ἔτι βία, ἔτι πε-
 κήσις

κλίσις ἐτέρω δουήσῃ) ἡμεῖς χειρίσθαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐν Χειρὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Κεφ. 9. 9.

1 **Α** Λήθησαν λέγω ἐν Χειρὶ, ἢ ψεύδομαι, (συμμαρτυρήσῃς μοι τὸ σωφροδότητάς με ἐν πνεύματι ἁγίῳ.)

2 Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἀδιάλυπτος ὀδυνη τῆς καρδίας μου.

3 Ἡ ἐχθρότης γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χειρὸς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου καὶ σαρκῶν.

4 Οἱ πένες εἰσὶν Ἰσραηλιῖται, ὧν ἡ ὑπόθεσις καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ ἀγαθότητες καὶ ἡ νομοθεσία ἔστι λατρεία ἔστι ἐπαγγελία.

5 Ὡν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χειρὸς τὸ καὶ σὰρκα, ὁ ὧν ἐπὶ πάντων Θεὸς ἀλόγητος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπρωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἢ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, ἔστι Ἰσραὴλ.

7 Οὐδὲ ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλὰ ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σὺ σπέρμα.

8 Τετέστιν, ἢ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας, λογίζεσθαι εἰς σπέρμα.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος ἐστὶν· Κατὰ τὸ παρὸν τῶν ἐλευσάμεθαι, ἔστιν τῆς Σάρρα υἱός.

- 10 Οὐ μόνον ὅ, ἀλλὰ καὶ Φεβέκκος, ἐξ υἱοῦ κρι-
 τίνω ἔχουσα, Ἰουάκ τῷ πατρὸς ἡμῶν.
- 11 Μήπω γὰρ γινώσκοντων, μηδὲ πράξαντων
 πῖ ἀγαθόν ἢ κακόν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν τῷ
 Θεῷ σωθῆσιν μὴ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τῷ
 καλεῖσθαι,
- 12 Ἐρρήθη αὐτῇ· Ὅτι οὐ μείζων δουλοσύνη τῆ
 ἐλάσωνι.
- 13 Καθὼς γάρ γε παρ' ἑαυτὸν Ἰακώβ ἠγάπησας,
 τῷ δὲ Ἡσαΐ ἐμίσησας.
- 14 Τί ἔν ἐρεῖ μὴ; μὴ ἀδικία ὡς τῆ τῷ Θεῷ;
 Μὴ γινώσκοντες.
- 15 Τῷ γὰρ Μωσῆ λέγει· Ἐλθέτω ὃν αὐτὸν ἐλεῶ,
 καὶ οἰκτιρήσω ὃν αὐτὸν οἰκτιρήσω.
- 16 Ἄρα ἔν ἐ τῷ θελήσει, ἔδδ τῷ τρέφει,
 ἀλλὰ τῷ ἐλεῖν τῷ Θεῷ.
- 17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ· Ὅτι εἰς αὐτὸ
 τῷτο ἐξήγησά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τῷ
 δυνάμει μου, καὶ ὅπως ἀφείλη τὸ ὄνομα
 μου ἐν πάτη τῇ γῆ.
- 18 Ἄρα ἔν ὃν θελήσει ἐλεῖ, ὃν ὅ θελήσει σκλη-
 ρώσει.
- 19 Ἐρεῖς ἔν μοι· Τί ἐπὶ μέμφεις; τῷ βεβλή-
 ματι αὐτῷ τίς ἀνθέστηκε;
- 20 Μενῶν γε, ὡς ἄνθρωποι, οὐ τίς εἶ ὁ ἀντα-
 ποκρινόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλά-
 σμα τῷ πλάσαντι· Τί με ἐποίησας ἕτως;
- 21 Ἡ ὅτι ἐχθὴ ἐξουσία ὁ κερματὶς τῷ πλησῶ.
 ἐκ

ἐκ τῆς αὐτῆς φουρέμαίῳ ποιῆσαι. ὁ μὲν εἰς
πυλὸν σκεῦῳ, ὁ δὲ εἰς ἀπμίαν;

22 Εἰ ἢ γέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν,
καὶ γνωρίσῃ τὸ δυνάσθαι αὐτοῦ, ἵνα ἐκείνῳ
πολλῇ μακροθυμίᾳ ἀσκήσῃ ὀργῆς κρατη-
σθῆναι εἰς ἀπώλειαν;

23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸ πλεῖστον τῆς δόξης αὐτῆς
ἐπὶ σκεδὴ ἐλεύς ἀποθητοίμα (εἰ εἰς δόξαν;

24 Οὐδὲ καὶ ἐκάλεισεν ἡμᾶς, ἔμνοι ἐξ ἰσ-
δαίων, ἀλλὰ ἐξ ἰσραηλῶν.

25 Ὡς καὶ ἐν τῷ ὄρατι λέγει· Καλίστω τὸ ἔλαός
με, λαὸν μου· καὶ τὸ σκεδὴ ἡγαπηθῆναι, ἡγα-
πηθῆναι.

26 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ ἔξῃ ἡμεῖς αὐτοῖς·
Οὐ λαὸς μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται ἡμεῖς
Θεὸς ζῶντι.

27 Ἡσαΐας ἢ κροῖζι ὑπὲρ τῆς Ἰσραήλ· Ἐὰν ἦ
ὁ δριφθμὸς τῶν ἡμῶν Ἰσραήλ ὡς ἡ ἄμμοσ τῆς
βαλάνου, τὸ κροῖζι ἄμμοσ σπυρίτε.

28 Λόγου γὰρ σωτελῶν καὶ σωτέμων ἐν δι-
καιοσύνῃ, ὅτι λόγου σωτέμων ποιῆσθαι
Κύριον ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς ἐθεώρηκεν Ἡσαΐας· Εἰ μὴ
Κύριον Σαβαὼθ ἐγκατέλιπτον ἡμῖν σίρ-
μα, ὡς Σόδομα ἀνὴρ ἡγορηθῆναι, καὶ ὡς Γό-
μορρα ἀνὴρ ἀμμοιώθηναι.

30 Τί ἐν ἡμῶν; Ὅτι ἔθνη πᾶσι μὴ ἀνάστη
δικαιοσύνην, κατέλαβεν δικαιοσύνην, δι-
καιοσύνην ἢ τὸ ἐκ πίστεως·

31. Ἰσραὴλ ἢ δίκαιον νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης ὥστε ἵφθασι.
32. Διαί; ὅτι ἐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου. ἠθελοῦσαν γὰρ τὴν λίθον ἔθελοῦσαν μαί.
33. Καθὼς γάρ π' ἴδ' ἐπὶ τῆς Σιών λίθον ἠθελοῦσαν, καὶ πίστευον σκαυδαίαν. Ἐπὶ πᾶσι ὁ πιστεύων ἐκ' αὐτῆς, ἐκ κηλαιαχμησῆς).

Κεφ. ι'. 10.

1. Ἀδελφοί, ἡ μὲν δόξα τῆς ἐμῆς καρδίας, ἐν ἡ δέησις ἡ αὐτῆς τῆς Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς Ἰσραὴλ εἶσι εἰς σωτηρίαν.
2. Μαρτυροῦν γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' ἐκ ἐπίγνωσιν.
3. Ἀγνοῦντες γὰρ τὸ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες σῆσαι, τὴν δικαιοσύνην Θεοῦ ἐκ κηλαιαχμησῆς.
4. Τέλει γὰρ νόμου Χριστοῦ, εἰς δικαιοσύνην παιτὶ τῶν πισθόντων.
5. Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐκ τῆς νόμου, ὅτι ποιήσας αὐτὰ ἀνθρώπων, ζήσῃ ἐν αὐτοῖς.
6. Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη ἔτσι λέγει. Μὴ εἴπης ἐν καρδίᾳ σου. Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ἔρανον; Τῆς ἐστὶ Χριστὸν καταγαγεῖν.
7. Ἡ. Τίς καταθήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; Τῆς ἐστὶ Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.
8. Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγὼς σου τὸ ῥῆμα εἶσι ἐν

- τὰ σῶματά σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. τῆς ἑστῆς
 τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὁ κηρύσσων·
- 9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ σῶματί σου Κύ-
 ριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου
 ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.
- 10 Καρδία γὰρ πιστεύεται εἰς διημοσύνην·
 σῶμα δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.
- 11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐν
 αὐτῷ, ἐκβαλεθήσεται.
- 12 Οὐ γάρ ἐστι ἀφισπασθὴ Ἰουδαίῳ τε καὶ Ἑλ-
 ληνῷ· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλε-
 τῶν εἰς πάντα τὰς ἐπισημασμένους αὐτόν.
- 13 Πᾶς γὰρ ὅς ἀν' ἐπισημασθήσεται τὸ ὄνομα
 Κυρίου, σωθήσεται.
- 14 Πῶς οὖν ἐπισημασθήσονται εἰς ὃν σὺ ἐπί-
 στῆσαι; Πῶς ἢ πιστεύσῃς ἐν σὺν ἡκιστοῦ;
 Πῶς ἢ ἀκύνῃς (ἢ χειρὸς κηρύσσοντος);
- 15 Πῶς ἢ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλαῖσι;
 Καθὼς γέγραπται· Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν
 ἀγγελιοφόρων ἐπιπέδου, τῶν ἀγγελιοφό-
 ρῶν τὰ ἀγαθά.
- 16 Ἀλλ' ἐ πάντες ἐπήκουσα τῶν ἀγγελίων.
 Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστωσιν τῇ
 ἀκοῇ ἡμῶν;
- 17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἢ ἢ ἀπὸ ἀφ' ἑ-
 ρήματι Θεοῦ.
- 18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ σὺν ἡκιστοῦ; Μειῦμα
 οὐκ πᾶσι τὴν γλῶσσαν ἐξῆλθεν ὁ φθῆσις
 αὐτῶν,

αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
 ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ ἐκ ἔγνω Ἰσραήλ; Πρῶτῳ
 Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ ὠφελήσω ὑμᾶς ἐκ
 ἐθνῶν, ἐπὶ ἔθνη ἀσωίετα παρεργῶ ὑμᾶς.

20 Ἡσαΐας ἰδοὺ λέγει, καὶ λέγει, Εὐρέθω
 τοῖς ἐμὲ μὴ ζητῶσι, ἐμφανῆς ἐγνώμην
 τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.

21 Πρὸς ἃ Ἰσραήλ λέγει· Ὅλως ἡμέρας
 ἐξέπτετα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπεί-
 ρητον καὶ ἀνελέγητον.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

1 Ἐγὼ εἶ· Μὴ ἀπίστα ὁ Θεὸς τὸν λαὸν
 αὐτῶν; Μὴ γνοίτω, καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλί-
 τής εἰμι, ἐκ ἀσβεστίου Ἀβραάμ, φυλῆς
 Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπίστα ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῶν ὃν ᾤθη-
 ἔβω. Ἡ ἐκ οἴδατε ἐν Ἡλίας τί λέγει ἡ γραφή,
 ὡς ἐντυχεῖν τῷ Θεῷ καὶ τῷ Ἰσραήλ, λέγων·

3 Κύριε, τὸς ᾤθησας ἔσ' ἀπέκλιψαν, καὶ τὰ
 θυσιάζηριά σου κατέσκαψαν· καὶ γὰρ ἐσω-
 ελείφθην μοι, καὶ ζητῶσι τὸ ψυχλὸν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς; Κατ-
 ἔλιπον ἐμαυτῷ ἐπιχειρήσεις ἀνδρας οἵπι-
 νες ἐκ ἔκαμψαν γένυ τῆ Βάσουλ.

5 Οὕτως εἶ καὶ ἐν τῶν κτηνῶν λείμματα κατ' ἐκλογὴν
 χάριτος γένηται.

6 Εἰ ἡ χάρις, ὅσο ἐπὶ εἴς ἔργον· ἐπεὶ ἡ χάρις

ὅσα ἐπὶ γίνεται χάρις. ἐὶ δὲ ἐξ ἔργων, ὅσα ἐπὶ
ἐπὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον ὅσα ἐπὶ ἐπὶ ἔργον.

7 Τί εἶν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τύττε ὅσα
ἐπέτυχον· ἢ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχον, οἱ δὲ λοιποὶ
ἐπαρώησαν,

8 (Καθὼς γάρ γεαπ)· Ἐδῶκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς
πνεῦμα καὶ αὐξίως, ὀφθαλμοὺς δὲ μὴ βλέ-
πην, καὶ ὠτα δὲ μὴ ἀκύν) ἕως τῆ σήμερον
ἡμέρας.

9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γενηθήτω ἡ τράπεζα
αὐτῶν εἰς παγίδα, ἔ εἰς θήρας, καὶ εἰς σκάν-
δαλον, ἔ εἰς ἀνταπόδμα αὐτοῖς.

10 Σκοθεθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν δὲ
μὴ βλέπην· καὶ τῆ ὠτων αὐτῶν ἀφρασεως
σὺν κωψον.

11 Λέγω οὖν, μὴ ἐκλασσαν ἵνα πίσει; Μὴ
γῆσειθ. ἀλλὰ τῆ αὐτῶν ἐκλασπίωμας ἢ
σπίρηαι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ ἐκλασθῆναι
αὐτοῦς.

12 Εἰ δὲ τὸ ἐκλασπίωμα αὐτῶν παῦτ
κῆσμεν, καὶ τὸ ἠτήμα αὐτῶν παῦτ
ἐθῶν, πόσω μάλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον ῥῆν εἰμι
ἐγὼ ἰθιῶν ἀπόστολος, τῆ ἀφρασεως με δόξαζα

14 Εἶπας ἐκλασθῆναι με τῆ σπέρμα, καὶ
σάσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποδολὴ αὐτῶν, καὶ ἀλλαγὴ κῆσ-
μα· ἕς ἢ ἐσθλαψας, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

16 Εἰ

16 Εἰ ἢ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύσματος καὶ εἰ ἡ ρίζα ἁγία, εἰ οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δὲ πῆρες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ ἢ ἀρχιέλαιος ὢν ἐνεκεντρύθησιν ἐν αὐτοῖς, εἰ συσκεινώνος τῆς ρίζης καὶ τῆς πίότητος τῆς ἐλαίας ἐγγύς,

18 Μὴ κρατακωχῶ τῶν κλάδων. εἰ δὲ κρατακωχῶσαι, εἰ σὺ τῶν ρίζων βασιλεύεις, ἀλλ' ἡ ρίζα σέ.

19 Ἐρεῖς ἔν· Ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐνεκεντρύθω.

20 Καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστῃ ἔστηκας· μὴ ὑψηλοφρονεῖς, ἀλλὰ φοβῶ.

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν φύσιν κλάδων ὅσως ἐφείσατο, μὴ πως ἐδὲ σὺ φείσῃ.

22 Ἴδὲ οὐκ ἤρησθη εἰς ἀποθμίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τὰς πενιχίας, ἀποθμίαν· ἐπὶ δὲ σε ἤρησθη, ἵαν ἐπιμένῃς τῇ ἤρησθη· ἐπὶ καὶ σὺ ἐκρησθη.

23 Καὶ ἐκεῖνοι ἢ, ἵαν μὴ ἐπιμένωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐκρησθησιν· δυνατὸς γάρ ἐστι ὁ Θεὸς πάλιν ἐκρησθῆσαι αὐτούς.

24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῶν φύσιν ἐξεκλήθη ἀρχι-ἐλαίος, καὶ ὡς φύσιν ἐνεκεντρύθησιν εἰς κρατακωχίαν, πῶς μὲν ἄλλοι, εἴτοι οἱ φύσιν ἐκρησθησιν τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;

25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμῶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον

- μυστήριον τῆτο, (ἵνα μὴ ᾗτε παρ' ἐαυθῆς
 φρόνιμοι) ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρες τῷ Ἰσραήλ
 γέγονεν, ἄχρις ἕως πληρώμα ἕθνην εἰσέλθη
 26 Καὶ ἔτι πᾶς Ἰσραήλ σωθήσεται, κρητὺς
 γέγραπται. Ἡξεί ἐκ Σιών ὀρυόμενοι, ἔδου-
 σπρέψα ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.
 27 Καὶ αὐτῇ αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμῶν διαθήκη,
 ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.
 28 Καθὰ μὲν τὸ διαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς κῆ-
 ρῆ ἔκλογῶν, ἀγαπητοὶ διατὸς πατέρας.
 29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ κλήματα καὶ ἡ
 κλήσις τοῦ Θεοῦ.
 30 Ὡστε γὰρ ἔυμεις ποτε ἠπηθήσατε τῷ
 Θεῷ, νῦν ᾗ ἠλεήθητε τῇ τέττων ἀπείθειᾳ.
 31 Οὕτω κῆ ἔτοι νῦν ἠκέθησαν τῷ ὑμετέρῳ
 ἐλέει, ἵνα ἔαυτοὶ ἐλεηθῶσι.
 32 Συνέκλυσεν γὰρ ὁ Θεὸς τὰς πάντας εἰς
 ἀπείθειαν, ἵνα τὰς πάντας ἐλεήσῃ.
 33 Ὡς βάθου πλάτυς κῆ σοφίας κῆ γνώσεως
 Θεοῦ ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κλήματα αὐτοῦ, κῆ
 ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.
 34 Τίς γὰρ ἔγνω νῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμ-
 βουλον αὐτοῦ ἐχρήσθη;
 35 Ἡ τίς ἐβραδύκεν αὐτῷ, καὶ ἀναποδοθή-
 σεται αὐτῷ;
 36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, κῆ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν
 τὰ πάντα. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας.
 ἀμήν.

Κιφ.

Κιφ. ιβ'. ιι.

- 1 ΠΑΡΑΚΑΛΩ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀφ' τῶν οἰκτιρημάτων τοῦ Θεοῦ, ὡς ἠγάπησατε τὸ σῶμα ὑμῶν ἡσίου ζώσαν, ἀγίου, ἀάριστου τοῦ Θεοῦ, τὸ λογικὸν λατρεύον ὑμῶν·
- 2 Καὶ μὴ συχημαλίζετε τῷ αἵματι τούτῳ ἀλλὰ μὲθ' ἡμερῶν διὰ τὴν ἀνακαταστάσιν τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ἵνα τὸ δοκιμαζέσθαι ὑμᾶς πρὸς τὸ ἴλασμα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀάριστον καὶ τίμιον.
- 3 Λίγω γὰρ ἀφ' ἧς χερσὶ Θεοῦ ἐδόθησαν μοι, παρὰ τῶν οἴκων ὑμῶν, μὴ ὑπερβροῦναι παρὰ ὃ δὲ φροῦν· ἀλλὰ φροῦναι ἵνα τὸ σωφροῦναι, ἰσχύω ὡς ὁ Θεὸς ἐμίμηται μέτρον πίστεως.
- 4 Καθ' ἡμέρας ἐν οἴσιν σώματι μέλη πολλὰ ἔχοντα, πρὸς ἃ μέλη πάντα ἐπὶ τὴν αὐτίαν ἔχεται·
- 5 Οὕτως οἱ ποταμοὶ ἐν σῶματι ἴσμεν ἐν Χριστῷ, ὃ ἢ καθ' ἑαυτὸν, ἀλλήλων μέλη.
- 6 Ἐχόντες ἃ χερσὶ ματᾶ καὶ ἧς χερσὶ τῶν δδῶνται ἡμῶν ἀφ' ἡμερῶν, ὅτι σωφροῦναι, καὶ ἧς ἀναλογίαν τῆς πίστεως·
- 7 Ἐπὶ ἀφροῦναι, ἐν τῇ ἀφροῦναι· ὅτι ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ·
- 8 Ἐπὶ ὁ ὡς ἠγαπήσθαι, ἐν τῇ ὡς ἠγαπήσθαι ὁ μετὰ διδόν, ἐν ἀπλότη· ὁ σωφροῦναι, ἐν σωφροῦναι· ὁ ἰλιῶν, ἐν ἰλαρότητι.
- 9 Ἡ ἀγάπη, ἀνευπέριστα. Ἀπεσυγγέντες τὸ πονηρὸν, καλῶν ἡμερῶν τῶν ἀγαθῶν.

10 Τῆ

- 10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόσοφοι.
Τῇ πρὸς ἀλλήλους παρηγόριοι.
- 11 Τῇ σωδῇ μὴ ὀκνηοί. Τῷ πρὸς μακροζώνους. Τῷ Κυρίου δουλοῦοις.
- 12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομνήμονες. Τῇ πνευματικῇ ἀσθενειῶντες.
- 13 Ταῖς χρείαις ἑαγίων κριναιέντες. Τῷ φιλοξενίᾳ διάκονοις.
- 14 Εὐλογεῖτε τὰς διακονίας ὑμῶν· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ κρινασθε.
- 15 Χαίρετε μετ' χαίρόντων, καὶ κλαίετε μετ' κλαιόντων.
- 16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονέοντες. Μὴ περὶ ὑψηλὰ φρονέοντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς σωμαπαγῆμοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι περὶ ἑαυτοῖς.
- 17 Μηδενὲν κακὸν ἀπὸ κακῶ ἀποδοῦναι. Προνοήματα κατὰ πρόνοιαν πάντων ἀνθρώπων.
- 18 Εἰ διωσθῆτε τὸ ἐξ ὑμῶν μετ' πάντων ἀνθρώπων ἀρεσκῶντες.
- 19 Μὴ ἐαυτοὺς ἐκδικεῖντες, ἀλλὰ ἵνα ἴσως ἔσται τῇ ὀργῇ· γέγραπεν γάρ· Ἐμοὶ ἐκδικησὶς· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.
- 20 Ἐάν οὖν πᾶς ὁ ἐχθρὸς (ὁ ψάμμις αὐτῆ· εἰς ἀνψῶν, πότις αὐτῆν· τὸ γὰρ ποιεῖν, ἀνθρώπων πρὸς σωδῆς ἐπὶ ἑ κρινασθῆναι αὐτῆ).
- 21 Μὴ νικῶ ὑπὸ ἑ κακῶ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. 13.

- 1 Πλάσσει ψυχὰ ἑξουσίας ὑπερηχέουσι ὑπο-
τασσάτω. ὃ γὰρ ἴστω ἑξουσία ἢ μὴ ἀπὸ
Θεοῦ, αἷ ἢ ἕσται ἑξουσία, ὑπὸ Θεοῦ πο-
ταγμένη οἰσίν.
- 2 Ὡστε ὁ αἰνεῖται ὁμοῦ τῇ ἑξουσίᾳ, τῇ Θεοῦ
ἀγαθῆ αἰγιόγηκεν· οἷ ἢ αἰγιόγητες,
ἑαυτοῖς κρῖμα λήψω).
- 3 Οἱ γὰρ ἄρχοις ἐσὶ οἱσι φοβῶνται ἀγα-
θῶν ἔργων, ἀλλὰ ἢ κακῶν. Θείας ἢ μὴ φο-
βῶνται πλὴν ἑξουσίας; τὸ ἀγαθὸν ποιῆ. Ἐξ ἑ-
ῦπανοι ἐξ αὐτῆς.
- 4 Θεοῦ γὰρ ἀγαθός ἐστὶν οἱς ἢ ἀγαθῶν.
Ἐὰν ἢ τὸ κακὸν ποιῆς, φοβῶν· ὃ γὰρ οἰκῶ
ἢ κείραται φορῶν. Θεοῦ γὰρ ἀγαθός ἐστι,
ἑκδικῶν οἱς ἔργων τῶν τὸ κακὸν πράσσει.
- 5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτασσάτω· ὃ μῦθον ἀγα-
θῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ ἀγαθῶν πλὴν σιωπῆσιν.
- 6 Διὰ τῆτο γὰρ καὶ φόβος πελοῖται λείπειται
γὰρ Θεοῦ οἱσι οἱς αὐτὸ τῆτο ὑποτασσάτω ἑρῶν οἱς.
- 7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι ἑὰν ὀφείλας· τῶν τὸ φό-
βον, τὸ φόβον· τῶν τὸ τίλθον, τὸ τίλθον· τῶν τὸ
φόβον, τὸ φόβον· τῶν τὸ πρῶτον, τὸ πρῶτον.
- 8 Μηδὲν μὴδὲν ὀφείλας, ὃ μὴ τὸ ἀγα-
θῶν ἀλλήλους. ὃ γὰρ ἀγαθῶν τὸ ἑπρον, τόμου
πρωλήρωκε.
- 9 Τὸ γὰρ· Οὐ μισοῦσας· Οὐ φοβούσας· Οὐ
κλέψας· Οὐ ψευδομαρτυρήσας· Οὐκ ἐπιθυ-
μῶσας,

μήσης, κὶ εἶπες ἐτέρω εὐλογίῃ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιῶς), εὐ τῷ Ἀγαπήσης τ' πλεσιόν (εὐ ὡς ἰαυθῖν).

10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλεσιόν κραιθὶ ὅτι ἐργάζει). πλήρωμα εἶν νόμος ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τῷ, εἰδότες τ' κραιθὸν, ὅτι ἄρα ἡμεῖς ἤδη ἐξ ὑπνε ἐγαρθῶμα. νῦν γὰρ εἰργαστοί ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτι ἐπιστάμεθα.

12 Ἡ νῦν ἐπιθυμοῦμεν, ἢ οὐκ ἡμεῖς ἤγχιον. ἀποθνήσκου εἶν τὰ ἔργα ἔσπιντες, κὶ εὐδυνώμεθα τὰ ὄπλα ἔφωτος.

13 Ὡς εὐ ἡμεῖρα, ἀρχημέως ὡς πεπτησῶμεν μὴ κόμοις ἐμίθαις, μὴ κριταῖς καὶ ἀσελείαις, μὴ ἔραδι καὶ ζήλω.

14 Ἀλλ' εὐδύσαοι τ' Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, κὶ τ' σαρκεῖς ὡς ἴσται μὴ πειθῶν εἰς ἐπιθυμίας.

Κεφ. ιδ'. 14.

1 Τὸν ἴδιον εὐνοῦ τῇ πίστι, ὡς λαμβάνουσι, μὴ εἰς ἀσχερίτης ἀσλογομῶν.

2 Ὅς μὴ πινεῖ φαγεῖν πίνου, ὁ ἴδιον λαχάνα ἰαδί.

3 Ὁ ἰαδίον, τ' μὴ ἰαδίον μὴ ἐξυγιέντω κὶ ὁ μὴ ἰαδίον, τ' ἰαδίον μὴ κραιτέτω. ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν ὡς ἰαδίον.

4 Σὺ τίς εἶ ὁ κραιθὸν ἀλλότριον οἰκίτην; Τῷ ἴδιον κυρίῳ τῇ κίτῃ πίνῃ. σαρκεῖ δὲ διωκῶν γὰρ εἰσι ὁ Θεὸς τῇ σαρκεῖ αὐτῶν.

5 0's

- 5 Ὅς μὴ κείνη ἡμέρα παρ' ἡμέραν, ἢς ᾧ κείνη πᾶσα ἡμέρα. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοί πληροφορεῖσθαι.
- 6 Ὁ φρονῶν τ' ἡμέραν, Κυεῖα φρονεῖ. καὶ ὁ μὴ φρονῶν τ' ἡμέραν, Κυεῖα ἢ φρονεῖ. ὁ ἰδιῶν, Κυεῖα ἰδιῶν. Διχαριστῆ γὰρ τῷ Θεῷ. καὶ ὁ μὴ ἰδιῶν, Κυεῖα ὡς ἰδιῶν, καὶ διχαριστῆ τῷ Θεῷ.
- 7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτὸν ζῆ, ἔ ἐδείς ἑαυτῷ ἀποθήσκει.
- 8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυεῖα ζῶμεν. ἔάν τε ἀποθήσκαμεν, τῷ Κυεῖα ἀποθήσκαμεν. ἔάν τε οὖν ζῶμεν, ἔάν τε ἀποθήσκαμεν, τῷ Κυεῖα ἰσομῆ.
- 9 Εἰς τῷτο γὰρ Χειρὸς καὶ ἀπέθανε ἔ ἀνίστη καὶ ἀνέζησει, ἵνα καὶ νεκρῶν ἔ ζῶντων κυεῖα ζῆ.
- 10 Σὺ ᾧ πικρῆς, τ' ἀδελφόν ζῆ; ἢ καὶ σὺ π' ἐξῆγεῖς τ' ἀδελφόν ζῆ; πάντες γὰρ ὡφρασησόμεθα τῷ βήματι τῷ Χειρῶν.
- 11 Γέγραπται γὰρ Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος. ὅτι ἰμοὶ καὶ ψὴ πᾶν γένου, ἔ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ.
- 12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν εἰδὲ ἑαυτὸν λῆ-
ρον δῶσθαι τῷ Θεῷ.
- 13 Μηκέτι εἴ ἀλλήλους κείνωμεν, ἀλλὰ τῷτο κείνωμεν μάλλον, τὸ μὴ πῆνεμα ὡφροσμομα τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλοι.
- 14 Οἶδα καὶ πέπυσμα ἐν Κυεῖα Ἰησοῦ, ὅτι

ἔδεν κριτὸν δι' ἑαυτῶ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κριτὸν εἶναι, ἐκείνου κριτὸν.

15 Εἰ δὲ διὰ βρώμαθ' ὁ ἀδελφός (εὐλυπέεται, ὅσῃ ἐπὶ κτ' ἀγαπῶν περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώματι (εὐ ἐκείνοι ἀπόλλυσι ὑπὲρ ἑ Χριστοῦ ἀπέθαι.

16 Μὴ βλασφημῶσθε οὐκ ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.

17 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις ἢ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, κτ' εἰρήνη, κτ' χάρις ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν τέτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ, δούλευσθε τῷ Θεῷ κτ' δόκιμοι τοῖς ἀνθρώποις.

19 Ἄρα οὐκ ἐπὶ τῷ εἰρήνης διάκωμῳ, κτ' ἐπὶ τῷ οἰκοδομῆς τῷ εἰς ἀλλήλους.

20 Μὴ ἐνεκὸν βρώματι καθάλυτε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. πάντα μὲν καταραῖ· ἀλλὰ κτ' ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ σωτηρίᾳ ἐοδίοντι.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέας, μὴδὲ πιεῖν οἶνον, μὴδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός (εὐ ἠσθητικῶς ἢ σκανδαλίζει) ἢ ἀδυνεῖ.

22 Σὺ πίσις ἔχεις· κτ' σωθῆναι ἔχεις ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μαχαίρι· ὁ μὴ κρίνει ἑαυτὸν ἐν ᾧ δόκιμος εἶ.

23 Ὁ δὲ διὰ κρένομαθ', ἐὰν φάγη, κτ' ἀπέθαι, ὅτι ὅσῃ ἐν πίστει. πάντες δὲ ὅσῃ ἐν πίστει, ἀμαρτῶν ἐστίν.

Καρ.

Κεφ. ιι'. 15.

- 1 Ο Φείλομυ ἡμεῖς αἰδιωαὶ πα' αἰοθι-
νήματ' ἑ' αἰδιωάτων βαπτίζην, καὶ μὴ
ἰαυτοῖς δόξομεν.
- 2 Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον δόξομένηται
εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομίῳ.
- 3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς ἑ' ἰαυτῷ ἤριστι, ἀλλὰ,
καθὼς γέγραπ'· Οἱ ὀφθισμοὶ ἑ' ὀφθίζόν-
των σε, ἐπίπισι ἐπ' ἐμέ.
- 4 Ὅσα γὰρ πρὸς γράφην, εἰς ἧ ἡμιτίμα
διδασκαλίαν πρὸς γράφην· ἵνα ἀφ' ἑ' ὑπο-
μογιῆς καὶ ἑ' ὀφθισμοῦ ἑ' γράφῶν, ἑ'
ἐλπίδα ἔχωμεν.
- 5 Ὁ ἑ' Θεὸς ἑ' ὑπομογιῆς καὶ ἑ' ὀφθισμοῦ
δῶν ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, καὶ
Χριστὸν Ἰησοῦν·
- 6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε ἑ'
Θεὸν καὶ πατέρα ἑ' Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 7 Διὸ προσλαμβάνατε ἀλλήλους, καθὼς καὶ
ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.
- 8 Λέγω ἑ' Ἰησοῦν Χριστὸν ἀφ' ἑ' ὀφθισμοῦ
ὀφθισμοῦ ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βε-
βαιῶσαι ἑ' ἐπιγγελίας ἑ' πατέρων·
- 9 Τὰ ἑ' ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσω ἑ' Θεόν·
καθὼς γέγραπ'· Διὰ τῆτο ἑ' ἑ' ὀφθισμοῦ
σε ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματι ἑ' ψαλῶ.
- 10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνητε ἑ' ἔθνη μετ'
ἑ' λαοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ

- 11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸ Κόριον πάντῳ
τῶ ἔθνει, ἔπιπανήσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
- 12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἐσται ἡ ῥίζα ἡ
Ἰσοαὴ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἀρχὴν ἐθνῶν, ἐπ'
αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.
- 13 Ὁ ὃ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσατε ὑμᾶς
πάσης χαρῆς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πνεύματι,
οἷς τὸ πνεύματόν ἐστιν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν
δυνάμει τοῦ πνεύματος ἁγίου.
- 14 Πείρασμοί ὃ, ἀδελφοί μου, ἔσονται ἐν
πείρασμοις ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μέσοι ἐστὶ ἀχαρισ-
τωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως,
δυνατοὶ καὶ ἀκλήτους νεφελῶν.
- 15 Τολμηρότερον ὃ ἐγραψα ὑμῖν ἀδελφοί,
ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαιαμιμνήσκων ὑμᾶς ἀπὸ
τῆς χάριτος ἧς ἐδόθησαίν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
- 16 Εἰς τὸ εἶναί με λήττερον Ἰησοῦ Χριστοῦ οἷς
τὰ ἔθνη, ἱερουργεῖτε τὸ διαζέλιον τοῦ Θεοῦ,
ἵνα ἡ χάρις ἡ εὐαγγελιστοῦ τοῦ ἔθνῶν διὰ πάντων
ἐκτελεσθῆ, ἡ χάρις ἡ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
- 17 Ἐγὼ εἶν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
θεῷ Θεῷ.
- 18 Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν ἡ εἶν ἐκτελε-
ραῖσας Χριστὸς δι' ἐμῆ, οἷς ὑπακούω ἔθνῶν,
λόγῳ ἔργῳ,
- 19 Εἰς δυνάμει σημεῖοις ἐπερὶ τῶν, ἐν δυνάμει
τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ ὡς ἐμὲ ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ ἐ
κύκλω μίχρη τοῦ Ἰλλυρικῆ πεπληρωκίῳ τὸ
διαζέλιον τοῦ Χριστοῦ.

- 20 Οὕτω ἡ φιλοκέρδιον Καθηλιζιστῶν, ἔχ' ὅπως ἀνομάσθῃ Χελίς, ἵνα μὴ ἴπ' ἀλλοτρίοις θημιλίον οἰκοδομῶ.
- 21 Ἀλλὰ, κατὰ τὴν γέγραπτον· Οἷς οὐκ ἀτηγέθη ἀπὸ αὐτῶν, ὅψοι· καὶ οἱ οὐκ ἀκκηθῶσι, σιωπῶσι.
- 22 Διὸ καὶ ἐνέκρηθ' ἡμῶν πᾶσι πάλιν ἡ ἰδέσθῃ ὑμῶν.
- 23 Νυνὶ ἡ μηκέτι τόπος ἔχει ἐν τοῖς κλίμασι τύτοις, ἰπιποδίας ἡ ἔχει ἡ ἰδέσθῃ ὑμῶν ἀπὸ πάλιν ἰπῶν.
- 24 Ὡς ἴαν παρὰ ἡμῶν εἰς Ἑσπείαν, ἰλιύσησθαι ὑμῶν· ἰλιπίζω γὰρ ἀπὸ παρὰ ἡμῶν ἡγάσασθαι ὑμῶν, καὶ ὑφ' ὑμῶν σπυμφορήσασθαι ἐκεί· ἴαν ὑμῶν σπυμφορῆσθαι ἀπὸ μέρους ἰμπληθῶ.
- 25 Νυνὶ ἡ παρὰ ἡμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ κρητῶν τοῖς ἀχίοις.
- 26 Εὐδὲκῆσθαι γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κρησωνίας πᾶσι πεισασθαι εἰς τὴν πλῆξιν ἡ ἀχίαν ἡ ἐν Ἱερουσαλήμ.
- 27 Εὐδὲκῆσθαι γὰρ, καὶ ὀφείλεται αὐτῶν εἶσθαι. οἱ γὰρ τοῖς παρὰ μακροῖς αὐτῶν ἐκκοινοῦσθαι πᾶσι ἴθι, ὀφείλεται καὶ ἐν τοῖς σαρκαῖς ἀπυργῆσθαι αὐτοῖς.
- 28 Τῶτο ἔν' ἰπιλιέσθαι, ἐσφραγισθῆσθαι αὐτοῖς ἡ καρπὸν τῶτο, ἀπὸ παρὰ ἡμῶν εἰς Ἑσπείαν.

- 29 Οἶδα ὅτι ἔπι ἐρχόμεθα πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι λόγιας ἔς ἀγγελίαν ἔς Χριστὸν ἐλθούσῃ.
- 30 Παρηγοῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τὸ ὅτι Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐστὶν ἀγάπης ἔκδοσις, σωματωσάμεθα μοι ἐν ταῖς περιστάσεσιν ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸ Θεόν.
- 31 Ἰνα ῥυθῶ ἀπὸ τῶ ἀπεθύντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· εἶνα ἡ ἀγάπη μου ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀποστέλλεται ὑμῖν τοῖς ἀγαπίστοις.
- 32 Ἰνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ Ἰερουσαλὴμ Θεοῦ, ἐσωσάμεθα ὑμῖν.
- 33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆ ἐπιλήθους μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

Κεφ. ιε'. 16.

- 1 Σωίστημι ὅτι ὑμῖν Φοίβην ἡ ἀδελφὴ ἡμῶν, ἣν καὶ ἀγάπησον τὴ ἐκκλησίαν τὴ ἐν Κεζαρείᾳ.
- 2 Ἰνα αὐτὴν ἀποστέλλωσθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῆ ἀγάπης, καὶ ὑποστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ αἱ ὑμῶν χεῖρες πρόσθεν· ἐπεὶ αὐτὴ περιστάσις πολλῶν ἐχρήσθη, καὶ αὐτὴ ἐμοῦ.
- 3 Λατρεύσατε Πρίσκιλλαν ἐν Αἰκύλῳ τὴν σκωργύς μου ἐν Κεζαρείᾳ Ἰησοῦ.
- 4 Οἵπτες ὑπὲρ τῆ ψυχῆς μου τῆ ἑαυτῶν σφάλαν ὑπέστησαν· οἱς ἔκ ἐγὼ μένος ἀγαπήσασθε, ἀλλὰ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ τῆ ἐθνῶν.
- 5 Καὶ τὴν κατὰ αὐτῆν ἐκκλησίαν.
- Ἀπό-

- Αἰωάσαιδε Ἐπαίτιν τ' ἀγαπήθι με, ὅς
 ἐστὶν ἀπαρχὴ τ' Ἀχαιῶν εἰς Χερσόν.
- 6 Αἰωάσαιδε Μαριὰμ, ἣ τις ποδὰ ἐκο-
 πιάζει εἰς ἡμᾶς.
- 7 Αἰωάσαιδε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουλιανὸν τὸν
 συγγενεῖς με, καὶ σινασχεμαλόντες με οἵτινες
 εἰσὶν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ μετ' ἡμῶν
 ἐμὲ γηγόρασι ἐν Χερσόν.
- 8 Αἰωάσαιδε Ἀμφίλιον τ' ἀγαπήθι με
 ἐν Κυρίῳ.
- 9 Αἰωάσαιδε Οὐρβανὸν τ' σιωπήθι ἡμῶν
 ἐν Χερσόν, καὶ Στέχων τ' ἀγαπήθι με.
- 10 Αἰωάσαιδε Ἀπιδάμιον, τ' ἄδικον ἐν Χερ-
 σόν. Αἰωάσαιδε τὸν ἐκ τ' Ἀριστοβούλου.
- 11 Αἰωάσαιδε Ἡροδίαναν τ' συγγεῖνή με
 Αἰωάσαιδε τὸν ἐκ τ' Ναρκίσου, τὸν ὄντα
 ἐν Κυρίῳ.
- 12 Αἰωάσαιδε Τρύφαιναν ἐν Τρυφῶσι τοῖς
 κρηπίσιν ἐν Κυρίῳ. Αἰωάσαιδε Περσίδα τ'
 ἀγαπήθι, ἣ τις ποδὰ ἐκοπιάσει ἐν Κυρίῳ.
- 13 Αἰωάσαιδε Γεῶργον τ' ἐκλεκτόν ἐν Κυρίῳ,
 καὶ τ' μητέρα αὐτοῦ καὶ ἑμὸν.
- 14 Αἰωάσαιδε Λούγκρον, Φλέγγον, Ἐρ-
 μάιν, Πιατέριον, Ἐρμῆον, καὶ τὸν σὺν αὐτοῖς
 ἀδελφούς.
- 15 Αἰωάσαιδε Φιλόλογον ἐν Ἰουλίῳ, Νηρέα
 καὶ τ' ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν Ὀλυμπίῳ, καὶ τὸν σὺν
 αὐτοῖς πάντας ἀγίους.

- 16 Απατάσθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπῃ.
 Απατάσον ὑμῶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Χερσῆ.
- 17 Παρεγκλιῶ ὑμῶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν
 τὰς ἰσὺς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα ὧν
 τὸ διδασκῶν ὑμεῖς ἐμάχητε, ποιῶντες καὶ
 ἐκκλινάτε ἀπὸ αὐτῶν.
- 18 Οἱ γὰρ τιῆτοι τῶν Κυρίων ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χερσῆ εἰ δουλῶσι, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κρι-
 λία καὶ ἀπὸ τῆς χρησιολογίας ἐ δολογίας
 ἐξαπκλιῶσι ἰσὺς καρδίας τῶν ἀγκύων.
- 19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο.
 Καίρι οὐκ τὸ ἐφ' ὑμῖν. θελω ὑμῶς σοφῶς
 μὴ εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀπειρίως δὲ εἰς τὸ
 κακόν.
- 20 Οἱ θεοὶ τῆς εἰρήνης σπυριψῆς τῆς Σα-
 τανῶν ὑπὸ τὰς πόδας ὑμῶν ἐν τῇ χεῖρ. Ἡ χεῖ-
 ρις τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χερσῆ μετ' ὑμῶν.
 Ἀμήν.
- 21 Απατάσονται ὑμῶς Τιμεθῆ οὐ σπιρι-
 γῶς καὶ Λύκι ἐ ἰάσων καὶ Σουσίπα-
 τῆς, οἱ συνηθεῖς μου.
- 22 Απατάσονται ὑμῶς ἐπὶ Τίεθῆ οὐ χεῖ-
 ψας τῆς ἐπιστολῶν ἐν Κυρίων.
- 23 Απατάσονται ὑμῶς Γάιος ὁ ξένος μου ἐ τῆς ἐκ-
 κλησίας ὅλης. Απατάσονται ὑμῶς Ἐρραῶς ὁ οἰ-
 κονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κεάρθῆ ὁ ἀδελφός.
- 24 Ἡ χεῖρ τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χερσῆ
 μετ' πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

- 25 Τὸ δὲ δυνάμιον ὑμῶν περιέχει καὶ τὸ
ἀγαθόν μου καὶ τὸ κέρυσμα Ἰησοῦ Χριστοῦ.
καὶ ἀποκαλύψει μυστηρίων χρόνιαις αἰώνιαις
στοιχημάτων.
- 26 Φαινηθῆναι δὲ ἰὺν ἀφ' οὗτε χαρῶν αὐ-
φηλικῶν, κατ' ἐπιθυμίαν ἔσται αἰώνιος Θεοῦ, ἕως
ὑπερβολῆς πίστεως, ἕως πάντων ταῖς ἰσχυ-
ραῖς.
- 27 Μοίω σοφῶ Θεοῦ, ἀφ' Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἧ
ἡ δόξα εἰς τὸς αἰῶνας. Ἀμήν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐχάρη ἀπὸ Κορινθίου
ἀφ' ὁμοιοῦς τ' ἀφ' αὐτοῦ τ' εὐλογησάμενος
ἐκκλησίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ Ἀπο- στόλου ἡ καθ' ἑσθὲ Κορινθίους ἐπιστολὴ ἑσφύτη.

Κιβ. α'. Ι.

1 **Π**ΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ἀφ' ἡλικίας Θεοῦ,
καὶ Σωτῆρος ὁ ἀδελφός.

2 Τῆς ἐκκλησίας ἔσται Θεοῦ τῆς ἕσται ἐν Κοριν-
θῶν, ἡ κακοδομίαις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητῶν
ἀγίων, σὺν πάνσι τοῖς ἐπισημασμένοις τὸ ὄνο-
μα ἔσται Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντί
τόπῳ, αὐτῶν τι ἔσται ἡμῶν.

Λα

3 Κά-

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ με πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι καὶ τῷ Θεῷ τῇ δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

5 Ὅτι ἐν παντί ἐπαυκώθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει.

6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐθεοδώθη ἐν ὑμῖν.

7 Ὡστε ὑμῶς μὴ ὑπερέϊθαμι ἐν μηδενὶ χαρισματι, ἀπεκδεχομένους τὴ δόξα καὶ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὅς καὶ θεοδώσατε ὑμῶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς ὁ Θεός, δι' ἣ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ ἡμετέρου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ ὑμῶς, ἀδελφοί, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν χρισματι, ἥτε ἢ κριτηρισμοὶ ἐν τῷ αὐτῷ τοῖ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γάρ μοι ὑπὲρ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τοῦ Χλόης, ὅτι ἐριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.

12 Δέξω ὑμῶς, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλος, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶν, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστός.

13 Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσαυραίσθη

ρῶτη ἰστέρι ὑμῶν, ἣ ἴς τὸ οἶμα Παυλῶ
ἰδοῦσά ῥῃ;

- 14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι ὑδία ὑμῶν ἰδοῦ-
σά, εἰ μὴ Κρίστος καὶ Γάιος·
- 15 Ἴνα μὴ πρὸς εἴπη ὅτις τὸ ἔργον οἶμα
ἰδοῦσά.
- 16 Ἐδοῦσά καὶ τὸ Σπιθαμῶν εἰς λοιπὸν
ὅσα οἶμα εἴπια ἀλλοῖς ἰδοῦσά.
- 17 Οὐ γὰρ ἀπίσθηλί με Χριστὸς βαπτίζῃ,
ἀλλ' ἀναγγελίζῃσά ὅσα ἐσφία λόγου, ἵνα
μὴ κενωθῇ ὁ σαυρὸς Ἰ Χριστῷ.
- 18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ Ἰ σαυρῷ τοῖς μὲν ἀπολ-
λυμένοις μερῶν ἰσά, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῶ
δωκίμας Θεῷ ἰσά.
- 19 Γίγνηται γάρ· Ἀπολῶ τὸ σφίαν τὸ σφ-
φῶν, καὶ τὸ σωῖσιν τὸ σωῖσιν ἀληθῆσαι.
- 20 Πῦ σφός; Πῦ γκαμμασίως, Πῦ συζη-
τηῖς Ἰ αἰσῖ τῷ τῷ; Οὐχὶ ἐμῶσιν ὁ
Θεὸς τὸ σφίαν Ἰ κῶσιν τῷ;
- 21 Ἐπεδὴ γὰρ ἐσ τῇ σφίαν Ἰ Θεῷ ὅσα ἴγνω
ὁ κῶσιν Ἰ τὸ σφίαν τὸ Θεῷ, ἀδὸκη-
σιν ὁ Θεὸς Ἰ τὸ μερῶν Ἰ κηρύμσιν
σῶσιν τῷ πισδῶσιν.
- 22 Ἐπεδὴ καὶ Ἰσδαῖοι σημεῖον αἰτῷσιν, καὶ
Ἐλλῆσιν σφίαν ζῆσιν·
- 23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν Ἰ σαυρα-
μῶν, Ἰσδαῖοις μὲν σαῖσιν, Ἐλλῆσιν δὲ
μερῶν·

- 24 Αὐτοῖς ἢ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε ἔ-
 λησι Χριστὸν Θεῷ δυνάμει καὶ Θεῷ σοφίᾳ.
- 25 Ὅτι τὸ μωρὸν ἔστι Θεῷ, σοφώτερον ἢ ἀν-
 θρώπων ἐστὶ καὶ τὸ ἀδυνάτου ἔστι Θεῷ, ἰσχυρότε-
 ρον ἢ ἀνθρώπων ἐστὶ.
- 26 Βλέπετε γὰρ ἢ κλησιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι
 ἔσονται πολλοὶ σοφοὶ καὶ σάρακα, ἔσονται πολλοὶ δυνα-
 τοί, ἔσονται ἀγνοεῖς.
- 27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ ἔστι κήρυγμα ἐξελέξατο ὁ
 Θεὸς ἵνα τὰς σοφὰς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀδύ-
 νατα ἔστι κήρυγμα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνῃ
 τὰ ἰσχυρά.
- 28 Καὶ τὰ ἀγνοῦντα ἔστι κήρυγμα καὶ τὰ ἐξουθενή-
 να ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἕτα μή ὄντα, ἵνα τὰ
 ὄντα καταργήσῃ.
- 29 Ὅπως μὴ καυχῆσεται πᾶσα σὰρα ἐν
 ὧπιον αὐτῶν.
- 30 Ἐξ αὐτῶν ἢ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς
 ἐκλήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεῷ, δικαιοσύνη
 καὶ ἀγαθὸς ἔστι ἀπολύτρωσις.
- 31 Ἴνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος,
 ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

Κιφ. β'. 2.

1 Καὶ γὰρ ἔλθων πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἤλθον
 ἔκαστος ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, κατὰ
 γέλωτος ὑμῖν τὸ μαρτύριον ἔστι Θεῷ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα ἔστι εἰδέναι ἕτα ἐν ὑμῖν εἰ μὴ
 Ἰησοῦν Χριστὸν, ἕτα τῶτον ἐσαυρωμένον.

3 Καὶ

- 3 Καὶ ἔγω' ἐν ἀδελφείᾳ καὶ ἐν φόβῳ ἔσ' ἐν
 τῷ μακροῦ ἐχθροῦ ὑμῶν.
- 4 Καὶ ὁ λόγος μου ἔσ' τὸ κήρυγμα μου ὅτι
 ἐν πηλοῖς ἀνθρώπινης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν
 ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως.
- 5 Ἴνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώ-
 πων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.
- 6 Σοφίαν ᾗ λαλῶμεν ἐν τοῖς τελείοις σο-
 φίαν ᾗ ἐν τοῖς ἀειῶνι τοῦτέστι, ἐδὲ τῷ δόξῳ
 τοῦ αἰῶνι τοῦτέστι καὶ ἀεργαμῶν.
- 7 Ἀλλὰ λαλῶμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστη-
 ρίῳ, τῷ ἀποκεκρυμμένῳ, ἧν ὁ Θεὸς ὁ
 Θεὸς ὁ αἰῶνι εἰς δόξαν ἡμῶν.
- 8 Ἦν ἐδεῖς τῷ δόξῳ τοῦ αἰῶνι τοῦτέστι
 ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, ὅτι αὐτὸ Κύριοι τῆ
 δόξης ἐσαύρωσαν.
- 9 Ἀλλὰ καρδίᾳ γέγραπται· Ἄ ὀφθαλμοῦ
 ὅτι εἶδε, καὶ ἔσ' ὅτι ἔκρυψε, ἐπὶ καρδίᾳ
 ἀνθρώπου ὅτι ἀνέβη, ἀ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς
 τοῖς ἀγαπῶσι αὐτόν·
- 10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ
 πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα
 ἐρῶν καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.
- 11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ ἡρώπων,
 εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτοῖς;
 Οὕτω καὶ τὰ ἡρώων Θεοῦ οἶδεν, εἰ μὴ τὸ
 πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.
- 12 Ἡμεῖς ᾗ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ κόσμου ἐλαβο-

μην, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐ-
δωῆμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

14 Ἄ κὴ λαλῶμεν, ὅτι ἐν διδασκαλίᾳ ἀπ-
θρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδασκαλίᾳ
πνευματικῆς ἀγίας· πνευματικῶς πνευμα-
τικῶς συζητοῦντες.

15 Ψυχικὸς ὁ ἀνθρώπου ἐδέχεται τὰ τοῦ
πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῶ ἐστίν,
ἐδιδάσκει γινώσκει, ὅτι πνευματικῶς ἀνα-
κρίνειται.

16 Ὁ ὃ πνευματικῶς ἀνακρίνεται μὴ πάντα,
αὐτὸς ὃ ὑπὸ ἐδενὸς ἀνακρίνεται.

17 Τίς γὰρ ἔγνω ἵνα Κυρίως, ὅς συμβεβηκόσθ
αὐτῶν; Ἡμεῖς ὃ ἵνα Χριστῶ ἔχομεν.

Κεφ. γ'. 3.

1 Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, ὅτι ἠδυνήθημι λαλῆ-
σαι ὑμῖν ὡς πνευματικῶς, ἀλλ' ὡς σαρκ-
τικῶς, ὡς ἡπίοις ἐν Χριστῶ.

2 Γάλα ὑμῶς ἐπόπισα, κὴ ἐ βρωμαῖ· ἔπει
γὰρ ἠδύνασθε· ἀλλ' ἔτι ἐπι ἵνα διδάσθε.

3 Ἐπει γὰρ σαρκικῶς ἐστίν· ὅτι ἐν ὑμῖν ζῆ-
λος κὴ ἐρις ἐ διχοστασίαι, ἐχὲ σαρκικῶς ἐστίν,
κὴ κτ' ἀνθρωπίνων φειπαίετε;

4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ μὴ εἰμι Παῦλος·
ἔτερος δὲ· Ἐγὼ Ἀπολλῶν, ἐχὲ σαρκικῶς ἐστίν;

5 Τίς οὖν ἐστίν Παῦλος, τίς ὃ Ἀπολλῶν,
ἀλλ' ἢ ἀφ' ἡμετέρων δι' ἡμῶν ἐπιστάσις, ἐ ἡμετέρων
ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν;

6 Ἐγὼ

- 6 Ἐγὼ ἐφύττωσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠύξανεν.
- 7 Ὡς τε ἔτε ὁ φυλάων ἐπί τι, ἔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός.
- 8 Ὁ φυλάων ἢ ὁ ποτίζων εἰ ἐσιν ἕκαστος ἢ τ' ἴδιον μισθὸν λήψεται κ' τ' ἴδιον κέρπον.
- 9 Θεῷ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· Θεῷ γάρ κ' οὐκ οἰκοδομὴ ἐστίν.
- 10 Κατὰ τὸ χάριν τοῦ Θεοῦ τὸ δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς δοχετέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλο ἢ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος ἢ βλέπειτω πῶς ἐποικοδομεῖ.
- 11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλιον ἔδειξεν δύναμις θεῶν ὡς τὰ κείμενον, ὅς ἐστι Ἰησοῦς ὁ Χριστός.
- 12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τῷ θεμέλιον τῶν χρυσοῦν, ἄργυρον, λίθων, πμίξων, ξύλων, ἕρβων, καλάμων·
- 13 Ἐκείνος τὸ ἔργον φανερόν γινώσκειται· ἢ γὰρ ἡμέτερον δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· κ' ἕκαστος τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.
- 14 Εἴ τις ἐπὶ τὸ ἔργον μόνον ὁ ἐποικοδομησέ, μισθὸν λήψει.
- 15 Εἴ τις ἐπὶ τὸ ἔργον κατακαίσει, ζημιωθήσεται· αὐτὸς ἢ σωθήσεται, ἔτις ἢ ὡς ἀπὸ πυρός.
- 16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστίν, κ' τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;
- 17 Εἴ τις τὸ ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρη, φθερῆς τῆτον

τῦτον ὁ Θεός· ὁ γινὰς τῷ Θεῷ ἄγιός ἐστιν,
οἰπίνης ἐστὶ ὑμεῖς.

18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ
σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μω-
ρὸς γινέσθω, ἵνα γινώσκται σοφός.

19 Ἡ γὰρ σοφία τῷ κόσμῳ τούτῳ, μωρία ἐστὶ
τῷ Θεῷ ἐστὶ γέγραπὲν γάρ· Ὁ δρασομένη
τὴς σοφὸς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τὴς ἀφ-
λογισμῶν τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶ μῆταμοι.

21 Ὡστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις·
πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶν, εἴτε Κη-
φᾶς, εἴτε κῆρυκος, εἴτε ζωῆ, εἴτε γίναικος, εἴτε
ἐπιστάτης, εἴτε μέλλουτος· πάντα ὑμῶν ἐστιν·

23 Ὑμεῖς ᾧ, Χριστῷ· Χριστὸς ᾧ, Θεῷ.

Κεφ. δ'. 4.

1 Ὅπως ἡμεῖς λογιζέσθω ἀνθρώποις, ὡς
ὑπερήκοος Χριστῷ, καὶ οἰκτιόμενος μυστη-
ρίων Θεοῦ.

2 Ὅ ᾧ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκτιόμενοις,
ἵνα πιστὸς ἕως ἄρεθῃ.

3 Ἐμοὶ ᾧ εἰς ἐλάχιστὸν ἐστὶν ἵνα ὑφ' ὑμῶν
ἀνακρινῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ'
ἔδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω.

4 Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ στυγέω· ἀλλ' ὅτι ἐκ ἐν
τούτῳ διδρασκίνομαι· ὁ ᾧ ἀνακρίνω με,
Κύριός ἐστιν.

5 Ὡστε

- 5 Ὡς μὴ ἐπὶ καρῷ ἡ κρείττις, ἕως αὐτοῦ λαθῆ ὁ Κύριος· ὅς κ' ἐφ' ἡμῶν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ φανερῶς ἕως βασιλῆος τῆς καρδίας ἡμῶν τότε ὀπίσθη· ἡλοῖσται ἡμέτερον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
- 6 Ταῦτα ἦ, ἀδελφοί, μίσην ἡμετέραν ἵνα ἐν ἡμῖν μείνη τὸ μὴ ὑπὲρ ὁ γέγραπται· Φροῦσθε, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ νόμου φυσιοῦσθε καὶ ἐπίστευ.
- 7 Τίς γάρ σε ἀφ' ἐκείνου; Τί ἦ ἔχεις ὁ σὺ ἑλεῖσθαι; Εἰ ἦ καὶ ἑλεῖσθαι, τί καυχῶσθαι ὡς μὴ λαβῶν;
- 8 Ἡ δὴ κενόδοξοι εἰσὶν, ἥδη ἐπὶ πλεονεξίᾳ, χωρὶς ἡμῶν ἰσοσιλόγηται καὶ ὀφίλον γὰρ ἰσοσιλόγηται· ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμφορολογώμεθα.
- 9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸν ἀποστόλους ἐχάτους ἀπέθρονον ὡς ἐπιθασαῖνας, ὅτι ἦσαν ἰσχυροὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν ἔργῳ· ἔα γέλοις καὶ ἀνθρώποις.
- 10 Ἡμεῖς μωροὶ ἀπὸ Χριστοῦ, ὑμεῖς ἦ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀθύναι, ὑμεῖς σὺν ἰσχυροί· ὑμεῖς ἰσοδοξοί, ἡμεῖς ἦ ἀπίστοι.
- 11 Ἀλλὰ τὸ ἄρθε ἡμῶν καὶ πτωχῶν, ἐδιδόχαμεν, καὶ θυμωθῶμεν, καὶ καταφρονησώμεθα, ἔα πτωχῶν.
- 12 Καὶ πτωχῶν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδοροῦμεν, σύλογώμεθα· διακόμενοι, ἀνεχόμεθα.

13 Βλασφημῆμοι, ὡς θεολατρῶν ὡς
δεικασθέντα ἔχοντες ἐξ ἡμετέρων πάν-
των πειρασμάτων ἕως ἄρτι.

14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ'
ὡς τέκνα με ἀγαπᾶτε καὶ ἡμετέρων.

15 Ἐάν γὰρ μύριες παιδαγωγὸς ἔχητε ἐν
Χριστῷ, ἀλλ' ἔσονται πολλὰς πατέρας. ἐν γὰρ Χρι-
στῷ Ἰησοῦ διὰ τῆς διαγγελίας ἐγὼ ὑμᾶς ἐχό-
νησα.

16 Παρακαλῶ ἔν ὑμᾶς, μιμηταί με γίνεσθε.

17 Διὰ τῆτο ἐπεψάμην Τιμόθεον, ὅς ἐστι
τέκνον με ἀγαπᾶν ἐπίστεον ἐν Κυρίῳ, ὅς ὑμᾶς
ἀναμνήσει καὶ ὁδὸς με καὶ ἐν Χριστῷ, καὶ ὡς
παιδαγωγὸς ἐν πίστει ἐκκλησία διδάσκων.

18 Ὡς μὴ ἐρχομένη δέ με πρὸς ὑμᾶς, ἐφυ-
σιώησαν ἱερεῖς.

19 Ἐλπίσθημι ἢ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐάν ὁ
Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσθημι ἔτι λόγον τῆ
πιφυσιωμένην, ἀλλὰ ἔτι διώματι.

20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ'
ἐν δυνάμει.

21 Τί θέλῃτε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ
ἐν ἀγάπῃ, καὶ ὑμῶν ἡμετέρων;

Κεφ. ε'. 5.

1 Ὅπως ἀκούσῃ ἐν ὑμῖν πορεία, ἐπιάντη
πορεία ἥτις ἐστὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομα-
ζεῖται. ὡς γυναικῶν ἵνα τῆς πατρὸς ἔχη.

2 Καὶ ὑμεῖς πιφυσιωμένοι ἐσθε, καὶ ἔχῃ
μῶν

μᾶλλον ἐπειθήσατε, ἵνα ἐξαρθῆ ἐκ μίσε
 ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τῆτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῆ σῶματι, παρὸν
 ἢ τῆ πνύματι, ἤδη κέκριται ὡς παρὸν τῆ
 ἔτω τῆτο κατεργασάμερον,

4 Ἐν τῆ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ, σιναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμῆ πνύμα-
 τος, σινὲ τῆ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ,

5 Παραδέσται τῆ τοιαῦτον τῆ Σαββάτου εἰς
 ὄλεθρον τῆ σαρκός, ἵνα τὸ πνύμα σωθῆ ἐν τῆ
 ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχησθαι ὑμῶν. ὅσα οἶδατε
 ὅτι μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύσμα ζυμῶν;

7 Ἐκκαθάρατε ἑνὲ τῆ παλαιὰν ζύμην, ἵνα
 ἦτε νέοι φύσμα, καθὼς ἐστε ἀζυμοὶ καὶ γὰρ τὸ
 πάχος ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, Χριστός.

8 Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ,
 μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ ποτηρίας, ἀλλὰ ἐν
 ἀζύμοις ἐιλικρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῆ ἐπιστολῇ, μὴ σιν-
 αναμίζησθαι πόροις.

10 Καὶ ἐπὶ πάντως τοῖς πόροις τοῦ κόσμου
 τῆτου, ἢ τοῖς πλεοπέκλαις, ἢ ἀρπαξίν, ἢ ἐι-
 δωλολάτρεαις ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κό-
 σμου ἐξελθεῖν.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ σιναναμί-
 γνησθαι ἐν ἡς ἀδελφὸς ὀνομαζόμενον, ἢ
 πόριον.

πόρις, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ
λοιδόρος, ἢ μέθυρος, ἢ ἄρπαξ· τὰ τοιαύ-
τα μηδὲ σιωποῖτε.

12 Τί γάρ μοι καὶ τὸς ἕξω κρίνει; Οὐχὶ τὸς
ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;

13 Τὸς δὲ ἕξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἐξαρεῖτε
τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Κεφ. 6. 6.

1 **Τ**ολμᾶτε ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων παρὰ τὸ
ἕτερον, κρίνετε ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ, καὶ ἔχτε
ἐπὶ τῷ ἀγίῳ;

2 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἄγιοι τὸ κόσμον κρινού-
σι; Καὶ ἐν εὐ ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος,
ἀνάξιοι ἐστε κρίθηρίων ἐλαχίστων;

3 Οὐκ οἶδατε ὅτι ἄγγελοι κρινούμεθα; μήπι-
γα βιωτικῶς;

4 Βιωτικῶς μὲν οὐκ κρίθηρία ἐὰν ἔχητε, τὸς
ἐξουτημάτους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους κρι-
θίζετε.

5 Πρὸς ἐπιλοπίου ὑμῖν λέγω. ὅπως εὐκ ἔστι
ἐν ὑμῖν σοφὸς καὶ εἷς, ὃς δικαιοσύνην ἀγα-
πῶναι ἀπὸ μίσου τῶ ἀδελφῶ αὐτῷ;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲν ἀδελφῶ κρίνει, καὶ
τῷτο ἐπὶ ἀπίστῳ;

7 Ἢδη μὲν οὐκ ὅλως ἠτήμησε ἐν ὑμῖν ἐστι,
ὅτι κρίματι ἔχετε μετ' ἑαυτῶν. ἀλλ' ἔχτε
μῶλλον ἀδικεῖσθε; ἀλλ' ἔχτε μῶλλον ἀπο-
στρεφῆσθε;

8 Ἀλλὰ

- 8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀπιστεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελφός.
- 9 Ἡ ὅσα οἶδατε ὅτι ἀδικοὶ βασιλείαν Θεῶ ἐκληρονομήσετε; Μὴ πλανᾶσθε, ἕτε πόρνοι, ἕτε εἰδωλολάτραι, ἕτε μοιχοί, ἕτε μοιλαχοί, ἕτε δρῶστονοχοῖται,
- 10 Οὔτε κλέπται, ἕτε πλεονέκ), ἕτε μέθυσοι, ἕτε λοιδόροι, ἕτε ἄρπαγες, βασιλείαν Θεῶ ἐκληρονομήσετε.
- 11 Καὶ ταῦτα πνές ἦτε ἀλλὰ ἀπιέσασθε, ἀλλὰ ἠγάθητε, ἀλλ' ἐδιγαθήθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- 12 Πάντα μοι ἕξετε, ἀλλ' ἕ πάντα συμφέρει πάντα μοι ἕξετε, ἀλλ' ὅσα ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ πνεύματος.
- 13 Τὰ βρώματὰ τῆς κριλίας, καὶ ἡ κριλία τοῖς βρώμασιν ὁ ὃ Θεὸς καὶ ταῦτῶν ἐ ταῦτα καθαροῦσθ. τὸ ὃ σῶμα ἕ τῆς πορνείας, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι.
- 14 Ὁ ὃ Θεὸς ἐ τὸ Κύριον ἠγάρε, καὶ ὑμῶς ἐξ-εγρεῖτε ἀπὸ τῆς διωάμεως αὐτῆς.
- 15 Οὐκ οἶδατε, ὅτι τὰ σώματὰ ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐσιν; Ἄρα οὐκ τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γλοοῖθε.
- 16 Ἡ ὅσα οἶδατε ὅτι ὁ κολώμενος τῆς πόρνης, ἐν σώματι ἐσιν; Ἔσονται γὰρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Οὐδέ κεν ἀνδρῶν τῶν Κυρίων, ἐν πνεύμαθ' ἴσιν.

18 Φύλαξι τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμαρτήμας ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐλάττω ἢ σώματος ἔστι· ὃ δὲ πορνείων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.

19 Ἡ ὅσα οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν, ναὸς ἔστι ἐν ὑμῖν ἁγίος πνεύματος ἔστι, ὃν ἔχει ἀπὸ Θεοῦ, καὶ ὅσα ἐστὶ ἐαυτῶν;

20 Ἡγοράσθητε γὰρ πρὸς τὸν Θεόν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, ἔν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἃ πινά ἐστι Θεοῦ.

Κεφ. ζ' 7.

1 Περὶ τῶν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἄνθρωπον γυναικὸς μὴ ἄπεισθαι.

2 Διὰ τὴν πορνείαν ἕκαστος τὸ ἐαυτοῦ γυναικὸς ἔχει, ἔκαστος τὸ ἴδιον ἄνδρα ἔχει.

3 Τῇ γυναίκι ὁ ἀνὴρ ὡς ἑαυτοῦ ὄφθαλμοῦ ὄψει ἀποδοῦναι ὁμοίως ὡς καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ.

4 Ἡ γυνὴ ὡς ἑαυτοῦ ὄψει ὁμοίως ὡς ὁ ἀνὴρ ὡς ἑαυτοῦ ὄψει, ἀλλ' ἡ γυνὴ.

5 Μὴ ἀποστρέψετε ἀλλήλους, εἰ μὴ πρὸς ἑαυτοῦ συμφῶντος ὡς καρδόν, ἵνα χολάζητε τῇ γενεῇ ἐν τῇ ἀπιστοῦσιν καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σπείρησθε, ἵνα μὴ πείρησῃ ὑμᾶς ὁ Σαββατῆς ἀποστασίας ὑμῶν.

6 Τὸ ὅτι λέγω καὶ συζητῶ, ἔκαστος ἐπιτηρεύτω.

7 Θίλω

- 7 Θέλω γὰρ πάντως ἀνηρόπυς εἶναι ὡς καὶ ἱμανθῆναι· ἀλλ' ἔγωγε τοῦ ἰδίου χερσὸς ἔχων εἰς Θεῷ, ὅς μὲν ἔτι, ὅς δ' ἔτι.
- 8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς εἶναι μένειν ὡς καὶ ἐγώ.
- 9 Εἰ δὲ σὺ ἐκέρχῃ, γαμήσοις, κρηνοσοὶ καὶ εἰς γαμήσοις ἢ πυρῶν.
- 10 Τοῖς δὲ γαμήσοις ὡς ἐγώ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναικὸς ἀπὸ ἀνδρῶν μὴ χωρῶν.
- 11 Εἰ δὲ καὶ χωρῶν, μὲντοι ἀγάμοις, ἢ τῷ ἀνδρὶ κἀγαθήτων· καὶ αἰδοῦναι γυναικὸς μὴ ἀφίεναι.
- 12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, ὅτι ὁ Κύριος· Εἰ τις ἀδελφὸς γυναικὸς ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ σωδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῷ, μὴ ἀφίενται αὐτόν.
- 13 Καὶ γυνὴ ἢ τις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς σωδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίενται αὐτόν.
- 14 Ἡγάσθη γὰρ ὁ ἀπὸ τοῦ ἀπίστου ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡγάσθη ἢ γυνὴ ἢ ἀπίστου ἐν τῷ ἀνδρὶ. ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκατακτά ἐσὶ νῦν δὲ ἄγαθοι.
- 15 Εἰ δὲ ὁ ἀπίστους χωρίζῃ, χωρίζῃ. ἢ διδύλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοῦ Θεοῦ· ἐν δὲ ἐκλήκειν ἡμᾶς ὁ Θεός.
- 16 Τί γὰρ οἶδας, γυνὴ, εἰ τὸ ἄνδρα σῶσθαι;

- Η' τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τίω γυμναῖσθε σώσης;
 17 Εἰ μὴ ἔχουσιν ὡς ἐμέροισιν ὁ Θεὸς, ἔχουσι
 ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, ἔτω ἀεπαλίετω
 καὶ ἔπως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσης ἀφ-
 τήσομαι.
 18 Πειτεῖμη μὲν ἴς ἐκλήθη; Μὴ ἐπι-
 παύσῃ. ἐν ἀκροβυσσίᾳ ἴς ἐκλήθη; Μὴ
 ἀειλιμένεισθαι.
 19 Ἡ ἀειλιμὴ ἕδεν ἐστὶ, καὶ ἡ ἀκροβυστία
 ἕδεν ἐστὶν, ἀλλὰ τήρησις ἐν ὄλῳ Θεῷ.
 20 Ἐχουσιν ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύ-
 τη μὲν ἐστὶ.
 21 Δούλος ἐκλήθη; Μὴ σοι μελίτω· ἀλλ'
 εἰ καὶ δυνάσται ἐλάττωσι γούλῳ, μετὰ
 χεῖρα.
 22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δούλος, ἀπελά-
 ττωσι Κυρίῳ ἐστὶν ὁμοίως καὶ ὁ ἐλάττωσι
 κληθεὶς, δούλος ἐστὶ Χριστῷ.
 23 Τιμῆς ἠγορεύθητε· μὴ γίνεσθε δούλοι ἀν-
 θρώπων.
 24 Ἐχουσιν ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τῷ
 τῷ μὲν ἐστὶν ὡς τῷ Θεῷ.
 25 Περὶ τῶν παρθέτων ἐπιταγῶν Κυρίου
 οὐκ ἔχω γνώμην ἢ δίδωμι ὡς ἠλιθιοὶ
 ὑπὸ Κυρίῳ πιστὸς εἶναι.
 26 Νομίζω οὖν τῷτο καλὸν ὑπάρχειν ἀφ'
 ἡμετέρῳ ἀνάγκη, ὅτι καλὸν ἀνθρώπων τὸ
 ἔσθαι εἶναι.

- 27 Δίδισμα γυναικί; Μὴ ζητῆ λύσι. λύσιμα ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζητῆ γυναικῶν.
- 28 Ἐὰν ᾗ ἔγνητος, ἔχῃ ἡμαρτίαι· καὶ ἴαν γνητὴ ἢ παρῆτος, ἔχῃ ἡμαρτίαι· Ἐπιβίβου ἡ τῆ σαρκὸς ἔξουσι οἱ τοῦτοι. ἔγω ἡ ὑμῶν φησὶμα.
- 29 Τῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι ὁ κτιστὸς στωιστελμῶν τὸ λοιπὸν ἴπν· ἴνα καὶ ἰχοῖτες γυναικας, ὡς μὴ ἰχοῖτες ὄσι·
- 30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγροῦστοι, ὡς μὴ κρητίχοις·
- 31 Καὶ οἱ χρώμμοι τῶ κῆτμῶ τῦτω, ὡς μὴ κῆτμῶ χρώμμοι· ὡς μὴ τῶ κῆτμῶ κῆτμῶ τῦτω.
- 32 Θίλω ἡ ὑμῶς ἀμειμίτους οἴνα· ὁ ἄζαμος μεμιτῶ τῶ ἔ Κυρίῳ, πῶς δῆσι τῶ Κυρίῳ·
- 33 Ὁ ἡ ζαμῆσας μεμιτῶ τῶ ἔ κῆτμῶ, πῶς δῆσι τῆ γυναικί.
- 34 Μιμίρσκη ἡ γνητῆ ἢ παρῆτος· ἢ ἄζαμῶ μεμιτῶ τῶ ἔ Κυρίῳ, ἴνα ἡ ἀγία καὶ σῶμα καὶ πνῦμα· ἢ ἡ ζαμῆσας μεμιτῶ τῶ ἔ κῆτμῶ, πῶς δῆσι τῶ ἀτόρι.
- 35 Τῦτο ἡ ὡς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λίγω· ἔχῃ ἴνα βροῦσι ὑμῶν ἐπιόαλω, ἀλλὰ ὡς τὸ ἀγνητῶ καὶ ἀπρόσιτορον τῶ Κυρίῳ ἀπελασάσως.
- 36 Εἰ δὲ πῆ ἀγνητῶ ἐπὶ τῶ παρῆτος αὐτῶ νομιζῆ, ἴαν ἡ ὑπέρσκημῶ, καὶ ἔπως ὀφείλη

ὀφείλει γίνεσθ' ὁ θεὸς πειέτω, ἕχ ἁμαρ-
 τάνη' χαμείτωσα.

37 Ὅς ἡ ἔσηκεν ἰδραῖοι ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ
 ἔχων ἀνάγκη, ἐξουσία ἡ ἔχῃ ἀεὶ ἡ ἰδὶα
 θελήσειοι, ἡ τῆτο κέκεκεν ἐν τῇ καρ-
 δία αὐτῆ, ἡ τηρεῖν τὴν ἑαυτῆ παρεθέου,
 χαλῶς ποιεῖ.

38 Ὡστε ἡ ὁ ἐκχαμίζων, χαλῶς ποιεῖ· ὁ ἡ
 μὴ ἐκχαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ.

39 Γνωὴ δέδε ἡ νόμοι ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ
 αὐτῆς· ἐὰν ἡ κρημηθῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλεύθερος
 ἐστὶν ὁ θεὸς χαμηθῆναι· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριώτεροι δέ ἐστιν ἐὰν ἔπι μεστή,
 ἡ τὴν ἐμὴν γνώμην δοκῶ ἡ καὶ γὰρ πνεῦ-
 μα Θεοῦ ἔχῃ.

Κεφ. η'. 8.

1 Περὶ δὲ τῶ ἐιδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι
 πάντες γινῶσι ἔχουσι. ἡ γινῶσι φυσιῶ
 ἡ ἡ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι ἡ, ἐδέπω ἐδὲν
 ἔγνωκε καθὼς δεῖ γινῶσαι.

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸ Θεόν, ἔτῃ ἔγνωσαι
 ἑαυτῆ.

4 Περὶ τῶ βρώσεως οὐκ ἔτῃ ἐιδωλοθύτων,
 οἴδαμεν ὅτι ἐδὲν εἰδωλον ἐν κόσμῳ, ἡ ἡ
 ἐδὲν Θεὸς ἔτερο ἐὶ μὴ εἶς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ εἴπερ ἐν
 ἑρανοῖ, εἴπερ ἐπὶ τῶ γῆς· (ὡσπερ εἰσὶ θεοὶ πολ-
 λοι, ἐ κύριοι πολλοί)

6 Ἀλλ'

- 6 Ἀλλ' ἡμῖν εἰς Θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ ἧ πα' πάν-
τα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· Ἐ εἰς Κύριον Ἰησοῦν
Χριστὸν, δι' ἧ πα' πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.
- 7 Καὶ ὅσα ἐν παῖσι ἢ γυνῶσι, πῖες ἢ τῆ
σωφροσύνης ἔ' εἰδωλὰ ἕως ἄρτι, ὡς εἰδωλοθύ-
τοι ἰαδίαι, καὶ ἡ σωφροσύνης αὐτῶν ἀσθενῆς
ἔσσε μολύνει).
- 8 Βρῶμα ἢ ἡμᾶς ἔ' παρέρησι τὰ Θεῶ·
ἔτε γὰρ ἴαν φάγωμα, πειρασμοῦ ἔτε ἴαν
μὴ φάγωμα, ὑπερέμετα.
- 9 Βλέπετε ἢ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὐτῆ
πρόσκομμα γίνηται τοῖς ἀδελφεῖσι.
- 10 Ἐὰν γὰρ ἴς ἰδῆ σε τ' ἔχου γυνῶσι, ὅ
εἰδωλὰ καὶ κείματα, ἔχι ἡ σωφροσύνης
αὐτῶ ἀδελφεῖς ὄντ' οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ
πα' εἰδωλοθῦτα ἰαδίαι;
- 11 Καὶ ἀπολείται ὁ ἀδελφῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῆ
σῆ γνώσει, δι' οἱ Χριστὸς ἀπέθανεν.
- 12 Οὕτω ἢ ἀμαρτάνοις εἰς τὰς ἀδελφούς,
καὶ τύπτοντες αὐτῶν τ' σωφροσύνης ἀδελφεῖσιν,
εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνει.
- 13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τ' ἀδελ-
φόν μου, ἔ' μὴ φάγω κρέα εἰς τ' αἰῶνα, ἵνα
μὴ τ' ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

Κεφ. 9. 9.

- 1 Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος;
Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τ' Κύριον ἡμῶν ἐ-
ώρασα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἴστε ὡς Κυρίου;
2 Εἰ

- 2 Εἰ ἄλλοις ὄσα ἐμὶ ἀποστολῆ, ἀλλὰ γε ὑμῖν ἐμὶ· ἢ γὰρ σφραγίς τῆ ἐμῆς ἐπιστολῆς ὑμεῖς ἐσθε εἰς Κυρίου.
- 3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὐτῇ ἐστὶ·
- 4 Μὴ ὄσα ἐχρησθῆ ἐξουσίᾳ φαγεῖν καὶ πιεῖν;
- 5 Μὴ ὄσα ἐχρησθῆ ἐξουσίᾳ ἀδελφῶν γυναῖκα παρῆρα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀποστολοὶ, εἰ οἱ ἀδελφοὶ εἰς Κυρίου, καὶ Κηφᾶς;
- 6 Ἡ μόνον ἐγὼ καὶ Βαρνάβας ὄσα ἐχρησθῆ ἐξουσίᾳ εἰ μὴ ἐργάζεσθαι;
- 7 Τίς σφραγίσεται ἰδίῳ ὀψωνίῳ ποτί; Τίς φυλάξει ἀμπελῶνα, καὶ εἴ τι καρπὸς αὐτοῦ ὄσα ἰδίῳ; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, εἰ εἰς εἰς εἰς γάλακτι τῆ ποιμνῆς ὄσα ἰδίῳ;
- 8 Μὴ καὶ ἄνθρωποι ταῦτα λαλοῦν; Ἡ ἔχει καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;
- 9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσείῳ νόμῳ γέγραπεν· Οὐ φιμώσῃς βῆν ἀλοῶντα. Μὴ εἴ βοῶν μίλη τῷ Θεῷ;
- 10 Ἡ δὲ ἡμεῖς πάντως λέγει; Διὸ ἡμεῖς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπὶ ἐλπίδι ὀφείλη ὁ δροσιστῶν δροσιστῶν καὶ ὁ ἀλοῶν, τῆ ἐλπίδι αὐτοῦ μετέχειν, ἐπὶ ἐλπίδι.
- 11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν εἰς πνευματικῆ ἐπαίρησιν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσθη;
- 12 Εἰ ἄλλοι τῆ ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, ἢ ἡμεῖς; Ἀλλὰ ὄσα ἐχρησθῆμεθα τῇ ἐξουσίᾳ

ἐξουσία ταύτη· ἀλλὰ πάλιν ἐγγύς, ἵνα μὴ
ἐκροσθῆτε ἵνα δώμῳ τῷ διαγγέλιῳ Ἰ. Χρυσῷ.

13 Οὐκ οἶδα τι ὅτι οἱ ταῖς ἱερουργουμένοι,
ἐκ τῷ ἱερῷ ἰατῆσι; Οἱ τῷ ἡσιαστηρίῳ ἑσθ-
ερόδοντες, τῷ ἡσιαστηρίῳ συμερίζονται;

14 Οὕτω ἔοικύμιεν οἱ ταῖς τοῦ δια-
γγέλιου καὶ ἡσυχίας, ἐκ τῷ διαγγέλιῳ Ἰ.

15 Ἐγὼ ἢ ἐπί τῃ ἐρησιμῶν τυτῶν. Οὐκ
ἔχραψα ἢ ταῦτα ἵνα ἔτω ἡσυχία) ἐοῖμαι
καλὸν γὰρ μοι μάλλον ἀποθνήσκει ἢ τὸ καύ-
χημαί μου ἵνα τίς κινῶται.

16 Ἐάν γὰρ διαγγέλιζομαι, ἐπὶ ἐμοὶ καύ-
χημαί ἀνάγκη γὰρ μοι ἐπίκειται. καὶ δὲ μοί
ἔστι ἵνα μὴ διαγγέλιζομαι.

17 Εἰ γὰρ ἰκάνετο πρῶτον, μισθὸν ἔχω· οἱ
ἢ ἄκων, οἰκονομίασπιπίστωμα.

18 Τίς οὐκ μοί ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα διαγγέλι-
ζόμενος ἀδύπαιτοι γήσω τὸ διαγγέλιον Ἰ.
Χρυσῷ, εἰς τὸ μὴ κρεῖττοτέρῳ τῇ ἐξουσίᾳ
μου ἐπὶ τῷ διαγγέλιῳ.

19 Ἐλάττωτος γὰρ ἂν ἐκ παύλων, πᾶσι ἰμαυ-
τὸν ἰδύλωσα, ἵνα τὸς πλείονας κερδήσω.

20 Καὶ ἐχθρόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος,
ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω τοῖς ὑπὸ νόμῳ ὡς ὑπὸ
νόμον, ἵνα τὸς ὑπὸ νόμῳ κερδήσω.

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ἂν ἄνο-
μος θεῶν, ἀλλ' ἄνομος Χρυσῷ) ἵνα κερ-
δήσω ἀνόμους.

22 Ἐχθρό-

- 22 Ἐγλόμην τοῖς ἀδελφίνοις ὡς ἀδελφῆς, ἵνα τὸς ἀδελφεὺς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γάρτοι πᾶντα πάντα, ἵνα πάντως πᾶς σώσῃ.
- 23 Τῆτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγχρινωθῶς αὐτῷ γλώσση.
- 24 Οὐκ οἶδάτι, ὅτι οἱ ἐν ταύτῃ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς ᾧ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχει, ἵνα κερδαλέωται.
- 25 Πᾶς ᾧ ὁ αγωνιζόμενος, πάντα ἐκρετάει. ἐκεῖνοι μὲν οὐκ ἵνα φθάρθῃ σίφαινοι λάθωσιν· ἡμεῖς ᾧ, ἀφθάρθῃ.
- 26 Ἐγὼ τοίνυν ἔτω τρέχω, ὡς σὺκ ἀδήλων· ἔτω πυκνός, ὡς σὺκ αἴρεθ δένων.
- 27 Ἀλλ' ὑποπιᾶζω με τὸ σῶμα ἐ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κερύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γλώσση.

Κεφ. 10.

- 1 Οὐ θέλω ᾧ ὑμῶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τῆ νεφέλῃ ἦσαν· ἐ πάντες διὰ τῆ θαλάσσης διήλθον.
- 2 Καὶ πάντες εἰς τῆ Μωσῆν ἐδοκίμασθη ἐν τῆ νεφέλῃ καὶ ἐν τῆ θαλάσῃ.
- 3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον.
- 4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον. ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀχλαθῆσης πέτρας· ἡ ᾧ πέτρα ἡ ὁ Χριστός.
- 5 Ἀλλ' ὡς ἐν τοῖς πλείοσι αὐτῶν δίδε-

κῆσθ

κησεν ὁ Θεός. κατεπρόβησαν γὰρ ἐσθῆ ἱρήμων.

6 Ταῦτα ἢ τύποι ἡμῶν ἐγλυμήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, κατὰ τὸ κακῆνοι ἐπιθυμήσαν.

7 Μηδὲ εἰδωλολάτρευαι γίνεσθαι, κατὰ τὸ πινες αὐτῶν ὡς γέγραπται· Ἐκείθισιν ὁ λαὸς φαγεῖν ἐπιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παύζην.

8 Μηδὲ ποριδύωμεν, κατὰ τὸ ἴναι αὐτῶν ἐποριδύσαν, καὶ ἔπεισον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ ἐκπράζωμεν τὸ Χριστὸν, κατὰ τὸ καὶ πινες αὐτῶν ἐκείρασαν, ἐκ τῆς ὄψεως ἀπώλοντο.

10 Μηδὲ γρηγύζετε, κατὰ τὸ καὶ πινες αὐτῶν ἐγρηγύσαν, καὶ ἀπώλοντο ἐκ τῆς ὀλοθροσύνης.

11 Ταῦτα ἢ πάντα τύποι σωθέντων ἐκείνοις· ἐγράφη ἢ παρὰ τὴν ἰσχυρίαν ἡμῶν, εἰς ἧς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατετέλειον.

12 Ὡς οὖν ὁ δικῶν ἐσπίται, βλέπετω μὴ πίσει.

13 Πέρασμός ὑμᾶς εἶληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινον· πιστὸς ἢ ὁ Θεός, ὃς εἶλετο ὑμᾶς πέρασάτω ἐκ τῆς διώσεως, ἀλλὰ ποιήσῃ σὺν τῷ πέρασμάῳ ἐκ τῆς ἐκδοσῆς, ἐκ τῆς διώσεως ὑμᾶς ὑπενσχεῖν.

14 Διότι, ἀγαπητοί μου, φύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας.

15 Ὡς φρονίμως λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι.

16 Τὸ ποτήριον τῆς σύλογίας ὁ σύλογος, εἰς

ἔχει κρινωνία ἔσ' αἵματι ἔσ' Χρυσῷ ἐσι; Τὸν
 ἀρῶν ὀν κλωμῶν, ἔχει κρινωνία ἔσ' σώματι
 ἔσ' Χρυσῷ ἐσι;

17 Ὅτι εἰς ἀρῶν, ἐν σώματι οἱ πολλοὶ ἐσμεν·
 οἱ γὰρ πάντες ἐκ ἑνὸς ἀρῶν μετήχμεν.

18 Βλέπετε τὸ Ἰσραήλ καὶ σάρα· ἔχει οἱ
 ἐσθίοντες τὰς θυσίας, κρινωνοὶ ἔσ' θυσιαση-
 ρίς ἐσι;

19 Τὶ οὐκ ὀφείμ; ὅτι εἰδωλον, τί ἐστιν; ἢ ὅτι
 εἰδωλόθυτον, τί ἐστιν;

20 Ἀλλ' ὅτι ἀθῶν τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θῶν,
 καὶ ἔσ' θεῶν ἔσ' ἔλασ ἔσ' ὑμῶν κρινωνοὺς τὸ δαι-
 μονίω γίγασ.

21 Οὐκ ἀνάσσει ποτήριον Κυρίου πίνον ἐπι-
 τήριον δαιμονίων ἔσ' ἀνάσσει τραπεζῆς Κυ-
 ρίς μετήχον, ἐ τραπεζῆς δαιμονίων.

22 Ἡ ὀφθαλμοὶ τὸ Κύριον; Μὴ ἰχυ-
 ρότεροι αὐτῷ ἐσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' ἔσ' πάντα συμ-
 φέρω· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' ἔσ' πάντως οὐ
 κερδομεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἐαυτῷ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ ἔσ'
 ἐπίρκα ἔσ' ἐσμεν.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακίλῳ πωλέμενον ἐσθίετε,
 μηδὲν ἀνακρίνομις ἀλλ' ἔσ' σιωπέδησιν.

26 Τῷ γὰρ Κυρίῳ ἡ γῆ ἐ τὸ πλήρωμα αἰθέρος.

27 Εἰ δὲ τις κερδαῖ ὑμῶν τὸ ἀπίστω, καὶ
 θέλειτε κερδαῖσθαι, πᾶν τὸ ὀφθαλμοὶ
 ὑμῶν

ὑμῖν ἐοδίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες ἀλλ' ἰσχυρῶς
σωείδησι.

28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τὸτο εἰδωλόθυτόν
ἐστὶ, μὴ ἐοδίετε, δι' ἐκείνου ἢ κλυύσασθε,
καὶ ἢ σωείδησι. Ἐγὼ Κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς.

29 Σωείδησι ἃ λέγω, ἐχθ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ ἢ
Ἐτέρου. ἵνα γὰρ ἡ ἐλευθερία μὴ κρινεταί
ὑπὸ ἄλλης σωείδησι;

30 Εἰ ἃ ἐγὼ χεῖρα μετέχω, τί βλασφημῶ-
μα ὑπὲρ ἃ ἐγὼ ἀχαριστῶ;

31 Εἴτε ἐν ἐοδίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε ἔκ ποιῆ-
τε, πάντα εἰς δόξαν Θεῷ ποιῆτε.

32 Ἀσέβαστοι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσοι
καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ Ἐξουσίας.

33 Καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσι δέχομαι, μὴ
ζητῶν τὸ ἑμαυτῷ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ πάντων
πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

1 Μιμηταί με γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ
Χριστῷ.

2 Ἐπιμνάθε ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα
με μέμηθατε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τοῦ
ὡς ἀδούσης κατέχευε.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρός
ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ ἢ γυναικός, ὁ
ἀνὴρ· κεφαλὴ δὲ Χριστῷ, ὁ Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ ὡς ὁ σώστης ὁ σώστης ἢ σωφροσύνης

καὶ κεφαλῆς ἔχον, καὶ αἰσχυρῶς τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

5 Πᾶσα δὲ γυνὴ ὡς ἡ κεφαλὴ ἢ ὡς φησί σοι ἀκατακάλυπτος τῇ κεφαλῇ, κατακάλυψαι τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῇ ἐξουρημῇ.

6 Εἰ γὰρ ὡς ἀκατακάλυπτος γυνὴ, καὶ κερσῶσαι. εἰ δὲ ἀσχηρὸν γυναικὶ τὸ κέρσασθαι ἢ ξυρῶσθαι, ἀκατακάλυπτος.

7 Αἴτιον μὲν γὰρ ὅσα ὀφείλει ἀκατακάλυπτος ἢ κεφαλῇ, οἰκονομῶν καὶ ὁδῶν Θεοῦ ὑπάρχον γυνὴ ἢ ὁδῶν ἀνδρῶς ἐστίν.

8 Οὐ γὰρ ἐστὶ αὐτῆς ἐν γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρῶς.

9 Καὶ γὰρ ὅσα ἐκείνη αὐτῆς ἀφ' ἧς γυναικί, ἀλλὰ γυνὴ ἀφ' οὗ ἀνδρα.

10 Διὰ τῆτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, ἀφ' ἧς ἐξέλιται.

11 Πλὴν ὅτι αὐτῆς χειρὶς γυναικός, ὅτι γυνὴ χειρὶς ἀνδρῶς, ὡς Κυρίου.

12 Ὡστε γὰρ ἡ γυνὴ ὡς ὁ Θεὸς ἀνδρῶς, ὅτι καὶ ὁ Θεὸς αὐτῆς ἀφ' ἧς γυναικός· τὴν ἢ κείνη ἐκ Θεοῦ.

13 Ἐν ὅμοιῳ αὐταῖς κελεύει, κείνη ἐστὶ γυναικί ἀκατακάλυπτος ὡς Θεὸς ἀκατακάλυπτος;

14 Ἡ δὲ ἐστὶ αὐτῆς ἡ φύσις ἀποκάλυψαι ὅτι αὐτῆς ὡς ἐκείνη, ἀπὸ αὐτῆς ἐστὶ.

15 Γυνὴ δὲ ἐκείνη, ὡς αὐτῆς ἐστὶ; ὅτι ἡ κόμη αὐτῆς ὡς ἡ βολὰς ἐστὶ αὐτῆς.

16 Εἰ

16 Εἰ δέ τις δοκῆι φιλόνηκ^{ος} εἶναι, ἡμεῖς
 τοιαύτῳ σωήθησαν ὅτι ἔχομεν, ἐδὲ αἱ ἐκ-
 κλησία ἔ^{στι} Θεῷ.

17 Τῷτο ἃ ὡφθαλμῶν ὅτι ἐπαίνα, ὅτι ὅτι
 εἰς τὸ κρείττω, ἀλλ' εἰς τὸ ἥτιον σωέρχεσθε.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ σωερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ, ἀκῶα γίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχον-
 κῆ μέρ^{ος} ππισθῶ.

19 Δεῖ γὰρ κῆ αἰρέσθῃ ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δοκι-
 μοι φανεροὶ γίνων^{ται} ἐν ὑμῖν.

20 Σωερχομένων ἐν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅτι
 ἐστὶ Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν.

21 Ἐκασ^{ος} γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον ὡφθαλμ-
 βάνῃ ἐν τῷ φαγεῖν, κῆ ὅς μὲν πῆνᾶ, ὅς ἃ μεθύ-
 νῃ; Ἡ^{ὅτι} τῆ ἐκκλησίας ἔ^{στι} Θεῷ καὶ φρονεῖτε, κῆ
 κατραχώετε τῆς μὴ ἔχον^{τας}; Τί ὑμῖν εἶπω;
 ἐπαυέσω ὑμῶς; Ἐν τῷτο ὅτι ἐπαίνα.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας ἔκ ἔχετε εἰς τὸ ἐαθῆν κῆ πί-
 νῃ; Ἡ^{ὅτι} τῆ ἐκκλησίας ἔ^{στι} Θεῷ καὶ φρονεῖτε, κῆ
 κατραχώετε τῆς μὴ ἔχον^{τας}; Τί ὑμῖν εἶπω;
 ἐπαυέσω ὑμῶς; Ἐν τῷτο ὅτι ἐπαίνα.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ ἔ^{στι} Κυρίῃ ὁ καὶ
 παρέδωκε ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ
 νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον.

24 Καὶ ἀγαρισθήσας ἔκλασε, κῆ εἶπε· Λά-
 βετε, φάγετε· τῷτο με ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ
 ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τῷτο ποιεῖτε εἰς
 τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, με^{τὰ} τὸ δεῖπνῆ-
 σαι, λέγων· Τῷτο τὸ ποτήριον, ἡ κατὰ ἀφ-
 θήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι. τῷτο ποιεῖτε

οσαύκις αὐτὸ πίνετε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

26 Οσαύκις γὰρ αὐτὸ ἐπιπίνετε τὸ ἄρτον τῆτον, καὶ τὸ ποτήριον τῆτον πίνετε, τὸν θάνατον ἔσται Κυρίου καθάρματα, ἄχρις οὗ αὐτὸ ἔλθῃ.

27 Ὡστε ὅς αὐτὸ ἐπιπίνῃ τὸ ἄρτον τῆτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον ἔσται Κυρίου ἀναξίως, ἰσχυρὸν ἔσται τὸ σῶμα καὶ αἷμα ἔσται Κυρίου.

28 Δοκιμαζέτω ὁ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, ἕως ἄν ἐκ ἔσται ἄρτου ἐπιπίνῃ, καὶ ἐκ ἔσται ποτηρίου πινέτω.

29 Ὁ γὰρ ἐπιπίνῃ καὶ πινῃ ἀναξίως, κερμαίνει ἑαυτὸν ἐπιπίνῃ καὶ πινῃ, μὴ διακρίνει τὸ σῶμα ἔσται Κυρίου.

30 Διὰ τῆτον ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀδυνεῖς καὶ ἀρρώστοι, καὶ κριμῶν ἰκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτὸν διακρίνομεν, ὅπως αὐτὸ κερμαίνομεθα.

32 Κερμαίνομεν ὅμως, ὑπὸ Κυρίου παυδαίμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ καθάρματα.

33 Ὡστε, ἀδελφοί μου, σωτηριόμοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.

34 Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐπιπίνῃ, ἵνα μὴ εἰς κερμαίνει σωτήριος. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς αὐτὸ ἔλθῃ, διαβάζομεθα.

Κεφ. β'. 12.

1 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, ἕως θύλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦσαν, ὡς πρὸς τὴν εἰδύλα

τὰ ἄφωνα, ὡς ἀπὸ ἡρώδου, ἀπερὶ ἡμῶν.

3 Διὸ γινώσκω ὑμῖν ὅτι ἔστι ἐν πνεύματι
 Θεοῦ λαλοῦν, λιγυρὰ καὶ ἡμεῖς ἴκασιν, ὅτι ἔστι
 διὰ τὴν ἰσχυρίαν Κύριον ἴκασιν, ἡ μὴ ἐν πνεύματι
 ἀκούειν.

4 Διακρίσεις δὲ χαρισμάτων ἵπτι, τὸ ὅτι
 αὐτὸ πνεῦμα·

5 Καὶ διακρίσεις ἀφροσύνης ἵπτι, καὶ ὁ αὐτὸς
 Κύριος·

6 Καὶ διακρίσεις σύνεργων ἵπτι, ὅτι αὐ-
 τὸς ἵπτι Θεός, ὁ σύνεργον τὰ πάντα ἐν πάντιν.

7 Ἐκείνη δὲ διδοῖ ἡ φαινομένη τοῦ πνεύ-
 ματος ὡς τὸ συμφέρον.

8 Ἐἴ μὲν γὰρ ἀφροσύνη πνεύματι διδοῖ λό-
 γον σοφίας, ἀλλὰ δὲ λόγον γνώσεως, καὶ τὸ
 αὐτὸ πνεῦμα.

9 Ἐπίτην δὲ πίστιν, ἐν τῇ αὐτῇ πνεύματι·
 ἀλλὰ δὲ χάρισμα ἰαμάτων, ἐν τῇ αὐτῇ
 πνεύματι·

10 Ἄλλου δὲ σύνεργου δύναμιν, ἀλλὰ δὲ
 σοφίαν, ἀλλὰ δὲ ἀφροσύνης πνεύματι,
 ἰτίτην δὲ ἡγοῖα γλωσσῶν, ἀλλὰ δὲ ἱερμηνείαν
 γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος,
 διακρίσεις ἰδίαις ἡμεῖς κατὰ τὸ βούλητον.

12 Καθάρσεις γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἵπτι, καὶ μίλη
 ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μίλη ἐν σώματι· ἔστι
 ἕως, πνεύματι ὅτι, ἐν ἵπτι σῶμα ἕως ἡμεῖς ὁ Χριστός.

B b 3 13 Καὶ

- 13 Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς
 ἐν σῶματι ἕβαπτόθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε
 Ἕλληες, εἴτε δούλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάν-
 τες εἰς ἐν πνεύματι ἐποκρίθημεν.
- 14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα ὅσα ἔστιν ἐν μέλει, ἀλλὰ
 πολλά.
- 15 Ἐὰν εἴπη ὁ πῦς· Ὅτι ὅσα ἐμὶ χεῖρ,
 ὅσα ἐμὶ ἐκ τῆς σώματι, ἔσονται τῦτο ὅσα
 ἔστιν ἐκ τῆς σώματι;
- 16 Καὶ ἐὰν εἴπη τὸ ὕψος· Ὅτι ἔκ ἐμὶ ὀφθαλ-
 μός, ἐκ ἐμὶ ἐκ τῆς σώματι, ἔσονται τῦτο
 ἔκ ἐστιν ἐκ τῆς σώματι;
- 17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, πῦ ἢ ἀκοή;
 Εἰ ὅλον ἀκοή, πῦ ἢ ὄσφρησις;
- 18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔτεθεικε μέλη, ἐν ἑκάστῳ αὐ-
 τῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠέλησεν.
- 19 Εἰ δὲ ἴω τὰ πάντα ἐν μέλει, πῦ τὸ
 σῶμα;
- 20 Νυνὶ δὲ πολλά μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα.
- 21 Οὐ διὸ αὖ δὲ ὀφθαλμός ἐπέειπεν τῇ χερί·
 Χρείαν ἔχω ὅσα ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς
 ποσὶ· Χρείαν ὑμῶν ὅσα ἔχω.
- 22 Ἀλλὰ πολλὰ μᾶλλον, τὰ δοκῦντα μέλη τῆς
 σώματος ἀδυνάστερα ὑπάρχοντα, ἀναγκαστὰ ἔσονται
- 23 Καὶ ἃ δοκῦντα ἀπμώτερα εἶναι τῆς σώ-
 ματι, τῦτοις πμῶν ὑποτασσόμενα ὑποτά-
 σθημεν· Ἐπὶ τὰ ἀσχημῶνα ἡμῶν ὑποτασσόμενα
 ὑποτασσόμενα ἔσονται.

- 24 Τὰ δὲ ἀσκήματα ἡμῶν, ἢ χρεία ἔχῃ, ἀλλ' ὁ Θεὸς σιωπῆσαι τὸ σῶμα, τὰ ὑστερῆτε φεισομένησαν δὲς πικρῶ.
- 25 Ἴνα μὴ ἡ γέσιμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη.
- 26 Καὶ εἴτε πάσῃ ἐν μέλῳ, συμπάσῃ πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἐν μέλῳ, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.
- 27 Ὑμεῖς δὲ εἰσε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.
- 28 Καὶ ἔς μὴν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυναμεις, εἴτε χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψης, κυβερνήσεως, γλῶσσαι.
- 29 Μὴ πάντες, ἀπόστολοι; μὴ πάντες, προφῆται; μὴ πάντες, διδάσκαλοι; μὴ πάντες, δυναμεις;
- 30 Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι;
- 31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα, καὶ ἐπὶ καθ' ὑπερβολὰ ὁδὸν ὑμῶν δείκνυμι.

Κεφ. ιγ'. 13.

- 1 Ἐν ταῖς γλώσσαις ὅτι ἀνθρώπων λαλοῦτε ὅτι ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἡχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.
- 2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια

σηελα πάντα ἐ πάσαι ἔ γινῶσι, καὶ ἐὰν ἔχω
πάσαι ἔ πίσι, ὥστε ὄρη μεδισαίνης, ἀζαίπλω
διε μὴ ἔχω, ἐδέν εἰμι.

3 Καὶ ἐὰν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντά
με, καὶ ἐὰν ὠφραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυ-
θήσωμαι, ἀζαίπλω ἢ μὴ ἔχω, ἐδέν ὠφελῆμα

4 Ἡ ἀζαίπη μακροθυμεῖ, χρηστεύει ἢ ἀζαίπη
ἐζηλοῖ. ἢ ἀζαίπη ἐ πῶς περιδέει, ἐ φυσαῖ),

5 Οὐκ ἀχρησθεῖ, ἐ ζηεῖ τὰ ἑαυτῶ, ἐ παρ-
οξυνεῖ), ἐ λογίζεται τὸ κερθόν,

6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ
τῇ ἀληθείᾳ.

7 Πάντα σέβει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπί-
ζει, πάντα ὑπομνήει.

8 Ἡ ἀζαίπη ἐδέ ποιε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ ὡφ-
ρηεῖαι κατὰ ἀργηθῆσιν), εἴτε γλώσσα καυώ-
σον), εἴτε γνώσις κατὰ ἀργηθῆσει).

9 Ἐκ μέρους γὰρ γνώσκομα, καὶ ἐκ μέρους
ὡφρηθῆσομα.

10 Ὅταν ἢ ἔλθῃ τὸ τέλος, τότε τὸ ἐκ μέρους
κατὰ ἀργηθῆσει).

11 Ὅτε ἤμελω νήπιον, ὡς νήπιον ἐλάλει,
ὡς νήπιον ἐφρόνεν, ὡς νήπιον ἐλογιζόμενον
ὅτε ἢ γέροντα ἀνῆρ, κατήργηκα τὰ ἔτηπις.

12 Βλέπομα γὰρ ἄρε διε ἰσάπτεα ἐ ἀίνυ-
μακ, τότε δὲ ὡφσωπον ὡς ὡφσωπον
ἄρε γνώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσιμη
καθὼς καὶ ἐπιγνώστω.

13 Νυνὶ ἢ μὲν πίσις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία
πάντα μείζων ἢ τῶν ἢ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

1 **Δ** Ιάκωβ' ἡ ἀγάπη, ζητεῖτε δὲ τὰ πνευ-
ματικά· μαῖνοι δὲ ἵνα θεωρησίητε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση, ὅσα ἀνθρώποις
λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. ἔδεις γὰρ ἀκέρ,
πνευματικὴ ἢ λαλεῖ μυστήρια.

3 Ὁ δὲ θεωρησίων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰ-
κοδομῶν καὶ ᾠδῶν κλησίων ἐ παραμυθίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσση, ἑαυτῷ οἰκοδομεῖ· ὁ ἢ
θεωρησίων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θέλω ἢ πάντας ὑμεῖς λαλεῖν γλώσσαις,
μαῖνον δὲ ἵνα θεωρησίητε. μείζων γὰρ ὁ
θεωρησίων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτός ἐστι
μὴ διεργασίη, ἵνα ἢ ἐκκλησία οἰκοδο-
μῶ λάβη.

6 Νυνὶ ἢ, ἀδελφοί, ἐάν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς
γλώσσαις λαλῶν, πῶς ὑμᾶς ἀφιλήσω, ἐάν
μὴ ὑμῶν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώ-
σει, ἢ ἐν θεωρησίᾳ, ἢ ἐν διδασκαλίᾳ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνῶν δίδόντα, εἴτε
αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐάν διὰ πολλῶν τοῖς
φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλῶ-
νον ἢ τὸ κιθαριζόμενον;

8 Καὶ γὰρ ἐάν ἀδηλον φωνῶν σάλπιγγος δῶ,
πῶς ᾠδῶν ἀκούσεται εἰς πόλεμον;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης· ἐάν μὴ

ὡσησθι λόγῳ δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ
λαλέμενοι; ἔσεσθε γὰρ εἰς αἴρεσι λαλήσεις.

10 Τοσαῦτα, εἰ τύχει, ἡγήσθη φωνῶν ἐστὶν εὖ
κῆρυγμα, καὶ ἔσθιν αὐτῶν ἄφρονι.

11 Ἐὰν οὐκ μὴ εἰδῶ ἢ διώκωμι τὴν φωνῆς,
ἔστωμαι τῷ λαλήσει βάρβαρος· καὶ ὁ λαλήσει
εὖ ἐμοὶ βάρβαρος.

12 Οὕτω ἔσθε ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνεύ-
ματι, ὡς τὸ οἰκοδομῆσαι τὴν ἐκκλη-
σίας ζηεῖτε ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἦτε.

13 Διότι ὁ λαλῶν γλώσσει, ὡς ἀκούσθαι
ἵνα διερωτήσῃ.

14 Ἐὰν γὰρ ὡς ἀκούσθαι γλώσσει, τὸ πνεῦ-
μα μὴ ὡς ἀκούσθαι· ὁ ὅστις μὴ ἄκαρπός ἐστι.

15 Τί ἔστιν ἐστὶν; Προσεύξομαι τῷ πνεύματι,
ὡς ἀκούσθαι δὲ καὶ τῷ τοῖ· ψαλλῶ τῷ πνεύ-
ματι, ψαλλῶ ἑαυτοῖς.

16 Ἐπεὶ ἴαν ἐκλογίης τῷ πνεύματι, ὁ
ὡς ἀκούσθαι τὸ τόπον ἔσθιν ἰδιώτης, πῶς ἴσῃ τὸ
ἀκούσθαι ἐπὶ τῇ σῆν ὡς ἀκούσθαι; ἐπεὶ δὲ τί λέγῃς
εὖ οἶδε.

17 Σὺ μὲν γὰρ ἡλιθίως ὡς ἀκούσθαι, ἀλλ' ὁ ἔπει-
ρα ἔκ οἰκοδομῆται.

18 Ἐὖς ἀκούσθαι τῷ Θεῷ, πάντων ὑμῶν
μετὰ ἄλλοι γλώσσας λαλῶν.

19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ ἡμεῖς πῆλὴ λόγους ἀκού-
σθαι τοὺς μὴ λαλήσει, ἵνα καὶ ἄλλοις ἡμεῖς ἀκούσθαι,
ἢ μὴ ἡμεῖς λόγους εὖ γλώσσει.

- 20 Ἀδελφοί, μὴ παροῦσα γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς ᾧ φρεσὶ τέλφοι γίνεσθε.
- 21 Ἐν τῷ νόμῳ μέρα π). Ὅτι ἐν ἐπιρογλώσσοις, ἔν ἐν χείλεσιν ἑτέροις, λαλήσω τῷ λαῷ τέτω, ἔν ἐδ' ἔτωσ ἐσακύνονται μὲ, λέγει Κύριος.
- 22 Ὡς ἐν γλώσσαις εἰς σημεῖόν ἐσιν, ἔν τοῖς πισύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ ὠροφητεία ἔν τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πισύουσιν.
- 23 Ἐὰν οὐκ ὁμωέλθη ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἔν πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, ἐσέλθωσι δὲ ἰδιώται, ἡ ἀπίστοι, ὅτε ἐρῶσιν ὅτι μαίνεσθε;
- 24 Ἐὰν ᾧ πάντες ὠροφηδύωσιν, ἐσέλθη δὲ πὲς ἀπιστός, ἡ ἰδιώτης, ἐλέγχε) ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνε) ὑπὸ πάντων.
- 25 Καὶ ἔτω πὲ κρυπτό τὴ καρδίας αὐτῆ φανερό γίνε)· καὶ ἔτω πῶν ἐπὶ ὠροσώπον, ὠροσκωήσῃ τῷ Θεῷ, ἀπαργίλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστ.
- 26 Τί ἐστίν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχη, διδαχὴν ἔχη, γλῶσσαν ἔχη, ἀποκάλυψιν ἔχη, ἐρμηνείαν ἔχη· πάντα ὡς οἰκοδομῶν ἡγοῦσθε.
- 27 Εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, καὶ δύο, ἡ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνά μέρο· καὶ εἰς διεμλωδέτω.

- 28 Ἐὰν ᾗ μὴ ἡ διερμηνεύτης, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλείτω ἐν τῷ Θεῷ.
- 29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι ἀφκερνέτωσαν.
- 30 Ἐὰν δὲ ἄλλος ἀποκαλυφθῆ καὶ ἡμεῖς, ὁ ἑσθὶ τῷ σιγάτω.
- 31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες ωσφηλεύειν, ἢ πάντες μαθητεύειν, ἢ πάντες ὡψφκαλῶν.
- 32 Καὶ πνύματα ωσφητῶν ωσφήτης ὑποτάσσει·
- 33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστάσιος ὁ Θεός, ἀλλ' ἠρμύης, ὡς ἐν πίστει ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων.
- 34 Αἱ γνωαῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· ἢ γὰρ ἐπιτέτακται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσει αὐτὰς ὡς ὁ νόμος λέγει.
- 35 Εἰ δὲ π μαθεῖν θέλωσιν, ἐν οἴκῳ τῶν ἰδίων ἀνδρῶν ἐπερωτάτωσαν· αἰχρὸν γὰρ ἰσ γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.
- 36 Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ ἐς ὑμᾶς μόνως κατενώπησιν;
- 37 Εἴπες δοκεῖ ωσφήτης εἶναι ἢ πνύματος, ἐπιγνωσκέτω ἂ γράφω ὑμῖν, ὅτι Κυρίως ἐσὶν ἐν ἑσθῶ.
- 38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω.
- 39 Ὡς, ἀδελφοί, ζηλοῦτε τὸ ωσφηλεύειν, ἢ τὸ λαλεῖν [λώσας μὴ κωλύσει.
- 40 Πάντα σύχημῶτως καὶ κατὰ τάξιν γινώστω.

Κισφ.

Κεφ. ιβ'. 15.

- 1 Γνωρίζω ἃ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ δὲ ἀγγέλιον ὃ
 δὴ ἀγγέλιστάμεν ὑμῖν. ὃ κ' παρελάθει, εὖ
 ἂ καὶ ἐσηγήσατο.
- 2 Δι' ἧ καὶ σῴζεσθε, τίνι λόγῳ ἀγγέλιστά-
 μιν ὑμῖν εἰ κατέχευε· ἐκτὸς εἰς μὴ εἰκὴ ἐπι-
 στυσαίτε.
- 3 Παρέδωκε γὰρ ὑμῖν εὖ παρῶταις ὃ καὶ
 παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν
 ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ ἵνα ἡμᾶς ἑαυτοῦ.
- 4 Καὶ ὅτι ἐπέφη, καὶ ὅτι ἐγήμαρ) τῆ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ, καὶ ἵνα ἡμᾶς ἑαυτοῦ.
- 5 Καὶ ὅτι ἔφη Κηφᾶ, εἶπε τοῖς δώδεκα.
- 6 Ἐπέφη ἔφη ἐκαὶ πικρανοῖσι ἀδελ-
 φοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένυσαν ἕως
 ἄρτι, πῖες δὲ ἐκοιμήθησαν.
- 7 Ἐπέφη ἔφη Ἰακώβῳ· εἶπε τοῖς ἀπο-
 στόλοις πᾶσιν.
- 8 Ἐλάθει δὲ πάντων, ἀσπυρεῖ τῷ ἐκτεσά-
 μιν, ἔφη καὶ μοί.
- 9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶ ἀποστόλων·
 ὅς ὅτε εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι
 ἐδίωξα τὸ ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.
- 10 Χάρις δὲ τοῦ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις
 αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, ἣ κινή ἐχρησθή, ἀλλὰ πρὸς
 σὸ πρὸν αὐτῶν πάντων ἐχρηστιάσατο· ὅτε ἐγὼ ἦ,
 ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.
- 11 Εἴτε ἢ ἐγὼ, εἴτε ἄλλοι, ἔτω κηρύσσομεν
 καὶ ἔτις ἐπιστυσαίτε. 12 Εἰ

- 12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσῃ ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγή-
 γερται, πῶς λέγασί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνά-
 στασις νεκρῶν οὐκ ἔστι;
- 13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστι, ἔδὲ
 Χριστὸς ἐγήγερθῃ.
- 14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερθῃ, κενὸν ἄρα τὸ
 κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.
- 15 Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες ἔ-
 ῥαι Θεῷ ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν καὶ ἔ-
 ῥαι Θεῷ ὅτι ἤγαμε
 τὸ Χριστόν· ὃν οὐκ ἤγαμεν, εἴ ποτε ἄρα νεκροὶ
 οὐκ ἐγείρονται).
- 16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, ἔδὲ Χριστὸς
 ἐγήγερθῃ.
- 17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερθῃ, ματαίαι ἡ
 πίστις ὑμῶν ἐπὶ ἐπὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.
- 18 Ἄρα καὶ οἰκισμηθεῖτε ἐν Χριστῷ, ἀπώ-
 λοντο.
- 19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν
 ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεφτότεροι πάντων ἀνθρώ-
 πων ἐσμὲν.
- 20 Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγήγερθῃ ἐκ νεκρῶν ἀπαρ-
 χὴ τῶν κεισμηθῶν ἐγλύετο.
- 21 Ἐπεὶ δὲ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι'
 ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.
- 22 Ὡστε γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀπο-
 θνήσκουσιν, ἕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες
 ζωοποιηθήσονται).
- 23 Ἐκαστος ὅμως ἐν τῷ ἰδίῳ πύγματι ἀπαρχὴ
 Χριστοῦ.

Χριστός, ἔπειτα οἱ Χριστοὶ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἶπα τὸ τέλος, ὅταν ᾤκησῃ ἡ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ πατήσῃ ὅταν καθαρῶς πάντων δόχλων καὶ πάντων ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις ἃ ἀπὸ θῆ πάντας τὰς ἐχθρὰς ὑπὸ τὰς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἐχθαίεται ἡ ἐχθρὸς καθαρῶς ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑποτάξεν ὑπὸ τὰς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτάκῃ, δῆλον ὅτι ἐκτὸς ἐξ ὑποτάξεως αὐτὰ τὰ πάντα.

28 Ὅταν ᾖ ὑποταγῆ αὐτὰ τὰ πάντα, τότε ἔσται αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποτάξεως τῶ ὑποτάξεως αὐτὰ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πάνσι.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτισθέντες ὑπὲρ νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ ὅσοι ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζοντες ὑπὲρ νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πάντας ἄρας.

31 Καθ' ἡμέραν δάσθησκω, καὶ ἡ ὑμετέρων καύχουσι, ἡ ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ καὶ ἄνθρωπον ἐθνησιμάχουσα ἐν ἐφέσει, πῶς τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ ὅσοι ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριοι γὰρ δάσθησκομεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε. Φθίρετε ἢ ἡμεῖς ἡμεῖς ὁμιλίᾳ κακῇ.

34 Ἐκνη-

- 34 Ἐκινήσατε δικήμας, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε ἀγνωσίαν γὰρ Θεῶ τινες ἔχουσιν. ὡς ἐς σὺντοπλὴν ὑμῖν λέγω.
- 35 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποῖον δὲ σῶμα ἔρχονται;
- 36 Ἄφρονι, σὺ ἀσπίρως ἔζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ λαοθάλη.
- 37 Καὶ ὁ ἀσπίρως, ἔ τὸ σῶμα τὸ γλοησὸ μῆρον ἀσπίρως, ἀλλὰ γυμνὸν κήκρον, ἐς τύχη, σίτη, ἢ πινῶ τ' λοιπῶν.
- 38 Ὁ ὅ Θεὸς αὐτῶ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησει, καὶ ἐκείνου τ' ἀσπίρως τινὲς τὸ ἴδιον σῶμα.
- 39 Οὐ πᾶσαι σάρξ, ἢ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σάρξ ἀνθρώπων, ἄλλη ὅ σάρξ κίλωνων, ἄλλη ὅ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτερωτῶν.
- 40 Καὶ σῶμα ἑπυρρῶν, καὶ σῶμα ἑπίγῳ· ἀλλ' ἐτέρω μὲν ἢ τ' ἐπυρρῶν δόξα, ἐτέρω ὅ ἢ τ' ἐπίγῳ.
- 41 Ἄλλη δόξα ἡλίω, ἔ ἄλλη δόξα σελήνῳ, ἔ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστὴρ ὁ ἀστὴρ φέρει ἐν δόξῃ.
- 42 Οὐτῶ καὶ ἡ ἀνάστασις τ' νεκρῶν. πτερωτῶ ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίῳ·
- 43 Σπείρεται ἐν ἀπμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· ἀσπίρως ἐν ἀδυνείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·
- 44 Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευμαλικόν. ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευμαλικόν.

45 Οὕτω

- 45 Οὕτως ἔγραψεν Ἐγγυθὶ σφῶτα ἀνθρώπος Ἀδάμεις ψυχῶν ζωσῶ· ὁ ἰχθὺς Ἀδάμεις πνεύμα ζωοποιῶ.
- 46 Ἀλλ' ἔσφῶται τὸ πνευματικοί· ἀλλὰ τὸ ψυχικοί, ἰπῶ τὸ πνευματικοί.
- 47 Ὁ σφῶτα ἀνθρώπου σα γῆς, χαίτης· ὁ δὲ πῶτα ἀνθρώπου, ὁ Κύριος ἐξ ἑαυτοῦ.
- 48 Οἱ σφῶτα ὀγκοί, τοῦτοι καὶ οἱ χαίτης· καὶ οἶος ὁ ἰπυρῶτα, τοῦτοι καὶ οἱ ἰπυρῶτα.
- 49 Καὶ κατὰς ἰφορίσκαμ τ' ἰσθῆς τ' χαίτης· φορίσκαμ καὶ πῶτα ἰσθῆς τ' ἰπυρῶτα.
- 50 Τῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείου Θεοῦ κληρονομήσῃ ἢ δυνάσται, ἔδὲ ἡ φῶτα τ' ἀφῆρσι καὶ κληρονομή.
- 51 Ἰὸς, μυσήραοι ὑμῶν λιγῶ· Παιῖς μὲν ἢ κρομῆθησόμεθα, πᾶσις δὲ ἀλλ' κρομῆθησόμεθα·
- 52 Ἐν ἀτόμῳ, σὺριπῆ ὀφῆτα μῦ, σὺ τῆ ἰχθῶτα σάλπιγγι, (σάλπιγγι γῶ) ἔοι νικροὶ ἰσθῆθησῶτα ἀφῆρα, καὶ ἡμεῖς ἀλλ' κρομῆθησόμεθα.
- 53 Δὲ γῶ τὸ φῶτα τῦτο σὺ δὲ σάλπιγγι ἀφῆρα, καὶ τὸ φῶτα τῦτο σὺ δὲ σάλπιγγι ἀφῆρα.
- 54 Ὅταν τὸ φῶτα τῦτο σὺ δὲ τῆ ἀφῆρα, καὶ τὸ φῶτα τῦτο σὺ δὲ τῆ ἀφῆρα, τότε γῶτα ὁ λόγος ὁ γῶτα μῦτος· Καὶ πῶτα ὁ γῶτα εἰς νῆος.
- 55 Πῦ (σ, ἰσθῆς, τὸ κῆρα; Πῦ (σ, αἶδη, τὸ νῆος;

56 Τὸ

56 Τὸ ἕκκεντρον ἔθανάτης, ἡ ἀμαρτία· ἡ δὲ
δυνάμις τῆς ἀμαρτίας, ὁ νόμος.

57 Τὰ δὲ Θεῶν χάρις τῆς διδόνει ἡμῖν τὸ
νικῆσαι διὰ τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἰδράνοι γίνε-
σθε, ἀμετακίνητοι, παρρησιασμένοι ἐν τῆς ἔργου
τῆς Κυρίας πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κήρυξ ὑμῶν
ὅσα ἔστι κενὸς ἐν Κυρίᾳ.

Κεφ. 15'. 16.

1 Περὶ τοῦ λόγιος τῆς εἰς τὴν ἀγίαν ἄσπερ
διέπαξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας,
ἔγω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

2 Καθὼς μίαν σαθεάτων ἔχουσιν ὑμῶν παρ
ἑαυτῶν πητέτω, ἡσασαρίζων ὁ, ἡ αὐτὸν δὲ οὐδὲν
ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογιαί γίνωνται).

3 Ὅταν δὲ ᾤψασα γλώσση, ἔς ἵαν δοκιμάσῃ·
δὲ ἐπιστολῶν, ἵεττος πύψω ἀπεινεκεῖν τῆς χά-
ριαν ὑμῶν εἰς Ἰερουσαλήμ.

4 Ἐὰν δὲ ἡ ἀξίον ἔκαμὲ πορεύεσθαι, σὺ
ἔμοι πορεύσον).

5 Ἐλύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακε-
δονίαν διέλθω. (Μακεδονίαν γὰρ διέρχουμαι)

6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν ᾤψασα μὲν, ἡ καὶ
ᾤψασα χεῖρα, ἵνα ὑμεῖς με ἀσπίψῃτε
ἔς ἵαν πορεύουμαι.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρεε ἐν παρόδῳ ἰδεῖν·
ἐλπίζω δὲ χρόνον πᾶσι ἐπιμεῖνασθαι πρὸς
ὑμᾶς, ἵαν ὁ Κύριος ἐπιτρέψη.

8 Ἐπι-

- 8 Ἐπιμνησθε ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς.
- 9 Θύρα γάρ μοι ἀνίσταται μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀνικέμενοι πολλοί.
- 10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.
- 11 Μή τις οὐκ αὐτὸν ἐξεβλήσῃ· ἀσπίδα ψαίε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς μετὰ ἐκδόχου γὰρ αὐτὸν καὶ τῶν ἀδελφῶν.
- 12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶντος ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεισα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς καὶ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἔωθ' ἡμέληθε ἵνα οὐκ ἔλθῃ· ἐλθούσεται δὲ ὅταν δυναμώσῃ.
- 13 Γρηγορεῖτε, σήκετε ἐν τῇ πίστι, ἀνδρίζεσθε, κραταίθετε.
- 14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.
- 15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανῶντος, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς Μακεδονίαν τοῖς ἁγίοις ἐπέταξαν ἑαυτούς·
- 16 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσῃσθε τοῖς ποιήτοισι, καὶ παντὶ τῷ συνεργῶντι καὶ κοπιῶντι.
- 17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανῶντος καὶ Φερτυνάτου καὶ Ἀχαιῆ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑσέρημα ἔτι ἀνεπλήρωσαν·
- 18 Ἄνεπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκεις ἔν τῆς ποιήτης.
- 19 Ἀσπάζοντο ὑμᾶς ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς Ἀσίας Ἀσπά-

Ἀπαύξον ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας
καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκ-
κλησίᾳ.

20 Ἀπαύξονται ὑμῶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες.
Ἀπαύσαοτε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἡμῆ χειρὶ Παυλοῦ.

22 Εἴπε ἔ φιλεῖ τὸ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
ἥτις ἀνάστημα, μαρτὴν ἀγά.

23 Ἡ χάρις ἔ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. Ἀμείν.

Πρὸς Κορινθίους ἀπόστολη ἐγράφη ἀπὸ
Φιλίππων ἀφ' Σπυριανῶ καὶ Φερει-
ιάτου ἐ Ἀχαικῶ καὶ Τιμοθέου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ Ἀπο- στόλου πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ δ' αὐτῶν.

Κεφ. α'. 1.

1 **Π**ΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἀφ' ἡλεμάρι Θεοῦ,
καὶ Τιμοθέου ὁ ἀδελφός, τῇ
ἐκκλησίᾳ ἔ Θεοῦ τῆ ἕσθ ἐν
Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἀγίοις πᾶσι τοῖς ἔσθ ἐν
ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐ-

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ὁ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ ὁ οἰκτιρῶν, καὶ
 Θεὸς πάσης ᾠρακλήσεως.

4 Ὁ ᾠρακάλων ἡμᾶς ἐπὶ πάση τῇ θλί-
 ψῇ ἡμῶν, εἰς τὸ δῶνά σου ἡμᾶς ᾠρακαλεῖν
 τὸς ἐν πάση θλίψῃ σου ὁ ᾠρακλήσεως
 ἡς ᾠρακαλέμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς ἄριστός ἐστι τὰ παθήματα ὁ
 Χριστὸς εἰς ἡμᾶς, ἕτω σου Χριστὸς ἄριστός
 καὶ ἡ ᾠρακλήσις ἡμῶν.

6 Εἴτε ἰθιβόμεθα, ὑπὲρ τοῦ ὑμῶν ᾠρα-
 κλήσεως καὶ σωτηρίας, τοῦ ἐνεργουμένης ἐν
 ὑπομονῇ τοῦ αὐτῶν παθημάτων σου καὶ ἡμεῖς
 πάχομεν· εἴτε ᾠρακαλέμεθα, ὑπὲρ τῆς
 ὑμῶν ᾠρακλήσεως καὶ σωτηρίας. καὶ ἡ ἐλπίς
 ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν.

7 Εἰδότες ὅτι ὡσαυτε κρινόμενοι ἐστε τοῦ παθη-
 μάτων, ἕτω σου ᾠρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί,
 ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τοῦ γλουμένης ἡμῖν ἐν
 τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν
 ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ
 τοῦ ζῆν.

9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκρημα σου
 φαίνεται ἐχρήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιητότεσ ὦμεν
 ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι
 τὸς νεκρούς.

10 Ὅς ἐκ τηλικούτου φαίνεται ἡμᾶς,
 καὶ

καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίσαμεν ὅτι καὶ ἐπι-
 ρύεται·

11 Σιωπαργέντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
 τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν ὠρσώμενοι τὸ εἰς
 ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν τὸ δόξαρισθῆ
 ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὐτῇ ἐστὶ, τὸ μαρ-
 τύριον τῆ σωφροσύνης ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλοτηκῇ
 καὶ εὐλικενείᾳ Θεῷ, ὅσα ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ,
 ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεγράφημεν ἐν τῶν
 σμῶν, φεικτοτέρως ᾧ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ τὸ ἀνα-
 γινώσκεις, ἢ καὶ ἐπιγινώσκεις. ἐλπίζω ᾧ ὅτι ἐ-
 ἴως τέλος ἐπιγνώσεαι.

14 Καθὼς ἔπιγνώεις ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι
 καύχημα ὑμῶν ἴσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς
 ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεπειθήσῃ ἐβελόμενοι πρὸς
 ὑμᾶς ἐλθεῖν ὡς περὶ, ἵνα δεύτερον χάρι-
 ἔχητε·

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθέτω εἰς Μακεδονίαν,
 καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς
 ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν ὡς πεμψῆται εἰς τὴν
 Ἰουδαίαν.

17 Τὸ τοιοῦτον βυλιόμοιρον, μήτι ἄρα τῇ
 ἐλαφείᾳ ἐχρησάμενοι; ἢ τὸ βυλιόμοιρον, καὶ
 σάκεα βυλιόμοιρον, ἵνα ἡ παρ' ἐμοῦ τὸ ναὶ
 ναί, καὶ τὸ ἔ ἔ;

- 18 Πιπὸς ἡ ὁ Θεὸς, ἐπὶ ὁ λόγος ἡμῶν ὁ σὺς
 ὑμῶν σὺν ἰσχυρίῳ ταί κ' ὕ.
- 19 Ὁ γὰρ ἡ Θεὸς ἡμῶν ἰσχυρὸς Χειρὸς ὁ σὺ ὑμῶν
 δι' ἡμῶν κερυχθεὶς, οἱ ἰμῶ κ' Σιλυαοῦ ἡ
 Τιμολίῳ σὺν ἰσχυρίῳ ταί κ' ὕ, ἀλλὰ ταί σὺ
 αὐτῶ γέροντι,
- 20 (Ὅσα γὰρ ἰπαγγίλια Θεῶ, σὺ αὐτῶ τὸ
 ταί, ἔ σὺ αὐτῶ τὸ ἀμῶ) τῶ Θεῶ σὺς δι-
 ξασ δι' ἡμῶν.
- 21 Ὁ ἡ βιῶσαιῶν ἡμῶν σὺν ὑμῶν ὡς Χριστῶ,
 ἔ χειρὸς ἡμῶν, Θεὸς
- 22 Ὁ ἔ σφραγισαίμερος ἡμῶν, κ' δὲς τ' αἰῶνα-
 βῶνα ἡ σὺν ὑμῶν σὺ ταῖς κερυρίαις ἡμῶν.
- 23 Ἐγὼ ἡ μαρτυροῦ τ' Θεῶν ἰπικαλυμῶν ἰπὶ
 τ' ἰμῶν ψυχῶν, ἐπὶ φεδόμενος ὑμῶν, σὺν-
 ἰπ ἡλθοι ὡς Κόρινθοι.
- 24 Οὐχ ἔπὶ κερυρίομεν ὑμῶν τ' πίστεως,
 ἀλλὰ σὺν ἰσχυρίῳ ἡμῶν τ' χειρὸς ὑμῶν. τῆ γὰρ
 πῶσῃ ἰσχυρίῳ.

Κιφ. β'. 2.

- 1 Ἐκείνη ἡ ἰμαυτῶ τῶν, τὸ μὴ πάλιν
 ἰλθεῖν σὺν λύπη σὺς ὑμῶν.
- 2 Εἰ γὰρ ἰγὼ λυπῶ ὑμῶν, κ' πῶς ἰσὺν ὁ ἔ-
 φραίσαν με, οἱ μὴ ὁ λυκόμενος ἔξ ἰμῶν,
- 3 Καὶ ἰχραψα ὑμῶν τῶτο αὐτὸ, ἰνα μὴ
 ἰλθῶ λυπῶ ἰχω ἀφ' αὐτῶ ἰδῆ με χαίρει πῶ-
 ποιῶν ἐπὶ πάντοσ ὑμῶν, ὡς ἡ ἰμῶν χαίρει,
 πάντοσ ὑμῶν ἰσὺν.

- 4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ σιωπῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ πολλῶν δακρυῶν, ἕχ' ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ ἢ ἀγαπῶ ἵνα γινώσκω ἔχω φεικτοτέρως εἰς ὑμᾶς.
- 5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, ὅτε ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάντας ὑμᾶς.
- 6 Ἰκανοὶ τὰ στείτην ἢ ἐπιθυμία αὐτῆ ἢ ὑπὸ τῶν πλόνων·
- 7 Ὡστε τὸν αὐτίον μάλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι, καὶ ἡρακαλίσει, μήπως τῆ φεικτοτέρως λύπη κραταποθῆ ὁ τοιοῦτος.
- 8 Διὸ ἡρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγαπῶ.
- 9 Εἰς τῆ γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γινώσκῃτε διπλῶν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντας ὑπάρχοντες εἰσι.
- 10 Ὡ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγὼ. καὶ γὰρ ἐγὼ εἶμι κεχάρισμαι, ἢ κεχαρισμένη, δι' ὑμᾶς, ὡς ὡρσώμενος Χριστῷ, ἵνα μὴ πλεονεκτῶμεν ὑπὸ τῷ Σταυρῷ.
- 11 Οὐ γὰρ αὐτῶν τὰ νοήματα ἔγραψα ἡμῶν.
- 12 Ἐλθὼν δ' εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ διαβόλιον τῷ Χριστῷ, καὶ θύρας μοι ἀνοικθῆναι ἐν Κορίνθῳ, ὅτε ἔχηται ἄπιστοι τὰ πάλαι με, τὰ μὴ ὄρεται με τίτοι τ' ἀδελφοί μου.
- 13 Ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.
- 14 Τὰ δ' ἔτι θεῶν χεῖρας τὰ πάντοτε θεομαβόικ

βδούνη ἡραῖς ἐν τῇ Χριστῷ, καὶ ἡ ὁσμὴ τῆς
 γνώσεως αὐτῆ φανερεῖτε δι' ἡμῶν ἐν παντὶ
 τόπῳ.

15 Ὅτι Χριστὸς διὰ δόξαν τῆς Θεοῦ ἐν τοῖς
 σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολυμένοις·

16 Οἷς μὲν, ὁσμὴ θανάτου εἰς θάνατον· οἷς
 δὲ, ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν· καὶ πρὸς ταῦτα τίς
 ἰσχυρός;

17 Οὐ γὰρ ἰσχυρὸς, ὡς οἱ πολλοὶ, κερηλαδόν-
 τες τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εὐλικριείας,
 ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κεραιώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν
 Χριστῷ λαλῶμεν.

Κεφ. γ'. 3.

1 Ἀρχόμεθα πάλιν ἐαυτοῖς σιωπήσαντες; Εἰ
 μὴ κηρύττομεν, ὡς ἴπρις, συσταλικῶν ἐπιστο-
 λῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συσταλικῶν;

2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμ-
 μένη ἐν ταύτῃ καρδίᾳ ἡμῶν, γνωσκομέ-
 νη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀν-
 θρώπων·

3 Φανεροῦμεν ὅτι ἐστὶ ἐπιστολὴ Χριστοῦ ἀφ' ἡ-
 κληθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη ἐ μέ-
 λαντι, ἀλλὰ πνύματι Θεοῦ ζῶντος, ὅσα ἐν
 πηλαξὶ λιθίνῃς, ἀλλὰ ἐν πηλαξὶ καρδίας
 σαρκίνας.

4 Πεποιθήσιν ὅτι τοιαύτῳ ἔχοντι ἀφ' τοῦ
 Χριστοῦ πρὸς τὸ Θεόν·

5 Οὐχ ὅτι ἰκανοὶ ἰσχυρὸν ἀφ' ἑαυτῶν λογί-
 σασθαι

σταθά π, ὡς ἐξ ἰαυιῶν, ἀλλ' ἡ ἰκασιότης
ἡμῶν ἐν τῷ Θεῷ.

6 Ὅς κ' ἰκαίνοσεν ἡμῶς ἀφροσύνας καρτῆς
ἀφροτήκης, ἐ γράμμασι, ἀλλὰ πωδύμα-
τ. τὸ γ' γράμμα ἀποκλείει, τὸ ἰ πνῖ-
μα ζωοποιῖ.

7 Εἰ ἰ ἡ ἀφροσύνα τῷ θανάτῳ ἐν γράμμα-
σιν, ἐντελυπωμένη ἐν λόγοις, ἐγλήθη ἐν δόξῃ,
ὡς μὴ δύνασθ' ἀπεισασθ' τὰς ἡγῆς Ἰσραὴλ εἰς
τὸ πρῶτον Μωσείως, ἀφ' οὗ δόξα τῷ
πρῶτῳ αὐτῷ, τ' κερταργυρῶν.

8 Πῶς ἐχ' ἡμῶν ἡ ἀφροσύνα τῷ πωδύμα-
τ. ἔσται ἐν δόξῃ;

9 Εἰ γ' ἡ ἀφροσύνα τ' κερταργυρῶν, δόξα,
πολλῶν ἡμῶν πρῶτον ἡ ἀφροσύνα τ' δι-
κασιωμῆς ἐν δόξῃ.

10 Καὶ γ' ἐδὲ διδύξασθαι τὸ διδύξασθαι,
ἐν τῷ τῷ μέρει, ἔπειτα τ' ἐπιρροαμῆ-
σης δόξης.

11 Εἰ γ' τὸ κερταργυρῶν, ἀφ' οὗ δόξης πολ-
λῶν ἡμῶν τὸ μῆρον, ἐν δόξῃ.

12 Ἐχόντες οὖν τοιαύτῳ ἐλπίδῃ, πολλῇ
παρρησίᾳ γράμμα.

13 Καὶ ἐ κερταργυρῶν Μωσῆς ἐπ' οὗ κερταργυρῶν
ἐπὶ τὸ πρῶτον ἰαυιῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀπί-
σασθ' τὰς ἡγῆς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τῷ κερτα-
ργυρῶν.

14 Ἀλλ' ἐπαρῆθη τὰ νοήματα αὐτῷ. ἄλλο
γ' τ'

ἄνθρωποι τὸ σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγωγῇ τῆ παλαιᾶς διαθήκης ἡμεῖς, μὴ ἀνακαλυπτόμενοι, ὅ, π ὡς Χριστῷ κἀφανεύεται.

15 Ἀλλ' ἕως σήμερον, ἠνίκα ἀναγνωσκαται Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κείται.

16 Ἡνίκα δ' αὖ ἐπιτρέψῃ ὡς Κύριον, ἀφαιρέται τὸ κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος ὁ πνεῦμός ἐστιν ἔξ ἧ τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεί ἐλδοθεῖα.

18 Ἡμεῖς ἡ πάντες ἀνακαλυμμένοι ὡς ὅπως τὸ δόξαν Κυρίου κἀφανεύομενοι, τὸ αὐτὸ ἐκείνα μεταμερφέμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, κἀτάως ἀπὸ Κυρίου πνόμεναι.

Κεφ. δ'. 4.

1 **Δ**ιὰ τῆτο ἔχοντες τὴ διακονίαν ταύτην, κἀτὸς ἡλεήτημεν, ὅσιν ἐκκακῶμεν.

2 Ἀλλ' ἀπέπαύμεθα τὰ κρυπτά τῆ αἰσχύνης, μὴ ἀφαιρέοντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολῶντες τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆ ἀληθείας σιωπῶντες ἑαυτοὺς ὡς πᾶσα σιωπῶντες ἐν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Εἰ ἡ κἀ ἐστὶ κεκαλυμμένον τὸ διαζέλιον ἡμεῶν, ἐν τοῖς ἀποκρυμμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον.

4 Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τῆτες ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῆ ἀπίστη, εἰς τὸ μὴ ἀγνώσκειν

αὐτοῖς τὸ φῶτισμόν τῆς δόξης τῆς δόξης
 τῆς Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἐαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰη-
 σοῦν Κύριον ἐαυτοὺς ἡμεῖς, διότι ὑμῶν διὰ Ἰησοῦ.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτίας φῶς λάμ-
 ψαι, ὅς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
 πρὸς φῶτισμόν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τῆς Θεοῦ
 ἐν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἐχόμεν ἡμεῖς τὸ ἴσχυρον τῆς ἐξουσίας ἐν ὄρακι-
 νοῖς σκέψασθε, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δικαιοσύνης
 ἡ τῆς Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν.

8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' ὑπομονοῦμεν
 οὐκ ἀπορούμενοι, ἀλλ' ὅσοι ἐξαπορούμενοι·

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' ὅσοι ἐκκαταλείπομενοι·
 καταβαλλόμενοι, ἀλλ' ὅσοι ἀπολλύμενοι·

10 Πάντοτε τὸ νύκτωρ τῆς Κυρίας Ἰησοῦ ἐν τῷ
 σώματι φερόμενοι, ἵνα ἐν ἡ ζωῇ τῆς Ἰησοῦ
 ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

11 Αἰετὰ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον πα-
 ραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα ἐν ἡ ζωῇ τῆς Ἰησοῦ
 φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.

12 Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῶν ἐνεργεῖται,
 ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῶν.

13 Ἐχούμεν τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, καὶ
 τὸ μαρτυροῦμεν. Ἐπίστευσεν, διότι ἐλάλησεν
 καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διότι καὶ λαλοῦμεν.

14 Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ἐ-
 γείρας καὶ ἡμῶν Ἰησοῦν ἐνεργεῖται, ἐν ἡμῶν ὑμῶν.

15 Τὰ

- 15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάζῃ, διὰ τὸ πλεόνειν τῆς ἀγαθίας περισσόθεν εἰς τὸ δοῦναι ὑμῖν Θεῷ.
- 16 Διὸ ἅπασι κακῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν ἀγαθίαν, ἀλλ' ὅπως αἰστανται ἡμέρα καὶ ἡμέρα.
- 17 Τὸ γὰρ ἄσθενος ἐλαφρὸν τὸ θλίψαι ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν, αἰώνιον βάρους δόξης καὶ κλερονομίας ἡμῶν.
- 18 Μὴ σκοπέτω ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα. τὰ γὰρ βλεπόμενα, ὡς κληρονομία τῶν μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

Κεφ. ε'. 5.

- 1 **Ο** Ἰδοὺ γὰρ, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίκλησις ἡμῶν οἰκία ᾖ σκηνὴς καταλυθῆ, οἰκοδομηθῆ ἡμεῖς ἔχοντες οἰκίαν ἀχρηστοποίητον, αἰώνιοι ἐσόμεθα τοῖς ἔρχοις.
- 2 Καὶ γὰρ ἐν τέτοις σκηνῶν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ ἔρχοις ἐπιδύσασθαι ἐπιποθῶντες.
- 3 Εἶνε καὶ ἐκδύσαμενοι, ἐ γυμνοὶ ἀρετῆς ὁμιλοῦμεθα.
- 4 Καὶ γὰρ οἰόντες ἐν τῇ σκηνῇ σκηνῶν βαρέων ἐσόμενοι ἐφ' ἧς ἐ θέλωμεν ἐκδύσασθαι, ἀλλὰ ἐπιδύσασθαι, ἵνα καταποθῆ τὸ θνητὸν ἕως τῆς ζωῆς.
- 5 Ὁ δὲ καταργησάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τῆς Θεοῦ, ὁ καὶ δὲ ἡμῶν τὸν ἀρραβῶνα ἔχοντες.

- 6 Θαρρύντες οὐ πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι
 ἐσθμημένοι ἐν τῷ σώματι, ἐσθμημένοι ἀπὸ
 τοῦ Κυρίου.
- 7 (Διὰ πίστεως γὰρ ἀειπαύμενοι, ἔλαθ' εἶδους)
- 8 Θαρρῦμεν ἡμεῖς, ἡ ἀδελφεοὶ μᾶλλον ἐσθμημένοι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐσθμημένοι ἕως τοῦ Κυρίου.
- 9 Διὸ καὶ φιλοκόμεθα, εἴτε ἐσθμημένοι, εἴτε ἐσθμημένοι, διάριτοι αὐτῷ εἶναι.
- 10 Τὸς γὰρ πάντες ἡμᾶς φανερῶνται δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κρινηθῶμεν ἕκαστος τὰ ἐλάττω ἐκ τοῦ σώματος, ἕως ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν.
- 11 Εἰδότες οὐ τὸ φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπος κείνομεν, Θεῷ ἡμεῖς πιστοποιώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνιδήσεσιν ὑμῶν πιστοποιῶμεθα.
- 12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς σπουδαίοντες ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμῶν διδόντες ὑμῖν καυχίματα ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε ἕως τῶν ἐν ἑσθμῶν καυχωμένων, καὶ ἐκ καρδίας.
- 13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν.
- 14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνίχη ἡμᾶς·
- 15 Κρίναντες τῆτο, ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπίθανον, ἄρα οἱ πάντες ἀπίθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπίθανον, ἵνα οἱ ζῶντες μετέπι
 ἑαυτοῖς

ἑαυτοῖς ζῶσι, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπο-
 γαιόνει ἐ ἐγερθένει.

16 Ὡς ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ ἵνι ἔδίδα αἰδμεν κτ
 σάρκα· εἰ ἢ κτ ἐγνώμεν κτ σάρκα Χρι-
 στί, ἀλλὰ ἵνι ὅτι ἔπ ζωσκεμεν.

17 Ὡς εἰ τις εὖ Χριστῷ, καρτὰ πλῆσις. τὰ δρ-
 χαῖα παρῆλθεν, ἰδὲ γόγησ καρτὰ πὲ πᾶσι.

18 Τὰ ἢ πᾶσι εὖ Θεῷ τὸ κτ καὶ ἀλάστο
 ἡμῶς ἑαυτῶ ἀφ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐ δόλι-
 ἡμῶν τ ἀφκασιῶ τ καὶ ἀλαστῶ.

19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἰσὺ εὖ Χριστῷ κτ σμην καὶ ἀ-
 λάστον ἑαυτῶ, μὴ λογιζόμεν αὐτοῖς πὲ
 τὸ ἀφκασιῶ αὐτῶν· κτ ἡμῶν εὖ ἡμῶν
 τ λόγι τ καὶ ἀλαστῶ.

20 Ὑπὲρ Χριστοῦ εἰ πιστοδόμεν, ὡς Θεῷ
 τὸ ἀφκασιῶ δι ἡμῶν· διόμεν ὑπὲρ
 Χριστοῦ καὶ ἀλάστῶ τῷ Θεῷ.

21 Τὸν γὰρ μὴ γόνει ἀμαρτίας, ὑπὲρ ἡμῶν
 ἀμαρτίας ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς ζωόμεθα δι-
 καιοσύνῃ Θεοῦ εὖ αὐτῶ.

Κεφ. ε'. 6.

1 ΣΥνεργῶντες ἢ ἐ τὸ ἀφκασιῶ μὴ εἰς
 κειὸν τ χάριτι Θεοῦ δεξασ ὑμῶς.

2 Λέγει γάρ· Καρτὰ δικτῶ ἐπήκουσέ (ε)
 κτ εὖ ἡμέρα σωτηρίας ἐδοήθησὶ σοι. ἰδὲ
 νικῶ καρτὸς δι πρὸς δεκί, ἰδὲ ἵνι ἡμέρα
 σωτηρίας.

3 Μηδὲ μίας εὖ μηδὲνι διδόντες φροσκο-
 πῶν,

πῶν, ἵνα μὴ μαρμηθῆ ἡ Δόξα τοῦ Θεοῦ.

- 4 Ἀλλ' ἐν παντὶ σπουδαῖς ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ
Δόξῃ ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσι,
ἐν ἀνάγκῃ, ἐν στενοχωρίαις·
- 5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστα-
σίαις, ἐν κήποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηθείαις·
- 6 Ἐν ἀγνοίᾳ, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ,
ἐν χρηστότητι, ἐν πραΰσει ἀγαθῇ, ἐν ἀγάπῃ
ἀνυποκρίτῳ·
- 7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τὸ
ἔσθλων τὸ δικαιοσύνης τὸ δεξιῶν καὶ ἄριστερον·
- 8 Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, Δόξῃ δυσφημίας ἔ-
δωφημίας· ὡς πλάνοι, ἔαληθεῖς·
- 9 Ὡς ἀγνοῦμενοι, καὶ ἐπιγνωσκόμενοι· ὡς
λίποθήσκοιτες, καὶ ἰδὲ ζῶμενοι ὡς περὶ θάνατον·
ἔμην θανατιζόμενοι·
- 10 Ὡς λυπέμενοι, αἰεὶ ἔχαίροντες· ὡς πλανῶντες,
πολλὰς δὲ πλανήζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ
πάντα κατέχοντες.
- 11 Τὸ σῶμα ἡμῶν ἀνίστασθε ὡς ὑμεῖς, Κο-
ρίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάται·
- 12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε ἔν-
ἐν ταῖς σπλάγχνοις ὑμῶν.
- 13 Τῶν ἑαυτῶν ἀνεμωδία ὡς τέκνοις λέ-
γων· Πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς·
- 14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγῶντες ἀπίστῃς. Τίς ἔσθ
μετὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀνομίαν; Τίς ἐστὶν κενω-
νία φωνῆ ὡς σὺν τῷ Θεῷ;

15 Τίς

15 Τίς ἔσφι συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαν;
Ἡ ἢ τίς μερὶς πιστῶ μὴ ἀπίστῶ;

16 Τίς ἔσφι συγκατάθεσις κατὰ Θεῶν μὴ εἰδώλων;
Ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεῶν ἐστε ζῶντες· καὶ ὡς εἶπεν ὁ
Θεὸς· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπαίπα-
τήσω· καὶ ἔσονται αὐτῶν Θεοί, καὶ αὐτοὶ ἔσονται
ταῖς μοι λαός.

17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσων αὐτῶν, καὶ ἐφερί-
σθητε, λέγατε Κύριος· καὶ ἀκαθάρατα μὴ ἀπί-
στω· καὶ γὰρ εἰσοδέξομαι ὑμᾶς.

18 Καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς πατέρας, καὶ ὑμεῖς
ἔσοσθε μοι εἰς υἱὸν καὶ ἑτερογενεῖς, λέγατε Κύριος
παῖδες καὶ υἱοὶ.

Κεφ. ζ'. 7.

1 Ταύτας εἰν ἔχοντες τοὺς ἐπαγγελίας, ἀγα-
πήτοι, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς
μολυσμῶ σαρκῶς ἐκ πλούτου, ἐπιτελῶν-
τες ἀγιασμῶν ἐν φόβῳ Θεῶν.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς· ἕδνεα ἠδικήσαμεν, ἕδνεα
ἐφθείραμεν, ἕδνεα ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Οὐ πρὸς καρτῶν κροσσὶν λέγω· πρὸς ἐρήκηκα γὰρ
ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστὶ εἰς τὸ σω-
αποθανεῖν καὶ συζῆν.

4 Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή
μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμα τῆ
ἀληθείας, ὑπερβασίας δόξα τῆ χάριτος
ἐπὶ πάση τῆ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν,
ἕδεμίαν

ἐδομίαν ἔχουσι ἀνισιν ἢ σαρεξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντί θλιβόμενοι ἔζηεν μάχα, ἔσων φόβοι.

6 Ἀλλ' ὁ ὡφρακαλῶν τὸς παπίνους, παρεκάλεισιν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου.

7 Οὐ μόνον ὃ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ὡφρακαλίᾳ ἢ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναζήλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸ ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸ ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμῶ ὅσπερ με μᾶλλον χαριῶμαι.

8 Ὅτι ἐκὶ ἐλύπησθε ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἐ μείλαμελομοσι, ἐ καὶ μείλαμελόμω. βλέπω γὰρ ὅτι ἐπιστολὴ ἐκείνη, ἐ ἐσθὺς ἄραν, ἐλύπησιν ὑμᾶς.

9 Νῦν χαίρω, ἐχ' ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μείλαμοσι. ἐλυπήθητε γὰρ καὶ Θεὸν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ καὶ Θεὸν λύπη μείλαμοσι εἰς σωτηρίαν ἀμείλαμελομοσι κατεργάζει. ἢ οὐκ ἔστιν κόσμος λύπη θείατος κατεργάζει.

11 Ἰδὲ γὰρ αὐτὸ τῦτ τὸ καὶ Θεὸν λυπηθῶμαι ὑμᾶς, πόσῳ κατεργάσατο ὑμῖν σωτηρίαν; ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγνοσίησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν; Ἐν παντί συνεισήσατε ἑαυτὸς ἀγνὸς εἶναι ἐν τῷ σπράγματι.

12 Ἄρα ἐκὶ ἐγραψα ὑμῖν, ἐχ' αἴνεσις ἀδική-

ἀδικήσαι, ἔδὲ εἵκεν τῷ ἀδικηθῆναι· ἀλλ' εἵκεν ἔφανερωθῆναι ἔσθδὴ ἡμῶν ἔπῆτερ ὑμῶν ὡς ὑμῶν, ἐσθὴ ὅτιον ἔφθεῖ.

13 Διὰ τῷτο ὡφρα κηκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρῶ κλήσῃ ὑμῶν· ὡφρα σθέρως ἔμῶλοι ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτῃ, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτῷ δὴ πᾶντων ὑμῶν.

14 Ὅτι εἰ π αὐτῷ ἔπῆτερ ὑμῶν κηκαύχημα, ἔ κηκλήμεθα· ἀλλ' ὡς πᾶντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῶν. ἔτῳ κῆ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτῃ, ἀλήθεια ἐχρησθῆ.

15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτῷ ὡφρα σθέρως εἰς ὑμῶν εἰσι, ἀναμνηστικῶν ἔ πᾶντων ὑμῶν ἔπακλώ· ὡς μῆ φέβῃ κῆ τρέμῃ ἐδέξασθε αὐτόν.

16 Χαίρω οὖν ὅτι ἐν σταντῇ φερῶν ἐν ὑμῶν.

Κεφ. η'. 8.

1 Γνωρίζομεν ἔ ὑμῶν, ἀδελφοί, ἔ χάριον ἔφθεῖ ἔ δίδωμεν ἐν τῷς ἐκκλησίαις τῆ Μακεδονίας·

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ φλίψως ἡ ὡφρα σθέρως ἔ χαρῶς αὐτῶν, κῆ ἡ κῆ βάθῃς πτωχία αὐτῶν ἐπερίσδουσι εἰς ἔ ὡφρα σθέρως ἔ ἀπολότη αὐτῶν·

3 Ὅτι κῆ δυνάμει (μωφίμῳ) κῆ ἔπῆτερ δύναμει ἀνθαίρεσι·

4 Μοῶ πολλῆς ὡφρα κλήσεως δέομεν ἡμῶν,

- ἡμῶν, ἢ χάριν κὴ ἢ κτηνωτίαν τῷ ἀφροσύνας τῷ
 εἰς τὸς ἀγάπης, δεξασθῆ ἡμῶν.
- 5 Καὶ ἐκφρατῶς ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτὸς ἔ-
 δωκαν ὡς τοῦ τῷ Κυρίου κὴ ἡμῶν, ἀφ' ἡ-
 λήμων. Θεοῦ.
- 6 Εἰς τὸ ὡς ἀφροσύνας ἡμῶν Τίτου, ἵνα
 κτηνωτῶς ὡς ἐνὶ ἡμῶν, ἔτω κὴ ἐπιτελίῃ εἰς
 ὑμῶν κὴ τὴν χάριν ταύτην.
- 7 Ἀλλ' ὡς ὡς ἐνὶ πνεύματι ὡς ἀφροσύνας, πίστις,
 κὴ λόγος, κὴ γνώσις, κὴ πίστις ὡς ἀφροσύνας, κὴ τῆ ἐξ
 ὑμῶν ἐνὶ ἡμῶν ἀγάπης, ἵνα κὴ ἐν ταύτῃ τῇ
 χάριτι ὡς ἀφροσύνας.
- 8 Οὐ κὴ ἐπιτελίῃ λίγος, ἀλλὰ ἀφ' ἡμῶν τῷ ἐπί-
 ρων ὡς ἀφροσύνας, κὴ τὸ τῷ ἡμῶν ἀγάπης γνή-
 σιοι δοκιμαζόν.
- 9 Γινώσκεις γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμῶν ἐπὶ ὡς ἀφροσύνας, ὡς ἀφ-
 ροσύνας ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχία ὡς ἀφ-
 ροσύνας.
- 10 Καὶ γνώμων ἐν τῷ δίδωμι τῷ τῷ
 ὑμῶν ὡς ἀφροσύνας, οἷσις ἔ μόνον τὸ πνεύμα,
 ἀλλὰ κὴ τὸ ἡμῶν ὡς ἀφροσύνας ἀπὸ πένουσι.
- 11 Νυνὶ δὲ κὴ τὸ πνεύμα ἐπιτελίῃ ὡς ἀφ-
 ροσύνας ἢ ὡς ἀφροσύνας τῷ ἡμῶν, ἔτω κὴ τὸ ἐπι-
 τελίῃ ἐκ τῷ ἡμῶν.
- 12 Εἰ γὰρ ἢ ὡς ἀφροσύνας ὡς ἀφροσύνας, κὴ τὸ ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν, ὡς ἀφροσύνας, ἔ κὴ τὸ ὡς ἀφροσύνας.
- 13 Οὐ γὰρ ἵνα ὡς ἀφροσύνας ὑμῶν ὡς ἀφροσύνας
 ἀλλ'

ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ καινῷ κτηνῷ τὸ ὑμῶν
 ἐπίστασμα ἵς τὸ σκεῖται ὑπερέμω

14 Ἴνα καὶ τὸ σκεῖται ἐπίστασμα ἡμεῶν ἵς
 τὸ ὑμῶν ὑπερέμω, ὡς καὶ ἡμεῶν ἰσότης.

15 Καθὼς γὰρ καὶ ὁ το πολὺ, οὕτως ἰσότη-
 ούσι καὶ ὁ το ὀλίγο, οὕτως ἡλαπίουσι.

16 Ἰάρεαι ἡ τῷ Θεῷ τῷ οἰδοῦναι ἡ αὐτῶν στυ-
 δῶν ὑπερέμωι ἐν τῇ καρδίᾳ Τιτου

17 Ὅπως τῶν μὲν ἐκκλησιῶν ἰδίξιαι στυ-
 δαιότεροι ἡ ὑπερέμωι, αὐτῶν ἡ ἐξ ἡλῆ
 ὡς ὑμῶν.

18 Σιωπήματα μὲν ἡ μετ' αὐτῶν τ' ἀδελφῶν
 ἡ ὁ ἰσότης ἐν τῷ διακρίνω ἡ περὶ τῶν
 ἐκκλησιῶν

19 (Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χρονοῦσιν ὑπὸ
 τῶν ἐκκλησιῶν σιωπήματα ἡμῶν, οὕτως τῇ
 χάριτι ταύτῃ τῇ ἀφαιρέσει ὑφ' ἡμῶν
 ὡς τῶν αὐτῶν ἡ Κυρίου δοξαστῆ καὶ στυ-
 θυμίας ὑμῶν)

20 Σπυδαῖοι τῶν, μή τις ἡμῶν μαμῶσιν ἡ
 ἐν τῇ ἀσότητι ταύτῃ τῇ ἀφαιρέσει ὑφ'
 ἡμῶν.

21 Προϊούμενοι καλὰ ἡ μόνον ἐν ἡμῶν Κυ-
 ρίου, ἀλλὰ καὶ ἐν ἡμῶν ἀνθρώπων.

22 Σιωπήματα μὲν δὲ αὐτοῖς τ' ἀδελφῶν
 ἡμῶν, ὅν ἰδοκίμαστα μὲν ἐν πολλοῖς πολλὰς
 σπυδαῖοι οἶσα, νικῶν ἡ πολὺ σπυδαῖοι, οὐ
 σπυδαῖοι πολλῇ τῇ ἵς ὑμῶν.

- 23 Εἴτε ὑπερ Τίτου, κρινόντες ἑμὸς καὶ εἰς ὑμῶν σιωπῆς· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστῷ.
- 24 Τὴν οὐκ ἐνδύξιν τῆ ἀγαπῆς ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχῆσις ὑπερ ὑμῶν, εἰς αὐτὸς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς ἀπόστολοι τῆ ἐκκλησιῶν.

Κεφ. 9'. 9.

- 1 Περὶ μὲν γὰρ τῆ ἀγαπῆς τῆ εἰς τὸς ἀγίους ἀφεισοῦν μοι εἰς τὸ γράφει ὑμῶν.
- 2 Οἶδα γάρ τῆ ἀσθυμίας ὑμῶν, καὶ ὑπερ ὑμῶν καυχῆσις Μακεδόσι, ὅτι Ἀχαΐα παρισκιάσθη ἀπὸ πύρου· ἔοιξ ὑμῶν ζήλον ἠρέδισι τὸς ἐκλείσας.
- 3 Ἐπέμψα ἕ τὸς ἀδελφὸς ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπερ ὑμῶν κενωθῆ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα (καθὼς ἔλεγον) παρισκιάσθῃ οἱ ἦτε.
- 4 Μὴ πως ἴαν ἔλθωσι σὺ μοι Μακεδόσι, καὶ ἄρωσι ὑμῶν ἀπαρισκιάσας, καὶ αἰσχυρῶν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμῶν) ἐν τῇ ὑποσπίσθ ταύτη τῆ καυχῆσις.
- 5 Ἀναγκάσι ἐν ἡγοσίμην ἀναγκάσις τὸς ἀδελφὸς, ἵνα ἀποέλθωσι εἰς ὑμῶν, καὶ ἀποκαθάρσις τῆ ἀποκαθηλερῆκεν δόλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἰτοίμην εἶναι ὑμῶν ὡς δόλογίαν, ἔ μὴ ἄσπερ πολιονεξίαν.
- 6 Τῷτο ἕ, ὁ ἀσείρων φεδομῆσις, φεδομῆσις καὶ θερίσις· καὶ ὁ ἀσείρων ἐπ' δόλογίαν, ἐπ' δόλογίαν ἔ θερίσις.

7 Ἐπε-

7 Ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου τῆς καὶ ἰα-
 μὴ ἐκλύπης, ἢ ἐξ ἀνακῆς. ἰλαρὸν γὰρ ὄ-
 φθαλμὸν ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

8 Διὸς γὰρ ὁ Θεὸς πάντων χεῖρι φει-
 σιῦσιν ἡς ὑμῶν· ἵνα ἐὼ παύσι πάντες ἡ-
 σασα ἀντιέκαστο ἰσχύει. φείσεται ἡμεῖς πάν-
 ῃ ἐργῶν ἀγαθῶν·

9 (Καθὼς γέγραπται)· Ἐσώθησιν, ἰδὲ κε-
 τοῖς πίπῃσιν· ἢ διηγοσώμεθα αὐτῷ μὲν ἡς τὴν
 αἰῶνα.

10 Ὁ ὅτι ἐπιχρησῶν ἀίριμα τῶν ἀσπίδων, ἐ-
 ἀρῶν ἡς βρωσὶν χροηγήσῃ, ἐ πλοθῶναι τὴν
 σωροὶ ὑμῶν, καὶ αὐξήσῃ τῶν ἡσυχία τῶν
 διηγοσώμεθα ὑμῶν)

11 Ἐν παύσι πλοθῶναι ἡμεῖς πάντων ἀπλο-
 τῆα, ἢ πῶς καὶ ἐργαζῶν) διὸ ἡμῶν ἀχαρισίαν
 τῶν Θεῶν·

12 Ὅτι ἡ ἀφροσύνη τῆς ἀφροσύνης τῆς ἀφρο-
 σύνης ἡμεῖς ἐπὶ ἀφροσύνης πληρῶσαι τὰ ὑστέρημα τῶν
 τῶν ἀφροσύνης, ἀλλὰ ἐ φείσεται ὑμῶν ἀφρο-
 σύνης τῶν Θεῶν,

13 (Διὸς τῶν δικιμῶν τῶν ἀφροσύνης τῆς ἀφρο-
 σύνης τῶν Θεῶν ἐπὶ τῆς ἀφροσύνης τῶν ἀφρο-
 σύνης ὑμῶν ἡς τὸ διαγάλλοι τῶν Χριστῶν, ἐ ἀ-
 πλοτῆα τῶν ἀφροσύνης ἡς αὐτῶν (ἢ ἡς πάντες)

14 Καὶ αὐτῶν διήσῃ ὑμῶν, ἐπιπλοθῶν-
 ται ὑμῶν ἀφροσύνης τῶν ἀφροσύνης τῶν Θεῶν ἐφ' ὑμῶν.

15 Χάρις

15 Χάρις ἡ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῇ ἀνικλησίᾳ αὐτῆς δωρεῶν.

Κεφ. ι'. 10.

1 Αὐτὸς ἡ ἐν Παῦλῳ ἀποστολῶν ὑμῶν ἀφ' ἧς τῆς πραότητις ἐ ἐπιφάνειας τῆς Χριστοῦ, ὅς κτ' ἀπόστολοι μὴ ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὸν ἡ γὰρ ὡς εἰς ὑμῶν.

2 Δείκνυμι ἡ τὸ μὴ παρὼν γὰρ ἤσθη τῆς πεποιθήσεως ἡ λογίζομαι τολμήσθη ἐπὶ ἵνας τὸς λογιζομένους ἡμῶν ὡς κτ' σάρκα ἀειπατῆρας.

3 Ἐν σαρκὶ γὰρ ἀειπατῆρας, ἡ κτ' σάρκα ἐραυρόμεθα.

4 (Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς ἐραυρίας ἡμῶν ἡ σαρκικῆς, ἀλλὰ δυνατὰ τοῦ Θεοῦ ἀπὸς κτ' αἵρεσις ὀχρημαίται)

5 Λογισμὸς κτ' αἵρεσις, κτ' πᾶν ὑψωμα ἐπαυρόμενοι κτ' τῆς γνώσεως τῆς Θεοῦ, κτ' αἰχμηλοῦντες πᾶν νόημα εἰς τὸ ὑπακούειν τῆς Χριστοῦ,

7 Καὶ ἐν ἐνοίμῳ ἔχοντες ἐδικήσθη πᾶσαι ἀποστολῶν, ὅσαι πληρωθῆ ὑμῶν ἡ ὑπακούει.

8 Τὰ κτ' ἀπόστολοι βλέπει; Εἰ τις πίπτει ἐαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τῆς λογίζομαι πάλιν ἀφ' ἑαυτῆς, ὅτι κτ' αὐτὸς Χριστοῦ, ἡ τῆς κτ' ἡμεῖς Χριστοῦ.

9 Ἐὰν τε γὰρ ἐ ἀεισώτερον ἡ καυχίσημι ἀφ' ἧς ἐξουσίας ἡμῶν, ἡς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν

ἡμῖν εἰς οἰκοδομίαν, καὶ ὅσα εἰς καρτερίαν
ὑμῶν, ὅσα ἀγαθωγήσομαι.

9 ἵνα μὴ δόξω ὡς αὐτὸ ἐκφοβεῖν ὑμᾶς ἀφ'
τῶν ἐπιστολῶν.

10 Ὅτι ἀλλ' ἐπιστολή, φησὶ, βαρεῖα καὶ
ἰσχυρά· ἢ δι' ἐπαρσία ἔσώματι ἀδελφῆς,
καὶ ὁ λόγος ἐξυφηνημένος.

11 Τῶν λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἱ οἰσμεν
τῶ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπίεις, τοιοῦτοι καὶ
παρόεις τῶ ἔργῳ.

12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι
ἑαυτὸς πρὸς ἑαυτὸς σιωπαιόντων· ἀλλὰ
αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτὸς μετῴντες, καὶ
συγκρίνοισι ἑαυτὸς ἑαυτοῖς ἐ σιωπῶσι.

13 Ἡμεῖς ἔτι εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμεθα·
ἀλλὰ καὶ τὸ μέτρον ἔκανόνος ἔμειρασι
ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρον, ἐφικίασ' ἄξει ἐ ὑμῶν.

14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικίαμενοι εἰς ὑμᾶς,
ὑπερέκλειστομεν ἑαυτὸς. ἄξει γὰρ καὶ ὑμῶν
ἐφθίασμεν ἐν τῶ διαγγελίῳ ἔ Χριστοῦ.

15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἄλλο-
τρίοις κόποις, ἐλπῖδα ἔχοντες, αὐξανομένης
τῆ πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλιωθῆναι καὶ
τὴ καύσια ἡμῶν εἰς ὠλεοσίαν.

16 Εἰς τὰ ὑπερέκλιναι ὑμῶν διαγγελίσασ'
ὅσα ἐν ἄλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυ-
χίσασ'.

17 Ὁ ἔ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχιάσθω.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν σωισαῖν, ἐκείνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὅτι ὁ Κύριος σωίῃσιν.

Κεφ. ια'. II.

- 1 **Ο** Φελον ἠνείχεοί με μικρόν ἢ τ' ἀφροσύνης· ἀλλὰ ἔάνίχεοί με.
- 2 Ζηλωτὴ γὰρ ὑμᾶς Θεὸς ζήλων. ἡρμυσάμενον γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρεγένον ἀγνώστῳ ᾧ ᾤσασθαι, τῷ Χριστῷ.
- 3 Φοβῶμαι ἥ μή πως ὡς ὁ ὄφεις Εὐανδίζηπάτησιν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῷ, ἔτι φησὶν τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τ' ἀπλοτήτου τ' εἰς τὸ Χριστόν.
- 4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλοι Ἰησοῦν κηρύσσῃ ὅτι σὺκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὁ σὺκ ἐλάβετε, ἢ διαβάλλοντες ἐπὶ ὅτι ἐδίδκατε, κελεύετε ἠνείχεοι.
- 5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερεῖναι ἢ ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων.
- 6 Εἰ ἢ ἐἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' ἐν τῇ γνώσει ἀλλ' ἐν παντὶ φαστριώτες ἐν πᾶσι εἰς ὑμᾶς.
- 7 Ἡ ἀμαρτία ἐποίησε, ἑμαυτῷ πεπνυῖον ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δυνάμει τῷ Θεῷ διαβάλλοντες ἀγγελιστάμενον ὑμῶν;
- 8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησε, λαβὼν ὀψώνιον, ὡς τὸν ὑμῶν ἀγγελιστῶν ἐπαρῶν ὡς ὑμᾶς καὶ ὑστερεῖς, ἐκτελεῖσθε ὑδενός.

- 9 Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου ἠσθασατε πλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· ἐν παντὶ ἀδοαρή ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτήρησα· καὶ τηρήσω.
- 10 Ἐν ἀλήθειᾳ Χριστῷ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύχσις αὐτῆ ἐφραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.
- 11 Διαβί· ὅτι ἐκ ἀγαπῶν ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν.
- 12 Ὅ ἢ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκείψω τιμὴν ἀφορμῶν τῶν θελούντων ἀφορμῶν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶν, ἀρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς·
- 13 Οἱ γὰρ τοῦτοι ψευδοπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μεταχηματίζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.
- 14 Καὶ ἐθαυμάζον· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μεταχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.
- 15 Οὐ μέγα εἶν εἰ καὶ οἱ ἀλόχοιοι αὐτῷ μεταχηματίζονται ὡς ἀλόχοιοι δικαιοσύνης· ὡν τὸ τέλος ἔσται κατ' ἔργα αὐτῶν.
- 16 Πάλιν λέγω, μή τις με δόξη ἀφρονα εἶναι· εἰ ἢ μή γε· καὶ ὡς ἀφρονα δέξασθε με, ἵνα μικρόν τι καὶ γὰρ καυχῆσθε.
- 17 Ὁ λαλῶ, ἐλαλῶ καὶ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.
- 18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται καὶ τὸ σάρκεσι καὶ γὰρ καυχῆσθε.
- 19 Ἦδέως γὰρ ἀνέχεσθε τὸ ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.

- 20 Αιτέχετε γὰρ, εἴ τις ὑμῶν καταδελοῖ, εἴ τις
καταδίη, εἴ τις λαμβάνη, εἴ τις ἐπαίρει, εἴ
τις ὑμῶν εἰς σπύσσωπον δέξηται.
- 21 Κατὰ ἀπμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠδοιμή-
σαμεν· ἐν ᾧ δὲ ἅπ τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ
λέγω) τολμᾷ καὶ γὰρ.
- 22 Ἐβραῖοί ἐσσι; καὶ γὰρ. Ἰσραηλιτῆται ἐσσι;
καὶ γὰρ. σπέρμα Ἀβραάμ ἐσσι; καὶ γὰρ.
- 23 Διάκονοι Χριστοῦ ἐσσι; (ὡς φρονῶν λα-
λῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν χάριτι φεισοτέρως, ἐν
πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακῆς
φεισοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις.
- 24 Ὑπὸ Ἰουδαίῳ πινακίς πτωσαρχοῦτος
ὡς μίαν ἔλαβον.
- 25 Τεῖς ἰρραδοδίω, ἅπτεξ ἐλιθιάω, τρεῖς
ἐναυάγησε, τυχηήμερον ἐν τῇ βυθῷ
πιποίησε.
- 26 Οἶδι πορείαις πολλάκις, κινδύοις πύσ-
μῶν, κινδύοις ληστῶν, κινδύοις ἐκ γόνυς,
κινδύοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύοις ἐν πόλει, κινδύ-
νοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύοις ἐν θαλάσῃ, κινδύ-
νοις ἐν ψαυδαδέλφοις.
- 27 Ἐν χάριτι καὶ μέχθῳ, ἐν ἀζευπνίαις πολ-
λάκις, ἐν λιμῷ ἐδίψη, ἐν ἰηθείαις πολλά-
κις, ἐν ψύχῃ ἐγυμνότηκε.
- 28 Χωρεῖς ᾧ περιεκτὸς, ἢ ἐπισύσπαις μου ἢ
καθ' ἡμέραν, ἢ μέλαινα πεισῶν τῷ ἁ-
κλησιῶν.

- 29 Τίς ἀδυνεῖ, κὴ σὺκ ἀδυνεῶ; Τίς σπανδα-
λίξῃ, κὴ σὺκ ἐγὼ πυρῶμα;
- 30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆ ἀδυνείας με καυ-
χίσομαι.
- 31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστῷ οἶδεν, ὃ ὧν δόλογητὸς εἰς τὴς αἰῶνας,
ὅτι ἐψύδωμα.
- 32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐπιτάρχης Ἀρέτα τῷ βα-
σιλέως ἐφρέξεν τῷ Δαμασκίω ἄνθρωπῳ, πιά-
σαι με θέλων.
- 33 Καὶ ἀπέθυσεν ἐν σαργάνῃ ἐκατάδω
ἀπὸ τῶν τείχεσ, κὴ ἐξέφυγεν ἰσὺς χεῖρας αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. 12.

- 1 Καυχᾶσθαι δὴ ἐ συμφέρεται μοι. ἐλύσομαι
γὰρ εἰς ὀπτασίας κὴ ἀποκαλύψεις Κυρίῳ.
- 2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χερσῷ πρὸς ἑπτῶν δε-
καπεντάρων (εἴτε ἐν σώματι σὺκ οἶδα· εἴτε
ἐκτὸς τῶ σώματι, σὺκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν)
ἀρπαγύται τῷ τοῦτον ἕως τρίτου ἔθρου.
- 3 Καὶ οἶδα τῷ τοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν
σώματι, εἴτε ἐκτὸς τῶ σώματι, σὺκ οἶδα·
ὁ Θεὸς οἶδεν)
- 4 Ὅτι ἠεπάγη εἰς τῷ πνεύματι, ἐ ἤκουσεν
ἀρήτητα ῥήματα, ἀ ἐκ ἐξῶν ἀνθρώπων λαλήσασα.
- 5 Ὑπὲρ τῶ τοῦτον καυχίσομαι ὑπὲρ τῶ ἐμαυτοῦ
ἐ καυχίσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀδυνείαις με.
- 6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχίσομαι, σὺκ ἔσομαι
ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρεῖ. Φειδομαί τῷ, μὴ

πισ εἰς ἐμὲ λογίσθη) ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀπὸ
πῆ εἰς ἐμοῦ.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῷ ἀποκαλύψειν ἵνα
μὴ ὑπεραίρωμαι, ἰδὼθῃ μοι σκόλοψ τῇ
σαρκί, ἀγγέλῳ Σαταῖν, ἵνα με καταφίξη,
ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ πάντων τριῶν τῷ Κύριον παρακάλισα,
ἵνα ἀποσῇ ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ εἰρηκί μοι: Ἀρκῆ σοι ἡ χάρις μου ἡ
χαρὶς διωμάτων μου ἐν ἀδυναμίαι πενήτων.
Ἡΐδιστε ἂν μάλλοι καυχώσασθε ἐν ταῖς ἀδι-
νείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ διωμά-
μις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ ἀδυνατῶ ἐν ἀδυναμίαις, ἐν ὕβριστι, ἐν
ἀνάγκαις, ἐν διωγμαῖς, ἐν στενωμαῖς ὑπὲρ
Χριστοῦ. ὅταν γὰρ ἀδυνατῶ, τότε δυναθεύει ἐμεῖ.

11 Γίγνονα ἄφρονι καυχώμενος: ὑμεῖς με
ἠναγκάσατε: ἐγὼ γὰρ ἄφρονον ὑφ' ὑμῶν σω-
ίστασθε: ἔδεν γὰρ ὑστέρησα τῷ ὑπὲρ λίαν ἀπο-
σῆλων, εἰ καὶ ἔδεν ἐμεῖ.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κητερεζαίου
ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ
τέρασιν καὶ διωμασιν.

13 Τί γὰρ ἐστὶν ὃ ἠτήθητε ὑπὲρ τοῦ λοιποῦ
ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ ἔκλειν ἀρχησθε
ὑμῶν; Χαίρεισθε μοι τῷ ἀδικίᾳ ταύτῃ.

14 Ἴδὲ, τρίτον ἰτοίμας ἔχω ἰλθεῖν εἰς ὑμᾶς,
καὶ ἔκλειναρχήσω ὑμῶν, ἔγωγε ζητῶ τὰ ὑμῶν,
ἀλλ'

ἀλλ' ὑμεῖς. ἔτι γὰρ ὀφείλητε τὰ τέκνα τοῖς ἡ-
γεῖται ἡγουμένους, ἀλλ' οἱ ἡγεῖται τοῖς τέκνοις.

15 Ἐγὼ ὅμως ἠδιστα διαπανήσω καὶ ἐκ διαπανηθή-
σομαι ὑπὲρ ὑμῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ ἀπεισο-
τήτως ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἢ τίον ἀγαπᾶμαι.

16 Ἔτι δὲ, ἐγὼ ἔκλειβάρησα ὑμεῖς· ἀλλ'
ὑπάρχων παύσῃ, δόξα ὑμῶς ἔλαβον.

17 Μὴ πῶς ἂν ἀπέσταλα αὐτὸς ὑμῶς, δι'
αὐτῶ ἐπιλεονέκησα ὑμῶς;

18 Παρεκθάλασσα Τίτον, ἔτι σωμαπέφυλα τὸν
ἀδελφόν· μὴ πῶς ἐπιλεονέκησεν ὑμῶς. Τίτῳ;
ἔτι τῷ αὐτῷ πνύματι ἀπειπαλήσα μῆ; ἔ-
τι τοῖς αὐτοῖς ἰχνοῖς;

19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῶν ἀπολογέμεθα;
κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλῶμεν·
τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ ὑμῶν οἰ-
κονομῆς.

20 Φοβῆσθε γὰρ, μὴ πως ἐλθὼν ἔχῃ οἴκῳ
θέλω ὑμῶς, καὶ γὰρ ὑμῶν οἶον
ἔτι θέλει· μὴ πως ἔρως, ζήλοι, θυμοί, ἐρι-
θείαι, κατὰλαλιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις,
ἀκαταστασία.

21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός
με αὐτὸς ὑμῶς, καὶ πενήσῃ πολλὰς ἡμε-
ρημαρτηρότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ
ἀκαταστασίᾳ καὶ περιείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἣ ἔ-
στραξαν.

Κιφ. ιγ'. 13.

- 1 Τρίτοι τῶν ἔρχομα πρὸς ὑμᾶς. ἐπὶ τῆ-
μαίῳ δύο μαρτύρων καὶ τριῶν ταυθήσι)
πάν ῥήμα.
- 2 Προείρηκα καὶ ἀθλόγω ὡς παρὰ τὸ δό-
περον, ἔ ἀπὸν νυῶ γράφω τοῖς ἀθημαρτη-
κῶσι ἔ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς
τὸ πάλιν, ἔ φείσομαι.
- 3 Ἐπεὶ δοκιμῶν ζητεῖτε ἔ ἐμοὶ λαλῶν-
τῶ Χριστῷ, ὃς εἰς ὑμᾶς ἔκ ἀδινῆ, ἀλλὰ
διωαίει ἐν ὑμῖν.
- 4 Καὶ γὰρ εἰ ἔσαυρώθη ἔξ ἀδινείας, ἀλλὰ
ζη ἐκ διωάμεως Θεῷ. ἔ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀδι-
νῆμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεθα σὺν αὐτῷ ἐκ
διωάμεως Θεῷ εἰς ὑμᾶς.
- 5 Ἐαυτὸς πηροῖτε εἰ εἰσι ἐν τῇ πίστῃ, ἔαυ-
τὸς δοκιμάζει. ἢ ἔκ ἐπιγνώσκεις ἔαυτὸς,
ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἔστι; εἰ μὴ π ἀδοκι-
μοί ἔστι.
- 6 Ἐλπίζω ἔ ὅτι γνώσεται ὅτι ἡμεῖς ἔκ ἐσμεν
ἀδοκιμοί.
- 7 Εὐχόμεθα ἔ πρὸς τὸ Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς
κακὸν μηδὲν ἔχ ἵνα ἡμεῖς δοκιμῶι φανῶμεθα,
ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς
ἀδοκιμοί ἔμεν.
- 8 Οὐ γὰρ διωάμεθα π κατὰ τὴν ἀληθείας, ἀλλ'
ὑπὲρ τὴν ἀληθείας.
- 9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀδινῶμεν, ὑμεῖς
δὲ

δι' ἑδωκατοὶ ἦτε. τῶν ἵ κὶ δὲ χόματα, πλὴν
 ὑμῶν κατ' ἔρπον.

10 Διὰ τῶν ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα πα-
 ρῶν μὴ ἀποθῶμωσ γρήσωμα, κτὶ πλὴν ἐξ-
 σίαν ἡ ἐδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομῶν,
 κὶ ὅσπ εἰς κατ' αἴρισιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καθαριζέ-
 σθε, ὁρῶ καλεῖσθε, τὸ αὐτὰ φρονεῖτε, εἰ-
 ρηνόσθε· καὶ ὁ Θεὸς τ' ἀγάπης κὶ εἰρήνης
 ἔστω μεθ' ὑμῶν.

12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλή-
 ματι· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἄγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ,
 καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία
 τοῦ ἀγίου πνεύματος κτὶ πάντων ὑμῶν.
 Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους δευτέρῃ ἐγράφη ἀπὸ
 Φιλίππων τῆ Μακεδονίας,
 ἀπὸ Τίτου καὶ
 Λουκᾶ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἢ ὡς Γαλάτας ἐπιστολή.

Κεφ. α'. I.

- 1 **Π**ΑΥΛΟΣ ἀπόστολος (ὅτι
 ἀπ' ἀνθρώπων, ἐδὲ δι' ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
 τοῦ Θεοῦ πατρὸς, ὃ ἐξείρατόν αὐ-
 τὸν ἐκ νεκρῶν)
- 2 Καὶ οἰσω ἔμοι πάντες ἀδελφοί, ταῖς
 ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας·
- 3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
 καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 4 Τῷ δόξῃ αὐτὸν ὑπὲρ πάντων ἀμαρτιῶν
 ἡμῶν, ὅπως ἐξέλη) ἡμᾶς ἐκ τῆς καταστάσεως
 αἰῶνος πονηροῦ, καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ
 πατρὸς ἡμῶν.
- 5 Ὡς ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.
- 6 Θαυμάζω ὅτι ἔτι ταχέως μετεπίθετε
 ἀπὸ τοῦ καλίστου ἡμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ,
 εἰς ἕτερον διαζέλιον·
- 7 Ὅτι ὅσα ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ πῖς εἰσὶν οἱ πα-
 ρόσοιτες ὑμᾶς, καὶ θέλουσιν μετεσρέψαι τὸ
 διαζέλιον τοῦ Χριστοῦ.
- 8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρα-
 νῶν διαζελίζη) ὑμῖν παρ' ὃ ἀγγελιστάμεθα
 ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

9 Ως

- 9 Ὡς θεωρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς διαγγελίζει) παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.
- 10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους κείτω ἢ τὸ Θεόν; Ἡ ζητῶ ἀνθρώποις δόξασκεν; εἰ γὰρ ἐπ' ἀνθρώποις ἤρισκον, Χριστὸν ὄυλασκα αὐτῶν ἡμῶν.
- 11 Γνωρίζω ἡ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ διαγγέλιον τὸ διαγγελιθὲν ὑπὸ ἐμοῦ, ὅτι σὺν ἔσσι καὶ ἀνθρώποι.
- 12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ ὡς ἀνθρώπος παρέλαβον αὐτὸ, ἕτε ἰδιόχρητον· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψιας Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 13 Ἡκέσατε γὰρ ἡ ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον ἡ ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἐπιπόρευον αὐτῷ.
- 14 Καὶ θεωρήκατον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπερπολλὰς σινηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, θεωροσπιτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχοντ' ἡ πατριτικῶν με ὡς ἡσδοξων.
- 15 Ὅτι διὲ ἀδύκησον ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κηιλίας μητρὸς μου, καὶ καλίστας ἀφ' ἡ γάρριον αὐτῶν.
- 16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτῶν ἐν ἐμοί. ἵνα διαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ἀγίως ἔθεσαν ἡμέλω σαρκὶ καὶ αἵματι.
- 17 Οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἰεροσόλυμα ὡς τὰς ἐσθ' ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπήλθον εἰς Ἀσσυρίαν, καὶ πάλιν ὑπέσρεψα εἰς Δαμασκόν.

- 18 Ἐπήτα μὲν ἔτη τρία ἀπῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰσορῆσαι Πέτρον καὶ ἐπίμενα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.
- 19 Ἐπειρον δὲ τὸ ἀποστέλλαν ἑσὺ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸ ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.
- 20 Ἀλλ' ἔγραψα ὑμῖν, ἰδὲ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐψεύδομαι.
- 21 Ἐπήτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τοῦ Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.
- 22 Ἡμεῖς δὲ ἀγνοοῦμεν τὰ πρὸς ὅπως ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ.
- 23 Μένοντες ἀκύνειοι ἦσαν. Ὅτι οὐ διώκων ἡμᾶς ποιεῖ, νῦν διαγαλιζέμεθα τῆς πίστεως ὑμῶν ἐπὶ ἰσότητι.
- 24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸ Θεῖον.

Κεφ. β'. 2.

- 1 Ἐπήτα ἀλλὰ δεκαεπτάρον ἡμεῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μὲν Βαρνάβαν, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον.
- 2 Ἀνέβην δὲ καὶ ἀποκάλυψιν. Ἐν ἀντιθέμειο αὐτοῖς τὸ διαγαλιεῖς ὁ κηρύσσει ἐν τοῖς ἔθνεσι κατ' ἰδίαν ἢ τοῖς δοκῦσι, μή πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἰδραμον.
- 3 Ἀλλ' ἐδὲ Τίτου ὁ σὺν ἐμοὶ, ἔπειτα ὡς ὑμῶν ἀγαθὸν ἀειμαρτυροῦμαι.
- 4 Διὰ δὲ τὰς παραστάσεις ψευδοδιδάσκων, οἵτινες παρεστῆλθον κατασκοπεῖσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ὑμᾶς καταδράσωσι.

5 Οἷς

- 5 Οἷς ἐδὲ πρὸς ἄρσιν εἴξαμθ τῇ ὑπε-
ταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια ᾖ διαφιλίῳ ἀγαπήνῃ
πρὸς ὑμᾶς.
- 6 Ἀπὸ ἧς ἔδοκύντων εἰνά π, ὁποῖοί ποτε
ἦσαν, ἐδὲν μοι ἀγαφέρει πρὸσωπον Θεὸς
ἀνθρώπων ἐ λαμβάνει. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκῦντες,
ἐδὲν πρὸσωπῶνται.
- 7 Ἀλλὰ τουῦ ἀνῶν, ἰδόντες ὅτι πεπίσθυ-
μοι τὸ διαφίλιον τὸ ἀκροβυστίας, καθὼς Πέ-
τρος τὸ πειθισμῆς.
- 8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρος εἰς ἀποστολῶν τὸ
πειθισμῆς, ἐνεργήσας καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη)
- 9 Καὶ γνόντες τὸ χάριτι τῶν δοδῆσθῶν μοι
Ἰακώβου ἔ Κηφῶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκῦντες
σύλοι εἶναι, δεξιαὶ ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρ-
νάβα κρινωνίας ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ
ἦ εἰς τῶν πειθισμῶν.
- 10 Ἰσῶν τὸ πειθισμῶν ἵνα μνημονοῦσθαι ὅ καὶ
ἐκὼς ἔδωκε αὐτὸ τὸ πειθισμῶν.
- 11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχεια, καὶ
πρὸσωπον αὐτῶν ἀντίστω, ὅτι κατεγνω-
σμένον ἔω.
- 12 Πρὸς γὰρ ἔλθῶν Ἰσῶς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τὸ
ἔθνην συνήδων ὅτε ἦ ἦλθον, ὑπέστηκε καὶ ἀ-
φῶριζεν ἑαυτὸν, φοβερῶς τὸς ἐκ πειθισμῶν.
- 13 Καὶ συνοπικερίησαν αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ
Ἰσδαῖοι ὡς καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν
τῇ ὑποκρίσει.

- 14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι σὸκ ὀρθοποδοῦσι εἰς τὴν ἀλήθειαν ἢ διαγγελίαν, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἴμωσθε ἐν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἰθνηκῶς ζῆς, καὶ σὸκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἴθνη ἀναγκάζεις ἰουδαίζῃ;
- 15 Ἡμεῖς φύσας Ἰουδαῖοι, καὶ σὸκ ἐξ ἰθνηῶν ἀμαρτωλοί·
- 16 Εἰδότες ὅτι ἐδικαιώθηται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἰαὺ μὴ ἀλλὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστάμεθα, ἵνα δικαιωθῶμεθα ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ σὸκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι ἐδικαιώθησθε ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ.
- 17 Εἰ δὲ ζητεῖτε δικαιωθῆσθαι ἐν Χριστῷ, ἀρέθημεν ἑαυτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἀμαρτίας ἀλλογιῶσθε; Μὴ γλύσθητε.
- 18 Εἰ γὰρ ἀκατίλυσα, ταῦτα πάλιν εὐσθδραῖα, ἀλλὰ βιάσθητε ἑμαυτὸν σωθῆναι.
- 19 Ἐγὼ γὰρ ἀλλὰ νόμον νόμου ἀπίσταν, ἵνα Θεὸς ζήσω.
- 20 Χριστὸς σωσαύρωμα. ζῶ ἢ, σὸκ ἔπι ἐγὼ, ζῆ ἢ ἐν ἐμοὶ Χριστός. ὃ ἢ νῦν ζῶ ἐσπερὶ, ἐσπίσθη ζῶ τῆ ἢ ἢ ἢ Θεῷ, ἢ ἀγαπήσασθε με, καὶ ἀλλογιῶσθε ἑμαυτὸν ἐπιρέμα.
- 21 Οὐκ ἀρετῶ τῶ χρόνῳ ἢ Θεῷ. αἰ γὰρ ἀλλὰ νόμον δικαιοσύνης· ἄρα Χριστὸς δικαιοσύνη ἀπίσταν.

Κεφ. γ'. 3.

- 1 **Ω** ἀδελφοί Γαλάται, πῶς ὑμεῖς ἰδέσθεσθε τῇ ἀληθείᾳ μὴ ποιήσατε, οἷς ἔστ' ὀφθαλμοῦς Ἰουδαίων ὡς ἔστιν ἡμεῖς, ἐν ὑμῶν ἰσχυροί.
- 2 Τῶν μόνον θύλων μωθῶν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργου νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάττει, ἢ ἐξ ἀληθῆς πίστεως;
- 3 Οὕτως ἀπήντη ἴτε; ἐσπεράσατε πάλαι, καὶ σκερῆ ἠπυσταῖσθε;
- 4 Τροπῶντες ἐπιζητεῖτε αἰῶνα; οἷ γε καὶ αἰῶνα.
- 5 Οἷ αὖ ἐπιζητοῦντες ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐσπερῶν δικαιοσύνης ἐν ὑμῶν, ἐξ ἔργου νόμου ἢ ἐξ ἀληθῆς πίστεως;
- 6 Κατὰ τὸν Λόγον ἀμὲν ἐπίστασθε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ ὡς ἀληθινὸς υἱός.
- 7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἷ οἱ πίστεως, ὑμεῖς οἷσθε καὶ Λόγον.
- 8 Πρεσβύταις ἡ χάρις ὅτι ἐν πίστεως δικαιοσύνη τῷ Θεῷ, ἐστὶν ἀληθινὸς υἱός τῷ Λόγον. ὅτι ἀλογηθήσονται οἷσθε καὶ ἴτε.
- 9 Ὡς οἷ οἱ πίστεως, ἀλογηθήσονται τῷ πνεῷ Λόγον.
- 10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργου νόμου οἷσθε, ἐπὶ ἡμέρας οἷσθε. γὰρ χαρὶς γάρ. Ἐπιζητῶντες αἰῶνα ὡς ἐκ ἐμῶν ἐν πᾶσι τοῖς γράμμασιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ νόμου, ἔπιζητετε αὐτῶν.

- 11 Ὅτι ἡ ἐν νόμῳ ἐδείξεν διασφραγίσαι τὴν
Θεῶν, δὴλον ὅτι ὁ νόμος ἐστὶν ἐν πίστει (ἴσως).
- 12 Ὁ δὲ νόμος ὅτι ἐστὶν ἐν πίστει· ἀλλ' ὁ
ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, (ἴσως) ἐπὶ αὐτοῖς.
- 13 Χριστὸς ἡμῶν ἐξηγήσατο ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
νόμου, ἡμῶν ἐπὶ ἡμῶν καρδίᾳ. γέ-
ρα πᾶσι γὰρ· Ἐπιμαρτυροῦντες πᾶσι ὁ κρι-
ματίζοντες ἐπὶ ξύλῳ.
- 14 Ἴνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ δόξα τῆς Ἀβραάμ
ἡλικίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελί-
αν τῆς ἐπιμαρτυρίας λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.
- 15 Ἀδελφοί, καὶ ἄνθρωποι λέγω. ὅπως ἐν-
θρώπων κενυρωμένοι διὰ τῆς ἀγάπης ἐδείξεν ἡμεῖς
ἢ ἐπιμαρτυροῦμεν).
- 16 Τῷ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐπιμαρτυροῦμεν αἱ ἐπαγγελίαι,
καὶ τῷ ἀπίστῳ αὐτῷ. ἢ λέγει· Καὶ τοῖς
ἀπίστοις, αἱ ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός·
Καὶ τῷ ἀπίστῳ (εἶ, ὅς ἐστι Χριστός).
- 17 Τὸ ἡμῶν λέγω, διὰ τῆς ἀγάπης ὅτι κενυρω-
μένοι ἐπὶ τῆς Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μὲν ἐπι-
μαρτυροῦμεν καὶ τῆς ἀπίστῳ γαργαλιῶν νόμου ἐκ
ἀκυροῖ, εἰς τὴν καρδίαν τῆς ἐπαγγελίας.
- 18 Εἰ γὰρ ἐν νόμῳ ἡ κληρονομία, ὅτι ἔτι ἐξ
ἐπαγγελίας· τῷ ἡμῶν Ἀβραάμ δὲ ἐπαγγελίας
καταλείπει ὁ Θεός.
- 19 Τί ἐστὶν ὁ νόμος; Τῷ ἡμῶν ἐπιμαρτυροῦμεν γὰρ
ἐπιμαρτυροῦμεν, ἀλλ' ὡς ἐλθὴ τὸ ἀπίστῳ ἢ ἐπιμαρ-
τυροῦμεν, ἀλλ' ὡς ἐλθὴ, ἐπὶ χεῖρας ἡμῶν.

20. Ο ἵ μισότης, ἐὶς ὧσ ἐσσι· ὁ δὲ Θεὸς, εἷς ἐστιν.

21. Οὐκ οὐ νόμοσ κτ' ἐπαγγελίῳ τῷ Θεῷ; Μὴ γρόσιθ: εἰ γὰρ ἐδόθη νόμοσ ὁ δυνάμει ζωοποιῆσαι, ὅλως αὐτὸ ἐνόμος ἢ ἡ διασποσότη.

22. Ἀλλὰ σκοτάλασεν ἡ γρηφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἀμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ ταῖς πιστεύουσι.

23. Πρὸ τῷ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμοσ ἐφρερέμεσθε; συσκευασμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀπεκρυφθῆναι.

24. Ὡστε ὁ νόμοσ παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως διασωθῶμεν.

25. Ἐλθέσης ἡ τὴν πίστεως, ὧσ ἐπὶ ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.

26. Πάντες γὰρ ὑοὶ Θεῷ εἰσι ἀφ' τῷ πίστεως ἐκ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

27. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἰσαπλοθῆτε, Χριστόν ἐσθλίσασθε.

28. Οὐκ ἐν ἰουδαίῳ, ἔδὲ Ἐβραίου· ὧσ ἐνὶ δέσπῳ, ἔδὲ ἐλεύθερο· ὧσ ἐνὶ ἄρειν καὶ γῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐκ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

29. Εἰ ἡ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τῷ Ἀβραάμ πατέρα εἰσὶ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονομοῦσθε. Κεφ. δ'. 4.

1. Ἐγὼ ἡ, ἐφ' ὅσιν γρόσιθ ὁ κληρονομοῦσθε γῆπιός ἐστι, ἔδὲν ἀφ' ἑρὶ δέσπῳ, κύριος πάντων ὧσ.

2. Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐστὶ καὶ εὐθρόνους ἀρεὶ τ' ὡφελισμίας ἔ πατρὸς.
3. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἡμεῖς νύπτιοι, ὑπὸ πᾶσι σοιχείαις ἔ κησόμεθα ἡμεῖς διδουλωμένοι.
4. Ὅτι ἢ ἔλαθε τὸ πάλαιον ἔ χροῖον, ἐξαπίσταν ὁ Θεὸς πᾶσι ὑοὶ αὐτῷ χροῖον ἐκ γυναικῶν, χροῖον ὑπὸ νόμον.
5. ἵνα τὸς ὑπὸ νόμον ἐξαχρησθή, ἵνα τ' ὑο- γισίαν ἀπολάβωμεν.
6. Ὅτι δὲ ἐστὶ ὑοὶ, ἐξαπίσταν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα ἔ ὑς αὐτῷ ἐκ καρδίας ὑμῶν, κησόμεθα, ἄβω, ὁ πατήρ.
7. Ὡς ἐστὶ ἐκ εἰ δ' ἔλθω, ἀλλ' ὑοὶ ἐκ εἰ δ' ὑοὶ, καὶ κληρονόμοι Θεοῦ ἀφ' Χριστοῦ.
8. Ἀλλὰ τότε μὲν ἐστὶ εὐδοκίαι Θεοῦ, ἐδου- λώσατε τοῖς μὴ φύσει ὑοὶ ἵνα.
9. Νῦν ἢ, γινώσκοντες Θεοῦ, μὲν ἢ γινώσκοντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιτροπῆς πάλαι ἐπὶ πᾶσι ἀδελφῆ ἔ πᾶσι σοιχείαι, οἷς πάλαι ἀνοητοὶ δουλοῦν θέλετε.
10. Ἡμέρας τῶν ἡμερῶν, καὶ μῆνας, καὶ καμῶν, καὶ ἐπιτροπῆς.
11. Φοβούμεθα ὑμῶν, μὴ πᾶσι ἐκὴ κακοπίαν ἐκ ὑμῶν.
12. Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ἐπὶ καὶ ὡς ὑμῶν· ἀδελφοί, δόξα ὑμῶν. ἔδεν με ἐδικήσατε.
13. Οἴδατε ἢ ὅτι δὲ ἀδελφῆ τ' σοιχείαις ἀ- ηλιτισμῶν ὑμῶν τὸ ὡφελισμῶν.

14 Καὶ

- 14 Καὶ τὸ πῆροσμόν μου ἐν τῇ σαρκί μου
 ὅσα ἐξυφενήσατε, ἐδὲ ἐξεπλύσατε, ἀλλ' ὡς
 ἀγγελίον Θεοῦ ἐδέξασθε με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.
- 15 Τίς οὐκ ἰδοὶ τὸ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυροῦμαι
 γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰδωσάτων, τὰς ὀφθαλμοὺς ὑ-
 μῶν ἐξορύξασθε αὐτὸ ἐδῶκατέ μοι.
- 16 Ὡς ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθείᾳ ὑμῖν;
- 17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς ἔκκαλῶς, ἀλλὰ ἐκκλείουσι
 ἡμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτὸς ζηλοῦτε.
- 18 Καλὸν ἔστι τὸ ζηλοῦσθαι ἐκκαλῶ πάντοτε,
 καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεϊνάῳ με πρὸς ὑμᾶς.
- 19 Τακτῶς μου, ὡς πάλιν ἀδελφῶν, ἀχρῖς ἔμορ-
 φωθῆ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.
- 20 Ἦθελον ἔτι παρεϊναί πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, ἔ-
 ἀλλάξαί τ' Φωνίῳ μου ὅτι ἀπερῆ μου ἐν ὑμῖν.
- 21 Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλουσιν εἶναι,
 τὸ νόμον ὅσα ἀκούετε;
- 22 Γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραάμ με δύο υἱὸς ἔχει·
 ἓνα ἐκ τῆ παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆ ἐλευθέρου.
- 23 Ἀλλ' ἂν μὲν ἐκ τῆ παιδίσκης, καὶ σάρκα
 γέγονη; ἂν δὲ ἐκ τῆ ἐλευθέρου, ἀπὸ τῆς ἐ-
 παγγελίας.
- 24 Ἄπια ἐστὶν ἀλληγορέημα· αὐτὰς γὰρ
 εἰσιν αἱ δύο ἀφ' ἧν καὶ μία μὲν ἀπὸ ὄρου
 Σικῶν εἰς δουλείαν γενεῖσθαι, ἣτις ἐστὶν Ἄραρ.
- 25 Τὸ γὰρ Ἄραρ, Σικῶν ὄρου ἐστὶν ἐν τῇ Ἀ-
 ραβίᾳ, συσσεχεῖ δὲ τῇ τῶν Ἰερουσαλήμ, δε-
 λούδ' ἔτι τὸ τέκνον αὐτῆς.

- 26 Ἡ ᾧ αἰὼν Ἱερουσαλήμ, ἐλσθήσῃ ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.
- 27 Γέγραπται γάρ· Εὐφρανθήσεσθε εἰς τὴν ἡμέραν ἣν ἔκλυσται ῥήξοντες βόησον ἢ σὺν αἰδύσασθε, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆ ἐρήμικῆ μάλλον ἢ τῆ ἐχέουσης τὸν ἄνδρα.
- 28 Ἡμεῖς ᾧ, ἀδελφοί, καὶ Ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμὲν.
- 29 Ἀλλ' ὡσαύτε τότε ὁ καὶ σάρκα γαστήρ ἐκείνη, ἐδίωκε τὸν καὶ πνεῦμα ἕτερον καὶ ἑαυτῶν.
- 30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκβάλετε τὴν παροδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς ἕως μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆ παροδίσκης καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἐλσθήρας.
- 31 Ἄρα, ἀδελφοί, σὺν ἐσμὲν παροδίσκας τέκνα, ἀλλὰ τῆ ἐλσθήρας.

Κιφ. ι. ς.

- 1 Ἡ ἐλσθήρα οὐδ' ἡ Χριστὸς ἡμεῖς ἐλσθήρωσθε, σήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγαρῆς δουλείας εὐίχεσθε.
- 2 Ἰδοὺ, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῶν ὅτι ἐὰν φειτέμεθα, Χριστὸς ὑμῶς ἐδὲν ἀφιλόση.
- 3 Μαριτύρομαι δὲ πάλιν πᾶσι ἀνθρώποις φειτέμεθα, ὅτι ὀφιλῆτες ἐσὶν ὅλον τὸ νόμον ποιῆσαι.
- 4 Κατηργήθη δὲ τὸ ἔργον οἷον ἐν νόμῳ διακρίσασθε, τὸ χαίρειν ἐξισπίσασθε.
- 5 Ἡμεῖς γὰρ πᾶσι γὰρ ἐκ πίστεως ἐλπίζομεν δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

- 6 Ἐν ᾧ Χριστῷ Ἰησοῦ ἔπεσθη ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ ἰσχύς· ἔτε ἀκρεβουσία, ἀλλὰ πίσις δι' ἀγάπης συνέγυμνήθη.
- 7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμῶς ἀείρωσε τῇ ἀληθείᾳ μὴ κείσεσθε;
- 8 Ἡ περὶ τῆς ἐσχίας ἐστὶν ἡ καλῶν τῶν ὑμῶν.
- 9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμῶσι.
- 10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμῶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι ἔδον ἄλλα φρονησάμενοι· ὁ δὲ πρὸς ὑμῶς βασιλεύσῃ τὸ κρέμα, ὅσκις αὐτῇ.
- 11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, ἐπέσθη μὲν ἐπὶ κηρύσσειν πρὸς ἐπιθυμίαν· ἄρα κηρύσσεται τὸ καινὸν δαλόν τῷ σαρκί.
- 12 Ὅφειλον καὶ ἀποκόψοντα οἱ ἀναστρέψοντες ὑμῶς.
- 13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπὶ ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μίαν μὲν τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφάρμικον τῆς σαρκί, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.
- 14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐστὶν ἐν λόγῳ πληρωθῆναι, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸ πλησίον (ὡς ἑαυτὸν).
- 15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δακνύετε καὶ καταδιώκετε, βλέπετε μὴ ἕσθαι ἀλλήλων ἀναλωτῆται.
- 16 Λέγω δὲ πρὸς ὑμᾶς ὡς περὶ τῆς σαρκί, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς ἔμην· τελείητε.
- 17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ καὶ τῷ πνεύματι πρὸς τὸν πλησίον· τὸ δὲ πνεῦμα ἐπιθυμεῖ τῆς σαρκί· τριῶν δὲ ἀντικαθίσταται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂν ἀνὰ γέλητε, τριῶν τοῦ πάντων.

- 18 Εἰ ἢ πιδύματα ἀγαθὰ, ἢ ἐστὶ ὑπὸ νόμον.
- 19 Φανερὰ δὲ ἐστὶ τὰ ἔργα τ' σαρκὸς· ἄνωγά
ἐστὶ, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,
- 20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθρα,
ἔρις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι, διχασταίαι,
αἰρέσεις,
- 21 Φθόνοι, φόνοι, μίται, κῶμοι, καὶ τὰ
ὄμοια τέτοις, ἀποβλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ
εἰρηῖται, ὅτι οἱ τὰ ταυῦται ἀσάστοις
βασιλείᾳ Θεῷ ἢ κληρονομήσουσιν.
- 22 Ὁ ἢ καρπὸς τῆς πιδύματι, ἐστὶ ἀγά-
πη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης,
ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ὑγκρατεία
- 23 Κατὰ τὸ ταυῦτων ἐστὶ ἐν νόμῳ.
- 24 Οἱ δὲ τῆς Χριστοῦ, ἢ σάρκα ἐσαύρασαν
σαυτοῖς πενήματα ἐ ταῖς ἐπιθυμίαις.
- 25 Εἰ ζῶμεν πιδύματι, πιδύματι καὶ συ-
χῶμεν,
- 26 Μὴ γινώμεθα κινέμεθα, ἀλλήλους ἀπο-
καλέμεθα, ἀλλήλους φθονῶμεν.

Κεφ. 5. 6.

- 1 Ἀδελφοί, ἐὰν ἐσσηληφθῆ ἀἴτησιν
ἢ τὰ ἐπιθυμῶμεν, ὑμεῖς οἱ πιδύ-
ματα καὶ πιδύματα τὸ ταυῦτων ἐστὶ πιδύματι
πραότητι ἐποπῶν σταυτοῖ, μὴ καὶ σὺ π-
ροδοῖς.
- 2 Ἀλλήλους τὰ βίαση βασιλεύετε, καὶ ἕτως
ἀναπληρώσατε τὸ νόμον τῆς Χριστοῦ.

3. Εἰ γὰρ δοκεῖ ἕως εἰνάητι, μηδὲν ἄν, ἑαυτὸν
 φρεναπαῖσα.
4. Τὸ ἵ ἐργὸν ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἐργασθε, καὶ
 τότε εἰς ἑαυτὸν μῆτις τὸ καυχῆσθαι ἔξει, καὶ οὐκ
 εἰς τὸ ἔτερον.
5. Ἐργασθε γὰρ τὸ ἴδιον φρενῶν βασιλείᾳ.
6. Κοινωνεῖτω ἡ ὁ καταχόμενος τὴν λόγον τῆς
 καίτηχῶν, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.
7. Μὴ πλανᾶσθε Θεὸς ἢ μυκτηρίζετε. ὁ
 γὰρ ἑαυτὸν ἀπέρη ἀνθρώπου, τῶν ἔτερον.
8. Ὅτι ὁ ἀπειρω εἰς τὸ σὰρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς
 σαρκὸς θεοῦ φησὶν. ὁ δὲ ἀπέρων εἰς τὸ
 πνεῦμα, ἐκ τῆς πνεύματι θεοῦ ζῶν
 αἰώνιοι.
9. Τὸ δὲ καλὸν ποιῶντες μὴ ἐκκακῶμεν.
 χαρὰ γὰρ ἰδίᾳ θεοῦ, μὴ ἐκκακῶμεν.
10. Ἄρα ἐν ἑσὶ χαρὸν ἔχημεν, ἐργαζόμεθα τὸ
 ἀγαθὸν ὡς πάντας, μάλιστα ἡ ὡς τὸς οἰ-
 κείους τὸ πίστεως.
11. Ἴδετε πλησίον ὑμῶν θεάμενοι ἔργα τῆς
 τῆ ἰμῆ χεῖ.
12. Ὅσοι θέλωσι διώσωσιν ἐν σαρκί,
 εἴτοι ἀναγκάζουσιν ὑμῶς δευτέριαν, μόνον
 ἵνα μὴ τὸ σαυροῦ τῆς Χριστοῦ διαίκαν.
13. Οὐδὲ γὰρ οἱ δευτεριανὸν αὐτοὶ νάμεν
 φυλάσσωσιν ἀλλὰ θέλωσι ὑμῶς δευτέριαν.
 ὁ δὲ τῆ ὑμετέρᾳ σαρκί καυχῶσιν.
14. Ἐμῶς ἡ μὴ θέλωσι καυχῶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ
 σαυροῦ

- ψαυρά ἔκ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι' ἃ
 ἐμοὶ χάρισμα ἐσαύρω), καὶ τὰ κέρματα.
 15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἔτι ἀρεστομότητι ἐχθρῶν,
 ἔτι ἀκρεβυστῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ κρίσεις.
 16 Καὶ ὅσοι τὰ κενότατα ταῦτα ἐπιπέσαν, ἐ-
 ριάνθησαν αὐτῶν καὶ ἔλασαν, καὶ ἐπὶ τῷ Ἰσραὴλ
 τῷ Θεῷ.
 17 Τῷ λοιπῷ, χάριτες μοι μηδεὶς παρεχέτω
 ἐγὼ γὰρ τὰ πύγματα ἔκ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώ-
 ματι μου βαστάζω.
 18 Ἡ χάρις ἔκ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
 τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.
 Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Γώμας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἢ πρὸς Ἐφίσιους ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
 ἀπὸ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἀγίοις
 τοῖς ἔσονται ἐν Ἐφίσοις, καὶ πιστοῖς ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
 ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἐκ πατρός ἔκ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἀλόγησας ἡμᾶς ἐν πείσῃ ἀ-
 λογία πνευματικῆ ἐν ἑῷς ἐκκενοῖσις ἐν
 Χριστῷ.

4 Καθὼς

- 4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ.
- 5 Προορίζας ἡμᾶς εἰς ἑορτήσαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν δωδεκάωρον ἑμελίματῶν αὐτοῦ;
- 6 Εἰς ἑπαινοὺς δόξης τῆς χάριτός αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡρακηνώμῳ.
- 7 Ἐν ᾧ ἐχομῆν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματός αὐτοῦ, τὸ ἀφεῖναι τὸ πᾶν πλημμέλημα, καὶ τὸ πλῆρον τῆς χάριτός αὐτοῦ.
- 8 Ἦς ἐπέβρισάσθην εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει.
- 9 Γνωρίζας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ ἑμελίματός αὐτοῦ καὶ τὴν δωδεκάωρον αὐτοῦ, ἡὐθενοῦτο ἐν αὐτῷ.
- 10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καρπῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι πάντα πρὸς Χριστὸν, πάντα τε ἐν τοῖς ἔργοις καὶ πάντα ἐπὶ τῆς γῆς.
- 11 Ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκλήρωθημεν, θεωροῦντες καὶ ἀποθεσιν τοῦ πάντα ἐνεργεῖν καὶ τὸ βεβλήναι ἑμελίματός αὐτοῦ.
- 12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἑπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τὰς ὡσεληπιχόσας ἐν τῷ Χριστῷ.
- 13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκέραιες τῆς λόγου τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν. ἐν ᾧ καὶ πιστεύσασιτες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῆς ἀγίας.

- 14 Ὅς ἐστὶ ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμεῶν,
εἰς ἀπολύτωςισιν τῆς ἀειπυιότητος, εἰς ἔπιπτοι
τῆς δόξης αὐτοῦ.
- 15 Διὰ τῆτο καὶ γὰρ, ἀπέσει, τῆς κροθ' ὁμοῦ
πίσιν εὐ τῆς Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ τῆς ἀγαπίου τῆς
εἰς πάντας τὸς ἀγίους,
- 16 Οὐ πυνόμεθα ἀχαριστοῦ ὑπὲρ ὁμοῦ, μετῆς
ὁμοῦ ποιέμεθα ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς μα
- 17 Ἴνα ὁ Θεὸς ὁ Κροθὶ ἡμεῶν Ἰησοῦ Χροθὶ ἰ
πατήρ τῆς δόξης, δώῃ ὁμοῦ πυνόμεθα σοφίας ἐ
ἀποκαλύψως, εὐ ἔπιγνώσῃ αὐτοῦ
- 18 Περὶ ἀποδοχῆς τὸς ὀφθαλμοῦς τῆς ἀπο
νοίας ὁμοῦ, εἰς τὸ εἰδῆσαι ὁμοῦ πῆς ἐστὶ ἰ
ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, ἔ πῆς ὁ πυνόμεθα τῆ
δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ εὐ τοῖς ἀγίοις.
- 19 Καὶ πῆ τὸ ὑπερβάλλου μέγεθος τῆς ἀποδο
μίας αὐτοῦ εἰς ἡμῶς τὸς πιστεύοντες καὶ τῆ
εὐεργεσίῃ τῆς κροθὶς τῆς ἰχθῆ αὐτοῦ.
- 20 Ἡ ἰ εὐεργεσίῃ εὐ τῆς Κροθὶς, ἰγείρας αὐ
τοῦ εὐ νεκρῶν καὶ εὐάδισσι εὐ δειξῆ αὐτοῦ
εὐ τοῖς ἰπυρανοῖς,
- 21 Ὑπεράνω πυνόμεθα δόξης καὶ ἰξουσίας ἐ δυ
νάμειως καὶ κυροθῆ τῆς, καὶ πυνόμεθα ὀνομα
τῆς ὀνομαζομένης ὁμοῦ εὐ τῆς αἰῶνι τῆ
τω, ἀλλὰ ἔ εὐ τῆς μέλλου.
- 22 Καὶ πάντας ὑπέπιξει ὑπὸ τὸς πόδας
αὐτοῦ. ἔ αὐτοῦ ἰδουκε κεφαλῆ ὑπὲρ πάντας
τῆς ἀκροθῆς,

23 Ἦς ἐν τῷ σῶμα αὐτῷ, τὸ πλήρωμα ἔ-
 πάντα ἐν πᾶσι πληρωθῆναι.

Κεφ. β'. 2.

1 Καὶ ὑμεῖς ὄντας νεκροὺς τοῖς ᾠδαι-
 μασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις.

2 Ἐν αἷς ποτε ἀνεπαίσησθε ἐν τῷ αἰῶνα
 ἔσθ' ἡμεῖς τέττοι, ἐν τῷ ἀργυρῷ ἔξουσίας ἔ-
 ἀείρω, ἔπνύμαθα ἔνυν ἐπεργυρῶ ἐν
 τοῖς ἡοῖς ἔἀπιδόμας,

3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεγράφημεν πο-
 τε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις ἔσπερὸς ἡμῶν, ποιῶν-
 τες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς ἔτ' ἀφροσύνη καὶ
 ἡμῶν τέκνα φύσιν ὀργῆς, ὡς ἐοῖσι λοιπῶν,

4 Ὁ ὅ Θεός, πλάσας ὡν ἐν ἐλίῃ, ἀφ' ἧς πᾶσι
 πολλὰ ἀγάπησεν αὐτῷ ἡγάπησεν ἡμῶν,

5 Καὶ ὄντας ἡμῶν νεκροὺς τοῖς ᾠδαι-
 μασι, σπιλωσάσθαι τὰ χεῖρά· χεῖρά
 ἔσπερὸς σπασμένοι.

6 Καὶ σπιλώσθαι, καὶ σπιλωσάσθαι ἐν ταῖς
 ἐπιθυμίαις ἐν χεῖρά Ἰησοῦ.

7 Ἴνα ἐδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπι-
 ρημαῖς ἔὑπερβάλλοντα πλεονεξία ἔχει-
 ῶν αὐτῷ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμῶν ἐν χεῖρά
 Ἰησοῦ.

8 Τῇ γὰρ χεῖρ ἔσπερὸς σπασμένοι ἀφ' ἧς πί-
 στες καὶ τῷ τοῦ ἐκ ὑμῶν Θεοῦ τὸ ἄκρον.

9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσθαι.

10 Αὐτῷ γὰρ ἔσπερὸς πᾶσι, κληθῆντες ἐν
 χεῖρά

Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς ἀσπνθίζομεσιν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς ἀειπατήσωμεν.

- 11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ πληθύνοντες ἀκροβυστία ὑπὸ τῷ λογισμῷ τῆς ἀπειθείας ἐν σαρκὶ χροποποιήτε·
- 12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ πληθύνει καὶ ἐν τῇ ἀπειθείᾳ, ἀπηλλοτριωμένοι τῇ πολιτείᾳ τῆς Ἰσραήλ, καὶ ξένοι τῆς διαθήκης τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄγνοι οὖσα τὰ κρίματα·
- 13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν ἰσχύος ἐχούθητε ἐν τῷ αἵματι τῆς σαρκὸς.
- 14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιῶν καὶ ἀμφοτέρωθεν, καὶ τὸ μεσότηχον τῆς φροσύνης λύσας·
- 15 Τὴν ἑχθρὰν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὴν ἡμῶν τῆς ἐναντιότητος ἐν δόγμασι καὶ ἀποκαταστάσει· ἵνα τὴν ὀνόματι ἐν αὐτῷ εἰς εἰρήνην ἀνθρώπων, ποιῶν εἰρήνην,
- 16 Καὶ ἀποκαταστάσῃ τὴν ἀμφοτέρωθεν ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τῆς σαρκὸς, ἀποκαταστάσας τὴν ἑχθρὰν ἐν αὐτῷ.
- 17 Καὶ ἔλθων ἀνηλεῶς εἰρήνην ὁμοίως τοῖς μακρῶν, ἔτις ἰσχύος·
- 18 Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχοντες τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην οἱ ἀμφοτέρωθεν ἐν ἑνὶ σώματι ὡς τὸ πατήρ.
- 19 Ἄρα εἰς ἐπὶ ἐστὶ ξένοι ἐν παροικίᾳ, ἀλλὰ

συμπε-

συμπολιται τῶ ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τῷ Θεῷ·

20 Ἐποικοδομηθεῖτε ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ ἀποφητῶν, ὅτι ὁ ἀκρογωνιαίος αὐτῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμοσθῆ-
μένη αὐξῆ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς σπουοικοδομεῖσθε εἰς καθι-
κητήριον τῷ Θεῷ ἐν πνύματι.

Κεφ. γ'. 3.

1 **Τ**οῦτε χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τῷ
Χριστῷ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶ ἔθνων·

2 Εἶγε ἠέκαστε τῆ οἰκονομίαν τῆ χάριτος
τῷ Θεῷ τῆ δωθείσης μοι εἰς ὑμᾶς·

3 Ὅτι καὶ ἀπεκαλύψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυσ-
τήριον, (καθὼς ἀπεγράψα ἐν ὀλίγοις·

4 Πρὸς ὃ διδάσκει ἀναγνώσκοντες νοῆσαι τῆ
σωείσιν με ἐν τῷ μυστηρίῳ τῷ Χριστῷ)

5 Ὅ ἐν ἑτέροις γυναικῶν ἐκ ἐγνωρίσθη τοῖς
ἰσίοις τῶ ἀνθρώπων, ὡς νυνὶ ἀπεκαλύφθη τοῖς
ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτῶ καὶ ἀποφηταῖς ἐν
πνύματι·

6 Εἶναί τε ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσω-
μα, καὶ συμμέτοχα τῆ ἐπαγγελίας αὐτῶ ἐν
τῷ Χριστῷ, διὰ τῆ δωθείσης·

7 Οὐ ἐβλόμην διὰ κηρίον καὶ τῆ δωρεάν τῆ
χάριτος τῷ Θεῷ τῆ δωθείσάν μοι καὶ τῆ ἐνε-
ργίαν τῆ δωάμεως αὐτῶ.

8 Ἐμοὶ τῶ ἐλαχιστέρῳ πάντων τῶ ἁγίων
ἐδόθη

ἰδοῦθι ἡ χάρις αὐτῆ, ἐν τοῖς ἔθνεσιν διαγγελί-
σατο ἃ ἀνεξιχνίαστοι πλεῖστοι ἔχουσιν,

9 Καὶ φιλίαν πάντοτε πρὸς ἡμετέραν κληρονομίαν
ἐν τῷ Θεῷ πατρὶ καὶ πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ ἰσοῦ Χριστῷ.

10 ἵνα γνωριθῇ ἡ καὶ τῆς ἀρχαῖς καὶ τῆς
ἐξουσίας ἐν τοῖς ἑβραίοις, καὶ τῆς ἐκκλη-
σίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ.

11 Κατὰ εὐαγγέλιον τοῦ αἰῶνος, ἡμετέροις ἔργοις
Χριστοῦ Ἰησοῦ πατρὶ Κυρίου ἡμεῶν.

12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παύσησιν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
καὶ ἐν πίστεως αὐτοῦ.

13 Διὸ αἰτῶμεθα μὴ ἐκκακῆσθαι ἐν ταῖς θλί-
ψεσιν ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

14 Τύττε χάριν καὶ ἐμπνέου καὶ ἡμετέροις ἡμεῖς
τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἐξ ἧς πᾶσα πιστιὰ ἐν ὑμῖν καὶ ἐπὶ γῆς
ὀνομάζεται.

16 ἵνα δόξη ὑμῖν καὶ τὸ πλεῖστον τῆς δόξης αὐ-
τοῦ, διὰ τὴν καλοκαίριον καὶ τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ ἐν τῷ ἴσῳ ἀνθρώπῳ.

17 Καθηκόνου τὸ Χριστὸν καὶ τὸ πνεῦμα ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

18 Ἐν ἀγάπῃ ἡμετέροις καὶ τεμελιωμέ-
νοι ἵνα ἐξαχύσητε καὶ λαλοῦσθε ἀλλήλοις
ἐν ταῖς ἀγίοις, πρὸς τὸ πλεῖστον ἐν μῦθῳ, καὶ
βιβλῳ ἐν ᾧ,

19-Γινώσκω

- 19 Γνωινά πε τ' ὑπερβάλασαν τῆς γνώσεως ἀγάπῃ τῷ Χριστῷ· ἵνα πληρωθῆτε εἰς πάν τὸ πλήρωμα τῷ Θεῷ.
- 20 Ἐφ' ἧ διωαμῶν ὑπερ πάντε ποιῆσαμ ὑπερ ἐκ πεισοῦ ἂν αὐτῶμεθα ἢ νοῦμῶν, καὶ τ' διωάμιν τ' ἐνεργημῶν ἐν ἡμῖν,
- 21 Αὐτῶ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς ἡλιὰς τῷ αἰῶνι τ' αἰῶνι. Ἀμήν.

Κεφ. δ. 4.

- 1 ΠΑΡΕΚΑΛῶ Οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατήσαμ τ' κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,
- 2 Μὴ πάσης πεπνεφροσωῆς ἐ πρᾶοτητι, καὶ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ·
- 3 Σπευδάζοντες τηρεῖν τ' ἐνότητε τῷ πνεύματι ἐν τῷ σιωδέσμῳ τῆς ἐιρῶῆς.
- 4 Ἐν σῶματι ἐ ἐν πνεύματι, καθαῶς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·
- 5 Εἰς Κύριον, μία πίστις, ἐν βάπτισματι·
- 6 Εἰς Θεὸς ἐ πατῆρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων ἐ ἀρχὴ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.
- 7 Ἐν ἧ ἐκάτω ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις καὶ τὸ μέσσην τῆς δωρεᾶς τῷ Χριστῷ.
- 8 Διὸ λέγῃ· Ἀναβάς εἰς ὑψῶς, ἡχημαλώτῳσεν ἀχμαλωσίαν, ἐ ἔδωκε δόματε τοῖς ἀγγέλοισι.

- 9 Τὸ ἦ, ἀτίθη, τί ἐστὶ ἐν μὴ ὅτι καὶ κρατέβη
 ὡφῶτον εἰς τὰ καλιώτερα μέρη τῆς γῆς;
- 10 Οὐ καίλαβας, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀταβας ἔπα-
 ραίνω πάντων τῶν ἔραυῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ
 πάντα.
- 11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τὺς ρηρῶ, ἀποστόλους,
 τὺς ἦ, ὡφῶτες, τὺς ἦ, διαγγελιστάς, τὺς
 ἦ, πειθίμας ἔ διδασκάλους,
- 12 Πρὸς τὸ καίλαρισμὸν τῶν ἀγίων, εἰς ἔργον
 ἀφροσύνας, εἰς οἰκοδομίαν τῆς σώματι τῆς
 Χριστοῦ.
- 13 Μέρη καίλαουτήτων οἱ πάντες. εἰς τὴν
 ἐνότητά τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιτηρώσεως τῆς
 τῆς Θεοῦ, εἰς ἀνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλι-
 κίας τῆς πληρώματι τῆς Χριστοῦ.
- 14 ἵνα μηκέτι ἄνθρωποι, κλυδωνιζόμενοι
 καὶ ὡφειρόμενοι παρὰ ἀνέμου τῆς διδασκα-
 λίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν παντε-
 ρίᾳ ὡφῶς τῆς μεθοδείᾳ τῆς πλάτης.
- 15 Ἀληθείοντες ἦ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσαντες
 εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστι ἡ κεφαλὴ, ὁ
 Χριστός.
- 16 Ἐξ ἧς πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον ἔ
 συμβιβασόμενον ἀφ' ἑκάστης ἀφῆς τῆς ἐπιτη-
 ρησίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ. εἰς ἑκάστη
 μέρος τῆς αὐξήσεως τῆς σώματι τῆς πειθίμας, εἰς
 οἰκοδομίαν ἑαυτῶν ἐν ἀγάπῃ.
- 17 Τὸ τοιοῦτο οὐκ ἔστι, καὶ μαρτύριον ἐν Κυρίῳ,
 μηκέτι

μηκέτι ὑμᾶς περιπαλεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοι-
πα ἔθνη περιπαλεῖ, ἐν μεταβολῇ τοῦ νοῦς
αὐτῶν,

18 Ἐσκολισμένοι τῇ ἀφροσύνῃ, ὄντες ἀπηλ-
λοτισμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, ἀφ' οὗ τὴν
ἀγνοίαν ἣ ἔσαν ἐν αὐτοῖς, ἀφ' ἧς ἔκωρυσαν
τῆς καρδίας αὐτῶν·

19 Οἵτινες ἀπηλγηθότες ἐαυτοὺς παρέδωκαν
τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πά-
σης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμεῖς ἃ ἔχ' ἕως ἐμαῦθι τὸ Χριστόν·

21 Εἶγε αὐτὸν ἠκέσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδοξά-
σθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·

22 Ἀποθέσθε ὑμᾶς καὶ τὴν περὶ τὴν ἀνατρο-
φὴν, τὸ παλαιὸν ἄνθρωπον τὸ φθρόμενον
καὶ τὸ ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·

23 Ἀναθεσθε ἃ τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν,

24 Καὶ ἐνδυσασθε τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν
καὶ Θεὸν κληθέντα ἐν δικαιοσυνῇ καὶ ὁσιότητι
τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε
ἀλήθειαν, ἕκαστος μὲν τῷ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι
ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὁρῶντες, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ
ἐπιδύετω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·

27 Μήτε δίδετε τόπον τῷ ἀφροσύνῃ.

28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτεύτω, μάλλον
ἢ κηπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς

Εε

χερσίν,

χερσὶν, ἵνα ἔχη μετὰ δίδουαι τῆς χρείας ἔχοντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ σώματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύσθω· ἀλλ' εἴτις ἀγαθὸς ὡθὲς οἰκοδομῆν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκέυσι.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἰσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν λαυτρώσεως.

31 Πᾶσαι πικρία, καὶ θυμὸς, ἔργον, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία, δρόγηται ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε ὅτι εἰς ἀλλήλους χρεῖται, ὡς ἀπολαύχιοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐὼς ἐὼ Χριστῷ ἠγαπήσατο ὑμῖν.

Κεφ. ε'. 5.

1 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπήθητε.

2 Καὶ ὡς ἐπαίετε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, ἔτι παρέδωκεν ἑαυτόν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς θυσίαν ἑκουσίαν τῆς ἁμαρτίας, εἰς ὁσμὴν δωδέκας.

3 Πορνεία δὲ ἔτι πάσαι ἀφροσύναι ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις.

4 Καὶ αἰσχρότης, ἔτι μαρολογία, ἢ ὕπερηφανία, τὰ ὅσα ἀνέχονται ἀλλὰ μὴ εὐχαριστία.

5 Τὸ ὅτι γὰρ ἴστε γνώσκοντες, ὅτι πᾶς πόνος,

νῦν, ἢ ἀφάρτη, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν
 εἰδωλολάτρης, ὅσα ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ
 βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις.
 ἀφ' ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς
 υἱοὺς τῆς ἀπίθειας.

7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἡτε γὰρ ποτε σκοτῆσαι, ὅν ἡ φῶς ἐν Κυ-
 ρείᾳ ὡς τέκνα φωτὸς περιπαλεῖτε·

9 (Ὅ γὰρ καρπὸς τοῦ πνέματος ἐν πάσει
 ἀγαθωσίᾳ καὶ δικαιοσίᾳ ἐστὶν ἀληθεία)

10 Δοκιμάζοντες τί ἐστὶν ἄρεσες τῆς Κυρείας.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀ-
 κέραιοις τοῦ σκοτους, μάταιον γὰρ καὶ ἐλέγχεται·

12 Τὰ γὰρ κρυφῆ γενόμενα ὑπὸ αὐτῶν, αἰ-
 χροὶ ἐσὶ καὶ λέγαν.

13 Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς
 φανεροῦν. πάντα γὰρ τὸ φανερόμενον, φῶς ἐστί·

14 Διὸ λέγει Ἐγγραμὸν καθύδα, καὶ ἀνάστα
 ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάνησθε σοὶ ὁ Χριστός·

15 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκέραιως περιπαλεῖτε·
 μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16 Ἐξαγροαζόμενοι τὸ κενόν, ὅτι αἱ ἡμέραι
 πονηρῆ ἐσὶ.

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ
 σιωπῶντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσω-
 νία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι·

- 19 Λαλῶντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς ἔ ὑμνοίς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾠδοῦντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·
- 20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι ἔ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ·
- 21 Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.
- 22 Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ·
- 23 Ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἔ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἐπιστοπὴς ἔ σώματι.
- 24 Ἀλλ' ὡσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, ἕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι ἐν παντί.
- 25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε ὡς ἡ γυναῖκα ἑαυτῶν, καθὼς ἔ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἔ ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·
- 26 ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς τῷ ὕδατι ἐν ῥήματι·
- 27 ἵνα ἁγιάσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξόν, τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπιλον, ἢ ρυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἁγία καὶ ἄμωμος.
- 28 Οὕτως ὀφείλουσι οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν ὡς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτόν ἀγαπᾷ.

29 Οὐδεὶς

- 29 Οὐδείς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς ἔστι ὁ Κύριος καὶ ἡ ἐκκλησία·
- 30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς ὀστέων αὐτοῦ.
- 31 Ἀπὸ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος ἡν ἡ πατέρα αὐτοῦ καὶ ἡ μητέρα, καὶ ἑσθρακαθηθήσεται πρὸς ἡν ἡ γυναικα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
- 32 Τὸ μυστήριον τούτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ ἡ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς ἡν ἡ ἐκκλησίαν.
- 33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕνα καὶ ἑαυτοῦ γυναικα ἕτως ἁγαπάτω ὡς ἑαυτοῦ ἡ ἡ γυνὴ ἵνα φροῶται ἡ ἡ ἀνδρα.

Κεφ. ε'. 6.

- 1 Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς κυρίοις ὡς κυρίοι· τούτο γάρ ἐστι δικαίον.
- 2 Τίμα ἡν ἡ πατέρα (καὶ ἡν ἡ μητέρα· ἡν ἡ ἐστὶν ἐν ἡν ἡ ἐπιταγή ἐν ἡν ἡ ἐπιταγῆν)
- 3 ἵνα ὡς σοὶ γροῦται, καὶ ἡν ἡ μακροχρονίον ἐπὶ τῆ γῆς.
- 4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν ἡν ἡ καριὰ καὶ ἡν ἡ ἡ ἐπιταγῆν Κυρίου.
- 5 Οἱ δούλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις καὶ ἡν ἡ σάρκα, μὴ φόβος καὶ τρέμος, ἐν ἡν ἡ ἀπλοτήν τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῶ Χριστῶ.
- 6 Μὴ καθ' ὄφθαλμοδουλέω ὡς ἡν ἡ ἡ ἀρεσκοί,

Εε 3

ἀρεσκοί,

ἀριστοι, ἀλλ' ὡς δῦλοι τῷ Χριστῷ, ποιῶν-
τες τὸ θέλημα τῷ Θεῷ ἐν ψυχῆς,

7 Μετ' ὀνοίας δευλούοις τῷ Κυρίῳ, καὶ
σὺν ἀνθρώποις·

8 Εἰδότες ὅτι ὁ ἰσὸς ἡ ἐκείνος ποιήσῃ ἀγα-
θόν, τῷτο κρημιῶται τῷ Θεῷ τῷ Κυρίῳ, εἴτε
δῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι.

9 Καὶ οἱ κύριοι πρὸς αὐτοὺς ποιῶσι ὡς αὐ-
τὸς, ἀνιέντες τ' ἀπὸ κλύ' εἰδότες ὅτι ἐν ὑμῶν
αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστι ἐν ἕκαστοις, καὶ ὡσαν-
ποληψία σὺν ἑα παρ' αὐτοῖς.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐν δουκμῶδι
ἐν Κυρίῳ, ἐν τῷ κρητῷ τ' ἰχύῳ αὐτοῦ

11 Εἰδύσασθε τ' παροπλίαν τῷ Θεῷ, ὡς
τὸ δυνάσασθαι ὑμῶς εἰῶσαι ὡς τοῖς μεγα-
θείας τῷ Λεβόλου·

12 Ὅτι σὺν ἔστι ὑμῶν ἡ πύλη ὡς αἴμα καὶ
ἀίμα, ἀλλὰ ὡς τοῖς ἀρχαῖς, ὡς τοῖς ἐκ-
κσίας, ὡς τὸς κρημμερῶτατος τῷ σπύτου
τῷ αἰῶνι τέτυ, ὡς πρὸς πρὸς μακρῶν τ'
πονηρίας ἐν τοῖς ἰκαραίοις.

13 Διὰ τῷτο ἀνακλάσθαι τὸν παροπλίαν
τῷ Θεῷ, ἵνα δυνάσθαι ἀνδρῶν ἐν τῇ ἡμί-
ρα τῇ πονηρῶ, καὶ ἀκασθῶ κρημμερῶτατος
τῷ ἡμίρα.

14 Σπῆτε ομοῦ ἀκρημμερῶτατος τὸν ὄσφῶν
ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν δυνάμει τῷ ἡμί-
ρα καὶ τῷ δυνάμει.

15 Καὶ

- 15 Καὶ ὑποδησάμενοι τὰς πόδας ἐν ἱτοιμασίᾳ ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐπιπέρας,
- 16 Ἐπὶ παῖσι ἀναλαβόντες τὸ θυμὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾗ διευησάθητε πάντα τὰ βέλη τῆς πονηρίας καὶ πεπυρωμένα σθένος·
- 17 Καὶ τὴν σκευὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως δεξιᾶσθε, καὶ τὴν μάστιγα τῆς γνώσεως, ἧς ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ·
- 18 Διὰ πάσης ἀποστολῆς ἐκείνης, ἀποστολῶν ἐν ποσὶ καὶ ἐν γνώσει, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἔργοσθε ἐν πάσῃ ἀποστολῇ καὶ ἀποστολῇ ἐκείνῃ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων,
- 19 Καὶ ὑποτάσσοντες ὑμᾶς ἑαυτοὺς ὡς κυρίου ἐν ἀποστολῇ τῆς γνώσεως, ἧς ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ, ἧς ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ, ἧς ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ,
- 20 Ὡς ἡμεῖς ὑμᾶς ἐν ἀποστολῇ, ἧς ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ, ἧς ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ, ἧς ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ,
- 21 ἵνα ὡς ἐκείνη καὶ ὑμεῖς πᾶσι καὶ ἐμὲ, πᾶσι καὶ ἐμὲ, πᾶσι καὶ ἐμὲ, πᾶσι καὶ ἐμὲ,
- 22 Ὡς ἡμεῖς ὑμᾶς ἐν ἀποστολῇ, ἧς ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ, ἧς ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ, ἧς ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ,
- 23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἀγάπη μετὰ πίστιν ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸ

Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ
 Ἀμὲν.

Πρὸς Ἐφείσις ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης
 ἀπὸ Τυχικῆ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ
 ἢ πρὸς Πιλιππησίους ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

- 1 **Π**ΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δού-
 λοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁ-
 γίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς ἔσται
 ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις
 καὶ διακόνοις·
- 2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
 ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ πάντοτε ἐν
 ἰσχύϊ ὑμῶν,
- 4 (Πάντοτε ἐν πίστει δεήσῃ με ὑπὲρ πάντων
 ὑμῶν, μετὰ χαρῆς καὶ δέησιν ποιῶν)
- 5 Ἐπὶ τῇ κτηνοτροφίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ διαζέλωμα,
 ἀπὸ παλαιᾶς ἡμέρας ἀρχὴν ἔχον.
- 6 Πεποιθὼς αὐτὸ πᾶν, ὅτι ὁ ἐσαρκάσωμενος
 ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιελίσσῃ ἀρχὴς ἡμέ-
 ρας Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 7 Καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἐμοὶ τῆτο φρονεῖν ὑπὲρ
 πάν-

πάντων ὑμῶν, ἀλλὰ τὸ ἔχει με ἐν τῇ καρ-
 δια ὑμῶν, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς με, ἐν τῇ ἀπο-
 λογίᾳ, καὶ βεβαιώσῃ τῇ διαγγελίᾳ, συζητησι-
 νές με τῷ χαίρειν πάντας ὑμῶν ὄντας·

8 Μέρτυς γάρ με εἰσὶν ὁ Θεὸς ὡς ἐπιποθῶ
 πάντας ὑμῶν ἐν ἀσπλάγχοις Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Καὶ τῆτο παροδύχημα, ἵνα ἡ ἀγάπη
 ὑμῶν ἐπὶ μᾶλλον ἐ μᾶλλον παρυσόνη ἐν
 ἐπιγνώσῃ καὶ πάσῃ αἰδοσή·

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμῶν τὰ ἀσφύρονα,
 ἵνα ᾗτε ἐλικρινεῖς ἐ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέ-
 ραν Χριστοῦ·

11 Πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῷ
 ἀλλὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαυτον Θεοῦ.

12 Γινώσκον ἡ ὑμῶν βέλομα, ἀδελφοί, ὅτι
 τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς παροδύχῃ τῇ δια-
 γελίᾳ ἐλήλυθεν·

13 Ὡστε τὸς δεσμούς με φανερός ἐν Χριστῷ
 γηόδοι ἐν ὅλῃ τῇ πραιωρίᾳ, καὶ τοῖς λοι-
 πῶν πᾶσι·

14 Καὶ τὸς πλείονας τῶ ἀδελφῶν ἐν Κυρίᾳ,
 πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς με, παρυσόληως
 τολμᾶν ἀφόβως τὸ λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν ἐ ἀλλὰ φθόνον καὶ ἔριν· τινὲς δὲ
 ἐ δι' ἀδοκίαν τῷ Χριστῷ κηρύσσουσιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τῷ Χριστῷ κατατρέχου-
 σιν ἐχ' ἀγνώως, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς
 δεσμοῖς με·

- 17 Οἱ ᾧ, ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολο-
γίαν ἔδειξάμεθα καὶ ὑμῶν.
- 18 Τί γάρ; πολλὴ παρὰ τὸ πᾶν, εἴτε σω-
φροσύνη, εἴτε ἀληθεία, Χριστὸς καὶ ἀγαθὸς
καὶ ἐν τούτοις χαίρειν, ἀλλὰ καὶ χαρισμοί.
- 19 Οἶδα γὰρ ὅτι τῆτο μοι ἀποδοθήσεται εἰς σω-
τηρίαν διὰ τῆ ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιτηρη-
σίας ἔδειξάμεθα Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 20 Κατὰ τὴν ἀποκαρθεσίαν ἐἐπίδομα μὲν,
ὅτι ἐν ἐπιτηρησίᾳ, ἀλλὰ ἐν πάσῃ
παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλωθή-
σεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματι μὲν, εἴτε διὰ
ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.
- 21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστὸς, ἐν τῷ ἀποθανεῖν,
κέρδιον.
- 22 Εἰ ᾧ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τῆτο μοι καρπὸς
ἔργου, καὶ τί ἀιρήσονται ἔγνωρίζω.
- 23 Σιωπῶν γὰρ ἐκ τῶν δύο, τίτῃ ἐπιθυμίᾳ
ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, ἐπεὶ Χριστὸς εἶναι
πολλὰ γὰρ μάλλον κρείσσον.
- 24 Τὸ ᾧ ἐπιθυμῶ ἐν τῇ σαρκί, ἀναγκαστήσασθαι
δι' ὑμῶν.
- 25 Καὶ τῆτο πεποιθὼς οἶδα, ὅτι ῥῆσιν ἐ σω-
τηρίᾳ πάντων ὑμῶν, εἰς τὴν ὑμῶν σωτη-
ρίαν καὶ χαρὴν τῆ πίστεως,
- 26 ἵνα τὴν καύχησιν ὑμῶν φανερώσῃ ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ, διὰ τῆ ἡμῶν περυσίας
πάλιν ὡς ὑμῶν.

27 Μέμνη

- 27 Μόνοι αξίως ἔδωκελίς ἔχειτε πω-
 λιτῶν δειψία εἴτε ἐλθόντες καὶ ἰδόντες ὑμῶν, εἴτε
 ἀπόντες, ἀκούσαντες ἀφ' ὑμῶν, ὅτι σήκειτε ἐν
 εἰς πειρασμοίς, μιᾷ ψυχῇ συναθλήοντες τῇ
 πίστει ἔδωκελίς.
- 28 Καὶ μὴ πλυμένοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῷ ἄν-
 τακιδρωτῶν ἢ ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν ἐνδοξὸς ἀπω-
 λείας, ὑμῖν ἡ ἀσκήσιας, καὶ τὸ εὐδοκίαν Θεοῦ.
- 29 Ὅτι ὑμεῖς ἐχαράθητε τὸ ὑπερὸν Χριστοῦ, ἡ
 μέντοι τὸ εἰς αὐτὸ πιστεύετε, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπερὸν
 αὐτῷ πένθητε.
- 30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχετε οἷον ἴδετε ἐν
 ἐμοί, καὶ τῶν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Κεφ. β'. 2.

- 1 Εἴπετε οὖν τῷ ἄγγελλῳ ἐν Χριστῷ, εἴ-
 πε τῷ ἀγγελλῷ ἀγάπης, εἴ τις κτηνω-
 νία πειρασμοίς, εἴ τι πάσχαλα καὶ οἰ-
 κλημοί.
- 2 Πληρώσατέ μου τῶν χαρῶν, ἵνα τὸ αὐτὸ
 φρονῆτε, τῶν αὐτῶν ἀγαπίων ἔχοντες, σύμ-
 ψυχοι, τὸ ἐν φρονεῖντες.
- 3 Μὴ δὲν κατ' ἐπιθυμίαν, ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ
 τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀληθῶς ἡγαθήροι ὑπε-
 ερέχοντες ἑαυτῶν.
- 4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ
 καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστος.
- 5 Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐν ὑμῖν ὅτι καὶ ἐν Χρι-
 στῷ ἴησῳ.

- 6 Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, ἐχάρη πα-
 γμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεοῖς·
- 7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφωθὲν ὡς λα-
 βῶν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος,
- 8 Καὶ χάριτι διεδόθη ὡς ἀνθρώπου, ἐτα-
 πένωσε ἑαυτὸν, ἡρώμενος ὑπακούου μέ-
 χρι θανάτου, θανάτου ἰσοῦς θανάτου.
- 9 Διὸ ἐὼς ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερέψωσε, καὶ ἡγα-
 εῖλατο αὐτὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὄνομα.
- 10 Ἴνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντες γένουσι κτίματα
 ἐπουράνιων καὶ ἐπιγείων καὶ καταιχυνίων.
- 11 Καὶ πάντες γλώσσα ἑξομολογήσονται ὅτι Κύ-
 ριόν Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.
- 12 Ὡστε, ἀγαπήθητε με, καθὼς πάντοτε ὑπηκού-
 σαίτε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μένοντες, ἀλλὰ ἵνα
 πολλὰ μῦλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου
 καὶ τρόμου τῶν ἑαυτῶν συντηρεῖτε κατεργαζόμενοι.
- 13 Ὁ Θεὸς γάρ ἐστι ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ
 θέλον ἐπὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς δύσεως.
- 14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γυμνασίων καὶ ἀνα-
 λογισμῶν·
- 15 Ἴνα γνηθῆτε ἀμεμπτοὶ καὶ ἀκέραιοι, τί-
 κνα Θεοῦ ἀμάμητοι ἐν μέσῳ γνηθῶς σκευῆς
 καὶ διετραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆ-
 ρες ἐν κόσμῳ,
- 16 Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχημα ἡμῶν
 εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἰδρα-
 μον, ἀλλ' εἰς κενὸν ἐκοπίασα,

17 Ἀλλ'

- 17 Ἀλλ' εἰ καὶ ἀνένδομα ἐπὶ τῇ θυσίᾳ ἐλ-
 τεργία τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω
 πάντων ὑμῶν.
- 18 Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίριτε, καὶ συχαί-
 ρετέ μοι.
- 19 Ἐλπίζω ᾧ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον
 ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κατὰ δύσυχον
 γῆς τὰ δεξιὰ ὑμῶν.
- 20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γησιῶς
 τὰ δεξιὰ ὑμῶν μεριμνήσῃ.
- 21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, ἢ τὰ
 τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
- 22 Τίλω ᾧ δοκιμῶν αὐτῶν γνώσκεις, ὅτι ὡς
 πατρὶ τέκνον, σὺ ἐμοὶ ἐδέξασεν εἰς τὸ
 διαβάλλειν.
- 23 Τῷτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς αὐ-
 ἀπίδω τὰ δεξιὰ ἐμὴ ἐξ αὐτῆς.
- 24 Πέποιθα ᾧ ἐν Κυρίῳ, ὅτι ἐ αὐτὸς τα-
 χέως ἐλεύσομαι.
- 25 Ἀναρχαῖον ᾧ ἠγοσάμην Ἐπαφρόδιτον τῆ
 ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν ἐ συναδικῶντων με,
 ὑμῶν ᾧ ἀπόστολον, καὶ λήττερον τῆς χρείας
 με, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς.
- 26 Ἐπεὶ δὲ ἐπιποθῶν ἰὼ πάντας ὑμᾶς, καὶ
 ἀδελφῶν, διότι ἠκέσασθε ὅτι ἠδένησε.
- 27 Καὶ γὰρ ἠδένησε ὡς ἀπολλύσιον θανάτου
 ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· ἕκ αὐτὸν ᾧ μόνον
 ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ ᾗ.

- 28 Σπυδαίοί τινες ἐν ἑπερωψα αὐτοῦ, ἵνα ἰδοῖτες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, καὶ γὰρ ἀλυπότερος ᾶ.
- 29 Προσδέχεσθε ἐν αὐτοῖς ἐν Κυρίῳ μετ' πάσης χαρᾶς, καὶ τὰς τιμὰς ἐὸ κέρας ἔχετε.
- 30 Ὅτι ἀφ' ἑοῦ ἐργαίετο Χριστὸς μέχρι θανάτου ἠγήσατο, ὥστε δουλοῦσά μιν τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπαληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τ' ὡς με λειτεργίας.

Κεφ. γ'. 3.

1 ΤΟ ἄλοιποι, ἀδελφοί μου, χαίρειτε ἐν Κυρίῳ. καὶ αὐτὰ γράφει ὑμῖν ἐπιθι μὲν ὅσον ὀκνηρὸν, ὑμῖν δ' ἀσφαλές.

2 Βλέπετε τὰς κινήσεις, βλέπετε τὰς κακὰς ἐργασίας, βλέπετε τὴν καὶ τορμὴν.

3 Ἡμεῖς γὰρ ἐσμὲν ἢ περιθωμῆ, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρευόμενοι, ἐκ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ὅτι ἐν σαρκὶ πεποιθότες.

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσει ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλο πειπειθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μέλλω.

5 Περιθωμῆ ὀκτώημιρος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, καὶ νόμοι φαρισσαῖος,

6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, καὶ διγαμοσύνην τὴν ἐν νόμῳ ἠοιούσῃ ἀμιμπλή.

7 Ἀλλ' ἅπαντα ἠὲ μοι κέρδη, πάντα ἤγησα ἀφ' ἑοῦ Χριστοῦ ζημίαν.

8 Ἀλλὰ

- 8 Ἀλλὰ μὲντοι ἐ ἐγγύμνη παῖς ζακίωσ
 οἶται Δις τὸ ὑπερίχο τῆς γούσας Χριστῷ
 Ἰησοῦ ἔ Κυρίῳ μου, δι' οὗ πᾶν ἐ ἐξ-
 ρημάσω, κὲ ἐγγύμνη ακούαλα οἶται, ὡς
 Χριστῷ κερδῶσ.
- 9 Καὶ διμῶς ἐ αὐτῶ, μὴ ἴχοι ἰμῶ δὲ-
 κηροσύνῳ τῶς ἐατομῶ, ἀλλὰ τ' Δις πί-
 στως Χριστῷ, τῶς οἶα Θεῷ δὲκηροσύνῳ
 ἐπὶ τῇ πίστῃ.
- 10 Τῷ γούσας αὐτῶ, ἐ τ' δὲιαμῶ τ' ἀιατῶ-
 στας αὐτῷ, ἐ τ' κρησῶσας τ' παρῶμῶ πῶ
 αὐτῷ, συμμορφῶμῶ τῶς ἰαῖατῶ αὐτῷ.
- 11 Εἰ πως κρησῶσας οἶς τῶς ἐξωσασμῶ
 τ' κερῶ.
- 12 Οὐχ ὅπῃ δὲ ἴλασῶ, ἐ ἤδῃ πῶπῶσας
 δὲιακῶ ἢ ἐ κρησῶσας, ἐφ' ὃ κὲ κρησῶ-
 φθῶ ὑπὸ ἔ Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἰμαυτῶν ἐ λογιζῶμῶ
 κρησῶσας.
- 14 Ἐν ἣ, πᾶ μῶ ὅπῃσῶ ἰπῶσας οἶμῶ τῶ,
 τῶς ἢ ἰμῶσῶσας ἰπῶσῶσας τῶ, κὲ σκοπῶ
 δὲιακῶ ἐπὶ τὸ βρησῶσας τ' αὐτῶ κλησῶσας ἔ
 Θεῷ ἐ Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 15 Ὅσοι οἶα τῶσῶ τῶσῶ φρησῶσας. ἐ ἢ π
 ἰπῶσας φρησῶσας, κὲ τῶσῶ ὁ Θεὸς ὑμῶ δὲ-
 κησῶσας.
- 16 Πῶσῶ οἶς ὁ ἰφῶσῶσας, τῶς αὐτῶ σῶ-
 κῶσῶσας, τὸ αὐτῶ φρησῶσας.

17 Συμμιμηταί με γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τὰς ἔτιω περιπαλήσοντας, καὶ οὕτως ἔχετε τὸ πον ἡμῶς·

18 Πολλοὶ γὰρ περιπαλήσουσιν, εἰς πολλάκις ἔλεγγον ὑμῖν, οὗν ἢ καὶ κλαίων λίγω, τὰς ἐχθρὰς εἶσαυρῶν Χριστοῦ·

19 Ὡν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὡν ὁ θεὸς ἡ κριλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰχμηῇ αὐτῶν, οἱ καὶ ἐπίγνα φρονεῖντες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν ἔρανοῖς ὑπεάρχη, ἐξ ἧ καὶ σωτῆρος ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὅς μετασχημασίσα τὸ σῶμα τῆς πενήσιαις ἡμῶν, εἰς τὸ γλυτῶσαι αὐτὸ σύμμορφοὶ τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐργάσασθαι δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξασθαι ἑαυτὰ τῷ παίσι.

Κεφ. δ'. 4.

1 Ὡστε, ἀδελφοί με ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπονητοὶ, χαρὰ ἐστὶν φανός με, ἔτιω σὺν κείνῳ ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εὐοδίαν ᾠδοκαλῶ καὶ Σαυλοχίω περεκαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ·

3 Καὶ ἐρωτῶ καὶ σε σύζυγα γήσι, συλλαμβάνει αὐταῖς, ἀσπίς ἐν τῷ ὠχγίσι σιωθήθησάν μοι, καὶ καὶ Κλήμητι καὶ τῶν λοιπῶν σιωπερῶν με, ὡν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαίρειτε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἑσὺ, χαίρειτε.

5 Τὸ

- 5 Τὸ ἐπιθέτες ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσι ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς.
- 6 Μηδὲν μεριμνᾶτε ἀλλ' ἐν σωπῇ τῇ σωσυχῇ καὶ τῇ δεισέῃ μετ' εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζετε ὡς τὸ Θεόν,
- 7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγαθὰ, ὅσα σωσφιλῆ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἐπαγγελία, ταῦτα λογίζεσθε.
- 9 Ἄ ἐμεγαλύνετε ἐ παραλάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἰδέτε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράξατε, ἐ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
- 10 Ἐχαίρω ἕν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάτε τὸ ὑπερ' ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ὃ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαμείνατε δέ.
- 11 Οὐχ ὅτι κατ' ὑσέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι.
- 12 Οἶδα ἕναι πένθος, οἶδα καὶ πειρασμόν· ἐν σωπῇ ἐ ἐν πᾶσι μεμύημαι καὶ χροταίζεσθαι ἐ πένθος, καὶ πειρασμόν καὶ ὑπερεῖσθαι.
- 13 Πάντα ἰχύω ἐν τῷ ἐνδυναμῆντί με Χριστῷ.
- 14 Πλὴν χαλῶς ἐποίησατε, συζητιωνήσατες με τῇ θλίψει.

Οἶδατε ἕν καὶ ὑμεῖς, Φιλιππηῖοι, ὅτι ἐν δό-

ἐν δόχῃ τῆς διαγγελίης, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, ἕδεμίαι μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·

16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονική καὶ ἄποξ καὶ οὗς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τῆς τελειότητος εἰς λόγον ὑμῶν.

18 Ἀπίχου ἡ κρίσις, ἐφείσα δὲ πτωχίστην μοι, διέξιθι καὶ ὡς εἰς Ἐπιφροδίτη πᾶς παρ' ὑμῶν, ἵσμεν δὲ διὰ τῆς ἡσυχίας δικίαν, διαρίσσει τὰ θεῶν.

19 Ὁ δὲ Θεὸς με πληροῖ πᾶσι χρείαν ὑμῶν καὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Τὰ δὲ θεῶν καὶ πᾶσι ὑμῶν ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

21 Ἀσπάζομαι πάντας ἄγους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπάζομαι ὑμᾶς οἱ σὺν ἀρετῇ ἀδελφοί.

22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς πάντας οἱ ἄγους, μηλίστε δὲ οἱ ἐν Καίσαρειαις.

23 Ἡ χάρις τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ
Ρώμης ἀπὸ Ἐπιφροδίτη.

ΠΑΥΛΟΥ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ἡ πρὸς Κολοσσαῖς ἐπιστολή.

Κεφ. α'. Ι.

- 1 **Π**ΑΥΛΟΣ ἀπίστολ^ο Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ἀπὸ θελήματι^ο Θεοῦ, καὶ Τι-
μόθε^ο ὁ ἀδελφός,
- 2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀ-
δελφοῖς ἐν Χριστῷ χαίρει ὑμῖν ἐ ἐν κλή^σι ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 3 Εὐχαριστῶμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ^ῳ Ἐ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν ὡρῶ-
σιν ἀγάπῃ.
- 4 Ἀκέσασθε ἢ πῶς ἐν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
καὶ ἢ ἀγάπῃ ἢ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους,
- 5 Διὰ ἢ ἐλπίδα τὴν ἀποκλειστικὴν ὑμῖν ἐν
τοῖς ἔργοις, ἡ ὡς ἠκεῖν ἐν τῷ λόγῳ ἢ
ἀληθείας ἢ ἀγαθῆς,
- 6 Τῆ παρόντος εἰς ὑμῶν, ἡ ὡς καὶ ἐν παντὶ
τῷ ἔργῳ· καὶ ἔστι ἡ ἀποφορέμενον, ἡ ὡς καὶ
ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡκεῖν ἐ ἐπέγνωτε
τὴν χάριν ἢ Θεοῦ ἐν ἀληθείας,
- 7 Καθὼς καὶ ἐμαρτέτε ἀπὸ Ἐ παφροῦ ἢ ἀγα-
πηῖ^σ σκευῶν ἡμῶν, ὡς ἐστὶ πνευ^σ ἐπι^στ^ος ὑπὲρ ἡμῶν
ἀπὸ Θεοῦ ἢ Χριστοῦ.
- 8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν ἢ ὑμῶν ἀγάπῃ ἐν
πρόδοξῃ.
- 9 Διὰ τῆ^σ καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡκε-
σαμεν,

σαρμν, ἔ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν ὡς ἀχό-
 μωμοι, καὶ αἰτέρομοι ἵνα πληρωθῆτε ἔπι-
 γνωσιν Ἐ θελήματι αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ
 καὶ σωίσει πνύματικῇ.

10 Περιπατήσατε ὑμῶς ἀξίως Ἐ Κυρίου εἰς
 πᾶσαν δόξαν, ἐν παντί ἔργῳ ἀγαθῷ
 καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπί-
 γνωσιν Ἐ Θεοῦ,

11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμέροιοι καὶ τὸ
 κράτι τῆ δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομω-
 νίῶν Ἐ μακροθυμίας μετῆ χαρᾶς.

12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἰκανώσωσθε
 ἡμῶς εἰς ἔ μερίδα Ἐ κλήρου ἔ ἀξίῃ ἐν
 τῷ φωλί.

13 Ὅς ἱρρύσαθε ἡμῶς ἐκ τῆ ἐξουσίας Ἐ σκό-
 τυς, καὶ μετίτησιν εἰς ἔ βασιλείαν Ἐ ἡ
 τῆς ἀγαπῆς αὐτοῦ,

14 Ἐν ᾧ ἔχομεν ἔ ἀπολύτρωσιν ἀπὸ Ἐ αἴ-
 ματι αὐτοῦ, ἔ ἄφισιν ἔ ἀμαρτιῶν.

15 Ὅς ἐσιν ἐκὼν Ἐ Θεοῦ Ἐ ἀοράτε, ὡς ἔ-
 τικα πάσης κτίσεως.

16 Ὅπιν αὐτῷ ἐκτίθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς
 ἔρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆ γῆς, τὰ ὄρατα καὶ τὰ
 ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότηεις, εἴτε
 δόξα, εἴτε ἐξουσία· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ
 εἰς αὐτὸν ἔκτισα.

17 Καὶ αὐτός ἐστι ὡς πάντων, ἔ τὰ πάντα
 ἐν αὐτῷ σωίσηκε.

18 Καὶ

- 18 Καὶ αὐτοὶ ἐσὶν ἡ κεφαλὴ τῆς σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ἐστιν ἡ ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γνήσῃται ἐν πάνσιν αὐτὸς πρωτόδικος·
- 19 Ὅτι ἐν αὐτῷ συνέκτισσε πᾶν τὸ πλήρωμα καὶ τοῖς ἁγίοις·
- 20 Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκατάστασε τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, ἐπινοήσας δι' ἑαυτοῦ αἵματος τοῦ ἁγίου καὶ ἀσπαστοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
- 21 Καὶ ὑμεῖς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένοι καὶ ἐχθροὶ τῆς διανοίας ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν,
- 22 Ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ θανάτου, ᾧ ᾗσθησάμενοι ὑμεῖς ἀγίας καὶ ἀμώμους ἔνεκλήθητε καὶ ἁγιωσύνην αὐτοῦ·
- 23 Εἴ γε ἐπιμύθετε τῇ πίσει τε θεμελιωμένοι καὶ ἰδραῖοι, ἔτι μὴ μετακινῆμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου τῆς ἡκίμου, τῆς κηρυχθέντος ἐν πάσει τῇ κτίσει τῆς ὑπὸ τῆς οὐρανόθεν· ἡ ἐξουσία ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἐγὼ Παῦλος ἀπόστολος·
- 24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς κατήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνιισταμένη τὰ ὑπερήματα τῆς θλίψεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία·
- 25 Ἡς ἐξουσία ἐστὶν ἐγὼ ἀπόστολος καὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ, τῆς δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμεῖς, ᾧ ᾗσθησάμενοι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

- 26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων ἔστι ἀπὸ τῶν ἁγίων, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
- 27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι ἡμῶν τῆς δόξης τῆς μυστηρίου τοῦτο ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης·
- 28 Ὅν ἡμεῖς καταγράφομεν, νηπιῶντες πάντες ἄνθρωποι, ἔτι διδάσκοιτες πάντες ἄνθρωποι ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα καταστήσωμεν πάντες ἄνθρωποι τέλει ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
- 29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος καὶ τῆς ἐνέργειαν αὐτοῦ ἔνεργουμένη ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

Κεφ. β'. 2.

- 1 (—) Ἐλθὼν γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἠλίθην ἀγῶνα ἔχει ἐπὶ ὑμῶν, ἔστι ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ἵσχυρῶς ἐκείνηται τὸ πρῶτον μου ἐν σαρκί·
- 2 Ἴνα κατακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντες πληροῦν τῆς πληροφορίας τῆς σωίσεως ἐκ ἐπίγνωσιν τῆς μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·
- 3 Ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ ἡσυχαστοὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφου.
- 4 Τούτο δὲ λέγω ἵνα μή τις ὑμῶν καταλογίζη ἐν πιθανολογίᾳ.
- 5 Βίβλος δὲ ἐν τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῶν πόσιν μου ἐν ὑμῖν εἰμι, χαίρειν ἔβλεπον ὑμῶν
πάντων

τινὸν τάξι, ἐ τὸ στέμματα τῆς εἰς Χριστὸν πί-
στως ὑμῶν.

6 Ὡς ἔν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν
Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε·

7 Ἐρριζωμένοι ἐ ἐποικηδομέδροι ἐν αὐτῷ,
ἐ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστι, καθὼς ἐδιδάχθητε,
θεοῦ δούλους ἐν αὐτῇ ἐν ἀχαριστία.

8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν
ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, καὶ τῆ
πυλῶδοσι τῶ ἀνθρώπων, καὶ τὰ στιχῆα τῶ
κόσμου, καὶ ἔ καὶ Χριστὸν.

9 Ὅτι ἐν αὐτῷ καθεκεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα
τῆς θεότητος σωματικῶς·

10 Καὶ ἐσε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν
ἡ κεφαλὴ πάσης ἐκκλησίας καὶ ἐξουσίας·

11 Ἐν ᾧ καὶ περιεμήνητε περιθεμῆ ἀχρηποσή-
ται, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τῶ σώματος τῶ ἀμαρτιῶν
τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιθεμῇ τῶ Χριστοῦ·

12 Σιωποφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι,
ἐν ᾧ καὶ σιωπηγέρθητε ἀπὸ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τῶ
θεοῦ τῶ ἐρείθους αὐτὸν ἐκ τῶ νεκρῶν.

13 Καὶ ὑμῶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς πληρώμασι
καὶ τῇ ἀκροβυστία τῆ σαρκός ὑμῶν, συν-
ζωοποίησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ὑμῖν
πάντα τὰ πληρώματα,

14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χροῖσταφον τοῖς
δόγμασι, ὃ ἴωπεν ἀλοῖοι ἡμῖν, ἐ αὐτὸ ἤκεν
ἐκ τῶ μέλου, περισηλώσας αὐτὸ τῷ σαυραῖ,

- 15 Ἀπεκδυσάμενοι τὰς δόξαις καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδέχθησαν ἐν παρρησίᾳ, ἡγιασμένοι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς.
- 16 Μὴ οὐκ ἴσως κενήτε ἐν βρώσῃ ἢ ἐν πόσῃ, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νεκρώσεως, ἢ σαββάτων·
- 17 Ἄϊσι σκιαῖς τῶν μελλόντων, τὸ ἵσως σῶμα τῶν Χριστῶν.
- 18 Μηδεὶς ὑμῶν καταβραβεύεται θέλει ἐν ταπεινοφροσυνῇ καὶ ἡρησικίᾳ τῶν ἀγγέλων, ἀλλὰ μὴ ἐώρακεν ἐμβραβύων, ἐκτὴν φυσικῶν ἡρώων τῶν υἱῶν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
- 19 Καὶ ἔκαστος τῶν κεφαλῶν, ἐξ ἑαυτοῦ πᾶν τὸ σῶμα ἀλλὰ τῶν ἀφῶν καὶ σιωδίσμων ἐπιχειρήματα καὶ συμβουλεύματα, αὐξήσει τὴν αὐξήσιν τῶν ὁσίων.
- 20 Εἰ οὐκ ἀπειθήσει σὺ τῶν Χριστῶν ἀπὸ τῶν σοφείων τῶν κόσμων, τί ὡς ζῶντες ἐκ κόσμου δογματίζεσθε;
- 21 Μὴ ἀψή, μηδὲ γόλη, μηδὲ δίγης·
- 22 Ἄϊσι πάντα εἰς φθορὰν τῆ ἀποχρησίας, καὶ τὰ ἐντάματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων·
- 23 Ἄπειν ἴσως λόγῳ μὴ ἔχοντα σοφίας ἐν ἐπιλορησικίᾳ καὶ ταπεινοφροσυνῇ καὶ ἀφροσύνη σῶμαί, ὅσα ἐν πρῆξιν ὡς πλοσημῶν τῆς σαρκὸς.

Κεφ.

Κεφ. γ'. 3.

- 1 Εἰ οὖν σινηγέθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω
ζητεῖτε, ἃ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ
καθήμενος.
- 2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆ γῆς.
- 3 Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται
σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.
- 4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν,
τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν
δόξῃ.
- 5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ
τῆ γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπι-
θυμίαν κακῶν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν
εἰδωλολατρεία.
- 6 Δι' αὐτὴν ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὰς
ἡμέρας τῆ ἀπείθειας.
- 7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε, ὅτε
ἐζητετε ἐν αὐτοῖς.
- 8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα,
ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν,
αἰχρολογίαν, ὡς τὸ ἔσθμα ὑμῶν.
- 9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσά-
μενοι τὸ παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πρά-
ξεσιν αὐτοῦ.
- 10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸ ἀνακαινέ-
μενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαν-
τος αὐτόν.
- 11 Ὅπως ὅσα ἐνὶ Ἑβραῖω καὶ Ἰσραὴλ, περι-
βαλεῖτε

F f

Ζουή

Ἰσμή καὶ ἀκροβυστία· βάρβαροι, Σκυῆτες
 δὲλοι, ἰσχυροὶ· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν
 πᾶσι Χριστός.

12 Ἐιδύσαθε οὖν, ὡς ἐκλεχθῆτε ὑπὸ Θεοῦ
 ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, ἀσπλάγχινα οἰκτε-
 ρῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραΰ-
 τητά, μακροθυμίαν·

13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαρίζομεθα
 ἑαυτοῖς, ἵνα ἡς ὡς πᾶσι ἔχη μομφὴ
 καρδίας καὶ ὁ Χριστὸς ἰχαρίσασθαι ὑμῖν, ἔτω
 καὶ ὑμεῖς.

14 Ἐπὶ πᾶσι ᾗ τύποις ἔστω ἀγάπη, ἥπερ ἐστὶν
 συνδεδεσμὸς τῆς πελώτητος·

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύεται ἐν τῆς
 καρδίας ὑμῶν, εἰς ἡμῶν καὶ ἐκλήθητε ἐν πᾶσι
 σώματα, καὶ ἀγάριστοι γίνεσθε.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν
 πλοσίως, ἐν πίσση σοφία· διδασκαλίαι καὶ
 νουθεσίαι ἑαυτῶν, ψαλμοὶ καὶ ὕμνοι καὶ
 ᾠδαὶ πνευματικαῖς ἐν καρδίᾳ ᾄδοντες ἐν
 τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ πᾶν ὅ, ἃ ἀνὰ ποιῆτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν
 ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, ἀ-
 χαρισῶντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτῶν.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε ταῖς ἰδίαις
 ἀνδράσιν, ὡς ἀνήκειν ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε ἡμῶν γυναῖκας, ὡς
 καὶ ἡ ἐκκλησία ἑαυτὴν ἀγάσκει.

- 20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κτ̄
 πάντα τὸ ὄνομα κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 21 Οἱ πατέρες, μη ἐκείθετε πρὸς τὰ τέκνα ὑμῶν,
 ἵνα μὴ ἀθυμῶσι.
 22 Οἱ ὄυλοι, ὑπακούετε κτ̄ πάσαις ταῖς κτ̄
 σέξου κυρίοις, μὴ εὖ ὡς ἡμετέροις ἀλλ' ὡς
 ἀγγελοῖς κυρίου, ἀλλ' εὖ ἀπλοτηῶ καρδίας,
 φοβούμενοι τὸ θεῖον.
 23 Καὶ πᾶσι ὁ, ἡμεῖς ποιῶμε, εἰς ψυχῆς ἐκ-
 γείρωσι, ὡς τῷ κυρίῳ κ̄ ὡς ἀγγελοῖς.
 24 Εἰδέτε τίς ὅτι ἀπὸ κυρίου ἀποληνύωσι τὴν
 ἀγαπῶσιν τὴν κληρονομίαν· τῷ γὰρ κυρίῳ
 Χριστῷ δουλεύετε.
 25 Ὁ ὃ ἀδικῶν κημιῶται ὁ ἀδικῶν· κ̄ ὡς
 ἴσθι ἁθροσιν πωληψία.

Κιφ. γ. 4.

- 1 Οἱ κύριοι, τὸ δικαίωμα κ̄ τὴν ἰσότητά ταῖς
 δούλοις παρέχετε, ἵνα ὡς ὅτι ὅτι καὶ ὑμεῖς
 ἴχθη κύριον εὖ ἄρασις.
 2 Τῇ ἁθροσιν ἁθροσιν ἰσότητι, χετῶ-
 ρῶσις ἐν αὐτῇ ἐν δικαιοσιν.
 3 Προσέχουμι ἀρετῆς κ̄ φει ἡμῶν, ἵνα ὁ
 θεὸς ἀνοιξῆ ἡμῖν θύρας τῷ λόγῳ, λαλήσωμεν τὸ
 μυστήριον τῷ Χριστῷ, δι' ὃ ἐ δίδωμεν.
 4 ἵνα φανέρωσιν αὐτὸ, ὡς δεῖ με λαλήσωμεν.
 5 Ἐν σοφίᾳ φειπαῖτε ἁθροσιν τῶν ἐξῶ, τ̄
 χαρῶν ἐξαχθροσιν.
 6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἀλλὰ ἡ
 ἡρετη-

ἡρτυμῆρῶ, εἰδέναι πῶς δὲ ὑμῶς ἐπὶ ἐκεί-
 τῃ ἀποκρίσεια.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσαί ἡμῶν Τυ-
 χηὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς ἀφί-
 κησῶ, καὶ σὺ δὲ ἐν Κυρίῳ.

8 Οὐκ ἐπιμύσα ὡρὸς ὑμῶς εἰς αὐτὸ τῆρ,
 ἵνα γινώσκῃτε τὰ εὖ ὑμῶν, ἔτι καὶ ἀγαλλίσει
 καρδίας ὑμῶν.

9 Σὺν Οἰησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ
 ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῶν γνω-
 ρίσει τὰ εὖ.

10 Ἀσπάζεται ὑμῶς Ἀείσαρχῶ ὁ συ-
 αιχμαλώτος μου, ἔτι Μάρκῶ ὁ ἀνεψιὸς
 Βαρνάβα εὖ ἔτι εἰλάβει ἐπιβολῆς· ἵνα ἔλθῃ
 ὡρὸς ὑμῶς, δέξασθε αὐτόν.

11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγομῆρ Ἰῦς, οἱ ὄντες
 ἐκ εὐδοκίης· ἔτι μόνον συνεργὸν εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐψηφίσαν μου
 παρεργεία.

12 Ἀσπάζεται ὑμῶς Ἐπιφραῖς ὁ ἐξ ὑμῶν
 δὲ καὶ Σελῶ, πάντοτε ἀγωνιζόμενῶ
 ἐπὶ ὑμῶν ἐπὶ ταῖς ἐπιβολαῖς, ἵνα γῆτε
 πέλαι καὶ πεπληρωμένοι ἐπὶ παντὶ θελήματι
 τοῦ Θεοῦ.

13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῶ ἐπιχρῆσθαι πολὺν ὑπὲρ
 ὑμῶν, καὶ ἔτι ἐν Λαοδικείῃ, ἔτι ἐν Ἰερουσολῶν.

14 Ἀσπάζει ὑμῶς Λυκῶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγα-
 πητὸς, καὶ Δημῶς.

15 Ἀσπάζει

15 Απάσαθε τὰς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελ-
φούς, ἐν Νυμφῶν καὶ τῶν κατ' οἴκῳ αὐτῆ
ἐκκλησίαν.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωθῆ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστο-
λὴ, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικείᾳ ἐκ-
κλησίᾳ ἀναγνωθῆ καὶ τῶν ἐκ Λαοδικείας
ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγῶντε.

17 Καὶ εἰπάτε Ἀρχιπῶ· Βλέπει, καὶ Διό-
κονιον τὸν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ ἵνα αὐτῶν
πληροῖς.

18 Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χάρι Παύλου. Μνη-
μοσύετε μου καὶ δεσμών. Ἡ χάρις μετ'
ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐγγραφὴ ἀπὸ Ῥώμης.
Διὸ Τυχικῆ καὶ Οἰησίμου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ἡ ὡς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.

1 **Π**ΑΥΛΟΣ καὶ Σιλβανὸς καὶ
Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσ-
σαλονικίαν, ἐν Θεῷ πατρὶ,
καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, χάρις
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

F f 3

2 Εὐχα-

- 2 Εὐχαριστῶμεν πάντοτε Θεῷ πάντων ὑμῶν, ὡς αἰετῶς ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῷ ἔλεει ἡμῶν.
- 3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύοιτε ὑμῶν τὸ ἔργον τῆς πίστεως, καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης, ἐν τῇ ἀποστολῇ καὶ ἐλπίδι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν.
- 4 Εἰδότες, ἀδελφοί ἀγαπητοί, ὑπὸ Θεοῦ τὸ ἔλεος ὑμῶν.
- 5 Ὅτι τὸ διάγγελμα ἡμῶν εὐαγγελισθῆναι εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν θυμῷ, καὶ ἐν πίστει ἀγάπῃ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγγυηθημεν ἐν ὑμῶν δι' ὑμᾶς.
- 6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε ἐν Κυρίῳ, δεξάμενοι τὸ λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μετὰ χαρῆς πνεύματος ἀγίου.
- 7 Ὡςτε γινώσκειν ὑμᾶς πάντες τῆς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.
- 8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἰς μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ ἐν παντί τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ εὐαγγελισθῆναι τὸν Θεόν, ἐξηλέλυθεν, ὥστε μὴ χρεῖσθαι ἡμᾶς ἔτι λαλεῖν ἡ.
- 9 Αὐτοὶ γὰρ εὐαγγελισθῆναι ὑμῶν ἀπεγγέλλουσιν ὁποῖον εἰσοδοὶ ἔχουσιν εὐαγγελισθῆναι ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπιστρέψατε εὐαγγελισθῆναι τὸν Θεόν ἀπὸ τῆς εἰσόδου, δελοῦντες Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ.

10 Καὶ ἀναμάρτη ἦν αὐτῷ ἐκ τῶν ἑρασῶν,
ὃν ἤγαγεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν ἡμῶν
ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Κεφ. β'. 2.

1 Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, ἀδελφοί, τι εἴσοδον
ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐπὶ ἐκινήσει.

2 Ἀλλὰ καὶ ὡρπαζόντες καὶ ὑβριζόντες,
καθὼς οἶδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασά-
μεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλήσαμεν πρὸς ὑμᾶς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι.

3 Ἡ γὰρ ἐπιφύκλις ἡμῶν ὅσα ἐκ πλά-
νης, ἐδὲ ἐξ ἀκαταρθείας, ἔτε ἐν ὅλῳ.

4 Ἀλλὰ καθὼς δοκιμασθέντα ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ πιστεύοντες τὸ εὐαγγέλιον, ἔτι λαλῶ-
μεν, ὡς ἐν ἀνθρώποις δόξαστες, ἀλλὰ τῷ
Θεῷ τῆς δοκιμασίας τῆς καρδίας ἡμῶν.

5 Οὔτε γὰρ ποιεῖν λόγον ἡμετέρας ἐγλή-
τηριον, καθὼς οἶδατε, ἔτε ἐν ὡρπάσει πλεονε-
ξίας· Θεὸς μάρτυς.

6 Οὔτε ζητούντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, ἔτε
ἀπὸ ὑμῶν, ἔτε ἀπὸ ἄλλων· διωκόμενοι ἐν
βάρβειναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι.

7 Ἀλλ' ἐγλήτηριον ἤπιον ἐν μέτρῳ ὑμῶν,
ὡς αὐτῆς τροφῆς τῆς αὐτῆς τέκνα,

8 Οὕτως, ἡμετέροι ὑμῶν, εὐδοκῶμεν με-
ταδόναι ὑμῖν ἐμὸν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,
ἀλλὰ καὶ τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, διότι ἀγαπητοὶ
ἡμῖν γενήσθε.

- 9 Μνημονεύει γδ, ἀδελφοί, τὸ κῆπον ἡμῶν
 καὶ τὸ μέχθρον· νυκτὸς γδ ἔημέρας ἐργαζόμε-
 νοι, ὥστε τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι πια ὑμῶν,
 ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ διαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.
- 10 Ὑμεῖς μαρτυρεῖτε καὶ ὁ Θεὸς, ὡς ἰστίως ἔ-
 δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν
 ἐγγυήθημεν.
- 11 Καθὼς οἴδατε ὡς εἶπα ἔχασιν ὑμῶν, ὡς
 πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, ὡς πατρὸς καλεῖσθαι ὑμᾶς
 καὶ ὡς πατρὸς ἀγαπᾶμεν ὑμᾶς.
- 12 Καὶ μαρτυρέμεν ὑμῶν ἀξίως τοῦ Θεοῦ καλεῖσθαι ὑμᾶς ἐπὶ
 τῇ ἰαυίᾳ βασιλείᾳ καὶ δόξῃ.
- 13 Διὰ τούτο ἔημῖς ἀχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀ-
 διαλείπτως, ὅτι ὡς πατρὸς λαλοῦντες λόγον ἀληθῆ
 παρ' ἡμῶν, τοῦ Θεοῦ, ἐδιέξαθη ὑμῶν λόγον ἀληθῆ
 πῶν, ἀλλὰ (καθὼς ἐστὶ ἀληθῆς) λόγον Θεοῦ,
 ὅς ἐ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν.
- 14 Ὑμεῖς γδ μιμηταὶ ἐγγυήθητε, ἀδελφοί,
 τοῦ ἐκκλησιασίου τοῦ Θεοῦ τῷ ὄντι ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ,
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι πῶν ἐπέθετε ἐν ὑμῶν
 ὑπὸ τῷ ἰδίῳ συμφυλιστῶν, καθὼς καὶ αὐτῶν
 ὑπὸ τῷ Ἰουδαίων.
- 15 Τῶν ἔστι Κύριοι ἀσκήσαντες Ἰησοῦν καὶ
 τὰς ἰδίους ὁμοφύτας, καὶ ἡμᾶς ἐαδωνόσαντες,
 καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, ἔπεισαν ἀληθῆς
 ἐναντίων.
- 16 Καλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλοῦσιν ἵνα
 σωθῶσιν,

σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν πρὸς ἁμαρτίας πάνθ' ἕφρασι ἢ ἐκ' αὐτῆς ἢ ἔργῳ εἰς τέλος.

17 Ἡμεῖς ἢ, ἀδελφοί, ἀπορροφούμενοι ἀφ' ὑμῶν πρὸς κενρὸν ἄρας, προσώπων, ἔκκαρ-
δία, φεισοτέρως ἐσποδαίσαμεν τὸ πρὸς-
ωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

18 Διὸ ἤτελήσαμεν ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ
μὲν Παῦλος) ἔ' ἅπαξ καὶ δεῖς, καὶ ἐνέθετο
ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς, ἢ χαρὰ, ἢ σέφασμα
καυχήσεως; ἢ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἐμπροσθεν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ αὐτῆ
παρουσίᾳ;

20 Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.
Κεφ. γ'. 3.

1 **Δ**ιὸ μεκέπη στήθεις, ἀδοκῆσαμεν κα-
ταλέφθῶμεν ἐν Αθλίωσι μένοι,

2 Καὶ ἐπέψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν
ἡμῶν ἔ' ἀφ' ἡμεῶν. καὶ θεῶ καὶ σωτηρῶν ἡμῶν
ἐν ταῖς θλίψεσι καὶ Χριστοῦ, εἰς τὸ σπρίξαι
ὑμᾶς καὶ ἀνακαλέσαι ὑμᾶς πρὸς τὴν πί-
στως ὑμῶν.

3 Ταῖς μηδένα σάνεας ἀν ταῖς θλίψεσι ταύ-
ταις· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς ταῦτο κείμεθα.

4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, παρελέγο-
μεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, κατὰ καὶ
ἐγὼ, καὶ οἴδατε.

5 Διὰ τῦτο καὶ γὰρ μετέτι σέγων, ἔπιμψα εἰς τὸ γνῶσαι ἢ πίστιν ὑμῶν· μήπως ἐπέερα σεν ὑμᾶς ὁ πηράζων, καὶ εἰς κενὸν γήνηται ὁ κόπος ἡμῶν.

6 Ἄρα ἢ ἐλθόντες Τιμοθέεω σὺς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ διαχειλισαμένους ἡμῖν ἢ πίστιν ἔ ἢ ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μερίαν ἡμῶν ἀγαθῶν πάντοτε, ἐπιποθύεις ἡμᾶς ἰδεῖν, καὶ γὰρ καὶ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς·

7 Διὰ τῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν, ἐπὶ πίστιν τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τὸ ὑμῶν πίστεως·

8 Ὅτι ἰωὺ ζῶμεν, ἵνα ὑμεῖς σήκητε εὐκλείῃ.

9 Τίνα γὰρ διαχειρίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀναποθύσαι σὺν ὑμῶν, ἐπὶ πίστιν τῇ χαρᾷ ἢ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερηκπιρασῶ δόξοι εἰς τοῖς ἰδεῖν ὑμῶν τὸ σῶσαι, ἔκτισσιν τὰ ὑπερήματα τὴν πίστιν ὑμῶν.

11 Αὐτὸς ἢ ὁ Θεὸς ἔ πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς χαίρομεν τὸ ὁδοῖν ἡμῶν σὺς ὑμᾶς.

12 Ὑμῶς ἢ ὁ Κύριος πλειόσση ἔ σῶσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς·

13 Εἰς τὸ σῶσαι ὑμῶν εἰς καρδίας ἀμίμπτους

πίας ἐν ἀγιοσύῃ, ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πα-
τρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Κεφ. δ. 4.

1 Τὸ λοιπὸν ἔν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς
καὶ ὑμᾶς καλεῖμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, κα-
θὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς
θεραπεῖν καὶ δρῆσθαι Θεῷ, ἵνα θεωρεσθε
μεγαλόν·

2 Οἴδατε γὰρ πῶς ἡμετέρας ἐδώκαμεν
ὑμῖν ἀφ' ἑαυτοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Τὸ γὰρ ἐστὶν θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός
ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμῶν ἀπὸ τῆς πορνείας·

4 Εἰδέναι ἔχετε ὑμῶν τὸ ἐαυτοῦ σκευθῶ-
σθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ πίστεϊ·

5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθὼς καὶ τὰ
ἔθνη τὰ μὴ εἰδόντα τὸ Θεόν.

6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν ἐν φιλοκαλίᾳ ἐν τῷ
πράγματι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· διότι ἐποικίθη ὁ
Κύριος ὡς πᾶσι τῶν ἁγίων, καθὼς καὶ
θεραπεύμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυρήσαμεθα.

7 Οὐ γὰρ ἐκάλυψε ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν ἀπα-
ρουσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ.

8 Τοιγαρῶν ὁ ἀρετῶν, ὅσα ἀνθρώπων ἀρε-
ταί, ἀλλὰ τὸ Θεὸν τὸ καὶ δόντος τὸ πνεῦμα αὐ-
τοῦ τὸ ἁγιον ἐν ἡμῶν.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας ἡμετέρας
ἔχει γράφει ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεο-
διδάκτοι

διδοκῆθί ἐστι εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τὰς ἀδελφούς τὰς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· ὡς καλεῖσθε εἰς ὑμᾶς, ἀδελφοί, φεισθε μᾶλλον·

11 Καὶ φιλοκμηθεῖσθε αἰσυχάζειν, ἐπεὶ ἀσπὲρ τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθε ταῖς ἰδίαις χερσὶ ὑμῶν, καθὼς ὑμῶν παρεηλείλασθε·

12 ἵνα φειπατῆτε διχημαίως ὡς τὰς ἕξω, καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε.

13 Οὐ θέλω ἵνα ὑμᾶς ἀγνοῦν, ἀδελφοί, φεισθε τῶν κρημνηθῶν, ἵνα μὴ λυπηθῆτε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπιδά.

14 Εἰ γὰρ πιστεύσατε ἐπὶ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, ἔτι καὶ ὁ Θεὸς τὰς κρημνηθείσας ἀφ' Ἰησοῦ, ἀξίωσεν αὐτὰς.

15 Τῆτο γὰρ ὑμῶν λόγος ἐστὶν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ φειληπόμοι εἰς τὴν παρυσίαν ἐκ Κυρίου, ἢ μὴ φησίωμεν τὰς κρημνηθείσας.

16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελύσματι, ἐν Φωτῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καθέβησεν ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται ἅπασιν·

17 Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ φειληπόμοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν ἐκ Κυρίου εἰς αἴρα· καὶ ἔτι πάντες σὺν Κυρίῳ ἰσούμεθα.

18 Ὡς

18 Ὅτι κατακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λό-
γοις τέτοις.

Κιφ. ε'. 5.

1 Περὶ ᾧ ἔχοντες καὶ ἔχουσιν, ἀδελφοί,
ἢ χρεία ἔχετε ὑμῖν γραφειῶν·

2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κο-
ρίνθους ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἕως ἔρχεται·

3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν· Εἰρήνῃ καὶ ἀσφάλειᾳ,
τότε αἰφνίδιως αὐτοῖς ἐφίσηται ὁλεθρῶς,
ὡσπερ ἡ ὄδῳ τῇ ἐν γαστρὶ ἐχέουσα καὶ ἢ μὴ
ἐκφυγῶσιν.

4 Ὑμεῖς ὅμως, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶ ἐν σκοτίᾳ, ἵνα
ἡ ἡμέρα ὑμῶν ὡς κλέπτης καταλάβῃ.

5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέ-
ρας· ὅσα ἐσμὲν νυκτὸς, ἕδὲ σκοτίας.

6 Ἄρα οὐ μὴ καθύδωμον ὡς ἔοιλοιποὶ,
ἀλλὰ ζητηθῶμεν καὶ νήφωμεν.

7 Οἱ γὰρ καθύδοντες, νυκτὸς καθύδουσι· ἔ-
οι μεθύσκοντες, νυκτὸς μεθύουσιν.

8 Ἡμεῖς ὅμως ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυ-
σάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ
περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας.

9 Ὅτι ὅσα ἔτεθῃ ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργάνῳ,
ἀλλ' εἰς καταπίεσιν σωτηρίας διὰ Ἰ. Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Τὸ λοιπὸν ἵνα ὑμεῖς ἡμῶν, ἵνα εἴτε
ζητηθῶμεν, εἴτε καθύδωμον, ἄρα οὐ καὶ
αὐτῶν ζήσωμεν.

- 11 Διὸ ᾠροσθηλαῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκτεροῦ-
 μέετε εἰς τ' ἓνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.
- 12 Ἐρωτῶμεν ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τὰς
 καρπιῶνας εἰς ὑμῖν, καὶ σπουδαίους ὑμῶν εἰς
 Κυρίον, ἐνθετηῶνας ὑμᾶς.
- 13 Καὶ ἠγείσθαι αὐτὰς ὑπερικρινοῦσθε εἰς
 ἀγάπην, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρυνόειτε εἰς
 ἑαυτοῖς.
- 14 Περιελαβόμεν ὑμᾶς, ἀδελφοί, νητε-
 τεῖτε τὰς ἀτάκτους, ᾠροσθηλαῖτε τὰς ὀλι-
 γροψύχους, ἀπέχεσθε τῶν ἀδίκων, μακροθυ-
 μεῖτε εἰς πάντας.
- 15 Ὁρῶτε μή τις κενὸν ἀπὸ καρῆς πνεῦμα λα-
 οῦ. ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς
 ἀλλήλους εἰς πάντας.
- 16 Πάντοτε χαίριτε.
- 17 Ἀδιαλείπτως σπουδαίετε.
- 18 Ἐν παντὶ ἀχαριστεῖτε· τῷτο γὰρ θέλημα
 Θεοῦ εἰς Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.
- 19 Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε.
- 20 Προφητείας μὴ ἐξυθενέσθε.
- 21 Πάντοτε δοκιμάζειτε· τὸ καλὸν κρατέχετε.
- 22 Ἀπὸ παντὸς εἶδους πονηρῶν ἀπέχεσθε.
- 23 Αὐτὸς ὁ Θεὸς τῆς εἰρῆνης ἀγάσθη ὑμᾶς
 ὀλοπιλεῖς· καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα,
 καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα ἀμίμπτως εἰς τὴν
 παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πα-
 ρηθείη.

24 Πιστός

- 24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσῃ.
 25 Ἀδελφοί, προσδέχεσθε αὐτὸν ἡμῶν.
 26 Ἀσπάσαθε τὸς ἀδελφὸς πάντας ἐν φι-
 λήματι ἀγίῳ.
 27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τῷ Κυρίῳ, ἀνεγνωθῆναι
 τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς.
 28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη
 ἀπὸ Ἀθηνῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ
 ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. Ι.

1 **Π**ΑΥΛΟΣ καὶ Σιλβανὸς καὶ
 Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσ-
 σαλονικέων ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν
 καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
 ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε
 αὐτὸν ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἀξιόν ἐστιν, ὅτι
 ὑπεραυξάνῃ ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πληθυνθῆ ἡ
 ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλ-
 λήλους.

- 4 Ὡστε ὑμεῖς αὐτὸς ἐν ὑμῖν κωχῆσθε ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑποταγῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε.
- 5 Ἐνδύσθε τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, ἐν τῷ κατεξισθῆναι ὑμεῖς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάχιστε.
- 6 Εἰσὶν δὲ ἡμεῖς ὡς Θεοῦ ἀναποδῆται τοῖς θλίψεσιν ὑμεῖς θλίψιν.
- 7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνίστητε μὴ ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' ἄβυσσος μετ' ἀγέλας δυνάμεως αὐτοῦ,
- 8 Ἐν πυρὶ φλογός, διδοῖται ἐκδικησὶν τῶν μὴ εἰδῶσι Θεὸν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 9 Οἷσιν δὲ κλέπτωσι, ἔλαθρον αἰσίου, ἀπὸ σωστικῆς τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δίκης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.
- 10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξαθῆναι ἐν τοῖς ἀχίς αὐτοῦ, καὶ θυμαθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς ποταμοῖς, (ὅτι ἐπιστήθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμεῖς) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
- 11 Εἰς ὃ ἐπιστάλαματὸς πείθετε ἐν ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς ἀξιῶση τὴν κλήσιν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσι δίδασκαλον ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει.
- 12 Ὅπως ἐνδοξαθῆναι τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ,

αὐτῶν, καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β'. 2.

- 1 Ἐρωτῶ μὲν ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς
παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν,
- 2 εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ
τοῦ νοῦ, μήτε ἡροῦσθαι μήτε ἀφ' ἐπιθυμίας,
μήτε ἀφ' λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡ-
μῶν, ὡς ὅτι συνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.
- 3 Μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ καὶ μεθόβια τρέ-
πον· ὅτι εἰ μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον,
καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἀνθρώπος τοῦ ἁμαρτίας,
ὁ υἱὸς τῆ ἀπωλείας,
- 4 ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ
πάντα λεγόμενος Θεὸς ἢ σέβασμα, ὡς αὐ-
τὸν εἰς τὸ ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸς καθίσταται, ἀπα-
θεκνύμενος ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός.
- 5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἐπὶ αὐτῷ ὡς ὑμᾶς,
ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;
- 6 Καὶ νῦν τὸ κρατεῖον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκα-
λυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ κενῶ.
- 7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη συνέστηκε τῆ ἀνομίας,
μόνον ὁ κρατεῖον ἀρξέτω ἕως ἐκείνου (καὶ ἡγήσεται).
- 8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἀνομικός,
ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ εὐ-
αγγελίου αὐτοῦ, καὶ καταργήσεται τῆ ἐπιφανείας
τῆ παρουσίας αὐτοῦ.

- 9 Οὐ ἔστιν ἡ περυσία κατ' ἐνέργειαν Ἐσπαταιᾶ ἐν πάσῃ διωάμῃ, καὶ σημείοις, ἔπειρασι ψεύδους,
- 10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπίστῃ τῇ ἀδικίας ἐν τῆς ἀποκαυρώσεως ἀνθ' ἧς τῆ ἀγαπίου τῆ ἀληθείας ἐσκέπητο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτὸς.
- 11 Καὶ ἀλλ' ἔτι πῶς αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν ἐπέθηκε, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτὸς τῆ ψεύδει.
- 12 Ἰνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύοντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' ἀδουκῆσαι ἐν τῇ ἀδικίᾳ.
- 13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν ἀχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε ὡς ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡμακαρῆται ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγαθῇ πίστει καὶ πίστι ἀληθείας.
- 14 Εἰς ὃ ἐπέλεξε ὑμᾶς ἀλλ' Ἐσπαταίᾳ ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν δόξης Ἐ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, σῆκίτε, καὶ προσέτιτε ἐν καρδίᾳ ὑμῶν εἰς ἰδιόχρησιν εἴτε ἀλλ' λόγῳ, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.
- 16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεὸς ἔπατήρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης αἰωνίου καὶ ἐλπίδος ἀγαθῶν ἐν χάριτι,
- 17 Παροφθαλίσαι ὑμῶν ἐν καρδίᾳ, ἔπειρα ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῶ.

Κεφ.

Κεφ. γ'. 3.

- 1 Τὸ λοιπὸν προσδέχεσθε, ἀδελφοί, ἀφ' ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τῆς Κυρίας τρέχη, καὶ δοξάζεται κατὰ τὸ εὐαγγέλιον ἐν ὑμῖν.
- 2 Καὶ ἵνα ῥυθῶμεν ἀπὸ τῆς ἀπόπειρας καὶ ποτηρῶν ἀνηρώπων· ἃ γὰρ πάντα ἡ πίστις.
- 3 Πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ Κύριος, ὃς τηρεῖ ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τῆς ποτηρῆς.
- 4 Πεποιθήμεν γὰρ ἐν Κυρίῳ ἕφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂν ᾤψα γέλομεν ὑμῖν, καὶ ποιῆτε ἐπιπέσει.
- 5 Ὁ γὰρ Κύριος κληρονομήσει τὴν καρδίαν εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.
- 6 Παραγέλομεν γὰρ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σέβασθε ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀπέκλιως ἀειπαύοντες, καὶ μὴ κατὰ τὴν ἄσέβειαν ἡμῶν περὶ ἡμῶν.
- 7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθε ἡμᾶς· ὅτι ὅσα ἠτακίσαμεν ἐν ὑμῖν.
- 8 Οὐδὲ δωρεάν ἀρῆσαι ἐφάγγελον τῆς πίστεως· ἀλλὰ ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, ὥστε τὸ μὴ ἐπιδοκῆσαι ὑμῶν.
- 9 Οὐχ ὅτι ὅσα ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς.
- 10 Καὶ γὰρ ὅτι ἡμεῖς ὡς ὑμᾶς, τῷτο παρεγέλα-

ἠγάλλομεν ὑμῖν, ὅτι οἱ πρὸς ὑμᾶς ἐργάζεσθε,
μηδὲ ἰδοῦντες.

11 Ἀκόσμη γάρ ἱνακ ἀρεταίῃσιν ἐσὶ ὑμῶν
ἀπακλῆς, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ ἀρε-
ταζομένους.

12 Τοῖς ἤτοιούτοις ἀρεταῖς ἀγάλλομεν, καὶ πε-
ρησασθῆναι ἀλλὰ Ἐκείνῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ἵνα μετ' ἰσχυρίας ἐργαζόμενοι, τὸ ἴαυτῶν
ἄρθῃ ἰδοῦσιν.

13 Ὑμεῖς ἤ, ἀδελφοί, μὴ ἐκπαύετε τη-
λοποιῶντες.

14 Εἰ δέ τις ἔχει ὑπακὴν τῷ λόγῳ ἡμῶν ἀλλὰ
τὴν ἐπιστολῆς, εὖτοι σημεῖσθε· καὶ μὴ σιωποῦ-
μίγησθε αὐτῷ, ἵνα εὐσεβῆ.

15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγείσθε, ἀλλὰ ὡς ἀδελφόν.

16 Αὐτὸς ἡ Κύριος τὸ ἐρμῆν δὲ ἡμῶν τὸ
ἐρμῆν ἀλλὰ παντὸς ἐσὶ παντὸς τρέφει. ὁ
Κύριος μετ' πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἡμῶν χεὶρ Παύλου, ὅτι
σημεῖον ἐσὶ πᾶσι ἐπιστολῆ· ἔτω χάρις.

18 Ἡ χάρις Ἐκείνῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ'
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἀπόστολος ἰχάρις
ἀπὸ Ἀθηνῶν.

ΠΑΥΛΟΥ

693
ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ἡ. εὐρὸς Τιμόθεον ἐπιστλή πρώτη.

Κεφ. α'. ι.

1 **Π**ΑΥΛΟΣ ἀπίστοις Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπιταγῶν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,

2 Τιμόθεε γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστι, χάριτι, εἰρήνῃ, εὐεχίᾳ ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεισά σε ὡρομεῖναι εἰς Βυβλίαν, παραύρησά σου εἰς Μακεδονίαν, ἵνα ᾠσαγγέλιος ποιῆς μὴ ἐτεροδιδασκαλεῖν.

4 Μηδὲ ἀποστήσῃς μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεροῦτοις, αἵτινες ζητήσεως παρέχουσι μάλλον ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ ἐν πίστι.

5 Τὸ ἔσχατον τῆς ᾠσαγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καρπῶς καρδίας, καὶ σωφροσύνης ἀγαθῆς, ἐ πίστεως ἀνυποκρίτου.

6 Ὡς ἴσθις ἀσχησασίς, ἐξετρέψασθαι εἰς μαλασιολογίαν.

7 Θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ γινώσκοντες μήτε ἀλέγασθαι, μήτε ἀρεῖ πῶσι ἀσβεβαιῶνται.

8 Οἶδα μὲν ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται.

- 9 Εἰδὼς τῦτο, ὅτι διηγάμ̄ νόμ̄ο̄ ἔκείτη, ἀνόμοις ἢ κ̄ ἀνοποζάκτοις, ἀσεβείοις ἔ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις κ̄ βεβήλοις, πατρεαλαῖαις ἔ μητρεαλαῖαις, ἀνδροφότοις,
- 10 Πόροις, ἄρσενοκρίταις, ἀνδραποδιστῆς, ψεύστῆς, ἐπιόρκτοις, ἔ εἰ π̄ ἔτερον τῆ ὑμ̄ανύση διδασκαλία ἀνέκφται·
- 11 Κατὰ τὸ διαζγλίον τ̄ δόξης ἔ ματρ̄εία Θεῦ, ὃ ἐπιστάθλω ἐγώ.
- 12 Καὶ χείρα ἔχω τῆ συνένωμα μώσω̄ με Χειρῆ Ἰησοῦ τῆ Κυρῆς ἡμῶν, ὅτι κρῆ με ἠγήσατο, ἡμῶ̄ εἰς ἀλφεκτοῖα·
- 13 Τὸν ἄρτερον ὄτα βλάσφημον κ̄ διώκτω ἔ ὑβρετωῦ ἀλλ̄ ἠλεήθλω, ὅτι ἀγκῶν ἐποίησα ἐ ἀπίστῆ·
- 14 Ὑπερωλεῖομοσι δὲ ἡ χείρα ἔ Κυρῆς ἡμῶν με πίστεως κ̄ ἀγάπης τ̄ ἐο Χειρῆ Ἰησοῦ.
- 15 Πιστὸς ὁ λόγος, ἔ πείσῆς ἀποδοχῆς ἀξιος, ὅτι Χειρὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τ̄ κρῶμοσι ἀμαρτωλὸς σῶσαι, ὡν ἄρσῶτῆς εἰμι ἐγώ·
- 16 Ἀλλὰ ἀφ̄ τῦτο ἠλεήθλω, ἵνα ἐο ἱρε ἄρσῶτα ἐνδείξῆται Ἰησοῦς Χειρὸς τ̄ πᾶσω μακροθυμῶν, ὡρὸς ὑποτύπωσι τ̄ μελλῶτων πιστάφῆ ἐπ̄ αὐτῆ εἰς ζωὴν αἰώνιον.
- 17 Τῆ ἢ βασιλεῖ τ̄ αἰώνων ἀφῆρηται, ἀρεῶτα, μόνῆ σφῶ Θεῶ πμῆ ἔ δόξα εἰς τῆς αἰῶνας τ̄ αἰώνων. Ἀμήν.

18 Ταύτων τ' εὐσεβείας εὐσεβῶν ἀγα-
 σι, τίκτοι Τιμόθι, καὶ ὡς εὐσεβῆσαι ἐπί-
 σι εὐσεβείας, ἵνα γραΐκη σο αὐταῖς τῶν
 καλῶν γραΐσας.

19 Ἐχω πίστι ἐ ἀγαθῶν σοκοῖσας, ἡν ἡμῖς
 ἀπὸσάμφοι, σοὶ τ' πίστι σο πνευματῶ.

20 Ἰν ἴσσι Ἰμφοι καὶ Ἀλιξασοι ὡς
 παροῖσας τῶ Σαφοῖ, ἵνα παροῖσας μὴ
 βλασφημῶσ.

Κιφ. β'. 2.

1 ΠΑΡΑΚΛῶ ἡν σοφῶνται πάντα ποιῶσ
 ὀνομασ, σοφῶσας, σοφῶσας, δὲ χαρι-
 σίας ὑπὲρ πάντα ἀνθρώπων.

2 Ἰπὲρ βασιλείῃ καὶ πάντα τ' σο ὑπερο-
 χῆ ὄντων ἵνα ἡμῶν καὶ ἡσυχῆ βίου ἀφ-
 γωμῶ σο παρ(η ὀνομασ ἐ σομῶσας.

3 Τῶτο γῶ καλοῖ ἐ ἀποδοχῶ ὀνομασ τ'
 σοτῆρ καὶ ἡμῶν Θεῶ.

4 Ὅς παρ(η ἀνθρώπων σοφῶσας, καὶ
 ὄσ ἐπίγνωσι ἀληθείας ἰθῶσ.

5 Εἰς γῶ Θεῶ, ἡς καὶ μισῶσας Θεῶ καὶ ἀ-
 θρώπων, ἀνθρώπων Χριστῶ Ἰησοῦσ.

6 Ὁ ὄσ ἐαυτῶν ἀνέλυτῶσ ὑπὲρ πάντων,
 τὸ μαρῶσας ὑποῖσας ἰθῶσ.

7 Εἰς ὃ ἐπίθῶ ἡγῶ κήρυξ καὶ ἀπίσας,
 (ἀληθείας λίγῶ σο Χριστῶ, ὡς ψαῖσας) δι-
 δασκαλῶ ἰθῶσ σο πίστι καὶ ἀληθείας.

8 Βύλομῶ ὀνομασ σοφῶσας τῶσ ἀνθρώπων
 σο

ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπιύροντες ἰσίως χεῖρας χω-
 εῖς ὀργῆς καὶ ἀφρολογισμῶ.

9 Ὡπιώτως καὶ ταῖς γυναῖκας ἐν περιουσίᾳ
 χρυσίου, καὶ αἰδῶς ἐν σωφροσυνῶς χρυσίου
 ἰαυταῖς, μὴ ἐν πλεῖμασι, ἢ χρυσῶ, ἢ μαρ-
 γαρίταις, ἢ ἰματισμῶ πολυτελεῖ.

10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπιεργασμοῦ
 θεοσέβοιαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μαοθιέτω ἐν κυρίῳ
 ὑποταγῆ.

12 Γυναικὶ ὡς διδάσκει ὁ κύριος ἐπιτερέτω, καὶ
 αὐθητεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

13 Ἀδὰμ γὰρ κεφαλὴ ἐκκλησίας, οἷον Ἐκκλ.

14 Καὶ Ἀδὰμ ὡς ἡ κεφαλὴ· ἡ οὖν ὡς γυνὴ
 ἀπαληθεύσα, ἐν ὡς ἡ κεφαλὴ ἡ γυνὴ.

15 Σωθήσεται ὡς ἀφ' ἑἰς τὴν πενοχρῆσιν, ἵνα
 μένωσι ἐν πίστῃ καὶ ἀγάπῃ ἐν ἀγαθῶ καὶ
 σωφροσυνῶς.

Κεφ. γ'. 3.

1 Πίστες ὁ λόγος· Εἴ τις ἐπισκοπῆς ἰριγ-
 ται, καλῶ ἔργω ἐπιθυμῶ.

2 Δεῖ εἶναι τὴν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶνα
 μιᾶς γυναικὸς ἀνδρα, τεφάλιον, σωφροσυν-
 κρῶσιον, φιλόξενον, διδασκαλικόν·

3 Μὴ πάροινον, μὴ τελευκτεῖον, μὴ αἰχρο-
 κερδῆ· ἀλλ' ἐπιτελεῖ ἄμωχον, ἀφιλάργυρον·

4 Τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καλῶς προϊστάμενον, τίνας
 ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ καὶ πίστις σεμνότητι·

5 (Εἰ

5 (Εἰ δὲ τις τῶν ἰδίων οἴκων ἀρνησῆται ἐκ οἴδου,
 πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται)

6 Μὴ νεόφυτον ἵνα μὴ τυφώθῃς, εἰς κερ-
 μα ἰμπέτη τῆς ἀφροσύνης.

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλῶς ἔχειν
 ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν ἵνα μὴ εἰς ὀρθόδοξον ἰμπέση
 ἔπαρσις τῆς ἀφροσύνης.

8 Διακόνους ὡσαύτως σεμένους, μὴ διλό-
 γους, μὴ οἶνον πολλὴν ἀποσέχοντες, μὴ αἰ-
 χροκερδεῖς.

9 ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καρδί-
 ᾳ σωφροῦς.

10 Καὶ οὗτοι δεῖ δοκιμαζέσθωσαν ὡς ἄνθρωποι,
 εἴτε ἀφροσύνῃς, ἀνείκλητοι ὄντες.

11 Γυναικάς ὡσαύτως σεμένας, μὴ ἀφρο-
 λυγὰς, νηφαλίς, πιστὰς ἐν παντί.

12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες,
 τέκνων καλῶς ἀγαπῶντες καὶ τῶν ἰδίων
 οἴκων.

13 Οἱ γὰρ καλῶς ἀφροσύνῃς, βαθμὸν ἑαυ-
 τοῖς καλὸν ἀειποιῦνται, ἔτι πολλὴν παρρη-
 σίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων εἰσελθεῖν πρὸς
 σε τάχιστα.

15 Ἐάν τις βλασφημῇ, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ
 Θεοῦ ἀναστρέφεισθαι, ἥ τις ἐπὶ ἐκκλησίᾳ Θεοῦ
 ζῶντος, σὺλῶ ἐν εὐδραίῳ μαρτυρίας ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογημάτων μέγα ἐστὶ τὸ τῆς ἀσε-
 βείας

βείας μυσήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί,
ἐδικησώθη ἐν πνύματι, ὤφθη ἀγγέλοις,
ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστάθη ἐν κόσμῳ,
ἀνελήθη ἐν δόξῃ.

Κεφ. δ'. 4.

1 Τὸ ἃ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑμέροις
ἡμεροῖς ἀποστήσονται ἕντες τῆς πίστεως·
ἠερώσι γὰρ πνύμασι πλάτοις, καὶ διδασκα-
λίαις δαιμονίων,

2 Ἐν ὑπεκρίσει ψευδολόγων, πεκαύθημα-
σθῶν ἢ ἰδίων σκευάσθων,

3 Κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων
ἢ ὁ Θεὸς ἐκκρίνει εἰς μετάνησιν μετ' ἀχαρι-
σίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπιγνωθῶσι τὴν ἀλήθειαν·

4 Ὅτι πᾶν κήρυγμα Θεοῦ κελόν, καὶ ἔστι
ἀπόβλητον, μετ' ἀχαριστίας λαμβανόμενον·

5 Ἀγαζέται γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ λόγος Θεοῦ καὶ ἐν-
τάσεις.

6 Ταῦτα ὑποκείμενα τοῖς ἀδελφοῖς,
καλὸς ἔστι ἀφ' ἑαυτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ ἐπι-
στολῇ τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, ἐν τῇ καλῇ δι-
δασκαλίᾳ, ἣ παρεκλήθηκα.

7 Τὸς ἃ βεβήλας ἐν χαράδι μύθος παρα-
τῶ· γύμναζε ἃ σπαιτὸν πρὸς ἀσπίδα·

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον
ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ ἀσπίς πρὸς πάντα
ὠφέλιμος ἐστὶν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς
νυκτὸς καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξιός.

10 Εἰς τὸτο γὰρ κηροπιῶμα εἰ ὀφειζόμεθα, ὅτι ἠλπίσαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐσται πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν·

11 Παροργίσει ταῦτα καὶ διδάσκει.

12 Μηδεὶς σε τ' νεότητος καὶ αὐφροσύνης ἀλλὰ τύπος γένηται πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ.

13 Ἐως ἔρχομαι πρὸς σε τῇ ἀναγιῶσι, τῇ ᾠδῇ κλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μὴ ἀμέλει τῶ ἐν σοὶ χαρίσματι, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ καθαροῦς, μετ' ἐπιθέσεως τῶ χριστῶν τῶ πρεσβυτερίᾳ.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τέτοις ἰαδί· ἵνα σου ἡ καθαροῦ φαίνεται ἢ ἐν πᾶσι.

16 Ἐπιχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπιρρομε αὐτοῖς. τῶ γὰρ ποιῶν, ἐσταυτοῦ σῴσεως καὶ τὸς ἀκείους (β).

Κεφ. ε'. 5.

1 Πρεσβυτέρων μὴ ἐπιωλήξης, ἀλλὰ ᾠδῆ καὶ ὡς πατέρας· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς·

2 Πρεσβυτέρους, ὡς μητέρας· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς, ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.

3 Χήρας τίμα ὡς ὄντως χήρας.

4 Εἰ δέ τις χήρας τέκνα ἢ ἔκθνη ἔχῃ, ματαίωσεν αὐτοῦ τὸ ἴδιον οἶκον δισεβεῖν, καὶ ἀμειβασὶ ἀποδιδόναι τοῖς ἀδελφοῖς. τῶτο

ζαίρ ἐστὶ καλὸν ἐλπίσασθαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπιεν ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπεσομένη ταῖς δειήσεσι καὶ ταῖς πεσοῦχαῖς νυκτὶς ἐν ἡμέραις.

6 Ἡ δὲ ἀπαλαῶσα, ζῶσα τέθηκε.

7 Καὶ ταῦτα ὡφείλετε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾴσιν.

8 Εἰ δέ τις τῶ ἰδίων καὶ μεγάλια τῶ οικείων ἐπρονοεῖ, τῷ πίστιν ἤρηται, ἐστὶν ἀπίστου χείρτι.

9 Χήρα καταλελειμμένη μὴ ἐλαττωσὶ ἐν τῷ ἐξέχθῃ, γρηγοῦσα ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή.

10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρεμένη, εἰ ἐπικροτήσῃ, εἰ ἐξαινοδύχουσι, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένη ἐπήρηκεν, εἰ πτωχῶν ἔργα ἀγαθῶν ἐπηκολύθησι.

11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραίτη· ὅταν γὰρ κατασπρωιάσῃς τὸν Χριστὸν, γαμήν θήλῃσι.

12 Ἐχουσα κρῖμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν.

13 Ἄμα δὲ ἐδουλοῦμαι καὶ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ· ἢ μόνον δὲ δουλοῦμαι, ἀλλὰ ἐφλύαροι καὶ ἐν τῷ οἴκῳ, λαλοῦσα τὰ μὴ δεόντα.

14 Βύλομαι ἐν νεωτέρας γαμήν, τεκνογονεῖν, οἰκοδομοῦμαι, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικείμενῳ λοιδορίας ζαίρτι.

15 Ἡδὴ ζαίρ πνεῖς ἐξετράπησαι ὀπίσω τοῦ Σαταναῖ.

16 Εἰ τις πτωχὸς ἢ πτωχὴ ἔχῃ χήρας, ἐπεκρίτω αὐταῖς,

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘ. Α. 701

αὐταῖς, καὶ μὴ βαρέωθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα
ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.

17 Οἱ καλῶς ᾠρεῖσῶτες πρεσβύτεροι δι-
πλῆς ἡμεῶς ἀξιόθωσαν· μάλιστα οἱ κηπιῶ-
τες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.

18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βῆν ἀλοῶντα ἐφίμασθαι.
Καὶ Ἄξιον ὁ ἐργάτης εἶμιθ' αὐτῷ.

19 Κατὰ πρεσβυτέρων κατηγόριαν μὴ πρὸς δι-
χυσίαν, ἐκτός ἐστι μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

20 Τὸς ἀμαρτάνοντας, ἐνώπιον πάντων ἔλε-
ξε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.

21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων,
ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς ὑποκρίσεως,
μηδὲν ποιῶν κατὰ ὄψιν.

22 Χείρας ταχίως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κρι-
νόντ' ἀμαρτίας ἀλλοτριῖαις. σεαυτὸν ἅγιον
τήρη.

23 Μηκέτι ὑδροπότι, ἀλλ' οἶνον ὀλίγον χρῶμα δὲ
τὸ σπασθὲν ἔσθ' ἐκ πυκνῆς ἀδενείας.

24 Τινῶν ἀνηρώπων αἱ ἀμαρτίαι φανεροὶ
εἰσι, ὡς ἀγνοοῦσι εἰς κρίσιν· ποιεῖτε ἵνα ἐπιπαρη-
λαθῶσιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ ἔργα φανερά ἐστι
καὶ τὰ ἄλλα ἔχοντα, κρυβώμενα ἐν δυνάμει.

Κεφ. 5. 6.

1 Οἱ σοὶ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι, τὸς ἰδίους δε-
αύοντες πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν.

ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία
βλασφημηθῶσι.

2 Οἱ ὅτι πιστὸς ἔχετε διασώσεις, μὴ παρ-
φρονήσωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μάλλον
δυσδέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσὶ καὶ ἀγαπητοί, οἱ
τῆς σωτηρίας ἀνελαμβανόμενοι. Ταῦτα δι-
δάσκει, καὶ ὡς ἀγαπᾷ.

3 Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ ὡς σίχεται
ὑγαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ τῆς κατὰ Διδάχου διδασκαλίας,

4 Τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νο-
σῶν τὰς ζήτησας ἐλογισμαχίας· ἐξ ὧν γίγνεται
φθόνος, ἔρις, βλασφημία, ὑπόνοια ποταρᾶ.

5 Παροδιδάσκουσι διφθαρμένων ἀνθρώπων
τὸν νοῦν, καὶ ἀπιστημένων τῆς ἀληθείας,
νομίζοντων ποταρᾶ εἶναι τῆς Διδάχου.
ἀφίστασθαι ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἐπὶ ὅτι ποταρᾶς μέγας ἡ Διδάχου καὶ
αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ ἐπιβλέψασθαι εἰς τὸ κῆρυξ,
δηλοῦν ὅτι ἐδὲ ἐξενίσκειν ἡ διδάχου.

8 Ἐχούσης ὅτι ἀγαπᾷ καὶ σκεπτικῶς,
τάτοις ἄρκουσι τὸ μέγα.

9 Οἱ ὅτι βυλόρῳσι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσι εἰς
ποταρᾶ καὶ παρῶσι, καὶ ἐπιθυμίας
πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες
βυδίζουσι τὰς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἐ-
πίπασθαι.

- 10 Ρίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἧς πρὸς ὀρεγόμενοι ἀπεπλασθήσονται ἀπὸ τῆς πίστεως, ὡς ἰαυίτες ἀφείπτεσαν ὀδυώσας πολλὰς.
- 11 Σὺ δέ, ὡς ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φειδόμενοι δὲ δικαιοσύνην, δύσεβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραότητα.
- 12 Αγνοῖς τὸ καλὸν ἀγνοῖς τὴν πίστιν, ἐπιλαβὼν τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς ἡμῶν κη ἐκλήθης, καὶ ὁμολογήσας τὸ καλὸν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.
- 13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ποιῆναι πάντα ταῦτα, καὶ Χριστῷ Ἰησοῦ μαρτυρήσαντι ἐπὶ Ποιήτερι Πιλάτῳ τὸ καλὸν ὁμολογίαν.
- 14 Τηρήσά σε τὸ ἐνθάλιον ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 15 Ἦν καμροῖς ἰδέοις δεῖξαι ὁ μακάριος καὶ μόνος δυναστεύων, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευσάντων, καὶ Κύριος τῶν κυριουσάντων,
- 16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀσέσπιτον, ὃν εἶδον ἐδὲς ἀνθρώπων, ἐδὲ ἰδεῖν δύναμις. ὡς ἡμῶν καὶ κροῦται αἰώνιον. ἀμὴν.
- 17 Τοῖς πλῃστοῖς ἐν ταῖς νῦν αἰῶσι, ἐπὶ τῷ ἁγίῳ καὶ μετὰ ἡμῶν ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπιεῖν ἐπὶ πλεονεξίᾳ ἀδηλόγηται, ἀλλὰ ἐν ταῖς θεαῖς ταῖς ζῶντι, ταῖς παρέχοντι ἡμῖν πλεονεξίας πάντα εἰς ἀπόλαυσιν.

18 Ἀγαπητοί, πλεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς,
ὁμιλοῦντες εἶτα, κρινονικῆς·

19 Ἀποθησαυρίζοντες ἑαυτοῖς θεμέλιον κα-
λοῖ εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰ-
νῆς ζωῆς.

20 Ὡς Τιμόθεε, ἡ ἀρετὴ καὶ ἀθήκω φύλα-
ξον, ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ βελήκους καταφανίας,
καὶ ἀντιθέσης τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·

21 Ἦν ἕως ἐπαγγελία μοι, ὡς ἡπί-
στησεν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον πατρότη ἐγράφη ἀπὸ Λαο-
δικείας, ἥτις ἐστὶ μητροπόλις Φρυ-
γίας τῆς Παφλαγονίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ ἡ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ δεύτερη.

Κεφ. α'. Ι.

1 **Π**ΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἀπὸ θελήματος Θεοῦ,
κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέε ἀγαπή, τέκνον, χάρις, ἔλεος,
εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ
Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ
ἁπ-

ἐπιπέσει ἐν καρδίᾳ σωζομένη, ὡς ἀγαλλί-
πθου ἰχθὺς ἐπὶ τῷ μίσησιν ἐν ταῖς διαστο-
μασιν ἐκ τῆς κήμιας.

4 Ἐπιπέσει σὺ ἰδίῳ, μιμηθεὶς τὸν ἑ-
δικρύνον, ἡσυχαστὴν πλεονεξῶν.

5 Ὑπομιμῆσαι λαμβάνων τὸ ἐν σοὶ ἐν το-
κρίτῃ πίστεως, ἣς ἐσθλάσῃς ἐν τῷ ἐν τῇ
μάκρῃ (ἐν Λαοὶς) καὶ τῇ μητρὶ (ἐν Εὐμῆ)
πίπτουσα ἢ ἐπὶ καὶ ἐν σοὶ.

6 Διὸ ἡ αἰτία ἀτακτικῶς ἐν ἀνα-
πυρῆν τὸ χαλεπὸν τῷ Θεῷ, ὅ ἐστι ἐν σοὶ
ἀλλὰ τὸ ἐπίστασιν τὸ χεῖρον μὲν.

7 Οὐ γὰρ ἰδύκει ἡμῖν ὁ Θεὸς πνίγη δόξιας,
ἀλλὰ θυνάμειος καὶ ἀγάπης ἐσθλάσῃς.

8 Μὴ οὖν ἰπαιγμῶν τὸ μαρτομοῦν Κυ-
ρίῳ ἡμῶν, μηδὲ ἰμὶ τὸ δειτμοῖς αὐτῷ· ἀλλὰ
συγκρατῶν παθήσῃς τῷ ἀκαχίλιῳ καὶ δύ-
ταμιν Θεῷ.

9 Τῷ σῶσαι τὸ ἡμῶν, καὶ καλίποθι κλίση
ἀγία· ἢ καὶ τὰ ἰρῶν ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν
αὐθῆσι, ἐχαρὶν τὸ δυνάσῃς ἡμῖν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ ἐν χεῖρασι αἰωνίαις.

10 Φανερῶσαι ἡμῖν ἰδίῳ ἀλλὰ τὸ ἐπιφασίας τῷ
σῶσαι, τὸ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀργήσῃς
μὲν τὸ ἡμῶν, φανερῶσαι τὸ ἐν ζῶνι καὶ
ἀφθαρσίᾳ ἀλλὰ τῷ ἀκαχίλι.

11 Εἰς ὃ ἐπέθλω ἰχθὺς καὶ ἀπίστοις ἐν
διδάσκασιν ἰδίῳ.

- 12 Δι' ἡν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάχων' ἀλλ' ὅτι
ἐπαχύνωμεν. οἶδα γὰρ ὅτι πίπισθε, καὶ
πίπισθη ὅτι διωατός ἐστι ἡ ᾠδὴ καὶ θή-
κω με φυλάξαι εἰς ἐκείνην ἡμέραν.
- 13 Ὑποτύπωσον ἔχει ὑμασίν τινος λόγον, ὅτι
παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστι καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 14 Τὴν καλὴν ᾠδὴν καὶ θήκω φυλάξον
ἀλλ' ἐν δόξα ἁγίου ἔσοικῆτε ἐν ἡμῶν.
- 15 Οἶδας τῆτο, ὅτι ἀπιστῶσαν με πάντες
οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡν ἐστι Φύλακας καὶ Ἐρ-
μογῆς.
- 16 Δὴ ἔλεγε ὁ Κύριος τῷ Οἰησιφόρῳ οἴκῳ
ὅτι πολλὰς με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἀλυσίαν με
ὅτι ἐπαχύνω.
- 17 Ἀλλὰ γλυόμην ἐν Ἐύμῃ, αὐθαδέτιμι
ἐζήτησέ με, καὶ εὔρε.
- 18 Δὴ αὐτῷ ὁ Κύριος ἔλεγε ᾠδὴν
Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὅτι ἐν Ἐφῶ
διηγήθη, βίβλοι σου ζωάκεις.

Κιφ. β'. 2.

- 1 Σὺ οὖν, τέκνοι μου, ἐδιδωκαμῶ ἐν τῇ χά-
ρι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ ἀλλ' ἐν πολλῶν
μαρτύρων, ταῦτα ᾠδὴν πιστῆς ἀληθ-
ποισ, οἵπτες ἰσθνοὶ ἴσθν) καὶ ἰτέρως διδάξαι.
- 3 Σὺ οὖν κηροπαθήσῃ ὡς καλὸς στρατιώ-
της Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδὲν

- 4 Οὐδείς σφαιδύμενος ἐμπλέκει τῆς βίβραγμαίαις, ἵνα τῷ σφαιδολογίῳ δόξῃ.
- 5 Ἐάν τις ἐ ἀθλήσῃ, ἐ στεφανῶται ἐάν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.
- 6 Τὸν κροπαῖνα γυμνήθῃ δὲ παρῶν τῶν καρπῶν μεταλαμβάνει.
- 7 Νόη ἀ λέγω· δόξα γάρ σοι ὁ Κύριος σύσιον ἐν πάσι.
- 8 Μνημόσυνον Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγυμνήθῃον ἐκ νεκρῶν, ἐκ ἀστέμαϊ Δαβίδ, κτὶ τῶν δόξα γέλιόν μου.
- 9 Ἐν ᾧ κροπαῖνῳ μέγρι δεσμῶν, ὡς κακῶργος. ἀλλ' ὁ λόγος ἔθει ἐ δέδει.
- 10 Διὰ τῆτο πάντα ὑπομῆνῳ ἀπὸ τῆς ἐκλεκτῆς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχῃσι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κτὶ δόξης αἰωνίης.
- 11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ στυμαπιδύνομεν, κτὶ συζήσομεν.
- 12 Εἰ ὑπομῆνομεν, κτὶ συμβασιλόσομεν· ἐς δόξῃμεθα, κακῶν δόξῃσι ἡμεῖς.
- 13 Εἰ ἀπιστομεν, ἐκείνῳ πιστὸς μὲν δόξῃσι ἐαυτῶν ἐ δόξῃσι.
- 14 Ταῦτα ὑπομῆνομεν, ἀπὸ μαρτυρόμενος ἐνάπιοι ἔκειν μὴ λογημαχῆν· εἰς ἐδὲν γρηγορομεν, ἐπὶ κροπαῖνῳ τῶν ἀκρόντων.
- 15 Σκέδασι στυμαπιδύνομεν τῶν δόξῃσι τῶν θεῶν, ἐργάτιον ἀνεπαύχῃσι, ὀρθομενῶν τῶν λόγων τῶν ἀληθείας.

12 Δι' ἡ αἰτία καὶ ταῦτα πάχω' ἀλλ' ὅτι
 ἐπαχθώμεθα. οἶδα γὰρ ὅτι πίπισθε, καὶ
 πίπισθη ὅτι δυνατός ἐστι ἡ ἀδικία καὶ
 κλέμε φυλάξαι εἰς ἐκεῖνον ἡμέραν.

13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑμῶν τῶν λόγων, ὅτι
 παρ' ἡμῶν ἤκουσας ἐπίστευε καὶ ἀγάπησεν τὸν
 Χριστὸν Ἰησοῦ.

14 Τὴν καλὴν ἀδικίαν καὶ τὴν φύλαξιν
 ἀφ' ἡμῶν ἀγίου ἔσοικε τὸν ἐμὸν.

15 Οἶδας τῆτο, ὅτι ἀπεγράφησάν με πάντες
 οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι ἐστὶ Φύλαξ καὶ Εἰ-
 μελίτης.

16 Δὴ ἔλεγε ὁ Κύριος τῶν ὀνησιφόρων οἰκῶν
 ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἀλυσίν μου
 ἐπαχθώθη.

17 Ἀλλὰ γλύκεται ἐν Ῥώμῃ, ἀσπασίαν
 ἐζήτησέ με, καὶ εὔρε.

18 Δὴ αὐτῶν ὁ Κύριος εἰρεῖν ἔλεγε τῶν
 Κυρίων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὅσα ἐν Ἐφῆσῳ
 διηγήθησε, βέλπον σὺ γνώσκεις.

Κεφ. β'. 2.

1 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμῶ ἐν τῇ χά-
 ρι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἀκούσας παρ' ἡμῶν. ἀφ' ἡμῶν
 μαρτύρων, ταῦτα ἀφ' ἡμῶν πιστοῖς ἀνθρώ-
 ποις, οἵτινες ἰκανοὶ ἔσονται καὶ ἕτεροι διδάξαι.

3 Σὺ οὖν κηροπαρήσθαι ὡς καλὸς στρατιώ-
 της Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

703

13 Δι' ἃς ἀποκαταστήσῃ
ἐπισημοῦσθε τοὺς ἀγαθούς
καὶ φιλάδελφους ἕως ἐκείνων
14 Ἰπποκρίτου ὁ γὰρ ἄδικος
καὶ ὑποκριτής ἐστιν ὁμοιωθεὶς
15 Τὸν φιλῶν ὁμοιωθεὶς
ἀδικῶν καὶ ἀκαταστάτους
16 Ὁμοιωθεὶς ἁγίων καὶ
καλοῦσιν αὐτοὺς ὡς θεοὺς
17 Ἄλλοι καὶ ἄλλοι
18 Δι' ἃς ἀποκαταστήσῃ
ἐπισημοῦσθε τοὺς ἀγαθούς
καὶ φιλάδελφους ἕως ἐκείνων
19 Ἰπποκρίτου ὁ γὰρ ἄδικος
καὶ ὑποκριτής ἐστιν ὁμοιωθεὶς
20 Τὸν φιλῶν ὁμοιωθεὶς
ἀδικῶν καὶ ἀκαταστάτους
21 Ὁμοιωθεὶς ἁγίων καὶ
καλοῦσιν αὐτοὺς ὡς θεοὺς

- 4 Οὐδείς σφαιδόμενος ἐμπαλέει τῆς βίβραγμαθείας, ἵνα τῷ σφαιδολογῶντι δόξῃ.
- 5 Ἐάν τις ἐ ἀθλήσῃ, ἐ στεφανῶται ἐάν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.
- 6 Τὸν κηπιῶνα ζωρῶν δέει ἀσφῆτον ἔ καρπῶν μεταλαμβάνειν.
- 7 Νόος ἀ λέγω· δόξα γάρ σοι ὁ Κύριος· σὺ εἶσιν ἐν πάσι.
- 8 Μνημόσους Ἰησοῦν Χριστὸν ἐζημιώμενον ἐκ νεκρῶν, ἐκ ἀπέριμαίτου Δαβίδ, καὶ τὸ δῶμα γέλιόν μου·
- 9 Ἐν ᾧ κηκοπαθῶ μέγρι δεσμῶν, ὡς κακῆργος· ἀλλ' ὁ λόγος ἔθει ἐ δέδεξαι.
- 10 Διὰ τῆτο πάντο ὑπομῆμα διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ δόξης αἰωνίης.
- 11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ σπουδαίον ἔργον, καὶ συζήσομεν·
- 12 Εἰ ὑπομῆμα, καὶ συμβουσιλαδύσομεν ἐκ δόνεμετα, καὶ ἐκείνους δόξῃσι ἡμεῖς·
- 13 Εἰ ἀπιστῶμεν, ἐκεῖνους πιστὸς μὲν δόξῃσι ἐξ ἑαυτῶν ἐδιδῶναι).
- 14 Ταῦτα ὑπομῆμασθε, ἀφ' ἡμαρτυρίας ἐν ὄπτιον ἔ Κυριε μὴ λογιμαχεῖν· εἰς ἕδεν ζήσομεν, ἐπὶ καὶ ἀσροφῆ τῷ ἀκούοντων.
- 15 Σπέδισσι σιωπῆτι δίκιμον πρὸς σῆσται τῷ Θεῷ, ἐργάτιον ὀνεπαύχων, ὀρθομενῶν τῷ λόγον τῷ ἀληθείας.

16 Ταῖς

3 Σὺ αὖτ' ἐπισημοῦσθε τοὺς ἀγαθούς καὶ φιλάδελφους ἕως ἐκείνων Ἰπποκρίτου ὁ γὰρ ἄδικος καὶ ὑποκριτής ἐστιν ὁμοιωθεὶς τὸν φιλῶν ὁμοιωθεὶς ἀδικῶν καὶ ἀκαταστάτους Ὁμοιωθεὶς ἁγίων καὶ καλοῦσιν αὐτοὺς ὡς θεοὺς

- 16 Τὰς ἃ βεβήλας κεινοφονίας ἀδείψασο
ἐπὶ πλεῖον γὰρ ὠρεθήσονται ἀσθενείας·
- 17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γὰρ ἔγραψα νομίμῳ
ἔξῃ ὧν ἐστὶν Ὑμῖν αἰεὶ ἐν Φιλητός·
- 18 Οἵτινες ἀεὶ τὴν ἀλήθειαν ἠσέχησθε, λί-
γηθῆτε τὴν ἀνάγκην ἢ δὴ γρηγορήσατε· ἐν ἀνα-
στροφῇ τὴν ἰσχυρίαν πίστεν.
- 19 Οἱ ἄρχοι τριῶν ἡμερῶν τῷ Θεῷ ἔση-
κεν, ἔχον τὴν σφραγίδα ταύτην· Ἐγὼ Κύ-
ριος τῆς ὀνείας αὐτῶν καὶ Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδελ-
φίας πᾶς ὀνομαζόμενον τὸ ὄνομα Χριστοῦ.
- 20 Ἐν μεγάλῃ ἡ οἰκία ὅσα ἐστὶ μόνον σκεύη
χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκι-
να· ἐὰν μὲν εἰς πικρῶν, ἀλλὰ ἡ εἰς ἀπικρῶν.
- 21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκηρύξη ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν
ἑσθίων σκευῶν εἰς πικρῶν, ἡγιασμένοι καὶ
ἀσχηθῆναι τὴν διασώτην, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθῶν
ἡτοιμασμένοι.
- 22 Τὰς ἃ νεωτερικῶς ἐπιθυμίας φεύγε· οἰμ-
κτε ἡ διακοσμιῶν, πίστιν, ἀγάπην, ἐπιμύση-
σιν τῶν ἐπισημασμένων τῷ Κυρίῳ ἐν καρδίᾳ
καρδίας.
- 23 Τὰς ἃ μωρὰς καὶ ἀπαυδῶντες ζητήσεις
παραλείψω, εἰδὼς ὅτι ἡγοῦσιν μάχας·
- 24 Δεῦλον ἡ Κυρίῳ ἢ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλὰ
ἡπιοεῖναι ὡς πᾶν, διδασκαλῶν, ἀπι-
ξίκαρον·
- 25 Ἐν πραότητι παροδῶντες τῆς ἀνιδουακ-
τηρίας·

ἡμέρας· μή ποτε ἐπ' αὐτοῖς ὁ Θεὸς μιᾶναισθε
 οὐκ ἐπίγνωσι ἀληθείας·

26 Καὶ αἰσούνουσιν σα τὸ ἔργον αὐτοῦ πε-
 ρὶ τοῦ ἔργου, ἰζουχρημέροι ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἐπίγνωσι
 τὴν ἀλήθειαν.

Κεφ. γ'. 3.

1 Τοῦτο ἡ γένεσις, ὅτι ἐν ἰσχύει ἡμί-
 ραις ἐσθλασθῆναι ἡσθλασθῆναι ἡσθλασθῆναι

2 Ἐσθλασθῆναι οὐκ ἐπίγνωσι φιλαργίαι, φιλαρ-
 γίαι, ἀλαζονίαι, ὑπερηφάνοι, βλασφημίαι,
 ὑπερηφάνοι ἀπεθῆναι, ἀχαρίσται, ἀπίστοι,

3 Ἀπειροί, ἀπειροί, ἀπειροί, ἀπειροί,
 ἀπειροί, ἀφιλάστοι,

4 Προδοίαι, ὑπερηφάνοι, ὑπερηφάνοι, φι-
 ληδονοί μακάριοι ἢ φιλοῦται·

5 Ἐχθροὶ μέρμεροι δόξασθαι, ἢ ἡ δόξα-
 μιν αὐτῆς ἡσθλασθῆναι. καὶ τῆς ἀπίστευται.

6 Ἐκ τῆς γὰρ ἡσθλασθῆναι οὐκ ἐπίγνωσι
 οὐκ ἐπίγνωσι, καὶ ἀσθλασθῆναι οὐκ ἐπίγνωσι
 οὐκ ἐπίγνωσι ἀμαρτίας, ἀσθλασθῆναι ἐπι-
 θυμίας ποικιλίας·

7 Πάντοτε μακάριοι, καὶ μηδὲ ποτε οὐκ ἐπί-
 γνωσι ἀληθείας ἐλθεῖν διωκόμενα.

8 Οὐκ ἐπίγνωσι ἡσθλασθῆναι ἀσθλασθῆναι
 οὐκ ἐπίγνωσι Μωϋσῆ, ἢ τῆς καὶ ἡσθλασθῆναι
 ἀληθείας, ἀσθλασθῆναι κατὰ τὴν ἀσθλασθῆναι
 ἀσθλασθῆναι ἢ τῆς ἀσθλασθῆναι.

9 Καὶ ἡ ἀσθλασθῆναι ἐπὶ τῆς ἀσθλασθῆναι
 ἀσθλασθῆναι

αἴοισιν αὐτῶν ἐκδηλοῦν ἕστη πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ
ἐκείνων ἐξήλυτο.

10 Σὺ δὲ παρεκλήθηκός με τῇ διδασκα-
λίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ σωθείᾳ, τῇ πίστι, τῇ
μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασι, εἰς με
ἐλήλυτο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίᾳ, ἐν Λύτροις·
εἰς διωγμὸν ὑπεκώσθησά, καὶ οὐ πάντως με
ἐρύσασα ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ἐπιστάως ζῆν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Ποιητοὶ δὲ ἀνθρώποι καὶ ζῷοι σωσθήσονται
ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ ἦλθες ἐν εἰς ἡμετέρας ἐπισημῶντος, εἰς
ὧν πᾶσι ἡμετέρας.

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους καὶ ἕως γράμμων
οἶδας, καὶ δυνάμει σε σοφίσαι εἰς πα-
ρίαν, ἀπὸ πίστεως τῆ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γὰρ ἡμετέρας, ἐν ὧν ἡμετέρας
πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεῖν, πρὸς ἐπα-
όρῳσι, πρὸς παιδείαν τῆ ἐν διηρησπονή.

17 Ἰνα ἡμετέρας ἡ ὁ ἔθ' ἑαυτῶν ἀνθρώπων, ὡς
πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηριστοῦ.

Κιφ. δ. 4.

1 Διὰ μαρτυρομένη ἐν ἡμῶν ἐν ὧν ἑαυτῶν
ἐν ἑαυτῶν ἡμετέρας Χριστῷ ἡμετέρας
κρίνι ζῶντας ἐν κρῆσι καὶ ἐπιφάνειαν αὐ-
τῶν καὶ βασιλείαν αὐτῶν.

2 Κύριος

- 2 Κήρυξοι τ' λόγῳ, ἐπίτηδι δυνάμεις, ἀ-
κρίτους ἰδρυξοι, ἐπιτήμῳσι, ὡς ἄρα ἔλαστο
σὸ πάση μακροθυμῳ καὶ διόσχη.
- 3 Ἐγὼ γὰρ κερῳσι οπι τ' ὕμασι οπι διόσπα-
λίαι σὺκ ἀνιξοι, ἀλλὰ κτ' ὡς ἐπιτήμῳσι ὡς
ἰδίαι ἰαυτοῖς ἐπισηρῳσι διόσπαλίαι,
κρηγῳμῳι τ' ἀκρίμῳ.
- 4 Καὶ λῳτὸ μῳ τ' ἀληθείαι τ' ἀκρίμῳ λῳ-
σρῳψυσι, ἐπι ἃ τὺς μῳθῳς σῳτρηπῳσι).
- 5 Σὺ ἃ τῳρι σὸ πῳσι, κρησπῳσῳσι, ἰρῳ
πῳῳσι δῳαγῳλιγῳ, τ' ἀκρησῳσι (σὺ πῳ-
ροφῳρησι).
- 6 Ἐγὼ γὰρ ἡδῳ σπῳιδῳμῳ, καὶ ὁ κρηρῳς τ' ἰρῳ
ἀναλύσῳσι ἰφῳσησι.
- 7 Τοῖ ἀγῳτα τ' κρηλῳι ἡγῳσῳμῳ, τ' ὀρῳμοι
πῳτῳλίμῳ, τ' πῳσι πῳτῳρησῳ.
- 8 Λοιπῳν, λῳτῳκῳται μῳι ὁ τ' δικρησῳσι
σῳφῳσῳ, ὡς λῳπῳδῳσῳ μῳι ὁ Κῳρῳος σὸ σῳῳ-
νη τῳ ἡμῳρα, ὁ δικρησῳ κρητῳς, ὡ μῳιοι ἃ
ἰμῳι, ἀλλὰ κτ' πῳσι τοῖς ἡγῳπῳσῳσι τ' ἰπῳ-
φῳσῳσῳ αὐτῳ.
- 9 Σπῳδῳσῳ ἰλῳτῳ σῳς μῳ πῳχῳς
- 10 Δημῳς γῳρ μῳ ἰγρητῳλίπῳ, ἀγῳπῳσῳσι
τ' ἰμῳ αῳῳτα, Ἐ ἰπῳρῳδῳ ἡς Θῳισῳλοῳικῳ
Κρησῳης ἡς Γῳλακῳσῳ, Τῳτῳ ἡς Δῳλο-
μῳλίμῳ.
- 11 Λυκῳς ἰσι μῳι μῳ ἰμῳ. Μῳρῳσι ἀνα-
λαδῳν, ἀγῳ μῳ σῳανῳ. ἰσι γῳρ μῳι δῳχρησῳς
ἡς ἀκρησῳσῳ. 12 Τῳ-

- 12 Τυχάρῳ ἢ ἀπίστηλα εἰς Ἐφισσῶν.
- 13 Τὸν Φιλόνικῶν ὃν ἀπέλιπον εἰς Τρωάδι
 εὐχρῶ Κάρπῶν, ἐρχόμενον φέρε, ἔτι βι-
 βλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.
- 14 Ἀλέξανδρον ὁ χαλεπὸς πολλά μοι κτηνῶν
 εἰσδείξατο, ἀποδώσει αὐτῶν ὁ Κύριος καὶ τὰ
 ἔργα αὐτῶν.
- 15 Οὐκ ἐσὺ φυλάσσεις· λίαν γὰρ ἀνέστηκε τῆς
 ἡμετέροις λόγοις.
- 16 Ἐν τῇ προφῆτι μὲν ἀπολογία ὑδὲίς μοι
 συμπαραχρῆσθε, ἀλλὰ πάντες με ἐκκατέλι-
 πον· (μὴ αὐτοῖς λογιώσειη)
- 17 Ὁ ἢ Κύριός μοι παρέστη, καὶ εἰσδιδά-
 μωσέ με, ἵνα δὲ ἐμὲ τὸ κήρυγμα πληροδο-
 ρηθῆ, ἔτι ἀκέραια πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρριώσω
 ἐκ τῶν αἰῶντων· λέοντι.
- 18 Καὶ ῥύσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ πάντων
 ἔργων ποιηρῶν, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῶν
 τὸ ἐκκερῆσιον ἢ ἡ δόξα εἰς τὴν αἰῶνα τῶν
 αἰῶνων. Ἀμήν.
- 19 Ἀσασσι Πρίσκααν καὶ Ἀκύλαιαν, καὶ τὴν
 Ὀνησιφόρον οἶκον.
- 20 Ἐρχεσθε ἐμῶν εἰς Κορίνθον. Τρίφικον
 ἢ ἀπέλιπον εἰς Μιλήτην ἀδελφῶν.
- 21 Σπύδασον εὐχρῶ χημῶν ἐλθεῖν. Ἀ-
 σάξεται σε Εὐδοκῶν, καὶ Πύδης, καὶ
 Λῆν, καὶ Κλαυδῖα, καὶ οἱ ἀδελφοὶ
 πάντες.

22 Ο Κύριος Ἰησοῦς Χριστός μετ' ἑσέως
 καὶ σου. ἔχεις μετ' ἡμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον ἀδελφόν τὸν εἰσεὶσετο ἐκκλη-
 σίας ὡς ἐπὶ ἐπίσκοπον χριστιανῶν, ἰχά-
 ρη ἀπὸ Ρώμης, ἵνα ἐκ δόξης παύσει
 Παῦλον τὸν Καίσαρα Νίρον.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
 ἡ εὐχὴ Τίτῳ ἐπιφιλῆ.

Κιθ. α'. 1.

1 **Π**ΑΥΛΟΣ ἀπὸ Θεοῦ, ἀποστό-
 λος Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ πιστοῦ ἐπι-
 κλητῶν Θεοῦ, καὶ ἐπιγνώσει ἀληθείας
 τὴν κατ' ἐπίστασιν.

2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, καὶ ἐπιγνώσει
 ὁ ἀψάδης Θεός, ὡς χριστιανῶν αἰωνίων,

3 Ἐφαίρωσι ἡ καίρις ἰδίαις τὸ λόγιον αὐ-
 τῷ, ἐκ κηρυγμάτων ὁ ἐπιστάδων ἐγὼ κατ' ἐπι-
 στασιν τὸ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ καὶ καίριον πιστῶν χρι-
 στιανῶν, ἰλιθῶ, ἐπιγνώσει ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, ἔκ
 Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τύτῳ χριστιανῶν κατ' ἐπίστασιν σε ἐκ Κρήτης,
 ἵνα τὴν λαμπρῶν ἐπιδοχῶν, ἔκ κηρυγ-
 σης καὶ πόλις πιστοῦ πῆρες, ὡς ἐγὼ σε δι-
 σταξάμεν.

- 6 Εἴ τις ἐστὶν ἀνέκκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κτηνηρομίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτος.
- 7 Δεῖ γὰρ τὸ ἐπίσκοπον ἀνέκκλητον εἶναι, ὡς Θεὸς οἰκονόμος, μὴ αὐθάδης, μὴ ὀργίλος, μὴ πάροινος, μὴ πωλήκτις, μὴ αἰχροκέρης.
- 8 Ἀλλὰ φιλόξενος, φιλάγαθος, σωφρονεὺς, δίκαιος, ὅσιος, ἐγκρατὴς.
- 9 Ἀντεχόμενος τοῦ διδασκαλῶν πιστῶ λέγει, ἵνα δυνατὸς ἦ καὶ κατακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆ ὑπακοῆς, ἐπὶ τὴν ἀνυπακοήν.
- 10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, μάταιοι λόγοι ἐφρηναπάται, μάταιοι οἱ ἐν ἐπιτομῆς.
- 11 Οὗς δεῖ ἐπισυμίζειν· οἷπως ὅλας αἰεὶ ἀνατρέψουσιν, διδασκαλοὺς αὐτῶν μὴ δεῖ, αἰσχρῶ κέρδους χεῖρον.
- 12 Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἰδοὺ αὐτῶν σωφροσύνης· Κρηῖτες αἰεὶ ψευδοί, καὶ ἄθεοι, γαστέρες ἀργαί.
- 13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· διὸ ἐν αὐτῶν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποθνήσκουσιν ἐν τῇ πίστει.
- 14 Μὴ ὁμοσχημοὺς ἰσχυροῦς μεθυσίαι, ἐν ἐπιτομῆς ἀνθρώπων ἀποστροφῶν καὶ ἀλήθειαν.
- 15 Πάντα μὲν κρατῶν τοῖς κραταιοῖς· τοῖς ἡμιμασμοῖς καὶ ἀπίστοις ἐπὶ κρατῶν, ἀλλὰ

ἀλλὰ μιμίασται αὐτῷ καὶ ὁ υἱὸς ἢ ἡ σκω-
 ειδήσις.

16 Θιὸν ὁμολογεῖσθαι ἰδίᾳ, τοῖς δὲ ἔργοις
 ἀριθύνεται, βδελυκταῖς οἷσις καὶ ἀπειθείς, καὶ
 ὡς περὶ ἔργου ἀγαθοῦ ἀδίκιστοι.

Κιφ. β. 2.

1 ΣΥ' ἡ λάλη ἀπέριπτε τῆ ὑγκαιύση διδω-
 σκαλία.

2 Πρεσβυτέρους κεφαλίδας εἶναι, σμιύς, σά-
 φροιας, ὑγκαιύσιος τῆ πιστῆ, τῆ ἀγαπῆ, τῆ
 ὑπομνηῆ.

3 Πρεσβυτέρους ἀσπύτως εὖ καὶ εὐκρίτως
 ἱεροπρεπῆς, μὴ ἀφροσύνας, μὴ οἰφ πομπῆ
 διδωλαμῆς, κελοσιόσκαλιος,

4 Ἐτα σφροτιζοσι τοῖς τας, φιλαίνδρους
 εἶναι, φιλοτέκνους,

5 Σάφροιας, ἀγίας, οἰκνους, ἀγαθῆς,
 ὑποτασομῆς τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι, ἵνα μὴ
 ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημηται.

6 Τὸς νεώτερος ἀσπύτως ἐκφρασίη σφ-
 φροτιῆ,

7 Πιστὸν πάντοτε σταυτὸν παιχόμενον τῷ
 πονηρῶν ἔργων, εὖ τῆ διδωσκαλία ἀδία-
 φθορία, σμιύτητα.

8 Λόγος ὑγιῆς, ἀκα ἀγνωστοῖς, ἵνα ὁ λόγος εὖ
 πίας εὖ καπῆ, μηδὲ ἔχου ἀπὲ ὁμοῖοι λόγος
 φαῦλον.

9 Δύλους ἰδίους δεσπότης ὑποτασσόμενος.
 εὖ

- ἐν πᾶσιν διαρίεσθαι εἶναι, μὴ ἀνελίξουσιν·
- 10 Μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίσιν πᾶσαι
ἐνδεδυμένους ἀγαθῶ· ἵνα ἔ διδασκαλίας
Ἐ σωτήρ ἡμῶν Θεῷ κρομμῶσιν ἐν πᾶσι.
- 11 Ἐπιφάνη γὰρ ἡ χάρις Ἐ Θεῷ ἡ σωτήρ Ἐ
πᾶσιν ἀνθρώποις·
- 12 Παιδύσασα ἡμᾶς, ἵνα ἀνησάμενοι τῶν
ἀσέβειαν καὶ τὰς κρομμῆς ἐπιθυμίας, σωφρο-
νως ἐ δικαίως καὶ ἀσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ
νῦν αἰῶνι·
- 13 Προσδεχόμενοι ἔ μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ
ἐπιφάνειαν τῆς δόξης Ἐ μεγάλης Θεῷ ἐ σω-
τήρ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
- 14 Ὅς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λο-
τρύσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ
καθαρίσῃ ἑαυτὰ λαὸν ἑαυτοῦ, ζηλωτῶν
καλῶν ἔργων.
- 15 Ταῦτα λέλειψα καὶ ἠδυσχεροῦσα, καὶ ἔλιγ-
χε μὲν πάσης ἐπιθυμίας. μηδεὶς ἔστω
φρονησάτω.

Κεφ. γ'. 3.

- 1 Ὑπομίμησθε αὐτὸς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίας
ὑποτασσάμενοι, καθάπερ ἐστίν, ὡς πᾶσι ἐξ-
ουσίαν ἀγαθὸν ἐποιήσαντες εἶναι·
- 2 Μηδένα βλασφημεῖν, ἀμαρτάνους εἶναι,
ἐπιθεῖς, πᾶσαι ἐνδεδυμένους πειρασ-
τῶν πᾶσι ἀνθρώπων.
- 3 Ἡμεῖς γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπίστοι,

πλάσθη-

πλοκοῦνται, δουλῶσι ἐπιθυμίας καὶ εἰσο-
δαῖς ποικίλαις, σὺ κακία ἐφ' ἧς ἄφρο-
ντες, εὐγεντοὶ, μισοῦντες ἀλλήλους·

4 Ὅτι ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλασθητότης
ἐπιφάνη εἶ σωτηρίας ἡμῶν Θεοῦ.

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν σωματικῶν ἂν ἐπιεί-
σασθῃ ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ εὐήλια ἰσχύουσι
ἡμᾶς, ἀλλὰ λατρεύου παλιγγενεσίας, καὶ ἀκα-
κῆρας πάλιν ἀκαχῶν·

6 Οὐ ἐξίχθη ἰφ' ἡμᾶς πλυσίαις, ἀλλ' ἰη-
σοῦ Χριστοῦ εἶ σωτηρίας ἡμῶν·

7 Ἴνα διασωθῆτε τῇ εὐαγγελίῳ χάριτι,
κληρονομήσῃ ζωῆς κατ' ἐλπίδα ζωῆς
αἰωνίου.

8 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ ἀπὸ τέτυκτο βύλομα-
σι ἀφροσύνας, ἡ φροσύνη καλῶν
ἔργων ἀπεισκαλῶσι πιστοὺς καὶ Θεοῦ·
ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ἀφιλήγητος τῆς ἀν-
θρώπων.

9 Μωροὶς ἡ ζητήσις, ἡ φιλοσοφία, καὶ
ἔρις, καὶ μαχῆς τομῆς ἀπεισκαλῶσι ἡσυχίαν
ἀντιφίλης, ἡ ματαιοί.

10 Αἰριδικὸν ἀνθρώπων καὶ μίαν καὶ δούτε-
ρον ἰσχυρίαν παραίτη·

11 Εἰδὼς ὅτι, ἐξίραπία ὁ τιμῶν, καὶ ἀ-
μαρτία, ἂν αὐτοκατακλείψῃ.

12 Ὅπως πίμπρω Ἀρτιμαῖος ὡς σὶ ἡ Τυ-
χαῖον, ἀπόδοσιν ἔλθει ὡς μετὰ Νικό-
πολι·

πολι· ἐκεῖ γὰρ κίερα καὶ ὄσπριον
 13 σου.

Ζηῶν τὴ νομικὴν καὶ Ἀπολλὸν ἀστυδαιῶν
 14 ὁπότεμονοι, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη.

Μαυθαίετωσαν ἡ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶ
 ἔργων ἐπιτάσσονται εἰς τὰ ἀναρχίας χρείας,
 15 ἵνα μὴ ὦσιν ἀκαρποὶ.

Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμῶ πάντες. Ἄ-
 σπασαὶ τὸς φιλήμους ἡμῶς ἐν πίστι. ἡ χάρις
 16 μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμὴν.

Πρὸς Τίτον τὴ Κρητῶν ἐκκλησίας ὡς
 ἐπίσκοπον χροθνηθῆνα, ἐγράφη ἀπὸ
 Νικοπόλεως τὴ Μακεδονίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ
 ἡ εὐρὸς Φιλήμονα ἐπιστολή.

1 **Π**ΑΥΛΟΣ δούλος Χριστοῦ
 Ἰησοῦ, ἐ Τίμωθεο ὁ ἀδελφεός,
 Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ ἐ σω-
 2 εργῶ ἡμῶν,

2 Καὶ Ἀφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ
 τῷ συσρακῶτῃ ἡμῶν, ἐ τῇ κατ' οὐρανὸν
 ἐκκλησίᾳ·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
 ἡμῶν ἐ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εἰ-

- 4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πατρὶ μίσησ
 (εὐ ποιημῶν) ἐπι τῷ ἀγαθῷ μου.
- 5 Ἀκούσιν (εὐ) τῆ ἀγάπης, καὶ τῆ πίστεως
 ἔχης εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν ἕως πάσης
 τῆς ἀγίας.
- 6 Ὅπως ἡ κριματία τῆ πίστεως (εὐ) εὐεργε-
 τήσεται εὐ ἐπιγαθήσεται πᾶσιν ἀγαθῶν (εὐ) εὐ
 ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.
- 7 Χαρεὶ γὰρ ἰσχυρῶ πεπλῶν καὶ ἡσυχίας
 ἐπι τῇ ἀγάπῃ (εὐ) ὅπου τῆ ἀσπλάχια τῆ ἀγίας
 ἀειπικυται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἀείλαφι.
- 8 Διὸ πολλῶν εὐ Χριστῷ παρηγοσία ἔχον
 ἐπι τῷ εἶσι τὸ αἰῶνος.
- 9 Διὰ τὴν ἀγάπην ἡμετέροι τῶν ἀσπλάχια,
 τοῦτο εἶναι Πάυλῳ ἀρετῶντας, ἰωὶ ἡ
 καὶ δέσμι (εὐ) Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 10 Παρηγολῶσι εἰς εἰμῶ πίκυσι, οἱ ἰσχυ-
 ῖοσα εὐ τοῖς δεσμοῖς μου, Οἰάπμοι.
- 11 Τὸν ποτί σοι ἀρετῶν, ἰωὶ δὲ σοι καὶ ἰμοι
 ἀρετῶν, οἱ ἀειπικυται.
- 12 Σὺ ἡ αὐτὸν, τυπία, τὰ ἰμοι ἀσπλάχια,
 ἀσπλάχια.
- 13 Οἱ ἰσχυροὶ ἐν τῷ εἰμαυθὶ κατήχτι,
 ἵνα ἰσχυρῶ ἀρετῶν μοι εὐ τοῖς δεσμοῖς
 εὐ ἀειπικυται.
- 14 Χαρεὶ δὲ τῆ σῆς γνώμης εὐδὲν ἡλίπισσα
 ποιῶσα, ἵνα μὴ ὡς καὶ ἀειπικυται τὸ ἀγαθόν
 (εὐ) ἡ, ἀλλὰ καὶ ἰκῦσοι.

15 Τάχα

15 Τέχα γ' ἀφ' ἑτέρου ἐχωρίσθη ἀπὸς ἡμῶν
ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·

16 Οὐκέτι ὡς δῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δῦλον, ἀδελ-
φὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοί, πόσω ἢ μάλ-
λον σοὶ καὶ ἐν σαρκί ἐν Κυρίῳ;

17 Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχῃς κληρονόμον, ἀπολαβὴ αὐ-
τὸν ὡς ἐμέ.

18 Εἰ δὲ πῆδίκησέ σε, ἢ ὀφείλῃ, τέτο ἐμοὶ
ἐκλογία.

19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χερί, ἐν ᾧ
ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοὶ ὅτι καὶ σταυρῶμαι
ἀποσοφείλῃς.

20 Ναί, ἀδελφε, ἐγὼ σε θανάμην ἐν Κυρίῳ
ἀνάπαυσόν με τὰ ἀσπλάγχνα ἐν Κυρίῳ.

21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ (καὶ ἔγραψά σοι,
εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσῃς).

22 Ἄμμε ἢ ἐπιμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω
γ' ὅτι ἀφ' ἑτέρου ἀποσοφῶν ὑμῶν χαρισθήσεται
μοι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζονται σε, Ἐπαφροῆς, (ὁ σωμα-
κμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ) Μάρκος,

24 Ἀρίσταρχος, Δημῆς, Λαρκῆς, οἱ σωμα-
κεργαί μου.

25 Ἡ χάρις ἔστω ἐν Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ μετὰ
ἑκαστὸν ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Γόμφης
ἀφ' Οἰησίμου οἰκίτου.

Η ΠΡΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ἐπιστολή.

Κιθ. α'. ι.

- 1 **Π**ΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυ-
τρόπως πάλιν ὁ Θεὸς λαλοῦ-
σας τοῖς πεπτωσιν ἐν τοῖς ἀρε-
ταῖς, ἐπ' ἑαυτῶν τ' ἡμῶν
τύπτει ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν ἡμῶν.
- 2 Οἱ ἔθηκε κληρονομίαν πεπτωσιν, οἱ δ' ἔργα
τῆς αἰωνίας ἐπιτελεῖ.
- 3 Ὅς ἂν ἀπαύμαστος τ' ἰδῆται, καὶ χαρα-
κτήρ τ' ὑποπέλας αὐτῷ, φησὶν τε τῆ πεπ-
τωσιν ἐκείνῃ τ' ἰδῆται αὐτῷ, οἱ ἑαυ-
τῷ καὶ κληρονομίαν ποιησάμενοι τ' ἁμαρτιῶν
ἡμῶν, ἐκάλουν ἐν ἐξῆς τ' μεγαλοσυίας
ἐν ὑψηλοῖς.
- 4 Τοῦτο κρείττων γούρμῳ τ' ἀγί-
λων, ἐν ἀφ' ὧν περὶ αὐτὸς κλη-
ρονοῦμεν οἴομα.
- 5 Τίτι γὰρ ἠλίποτε τ' ἀγίλων Ἰὼς με εἰ
σύ, ἐγὼ σήμερον γένηται σὶ; Καὶ πάλιν
Ἐγὼ ἴσθμι αὐτῷ ἐν πατέρω, καὶ αὐτὸς
ἴσθμι ἐν ἐμοί;
- 6 Ὅταν δ' πάλιν ἴσθμι γὰρ τ' ἀφ' ὧν περὶ
ἐν τ' οἴκω μὲν, λίγα. Καὶ ἀποκινησά-
τωσαν αὐτῷ πάντες ἀγγελοὶ Θεοῦ.

Ηη

7 Καὶ

- 7 Καὶ ὡς ἂν τὸς ἀγγέλους λέγῃ. Ὁ ποιῶν
τὸς ἀγγέλους αὐτῷ πνύματα, καὶ τὸς λέττε-
γὺς αὐτῷ πυρὸς φλόγα·
- 8 Πρὸς ἃ τὸ ὕψος· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς
τὸ αἰῶνα τῶν αἰῶνων· ῥάβδος ἀθύρησις ἢ
ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
- 9 Ἡ γὰρ πησας διακοσμήσει, ἐ ἐμίσησας
ἀνομίαν. Διὰ τῆς τοῦ ἔχριστός σε ὁ Θεός, ὁ Θεός
σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ὡς τὸς μέτε-
χες σου.
- 10 Καὶ· Σὺ κρατῶν δόξας, Κύριε, τὸ γλαῦ ἔτε-
μελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χερῶν σου εἰσὶν οἱ
ἔρανοί·
- 11 Αὐτοὶ ἀπολύονται, σὺ ἃ διὰ μὲνός· καὶ παί-
τις ὡς ἰμάτιον παλαιωθήσονται·
- 12 Καὶ ὡς εἰς πειλοῦλαιον ἐλίξῃς αὐτὰς, καὶ
ἀλλαγήσονται· σὺ ἃ ὁ αὐτὸς εἶ, ἐ τὰ ἔτη σου
ὅσα ἐκλείψουσι.
- 13 Πρὸς τίνα ἃ τῶν ἀγγέλων εἰρηκέποτε· Καὶ
θεὰ ἐκ δεξιῶν μου, ἕως αὐτῶν τὸς ἐχθρῶν σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;
- 14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λέττεργα καὶ πνύματα,
εἰς ἀσκησίαν ἀποσεκλόμην διὰ τὸς μίλ-
λοῦσας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

Κεφ. β'. 2.

- 1 Διὰ τῶν δεινῶν πειλοῦσας ἡμῶν σωστέχην
τοῖς ἀκαθάρτοις, μή ποτε ὡς ἄρρυτον ἄμην.
- 2 Εἰ γὰρ ὁ δεῖ ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος ἐγγόσθαι
βίβασθαι.

βίωσιν, καὶ πᾶσα ἐξουσία ἐπερ-
 αγή ἰλασθῆναι ἡμῶν μετὰ πίστεως·

3 Πῶς ἡμῖς ἐσθάξομεθα τοιοῦτος
 ἀμειψόμενος στήθους; ἢ περὶ τοῦ λαοῦ τοῦ
 λαλῆσαν λέγει ὁ Κύριος, ὅτι ἔκουσθη-
 ται ἡς ἡμᾶς ἰβιόσθη·

4 Σωπιμαρῖνυθι. ὁ Θεὸς σημήσεις τε
 καὶ τίραρι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, ἐ-
 πόδωκα ὁ ἀγὼ μισσησῖς, καὶ τῶ αὐ-
 τῷ ἡλίθιοι.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ἐπίταξι ἢ εἰσπράξω
 τῶν μισσησῶν, ἀλλ' ἡς λαλοῦμαι.

6 Διωμαρῖνυρα ὁ θεὸς πρὸς τίς, λέγει· Τί ἐστι
 ἀνθρώπων, ὅτι μιμήσθη αὐτῷ· ἢ ἄλλος ἀν-
 θρώπων, ὅτι ἐπισκίπη αὐτῷ;

7 Ἠλατίωσας αὐτῶν βραχὺ ἢ παρ' ἀγγέ-
 λους· δόξα καὶ πικρὴ ἰσθασωσῶν αὐτῶν, ἐν ἡ-
 ἰσθασῶν αὐτῶν ἐπὶ τῆ ἰσθασῶν ἡσθασῶν.

8 Πάσις ἐπίταξας ἐπὶ τῶν ἡσθασῶν αὐ-
 τῶν. Ἐν γὰρ τῶ ἐπίταξίᾳ αὐτῶν τὰ πάσις,
 ἐδὲν ἀφῆκεν αὐτῶν αἰσπότης ὅτι· οὐκ ἔστι
 ἡσθασῶν αὐτῶν τὰ πάσις ἐπὶ τῶν ἡσθασῶν.

9 Τὸν ἢ βραχὺ ἢ παρ' ἀγγέλους ἡλατίω-
 σῶν βλίπωμα ἰησῶν. λέγει τὸ πάσις ὁ
 θασῶν, δόξα καὶ πικρὴ ἰσθασωσῶν·
 ὅπως χείρην Θεοῦ ἐπὶ πάντας γέσθηται
 θασῶν·

10 Ἐπὶ γὰρ αὐτῶν δι' οἱ τὰ πάσις καὶ δι' ἡ
 Hh 2 πᾶ

τὰ πάντα, πολλὰς ἕως εἰς δόξαν ἀγαγόντες,
τὸ δόχηθ' ἢ τὴ σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθη-
μάτων τελευτήσασθαι.

11 Ὅ,τε γὰρ ἀγάζον ἐοἰ ἀγαζόμενοι, ἐξ
εἰὸς πάντες· δι' ἡμῶν αἰτίαν ὅσα ἐπαχθῶσι
ἀδελφὸς αὐτὸς καλεῖται,

12 Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομα (καὶ τοῖς ἀ-
δελφοῖς με, ἐν μίση ἐκκλησίας ἡμιθ-
σωσι.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἴσομαι πεπειθὸς ἐπ'
αὐτῶν. Καὶ πάλιν ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παθῶν
ἀμοι ἰδὼκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παθῶν κενθιόνηκε σαφ-
κὸς ἐ ἀίματι, καὶ αὐτὸς ὡς ἀπαχθῶσι
μεπίχετ' αὐτῶν, ἵνα διὰ τῆ θυσίας τα-
ταργῆται τὸ κράτος ἔχουσα τὴ θυσίας
ταπίσι τὸ ἀφ' ὅλου.

15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τέτυκτος ὅσοι φῶσθαι θυσίας
τα διὰ παθῶν τῆ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.

16 Οὐ γὰρ δήπε ἀγγέλοι ἐπιλαμβάνει, ἀλ-
λά ἀπέρματι Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνει.

17 Ὅθεν ἄφ' ἑλὲ καὶ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς
ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλιήμωι γύηται ἐ πιστὸς
δύχαιρως τὰ ὡς τὸ Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσασθαι
ταῖς ἀμαρτίας τῆ λαῶν.

18 Εἰ ἂν γὰρ πίποιθην αὐτὸς πύραυλός, δι-
ναται τοῖς πύραυλοῖς βοηθῆσαι.

Κιθ. γ. 3.

1 Ο Θι, ἀδελφοὶ ἀγαθοὶ, κλησθεὶς ἰτερο-
νισμιτοχί, κη. ποροσά. τ' ἀπορῖλο
καὶ ἀρχιμα τ' ὀμολογίας ἡμῶν Χριστο
Ἰησοῦ.

2 Πιστὴν οὖν εἶθε τῷ ποιήσαντι αὐτοῦτος Ἐ Μω-
σῆς εὐ ὅλων τῶν οἰκῶν αὐτῷ.

3 Πληροὶ θ' ἡ δόξης ἔτ' ὁ Θεὸς Μωσῆ
ἕξινται, καθ' ὅσον πληροῖα πικῶν ἡρῶν εἰ-
κῆ ὁ κη. ἀσκούσας αὐτοῦ.

4 Πᾶς γὰρ οἶκος κη. ἀσκούσας (ἡ) ἀπὸ πη. θ.
ὁ ἢ τὰ πᾶσι κη. ἀσκούσας, (ἡ) ἰε.

5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς εὐ ὅλων τῶν οἰκῶν
αὐτῷ, ὡς ἡμεῖς πη, ἡς μαρτυροῦν τ' ἀληθ-
ησοῦνται.

6 Χριστὸς ἢ, ὡς ἡμεῖς ἐπι τ' οἶκον αὐτῷ ἢ
οἶκος ἰσουλῶν ἡμῶν, ἰαίοντ' τ' παρρησιασῶν
τὸ καύχημα τ' ἰλπίσθ' ἡμῶν πῶς βι-
βαίαν κη. ἀσκούσας.

7 Διὸ, κη. ἀσκούσας τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον. Σή-
μερον, ἰαίοντ' Φωῆς αὐτῷ ἀκυσῶν.

8 Μὴ παληρωῆναι τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς εὐ
τὰ ὁ κη. ἀσκούσας, κη. τ' ἡμῶν τ' πη-
ροσμῶν εὐ τῇ ἰσουλῶν.

9 Οὐδέποτε ἀπὸ με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἰε-
κίμωσαν με, ἔτι δὲ τὰ ἔργα μου παρρη-
σιάζονται.

10 Διὸ ἀποσώχθητε τῇ ἡμεῶν ἐκείνη, καὶ
Hh 3 . οἶπον.

εἶποι· Ἀὐτὸν πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ
 οὐκ ἔγνωσαν τοὺς ὁδοὺς μου.

11 Ὡς ἄμβροτα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσιλεύ-
 ονται εἰς τὴν καρδίαν μου.

12 Βλέπτε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἡ
 ὑμῶν καρδία ποιηθεὶς ἀπιστίας, ἐν τῷ λῶ-
 σίῳ ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος·

13 Ἀλλὰ ὡς καλεῖται ἑαυτὸς κατ' ἐπι-
 στήνῃ ἡμέρῳ, ἀρχῆς δὲ τὸ σήμερον καλεῖται
 ἵνα μὴ σκληρωθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπὸ τῆς
 ἁμαρτίας·

14 Μέτοχοι γὰρ γενήσασθε τῆς Κλετοῦ, ἵνα πε-
 ρὴ δόχῳ τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βα-
 βύαια καὶ ἁμαρτίας·

15 Ἐν τῷ λόγῳ· Σήμερον ἴαν τὸ φῶς αὐ-
 τῶ ἀκύβητε, μὴ σκληρωθῆτε ἐν καρδίᾳ
 ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ ὄργισμῳ.

16 Τινὲς γὰρ ἀκύβητες περιπέτρωνται ἀλλ'
 ἔ πάντες οἱ ἐξεληθέντες ἐξ Αἰγύπτου εἰς
 Μωσίου.

17 Τίσι δὲ ὡς σὺ χθιστὸν ποσάροισι ἔτα;
 Οὐχὲ τοῖς ἁμαρτήσιν ἑαυτῶν τὰ κῶλα ἵπταν
 ἐν τῇ ἐρήμῳ;

18 Τίσι δὲ ἄμβροτα μὴ εἰσιλεύσεισθε εἰς τὴν
 καρδίαν αὐτῶν, ἢ μὴ τοῖς ἀπληθείαι;

19 Καὶ βλέπετε ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰ-
 ελθεῖν εἰς ἀπίστην.

Κεφ. δ'. 4.

- 1 ΦΟβηθῶμεν οὐ μὴ ποιεῖ κατὰ λόγον ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κηδεύουσαν αὐτῆ, δοκῆ τις ἐξ ὑμῶν ὑστρηκέναι.
- 2 Καὶ γὰρ ἐβρω διηγγελισμένοι, κατὰ πρὸς κακῆνοι· ἀλλ' ὅσα ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκηγῆς ἐκείνης, μὴ συγκεκραθῶμεν τῇ πίστῃ τοῖς ἀκέστοις.
- 3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κηδεύουσαν οἱ πιστεύσαντες, κατὰ τὸν ὅρον. Ὡς ἄμωρα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κηδεύουσαν με· καὶ οἱ τῶν ἔργων ἀπὸ κατὰβολῆς καὶ ὁμοθυμαδόν.
- 4 Εἶρηκε γὰρ πᾶσι τὸ ἐδόξασμα ὑμῶν. Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐδόξασμα ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτῆ.
- 5 Καὶ ἐν τῷ παλίῳ· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κηδεύουσαν με.
- 6 Ἐπεὶ οὐκ ἀπολείπεται ἵνα εἰσελθεῖν εἰς αὐτῶν, καὶ οἱ ὡσπερ διαγγελισθέντες ὅσα εἰσηλθόν δι' ἀπίθειαν.
- 7 Πάλιν ἵνα ὀρίξῃ ἡμέραν, σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μὴ τοσῶτον χρόνον· (κατὰ τὸν ἔρητον) Σήμερον ἐάν τ' φωνῆς αὐτῆ ἀκούσῃτε, μὴ σκληρωθῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν.
- 8 Εἰ γὰρ αὐτῆς ἰησῆς κατέπαυσεν, ὅσα αὐτῆ ἀλλῆς ἐλάλη μὴ ταῦτα ἡμέρας.
- 9 Κατὰ ἀπολείπεται σκεδασμοῦ τῶν λαῶν τῷ Θεῷ.

11 Ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 12 Ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 13 Ἀλλ' ὡς ἀπολείπεται ἡμεῖς
 14 Ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 15 Ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 16 Ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 17 Ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 18 Ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 19 Ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς

10 Ο γὰρ ἐπέλην εἰς τὴν κατὰ πᾶσαν αὐτῆ,
 καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῆς ἔργου αὐτῆ
 ὡσπερ ἀπὸ τῆς ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπευδίσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνου
 τὴν κατὰ πᾶσαν· ἵνα μὴ ἐν τῇ αὐτῇ πε-
 ριπέσωμεν ἐν πίστει τῆς ἀπίθειας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐς ἐνεργήσας καὶ το-
 μώτερον ἰσχυρῶς πᾶσαν μάχαιραν δίστομον,
 καὶ δίκην ἔχον ἅξι μισοῦμεν ψυχῆς καὶ
 πινάκους, ἀρμών τε ἑμμελῶν, καὶ κρη-
 κῆς ἐνθυμήσεων ἐς ἐνοειῶν καρδίας.

13 Καὶ ὅτι ἐστὶ κλίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐ-
 τῆ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχελισμέ-
 να τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆ ὡς ὅτι ἡμῖν ὁ
 λόγος.

14 Ἐχούτες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διελλυ-
 θότα τῶν ἑρανοῦ, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κατὰ
 τῶν ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ διωκόμενον
 συμπαῆσται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, κατὰ
 ἑαυτὸν ἢ κατὰ πάντα κατὰ ὁμοιότητά, κα-
 εἰς ἀμαρτίας.

16 Προσερχώμεθα ἔν μὴ παρρησίας τῆς ἰσχυ-
 ροῦ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάρι-
 σιν εἰς ἀμαρτίας βοήθειαν.

Κεφ. ε'. 5.

1 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβάνει
 μισθόν, ὡς ἀνθρώπων κατὰ τὴν ἰσχυρῶς
 ὡς

σὺς τὸ Θιῶ, ἡ ἀστυγία ἐμὴ περὶ τῆς θυσίας ὑπερμαρῶν.

2 Μιτριπατρὶς ὀνομάζουσι τοὺς ἀγορεύοντες ἐπὶ λαοποιήσεσσι· ἔπειτα καὶ αὐτοὶ ἐπέκειντο αἰσίων.

3 Καὶ ἀφ' αὐτῶν ἰδοὺ τὴν κριτικὴν ἐπὶ τῷ λαῷ, ὑπερὶ τῆς ἐπιπέρας ἀστυγίας ὑπερμαρῶν.

4 Καὶ ἔχουσα τὴν λαοποιήσιν τὴν πικρὴν, ἀλλὰ ὁ καλυμμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ εὐχὴ ἐστὶν ὁ Λαῶν.

5 Οὐτὼ καὶ ὁ Χριστὸς ἔχουσα τὴν ἰδοὺσιν ἡγεγῆται ἀστυγίας, ἀλλ' ὁ λαοποιήσας σὺς αὐτῶν· ἴσως μὲν οὖν, ἰσχυροὶ γὰρ ἡγορησάντων.

6 Κατὰ τὴν ἐπιπέραν ἀφ' ἑαυτῶν ἡμεῖς τὴν αἰώνια καὶ τὴν περὶ Μιλχισιδεκ.

7 Ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκεῖς αὐτῶν, διήσθησθε περὶ τῆς ἐπιπέρας σὺς τὸ ὀνομάζοντες σὺς αὐτῶν ἐκ τῆς ἀστυγίας, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρῆς ἐθαύρασαν ἀστυγίας, καὶ ἡσυχασθῆναι ἀπὸ τῆς ἀλαοποιήσεως,

8 Καὶ περὶ αὐτῶν, ἡμεῖς ἀφ' αὐτῶν ἡμεῖς τὴν ἐπιπέραν ὑπερμαρῶν.

9 Καὶ περὶ τῆς ἰσχυρῆς τοῖς ὑπερμαρῶν αὐτῶν πᾶσι αἰπέρας σωτηρίας αἰώνιας.

10 Προσαγορεύθησθε ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀστυγίας καὶ τὴν περὶ Μιλχισιδεκ.

11 Περὶ τῆς πολλῆς ἡμῶν ὁ λόγος καὶ ἡ ἀστυγία.
 Ηh 5 μινδ-

μὴ δὲ λέγειν· ἐπεὶ τωῦτοὶ γινώσκουσι τῆς ἀρχαῖς.

12 Καὶ γὰρ ὁφείλοσιν εἶναι διδασκαλοὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου, πάλιν χρεία ἔχει τῆς διδασκαλίας ὑμῶν πρὸς τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου τῆς Θεοῦ· καὶ γινώσκουσιν χρεία ἔχοντες γάλακτος, εἰς στερῆς τροφῆς.

13 Πᾶς γὰρ ἑμετήριον γάλακτος, ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης· (ὡς γὰρ ἐστίν)

14 Τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στερῆς τροφῆς, ἣ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας αἰσθητικῆς γινώσκουσιν ἰσχύοντες ὡς ἀπὸ κρητῶν καὶ κρημῶν.

Κεφ. γ'. 6.

1 **Δ**ιὸ ἀφίεντες τὸ τῆς ἀρχῆς τῆς Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τῆς τελειότητος φερόμεθα· μὴ πάλιν θεμέλιοι καὶ βαλλόμενοι μετριοῦς ἀπὸ πεπερασμένων ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεῶν,

2 Βαπτισμῶν διδασκῆς, ἐπιθέσεως τε κρημῶν, ἀναστάσεως τε κρημῶν, καὶ κρημῶν αἰωνίου.

3 Καὶ τῆτο ποιήσομεν, ἵνα ἴσως ἐπιτρέψῃ ὁ Θεός.

4 Ἀδυνατοὺς γὰρ τὸς ἄπαξ φωτισθέντας, γινώσκουσιν τε τῆς δουλείας τῆς ἐπιθυμίας, καὶ μετήριον γινώσκουσιν πρὸς τὸ ἅγιον,

5 Καὶ καλὸν γινώσκουσιν Θεῶν ἵνα μὴ, διὰ τὴν ἀνάγκην τε μέλλουσιν αἰῶνι,

6 Καὶ ὡς πιστεύουσιν, πάλιν ἀνακαταστήσονται
eis

οὐκ ἐξέλιπον, ἀνασπαράξαι ἑαυτοὺς τὸ φῶς
 τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας.

7 Ἐὰν γὰρ ἡ πίστις τὸ ἐκ' αὐτῆς πελάαις ἐρ-
 χόμενοι ὄντων, καὶ πάλιν βοῶμεν ὡς ἔ-
 ρουοὶς δι' ἡμᾶς ἐμαρτυροῦμαι, μιᾶς ἀλλοτρίας
 λόγου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

8 Ἐκφίνομεν ἡ ἀσπίδας καὶ τείχεα, ἀδύ-
 κημιον καὶ κρημνοὺς ἰσχυροῦς, ὅτι τὸ πᾶν ἡμᾶς
 καύσῃ.

9 Πιστεύομεθα ἡ ἀρετῆς ὁμῶν, ἀγαπητοί, καὶ
 κρείττονα καὶ ἰσχυρότερα σωτηρίας, ὅτι ἐν τῷ
 λαλῶμεν.

10 Οὐ γὰρ ἠδύκεν ὁ Θεὸς, ἰπλάσσειν ἡμᾶς
 ἔργα ὁμῶν, καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἀγαπᾶμεν ἡμᾶς
 ἑαυτοὺς ὡς τὸ οἶον αὐτῷ, ἀφαιρούμενοι
 τοῖς ἀγίοις καὶ ἀφαιρούμενοι.

11 Ἐπιθυμῶμεν ἡ ἰσχυροῦς ὁμῶν τὸ αὐτῶν
 ἐνδοκίον αὐτῶν ὡς τὸ πληροφροῦν
 τὸ ἰλπίδων ἡμεῖς πάλιν.

12 Ἴνα μὴ ἰσχυροὶ γίνωμεν, μιμηταὶ ἡμᾶς
 ἀφ' ἡμῶν ἐμαρτυροῦμεν κληρονομή-
 ται ἡμῶν ἐπιθυμίας.

13 Τὰ γὰρ ἡμεῖς ἐπιθυμῶμεν ὁ Θεὸς,
 ἰσχυροὺς ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ὁμῶν,
 ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς.

14 Λίγον ἡμεῖς ἀλλοτρίων ἀλλοτρίων, ὅτι
 πληθύνον πληθύνον.

15 Καὶ ὡς ἐμαρτυροῦμεν ἡμεῖς ἐπιθυμίας
 ἐπιθυμίας.

- 16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ καὶ ἔμειζον ὁμύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀνέκλογίας πίστεως εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκου.
- 17 Ἐν αὐτῷ πεποιθότερον βεβλήμενον ὁ Θεὸς ἐπιδείξαι τοῖς κληροδόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βελῆς αὐτοῦ, ἐμισύωσιν ὄρκου.
- 18 ἵνα ἀλλὰ δύο πραγμάτων ἀμετάθετον, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰχυροῦσιν ὡς ἀκλήσιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρητῆσιν τῆς ἀσφαλείας ἐλπίδος.
- 19 Ἡν ὡς ἀγκυραν ἔχωμεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, ἔεισπραχόμεθα εἰς τὸ ἰσώτερον ἔκαστα πειρασμοῖ.
- 20 Ὅπως ἀσπόμεθα ὑπὲρ ἡμῶν ἐσπλήτη Ἰησοῦς, καὶ τῆς πατρὸς Μετχισοδέκ, δόξα καὶ γλῶσσοις εἰς τὸ αἰῶνα.

Κεφ. ζ. 7.

- 1 Οὕτως γὰρ ὁ Μετχισοδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερὸς καὶ Θεὸς ὑψίστος, ὁ σωσάσας Ἀβραάμ ὑποσέφοικε ἀπὸ τῆς κρητῆς τῆς βασιλείας, καὶ ἀλόγησας αὐτόν.
- 2 Ὡς καὶ δεχθήτω ἀπὸ πάντων ἐμίροισι Ἀβραάμ ὡς πρῶτον μὲν ἱερμωδόμενον βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα ἔτι βασιλεὺς Σαλήμ ὁ ἐστὶ βασιλεὺς εἰρήνης.
- 3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγλυκαλόγητος· μήτε δόχλω ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων·
ἀφω-

ἀθανάτου καὶ ἵπτατο ἡμεῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰσ-
 ράως ἡμεῖς τὸ οὐρανὸν.

4 Θιμὴτι ἡ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ καὶ διὰ τὴν
 τὴν Λόγον ἰσάως ἐστὶν ἀπερὸν ὁ
 πατρίωνος.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐστὶν ἡμεῖς ἅπασαν τὴν ἰσραήλ
 λαμῶσιν, ἐπὶ τὴν ἰσραήλ ἀποδοῦναι
 τὸ λαὸν καὶ τὸ ἰσραήλ, τυττα τῆς ἀδελφῆς
 αὐτῶν, καὶ ἰσραήλ ἰσραήλ ἐστὶν ὁ υἱὸς
 Λόγον.

6 Ὁ ἡμεῖς καὶ ἰσραήλ ἰσραήλ ἐξ αὐτῶν, δι-
 δικαίως τὸ Λόγον, καὶ τὸ ἰσραήλ ἐστὶν ἰσ-
 αγγίλιας ἀλόγως.

7 Χυρὸς ἡ πρὸς ἀνιλοχίας, τὸ ἰσραήλ
 ἐπὶ τὸ κρητὶν ἰσραήλ ἀλόγως.

8 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως ἀποδοῦναι αὐ-
 θραπὴ λαμῶσιν ἐστὶν ἡμεῖς, μαρτυροῦ-
 μεν ὅτι.

9 Καὶ (ὡς ἰσραήλ ἰσραήλ) ἀπὸ Λόγον καὶ
 ἅπασαν τὴν λαμῶσιν ἀποδοῦναι τῶν.)

10 Ἐπὶ γὰρ ἐπὶ τῆς ἰσραήλ ἡμεῖς πατὴρ ἡμεῖς ὅτι
 σενιῶσιν αὐτῶν ὁ Μελχισεδεκ.

11 Εἰ μὲν οὖν πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ
 ἰσραήλ ἡμεῖς (ὁ λαὸς γὰρ ἐπὶ αὐτῆς ἰσραήλ
 ἰσραήλ) πρὸς ἰσραήλ, καὶ τὸ πρὸς Μελχισ-
 δεκ ἰσραήλ ἰσραήλ ἰσραήλ, καὶ ἡμεῖς καὶ τὸ πρὸς
 ἅπασαν τὴν λαμῶσιν;

12 Μελχισεδεκ γὰρ τῆς ἰσραήλ, ἐξ
 ἀνάγκη

- 13 ἀνάγκης καὶ νόμου μετέθεσις γίνεται.
 Εἴθε ὅτι γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας
 μετέθηκεν, ἀφ' ἧς ἕδεις ἀποτέθηκε τῷ
 σιασθεῖω.
- 14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατίθειται ὁ
 Κύριος ἡμῶν· εἰς τὴν φυλὴν ἕδεις ἀπὸ
 ρωσιῶν Μωσῆς ἐλάλησε.
- 15 Καὶ φεισώτερον ἐπὶ κατέδηλον ἐστίν, εἰ
 καὶ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται
 ἱερῶς ἑτέρου,
- 16 ὅς ἐστι καὶ νόμου ἐπιτολῆς σαρκικῆς γέν-
 νει, ἀλλὰ καὶ διώκει ζωῆς ἀκαταλύτου.
- 17 Μαρτυρεῖ γάρ· Ὅτι σὺ ἱερῶς εἰς τὸ αἰ-
 ῶνα καὶ ἢ πᾶσιν Μελχισεδέκ.
- 18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γένεσι ἀποθέσεως ἐπι-
 λῆς, ἀλλὰ τὸ αὐτῆς ἀθηνῆς καὶ ἀνωφελές·
- 19 οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπισημα-
 γνῆναι κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν
 τῷ Θεῷ.
- 20 Καὶ καθ' ὅσον ἐχωρῶν ὀρκωμοσίας.
- 21 (Οἱ μὲν γὰρ, χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱε-
 ρεῖς γεννότες· ὁ δὲ, καὶ ὀρκωμοσίας, ἀλλὰ
 μετὰ μεληθήσε). Σὺ ἱερῶς εἰς τὸ αἰῶνα καὶ
 ἢ πᾶσιν Μελχισεδέκ)
- 22 Κατὰ τοσοῦτον κρείττονος ἀφ' ἧς γέ-
 ννην ἔχουσιν Ἰησοῦς.
- 23 Καὶ οἱ μὲν, πλείονες εἰσὶν γεννότες ἱερεῖς,
 ἀλλὰ

- 24 Ἄφ' τοῦ θανάτου καλοῦσά με ἑξέλεσθε ἵνα
 24 Ὅχι, ἀφ' τοῦ θανάτου αὐτοῦ οἱς τοῖς αἰσίοις,
 ἀπερὸ τοῦ θανάτου ἔχει τὸ προσκύνειν·
- 25 Ὅχι ἐσχαζέτω οἱς τὸ πασιλίς δίδασκει
 τὰς ἀποστολικὰς δι' αὐτοῦ τῷ θανάτῳ, παύθη-
 τε ζῶντες ἐν τῷ σὸντοχάει ὑπὲρ αὐτῶν.
- 26 Τοιοῦτο γὰρ ἡμῶν ἵππετο δόξα καὶ
 ἔστι, ἀκακία, ἀμίσητο, κοχυροκαρδία
 ἀπὸ τοῦ ἁμαρτανώτου, ἐν ψυχρότερον τὸ ὑπε-
 ρῶν χροῖμα.
- 27 Ὅς ἔκ ἔχει καρὸν ἡμίρῳ ἀτάκῳ, ὡσπερ οἱ
 δόξα καὶ, ὡσπερ ὑπὲρ τὸ ἰδίον ἁμαρτανῶν
 θυσίας ἀναφέρειν, ἵππετο τὸ ἔλατῳ· τὸ γὰρ
 ἐποίησεν ἰφάπαξ, ἰαυτὸν ἀντιέκασ.
- 28 Ὁ νόμος γὰρ ἀειθέρος καλῆς ἐστὶ δόξα
 καὶ, ἔχει τὸ ἀδικίαν· ὁ λόγος δὲ τὸ ἐκκα-
 μωσίας τὸ μὴ τὸ νόμου, ἡοῖ οἱς τὸ αἰσίοις πᾶ-
 πλάτω μόνον.

Κιφ. η'. 8.

- 1 Κεφάλαιοι δὲ ἐπὶ τοῖς λογισμοῖς, τοῦ-
 τον ἔχοντες δόξα καὶ, ὅς σκαδιστοὶ εὐδ-
 ξία ἔχοντες τὸ μεγαλοσιώης ἐν τοῖς ὑπερῶν.
 2 Τοῖν ἀγίων ἀπερὸ τῶν, καὶ τὸ σκάνης τῆς
 ἀληθείης, ἡ ἵππετο ὁ Κύριος, ἐστὶν ἀι-
 θρωπία.
- 3 Πᾶς γὰρ δόξα καὶ οἱς τὸ ἀποφίρει δὲ ἔσ-
 τε καὶ θυσίας καλῆς ἐστὶν· ὅστις ἀκακίῃ οἱ ἔχει
 πᾶς ἐστὶν ὁ ἀποσιόγη.

4 Βί

- 4 Εἰ μὲν γὰρ ἡ ἐπιτομή ἐπὶ γῆς, ἔδ' αὖ ἡ ἐπιτομή ἐν οὐρανόθεν ἵερῶν τῶν ἀποσφαιρόντων καὶ τὸ νόμον τὰ δῶρα·
- 5 Οἵτινες ὑποδείγματα καὶ σκιά λατρευμάτων τῶν ἐκθεσίων, κατὰ τὴν κληρονομίαν Μωσῆ, μέλλων ἐπιτελεῖν τὸ σκηνώ. Ὁρα γὰρ, φησὶ, φησὶ, ποιήσεως πάντων καὶ τὸ τύπον τὸ δέχθησθε σὺ ἐν τῷ ὄρει.
- 6 Νυνὶ δὲ ἀποφορώμεθα τὴν τὴν λατρευτικὴν, ὅσα καὶ κρείττονος ἐστὶ ἀποθήκης μυστικῆς, ἥτις ἐπὶ κρείττοσι ἐπαγγελίας νομοθετήται.
- 7 Εἰ γὰρ ἡ ἀρχὴ ἐκείνη ἡ ἀμεμπτία, ὅσα αὖ δούτερας ἐζηλοῦτο τὸ πᾶν.
- 8 Μεμφομένη γὰρ αὐτοῖς λέγει· Ἰδὲ, ἐκείνη ἐρχομένη, λέγει Κύριος, καὶ σιωπῆσαι ἐπὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἀποθήκῃ κατὰ τὸν νόμον.
- 9 Οὐ καὶ τὸ ἀποθήκῃ ἡ ἐπιτομή τοῖς κατὰ τὴν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαθομένη μετὰ τὸν χρόνον αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ ὅσα ἐνέμενον ἐν τῇ ἀποθήκῃ μετὰ τὸν χρόνον αὐτῶν, λέγει Κύριος.
- 10 Ὅτι αὕτη ἡ ἀποθήκη ἡ ἀποθήκη τῶν οἴκων Ἰσραὴλ μετὰ τὸν χρόνον αὐτῶν, λέγει Κύριος, διδὼς νόμον μετὰ τὸν χρόνον ἀποθήκῃ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίᾳ αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς· καὶ ἴσθησιν αὐτοῖς ἡ

Θεοῦ;

Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

11 Καὶ ἔμὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸ πηλοῖον αὐτῆ, καὶ ἕκαστος τὸ ἀδελφὸν αὐτῆ, λέγων· Γινώσκει τὸ Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσασι με, διὰ μικρῶν αὐτῶν ἕως μεγάλων αὐτῶν.

12 Ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἐστὶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἔμὴ μνηστῶ ἔπι.

13 Ἐν ταῖς λέξει καρπῶν, πεπαλαίωκε τὴν ψυχὴν· τὸ δὲ παλαιῶμα καὶ γρηγοροί, εἰς γὰρ ἀφανισμῶ.

Κεφ. 9. 9.

1 Ἐἶχε μὲν ἐν ἐμῇ ψυχῇ σκλήνη διασημῶμα λατρείας, τὸ, τε ἄγιον χρυσοῦ καὶ κηλῆς.

2 Σκλήνη γὰρ καλεῖται ἀδάμη· ἡ ψυχὴ, ἐν ἣ ἢτε λυχνία καὶ ἡ τεράπιζα, ἐν ἣ ψυχῆσι τῶν ἁγίων, ἢ πη λέγεται ἄγια.

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον κατεπέτασε με σκλήνη ἡ λεγομένη ἄγια ἁγίων.

4 Χρυσὸν ἔχουσα θυμιαθῆλον, καὶ τὸ κίβωτον τῆς ἀσθητικῆς ψευδοκαλυμμένην πάντοτε χρυσοῦ, ἐν ἣ σταμῆν χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μαίνα, ἐν ἣ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς ἀσθητικῆς.

5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβίμ δύο, κατεσκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· ὡσεὶ ὡν ἕκαστος ἑνὸς λέγει καὶ ἕνα.

6 Τέτων δὲ ἔτι κατεσκιάζοντων, εἰς μὲν τὴν

- πλὴν ἀσφύτιω σκλυῶν ἀλεπαντὶς εἰσία
 οἱ ἱερεῖς ἕως λατρείας ἐπιτελέσῃς·
 7 Εἰς ἧ δούτερον ἅπαξ ἔσται αὐτοῦ μόνος
 ὁ ἀρχιερεὺς, ἔχωρὶς αἵματι, ὃ ἀσφύτι
 ἐπὶ ἐαυτοῦ ἔσται ἔλαβ' ἀγνοημάτων.
 8 Τὸν δὲ ἁγίου ἔσται πνύματι, ἔσται ἄγιος,
 μήπω πεφανερωθῆαι ἔσται ἁγίων ὡδὶ, ἐπὶ ἔ
 ἀσφύτης σκλυῆς ἐχέσης γάσιν·
 9 Ἦ τις ἀσφύτη εἰς ἔσται καρπὸν ἔσται
 κῆρα, καθ' ὃν δώρα τε κῆ θυσία ἀσφύτι
 ταί, μὴ διωάμεται κῆ σινείδησι πλῆσται
 ἔσται λατρεία.
 10 Μόνοι ἐπὶ βρώμασι κῆ πόμασι, ἔσται
 φέροις βαπτισμοῖς, κῆ διηγάμενοι σαρκί
 μέγρι καρπὸ διορθώσεως ἐπικείμενα·
 11 Χερσὶς ἔσται ἀσφύτη ἀρχιερεὺς ἔσται
 μελλόντων ἀγαθῶν, ἀσφύτη μείζονα κῆ π
 ἀσφύρας σκλυῆς, ἔσται χηροπαίτης, τυτίται, ἔ
 ταύτης ἔσται κλίσεως,
 12 Οὐδὲ δι' αἵματι τράγων ἔσται μέγρι, ἀσφύ
 ἔσται ἰδίε αἵματι εἰσηλθῆν ἐφάστα εἰς τὰ
 ἄγια, αἰωνίαν λύτρωσιν δώραμεν.
 13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα πόρων κῆ τράγων, ἔσται ἀσφύ
 δαμάλειος ἱκανίζουσα τὴν κηροπαίτην,
 ἀγάθει ὡς ἔσται σαρκὸς καθαρότητα,
 14 Πόσω μάλλον τὸ αἷμα ἔσται χερσὶ, ὃς ἀσφύ
 πνύματι αἰωνίε ἐαυτὸν ἀσφύτι ἔσται
 ἄμωμον τὰ θεῶν, κηροπαίτη ἔσται σινείδησι
 ὑμῶν

ὁμοῖ δὲ πικρῶν ἰερῶν, οἷς τὸ λατρεύειν
Θεῷ ζῆλον·

15 Καὶ διὰ τὸ τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς μισίας
ἐπὶ, ὡς πικρῶν ἰερῶν, οἷς ἀπολυτρω-
σις ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας διὰ τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς
ἐπιθυμίας λαοῦ (οἱ κεκλημένοι τῆς
αἰωνίου κληρονομίας).

16 Ὅπως γὰρ ἀνάγκη, ζῆλον ἀνάγκη φη-
σὶν ἔχει διὰ τῆς ἀνάγκης.

17 Δια τῆς ἀνάγκης γὰρ ἐπὶ πικρῶν ἰερῶν· ἐπὶ μὲν
ποτὶ ἰατρὸς οὗτος ὁ ἀνάγκη.

18 Ὅμοιοι δὲ ἁμαρτίας χεῖρας αἱματιῶν ἰατρῶν
καὶ ἰατρῶν·

19 Λαλοῦντες γὰρ πάντες ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἰσχυροῖς
ἐν τῇ Μανθίᾳ πᾶσι τῶν λαῶν, λαοῦν τὸ
αἷμα τῆς μάχης καὶ τῆς ἀνάγκης καὶ ἰατρῶν καὶ
ἰατρῶν καὶ ἰατρῶν, αὐτὸ τε τὸ βίβλιον
καὶ πᾶσι τῶν λαῶν ἰατρῶν,

20 Λίγαν· Τὸ τὸ αἷμα τῆς ἀνάγκης, ἕως
ἐν ἑαυτοῖς πᾶσι ἰατρῶν ὁ Θεός.

21 Καὶ τὸ αἷμα τῆς ἀνάγκης τῆς ἀνάγκης τῆς
ἀνάγκης τῆς ἀνάγκης ἰατρῶν ἰατρῶν.

22 Καὶ χεῖρας ἐν ἑαυτοῖς πᾶσι καὶ ἰατρῶν
καὶ τῶν ἰατρῶν, καὶ χεῖρας αἱματιῶν καὶ ἰατρῶν
καὶ ἰατρῶν.

23 Ἀνάγκη γὰρ τῆς ἀνάγκης ἰατρῶν καὶ ἰατρῶν
ἰατρῶν, τῶν καὶ ἰατρῶν καὶ ἰατρῶν· αὐτὸ γὰρ τῆς
ἰατρῶν καὶ ἰατρῶν ἰατρῶν καὶ ἰατρῶν.

- 24 Οὐ γὰρ εἰς χροποίηται ἄγια εἰσηλθῆναι ὁ Χριστός, ἀνέκτυπα τῷ ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τῷ ἔρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ ὄψω ὅπως ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν.
- 25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις ὀφειλῆται ἑαυτῶν, ἅπαντες ὁ δὲ χειρὸς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἄγια καὶ ἐν αὐτῶν ἐν αἵματι ἀλλοίωσι.
- 26 (Ἐπεὶ ἴδεν αὐτὸν πολλάκις παθεῖν διὰ ἡθροβολῆς ἡθρομῶν) νῦν ἡ ἀπαξ ἐπὶ σωτηρίας τῷ αἰώνιων, εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας, καὶ τῆς ἡσυχίας αὐτῶν πιφασίω).
- 27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκείτα τοῖς ἀνθρώποις ἀπαξ ἀποθανεῖν, καὶ τῶν κρείσσων.
- 28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἀπαξ ὀφειλῆται ἵνα τὸ πολλῶν ἀνιῆται ἀμαρτίας, ἐκ δόξης χειρὸς ἀμαρτίας ὀφειλῆται ταῖς αὐτῶν ἀποδοχόμενοι εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι'. 10.

- 1 Σκίον γὰρ ἔχον ὀνόματι τῷ μελλόντων ἀγαθῶν, ἐκ αὐτῶν τῷ ἐπιγίνομεν τῷ πράγματι, καὶ ἐν αὐτῶν ταῖς αὐταῖς ἡσυχίαις καὶ ὀφειλῆται εἰς τὸ διωκτικῶν, οὐδέ ποτε διωκτικῶν τῶν ὀφειλῆται πηλοῦται.
- 2 Ἐπεὶ αὐτῶν ἐπιγίνομεν ὀφειλῆται τὸ μηδεμίαν ἔχει ἐπι σωτηρίῳ ἀμαρτίας τῶν λατρευόντων, ἀπαξ κειροτομήται.
- 3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἀμαρτίας καὶ ἐν αὐτῶν.

4 Ἀλλ'

4 Αὐτὰ ὅτι ἡ αἴμα τῶν ἁγίων καὶ τῶν
ἀφαιρηθῆσιν ἀμαρτίας·

5 Διὸ ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἀφαιρηθῆσιν
Θυσίας ἐσφραγίσθησαν ἅπαντες ἡμαρ-
τίας ἡ καρδιά μου.

6 Ολοκαυτωματῶν καὶ ὧν ἀμαρτίας σὺ
ἀδικήσας.

7 Τότε ἔφη· Ἰουήκω (σὺ κεφαλὴν βί-
βλου γέγραπται πρὸς ἐμὴν) ὁ ποιῶν, ὁ
Θεὸς, τὸ πλῆμα (σὺ·

8 Αἰνῆται λίαν· ὅτι θυσίας ἐσφραγι-
σθῆναι καὶ ολοκαυτωματῶν ἐσθῆναι ἀμαρτίας σὺ
ἠπλῆσας, ὑδὲ ἀδικήσας· (αἵτις καὶ τὸ
νόμιον ἐσφραγίσθη)

9 Τότε εἶπεν Ἰουήκω ὁ ποιῶν, ὁ Θεὸς,
τὸ πλῆμα (σὺ· Αἰνῆται τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ
δύπρον γῆ).

10 Ἐν τῷ πλῆμα ἠγασμένοι ἐσμὲν διὰ τὸ
ἐσφραγίσθαι τὸ σῆμα σου ὁ ποιῶν Χριστῷ
ἐφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἰσχυρῶς ἐστηκε κατὰ ἡμῶν
ἀφαιρηθῆναι, καὶ ὡς αὐτῶν πολλὰ ἐσφραγι-
σθῆναι θυσίας, αἵτις ὑδὲ ποῖς ὁμῶς) ὡς
ἐλεῖν ἀμαρτίας.

12 Αὐτὸς ἡμῶν ὑπερ ἀμαρτιῶν ἐσφραγι-
σθῆναι θυσίας, εἰς τὸ δίκαιος ἐκείνην σὺ δι-
ξίᾳ σου Θεῷ.

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδέχθημεν ἵνα πύσωσι οἱ
ἐχθροί

ἔχθροὶ αὐτῷ ὑποπόδιοι τῆς ποδῶν αὐτῷ

14 Μία γὰρ ὄψοφορὰ πεπλείωκε εἰς τὸ
δικαιεῖς τὰς ἀγαθομίνας.

15 Μαρτυρεῖ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον
καὶ γὰρ τὸ ὁμοφρονεῖν

16 Ἄυτη ἡ ἀληθινή καὶ ἀληθινή αἴσα
αὐτὴς καὶ εἰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κόμῳ,
διδοὺς νόμους ἐπὶ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ
τῷ ἀγαθοῦ αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτὴς

17 Καὶ τὰ ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἐστὶν ἀνομία
αὐτῶν καὶ μὴ μνηστῆρ ἐπὶ.

18 Ὅπως ἡ ἀφίσις τέτων, ὅπως ἐπὶ ὄψοφο-
ρῶν εἰς ἁμαρτίας.

19 Ἐχόντες οὖν, ἀδελφοί, παρήσισα εἰς τὸ
εἰσοδοῦν τὸ ἅγιον ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἦν ἐνεκαίτισαι ἡμῖν ὁδοὶ ὄψοφορῶν καὶ
ζῶσαν, ἀφ' ἧς καθαριεῖσθε, τῆς
σαρκὸς αὐτῆς

21 Καὶ ἰερέα μέγαν ἐπὶ τῷ αἵματι τοῦ Θεοῦ

22 Προσερχόμεθα καὶ ἀληθινῆς καρδίας ἐν
πληροφορίᾳ πίστεως, ἰρρανοῦ τῆς
καρδίας ἀπὸ σπουδῆς ποτηρῆς

23 Καὶ λειψοῦν τὸ σῶμα ὑδατὶ καθαῖ,
κατέχωμεν τὸ ὁμολογῆσαι τὸ ἰλιπιδῶν ἀπλι-
νῆ (πιστὸς γὰρ ὁ ἰπτοῦ ἀλάμῳ)

24 Καὶ καθαροῦ ἀλλήλους εἰς παρεξυ-
σμητὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων

25 Μὴ ἐκκαταλείπητε τὸ ἰπτοῦ ἀλάμῳ
ἑαυτῶν,

ἑαυτῶν, καθὼς ἰδὲ ποιοῦν, ἀλλὰ ἀπολογου-
 λῶντες καὶ περὶ τῶν μακάριων βλαπτίγγ-
 χίζουσαν ἡμῶν.

26 Ἐκκοίως γὰρ ἡμᾶς, αἰώντως ἡμῶν καὶ τὸ
 λαοῦν ἢ ἐπιγινώσκον τὴν ἀληθείαν, ὡς ἰδὲ ἐπὶ
 ἀμαρτῶν ἀπλοῦς ἡμῶν.

27 Φοῦρον δὲ ἡς ἐκδοχὴ κρείσσων, καὶ πρὸς
 ζῆλον, ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρὸν ἡμῶν.

28 Ἀλλήλους πρὸς νόμον Μωσίου, χωρὶς οἰκτιρ-
 μῶν ἐπὶ δεσπῶν ἢ τρισὶν μαρτυροῦν ἀπλοῦς.

29 Πόσω (δοκῶντι) χριστῶ ἀξιοχρίστη
 πικρίας ὅτι ἡοῦν ἔθιμον καὶ παλαιῶν, καὶ
 τὸ αἷμα τὸ ἀφ' ἡμῶν καὶ ἡγοσάμενοι
 ἐν ὅτι ἡγάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἁγίον
 ὁμοῦ ἡμῶν;

30 Οἷον ἀνδρῶν τὸ ἐπιπέσει. Ἐμοὶ ἐκδοχῆς,
 ἰσχυρὸν ἀποδώσει, λίαν Κύριον. Καὶ πάλιν
 Κύριον κρείσσον τὸ λαοῦ αὐτῶν.

31 Φοῦρον τὸ ἰμπιζῆν ἡς χῆρας Θεοῦ
 ζῶντος.

32 Ἀναμνησθεὶς ἡμῶν ἐπὶ ἡμῶν ἡμῶν,
 ἐν αἷσι φωνῶντες, πικρῶν ἀθλοῦν ἡμῶν
 ἐμνήσθητε παθημάτων.

33 Τὸτο μὲν, ἰσχυρῶς τε ἐθλίψισι ἡμῶν
 τριζόρροι τὸτο ἡμῶν, καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἀνα-
 στροφῶν ἡμῶν.

34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς με συνεπαθήσατε,
 καὶ τὸ ἀρπαγῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 καὶ ἡμῶν

χαρῶς ὡρθε δὲ ἔξαοθε, γινώσκοιτες ἔχει ἐν
 ἑαυτοῖς κρέτιονα ὑπερξεν ἐν ἕρασοῖς, καὶ
 μύβουαν.

35 Μὴ ἀποδάλλῃτε οὐκ ἔπαρησία ὑμῶν
 ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλλην.

36 Ὑπομνήης γὰρ ἔχετε χρεία· ἵνα τὸ θέλω
 ἔσθ' ὁ Θεὸς ποιήσασθε, κημίσησθε τῷ ἐπ-
 αγγελίῳ.

37 Ἐπὶ γὰρ μικρὸν ὄσον ὄσον, ὁ ἐρχόμενος ἔστι
 καὶ ἔχουσι.

38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ
 ἐὰν ὑποσείληται, ὅσα ἀδικεῖ ἡ ψυχὴ με
 ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ ἐκ ἰσχυρῶς ὑποσολῆς εἰς ἀπίσταν,
 ἀλλὰ πίστεως εἰς ὀρειποίησιν ψυχῆς.

Κεφ. ια'. II.

1 Ἐσπὶ δὲ πίστις, ἐλπίζομένων ὑπόστασις,
 πραγμάτων ἔλεγχος ἔβλεπομένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἑμαρτυρήθησασθε οἱ πιστο-
 τῆροι.

3 Πίστις νοῦ μὲν κητηρέϊσθαι τὰς αἰῶνας ἐπ-
 μαρτεῖ ὁ Θεὸς, εἰς τὸ μὴ ἐκ φασινομένων πειθλο-
 πόμῃρα γηθῆναι.

4 Πίστις πλείονα θυσίας ἄβελ ὄψ' ἑκείν
 ὡρθε μείλει τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἑμαρτυρήθη
 εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντες ἐπὶ τοῖς ὄν-
 τοις αὐτῷ ὁ Θεὸς καὶ δι' αὐτῆς ἀποκρινῶν ἐπ-
 λαλεῖται.

5 Πίστις

5 Πίστη Ἐνώχ, μετετέθη ἢ μὴ ἰδεῖν θάνατον· κὶ ἔχ διείσκησεν, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· ὡς γὰρ τὸ μετὰ θάνατον αὐτῆ μεμεμνημένηται διηρησκήναι τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς ἣ πίστεως ἀδύνατον διαρεσῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸ ἄπροσχηγόντων τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, κὶ τοῖς ἐκζητῆσιν αὐτὸν μισθὰ ποδο-
της γίνεσθαι).

7 Πίστη χρηματιοῦ Νῶε ἀεὶ ἢ μηδέπω βλεπομένων, δὲ λαβηθεὶς καὶ σκεδύασε κίβωτον εἰς σωτηρίαν ἢ οἴκου αὐτῆ, δι' ἧς κατέκρινε τὸ κῆρυγμα, ἔτι κὶ πίστιν δικαιοσύνης ἐ-
γίνετο κληρονομία.

8 Πίστη καὶ ἁβραάμ· ἁβραάμ ἐπαύσατο ἐξελθεῖν εἰς τὸ τόπον ὃν ἡμεῖς λαμβάνομεν εἰς κληρονομίαν, κὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος πᾶ ἔρχεσθαι).

9 Πίστη παρῶκησεν εἰς τὸ γινῶσθαι τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκευαῖς καὶ θεικῆσας μὲν Ἰσαὰκ ἔτακτο ἢ συκληρονομίαν τὴν ἐπαγγελίας τὴν αὐτῆς.

10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὸν τὸν τὸν θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης κὶ δημιουργὸς ὁ Θεός.

11 Πίστη ἔτι αὐτῆ Σάρρα δυνάμει εἰς κατὰ βολὴν ἀπέμαρτο ἔλαβε, καὶ ὡς ἄνθρωπον ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸ ἐπαγγελία ἁβραάμ.

12 Διὸ κὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγλυπτήθησαν, καὶ ταῦτα

νενεκρωμέναι, καθὼς τὰ ἄσπρα ἔχουσιν τὰ
 πλῆθη, ἔως εἰς ἄμμοτον ἢ ὡς τὸ χεῖλος
 τῆς θαλάσσης ἢ ἀναερίθμητον.

13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον ἔτι πάντες, μὴ
 λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν ἐκ-
 τὰς ἰδόντες, ἔπεσόντες, καὶ ἀσπασμένοι
 καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοι
 εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφασίζουσι
 ὅτι πατριδα ἐπιζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς
 ἐξῆλθον, εἶχαν αὐτὸν καιρὸν ἀνακαλέεσθαι.

16 Νυνὶ δὲ κρείττοισιν ὀρέγονται, τιτίσω
 ἐπαρθείς· διὸ ὅσα ἐπαχυνέται αὐτὸς ὁ
 Θεός, Θεός ἐπιγαλιῶν αὐτῶν· ἠτιμωσθ
 γὰρ αὐτοῖς πύλιν.

17 Πίστιν ὁμοιωθήσαντες Ἀβραάμ τὸν Ἰσραὴλ
 πηραζόμενοι, καὶ τὸ μοιολυθῆ ὁμοιωθήσαντες
 τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενοι.

18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη· Ὅτι εὖ Ἰσραὴλ κλη-
 θήσεται σοι πᾶν.

19 Λοιπόμενος ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγένετο δυνατός
 ὁ Θεός· ὅτι αὐτὸν ἐν ὡς ἀβολῇ ἐκομίσατο.

20 Πίστιν, ὡς ἐν μελλόντων ἀλόγησι Ἰσραὴλ
 τὸ Ἰακώβ ἔτι Ἡσαΐ.

21 Πίστιν, Ἰακώβ ἀποθήσκων ἔγραψεν τὸ ἦν
 Ἰωσήφ ἀλόγησι· καὶ ὁμοιωθήσαντες ἐπὶ τὸ
 ἔκρον τῆς ῥαῖδος αὐτῆς.

22 Πίστιν.

- 22 Πίστις, Ἰωσήφ τελούτων αἰεὶ τὸ ἐξόδου
τῶν Ἰσραήλ ἐμνημόνευσε, καὶ αἰεὶ τὸ
ὄστέων αὐτῶν ἐνεύειλαθε.
- 23 Πίστις, Μωσῆς ἠνεγκείναι ἐκρύβη τρι-
μίλιον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτῶν, διότι εἶδον
ἀσείον τὸ παιδίον· καὶ ὅσα ἐφοβήθησαν τὸ
ἀφ᾽ ἑαυτῶν βασιλέως.
- 24 Πίστις, Μωσῆς μέγας ἠκούσματος ἠεγήσατο
λέγεσθαι ὑπὸς θυγατρὸς Φαραώ·
- 25 Μᾶλλον ἐλόμηνος συγκακῆσαι τῶν λαῶν
Θεῷ ἢ ἀποκαρῆσαι ἐξ ἑαυτοῦ ἀπολαύσειν.
- 26 Μείζονα πλεῖστον ἠησάμενος τῶν ἐν Αἴ-
γύπτῳ θησαυρῶν τὸ ὄνειδισμὸν τῶν Χερσῶν
ἀπέβλεπε ἵνα εἰς τὴν μισοπαροδοσίαν.
- 27 Πίστις κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς
τὸ θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸ ἄσθένος αὐτῶν
ἐκαρτέρησε.
- 28 Πίστις πεποίηκε τὸ πάχος καὶ τὴν ἀσθεν-
χυσίαν τῶν αἰμάτων, ἵνα μὴ ὁ ὄλοθρῶν τῶν
αἰσθησάμενος, δίγη αὐτῶν.
- 29 Πίστις διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς
ἀφ᾽ ἑξουσίας ἢ πεύραν λαβούτες οἱ Αἰγύπτιοι
κατεπόθησαν.
- 30 Πίστις τὰ τεῖχη Ἰερουζαλήμ ἐπέσει, κυκλωθέντες
ἐπὶ ἐπτα ἡμέρας.
- 31 Πίστις Γααβ ἡ πόρνη ἐσωσάμενος τοῖς
ἀπειθήσασιν, δεξάμενος τὰς καὶ σκόπας μετ᾽
ἐπιλήθης.

- 32 Καὶ πῆ ἐπ' λέγω; Ἐπ' ἐπὶ ψῆ γὰρ με δι-
ηγέμενον ὁ χρόνος παρὰ Γεδεών, Βαράκ πρὸ
Σαμψών, καὶ Ἰεφθαίε, Δαβὶδ τε ἔσ' Ἐσαμὴλ,
καὶ τὸ πρῶτον ἑβραίων·
- 33 Οἱ δὲ ἀπὸ πίστεως κατηγωνίσαντο βασι-
λείας, ἐργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπίτητος
ἐπαγγελιών, ἔφραξαν τόμαζα λεόντων·
- 34 Ἐσθένισαν δύνάμιν πυρὸς, ἔφυγον τόμαζα
μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀδυναμίας,
ἐγλήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμοις, παρεμβολὰς
ἐκλίνασαν ἀλλοτρίων·
- 35 Ἐλάβον γυναικίς ἐξ ἀναστάσεως τὸς πε-
ρὸς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπασιώθησαν, ἢ
πρὸς δεξιὰ μὲν τὸ ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττω-
νται ἀναστάσεως τόχῳσιν·
- 36 Ἄλλοι δὲ ἐμπυγμῶν καὶ μαχίρων κτήματα
ἔλαβον, ἐπὶ τῶν δεσμῶν καὶ φυλακῆς·
- 37 Ἐλιθάθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπρόσώθησαν,
ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπύθανον· ὡσεὶ ἔλθον ἐν
μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ἰσχυ-
ροὶ, θλιβόμενοι, κακῶς ἐμῆμοι·
- 38 (Ὡς ὅτι ἡμεῖς ἄξιμοὶ ὀνόματι) ἐν ἰσ-
μίας πλανώμενοι καὶ ὄρεσι ἔσ' ἠσπυραῖοις καὶ
ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς.
- 39 Καὶ οὕτως πάντες μαρτυρηθέντες ἀπὸ
πίστεως, ὅτι ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·
- 40 Τῷ Θεῷ παρὰ ἡμῶν κρείττον ἐσ' ἠσπυ-
ραῖοις, ἵνα μὴ χερεὶς ἡμῶν πελαγοῦσιν.

Κιζ.

- 1 **Τ**ΟΙΣ ΖΑΙΝ ΚΥ ΗΜΙΣ ΤΟΥ ΘΟΥ ΙΝΑ ΠΙΣ ΘΕΙ-
ΚΗΜΕΝΟΙ ΗΚΙΘ ΝΙΣ Θ ΜΑΡΤΥΡΟΙ. ΟΥΝΟΥ
ΔΥΟ ΤΜΕΡΟΙ ΠΑΙΣ, Ε Τ Α ΠΕΡΙ Π Θ Ο Α Μ Ο Ρ-
ΙΑΣ, ΟΙ ΎΠΟΜΟΙΘΕΣ ΤΡΙΧΥΜΕΝ Τ ΘΥΑΝΗ ΔΥΟ
ΗΜΙΝ ΑΓΑΠΗ
- 2 Α ΔΟΙΘΙ ΕΣ Τ Τ ΠΙΣΤΗΣ ΔΥΟ ΘΥΟΙ Ε ΠΙΛ-
ΩΤΙΩ ΙΝΤΥΝ, ΟΣ ΑΝΤΙ Τ ΘΥΑΝΗΜΕΣ ΝΥΤΑ ΖΑ-
ΡΑΣ, ΎΠΟΜΟΙΘΕΣ ΣΑΥΟΝ, ΑΙΘΥΑΝΗΣ ΚΑ Θ Θ ΡΟΙΘ-
ΣΑΣ, ΟΥ ΘΙ ΖΙΘ ΠΙ Θ ΤΡΟΙΘ Θ ΘΙΘ ΣΑΥΟΝ.
- 3 ΑΙ ΑΛΟΓΙΘΚΑΘΙ ΓΥ Τ ΤΟΙΑΥΤΗ ΎΠΟΜΟ-
ΜΕΝΟΥΝΤΑ ΎΠΟ Τ ΑΜΑΡΩΛΗΝΙΣ ΑΥΤΗΝ ΑΙ Α-
ΛΟΓΙΑΣ, ΙΙΘ ΜΗ ΚΑΜΕΤΙ, ΤΑΙΣ Ύ ΖΥΘΙΣ ΎΜΩ
ΣΑΛΥΟΜΕΝΟΙ.
- 4 ΟΥΝΟΥ ΜΙΖΕΙΣ ΑΙΜΑ Θ ΑΙΘΥΑΝΗΤΙΘΙ,
ΘΘΘ ΤΙΩ ΑΜΑΡΩΛΙΑΣ ΑΙ ΘΡΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ
- 5 ΚΑΘ ΣΑΛΙΛΕΥΘΙ Τ ΤΩΤΑΦΚΛΑΣΤΑΣ, ΗΠΕ
ΘΜΙΝ ΘΣ ΘΟΙΣ ΔΥΑΛΙΘΑ. ΥΠΙΜΩ, ΜΗ ΘΛΙΘΡΗ
ΠΑΘΗΑΣ ΚΥΡΑΝ, ΜΗΘ ΣΑΛΥΘ ΎΘ ΑΥΤΩ
ΘΛΙΘΡΗΜ Θ
- 6 ΟΙ ΓΥ ΑΖΑΠΗ ΚΥΡΑ Θ, ΠΑΘ ΚΥΘ ΜΑΤΙ-
ΖΥΘΙ Θ ΠΑΙΣ ΘΟΙ ΘΙ ΘΡΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ.
- 7 ΕΙ ΠΑΘΗΑΘ ΎΠΟΜΟΙΘΕΣ, ΘΣ ΘΟΙΣ ΘΜΙΝ
ΘΘΘΘΘΙΡΙΤΑΘ Θ ΘΙΘΣ. ΠΣ ΖΑΡ ΙΣΤΗ ΘΘΣ ΘΙ Θ
ΠΑΘΘΑΘ ΠΑΤΗΡΣ
- 8 ΕΙ Θ ΖΥΘΑΙΣ ΙΣΤΗ ΠΑΘΘΙΑΣ, ΠΣ ΜΙΤΥΧΟΙ ΖΕ-
ΖΥΘΙΑΣΙ ΠΑΠΤΕΣ, ΑΘΘ ΙΘΘΟΙ ΙΣΤΗ ΚΥ ΘΧ ΘΟΙ.
- 9 ΕΙΠΕ ΤΥΣ ΜΗ Τ ΣΑΡΚΘΣ ΗΜΩΙ ΠΑΠΤΙΑΣ

εἶχον παιδούχαις, ἐς ἐντεσπόματα ἢ παλαιὰ
 μᾶλλον ὑποταγασόμεθα τῷ πατρὶ τῷ πάλ-
 μῶντι, καὶ ζήσομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, καὶ τὸ
 δοκῶν αὐτοῖς, ἐπαίδουον· ὃ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέ-
 ρον, εἰς τὸ μετὰ λαβεῖν τὴν ἀγάπην αὐτῶν.

11 Πᾶσαι δὲ παιδείαι πρὸς μὲν τὸ παρὸν ἢ ἐλ-
 κει χαρῆς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὑστεροῦν δὲ κατὰ
 τὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις
 ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ ἴατε παρὰ μὲν χάριτας καὶ τὰ ἐπι-
 λελυμένα γίνεσθε ἀπορρώσει·

13 Καὶ τροχίας ὁρθίας ποιήσατε τοῖς περὶ
 ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χαλὸν ἐκτασθῆ, ἵαθι δὲ
 μᾶλλον.

14 Εἰρηνίω διώκιτε μὲν πάντων, καὶ τὴν ἀγα-
 σμὸν, ἢ χαρὴς ἐδὲις ὄψεται τῷ Κύριον·

15 Ἐπισκοποῦντες μὴ ἴατε ὑπερῶν ἀπὸ τῆς χά-
 ριτος τοῦ Θεοῦ· μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φρε-
 σα ἐνοχλῆ, ἐξ ἀφ' ταύτης μισοῦσιν πολλοί.

16 Μὴ τις πόρνη, ἢ βίβλη, ὡς Ἡσπε-
 ρὸς ἀπὸ βρώσεως μιᾶς ἀπίδεν τὰ στυγέ-
 ρα αὐτῆς.

17 Ἰστε γὰρ ὅτι καὶ μετῴπισται θέλων κληρονομή-
 σαι τὴν δόξαν, ἀπιδεκμιγῶσθε· μετῴπισται
 γὰρ τόποι ἔχουσι, καὶ πῶς μὲν διακρίσει
 ἐκζηήσας αὐτῶν.

18 Οὐ γὰρ στυγερὰ ἐστὶν ψαλαφῶν
 ὄρεσι

ὄρη, καὶ κεκαυμένον περὶ, ἐγνώσθη, καὶ γὰρ
 τὰ, ἐξ ἡμῶν.

19 Καὶ σὺ λατρεύεις ἄχρηστον καὶ φανερῶς π. π.,
 ἧς οἱ ἀκούσαντες παρεστηκόσιο μὴ ἀσπίτε-
 θήσονται αὐτοῖς λόγοι.

20 (Οὐκ ἴφριμοι γὰρ τὸ ἀγαπᾶσθαι ἄλλοι· καὶ
 θηριοὶ λίγη ἔσονται, λυτῶσθε τὴν γῆν, ἢ βο-
 λισθὲν καὶ τὸ ἐξ ἡμῶν).

21 Καὶ, ὡς φησὶν ἡμεῖς τὸ φανερῶς ἄλλοι,
 Μωσῆς ἡμῶν· Ἐκφοδῶς ἡμεῖς ἐκ τῆς γῆς)

22 Ἀλλὰ ἀποσταλέντων Σιναι ὄρη, καὶ πάλιν
 Θεῷ ζῶντι φησὶν ἡμεῖς ἰσχυροῦσθε, ἐμυ-
 ριάσθη ἀγγέλων.

23 Πανοσημὴ καὶ ἐκκλησία ἀποσταλέντων ἐν
 ἡμεῶν ἀποσταλέντων, καὶ κερὰ ἡ Θεοῦ
 παύσθη, καὶ πάλιν ἀποσταλέντων τῶν ἀ-
 γγέλων.

24 Καὶ ἀφ' ἧς ἡμεῖς μισήθη ἡ γῆ, καὶ ἡ
 μακαρία βασιλεία, κρείττονα λαλῶντες ὡς
 τὸ Ἄβελ.

25 Βλέπτε μὴ παραστήσῃτε τὸ λαλῶντες. ὅτι
 γὰρ σαῖνοι οὗτοι ἰφύρῃ, τὸ ἰπὶ τῆ γῆς παρα-
 τησιμῶν χρηματίζονται, καὶ ἡμεῖς
 ἡμεῖς οἱ τὸ ἀπ' ἡμεῶν ἀποσταλέντων.

26 Οὐδὲ φωνὴ τῆ γῆ ἰσχυροῦσθε τὸ πᾶν
 ἡμεῶν ἰσχυροῦσθε, λίγων· Ἐπ' ἅπασι ἰσχυροῦσθε
 ἡμεῶν τῆ γῆ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἡμεῶν.

27 Τὸ γὰρ, ἰσχυροῦσθε, δηλοῖ τὸ σὺ λαλῶντες

τινὲς μετὰθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνη
ταὶ μὴ σαλευόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον ὡς λαμβάνου-
σιν, ἔχωμεν χάριν δι' ἧς λατρεύομεν ἀ-
αρτέως τῷ Θεῷ, μὴ αἰδέσθαι κτὶ δόλοισι.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καθαίρει πᾶσα.
Κεφ. ιγ'. 13.

1 **Η** φιλαδελφία μὲν ἐστίν.

2 Ἐκ τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλασθῆτε
ἀλλ' ἀπὸ ταύτης γὰρ ἔλαθόν ἄλλοις ξενισαίτες ἀ-
γά-
λας.

3 Μιμηθήσεσθε τῷ δεισμίῳ, ὡς σιωπῶν-
τες τῷ κακῷ κερμένῳ, ὡς καὶ αὐτοὶ ὡς ἐν
σώματι.

4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν παντί, καθὼς ἡ ἐπι-
αμίανσις πόρνος ἔστι καὶ μοιχὴς κερμὴς
Θεός.

5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρέπος. Ἄρκετομοι τῆς
παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ μὴ σε ἀπὸ,
ἐδ' ἐ μὴ σε ἐκαθαλίπω.

6 Ὡς τὰ ῥήματα ἡμῶς λέγει· Κύριε ἰμοὶ
βοηθός, καὶ ἐ φοβηθήσομαι πᾶσι ποιήσας μοι ἔ-
ργα σου.

7 Μνημονεύετε τῷ ἡγεμόνι ὑμῶν, αἵτινες
ἐλάλησαν ὑμῖν τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ ὡς ἀναστηταί-
τες τὸ ἐκδοῦσιν τὸ ἀναστροφῆς, μιμησάμενοι τὸ πιστῶ.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χεῖρας καὶ σήμερον ὁ αὐτός, ἐ-
στὶν τῶν αἰῶνας.

9 Δι-

9 Διδαχαῖς ποικίλαις κὶ ξένοις μὴ περι-
φέρεσθε. καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιῶσθαι τὴν
καρδίαν, ἢ βρώμασι, ἐν οἷς σὸκ ὠφελή-
θῃσαν οἱ περιπατήσαντες.

10 Ἐχρῆν θυσιασῆλον, ἐξ ἧ φαγεῖν σὸκ
ἔχουσι ἐξουσίαν οἱ τῆ σκευῆ λατρύουσι.

11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῶον (τὸ αἷμα περι-
ἀμαρτίας εἰς τὸ ἄγαθόν) ἔρχεται δὲ ἄρχιερέως, τέ-
των τῶ σώματι καθάρσιον) ἔξω τὸ παρεμ-
βολῆς.

12 Διὸ ἐ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγάγη ἄσθρα ἔξω
αἵματι τὸ λαὸν, ἔξω τὸ πύλης ἔπαυσε.

13 Τοίνυν ἐξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τὸ
παρεμβολῆς, τὸ ὀφείδισμον αὐτῷ φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἐχρῆν ἄλλο μῖσσαν πόλιν, ἀλλὰ τὸ
μέλυσαν ἐπιζητῆμεν.

15 Διὸ αὐτῷ ἐν ἀναφέρωμεν θυσίαν ἀγιέσεως
ἀσθρα πάντες τῷ Θεῷ, τὰ πρὸς καρπὸν χιλιῶν
ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

16 Τῆς ἰδύποιας ἐ κραινώσις μὴ ἐπιπλε-
θύνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις διαρρησέται
ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγεγεμένοις ὑμῶν, κὶ ὑποεί-
κειτε· αὐτοὶ γὰρ ἀρρυπνῶσιν ὑμῶν τὴν ψυχῶν ὑ-
μῶν, ὡς λόγον ἀποδώσειτε· ἵνα μὴ χάσθῃς
τῷτο ποιῶσι, κὶ μὴ στενάζοντες ἀλυσιτελεῖς
γὰ ὑμῖν τῷτο.

18 Προσέχεσθε πρὸς ἡμῶν πεποιθῆμεν γὰρ
ὅτι

770 ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ἐν ἀποστολῇ πειρασμοῦ

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ἡ ἐπιπέσει

ὅτι καλῶ σιωπέδῃσιν ἔχουσιν, ἐν πάσι καλῶς
 θέλοντες ἀνασρέφειν·

- 19 Περισσότερας ἢ ὡς καλῶ τῷ το ποιῆ-
 σαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν·
- 20 Οὗ Θεὸς τῆ εἰρήνης, ὁ ἀνακατῶν ἐκ πῶ-
 κρων τῆ ποιμνία τῆ ὁσβάται τῆ μέγαν ἐν
 αἵματι ἀφθνήκης αἰωνίῃ, τῆ Κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦν, .
- 21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγα-
 θῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν
 ἐν ὑμῖν τὸ ἀάρετον ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀφ' Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ὃ ἡ δόξα εἰς τὸς αἰῶνας τῆ αἰῶ-
 νων. Ἀμήν.
- 22 Παρακαλῶ ἡ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀπέχεσθαι
 τοῦ λόγου τῆ ὡς κλήσεως· καὶ γὰρ ἀφ' ἐξα-
 χίων ἐπέσηλα ὑμῖν.
- 23 Γινώσκετε τὸ ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολι-
 τυμῶνον, μεθ' οὗ (εἰς τὰ τάχιον ἐρχεται) ὄψο-
 μησάμενος ὑμᾶς.
- 24 Ἀπατάσθε πάντας τὸς ἡγεμίνας ὑμῶν
 ἐ πάντας τὸς ἀγίους. Ἀπατάσσεται ὑμᾶς οἱ
 ἀπὸ τῆ Ἰταλίας.
- 25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆ Ἰταλίας
 ἀφ' Τιμοθέου.

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΙΑΚΩΒΟΥ Ἐ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἐπιφιλῆ καθολικῆ.

Κιζ. κ'. ι.

Ι ΑΚΩΒΟΣ Θεῷ καὶ Κυ-
 ρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ὁὔλω, τῆς
 δωδεκάφυλλῆς τῆς ἐν τῷ Ἀγα-
 ποιᾷ, χαίρειν.

2 Πάτω χαρᾶν ἠγάσασθι, ἀδελφοί μου,
 ὅταν προσεγγίῃς ποικίλοις.

3 Γινώσκουσιν ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆ πί-
 στως καὶ ἰσχυρῆς ὑπομονῆς.

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἰσχυρὸν τέλειον ἰσχύει, ἵνα εἴτῃ
 τέλειον καὶ ὀλοκληροί, ἐν μηδὲν λεπτομέρει.

5 Βίβητε ὑμῶν λήπιτῶν σοφίας, αἰτή-
 τῶν ὡς ἔστι δίδου. Θεῷ πάνσι ἀπολαῖς,
 καὶ μὴ οἰσίζουσι, καὶ ἐοθήσεται αὐτῶν.

6 Αἰτήτῶν δὲ ἐν πίστι, μηδὲν ἀσκητιμῶν·
 ὁ γὰρ ἀσκητιμῶν οἰκικλύδωνι ἡμελειστος
 ἀσκητιμῶν ἐπιπίζουμῶν.

7 Μὴ γὰρ οἰσθῶ ὁ αἰθρηπὸς ἐκείνῳ ὅτι
 λήψεται πᾶσα ἔξ Κυρίου.

8 Αἰθρη δὲ ψυχῶν, ἀκαθάρτους ἐν πάπῶν
 τῆς ὁδοῦ αὐτῶν.

9 Καυχᾶσθῶν δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ πενήτῶν ἐν τῷ
 ὕψι αὐτῶν.

10 Ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ πενήτιᾳ αὐτῶν, ὅτι
 ὡς αἶθρος χεῖρῶν περιλάσει.

11 Αἰτήτῶν

- 11 Αιτέηλε γδ' ὁ ἥλιος σὺ τῶ καύσασι, ἐ
 ἐξήρανε τ' χέρον, κὶ τὸ ἀνθος αὐτῆ ἐξέπισι,
 κὶ ἡ δύσπρέπτα ἔωροσώπε αὐτῆ ἀπώλιθ'
 ἔτω κὶ ὁ πάλσιος ἐν τῆς πορείαις αὐτῆ
 μαραινῆσε).
- 12 Μακάριος ἀνὴρ ὁς ὑπομῖνέ πειρασμοῦ
 ὅτι δοκιμῶ γυμνῶ λήψει) τ' σίφασσι
 τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγα-
 πῶσι αὐτόν.
- 13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω· Ὅτι ἀπὸ
 Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γδ' Θεὸς ἀπειραστὴς ἐσ-
 κακῶν, πειράζει ἢ αὐτὸς ἕδνεα.
- 14 Ἐγὼς ἢ πειράζομαι, ὑπὸ τῆς ἐπι-
 επιθυμίας ἐξελθόμενος ἐδολιαζόμενος.
- 15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα πικτὴ ἀμαρ-
 τία· ἡ ἢ ἀμαρτία ἀποτελειοῦσσι ἀπει-
 θία.
- 16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.
- 17 Πᾶσαι δόσεις ἀγαθῆ, κὶ πᾶν δῶσημα πῆ-
 λφοι ἀνωθῆν ἐστὶ, κατὰ βαῖνον ἀπὸ τοῦ πικτῆς
 τοῦ φώτων, παρ' ὧσιν ἐνὶ τῶσδε ἀγαθῆ, ἡ
 τροπῆς ἀποσκίασμο.
- 18 Βεληθεὶς ἀπικύησθ ἡμεῖς λόγῳ ἀλη-
 θείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμεῖς ἀπαρχίω πτω τῶ
 αὐτῆ κλισμάτων.
- 19 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔσω πῶς εἴ-
 θρωπῶ ταχὺς εἰς τὸ ἀκῶσαι, βραδὺς εἰς τὸ
 λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργλῆ.

- 20 Ὄργη γὰρ ἀπόστολος, διηρηστικῶς Θεῷ ἢ
καταπραΰνει).
- 21 Διο ἀποτμήσοι πάντες ἢ περιέσωσθε καὶ
ἐπίστασθε ἑαυτοὺς, ὥστε πρὸς τὸν ἰσχυρὸν τὸ
ἰμῶν ἔστω λόγος, τὸ δὲ ἀμφοτέρωθεν ἡ ψυ-
χῆς ἰμῶν.
- 22 Γνωστὸν ἔστι ποιητὴν λόγου, καὶ μὴ μόνον
ἀκροατὴν, ὡς ἡμετέροις ἑαυτοῖς.
- 23 Ὅτι ἂν περὶ ἀκροατικῆς λόγου ἴσῃ καὶ ἡ ποιη-
τικῆς, ὅτι ἡ ἀποστολικὴ ἀπόστολος ἐπισημαίνει τὸ ἑρ-
μηνεύει τῆς ἡμετέρας αὐτῶν ὡς ἰσχυρῶν.
- 24 Κατανοεῖτε γὰρ ἰακώβου, καὶ ἀκίληλυθ, καὶ
ἄλλων ἐπιλάληθ ἰσχυρῶν.
- 25 Ὅτι ἡ ἀποστολικὴ ἀπόστολος ἐπισημαίνει τὸ τῆς
ἐπισημασίας, καὶ ἀποστολικῆς, ὅτι ἡ ἀποστο-
λικὴ ἀκροατικῆς ἐπισημασίας ἡμετέρας, ἀλλὰ
ποιητικῆς ἰσχυρῶν, ὅτι ἡ ἀποστολικὴ ἀπόστολος
ποιητικῆς αὐτῶν ἴσῃ.
- 26 Εἰ περὶ ἄλλῃ ἡμετέρας ἴσῃ ὡς ἡμετέρας, μὴ χα-
λιναργῶν γλῶσσαν αὐτῶν, ἀλλὰ ἀποστολικῶν
καρδίας αὐτῶν, τῶν κατὰ τὴν ἡμετέρας.
- 27 Θεοσκοπία κατὰ τὴν καὶ ἀποστολικῶν ὡς ἡμετέρας
τῶν Θεῶν ἐπισημασίας, αὐτῶν ἴσῃ, ἰσχυρῶν ἰσχυ-
ρῶν καὶ ἡμετέρας ὡς τῆς ἀποστολικῆς αὐτῶν,
ἀποστολικῶν ἰσχυρῶν τῶν ἀποστολικῶν ἰσχυρῶν.

Κιφ. β'. 2.

1 **Α** Διδασκαλίες, μὴ ὡς ἀποστολικῆς
ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἡμετέρας ἰσχυρῶν
ἰσχυρῶν

2 Εἰσὶν

- 2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν
 ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος, ὃς ἐδῆτι λαμπρὰ,
 εἰσέλθῃ ἢ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐδῆτι,
 3 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν φορέν σου καὶ ἐδῆτι
 πτωχὸν λαμπρὸν, καὶ εἴπητε αὐτῷ· Σὺ καλῶς
 αἶδῃ καλῶς· καὶ τὸ πτωχὸν εἴπη· Σὺ γὰρ
 4 καὶ ἐδῆτι ἐπὶ τὸ ὑποπόδιόν μου
 κραταὶ ἀφλογισμῶν ποιηρῶν;
 5 Ἀκούσατε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔχοντες
 θεὸς ἐξελέξατο τὸν πτωχὸν ἢ κόσμους τῆς
 βασιλείας ἧς ἐπηρθεῖσθε τοῖς ἀγαπῶσι
 αὐτόν;
 6 Ὑμεῖς ἢ ἠμάρταντες τὸν πτωχόν. ἔχοντες ὁπλίσθητε
 σιοι κραταὶ ἀφλογισμῶν ὑμῶν, καὶ αὐτὸν
 7 ἔλκυσιν ὑμῶς εἰς κελίηρα;
 μα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμῶς;
 8 εἰ μὲντοι νόμον τηρεῖτε βασιλικόν, καὶ
 τὴν γραφὴν· Ἀγαπήσατε τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν,
 9 καλῶς ποιεῖτε.
 εἰ ἢ ἀποσωποληπτεῖτε, ἀμαρτάνετε ἐν
 10 γὰρ ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τῶν νόμων ὡς ὁ νόμος
 11 βλάπτει.
 ὅς τις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πλάσῃ ἢ
 12 ἐν ἐνί, γέροντι πάντων ἔνοχος.
 13 Ὁ γὰρ εἰπών· Μὴ μοιχάσῃς, εἴπε καὶ
 14 Μὴ

Μὴ φοβήσῃς. ὡς ἡ μυχλοπῆς, φοβήσῃς
 ἡ, γίγνεται ὡς ἡ φῶς αὐτοῦ ἰομυ.

12 Οὕτω λαλήτε καὶ ὅτε ποιῆτε ὡς ἀφ'
 ἰομυ ἰλαθῆρας μιλοῦντες κρηνώμα.

13 Ἡ γὰρ κρίσις αἰλιως τῆ μὴ ποιήσασθαι
 ἰλιθῶ καὶ κρηνώματῃ ἰλιθῶ κρηνώμα.

14 Τί τὸ ὀφιλοῦ, ἀδελφοί μου, ἰαο πῖσι
 λίγη πῖ ἰχθῖ, ἰεργα ἡ μὴ ἰχθῖ, μὴ δυνάτῃ
 ἡ πῖσις σῶσῃ αὐτοῖς;

15 Ἐὰν ἡ ἀδελφῆς ἡ ἀδελφῆ γυναικοῖ ἰεργα
 χωσι, καὶ λιποῦμαι ὅσι τ' ἰεργα μῖς πρῶτος.

16 Εἰπη δὲ πῖς αὐτοῖς ἰεργα μῖς ἰεργα μῖς
 ὀριλῶν. Πρῶτος ἰεργα μῖς ἰεργα μῖς
 ἡ αὐτοῖς πῖς ἰεργα μῖς ἰεργα μῖς, πῖ τὸ
 ὀφιλοῦ;

17 Οὕτω ἔ ἡ πῖσις, ἰαὸ μὴ ἰεργα ἰχθῖ, ἰεργα
 ἰεργα ἰαυτῶν.

18. Ἀλλ' ἰεργα πῖς. Σὺ πῖσι ἰχθῖ, καὶ γὰρ ἰεργα
 ἰχθῖ δὴ ξῶν μου τ' πῖσις ἰεργα μῖς ἰεργα μῖς,
 καὶ γὰρ δὴ ξῶν σου καὶ τ' ἰεργα μῖς τ' πῖσις μου.

19 Σὺ πῖσις ὅτι ὁ Θεὸς ἰεργα ἰεργα
 πῖσις καὶ τῆ δαμῆσις πῖσις, καὶ
 φερίσῃς.

20 Θίλις ἡ γυνῆσι, ὡς ἡ γυνῆσι, ὅτι
 πῖσις χερίσις τ' ἰεργα μῖς ἰεργα μῖς;

21 Ἀποκαμ ὁ πατήρ ἡμῶν ὅτι ἰεργα
 ἰεργα μῖς, ἀντιπῖσις ἰεργα μῖς αὐτῶ
 ἰπῖ τὸ ἰεργα μῖς;

22 Βλίπῃς

- 22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις σωθήσεται τὰς ἐργασίας αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν ἐργῶν ἡ πίστις ἐπιλησθήσεται;
- 23 Καὶ ἐπιλησθήσεται ἡ γραφή ἡ λέγουσα· Ἐπίστυστοι εἰς Ἀβραάμ τὸ Θεῶν, ἐίλογοι δὲ αὐτῶν εἰς δικαιοσύνην, ἐφίλοιο Θεῶν ἐκλετήσθη.
- 24 Οὐρανοὶ τοίνυν ὅτι ἐξ ἐργῶν δικαιοσύνην ἀφῆκε, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον;
- 25 Ομοίως δὲ καὶ Γααὶβ ἡ πόριον οὐκ ἐξ ἐργῶν ἐδικαιοσύνη, ὑποδέξαμεν τὴν ἀγγελίαν, καὶ ἑτέρα ὁδοῦ ἐκβαλῆσθα;
- 26 Ὡς περὶ γὰρ τὸ σῶμα χερσὶν κινούμεθα· οὐκ νεκρὸν εἶσι, ὅτι ἐκ τῆς πίστεως χερσὶν τῶν ἐργῶν νεκροὶ εἶσι.

Κεφ. γ'. 3.

- 1 ΜΗ' πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μῆζον κερῖμα λαψόμεσθα·
- 2 Πολλὰ γὰρ πλάσμα ἀπαιτεῖ· εἴτις ἐκ λόγου ἢ πλάσι, ἔτι δὲ τίλη ἀτήρ, δικαιοσύνην καὶ ἀγαθὴν καὶ ὅλον τὸ σῶμα.
- 3 Ἰδὲ τῶν ἰσχυρῶν τὴν καλὴν εἰς τὰς εὐσεβεῖς βάλλομεν πρὸς τὸ κέρεισθαι αὐτὴν καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μίσησθαι.
- 4 Ἰδὲ, ἐπεὶ πολλοὶ τῶν κληρῶν ἐστίν, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμεθα, μεταίματι ὑπὸ ἐλαχίστων πηδαλίων ὅπως αὐτὴ ἡ ἐργασία ἀφύνοιτο βύλην·
- 5 Οὕτω καὶ ἡ γλώσσα μικρὸν μίλησθαι, καὶ

καὶ μεγαλαυχῆ. ἰδοὺ, ὀλιγοὶ πῦρ ἔλασσο
ὕλιν ἀιάτ(ι).

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ἐοῦσα μὲν τῆς ἀρι-
κίας· ὅπως ἡ γλῶσσα ἐφύλατ(ε)· ἐν τῆς μι-
λισσοῦ ἡμῶν, ἡ ἀπὸλυσε ἰλοὺ τὸ σῶμα, ἐφύ-
φλεχιζουσα τὸ προχῶν τὸ χροισσας, καὶ φλοχι-
ζομένη ὑπὸ τῆς γαίτης.

7 Πᾶσα γὰρ φύσις ζῆρῶν τι καὶ πικρῶν,
ἰεπιτῶν τι καὶ ἐσάλιν, ὁμαζοῦν) ἔδιδά-
μασται τῆ φύσῃ τῆ ἀίτησπιη·

8 Τὴν ὃ γλῶσσα ἐοῖς δυνάμει) ἀίτησπιη
ὁμαζοῦν, ἀφ' ἡμῶν) ἐκαὶ) μισθ ἰδ) ἰκ-
τατηφοῦν.

9 Ἐν αὐτῇ δὲ λογῶν μὴ τὸ θεοῦ ἐπιπέφθ,·
καὶ ἐν αὐτῇ καὶ ἀρῶν μὴ τὴν ἀίτησπιη τὴν
καὶ) ἀρῶν μὴ θεοῦ γαίτης·

10 Εἰς τὴν αὐτῆν γὰρ ἐξ ἰσχυρῶν δὲ λογῶν
καὶ) ἀρῶν. Οὐ γὰρ, ἀδελφοί μου, πῶν τῶν
ἔτι) γαίτης.

11 Μὴ ἡ πηγὴ ἐὰν τὴν αὐτῆς ὁπῆς βρῶν τὸ
γλυκὸν καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μὴ δυνάσται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἰλαίας
πιῆσται, ἡ ἀμπλ) σῦκα; Οὕτως ἐδύ-
μια πηγὴ ἀλυκῶν) ἔγλυκον ποιῆσται ὑς ἔωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἰπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεῖξαι τὸν
ἐὰν τὸν καλῶν ἀνατροφῶν τῶν ἰεργῶν αὐτῶν ἐν
αὐτῶν τῆ σοφίας.

14 Εἰ ὃ ζῆλοι πικροὶ ἴχαιτε καὶ ἰερίτων ἐν
τῇ

τῆ καρδία ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψά-
διθετε καὶ τῆς ἀληθείας.

15 Οὐκ εἰσι αὐτῆ ἡ σοφία ἀνωθεν κατεργαμέ-
νη, ἀλλ' ἐπίγρηθ, ψυχρὴ, δαιμονιώδης·

16 Ὅπως γὰρ ζηλοῦ καὶ ἐρίθια, σαυῖ ἀκατα-
στασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶξιμα.

17 Ἡ δ' ἀνωθεν σοφία παρῶτον μᾶρ ἀγνὴ
ἐστιν, ἐπέτα ἐρίθια, ἐπιθήκη, ἀπείρησι με-
τῆ ἐλείς καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος ἔ-
άνυπόκριτος.

18 Καρπὸς δ' τῆ δικαιοσύνης ἐσὶ εἰρήνη ἀγί-
ρι) τοῖς ποιῶσιν ἐρίθια.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΠΟῦθεν πόλιμοι καὶ μοιχαὶ ἐσὶ ὑμῖν; Οἷα
ἐσπεύθη, ἐκ τῆ ἡδονῶν ὑμῶν τῆ φαιδο-
μῶν ἐσὶ τοῖς μέλισσι ὑμῶν; ~~φρονεῖτε~~

2 Ἐπιθυμεῖτε, ἐσὶ ἐχέτε· φρονεῖτε καὶ
ζηλοῦτε, ἐσὶ δυνάσθε ἐπιτυχεῖν· μοιχευτε καὶ
πολυμῆτε, ἐσὶ ἐχέτε δ', ἀφ' τὸ μὴ αἰτη-
δαῖ ὑμᾶς.

3 Αἰτεῖτε, καὶ ἔλαμβάνετε, διότι κακῶς
αἰτηθεῖτε, ἵνα ἐσὶ ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν διαπα-
νήσητε.

4 Μοιχεῖ καὶ μοιχαλίδες, ἐσὶ οἰδαίτε ὅτι ἡ
φιλία ἔσθ' ἡσθμυ, ἐχθρα ἔσθ' Θεῷ ἐσθ; ἔσθ' οὐ
οὐ βυληθῆ φίλος εἶναῖ ἔσθ' ἡσθμυ, ἐχθρὸς
ἔσθ' Θεῷ καδίστε).

5 Ἡ δυνάσθε ὅτι κακῶς ἡ χαρὴ λέγει Πρὸς
φρῶσο

Ἐπιπέσει ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὁ κρητάρων ὡς
ἡμῶν,

6 Μειζοὶς ἢ οἰδῶσι χάρις, οἰομένη ὁ
Θεὸς ὑπερεταίους ἀνασταθῆναι, πεπενην ἢ
οἰδῶσι χάρις.

7 Ὑπομαρτε οὐκ τὸ Θεῷ, ἀνάστη τῆς
ἀποδοξῆς. Ἐφύξει ἄφ' ὑμῶν.

8 Ἐπίστασι τὸ Θεῷ, καὶ ἰχθῶ ὑμῶν κρητάρων
εἰπάει χηρὰς ἀμαρτωλοὶ, καὶ ἀγνοῦσι
κρητάρων οἰψυχοί.

9 Ταλαπρωταίαι ἔπιτήσασθαι καὶ κλαῦ-
σαι. ὁ γέλως ὑμῶν ἕως πίστεως μετ' ἀφ' ἑαυτῶν,
καὶ ἡ χάρις ἕως κρητάρων.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐν ψα-
σθῶ ὑμῶν.

11 Μὴ κρητάρων ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ
κρητάρων ἀδελφῶν, ἐκρίνω τὸ ἀδελφῶν
αὐτῶν, κρητάρων νόμος, καὶ κρητάρων νόμος ἢ
νόμος κρητάρων. ὅτι ἐπὶ κρητάρων νόμος, ἀλλὰ
κρητάρων.

12 Εἰς ἐπὶ ὁ κρητάρων ὁ δυνάμει τοῦ σῶσαι
καὶ ἀποδοξῆς· οὐκ ἐπὶ ὁ κρητάρων ὁ κρητάρων

13 Ἄγε ἴτω οἱ λέγοντες· Σήμερον ἢ αὐρῶν
πορεύσομεθα ἕως τῆς πόλεως, καὶ κρητάρων
κρητάρων εἰπὶ εἰσάωτοι ἴτω, καὶ ἔμ πορεύσομεθα,
καὶ κρητάρων κρητάρων.

14 Οἱ πῶς οὐκ ἐπίστασι τὸ τ' αὐρῶν· πῶς
ἦ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμῶν γὰρ ἴτω ἢ αὐρῶν
ὀλίγω

- ὀλίγη φαινομένη, ἔφηται δὲ ἀφανιζομένη.
 15 Ἀπὸ τῆς λέξης ὑμῶς· Ἐὰν ὁ Κύριος ᾤ-
 λήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσωμεν τὸ τοῦ
 ἐκείνου.
 16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις
 ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη, πτωχεύει.
 17 Εἶδότε οὐκ ὀκνητοὶ ποιεῖν καὶ μὴ κινεῖσθε,
 ἁμαρτία αὐτῶν ἐστί.

Κεφ. ε'. ς.

- 1 Ἄγε νῦν οἱ πλῆθεις, κλαύσατε ὀλοῦ-
 ζοῦτες ἐπὶ ταῖς βλαμπωείαις ὑμῶν ταῖς
 ἐπερχομέναις.
 2 Ὁ πλῆθος ὑμῶν σέσηπε, καὶ τὰ ἰμέρια
 ὑμῶν σήθ' βρωτα γένηται·
 3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κηλίσσεται,
 ἔοιοι δὲ αὐτῶν εἰς μαρτόριοι ὑμῖν ἔσται, καὶ
 φάγηται ἡ σάρκα ὑμῶν ὡς πῦρ· ἠθροσά-
 ρισαίτε ἐν ἰσχάταις ἡμέραις.
 4 Ἴδὲ, ὁ μισθὸς τῶν ἔργων τῶν ἀμενομένων
 ἡμῶν, ὁ ἀπιστημῶν ἀφ' ὑμῶν,
 κροῖζέ· ἔα βοᾶν τῶν θελομένων εἰς τὴν οὐκ
 Κυρίου σταβαῶν ἐισιληλύθισιν.
 5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῷ γῆς, καὶ ἐσπαλάγησα·
 ἠθρέψατε ἡμῶν ὡς ἐν ἡμέραις
 σφαγῆς·
 6 Κατεδικασαίτε, ἰφουδίαίτε τὸ δικαίον
 ὑμῶν ἐν ἀντιθέσει ὑμῶν.
 7 Μακροθυμήσατε οὐκ, ἀδελφοί, ἕως τῆς
 πνευ-

πνεύματι ἡ Κυρίου. ἰδοὺ, ὁ γαρρὸς ἐσθί-
 χεται τὸ πρῶτον καρπὸν τῆς μακροθυμίας
 ἐκ' αὐτῶν, ἕως αὐτοῦ λαοῦ ἵπτι προίμοι καὶ
 ὄψιμοι.

8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, ὡς ἐξέσπε-
 ρας κατόδους ὑμῶν, ἐπὶ τῆς παρουσίας ἡ Κυρίου
 ἡγήσει.

9 Μὴ σπιάζετε ἑαυτὸν ἀπέλθον, ἀδελφοί μου,
 μὴ κατακλείητε ἰδοὺ, κρατεῖς αὐτῶν ἡμεῶν
 ἰσηκίον.

10 Ὑπόδικμα λάβετε τὴν καρποπαθείας, ἀ-
 δελφοί μου, ἐτὶ μακροθυμίας, τὴν σωφρο-
 νίαν οἰκονομίας τῆς οἰομαθῆ Κυρίου.

11 Ἰδοὺ, κατακλείετε τὴν ὑπομονήν σας. ἢ
 ὑπερβύβω ἰδοὺ ἡκουσάτε, ἐπὶ τὸ πλῆθος Κυ-
 ρίου εἰδότε, ὅτι πελύσπλαχτός ἐστι ὁ Κύ-
 ριος καὶ οἰκτιρμων.

12 Πρὸ πάντων ἡ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμιλίτε
 μήτε τὸ ἔραστον, μήτε τὸ γὰρ, μήτε ἀκού-
 πια ὄρησι ἢ τῶν ὑμῶν τὸ ἰαί, ἰαί, καὶ τὸ ἔ, ἔ,
 ἵνα μὴ ὑποκρίσητε πίστιν.

13 Καρποπαθείς ἐστέ ὑμῖν; αὐτοδολοῦσθε
 ὀφθαλμοί σας; ἢ ἀπίτε.

14 Ἀδουήεις ἐστέ ὑμῖν; προσκαλισκώσθε τὴν
 πιστοσύνην τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτοδολοῦ-
 σθε ἐκ' αὐτῶν, ἀλειψάσθε αὐτῶν ἰλαίφ
 ἐπὶ τῆς οἰομαθῆ ἡ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ δόξα τῆς πίστεως σώσει τὸν ἁμάρταν
 καὶ ἡ γὰρ

καὶ ἐγαρεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἁμαρτίας ἡ
πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.

16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ ἑσπέρω-
ματά, ἕως ἄρα εὐεχῆ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθή-
τε. πολὺ ἰσχὺς δέσους διαθήσεται ὑμῖν.

17 Ἡλίας ἀνθρώπου ἡμῶν ὁμοιωθήσεται ἡμῖν,
καὶ ἔσται ὡσεὶ ἡ ψυχή σου ἡμεῖς, ἵνα
ὅταν ἐβριξεν ἐπὶ τῆ γῆς ἐνιαυτὸς ἑξῆς ἕ
μῆνας ἕξ·

18 Καὶ πάλιν ἔσται ὡσεὶ ἡ ψυχή σου ἡμεῖς,
καὶ ἡ γῆ ἐβλάσησιν τὸν καρπὸν αὐτῆς.

19 Ἀδελφοί, ἵνα πᾶς ἐν ὑμῖν πληροῦται
τῆ ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ ἰς αὐτὸν,

20 Γινώσκετε ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸς
ἐκ πλάνης οὐδὲ αὐτῷ, σώσει ψυχὴν ἐν ἡ-
νάτῃ, ἕως ἄρα εὐεχῆ πλῆθος ἁμαρτωλῶν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ἐπιστολὴ καθολικὴ ἁπλοῦς.

Κεφ. α'. 1.

1 **Π**ΕΤΡΟΣ ἀπόστολος ἰσχυ-
ροῦ, ἐκλεκτοῦ περιπατή-
μοις ἀγαθοῦ Πόντου, Γα-
λατίας, Καππαδοκίας, Ασίας,
καὶ Βιθυνίας·

2 Κατὰ ἐπιταγήν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἡμῖν
ἐμῶν

σῶν ποδῶν ὁ, ὡς ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυ-
 ροῦ αἰμα ὁ ἰσχυρῶν Χριστῶν χάρις ὑμῶν ὡς
 ἡμῶν πληθυνθῆναι.

- 3 Εὐλογῆσθε ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ὁ Κύριος
 ἡμῶν ἰσχυρῶν Χριστῶν, ὁ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ ἰσχυρῶν
 ἀναγκαστικῶν ὑμῶν ὡς ἰσχυρῶν ζῶντων ὁ
 ἀναγκαστικῶν ἰσχυρῶν Χριστῶν ἐκτελεσῶν,
- 4 Εἰς κληρονομίαν ἀφ' ἧμερῶν καὶ ἀμείνω-
 ται ἔσονται ἡμεῖς, τιτηρηθήσονται ὑμῶν
 ὡς ἡμῶν.
- 5 Τῶν ἐκ δυνάμεως Θεοῦ φερευμένων ἀφ' ἧς
 πίστεως, ὡς σωτηρίας ἡμεῶν ἀποκαλυ-
 φθῆναι ἐκτελεσῶν ἡμῶν.
- 6 Εἰς ἀγαθὰ ἔργα, ὡς ἡμεῖς (ὡς ἡμεῖς)
 λυπηθῆναι ὡς πικίλους προσώπων·
- 7 ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πλῆθος
 ἡμῶν ἡμεῶν, ὡς ἀποκαλυφθῆναι, ἀφ' ἧς πυ-
 ρὸς ἡ δοκιμαζομένων, ἀμείνω ὡς ἡμεῶν καὶ π-
 ρῶν ἔσονται, ὡς ἀποκαλυφθῆναι ἰσχυρῶν Χριστῶν·
- 8 Ὅτι ὡς ἡμεῖς ἀγαθὰ ἔργα, ὡς ἡμεῖς μὴ
 ὡς ἡμεῖς, πικίλους ἡ, ἀγαθὰ ἔργα ὡς ἡμεῶν ἀ-
 νελαιήτων καὶ διδοξαμένων·
- 9 Κομιζόμενοι τὸ πλῆθος τῆς πίστεως ὑμῶν,
 σωτηρίας ψυχῶν·
- 10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐζητήσατε καὶ ἐξηκου-
 σήσατε ὡς ἡμεῖς οἱ ὡς ἡμεῶν ὡς ἡμεῶν χάρις
 ὡς ἡμεῶν ἀμείνω·
- 11 Ἐρῶν ὑμῶν ὡς ἡμεῖς ἡ ποῖον ἡμεῶν ἡμεῶν
 τὸ ὡς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

12 ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
 13 ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
 14 ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
 15 ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
 16 ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
 17 ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
 18 ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
 19 ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

20 Περ...

10 Προγνωσθήσε μὲν καθ' ἡμετέρας κήρυξμα, φανερωθήσεται ἡ ἐπιτομή τῶν ἡμετέρων δι' ὑμῶν,

21 Ἐξ ἂν αὐτῶν πιστεύοντες εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξα αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίσιν ὑμῶν εἰς ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνισάτε ἐν τῇ ἐσπερήσῃ τῇ ἀληθείᾳ ἀφ' ἐπιτομῆς, εἰς φιλαδέλφειαν ἀνυπόκριτον, ἐν καρτερῆς καρδίας ἀλλήλων ἀγαπήσασθε ἐκτενῶς·

23 Ἀνασχηματιστέοντες ἐκ πορνείας φαρμακείας, ἀλλὰ ἀφάρτετε, ἀφ' ὧν λόγος ζωῆς Θεοῦ καὶ μόνον εἰς τὸ αἶψα.

24 Διότι πᾶσαι σὰρες ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἀνθρώπου χόρτος. ἐξηρανθήσεται ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἀνθρώπου αὐτὸ ἐξέπιπται·

25 Τὸ ἡμῶν Κυρίου μὲν εἰς τὸ αἶψα τῶν δὲ εἰς τὸ ἡμῶν τὸ δὲ ἀρχιλιθίον εἰς ὑμῶν.

Κεφ. β'. 2.

1 Ἀποθέμενοι οὐκ ἔσθε κακίαν καὶ πᾶντα δόλον ἐν υποκρισίᾳ καὶ φθόνῳ ἐν πύσιν κατὰ λαλίαν,

2 ὡς δὲ ἐκλήθητε βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ ἀυξηθῆτε.

3 Εἰσὼς ἐγνώσατε ὅτι χριστὸς ὁ Κύριος·

4 Πρὸς οὐκ ὡσεὶ σκλάβοι, λίθη ζῶντα, ὑπο

Κκ

ἀνθρώπων

ἀνθρώπων μὴ ἀποδοκιμασθήσονται, ὡς
 ἡ Θεὸς ἐκλεκτὸν, ἐν ἡμῶν

5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε,
 οἰκοδομητέον ἐκδοκίμων, ἰσοστάθμη ἄγων, ἐπι-
 νέχημα ἐκδοκίμων ἰσοστάθμης, ὡς πρὸς εἰκασ-
 τὴν Θεὸν ἀφ' Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὸ καὶ προσέχητέ μοι ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ πῆμι
 ἐν Σιών λίθοι ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτὸν, ὑ-
 πμῶν καὶ ὁ πισδύων ἐπ' αὐτῶν, ἃ μὴ ἐπι-
 αιχμηθῆ.

7 Ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἡ πρὸς τοῖς πισδύων· ἀπι-
 θῆσθε ἡ, λίθον ὃν ἀποδοκίμασθε οἱ οἰκοδο-
 μεῖντες, ἕτερον ἐκδοκίμων εἰς κεφαλῶν ἰσοστάθμης.
 Ἐκδοκίμων ἰσοστάθμης, καὶ πῆμι ἐπι-
 δοκίμων.

8 Οἱ προσέχητε μοι ἐν τῷ λόγῳ, ἀπεθῆσθε
 εἰς ὃ ἐπιθῆσθε.

9 Ὑμεῖς ἡ, ἰσοστάθμης ἐκλεκτὸν. βασιλεῖς ἀ-
 ρχιστάθμης, ἰσοστάθμης ἄγων, λαὸς εἰς ἐπιθῆσθε
 σιν· ὅπως ἴσθαι ἀρχιστάθμης ἐκδοκίμων
 τῆς ὑμῶν ἐκδοκίμων εἰς τὸ ἰσοστάθμης πῆ-
 μι φῶς.

10 Οἱ ποτὲ ἢ λαὸς, νῦν ἡ λαὸς Θεοῦ· οἱ ποτὲ
 ἡλεθῆσθε, νῦν ἡ ἐλεθῆσθε.

11 Ἀγαπήσθε, ἰσοστάθμης ὡς παροίκους καὶ
 παρεπιδήμους, ἀπιθῆσθε τῶν σαρκικῶν ἐπιθῆσθε
 μιῶν, αἴτινες ἐκδοκίμων καὶ τῆς ψυχῆς.

12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ὡς τοῖς ἰσοστάθμης
 ἰσοστάθμης

ἰσχυροὺς καὶ δυνάμεις ἐν ᾧ ἡμεῖς ἐλάλομεν ὑμῶν
 ὡς κληρονομοῦντες, ὡς ἡμεῖς ἐλάλομεν ὑμῶν ἐν
 ἡμεῖς, ὡς ἡμεῖς ἐλάλομεν ὑμῶν ἐν ἡμεῖς
 ὡς ἡμεῖς ἐλάλομεν ὑμῶν ἐν ἡμεῖς.

13 Ὑποτάξαι ὑμῖν πάντα ἀγαθὰ ὡς ἡμεῖς
 τῷ Κυρίῳ ἢ τῷ βασιλεῖ, ὡς ὑποτάξαι ὑμῖν

14 Εἰ τι ἄγαθόν, ὡς οἱ αὐτοὶ πεμπόμενοι
 εἰς ἐπίδοξον μὴ κληρονομοῦντες, ἡμεῖς ὡς
 ἀγαθοποιῶντες.

15 Ὅπως ἐπὶ τὸ ἡλίμενον Θεῷ, ἀγαθο-
 ποιῶντες φιλοῦντες τὸν ἀφρονῶν ἀγαθῶν
 ἀγνοῦντες.

16 Ὡς ἰσχυροὶ, καὶ μὴ ὡς ἰσχυροὺς
 ἰσχυροὶ τῆς κληρονομίας τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλ' ὡς
 δούλοι Θεοῦ.

17 Πάντας πηροῦντες τὸ ἀδελφότητος ἀγα-
 θῶν τῷ Θεῷ φοβούμενοι τὸ βασιλεῖα πάντα.

18 Οἱ οἰκίται, ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς ἐν ἡμεῖς ὡς
 βουλοῦντες δευτέρως, ἡμεῖς οἱ οἰκίται καὶ
 ἐπιπέσειν, ἀλλ' ὡς οἱ οἰκίται.

19 Τῷ τῷ ἡμεῖς, ἡμεῖς ὡς ἡμεῖς Θεῷ
 ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς, ἡμεῖς ὡς ἡμεῖς.

20 Ποιοῦντες κληρονομοῦντες καὶ ἡμεῖς
 λαλοῦντες ὡς ἡμεῖς; ἀλλ' ἡμεῖς ἡμεῖς
 ποιῶντες καὶ ἡμεῖς ὡς ἡμεῖς, τῷ τῷ
 ὡς ἡμεῖς Θεοῦ.

21 Εἰς τῷ τῷ ὡς ἡμεῖς, ὡς ἡμεῖς
 ὡς ἡμεῖς ὡς ἡμεῖς, ὡς ἡμεῖς ὡς ἡμεῖς

ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπαγγελθήσῃτε τῆς
ἰχνησιν αὐτῷ·

22 Ὅς ἀμαρτίαν ἔσκη ἐποίησιν, ἐδὲ δὴ
δύλον ἐν τῷ σώματι αὐτῷ·

23 Ὅς λοιδορέμῃ ἔσκη ἀντιλοιδίῃ, πεί-
ρασαν ἔσκη ἠπέλη· παρεδίδου ἢ τῶν κρινῶν
δικαίως·

24 Ὅς ἰσὺς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀλώμενος
ἐν τῷ σώματι αὐτῷ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα τῆς
ἀμαρτίας ἀπογυμνομένοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζή-
σωμεν· ἔ τῶν μάλωπι αὐτῷ ἰάθητε.

25 Ἡ ἴτε γὰρ ὡς παρῶσα πλάσσωμεν· ἀλλ'
ἐπιστρέφητε ἰὺν ἐπὶ τῷ πεινῶν ἐ ἐπίσταται
τῷ ψυχῶν ὑμῶν.

Κεφ. γ'. 3.

1 Ὅμοίως αἱ γυναῖκες, ὑποτασσάμεθα
τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα ἔ εἰς πῆρας ἐπι-
θῶσι τῶν λόγων, ὡς τῷ κυριακῶν ἀνα-
φοῆς αἰῶν λόγου κερδηθήσων·

2 Ἐποπτεύσατε ἢ ἐν φόβῳ ἀγίῳ ἀνα-
στροφῶν ὑμῶν.

3 Ὡς ἔσκη ἔχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τρεχῶν, καὶ
πειθήσεως χρυσίῳ, ἢ ἐσδύσεως ἰμῶν
κόσμου·

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἀνθρώπου, ἐν
τῷ ἀφῆρτο ἔ πρᾶξι καὶ ἡσυχίᾳ ποδῶν
τῶν, ὅ ἐστι ἐνώπιον ἔ Θεῷ πολυτελής.

5 Οὐπὺ γὰρ ποτε ἔ αἱ ἄγαθαι γυναῖκες ἐ
ἐλπί-

ἐλπίζουσα ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐκόσμευεν ἑαυτὴν,
ὑποτασσόμενα τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν·

6 Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύ-
ριον αὐτὸν καλεῖσαι, ἧς ἐγγυήθητε τίκναι,
ἀγαθοποιῶσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδὲμίαν
πίστιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, σωοικῆντες καὶ γινώ-
σιν, ὡς ἀδυναστεῖα σκιδύει τῷ γυναικεῖον
ἀπονεμήντες τιμῶν, ὡς καὶ συκληρονόμοι χα-
ρίων ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκλίπεισθε ἀποσ-
τασίας ὑμῶν.

8 Τὸ ἔτελος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς,
φιλάδελφοι, σύσπλαγχνοι, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδο-
ρεῖαν ἀντὶ λοιδορίας· τὸ ἐναντικὸν δὲ σύλογον-
τες· εἰδότες ὅτι εἰς τὸ ἐκλήθητε, ἵνα σύλο-
γίαν κληρονομήσητε.

10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, ἐἴδειν ἡμέρας
ἀγαθῆς, παυσάτω τὸ γλώσσαν αὐτοῦ ἀπὸ
κακοῦ, ἐκείλη αὐτοῦ τὸ μὴ λαλῆσαι ὄδλον.

11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, ἐποιησάτω ἀγα-
θόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.

12 Ὅσοι ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ
ὡπα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· ὡρθωποιὸν δὲ
Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακία.

13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, εἰάν τινος ἀγαθῆ
μιμηταὶ γένησθε;

14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάροικετε ἀπὸ δικαιοσύνης,
κακία-

μακάριοι τὸ ἵ φέροι αὐτῶν μὴ φοβήθητε,
μηδὲ παρεχθήτε.

15 Κύριοι τὸ Θεὸν ἀγάσασθε ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν ἔτοιμοι τὸ αἰεὶ εὐεχῆς ἀπολογίᾳ
παντὶ τῷ αἰτήσει ὑμῶν λόγῳ ὡς τὸ ἐν
ἐλπίδι, μὴ παύθητε ἐν φόβῳ.

16 Συνείδησι ἔχοντες ἀγαθῶν· ἵνα ἐν ᾧ
καταλαλώσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, κα-
χωρῶσιν οἱ ἐπιρριάζοντες ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν
ἐν Χριστῷ ἀναστροφῶν.

17 Κρεῖττοι γὰρ ἀγαθοποιεῖσθε, εἰς τέλος τὸ
λημα τοῦ Θεοῦ, πάσῃ, ἢ κακοποιεῖσθε.

18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ ὑπὲρ ἡμῶν
ἔπαθε, δίκην ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμεῖς
ἀποσταλάγη τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σα-
κί, ζωοποιηθεὶς τῷ πνεύματι.

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι προ-
φῆταις ἐκήρυξεν,

20 Ἀπήνησάσι ποτε, ὅτι ἅπαξ ἐξεδίχη
ἢ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε,
κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς τὴν ἔλ-
θου (εὐτίθει ἐκλή) ψυχῶν δισωθήσων ἐν
ὕδατι.

21 Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀντίτυποι τοῦ σωζέ-
σθαι, (ὡς σαρκὸς ἀποθήσεις ῥόπου, ἀλλὰ σω-
θήσων ἀγαθῆς ἐπιράτημα εἰς Θεὸν) ἐν
ἀναστάσει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Ὅς ἐστι ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, παραθεὶς εἰς
ὕδατος.

ἀγαθὸν, ὑπερβαλλόντων αὐτῆ ἀγάθων καὶ
ἐξουσιῶν ἐθνωκρατιῶν.

Κιβ. δ'. 4.

1 Χριστῷ οὐκ ἐπιτίθειτε ὑμῶν σκευὴν,
καὶ ὑμῖς τὸ αὐτῶν ἰσοίσησθε ὀφλισκάλωτι
ὅτι ὁ πατὴρ ἐσθαρῆ, πίπτει ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὴν μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας, ἀλλ-
λὰ θλίψεως Θεοῦ τὸ ἐπίλοιπον ἐσθαρῆ
βιωσάμενοι.

3 Ἀρκίτος γὰρ ἡμῖν ὁ παρελευθέρωσθε ἑσθαρῆ
τὸ βίβω τὸ θλίψεως τὸ ἐπίλοιπον ἐσθαρῆ
πιπτόμενος ἐσθαρῆ, ἐπιθυμίας,
οἰοφλυγίας, κόμης, πόντος, ἐσθαρῆ
τοῖς ἰσώλοκαρμίας

4 Εἰ ὁ ἐπιζητοῦμαι μὴ σωτηριάζω ὑμῶν
ὅς τῶν αὐτῶν τὸ ἀσπίδος ἀνθρώπων, βλα-
σφημῶντες

5 Οἱ ἀποστόλοι λόγοι τῶν ἰσοίμων ἰσθαρῆ
κρίτων ζώσας καὶ νεκρῶν

6 Εἰς τὴν γὰρ ἐσθαρῆς ἀνθρώπων, ἰσθαρῆ
καρμίας μὴ καὶ ἀνθρώπων σκευῆ, ζώσας καὶ
Θεοῦ πόντος.

7 Πάντων ἡ τὸ πόντος ἡσθαρῆ. σωτηριάζω
οὐκ καὶ ἰσθαρῆ ὅς τῶν ἐσθαρῆς.

8 Πρὸ πάντων ἡ τῶν ὅς τῶν ἰσθαρῆς ἀνθρώπων
ἐπίλοιπον ἰσθαρῆς ὅτι ἡ ἀνθρώπων ἐσθαρῆς
ἀμαρτίας.

9 Φιλοξενεῖ ὅς ἀλλήλους, ἰσθαρῆς ἰσθαρῆς.

- 10 Ἐκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα, εἰς ἑαυτὸς αὐτὸ ἀφαιρῶντες, ὡς καλοὶ οὐκ νόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ.
- 11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις ἀφαιρῶν, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χρηγῶν ὁ Θεός· ἵνα ὡς πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεός διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ εἰσι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
- 12 Ἀγαπήθει, μὴ ἐπιζῆσθε τῇ ἐν ὑμῖν πλεονεξίᾳ πρὸς περισσοῦν ὑμῖν γιομῶν, ὡς ζῆλος ὑμῖν συμφοραῖσι.
- 13 Ἀλλὰ καθὼς κρινοῦνται τοῖς ἁγίοις Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιωμένοι.
- 14 Εἰ ὁ ἐπιζῆσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι ὅτι τὸ τῆς δόξης ἔστι τὸ Θεοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῶν ἀναπαύει· καὶ μὴ αὐτὸς βλαστῆται, καὶ ἡ ὑμῶν δοξάζεται.
- 15 Μὴ γὰρ ἴσως ὑμῶν παχέτω ὡς φοβία, ἢ κλίπης, ἢ κροθπιῶν, ἢ ὡς ἀλλοτρίων ἐπίσκοπος.
- 16 Εἰ ἡ ὡς Χριστιανός, μὴ ἀεγχιώσθω, ἐξοξέτω ἡ τὸ Θεὸν ἐν τῷ μέρει τῆς τῆς.
- 17 Ὅτι ὁ κληρὸς τῆς ἀρετῆς τὸ κρῖνον ἀπὸ οἴκου Θεοῦ. εἰ ἡ πρῶτον ἀφ' ἑμῶν, πρὸς πᾶσι τῶν ἀποστόλων τῶν Θεοῦ ἀγγελίᾳ.
- 18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μέλις σῶζεται, ὁ ἀσβηθὴς ἔστι ἀμαρτωλὸς πᾶσι φασκίται;

19 Ὡς κῆοι πάχοιλις κῆ τὸ θέλημα τῆ Θεῶ,
ὡς πιστὰ κῆση ἀφῆκεῖσθαι τὰς ψυχὰς
ἐαυτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ.

Κεφ. εἰ. 5.

1 ΠΡεσβυτέρως τὺς ἐν ὑμῖν ἀφῆκεῖσθαι ὁ
συμπρεσβυτέρως κῆ μέγιστος τῆ Χρι-
στῆ παθημάτων, ὁ ἔτῆ μελλομένης ἀποκαλύ-
πτεσθαι δόξης κῆγιωτός,

2 Ποιμάναιε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμίον τῆ Θεῶ,
ἐπισκοπεῖντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκστῶς
μηδὲ ἀίχροκερδῶς, ἀλλὰ παρηγῶς

3 Μηδ' ὡς κραυκερδούοις τῆ κλήρων,
ἀλλὰ τύποι γνόμενοι τῆ ποιμίαιε.

4 Καὶ φανερωθῆναι τῆ δόξης ποιμίον, κῆ-
μιεῖσθαι τῆ ἀμαρτανῆον τῆ δόξης σέφανον.

5 Ομογῶς νεώτεροι ὑποταγῆτε πρεσβυτέ-
ροις πάντες ἡ ἀλλήλοισ ὑποτασόμενοι, τῆ
ταπεινοφροσύνῃ ἐγκομῶσθε, ὅτι ὁ Θεὸς
ὑπερηφάνοις ἀνῆταῖσεται, ταπεινοῖς ἡ δέ-
δωσι χάριν.

6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπο τῆ κραυαίαν χεῖρα
τῆ Θεῶ, ἵνα ὑμῶς ὑψώζη ἐν κραυῶ.

7 Πᾶσαν τῆ μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψατε
ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει πᾶς ὑμῶν.

8 Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικῶ
ὑμῶν ἀφῆκεῖσθαι, ὡς λέων ἀρῶμεν, πᾶ-
πατεῖ, ζητῶν πῖνα κραυαπῆ.

9 Ὡς ἀλήθηε σερεοὶ τῆ πίστῆ, εἰδότες πᾶ
αὐτῶ

Kk 5

αὐτὰ τῷ παθημάτων τῆ ἐν κόσμῳ ὑμῶν
ἀδελφότητι ἐπιπελάσῃ.

10 Ὁ ὃ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας
ἡμᾶς εἰς τὸ αἰώνιον αὐτῆς δόξης ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ὀλίγων παθόντας, αὐτὸς κατέργασεν
ὑμῶς, σπείζων, θενώσων, θεμελιώσων.

11 Αὐτὰ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰ-
ωνας τῷ αἰώνων. Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλβανῶν ὑμῶν τῷ πιστῷ ἀδελφῷ (ὡς
λογίζομαι) δι' ὀλίγων ἔγραψα, ἡ δὲ ἀκριβὴς
καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτῃ εἶναι ἀληθῆ χάριτι
τοῦ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς ἐσημαίη.

13 Ἀσπάζεσθαι ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι στυ-
γερὰ, ἐ Μάρκῳ ὁ υἱὸς μου.

14 Ἀσπάζεσθαι ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγά-
πης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ. Ἀμήν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἐπιστολὴ καθολικὴ δεύτερα.

Κεφ. α'. 1.

1 **ἘΝ** ΤΟΙΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΠΙΣΤΕΥΣΑΝΤΕΣ, ὅσοι
καὶ ἀπόστολοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πῶς
ἐπιστόμην ἡμῖν λαχῶσι πίστι ἐν
σωτηρίᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Χαί-

- 2 Χάρις ὑμῖν κὶ οὐρανὸς πληθυνθείη σὺ ἐπι-
 γράψῃ Ἰησοῦ, ἑ ἰησοῦ ἡ Κυρίου ἡμῶν.
- 3 Ὡ; πάλιν ἡμῖν τ' ἴσθαι δυναμῶς αὐτῷ
 τὰ πρὸς ζωὴν κὶ σωτηρίαν διδωσάμενος,
 διὰ τ' ἐπιγνώσεως ἡμετέρας ἡμετέρας
 διὰ ἰσχυροῦς ἑ ἀρετῆς.
- 4 Δι' αὐτὸν τὸν μέγιστον ἡμῖν κὶ πῖμα ἐπι γέ-
 ματος διδωσάμενος, ἵνα διὰ τούτων ἡμεῶν
 ἴσθαι κτιστοὶ φύσις, ἀποφυγῆτε τ' σὺ
 κόσμῳ σὺ ἐπιθυμίᾳ φθαρῆς.
- 5 Καὶ αὐτὸ τῷ τῷ ἀποστόλῳ πάλιν παρρη-
 σιαστικῶς, ἐπιμαρτυροῦσθε σὺ τῇ πίστῃ ὑμῶν
 ἡ ἀρετῆς, σὺ τῇ ἀρετῇ τῆν ζωῆς,
- 6 Εἰ τῇ τῇ ἰσχυροῦς τ' ἰσχυροῦς, σὺ τῇ
 ἰσχυροῦς τ' ἰσχυροῦς, σὺ τῇ ἰσχυροῦς
 τῆν σωτηρίαν,
- 7 Εἰ τῇ τῇ σωτηρίᾳ ἡ φιλαδελφίᾳ, σὺ τῇ
 τῇ φιλαδελφίᾳ ἡ ἀγάπῃ.
- 8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπομαρτυροῦσθε, κὶ πλειστά-
 ζουσθε, ὅτι ἀρετῆς ὑμῶν ἀκαρπύς κτιστῶν
 σὺ ἡμετέρας τῆν ἰσχυροῦς ἡμῶν ἰησοῦ Χριστοῦ
 ἐπιγνώσει.
- 9 Ὡ γὰρ μὴ πᾶσι ταῦτα, τυφλὸς ἰσχυροῦς, μυω-
 πάζουσι, λίθῳ λαοῦ ἡμετέρας κτιστῶν τῶν
 πάλιν αὐτῶν ἀμαρτῶν.
- 10 Διὸ κτιστῶν, ἀδελφοί, ἀπομαρτυροῦσθε βι-
 βαίᾳ ὑμῶν ἡ κλησὶν ἑ σκελετῶν ποιῆσαι
 ταῦτα γὰρ ποιῶντες ἡ μὴ πεισθητέ ποτε.

11 Οὕτω

- 11 Οὕτω γὰρ πολλοὺς ἐπιχρηγήσει ὑμῶν ἢ εἰσοδοῦ εἰς τὸ αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 12 Διὸ σὺ ἀμελήσω ὑμῶς αἰεὶ ὑπεραιμνήσκων περὶ τούτων, καὶ ὡς εἶδες, καὶ ἐπαγγυρήσεις ἐν τῇ παρέσει αληθείας.
- 13 Δίψασον ἢ ἡγῶμαι, ἐφ' ὅσοι εἰμὶ ἐν τούτοις τοῖς σκλωμάτοις, διεγείρων ὑμῶς ἐν ὑπομνήσει.
- 14 Εἶδώς ὅτι ταπεινὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σώματος μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι.
- 15 Σπευδάσω οὖν καὶ ἵκετε ἔχον ὑμῶς μετὰ τὸ εὐκὴν ἔξοδον, πρὸ τούτων μετὰ ποιῆσαι.
- 16 Οὐ γὰρ σοφοῖς λόγοις μύθους ἐκτεθειμένους ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν δυνάμει καὶ παρουσίᾳ, ἀλλ' ἐπόπται χρηθέντες τῆς χάριτος μεγαλοφροσύνης.
- 17 Λαθόντων γὰρ ὡς Θεὸς πατρὸς πάλιν καὶ δόξαν, φωνῆς συνέθεσις αὐτῶν τοιαύτης οὐδὲν τὸ μεγαλοπρεπὲς δόξης· Οὐτὶς ἐστὶν ἡμεῖς ὁ ἀζαπητὸς, εἰς ὃν ἐγὼ ἀπέδωκα.
- 18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ ἕραν συνέθεσις, οὐδὲν αὐτῶν ὅτις ἐν τῷ ὄρει τοῦ ἁγίου.
- 19 Καὶ ἔχον βραχίονα τὸν ἁγίου

λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε ἀποστέλλετε, ὡς λύ-
χνος φαίνοντι ἐν αὐχμηρῇ τόπῳ, ἕως ἡμέ-
ρα διαυγάσει, καὶ φωσφόρος ἀνατείλη ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

20 Τῆτο ἀφ᾽ οἱ γνώσκοντες, ὅτι πάντ᾽
ἀποφητεία γραφῆς, ἰδίας ἐπιλύσεως ἐ-
γίνεται.

21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτε
ἀποφητεία, ἀλλ᾽ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερό-
μενοι ἐλάλησαν οἱ ἄγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

Κεφ. β'. 2.

1 Ἐγένοντο δὲ ἐψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ,
ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι,
οἵτινες παρασάξουσιν αἰρέσεως ἀπωλείας, ἐν
ἡγερούσιν αὐτῶν δευτέρῳ δόγματι, ὅτι
ἀγροῦσιν αὐτοῖς ταχυνῶ ἀπώλησαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἐξακλυθήσονται αὐτῶν ταῖς
ἀπωλείαις, δι᾽ ἧς ἡ ὁδοῦ τῆ ἀληθείας βλα-
σφημηθήσεται.

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλοασοῖς λόγοις ὑμῶν
ἔμπορεύσονται, οἷς τὸ κρέμα ἔκπαλαι ἔσκη
δόνει, ἐν ἡ ἀπώληα αὐτῶν ἐνυπόζει.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων ἐκ
ἠφείσατο, ἀλλὰ σφραῖς ζῶντος ταρταρώσεως,
παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους.

5 Καὶ δόγματι κήρυμα ἔσκη ἠφείσατο, ἀλλ᾽
ὄγδοον Νῶε διημοσιώσης κήρυκα ἐφύλαξε,
κατακλυσμένη κήρυμα ἀσεβῶν ἐπάξασ.

6 Καὶ

- 6 Καὶ πόλλες Σοδύμων καὶ Γομορρῶες τιφρώ-
σαις καὶ ἀσροφῆ κατέκλειν, ὑποδύμεναι μιλ-
λόντων ἀσεβεῖν πεθικάς·
- 7 Καὶ δίκαιον Λὼτ καὶ ἀποτέλλοι ἐπὶ
τῶν ἀθέσμων ἐν ἀπελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐ-
ρύσασθαι.
- 8 (Βλέμματι γὰρ ἐ ἀποτῆ ὁ δίκαιος, ἐπὶ
οικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχῶν
δικαίων ἀτόμοις ἔργοις ἰοκαίνεζεν)
- 9 Οἶδε Κύριος ὡσεὶς ἐὰν πτασθεὶς
ρύσασθαι, ἀδικῶν ἢ εἰς ἡμέραν κρίσις ἐ-
λαζομήνους τηρεῖν·
- 10 Μάλιστα ἢ τὸς ὀπίσω σκεπτός ἐν ἐπι-
μία μισομῆ παρομομήνους, καὶ κυριότητι
καὶ φρονεῖντας· τολμηταί, αὐθαδέες, ἀδίκ-
οὶ ἢ τρίμοσι βλασφημῶντες·
- 11 Ὅπως ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ δυνάμει μείζονες
όντες, ἢ φέρονται κατ' αὐτῶν ὡς ἐν
βλάσφημον κρίσιν.
- 12 Οὗτοι ἢ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικῶν, μελο-
νημῶν οἷς ἄλωστον ἐ φθορῶν, ἐν οἷς ἀγνοῖα
βλασφημῶντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν ἐ-
φθάρησονται·
- 13 Κοιμήματα μωδῶν ἀδικίας, ἠδονῶν ἐγυ-
μῶν ἢ ἐν ἡμέρᾳ τρυφῆς, σπῆλαι καὶ μῶμοι
ἐν τρυφῶντες ἐν τῆς ἀπάτης αὐτῶν,
σποδωχέματα ὑμῶν,
- 14 Ὁφθαλμοὶ ὄχθεις μετὺς μοιχαλιῶν, καὶ
ἀκαθ-

ἀκαθάρτους ἀμαρτίας, δειλιάζοντες ὑ-
 χαις ἀτηρείκτους, καὶ οἷοιο γυμνοὶ ἀφ' ἑ-
 πλοιοξίας ἰχθύος, καὶ μίας τίκου·

15 Καλλιπότες τ' ἀθικασίδοι, ἰπλοσὺ-
 θησμοὶ, ἰξαγκληθησμοὶ ἐν τῷ ἰσὺ τῷ Βαλακάρῳ
 τῷ Βοσῶρ, ὅς μῶσος ἀθίπιας ἰχθύησσι·

16 Ἐλιγξίη ἰχθυῖδίας ὠλεθρισμίας· ἰπλο-
 ζύχοι ἀφύσοι, ἐσὶ ἀίησπε φωνῆ φήγυ-
 ξαμφοὶ, ἐσὶ αἰλουσι τ' ἰσὺ σφῶρετῳ ὠλεθ-
 ροσίασ.

17 Οὗτοί ἴσσι πηγὰ ἀϊυδροί, κήφιλαι· ἀπὸ
 λαίλαπ' ἰλαυτομφοῦ, αἷς ὁ ζῶσ' ἰσὺ
 σκοτύς ἴσσι αἰσῖα τῆσσι).

18 Ὑπιογκα· ἰσὺ μα· αἰσῖα τῆσσι φήγυμφοὶ
 δειλιάζουσι ἐσὶ ἰπηνμίας σαρκεῖς, ἐσὶ ἀίπλο-
 γήσας, τῆσσι σῶτῳ ἀποφυγίσας τῆσσι ἰσὺ πλά-
 τῆ ἀίκαριφομφοῦς.

19 Ἐλύθησσι αὐτοῖς ἰπηνμίας μφοῦ· αὐ-
 τοῖ δῦλοι ἰπηνμίας τῆσσι φηγῶσσι ὁ γὰρ ἴσσι
 ἠτίηται, τῆσσι κῆ δίδουλω).

20 Εἰ· ἰσὺ ἀποφυγίτεσσι πῆ μιάτμ' ἰσὺ κῆσ-
 μεσὶ ἰπηνμίας τῆσσι Κυρίη κῆ σῶτῳ τῆσσι ἰπ-
 σῶ Χορσῶ, τῆσσι ἰσὺ πάλιο ἰμπλοκίησσι
 ἠτίηται, γήσσι αὐτοῖς πῆ ἰχθῶσσι χήσσι
 τῆσσι σῶτῳ.

21 Κρεῖττοι· ἰσὺ αὐτοῖς μὴ ἰπηνμίας τῆσσι
 ὁδοῖ τῆσσι δειγμῶσσι, ἠ ἰπηνμίας ἰπηνμίας
 ἐσὶ τῆσσι ὠλεθρισμίας αὐτοῖς ἀγίας ἐσὶ ὠλεθ-
 ρῶσσι.

22 Συμβέβηκε ἃ αὐτοῖς τὸ τ' ἀληθῆς παρη-
μίας· Κύων ἐπιτρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέταμα
καὶ Ἰς λυσταμὴν, εἰς κύλισμα βορῶν·

Κεφ. γ'. 3.

1 Τὸ αὐτῶν ἤδη, ἀγαπητοὶ, δόξαται ἐν
γράφῳ ἐπιστολῶν, ἐν αἷς διεγεμνῶν
ἐν ὑπομνήσῃ τ' εἰλικρινῇ ἀξίοισα·

2 Μνησθῶμαι τ' ἀσθημάτων ῥημάτων· τῶν
τ' ἀγίων ἀσθημάτων, καὶ τ' ἀποστόλων ἐκ
ἐντολῆς, ἔ Κυρίου καὶ σωτῆρος·

3 Τῶν ἀσθημάτων γνώσκοντες, ὅτι ἐλάττω
ἐπ' ἐχάτα τ' ἡμερῶν ἐμπόκη, καὶ ἴσως
αὐτῶν ἐπιθυμίας προδύομοι·

4 Καὶ λίθοντες· Πῶ ἴσιν ἡ ἐπαγγελία τῆς
παρυσίας αὐτῶν; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐπα-
μήθησαν, πάντες ἔτω ἀξίως ἀπ' ἀξίως
κρίσεως.

5 Λαοθάνη γὰρ αὐτῶν τῶν θείων, ὅτι ἔ-
σθονοὶ ἦσαν ἐκ παλαιῶν, ἐ γὰρ ἐξ ὑδατῶν καὶ
ὑδατῶν σωσῶσα, τῶν ἔ Θεῶν λόγῳ.

6 Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὑδατῶν καὶ
θεῶν ἀπώλειτο.

7 Οἱ ἃ νῦν ἔσθονοὶ καὶ ἡ γὰρ τῶν αὐτῶν λη-
θησασαυρομῶν ἐσὶ, πρὸς τρεῖς μῆνας
ἡμέρας κρίσεως καὶ ἀπωλείας τ' ἀσθημάτων
ἡρώπων·

8 Ἐν δὲ τῶν μὴ λαοθάνητω ὑμῶν, ἀγα-
πητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα ὡς ἔ Κυρίου οἱ
χιλ. α.

χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

9 Οὐ βραδυνὴ ὁ Κύριος ἔπαγγελίας, (ὡς ἴνες βραδυτῆται ἠγῶν) ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βυλόρμος ἴνας ἀπολέθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μέλαινιαν χωρῆσαι.

10 Ἡξεί ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἐν ἣ ὁ ἔρανος ροιζηδὸν παρελθόν, σοιχεῖα ἡ καυ(έμματα λυθήσον), καὶ γῆ ἐπὶ ἐν αὐτῇ ἔργα καίθηκαίη.

11 Τύτων ἐν πάντων λυομένων, ποταπὸς δεῖ ὑπάρχην ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ ἀσεβείαις.

12 Προσδοκῶντες ἐσπίδοντες ἡ παρυσίαν ἡ Θεῷ ἡμέρας, διὲν ἔρανοι πυρέμμοι λυθήσονται, καὶ σοιχεῖα καυ(έμματα τήκεται).

13 Καινὸς ἡ ἔρανος ἐ γλυῶ καμνῶ καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῆ προσδοκῶντων, ἐν οἷς δικαιοσύνη καίθηκαί.

14 Διὸ, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες, ἀπεδάσαι ἡ ἀσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῶ δὲ ἐπιθύμα ἐν ἐριλῶ.

15 Καὶ τὴν ἡ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγείσθε καθῶς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος καὶ τὴν αὐτῶ δὲ δεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν,

16 Ὡς καὶ ἐν πάσης ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς δεῖ τύτων, ἐν οἷς ἐστὶ δυνατόθη

πνα,

πινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς ἐ ἀσήρακτοι ἐπιβλῦσι
ὡς κὲ τὸ λοιπὰς γραφὰς, ὡς τὴν ἰδίαν
αὐτῶν ἀπώλειαν.

17 Ἰμεῖς οὖν, ἀγαπητοὶ, ἐσθραύσατε,
φυλάσσετε, ἵνα μὴ τῆ ἴ ἀθέσμοι ἐπιβ
συναπαχθεῖτε, ἐκπίσητε ἔ ἰδίε ση. μ.

18 Αὐξάνετε ἡ ἐν χάριτι ἐ γνώσει ἔ Κυρίου
ἡμῶν κὲ σωτῆρ^ῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῶ ἡ ἐπί
ἐ ἴν κὲ εἰς ἡμέραν αἰῶν^ῶ. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟ-
ΛΟΥ ἐπιστολὴ καθολικὴ ἐστίν.

Κεφ. α'. Ι.

1 **Ο**ὕτως ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκράτος, ἰ
ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡ
μῶν, ὁ ἐστασάμεθα, κὲ ἀχῆσαι
ἡμῶν ἰψηλάφησαι ὡς ἔ λε
γεται ἐ ζωνῆς.

2 (Καὶ ἡ ζωνὴ ἰφαιρώτη, κὲ ἰωράκαμεν,
ἐ μαρτυρήκαμεν, κὲ ἀπαγγέλοιμεν ὑμῖν τὴν
ζωνὴν ἡ αἰῶνιον, ἣτις ἡ ὡς ἔ πατέρα,
καὶ ἰφαιρώτη ἡμῖν)

3 Ὁ ἰωράκαμεν κὲ ἀκράτος, ἀπαγγέ-
λοιμεν ὑμῖν, ἵνα ἐ ὑμεῖς κρανῶσαι ἰχρητικῶ
ἡμῶν κὲ ἡ κρανῶσαι ἡ ἡμετέρας μὲ ἔ πα-
τερος ἐ μὲ ἔ ἡ αὐτῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Κη

- 4 Καὶ ταῦτα γράψω ὑμῖν, ἵνα ἢ γράψω ὑμῶν ἢ πληρωμῆς.
- 5 Καὶ αὐτῇ ἰσὶ ἡ ἰσχυρία ἐν ἀκραι-
μῶν ἀπ' αὐτῷ, ἕ ἀνα γράψω ὑμῖν, ἐπὶ
Θεῷ φάσις, καὶ σπουδὴ ἐν αὐτῷ ὅτι ἰσὶ
ἡδὴμία.
- 6 Ἐὰν εἴπω μὲν ὅτι κρινοῖσθε ἰσχυρὸν μετ'
αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ σπῆτι σφραγισθῆτε, ψά-
δομιτε, ἕ ἡ ποιῶ μὲν τ' ἀληθῆς.
- 7 Ἐὰν ἢ ἐν τῷ φῶτι σφραγισθῆτε, ὅτι αὐ-
τὸς ἰσὶ ἐν τῷ φῶτι, κρινοῖσθε ἰσχυρὸν μετ'
ἀληθῆς, καὶ τὸ αἶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ ὃ ἢ αὐ-
τῷ κρατίζει ἡμᾶς ἀπὸ πᾶσης ἁμαρτίας.
- 8 Ἐὰν εἴπω μὲν ὅτι ἁμαρτία ἐστὶ ἰσχυρὸν,
ἑαυτοὺς πλάσσω μὲν, καὶ ἡ ἀληθῆς ἐστὶ ἰσὶ
ἐν ἐμῖν.
- 9 Ἐὰν ὁμολογήσω ἑαυτὸς ἁμαρτίας ἐμῶν,
πιστὸς ἰσὶ καὶ δικαιοσύνη, ἵνα ἀφῆ ἡμῖν ἑαυ-
τὸς ἁμαρτίας, καὶ κρατίζει ἡμᾶς ἀπὸ πᾶσης
ἀδικίας.
- 10 Ἐὰν εἴπω μὲν ὅτι ἢ ἡμαρτία ἐμῶν, ψά-
δομι ποιῶ μὲν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτῷ ἐστὶ
ὅτι ἐν ἐμῖν.

Κιφ. β'. 2.

1 Τεχνία μου, ταῦτα γράψω ὑμῖν, ἵνα μὴ
ἀμαρτηθῆτε καὶ ἵατο ἑαυτὸς ἀμαρτηθῆτε. ὁμο-
κλήθῃ ἰσχυρὸν ὅτι ἡ πίστις, Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ δικαιοσύνη.

2 Καὶ

- 2 Καὶ αὐτοὶ ἰλασμός ἐστι θεὸς τῶν ἀμαρτωλῶν ἡμῶν· ἔστι θεὸς τῶν ἡμετέρων ἢ μῆτις, ἀλλὰ καὶ θεὸς ὅλων τῶν κρῶμα.
- 3 Καὶ ἐν τούτῳ γνώσκουσιν ὅτι ἠγνώσαντο αὐτὸν, ἐὰν θεὸς ἐντολαὶ αὐτοῦ τηρῶνται.
- 4 Ὁ λέγων, ἠγνώκα αὐτὸν, καὶ θεὸς ἐντολαὶ αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστίν·
- 5 Ὅς δὲ ἀνὰ τηρῆ αὐτοῦ τὸ λόγον, ἀληθῆς ἐστὶν τούτῳ ἡ ἀγάπη τῆς Θεοῦ τετελείωται. ἐν τούτῳ γνώσκουσιν ὅτι ἐν αὐτῷ ἴστανται.
- 6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μὴ εἶναι, ὁφείλει, καὶ ἐκείνῳ ἀπειπάτησε, ἔστι αὐτὸς ἕως ἀπειπάτη.
- 7 Ἀδελφοί, οὐκ ἐν πολλῷ καμίνῳ γράψω ὑμῖν, ἀλλ' ἐν πολλῷ παλαιῷ, ἵνα εἴχητε ἀπὸ δόξης. ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὅτι ὁ θεὸς ὃν ἠκράτεῖ ἀπὸ δόξης.
- 8 Πάλιν ἐν ὅλῳ καμίνῳ γράψω ὑμῖν, ὅτι ἐστὶν ἀληθῆς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ καρδία ἐν ὅλῳ γράφεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινοῦ εἰς φανέρωσι.
- 9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φανέρωσι, καὶ τὸ ἀδελφῶν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἀρχῆς.
- 10 Ὁ ἀγαπῶν τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φανέρωσι μὴ εἶναι, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστίν.
- 11 Ὁ ἢ μισῶν τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστίν, ἔστι ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀπειπάτη, καὶ οὐκ

οἶδε πᾶς ὑπάλλη, ὅτι ἡ ακοῖα ἐπιφλωσι τὸς
ὀφθαλμὸς αὐτῆ.

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφίενται ὑμῖν
αἱ ἀμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτῆ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸ
ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νετι-
κήκατε τὸ ποιηρὸν· γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι
ἐγνώκατε τὸ πατερος.

14 Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸ
ἀπ' ἀρχῆς· ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι
ἰχυροί ἐστε, ἔ ὁ λόγος τῆ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μὴ
καὶ νετικήκατε τὸ ποιηρὸν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸ κῆσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ
κῆσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾶ τὸ κῆσμον, σὺν ἔστι
ἡ ἀγάπη τῆ πατρὸς ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κῆσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆ
σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆ ὀφθαλμῶν, καὶ
ἡ ἀλαζονεία τῆ βίαι, σὺν ἔστι ἐν τῆ πατρὸς,
ἀλλ' ἐν τῆ κῆσμε ἐστὶ.

17 Καὶ ὁ κῆσμος ὠφθαζεται, καὶ ἡ ἐπιθυ-
μία αὐτῆ· ὃ ἵ ποιῶν τὸ θέλημα τῆ Θεοῦ,
μὴ εἰς τὸ αἰῶνα.

18 Παιδία, ἐχάτη ὄρα ἐστὶ καὶ κωτὸς ἡκέ-
σατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἐρχεται, καὶ τῶν ἀντι-
χριστῶν πολλοὶ γενησιν· ὅθεν γνώσκομα ὅτι
ἐχάτη ὄρα ἐστὶν.

19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθεν, ἀλλ' ὅσων ἦσαν ἐξ ἡμῶν·
εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμνημένους αὐτῶν
ἡμῶν.

-11 ΕΠΙΣΤΟΛΗ

1 Καὶ ἔτι γράφω ὑμῖν
2 ἵνα μὴ ἀπολεσθῆτε ἀπὸ τῆ
3 ὀφθαλμῶν αὐτῆ
4 ὅτι ἡ ακοῖα ἐπιφλωσι τὸς
5 ὀφθαλμὸς αὐτῆ
6 ὅτι ἡ ακοῖα ἐπιφλωσι τὸς
7 ὀφθαλμὸς αὐτῆ
8 ὅτι ἡ ακοῖα ἐπιφλωσι τὸς
9 ὀφθαλμὸς αὐτῆ

- ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι σὺ εἶσι πάντες ἐξ ἡμῶν.
- 20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, ἔοῖδατε πάντα.
- 21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι σὺ εἶδατε τὸ ἀληθές, ἀλλ' ὅτι οἶδατε αὐτὸν, ἔοῖ παῖ ψευδοῦς καὶ τῆ ἀληθείας σὺ εἶσι.
- 22 Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνέμενος ἵησῦς σὺ εἶσι ὁ Χριστός; ἕτερος ἐστὶν ὁ αἰνέησας, ὁ ἀρνέμενος τὸ πατήρα καὶ τὸ υἱόν.
- 23 Πᾶς ὁ ἀρνέμενος τὸ υἱόν, ἕδὲ τὸ πατήρα ἔχει.
- 24 Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπὸ ἀρχῆς, σὺ ἡμῶν μὲν τῶν. ἵνα σὺ ὑμῖν μείνη ὁ ἀπὸ ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς σὺ τῶν ἡμῶν ἔοῖ τῶν πατρῶν μὲν.
- 25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπισημία, ἡ αὐτὸς ἐπισημίαν ἡμῖν, τὸ ζῶν καὶ αἰώνιος.
- 26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα οὐκ ἔσθω πλανητῶν ὑμῶν.
- 27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὁ ἠκούσατε ἀπὸ αὐτοῦ, σὺ ὑμῖν ἡμῶν, ἔοῖ χρίμα ἔχετε ἵνα ἡ διδασκίαν ὑμῶν· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίμα διδασκίαν ὑμῶν ἵνα πάντων, καὶ ἀληθῆς ἐστὶ, καὶ σὺ εἶσι ψευδοῦς· ἔοῖ ἵνα ἰσθῶσιν ὑμῶν, μὲν σὺ αὐτῶν.
- 28 Καὶ νῦν, τέκνια, μὲν σὺ αὐτῶν· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παύσησιν, καὶ μὴ αἰχμα-

αἰσιν, κληρωθήσονται αὐτῷ, ὡς τῷ πατρὶσι αὐτοῦ.

- 29 Ἐὰν οὐκ ἔστι ἵππ δίνγκις ἵππ, γινώσκῃ ἵππ πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δίνγκισιν, ἐξ αὐτοῦ γινώσκῃται.

ΚΙΘ. γ'. 3.

1 Ἰδοὺ περὶ πάντων ἀγαθῶν διδύκει ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληρωθῶμεν. Ἐξ τούτου ὁ κρῖμαθ ὁ γινώσκῃ ἡμῶν, ἵππ ὅτι ἔγνω αὐτοῖ.

2 Ἀγαπητοῖ, οὗν τέκνα Θεοῦ ἵσμεν, καὶ ἔπειθ ἵφφορηθῆ πῆ ἵσμεν. οἱ δὲ κληρωθῶμεν ὅτι ἵππ ἵφφορηθῶμεν, ἡμεῖοι αὐτῶ ἵσμεν ἵππ ὁ ἔφφορηθῶμεν αὐτοῖ κρῖμαθ ἵππ.

3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἰλπίδα ταύτην ἵππ αὐτῶ, ἀγνίξῃ ἰσμεν, κρῖμαθ σκεπτός ἀπὸς ἵππ.

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὴν αἰνομίαν ποιῶν. Ἐ ἡ ἀμαρτία ἵππ ἡ αἰνομία.

5 Καὶ εἶπα ἵππ σκεπτός ἵφφορηθῶμεν, ἵππ ἐξ ἀμαρτίας ἡμῶν ἀρῆ καὶ ἀμαρτία ὡς αὐτῶ ὅτι ἵππ.

6 Πᾶς ὁ ὡς αὐτῶ μῆνῃ, ἔχ ἀμαρτίας. πᾶς ὁ ἀμαρτίας, ἔχ ἰσμεν αὐτοῖ, ἔδδ ἔγνωκεν αὐτοῖ.

7 Τεκνία, μηδὲ ἵππ πλάσάτω ἡμῶν ὁ ποιῶν τὴν δίνγκισιν, δίνγκις ἵππ, κρῖμαθ σκεπτός δίνγκις ἵππ.

8 Ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἵφφορηθῶμεν ἵππ.

ἔστι· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ ἀγαθὸς ἀμαρτανῶν
εἰς τὸ ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λαλή-
τῃ τὰ ἔργα τοῦ ἀγαθοῦ.

9 Πᾶς ὁ γενητημῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἀμαρ-
τανῶν ἔποιε, ὅτι ἀπέμασε αὐτῷ ἐν αὐτῷ
μὲν· καὶ ἔδύναται ἀμαρτανῶν, ὅτι ἐκ τοῦ
Θεοῦ γενητῆς).

10 Ἐν τῷ φανερωθέντι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ
τὰ τέκνα τοῦ ἀγαθοῦ. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν ἐ-
κκοσμίως, ὅτι ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἔομαι ἐξο-
πῶν τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ.

11 Ὅτι αὐτῇ ἐστὶν ἡ ἀγάπη ἡ ἐκείνη ἐστὶ
ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·

12 Οὐ κατὰ κρίνιν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἡμεῶν, καὶ ἔσφα-
ξε τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ κρίνιν ἔχοντες ἔσφα-
ξιν αὐτῶν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτῶν πονηρὰ ἡμεῶν, καὶ
ἔκ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, ἐν μετῷ
ὑμῶν ὁ κόσμος.

14 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μισοῦσι πάντες ἐκ τοῦ
θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὸν
ἀδελφόν· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸ ἀδελφόν, ἀπὸ
ἐν τῷ θανάτῳ.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸ ἀδελφόν αὐτοῦ, αὐτὸν
ποκτείνει· καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς αὐτὸν
ποκτείνει ὅτι ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ
μὲν.

16 Ἐν τῷ ἐκείνῳ τῷ ἀγαπῶν, ἵνα
καὶ

ἐκείνῳ ἔτι ἰκοῦντο ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἵνα
 εἰ μήτις ὀφθαλμοῦ ἐπὶ τὸ ἀδελφῶν αὐ-
 τῶν πύριμα.

- 17 Οὐδὲ ἀδελφὴ τῶν υἱῶν ἡμεῶν, καὶ τῶν
 τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἡμεῶν, ἐκείνη τῆς
 ἀδελφῆς αὐτῆς ἀπ' αὐτοῦ, ποῦ ἡ ἀγάπη ἔ-
 θις ἡμεῶν ἐσὶ αὐτῆς;
- 18 Τίθειά μου, μὴ ἀγαπῶμαι λόγῳ μεθ' ἡ-
 γλάστῃ, ἀλλ' ἔργῳ ἐκλήθηα.
- 19 Καὶ ἐσὶ τὸ τῆς χινοσκῆς ὅτι ἐστὶ ἀλη-
 θείας ἰσχυρῆς, καὶ ἰμωσῶν αὐτῆς πῆσομαι
 ὡς καρδίας ἡμῶν.
- 20 Ὅτι ἐκείνη ἀγαπᾷται ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι
 μὴ ζῶν ἰσχυρῆς ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ χι-
 νοσκῆς παῖς.
- 21 Ἀγαπῶμαι, ἵνα ἡ καρδία ἡμῶν μὴ κενώ-
 νηται ἡμῶν, παύσασθαι ἰσχυρῶν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
- 22 Καὶ ὁ ἴσχυρῶν αὐτῆς, λαμβάνομαι παρ'
 αὐτῆς, ὅτι ὡς ἐστὶς αὐτῆς τῆς ἡμεῶν, ἐπὶ
 δεξιῶν ἰσχυρῶν αὐτῆς πῆσομαι.
- 23 Καὶ αὐτῆς ἰσχυρῆς ἐστὶς αὐτῆς, ἵνα πῆσο-
 μαί τῶν οἰκτιρῶν ἡμῶν αὐτῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 ὅτι ἀγαπῶμαι ἀληθῶς, καὶ ὡς ἰσχυρῶν ἐσ-
 τὶς ἡμῶν.
- 24 Καὶ ὁ τῆς ὡς ἐστὶς αὐτῆς, ἐσὶ αὐτῆς
 ἡμῶν, ἐσὶ αὐτῶν ἐσὶ αὐτῶν καὶ ἐσὶ τῆς χινοσκο-
 μαί ὅτι ἡμῶν ἐσὶ ἡμῶν, ἐσὶ τὸ πῶμα ἡμῶν
 ἡμῶν ἰσχυρῶν.

Κεφ. δ'. 4.

- 1 **Α**γαπητοί, μὴ παύσῃτε πνεύματα πισδί-
τε, ἀλλὰ δοκιμάζειτε τὰ πνεύματα ἵνα
ᾧ Θεῷ ἔσιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξ-
εληλύθησαν εἰς τὸ κόσμον.
- 2 Ἐν τούτῳ γνώσκετε τὸ πνεῦμα Θεοῦ· πᾶν
πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐσχατῆ
ἐληλυθότα, ἐκ Θεοῦ ἔστι.
- 3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸ Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐσχατῆ ἐληλυθότα, ἐκ Θεοῦ οὐκ
ἔστι· καὶ τούτο ἔστι τὸ ἔσθ' ἀνελπίστου, ὃ ἀκρινε-
τε ὅτι ἔρχεται, καὶ ἵν' ἐν τῷ κόσμῳ ἔσιν ἐλθ.
- 4 Ὑμεῖς ἐκ Θεοῦ ἔστε, πικρία, καὶ πικ-
ρήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἔστιν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ
ἐν τῷ κόσμῳ.
- 5 Αὐτοὶ ἐκ τῶν κόσμων εἰσὶ, ἀλλὰ τῆτι ἐκ τῶν
κόσμων λαλήσει, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκρι-
β.
- 6 Ἡμεῖς ἐκ Θεοῦ ἐσμὲν· ὁ γνώσκων τὸν
Θεόν, ἀκρίβ' ἡμῶν· ὅς ἐστιν ἐκ Θεοῦ.
ὅτι ἀκρίβ' ἡμῶν. ἐκ τούτου γνώσκομεν τὸ πνεῦ-
μα τῆ ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆ πλάνης.
- 7 Ἀγαπητοί, ἀγαπήσατε ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀ-
γάπη ἐκ Θεοῦ ἔστι· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ
Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γνώσκει τὸν Θεόν.
- 8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ
Θεὸς ἀγάπη ἔστιν.
- 9 Ἐν τούτῳ ἰφασιερώθη ἡ ἀγάπη Θεοῦ ἐν
ἡμῖν, ὅτι τὸ ὄν αὐτῆς τὸ μυστολογεῖ ἀπιστελλ-

και ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτῶ.

10 Ἐν τῷ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἔχ' ὅτι ἡμεῖς ἠγάπησαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, ἔαπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασθῆναι ἡμᾶς ἀμαρτιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπήθη, εἰ ἕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, ἔ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

12 Θεὸν ἔδεις πῶποτε τελέεται ἕαν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελεσμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τῷ γενέσκειν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, ἔ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τῆς πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς τελέαμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὃς ἀν' ὁμολογήσει ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡρεῖς ἐγνώκαμεν ἔ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τῷ τετελείω ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καρδίαν ἐκείνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσόμεν ἐν τῷ κόσμῳ τῷ τῷ.

18 Φόβος ὅτε ἐσιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ π-
λεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸ φόβον· ὅτι φόβος
κόλασιν ἔχει· ὃ δὲ φόβος μὴ ἐπιλείωται
ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς ἀγαπήμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς ἠγά-
πησεν ἡμᾶς.

20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸ Θεόν, καὶ τὸ
ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ
ἀγαπᾷ τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἰώρακε, τὸ
Θεὸν ὃν ἔχει ἰώρακε, πῶς δύναται ἀγα-
πᾶν;

21 Καὶ ταῦτῳ καὶ ἐντολῶν ἔχομεν ἀπ' αὐ-
τοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸ Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸ ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ.

Κεφ. 6. 5.

1 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστὸς
καὶ Θεὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν
τὸ μετῴησαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸ μετῴησαντα
ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τῷ νόμῳ ἔστιν ὅτι ἀγαπήμεν τὰ
τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸ Θεὸν ἀγαπήμεν, καὶ
ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ τηρήμεν.

3 Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα ταῖς
ἐντολαῖς αὐτοῦ τηρήμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ
βαρεῖαι ὅτε εἰσὶν.

4 Ὅτι πᾶν τὸ μετῴησαντα ἐκ τοῦ Θεοῦ νικά
τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν
κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν
ἔχει αἰώνιον, ἕ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

- 14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία τῶν ἐχόντων πρὸς
αὐτὸν, ὅτι εἰάν τις αἰτήσῃ καὶ τὸ θέλημα
αὐτοῦ, ἀκέραια ἡμῶν.
- 15 Καὶ εἰάν τις οἴδαμεν ὅτι ἀκέραια ἡμῶν, ὁ αὐτὸς
αἰτήσῃ, οἴδαμεν ὅτι ἐχόμεν πρὸς αὐτὸν καὶ
ἠτήσαμεν παρ' αὐτοῦ.
- 16 Εἰάν τις εἰδῆ τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα
ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ
καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν, καὶ
πρὸς θάνατον. ἐστὶν ἁμαρτία πρὸς θάνατον·
ἡ πρὸς ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.
- 17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστὶ καὶ ἡ ἁμαρτία
ἡ πρὸς θάνατον.
- 18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ,
ἔχει ἁμαρτίαν· ἀλλ' ὁ ἁγιοθεύσας ἐκ τοῦ Θεοῦ,
τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς ἔχει ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
- 19 Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν, καὶ ὁ κόσμος
ὁλόκληρος ἐπὶ τῆς πηνειᾶς κείται.
- 20 Οἴδαμεν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκε, καὶ διέσω-
κεν ἡμῶν ἀνομίας ἵνα γνώσκωμεν τὸ ἀληθινόν.
καὶ ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἀληθείας, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας
ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ· ὅτις ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος.
- 21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐκ-
λόντος. Ἀμὲν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟ-
ΛΗ ΕΠΙΣΤΛΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΣΤΙΝ.

- 1 **Κ**οινοῦμεν ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν-
δοξίαν, καὶ τὰς τιμὰς αἰσίου ὅτι
ἐν ἀγαπῇ εὐαγγελίᾳ. ἡμεῖς κα-
τὰ μῆτρον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ
ἴδιον ἕως τῆς ἀλήθειας.
- 2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν ἡμεῖς μὲν καὶ
καὶ μὴ ἡμεῖς ἴσως ἕως τῆς αἰῶνος.
- 3 Ἐστὶν μὴ ὑμῶν χάρις, ἰσότης, ἡμεῖς
καὶ οἱ πατέρες, καὶ ὡς καὶ Κύριος Ἰη-
σοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς ὁ πατρὸς, εὐαγγελίᾳ καὶ
ἀγάπῃ.
- 4 Ἐχαρῶμεν λίαν ὅτι ὄραμεν ὅτι τὸ τίκισ-
σον ὡς πατέρας εὐαγγελίᾳ, καὶ ὡς ἐπι-
λήν ἰλασμοῦ ὡς τῆς τοῦ πατρὸς.
- 5 Καὶ ἰσότης ἡμεῖς, κυρία, ὡς ὅτι ἐπι-
πλήν χάριτος ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ἰσότης
ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.
- 6 Καὶ αὕτη ἴσως ἡ ἀγάπη, ἵνα ὡς πατέ-
ρων καὶ ὡς ἐπιπλήν αὐτῶν. αὕτη ἴσως ἡ ἐπι-
πλή, καὶ ὡς ἡμεῖς ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα εὐαγγελίᾳ
ὡς πατέρες.
- 7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἠσκήσαν ἕως τῆς ἡ-
μέρας, οἱ μὴ ὁμολογῆσαι Ἰησοῦν Χριστὸν ἰσ-
χίμων ἰσπερὶ ὅτι ἴσως ἡμεῖς ὡς πατέρες καὶ
ἀλλήλοις.

- 8 Βλέπετε ἰαυίους , ἵνα μὴ ἀπολέσωμερ
 ἃ ἐργασάμεθα , ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπο-
 λάβωμερ.
- 9 Πᾶς ὁ ἐργαζομένω , κὲ μὴ μόνω ἐν τῇ
 διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεοῦ ἐκ ἔχθ' ὁ μόνω ἐν
 τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, ἔτ' κὲ τὸ πατήρ
 καὶ τὸ υἱὸν ἔχθ'.
- 10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς , καὶ πρῶτον
 πρὸ διδαχῆς ἢ φέρῃ , μὴ λαμβάνετε αὐ-
 τὸν εἰς οἰκίαν κὲ χαίρει αὐτῷ μὴ λέγετε·
- 11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρει , κρειωνεῖ τῆς
 ἔργου αὐτοῦ τοῖς πηροῖς.
- 12 Πολλὰ ἔχον ὑμῖν γράφει , ὅτε ἠβουλίω
 ἀφ' ἁρτίου κὲ μέλουσ'· ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλ-
 θεῖν πρὸς ὑμᾶς , κὲ εἶμερ πρὸς εἶμερ λαλῶ-
 σαί , ἵνα ἡ χάρις ἡμῶν ἢ πεπληρωμένη.
- 13 Ἀσπάζεσθαι σε τὰ τέκνα τῷ ἀδελφῆς Ἰω-
 ἄννου καὶ τῷ ἐκλεκτῆς. Ἀμῆν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
 ἐπιστολὴ καθολικὴ τρίτη.

- 1 Πρὸς ὑμῖν τῷ
 ἀγαπητῷ , ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν
 ἀληθείᾳ.
- 2 Ἀγαπητὲ , ὅτε πρῶτον
 εὐχησάμην σε διδοῦσθαι τῆ
 ὑγαιάνην , κατ' ὡς διδοῦσθαι Ἰω ἢ ψυχῆ.
- 3 Ἐχθ'.

3 Εγάρτω γδ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν,
ἔμαρτυρέντων ἅτε τῆ ἀληθείας, καθὼς σὺ ἐν
ἀληθείᾳ ὡσεὶ πατέρις.

4 Μιζοτέραν τῶτων ὅσα ἔχω χαίρον, ἵνα
αἰκῶ τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ ὡσε-
πατέρις.

5 Ἀγαπητέ, πρὸν ποιῆς ὁ εἶν ἐργασία εἰς
τὸς ἀδελφὸς καὶ εἰς τὸς ξένους,

6 Οἱ ἐμαρτύρησαν ἅτε τῆ ἀγάπῃ ἐνώ-
πιον ἐκκλησίας ἕς καλῶς ποιήσης ὡσεπέμ-
ψας ἀξίως ἔ Θεῷ.

7 Ὑπὲρ γὰρ ἔ ὀνόμαίον αὐτῷ ἐξήλθον,
μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.

8 Ἡμεῖς οὐκ ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τὸς
τοιούτους, ἵνα σωτηρηθῶν γενόμεθα τῆ ἀληθείας.

9 Ἐγραψα τῆ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλο-
πρωσίδιον αὐτῶν Διοτριφῆς ἔκ ἐπιδέχεται
ἡμεῖς.

10 Διὰ τῶτο, εἴαν ἔλθω, ἕπομένησω αὐτῷ
τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιῆι, λόγους ποιηροῖς φλυαρῶν
ἡμεῖς· καὶ μὴ δροκέμενος ἐπὶ τέτοις, ἕτε αὐ-
τὸς ἐπιδέχεται τὸς ἀδελφὸς, καὶ τὸς βυλο-
μήμους καλύει, ἔ ἐκ τ' ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμῶ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ
ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ ἔ Θεῷ ἐστίν· ὁ δὲ
κακοποιῶν, ἔκ ἐώρακε τ' Θεόν.

12 Δημητρίῳ μεμαρτύρη) ὑπὸ πάντων,
καὶ ὑπ' αὐτῆς τ' ἀληθείας· ἔ ἡμεῖς δὲ μαρ-
τυροῦμεν.

Handwritten marginal notes in Greek script, including the number 10 and various phrases.

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ' ΑΠΟΣΤΡ
ἐπιτὴ φιλίας

τυρέμην, καὶ οἴδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστὶ.

13 Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' ἐθέλω λίγα μέλαινα καὶ καλὰ μὲν σοὶ γράψαι·

14 Ἐλπίζω ἃ δὴ θέως ἰδέειν σε, καὶ σὺ μοι ὡς σὺ μοι λαλήσομεν.

15 Εἰρήνῃ σοὶ. ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζε τὰς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ ἐπιστολὴ καθολικὴ.

1 **Ι**ΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἠγασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ πτωχῶν κληθεῖς·

2 Ἐλπίτω ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ ἐκ ἀγάπῃ πολλῆ συνθείη.

3 Ἀγαπητοί, πάντας ἀσυνόλω ποιούμενοι γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκη ἔχον γράψαι ὑμῖν, ἵνα ἴσῃτε ἵνα ἐπαγωνίζεσθε τῇ ἀπαξ ἐπιδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστι.

4 Παρσίδουσαν γάρ ἔτι ἀνθρώποι οἱ πάλαι ὡς γὰρ κληροῖ ἐν τῷ τῷ κελῶν, ἀσεβεῖς, καὶ Θεοῦ ἡμῶν χάριτι μεταστῆντες ἐν ἀσίλῳ, καὶ τὸ μόνον διαπότῳ Θεοῦ

ὅτι

καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν δυνάμει.
 5 Ὑπομνήσω ἢ ὑμῶς βέλομαι, εἰδότες ὑ-
 μῶς ἅπασι τὸ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τὴν μὴ πιστεύ-
 ούσαν ἀπόλεσεν.

6 Ἀγγέλους τε τὴν μὴ τηρήσαντας ἑαυτῶν
 ἀρχῶν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητή-
 ριον, εἰς κελσὶν μεγάλης ἡμέρας, δεσμῶσι
 αἰδίοις ὑπὸ ζόφου τετήρηκεν.

7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ φεῖ αὐτὰς
 πόλεις ἢ ὄμμιον τέτοις τρόποις ἐκπορεύ-
 σασα, ἐ ἀπελθῶσα ὀπίσω σαρκῶς ἐτέρας,
 ὡς κέντηται δείγμα, πῦρὸς αἰώνις δικίω
 ὑπέχουσα.

8 Ὀμμιῶς μῦθοι καὶ ἔτοι ἐνυπνιαζόμενοι,
 σάρκα μὲν μιαινῶσι, κυριότηα ἢ ἀθετοῦσι,
 δοῦλα ἢ βλασφημῶσι.

9 Ὁ ἢ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος ὅτε τῷ ἀβ-
 βόλω ἀνακρινόμενος διελέγετο περὶ τῆ
 Μωσέως σώματι, ὅτι ἐτόλμησε κελσὶν
 ἐπιτεσκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· Ἐπι-
 κήσω σοι Κύριος.

10 Οὗτοι ἢ ὅσα μὲν ὅτι οἶδασι βλασφη-
 μῶσι ἢ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα,
 ἐπίστανται, ἐν τῆτοις φθείρονται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῆ ἀδῶ Ἐ Καὶν ἐπορεύ-
 θησαν, καὶ τῆ πάλανη Ἐ Βαλαὰμ μωθῶ ἐξ-
 εχῆθησαν, καὶ τῆ ἀνίηλογία Ἐ Κορὴ ἀπόλωντο.

12 Οὗτοι

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

13
 14
 15

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΑΝΤΙΦΩΝΗ
 ΑΝΤΙΦΩΝΗ
 ΑΝΤΙΦΩΝΗ

- 12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν ἀπὸ
 λάδεις, στυγερὰ ἄνθρωποι, ἀφόβως ἑαυτὰς
 ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνθρωποι, ὑπὸ αἰέμον
 παρρησιόμοι, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκρη-
 πα, ὅτις ἀποθανόντες, ἐκρηζομέντοι·
- 13 Κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα
 εἰς ἑαυτῶν ἀσχυρίας· ἀσέβεις πλοκοῖται, οἷς
 ὁ ζόφος ἔσκότους εἰς τὸ αἰῶνα πτήρηται·
- 14 Προϊήτασθε ἢ ἐτύχιστε ἰσοδομοὶ ἀπὸ
 Ἀδάμ Ἐνώχ, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος ἐν
 μυριάσι ἀγίων αὐτῶν,
- 15 Ποιῆσατε κρίσιν καὶ πάντων, καὶ ἐξελέγετε
 πάντας τὰς ἀσέβεις αὐτῶν ἐπὶ πάντα τὰ
 ἔργα ἀσέβειας αὐτῶν ἢ ἠσέθησατε, καὶ εἰς
 πάντα τὰ σκληρῶν ὧν ἐλάλησατε κατ' αὐτῶν
 ὁ μαρτυροῦντες ἀσέβεις.
- 16 Οὗτοί εἰσι γρηγοροί, μεμψίμοιροι, καὶ
 εἰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορνοῦμοι· καὶ τὸ ἔ-
 μα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερόμοι, θουμωδῶς ἰς
 παρρησιόμοι, ἀφιλείας χάριτι.
- 17 Ὑμεῖς ἢ ἀγαπητοὶ μνησθητε τὸ ῥημάτιον
 τὸ παρρησιόμοι ὑπὸ τῷ ἀποστόλῳ ἔκειται
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
- 18 Ὅτι ἐλιγνὸν ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ
 ἴσονται ἐμποῦκται, καὶ εἰς ἑαυτῶν ἐπιθυ-
 μίας πορνοῦμοι τὸ ἀσεβῶν.
- 19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδορίζοντες ἑαυτὰς,
 ψυχαιοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

- 20 Ὑμῶς δὲ, ἀγαπητοί, τὸ ἀχόσθη ὑμῶν
πίστη ἐπιτηδεύοντες ἑαυτοὺς, ὥστε ἡμεῖς
ἀχόσθη ἀγαπήσωμεν,
- 21 Ἐαὐτοὺς ἰσχυροὺς θεοῦ ποιήσωμεν. ὡς ἡ
ἀχόσθη τοῦ ἰησοῦ ἡμεῖς κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ἰσχυροὺς αἰσίου.
- 22 Καὶ ὡς ἡμεῖς ἰσχυροὺς ἀγαπήσωμεν
- 23 Οὐκ ἔστι ὡς φησὶν ἡ γραφή, ὅτι ἡμεῖς ἀ-
παροῦσιν, μισοῦντες καὶ τὸ ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἰσχυ-
ροὺς ἀγαπήσωμεν.
- 24 Τὸ δὲ ὄνομα ἡμεῶν φυλάξωμεν ὑμῶν ἀπὸ αἰ-
σίου, ὥστε ἡμεῖς ἰσχυροὺς τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀγα-
μήσωμεν ὡς ἀγαπήσωμεν.
- 25 Μοινοῦσθε θεοῦ ἡμεῖς ἀγαπήσωμεν διὰ τὴν
μεγαλοσύνην, καὶ τὴν ἰσχύον, ἡμεῖς καὶ
ὡς πατέρες τῆς αἰσίου. Ἀμήν.

ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἸΩΑΝ-
ΝΟΥ ἡ τοῦ ἡολόγου.

Κεφ. α'. ι.

1 **Α**ΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἡ ἡμεῖς αὐτῶν ὁ
θεοῦ. ὁ ἡμεῖς τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐ-
τοῦ ὡς ὁ ἡμεῖς ὡς τὸ πνεῦμα καὶ
ἡμεῖς ἀποκάλυψαι ἡμεῖς
ἡμεῖς αὐτῶν τῶν ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ ἰωάννη·

- 2 Ὅς ἐμφορέησθ' ἃ λόγον ἔθ' Θεῶ, καὶ τ' μφορεῖαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.
- 3 Μακάριαι ὁ ἀταγνώσκων, καὶ οἱ ἀκύν-
τις τὸς λόγους τ' παρρησίας, ἐτηρῆνις π' ἐν αὐτῇ γεγραμμέναι· ὁ γὼ παρὸς ἰχθῆς.
- 4 Ἰωάννης ταῖς ἐπ' αὐτὸν ἐκκλησίας ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ἐρχομένου· ἐστὶν ἡ ἐπιτομή των ἀΐων ἐν ἁπτοῖν τοῦ Θεοῦ ἡμεῶν.
- 5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστῆς, ὁ παρρησιάζων ἐν τῷ νεκρῶν, καὶ ὁ ἀρχὴ τ' βασιλείων τ' γῆς· τὸ ἀγαπήσατο ἡμεῶς, καὶ λέσασκε ἡμεῶς ἀπὸ τ' ἀμφοτέρων ἡμεῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ.
- 6 Καὶ ἐποίησιν ἡμεῶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ· αὐτὰ ἡ δόξα ἐν τῷ νεκρῶ τ' εἰς τὸς αἰῶνας τ' αἰῶνιων. Ἀμήν.
- 7 Ἰδὲ, ἔρχεται μετ' αὐτοῦ νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς, καὶ οἵπτες αὐτοῦ ἐξ-
εκίνησαν· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσα ἡ φυλαὴ τ' γῆς. ταῖ, Ἀμήν.
- 8 Ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν ἐν τῷ Θεῷ καὶ ὁ ἐρχόμενος ὁ παντοκράτωρ.
- 9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ ἐστὶν ἀδελφὸς ὁμοῦν, καὶ συ-
κωνιανὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομοχθῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἰχθυοῦν ἐν τῇ νύκτι τῇ κλυτὰν Πάτριν, ἀπὸ τῶ
λόγο

λόγον ἔκειθεν καὶ ἀπὸ τῆν μαρτυρίαν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

10 Ἐγλυόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ
ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην
ὡς σαύλην,

11 Λεγούσης· Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος
καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ ὁ βλέπων γραψόν εἰς
βιβλίον, καὶ πέψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς
ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφέσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς
Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειραν, καὶ εἰς Σάρδεις,
καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδικεάν.

12 Καὶ ἐπέσρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλά-
λησε μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπὶ λυ-
χνίας χρυσαῖς·

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπὶ λυχνιῶν ὄμμοιοι ἡὼς
ἄνθρωποι, ἐνδεδυμένοι ποδήρη, καὶ περιζω-
σμένοι πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσίῳ.

14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτῶν ἔκειτο ὡς τριγώνου
ὡσεὶ ἔρειον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν ὡς φλόξ πυρός·

15 Καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ὄμμοιοι χαλκολιθάνου,
ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτῶν
ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·

16 Καὶ ἔχον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῶν χεῖρ ἄστρας
ἐπὶ καὶ ἐν τῇ ἄρξῃ αὐτῶν ῥομφαία δι-
στομῶν ὀξεία ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν
ὡς ὁ ἥλιος φαίνῃ ἐν τῇ δυνάμει αὐτῶν.

17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πό-
δες αὐτοῦ.

δας αὐτῷ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὸ δεξιάν αυ-
τῷ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέγων μοι· Μὴ φοῦῃ. Ἐγὼ
εἰμι ὁ πρῶτος· ἔτι ὁ ἕσχατος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἡλοόμην νεκρός, ἔτι ἰδὼν ἔστι
εἰμι εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰῶνων· ἀμὲν. καὶ ἔχω
ὡς κλεῖς τὸ ἄδυ· ἔτι ἡνωάτω.

19 Γράψον ἅ εἶδες, καὶ ἅ εἴσῃ, ἔτι ἅ μὲν
ῥηθῆσθαι καὶ ταῦτα·

20 Τὸ μυστήριον τὸ ἐπὶ ἀστέραν ὡς εἶδες ἐπὶ
τῷ δεξιᾷ μου, καὶ ὡς ἐπὶ λυχνίας ὡς χρυ-
σοῦς. οἱ ἐπὶ ἀστέρας, ἄγγελοι τῶν ἐπὶ ἀστέ-
ρων εἰσὶ· καὶ ἅ ἐπὶ λυχνίασιν ὡς εἶδες, ἐπὶ
ἀστέρας εἰσὶ.

Κεφ. β'. 2.

1 Τὸ ἄγαλλον τὸ Ἐφείσῃς ἀκκλησίας γρα-
ψον· Ταῦτα λέγει ὁ κρατῶν τὴν ἐπὶ ἀστέ-
ρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῷ, ὁ κρατῶν τὴν ἐπὶ
λυχνίασιν τῶν χρυσοῦν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, ἔτι ἡ κόπον σου, καὶ τὸ
ὑπομῆναι σου, ἔτι ὅτι ἔδωκ ἡ βασιλεὺς σου
καὶ ἐπὶ τὴν τὴν φάσμασιν εἶναι ἀποστῆναι
ἐκ σοῦ εἰσὶ καὶ ὄμνησιν αὐτὸς ψάλλει·

3 Καὶ ἰδοὺ σὺ, καὶ ὑπομῆναι ἔργου σου, καὶ
ἀπὸ τῶν ὀνομάτων σου κληθῆσθαι, καὶ ἔτι κλη-
θῆσθαι.

4 Ἀλλ' ἔχω καὶ σοῦ, ὅτι ἔτι ἀγάπη σου τὴν
πρῶτον ἀφῆκας.

5 Μνημόσυνον σου πρὸς ἀπίστους, καὶ
μετὰ

μείανόησον, & τὰ ἔργα αὐτῶν ἐργα ποιήσου· εἰ δὲ
μὴ, ἔρχομαι σοὶ ταχὺ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν
καὶ ἐκ τῆς πόλεως αὐτῆς, εἰάν μὴ μείανόησῃς.

6 Ἀλλὰ τὸ ἐχθρὸν ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν
Νικηλαϊτῶν, ἀκούω μισῶ.

7 Ὅτι ἔχων ἕως, ἀκούσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει
ταῖς ἐκκλησίαις· Τὰ νικῶντε δώσω αὐτῶν
φαγεῖν ἐκ τῆς ξύλης τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ
τῆς ὄψης καὶ τῆς ὄψεως.

8 Καὶ τὰ ἀγάλματα τῆς ἐκκλησίας Συμμερταίων
γράψον· Τὰδε λέγει ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁ ἰσχυρὸς
ὅς ἐγγύθεν νεκρὸς ἐξέρχεται·

9 Οἶδά γε τὰ ἔργα καὶ τὴν φιλίαν καὶ τὴν
πίσταν, (ὡς οἶδα καὶ εἶ) & τὴν βλασφημίαν
καὶ τὴν λεηστῶν ἰσχυρῶν εἶναι ἑαυτῶν, καὶ
ὅτι εἰσὶν, ἀλλὰ συναγωγὴ τῆς σατανᾶς.

10 Μηδὲν φοβῶμαι μέλλεις πάσῃν ἰδέσθαι, μέλλεις
βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ ἀπόστολος εἰς φυλακὴν,
ἵνα πηροθῆτε καὶ ἐξέλθῃτε φιλίαν ἡμερῶν δε-
κα· γίνε πιστὸς ἀλλοτρίων θανάτου, & δώσω σοὶ τὴν
τίμωρ καὶ τὴν ζωῆς.

11 Ὅτι ἔχων ἕως, ἀκούσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει
ταῖς ἐκκλησίαις· Οἱ νικῶντες μὴ ἀδικηθῶν ἐκ
τῆς θανάτου τῆς ὄψεως.

12 Καὶ τὰ ἀγάλματα τῆς ἐν Παρμαλίῳ ἐκκλη-
σίας γράψον· Τὰδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν
καὶ δίστομον καὶ ὄψεως.

13 Οἶδα τὰ ἔργα γε, & πᾶσι καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅπως
ὁ ἰσχυρὸς

ὁ ἴδοντες τὸ σαζανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ οἰκεῖν με, καὶ ὅτι ἡρήστω τὴν πίστιν με, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Αἰλίας ὁ μάρτυς με ὁ πιστός, ὃς ἀπεκρίθη παρ' ὑμῖν, ὅπως κρατεῖς ὁ σαζανᾶς·

14 Ἀλλ' ἔχω καὶ ἄλλο ὀλίγον, ὅτι ἔχεις ἐκείνην κρατεῖς τὴν διδασχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τὸν Βαλακ βαλεῖν σκαίεσσι ἰσώπιον τὸ ἕως Ἰσραήλ, φαγεῖν εἰσώλωτον καὶ πορευῆσαι.

15 Οὕτως ἔχεις ἐσὺ κρατεῖς τὴν διδασχὴν τῶν Νικηλαϊτῶν ὁ μισῶν.

16 Μιζήσῃσιν· εἰ ἢ μὴ, ἔρχομαι σοὶ ταχὺ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός με.

17 Ὁ ἔχων εἰς ἀκυσάτω τὴν τὸ πνεῦμα λίαν ταῖς ἐκκλησίαις· τὴν περὶ τὴν δόξω αὐτῶν φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δόξω αὐτῶν ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τῆς ψῆφου ὄνομα κριτῶν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς ἴγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τὴν ἀγγελίαν τὴν ἐν θουατέρῃσιν ἐκκλησίαις γράψον· τὰ δὲ λίαν ὁ ἕως τοῦ Θεοῦ, οἰκιστὴς ὁ φηλαμὸς αὐτῶν ὡς φλόγα πυρός, ἐκ πόδες αὐτῶν ὄμοιοι χαλκοῦσιν.

19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, ἐκ τῆς ἀληθείας, καὶ τὴν πίστιν, ἐκ τῆς ὑπομονῆς σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔχοντα πλείονα τῶν ἄλλων.

20 Ἀλλ' ἔχω καὶ σὺ ὀλίγα, ὅτι εἶς καὶ γυναικὰ Ἰεζαβὴλ, καὶ λέγουσαν ἑαυτῷ ὡσεύην, διδάσκει καὶ πλανᾷ με ἐμὲς δὲ λέγει, πορεύου καὶ εἰδωλόθη φαγεῖν.

21 Καὶ ἔδωκε αὐτῇ χρόνον ἵνα μέλανοσεν ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ ἔμετενόησεν.

22 Ἰδὲ, ἐγὼ βάλω αὐτῷ εἰς κλίβω, καὶ τὰς μοιχοδύοντας μετ' αὐτῆς, εἰς θλίψιν μωγάλω, ἔαν μὴ μέλανοσεν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενω ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσον ὅτι πᾶσα αἰ ἐκκλησία ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐρδυνῶν νεφρὸς ἐ καρδίας καὶ δώσω ὑμῖν ἐκείνη καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν.

24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν Θουαλίροις, ὅσοι ὅσα ἔχουσιν καὶ διδαχῶν ταύτων, καὶ οἵπνες ὅσα ἔγνωσαν τὰ βᾶθη τῆς σαλιανῶ, ὡς λέγουσιν ἔβαλῶ ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρθ.

25 Πλὴν ὁ ἔχει, κρατήσατε ἄλλοις ἔαυτῶν.

26 Καὶ ὁ νικῶν, ἐ ὁ τηρῶν ἄλλοι τέλες τὰ ἔργα με, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἰδῶν.

27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτὸς ἐν ράβδῳ σιδηρᾷ ὡς τὰ σκύη τὰ κρομμικὰ σωτηρῶς, ὡς κρομμὶ εἴληφα ὡσεύ τῆς πατρός με.

28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸ ἄσπερον τὸ ὡσεύιον.

29 Ὁ ἔχων ἔς, ἀκυσάτω τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. γ'. 3.

- 1 **Κ**αὶ τὰ ἀγγέλω τ' ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας
 χράψον· Τὰδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἐπὶ τὴν
 πύλωνα τῷ Θεῷ, καὶ τὸ ἐπὶ τὰς ἀστράς· Οἶ-
 δά (καὶ τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχει ὅτι ζῆς,
 καὶ νεκρὸς εἶ.
- 2 Γίνε χρηρῶν, ἐτήρειον τὰ λοιπὰ ἃ
 μέλλει ἀποθασεῖν· ἔγωγε ὄρωμαι (καὶ τὰ ἔργα
 πεπληρωμένα εὐσπίου τῷ Θεῷ.
- 3 Μνημόσυνε οὐκ ὡς εἴληφας καὶ ἤκουσας,
 ἐτήρησον, καὶ μεμνησθε. Ἐάν οὐκ ἔχω
 χηρῶν, ἤξω ἐπὶ σε ὡς κλέπτης, καὶ ἔμενοι
 ποῖαν ὄραον ἤξω ἐπὶ σε.
- 4 ἔχει ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσιν, ἃ
 οὐκ ἐμόλωκαν τὰ ἰμάτια αὐτῶν, ἐπε-
 πατήσατε μετ' ἐμῶ ἐν λούθοις· ὅτι αἱ μὲν
 εἰσι.
- 5 Οἰκῶν, ἔτι οὐ φελοαλεῖται ἐν ἰματίοις
 λούθοις· καὶ ἔμενοι ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶ
 ἐκ τῆ βίβλου τῆ ζωῆς, καὶ ἰσομολογήσονται τὸ
 ὄνομα αὐτῶ εὐσπίου τῷ πατρὶός μου, καὶ ἐ-
 σπῶν τῷ ἀγγέλω αὐτῶ.
- 6 Ὁ ἔχων ἤρας, ἀκουσάτω πρὸς τὸ πνεῦμα λέγει
 ταῖς ἐκκλησίαις.
- 7 Καὶ τὰ ἀγγέλω τ' ἐν Φιλαδέλφεια ἐκ-
 κλησίας χράψον· Τὰδε λέγει ὁ ἄγιος, ἰσ-
 ληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τῷ Δαβὶδ· ὁ ἀνοίγων,
 καὶ ἔδεις κλείει· ἐκλείει, καὶ ἔδεις ἀνοίγει·

8 Οἶδά (ε πὰ ἔργα· ἰδὲ δέδωκα ἐνώπιόν
 (ε θύραν ἀνω[μυρίων, κὶ ἕδεις διώα) κλει-
 σται αὐτῶ· ὅτι μικρὸν ἔχης διώαμιν, καὶ
 ἐτήρησάς με τὸ λόγον, κὶ ὅτε ἤρῃσω τὸ ὄνο-
 μαί με.

9 Ἰδὲ, δίδωμι ἐκ τῶ σωμαγωγῆς τῶ σαβαῖτᾶ
 τῶ λεγόντων ἑαυτὸς Ἰσρααίικος εἶναι, κὶ ὅτε
 εἰσιν, ἀλλὰ ψεύδον· ἰδὲ, ποιήσω αὐτὸς ἵνα
 ἤξωσι ἐ παροσκυήσω (ε ἐνώπιον τῶ ποδῶν
 (ε, κὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε·

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸ λόγον τῶ ἱστανθῆς με,
 καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ τῶ ἄρας τῶ πῆρασμῶ τῆς
 μελλύσης ἐρχεσθ' ἐπὶ τῶ οἰκτιμῆς ὄλης, πῆ-
 ράσαι τὸς καὶ οἰκτιμῆς ἐπὶ τῶ γῆς.

11 Ἰδὲ, ἐρχομαι ταχύ· κρατῆ ὁ ἔχης ἵνα μη-
 δεὶς λάβῃ τὸ σέφανόν (ε.

12 Οἱ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν σύλον ἐν τῶ λαῶ
 τῶ Θεῷ με, κὶ ἔξω ἔ μὴ ἐξέλθῃ ἐπὶ· ἐ γράψω
 ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τῶ Θεῷ με, κὶ τὸ ὄνομα
 τῶ πόλεως τῶ Θεῷ με τῶ κρηῆς Ἰερουσαλήμ,
 ἢ κρηβαῖνῆ ἐκ τῶ ἔρανῶ ἀπὸ τῶ Θεῷ με, κὶ
 τὸ ὄνομαί με τὸ κρηόν.

13 Οἱ ἔχον ἔς, ἀκυσάτω πὶ τὸ πνεῦμα λέγῃ
 τῆς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῶ ἀγγέλω τῶ ἐκκλησίαις Λαοδι-
 κέων γράψον· Τὰδε λέγῃ ὁ Ἀμὲν, ὁ μαρ-
 τυρὸς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, ἡ δόχη τῶ κίσεως
 τῶ Θεῷ.

- 15 Οἶδά σε τὰ ἔργα, ὅτι ἔτι ψυχρὸς εἶ, ἔτι ζεσὸς· ὀφείλοι ψυχρὸς εἶης ἢ ζεσὸς.
- 16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ ἔτι ψυχρὸς ἔπι ζεσὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ σώματος σου.
- 17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλούσιός εἰμι, ἐπιπληθύνθηκα, καὶ οὐδένος χρείαν ἔχω. Καὶ ὡς οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ παλαίπρωτος, καὶ ἐλεηθὴς, ἐπιπληθύνθη, καὶ τυφλὸς, ἐπιγυμνός.
- 18 Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσοὺς πεπυρωμένους ἐκ πυρός, ἵνα πλουτήσῃς· καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα καθαροὶ εἶ· καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχυνὴ τῆς γυμνότητός σου· καὶ καλλύματα ἕγχεσον τὰς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.
- 19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλήω, ἐλέγχω καὶ παιδίζω· ζήλωσον οὖν καὶ μετάνοησον.
- 20 Ἴδὼν, ἔσηκα ἐπὶ τῆς θύρας, καὶ κρούω· εἰάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι εἰς αὐτόν, καὶ δεύσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.
- 21 Οἱ κύνες, δῶσα αὐτῶν καρδίαν μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ φρονεῖν μου, ὡς καὶ γὰρ ἐνίκησα, καὶ ἐκατήρα μὲν τὸν πατέρα μου εἰς τὸ φρονεῖν αὐτοῦ.
- 22 Ὁ ἔχων ὄρα, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ'. 4.

1 **Μ**ετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὼν θύρας ἡμισμένης ἐν τῷ ἔρασι, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ὡς ἔκουσα

ἤκουσαι ὡς σάλπιγξ ἡ λαλῆσις μετ' ἐμοῦ,
λέγω σοι· Ἀνάβα ὠδὸν, καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.

2 Καὶ δὴ θέως ἐγὼ μὲν ἐν πνύματι καὶ
ἰδὼν, ἦρον ἕκαστο ἐν τῷ ἕρανῳ, καὶ ἐπὶ τῷ
ἦρον κατήμυρον.

3 Καὶ ὁ κατήμυρον ἰωὶ ὄμοιο ὄρασις λίθου
ἰάσσιδι καὶ σαρδίνου· καὶ ἴσως κυκλόθεν τῷ
ἦρον ὄμοια ὄρασις σμαραγδίνου.

4 Καὶ κυκλόθεν τῷ ἦρον ἦροιο εἴησι καὶ
τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τὴν ἦρον εἶδον τὴν εἴησι
καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους κατήμυρους, ἀει-
βεβλημύρους ἐν ἰματίοις λευκοῖς· καὶ ἔχον ἐπὶ
τῷ κεφαλῆς αὐτῶν σφάνους χρυσοῦς.

5 Καὶ ἐκ τῷ ἦρον ἐκπορεύονται ἄερα πῦρ
καὶ βρονταὶ ἔφωναί· καὶ ἐπὶ λαμπάδες
πυρὸς καμύμου ἐνώπιον τῷ ἦρον, αἳ εἰσι τὰ
ἐπὶ πνύματι τῷ Θεῷ.

6 Καὶ ἐνώπιον τῷ ἦρον θάλασσα ὑαλίνη,
ὄμοια κρυστάλλου· καὶ ἐν μέσῳ τῷ ἦρον καὶ κύ-
κλω τῷ ἦρον τέσσαρα ζῶα γέμνουν ὀφθαλ-
μῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὄμοιον λέοντι, καὶ
τὸ δεύτερον ζῶον ὄμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον
ζῶον ἔχον τὸ πρῶτον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ
τέταρτον ζῶον ὄμοιον ἀστὴρ πεταμύμου.

8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἑαυτῷ, εἶχον
ἀνά πτέρυγας ἐξ κυκλόθεν, καὶ ἴσων γέμνουν
ὀφθαλ-

ὀφθαλμῶν καὶ ἀνάπαυσι σου ἔχουσι ἡμέ-
 ρας καὶ νυκτὸς, λέγουσιν· Ἄξιον, ἄξιον, ἄ-
 ξιον Κύριον ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν
 καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δύνῃσιν τὰ ζῶα δοῦσαι καὶ πνεύ-
 καὶ ὀχλαρσία τῶν κροτημένων ἐπὶ τῶν θρόνων,
 τὰ ζῶα εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,

10 Πισῦνται οἱ ἔκθροι καὶ τέσσαρες περισσό-
 τεροι ἐνώπιον τοῦ κροτημένου ἐπὶ τῶν θρόνων, καὶ
 προσκυνοῦσιν τὸ ζῶον εἰς τὸς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων, καὶ βαλῶσι τὸς στεφάνους αὐτῶν
 ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγουσιν·

11 Ἄξιον εἶ Κύριε λαβεῖν πῶν δοῦσαι καὶ
 τὸ πνεῦμα καὶ τὴν δυνάμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας
 τὰ πάντα, καὶ ἀπὸ τοῦ θύλου σου εἰσὶ καὶ
 ἐκτίσθησιν.

Κεφ. ε'. 5.

1 Καὶ εἶδον ἐπὶ τῶν δεξιῶν τοῦ κροτημένου ἐπὶ τῶν
 θρόνων βιβλίον γεγραμμένον ἑσῶθεν καὶ
 ὅπως εἴποι, καλεῖσθαι κροτῶντες σφραγίσαντες.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῆ
 ἡ μεγάλης· Τίς ἐστὶν ἄξιον ἀνοῖξαι τὸ βι-
 βλίον, καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐτῆς;

3 Καὶ ἐδὲξ ἡ δύναμις ἐν ταῖς ἔσῶται, ἐδὲξ ἐπὶ
 τῆς γῆς, ἐδὲ ὑποκρίτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βι-
 βλίον, ἐδὲ βλέπειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλά, ὅτι ἐδὲξ ἄξιον
 εὐρέθην ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, ὅτι
 βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ

5 Καὶ εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ
κλαῖε· ἰδὲ ἐνίκησεν ὁ λίων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς
Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαβὶδ, ἀνοίξαι τὸ βιβλίον, καὶ
λύσει τοὺς ἐπιτοσφραγίδας αὐτῶν.

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ ἐν μέσῳ τῶν θρόνων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων ζῶων, ἔτι ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων,
δρῆθιον ἑσηκὸς ὡς ἐσφραγισμένον, ἔχον κέρατα
ἐπιτοσφραγίδας, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπιτοσφραγίδας· οἱ εἶπον τῷ ἐπιτοσφραγισμένῳ
Θεῷ πνύμεθα τὰ ἀπιστελημένα εἰς πᾶ-
σαν τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δε-
ξιᾶς τοῦ καθήμενῆς ἐπὶ τῶν θρόνων.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα
ζῶα καὶ οἱ ἐκκοσίβησάρες πρεσβύτεροι ἔπεσον
ἐνώπιον τοῦ δρῆθιου, ἔχοντες ἕκαστος κίθαρὰς καὶ
φιάλας χρυσᾶς, γαμέστας θυμιαμάτων,
αἵ εἰσιν αἱ αἰθροδουχαιεῖς τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιός
ἐστι λαθεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοίξαι τοὺς σφρα-
γίδας αὐτῶν, ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγέρθησας τὸ
Θεῷ ἡμᾶς ἐν ταῖς αἰμασίαις σου, ἐκ πάσης φυ-
λῆς καὶ γλώσσης καὶ λαῶν ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασι-
λεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ βασιλοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, ἔτι ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολ-
λῶν κυκλόθεν τῶν θρόνων καὶ τῶν ζῶων ἔτι πρε-
σβυτέρων· καὶ λέει ὁ δρῆθιός αὐτῶν μεγα-
λῆδες μεγαλῶν, καὶ χηλιάδες χηλιάδων·

12 Λέγουσιν Φωνῇ μεγάλη· Ἄξιόν ἐστι τὸ δόξαιον τὸ ἐσφραγισμένον λαβεῖν ἢ διώκεται καὶ πλεῖστον καὶ σοφίαν ἔχει καὶ ἰσχυρὸν καὶ πρῶτον καὶ δόξαν καὶ δύλογίαν·

13 Καὶ πᾶν κτίσµα ὃ ἐστὶν ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐν τῇ γῆ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἔστι ἐπὶ τὴν γαλασσίαν ἅ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἔκυσαν λέγουσιν· Τὰ κρητῆρῶν ἐπὶ τῶν θρόνων καὶ τὰ δόξαια ἢ δύλογία ἢ ἡ πρῶτη καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀµέλιον καὶ εἰκασίλειος αἴρας πρῆστοβότροι ἔπισσαν, ἔσπεσαν ἐκινῶσαν ζῶντες εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. 5. 6.

1 Καὶ εἶδον ὅτι ἤνοιξε τὸ δόξαιον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκυσεν εἰς ἐκ τῶν πνευμάτων ζῶων λέγουσιν, ὡς Φωνῆς βροτῆς· Ἐρχεσθε καὶ βλέπετε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν ἔπρην ἄγγελος· καὶ ἡ κατῆρῶν ἐπ' αὐτῶν, ἔχων τόξον· καὶ ἐστῆν αὐτῶν σέφαιον, καὶ ἐξῆλθε νεκρὸν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε ἢ δεύτερον σφραγίδα, ἤκυσεν ἔσπεσαν ζῶων λέγουσιν· Ἐρχεσθε καὶ βλέπετε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος ἔπρην πνευμάτων καὶ τῶν κατῆρῶν ἐπ' αὐτῶν ἰδὼν αὐτῶν λαβεῖν τὸ εἰρηλίον ἀπὸ τῆς γῆς, ἔσπεσαν ἀλλήλους σφάξουσιν·

σι· ἔτι ἐλθὼν ἐπὶ τῆς μεγάλης.

5 Καὶ ἔτι ἠρῶν τὸ πρῶτον εὐφραδισμὸν ἐπι-
 σκεῖ τὸ πρῶτον ζῆλον· ἔρχεται· ἔρχεται.
 Καὶ οἶδον, καὶ ἴδον, ἰσχυρὰ μιλῶν· ἐξ ἑσθ' ἠρῶν
 ἔρχεται αὐτῶν, ἰσχυρὸν ἐπὶ τῶν μεγάλων.

6 Καὶ ἔκαστος φωνῶν ἐν μέσῳ τῶν πνευματι-
 ζῶντων λέγουσιν· Χοίρῳ σὺν ὁμοίᾳ· ἡν ἰ-
 σχυρὰς γυναικας κριτῶν ἐπιμαρτυροῦντες ἰσχυρῶν
 καὶ τῶν οἰκιστῶν.

7 Καὶ ἔτι ἠρῶν τὸ εὐφραδισμὸν τῶν πνευμα-
 τῶν, ἔκαστος φωνῶν ἐπὶ τῶν ζῶντων λέγου-
 σιν· ἔρχεται· ἔρχεται.

8 Καὶ οἶδον, ἐξ ἰσχυρῶν γυναικων, καὶ ὁ
 πνευματικὸς ἰσχυρὸν αὐτῶν οἰκιστῶν· ὁμοί-
 ας καὶ ὁ ἄλλος ἀναγλυφῆ μετ' αὐτῶν· ἐξ ἰσχυ-
 ρῶν αὐτοῖς ἔκαστος ἀπικρίσται ἐπὶ τῶν πνευμα-
 τῶν τῶν, ἐξ ἰσχυρῶν καὶ ἐξ ἰσχυρῶν καὶ ἐξ ἰσχυ-
 ρῶν, ἐξ ἰσχυρῶν τῶν οἰκιστῶν.

9 Καὶ ἔτι ἠρῶν τὸ πνευματικὸν εὐφραδισμὸν,
 οἶδον ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν οἰκιστῶν· ἰσχυρῶν τῶν
 ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν τῶν οἰκιστῶν, καὶ ἰσχυρῶν
 καὶ μαρτυρῶν ἰσχυρῶν.

10 Καὶ ἰσχυρῶν φωνῶν μεγάλη, λέγουσιν·
 ἔως ποῦ ὁ οὐρανὸς ὁ ἄλλος καὶ ὁ ἄλλος
 ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν τῶν οἰκιστῶν ἡμῶν ἀπὸ τῶν
 καθεκτιστῶν ἐπὶ τῶν;

11 Καὶ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν οἰκιστῶν, καὶ
 ἰσχυρῶν αὐτοῖς ἰσχυρῶν οἰκιστῶν ἐπὶ τῶν.

μικρὸν, ἕως ἂν πληρώσονται καὶ οἱ σαρκοὶ-
λοι αὐτῶν ἔοσι ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μίλλον-
τες ἀποκλείεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε ἡ σφραγίδα τῆν
ἑκτῆν, καὶ ἰδὲ σφοδρὸς μίγξις ἐγένετο, ἔοσι
ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος σιγῆς,
καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἄστεις τῆς οὐρανοῦ ἐπεσαν ὡς τῆν
γῆν, ὡς συκὴ βάβυλιν τῆς ὀλεούσης αὐτῆς,
ὑπὸ μεγάλῃ ἀνέμῳ σφοδρῇ.

14 Καὶ ἔρανος ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ ὡς βιολίς ἐ-
λισομόρμον, καὶ πάντες ὄροντες καὶ ἴδοντες ἐὰν
τίπῃ αὐτῶν ἐκινήθησιν·

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστάνες,
καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ χαλιάρχοι, ἔοσι θωα-
τοί, καὶ πᾶς δούλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἐκρυ-
ψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πη-
τρας τῶν ὄρειων·

16 Καὶ λέγουσι πρὸς ὅμοιοι καὶ τῆς πίστεως·
Πίστις ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἑαυτοὺς ἀπὸ
προσώπων τῶν κατηγμένων ἐπὶ τῆς θρόνου, ἔοσι
τῶν ὄρειων τῶν ὄρειων·

17 Ὅτι ἦλθον ἡ ἡμίρα ἡ μεγάλη τῆς οὐρανοῦ
αὐτῆς καὶ πῶς διώκεται σαβῶναι;

Κεφ. ζ. 7.

1 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον πύλας ἀγάλμα-
τος ἐπὶ τῆς πύλας ἑστηκίας τῆς γῆς,
καὶ ἴδοντες τῶν πύλας ἀπὸ τῆς γῆς, ὡς

μή πία αἰμα θ' ἰσι τ' ἡ. μαπι ἰσι τ' ἡ-
λασσε, μαπι ἰσι πᾶσι ἰσῆροι.

2 Καὶ ἰσι ἀπὸ ἀγίλου ἀπὸ αἰμα θ' ἰσι
ἀπὸ ἀπὸ ἰσῆροι, ἰσι ἀπὸ ἰσῆροι ἰσι
τ' ἡ. ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι·
σι ἀγίλου ἰσι ἰσῆροι ἀπὸ αἰμα θ' ἰσι
ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι,

3 Λιροῦ. Μη ἀπὸ αἰμα θ' ἰσι τ' ἡ. μαπι θ'
ἰσῆροι, μαπι τᾶσι ἰσῆροι, ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι τᾶσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι.

4 Καὶ ἰσι τ' ἰσῆροι τ' ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι ἰσι
ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι.

5 Ἐκ φυλῆς ἰσῆροι, ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι· ἰσι φυλῆς ἰσῆροι, ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι, ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι·

6 Ἐκ φυλῆς Ἀπὸ, ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι ἰσι φυλῆς ἰσῆροι, ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι· ἰσι φυλῆς ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι·

7 Ἐκ φυλῆς Συκίω, ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι· ἰσι φυλῆς ἰσῆροι, ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι, ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι·

8 Ἐκ φυλῆς Ζαφὸν, ἰσι ἰσῆροι ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι· ἰσι φυλῆς ἰσῆροι, ἰσι ἰσῆροι
ἰσι ἰσῆροι

- ἰσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἰβ' χιλιάδες ἰσφραγισμένοι.

9 Μισπὲ ταῖσθα εἶδον, καὶ ἰδὼν ἄχλαστοὺς πολὺς, οἱ δειβμήσαν αὐτὸν ὑδρεῖς ἠδυνάθη, ἕα πωτὸς ἴθιυς ἐκ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑσῶπτε ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ λέοντος, ὡς βιβλημάρου πολλὰς λέουκας καὶ φειτικὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

10 Καὶ κροῖζόντες φωνῇ μεγάλη, λέγοντες· Ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ κροθιμάρου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τοῦ λέοντος.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου ἐκ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν πτωσάρων ζώντων, καὶ ἔπισαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ ὡσῶπτε αὐτῶν, καὶ ὡσεκύτησαν τοῦ Θεοῦ,

12 Λέγοντες· Ἄμην· ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ σοφία ἐκ τῆς δόξης καὶ ἡ πικρὴ καὶ ἡ δυναμὶς καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἄμην.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· Οὗτοι οἱ ὡσεβιβλημάρου ἕως πολλὰς λέουκας, πέντε ἑσῶπτε, καὶ ποθὲν ἤλθου;

14 Καὶ εἶρηκε αὐτῷ· Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί ἐσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καὶ ἰπλωσαν ἕως πολλὰς αὐτῶν, καὶ ἰλέουσαν πολλὰς αὐτῶν ἐν τοῦ

15 αἵματι τοῦ λέοντος.

Διὰ τὴν τὴν ἐπισπὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

καὶ

καὶ λατρεύουσι αὐτῷ ὅμιλος ἔθνη τὰ ἐν τῷ κόσμῳ αὐτῷ καὶ ἔθνη καὶ ὄμιλοι ἄλλοι καὶ ἄλλοι ὅμοιοι αὐτοῖς.

16 Οὐκ ἔστιν ἔθνος οὐδὲ δόξα αὐτοῖς ἰσχυροῦς, οὐδὲ μὴ πιστὸς αὐτοῖς ἰσχυρὸς, οὐδὲ πῦρ καὶ κῆτος.

17 Ὅτι τὸ ἄνω τὸ αἰὼνιστὸν ἔθνος ποιμαίνει αὐτοῖς, καὶ ἰσχυροὶ αὐτοῖς ἐπιζῶσιν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἰσχυροὶ ἐθνοῦ τοῦ πατρὸς ὁμοιοὶ αὐτοῖς.

Κιθ. γ. 8.

1 Καὶ ἐπὶ ἡμεῖς τὸ ἄνω ἔθνος καὶ ἰσχυροὶ, ἰσχυροὶ σὺν τῷ κόσμῳ ὅμοιοι αὐτοῖς.

2 Καὶ ἰσχυροὶ ἐκ τῶν ἀγγέλων, οἱ σὺν πῦρ καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀγγέλων.

3 Καὶ ἰσχυροὶ ἀγγέλων ἄλλων, καὶ ἰσχυροὶ ἐπὶ τὸ ἄνω ἔθνος, ἰσχυροὶ αὐτοῖς ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ ἐπὶ τὸ ἄνω ἔθνος, ἰσχυροὶ αὐτοῖς ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ ἐπὶ τὸ ἄνω ἔθνος, ἰσχυροὶ αὐτοῖς ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ ἐπὶ τὸ ἄνω ἔθνος.

4 Καὶ ἰσχυροὶ ἐκ τῶν ἀγγέλων, ἰσχυροὶ αὐτοῖς ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ ἐκ τῶν ἀγγέλων, ἰσχυροὶ αὐτοῖς ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ ἐκ τῶν ἀγγέλων.

5 Καὶ ἰσχυροὶ ἐκ τῶν ἀγγέλων καὶ ἰσχυροὶ ἐκ τῶν ἀγγέλων, ἰσχυροὶ αὐτοῖς ἰσχυροὶ ἐκ τῶν ἀγγέλων, ἰσχυροὶ αὐτοῖς ἰσχυροὶ ἐκ τῶν ἀγγέλων, ἰσχυροὶ αὐτοῖς ἰσχυροὶ ἐκ τῶν ἀγγέλων.

Mm 4 6 Καὶ

- 6 Καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν ἄγγελοι ἔχουσιν ἑαδὲς ἐπ' αὐτὰ σαλπικίας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.
- 7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἰσαύλασε, καὶ ἔβρανε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν πύρρον μεμιγμένα αἵματα, καὶ ἐβλήθη εἰς τὸ γένος καὶ τὸ τρίτον τῶν δεινῶν καὶ τῶν πᾶσιν χερσὶν χλωρὸς καὶ περὶ.
- 8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἰσαύλασε, καὶ ὡς ὄρα μίγαντες πυρὸν καὶ ἄρτον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐχόρευε τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης, αἶμα.
- 9 Καὶ ἀπίθαι τὸ τρίτον τῶν κύντων ἐπὶ τὸ εἶναι τῆς θαλάσσης, καὶ ἔχουσαν ψυχὰς καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.
- 10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἰσαύλασε, καὶ ἔπιπεν ἐκ τοῦ θύρατος ἀστὴρ μέγας καὶ ὡς λαμπρὸς καὶ ἔπιπεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν πηγάς ὑδάτων.
- 11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστῆρος λέγεται Ἀψιδιον καὶ γίνεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἀψιδιον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπίθαι εἰς τὸ ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνηται.
- 12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἰσαύλασε, καὶ ἐβλήθη τὸ τρίτον τῆς ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστῶν ὡς σκιάδω τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμερὰ μὴ φαιε τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὡς ἡμερὰς.
- 13 Καὶ εἶδον καὶ ἡκαστα εἰς ἀγάλματι πτωματῶν ἐν μεσοσταθμῶν, λέγοντες φωνήματα

μεγάλη Οὐαὶ ἔαὶ ἔαὶ τοῖς κροτοῦσιν ἐπὶ
τῆ γῆς, ἐκ τῶ λοιπῶν Φωνῶν τῆ σάλπιγγος τῆ
τρῶν ἀγγέλων τῆ μελλόντων σαλπίζειν.

Κεφ. θ'. 9.

1 Καὶ ὁ πέμπτος ἀγγελοῦ ἐσάλπισε, καὶ
εἶδον ἀσέβασ ἐκ τῆ ἔρηνος πεπληγῆται εἰς
τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἡ κλεῖς τῆ φρέατος
τῆ ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆ ἀβύσσου· καὶ ἀν-
έβη κροπὸς ἐκ τῆ φρέατος ὡς κροπὸς κρομι-
να μεγάλης καὶ ἐσκοχίθη ὁ ἥλιος· ἔο ἄηρος
ἐκ τῆ κροπῆ τῆ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τῆ κροπῆ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν
γῆν, ἔδωθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσι ἐξου-
σίαν οἱ σκορπίοι τῆ γῆς.

4 Καὶ ἐρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὴν
χρῆσιν τῆ γῆς, ἐδὲ πᾶν χλωρὸν, ἐδὲ πᾶν δέν-
δρον· εἰ μὴ τὸν ἀνθρώπου μόνου οἴπινου
ὅπου ἔχουσι τὴν σφραγίδα τῆ Θεοῦ ἐπὶ τῶν
μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκλέσωσιν
αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μετῶν πέντε
καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς
σκορπίου, ὅταν παύσῃ ἄνθρωποι.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσασιν
οἱ ἄνθρωποι τὸ θάνατον, καὶ ἔχουσιν αὐτοὺς
αὐτοὺς ἐπιτηρέσασιν ἀποθάνειν, καὶ φάσκει
ἐπιταῖ οἱ θάνατος ἀπὸ αὐτῶν.

Μαθ 7 Καὶ

- 7 Καὶ τὰ ὄμματα αὐτῶν ὡς ἀκρίδων ὄμματα ἔκποισ ἠτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τοῖς κεφαλαῖς αὐτῶν ὡς τρίφαντοι ὄμμοι χρυσοῦ, καὶ τὰ πόδια αὐτῶν ὡς πόδια ἀνθρώπων.
- 8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λέοντων ἤσαν.
- 9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηρῆς· ἐν ἡφαιτῇ δὲ πλερούνη αὐτῶν ὡς φαιτὴ ἀρματων, ἔκποιν παλάωι τριχίλιν εἰς πόλεμον.
- 10 Καὶ ἔχουσιν ἕως ὀμμίας σπαστίαις, καὶ κίντρα ἡμῶν ἐν τῆς ἑβραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἕξις αὐτῶν ἀδικῆσαι τὸς ἀνθρώπους μέλωσ πῆν.
- 11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλεία δὲ ἀγγελοῖ τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῶν Εἰβραῖα Ἀβδδων, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλών.
- 12 Ἡ ἡμῶν ἡ μία ἀπῆλθιν, ἰδὲ ἔρχεται ἐν δύο ἡμῶν μὲν πῶτα.
- 13 Καὶ ὁ ἐκ τῶν ἀγγελοῦ ἐσάλπισεν, καὶ ἔκποισ φωνὴν μίσην ἐν τῷ πνεύματι καὶ τῶν ἰουσιαστῶν δὲ χρυσοῦ δὲ οὐρανοῦ δὲ Θεοῦ.
- 14 Λέγουσιν τῶν ἑκτῶ ἀγγελοῦ ὅς εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τὸς τέσσαρας ἀγγελοῦ τὸς διδμημένους ἐπὶ τῶν ποταμῶν τῶν μεγάλων· Ἐυφραάτη.
- 15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἀγγελοῦ οἱ ἠτοιμασμένοι οἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μέλωσ καὶ

καὶ ἐν αὐτῶν, ἵνα ἀποκλείνωσι τὸ τρίτον ᾧ ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ δριβμὸς φραϊδουμάτων ἔστι πεπεῦ, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἦκαστα ᾧ δριβμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ ἕτως εἶδον τὰς ἵππους ἐν τῇ ὁρασίᾳ, καὶ τὰς κροτηρῆμας ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας ἰσχυράσ καισ πυρίνας καὶ ὑακινθίνους ἐ θρώδης· καὶ αἰ κεφαλαὶ ᾧ ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ ᾧ σωματίων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ κροπνὸς ἐ θείον.

18 Ἰπὸ τῶν τρειῶν τέτων ἀπεκρίθησαν τὸ τρίτον ᾧ ἀνθρώπων, ἐκ ᾧ πυρὸς καὶ ἐκ ᾧ κροπνὸς ἐκ ᾧ θείου ᾧ ἐκπορευόμενος ἐκ ᾧ σωματίων αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἕξαστα αὐτῶν ἐν τῇ σωματικῇ αὐτῶν εἰσιν· αἱ γὰρ ἕρα αὐτῶν ὁμοίαι ὄφεισι, ἔχουσι κεφαλὰς· ἐ ἐν αὐτῶν μεδικῆσι.

20 Καὶ αἱ λαιπαὶ ᾧ ἀνθρώπων αἱ ὅσες ἀπεκρίθησαν ἐν ταῖς πωληγῆσ καμῆταισ, ἕτε μελενόνταν ἐκ ᾧ ἔργων ᾧ χροῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀποσκομῆστω (ἐπὶ δαιμονία, καὶ εἰδωλα τὰ χρυσῆ καὶ αἰ ἀργυρῆ καὶ τὰ χαλκῆ ἐ τὰ λίθων καὶ τὰ ἔυλιν, αἱ ἕτε βλάπην διῶα), ἕτε ἀκκῆν, ἕτε ἀεραπαλίον.

21 Καὶ ἕ μελενόνταν ἐκ ᾧ φόνων αὐτῶν, ἕτε ἐκ ᾧ φαρμακῶν αὐτῶν, ἕτε ἐκ ᾧ πορνείας αὐτῶν, ἕτε ἐκ ᾧ κλεμμάτων αὐτῶν.

Κεφ.

1: ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

1: Καὶ πάλιν ἴδον
2: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
3: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
4: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
5: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
6: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
7: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
8: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
9: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
10: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
11: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
12: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα

1: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
2: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
3: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
4: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
5: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
6: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
7: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
8: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
9: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
10: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
11: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα
12: καὶ ἴδον τὸ πνεῦμα

Κεφ. ι'. 10.

- 1 Καὶ εἶδον ἄλλοι ἀγγελοὶ ἰσχυροὶ καθαυαί-
 οντα ἐκ τοῦ ὕρανοῦ, φερεβέληροισι περι-
 λήω· καὶ ἴδεις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ ἄσπ-
 ωπον αὐτῶ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτῶ
 ὡς σῦλοι πυρός.
- 2 Καὶ εἶχον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶ βιβλακι-
 οὶ ἀνιωγμένον· καὶ εἶπεν τὸ πῦμα αὐτῶ τὸ
 δεξιὸν ἐπὶ τὸ θάλασσαν, καὶ ἦ ὄνυμοισι ἐπι-
 τὴν γῆν.
- 3 Καὶ ἔκραξε φωνῆ μεγάλη ὡσπιο λιστ
 μυκᾶται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησεν καὶ
 ἐπὶ τὰ βροντὰ καὶ ἐαυτῶν φωνάς.
- 4 Καὶ ὅτε ἐλάλησεν αὐτὸ ἐπὶ τὰ βροντὰ καὶ τὰς
 φωνὰς ἐαυτῶν, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἔκωπα
 φωνῆ ἐκ τοῦ ὕρανοῦ λέγουσάν μοι· Σω-
 ρισοὶ αὐτὸ ἐλάλησεν αὐτὸ ἐπὶ τὰ βροντὰ, καὶ με-
 ταῦτα γράψης.
- 5 Καὶ ὁ ἀγγελὸς ὃν εἶδον ἐστῆκε ἐπὶ τὴν τε-
 λάωσιν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔρε τῶν χειρῶν αὐτῶ
 εἰς τὸ ὕρανον,
- 6 Καὶ ὤμωσιν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων, ὅς ἐκλιστὸ τὸ ὕρανον ἐπὶ ἐν αὐτῶ, καὶ
 τὸ γλαῦ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὸ θάλασσαν καὶ
 τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χροῖος ἐστὶν ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς
- 7 Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τῆς ἐξ-
 ὁμῆς ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σελῆναι, καὶ
 πλιθῆ τὸ μυστήριον τοῦ θιῶ, ὡς ἀντιγ-

λίσσι τοῖς ἑαυτῷ ὄφθαλμοις τοῖς σφραγίστοις

- 8 Καὶ ὁ Φωνὴ ἡν ἔκουσα ἐκ τῆς θύρας, πα-
 λαι λαλῶσα μοι ἔμου, καὶ λέγουσα Ἰ σπυχα,
 λαβὲ τὸ βιβλακτάριον τὸ ἔστι κλεισθὲν ἐν τῇ
 χειρὶ αὐτοῦ ἡ δεξιῆς· ἵνα τις παλασσε
 ἐν ἐπι τοῖς γῆς.
- 9 Καὶ ἀπήγγυον πρὸς τὸ ἄγγελλον, λέγων αὐ-
 τῷ Δὲς μοι τὸ βιβλακτάριον· καὶ λέγει μοι·
 Λαβὲ ἐν τῇ δεξιᾷ σου αὐτὸ καὶ πίε· ἵνα ἴσθ
 τὸ κελίον, ἀλλὰ ἐπεὶ τὸ πνεῦμα ἐπέστη ἐν γλυ-
 κύνος μίλι.
- 10 Καὶ λαβὼν τὸ βιβλακτάριον ἐκ τῆς δεξιᾶς
 τοῦ ἄγγελου, ἐν τῇ δεξιᾷ σου αὐτὸ καὶ ἔπειτα
 ἐπὶ τὸ πνεῦμα ἄνω ὡς μίλι γλυκύν· ἐν τῇ δεξιᾷ
 αὐτοῦ, ἵνα πίεσαι τὴν κελίον μου.
- 11 Καὶ λέγει μοι· Δὲς σε πολλὰ σφραγίσθη-
 σαι ἵνα λαλοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ γλώσσαις καὶ
 βασιλευσὶ πολλοῖς.

ΚΙΘ. ΙΑ'. ΙΙ.

- 1 Καὶ ἰδὼν μοι κέλευμα τῆς θύρας· ἵνα ἴδω·
 καὶ ὁ ἀγγελὸς εἶπεν μοι, λέγων· Ἐξέρχου, ἔ-
 μιτρησὸς τὸ κελίον τῆς θύρας, καὶ τὸ ἴσθ σατή μοι,
 καὶ τὰς σφραγίσθησας ἐν αὐτῷ.
- 2 Καὶ τὸ αὐτὸν τῶν ἔθνεσιν ἡν ἔκουσεν ὁ φωνὴ
 ἔξω, καὶ μὴ αὐτῶν μιτρησῶν, ὅτι ἰδὼν τῆς
 ἑθνεσιν καὶ τὸ πολλὸν τῶν ἀχίον πικρῶν ἐν
 μῆνας πικρῶν καὶ ἄδύον.
- 3 Καὶ δῶσα τοῖς ὄφθαλμοῖς μου, καὶ σφρα-
 γίσθη-

Φητούσιν εν ημέρας χιλίας Διανοσίας ἐξ-
ήκουτο, φειβόλη μύροι σείκευς.

4 Οὗτοι εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λο-
χίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἐστῆσαι.

5 Καὶ εἴ τις αὐτὸς θέλη ἀδικῆσαι, πῶς ἐκ-
πορεύεται ἐκ τοῦ τόμου αὐτῶν, καὶ κα-
κοδίη τὸς ἐχθρὸς αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτὸς θέλη
ἀδικῆσαι, ἔτι δεῖ αὐτὸν ἀποκλιθεῖν.

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλείσαι τὸ ὕδωρ,
ἵνα μὴ βρέχη ὑπὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τὸ σπυ-
φήϊας· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τὸ ὕδωρ, ἵνα
ἐπιφέρῃ αὐτὰ εἰς αἴμα, καὶ παρῆζαι τὴν γῆν
πᾶσιν πληγῇ, ὅσπερ εἰσὶν ἡ πλῆσιαι.

7 Καὶ ὅταν πελήσῃ τὸ μαρτυρία αὐ-
τῶν, τὸ θεῖον τὸ ἀναθεῖνον ἐκ τῆς ἀποστα-
ποίησὸς πόλεμου μετ' αὐτῶν, καὶ νικῆσὸς αὐ-
τῶν, ἔτι ἀποκλιθεῖ αὐτὸς.

8 Καὶ τὰ πτόμα αὐτῶν ἐπὶ τὴν πόλιν αὐ-
τῶν τὴν μεγάλην, ἣτις καλεῖται πολεμ-
τικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ἔτι καὶ ἡ Κό-
ρη ἡμῶν ἐσαυρώθη.

9 Καὶ βλέψου ἐκ τῆς λαῶν καὶ φυλῶν καὶ
γλωσσῶν ἐθνῶν τὰ πτόμα αὐτῶν ἐπι-
ρας τρεῖς καὶ ἡμῶν, καὶ τὰ πτόμα αὐτῶν
ὅσα ἀφήσῃσι περὶ αὐτῶν εἰς μάρμαρα.

10 Καὶ εἰ κριτικῶν ἐπὶ τῆς γῆς χαρῶν ἐστὶ
αὐτοῖς, καὶ ἀφροσύνη· καὶ ὄψου πτω-
χεῖν ἀλλήλοις, ἔτι ἔτι οἱ δύο σφραγίστην

ἔβασάνισαν τὸς κεραικῆνας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μὲν αἱ τρεῖς ἡμέρας ἔῃμισυ, πνεύμα ζαῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐπέληεν ἐπ' αὐτὰς· καὶ ἔησαν ἐπὶ τὸς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπιπεν ἐπὶ τὸς καρπῆνας αὐτὰς.

12 Καὶ ἤκουσαν φωνὰν μεγάλην ἐκ τοῦ ἔρανε, λέγουσαν αὐτοῖς· Ἀνάστητε ἄδελφοί. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ἔρανον ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἔθεώρησαν αὐτὰς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τὸ πόλεως ἔπιπεν, καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπέα· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοὶ ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ ἔρανε.

14 Ἡ αὐτὴ ἡ δεύτερη ἐπέληεν, ἰδοὺ ἡ αὐτὴ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχῆ.

15 Καὶ ὁ ἔβδομος ἀγγελὸς ἐστάλπισε, καὶ ἐγένετο φωνὰν μεγάλην ἐν τῷ ἔρανε· λέγουσαν· Ἐγένετο αἰ βασιλείαν τοῦ κράτους, καὶ τοῦ κράτους αὐτῶν, καὶ βασιλεύσει εἰς τὸς αἰῶνας τοῦ αἰῶνος.

16 Καὶ οἱ εἰκοσι καὶ πέντε πρесоῦτεροι οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ κηρῆναι ἐπὶ αὐτὸς θρόνος αὐτῶν, ἔπιπεν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔθεσαν κικῆσαν τῷ Θεῷ.

17 Λέγουσιν· Βύχουρα ἐμῶν σου Κύριε· ὁ Θεὸς ὁ πάντων κρεῖττω, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἰὼν, καὶ ὁ ἐρχόμενος.

μῦθου· ὅτι εἴληφας τὸ δυνάμιν σου τὸ μέγα
 λω, καὶ ἐβάσιλυσας·

18 Καὶ τὰ ἔθνη ἀρξάθησαν, καὶ ἔλθεν ἡ ὄρ-
 γή σου· ἔοικατος τῷ νεκρῶν, κελθῶν, καὶ
 δύναν τὸ μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς ἁγί-
 οῖς, καὶ τοῖς ἀγίοις ἐκ τοῖς φουκαλίοις τοῦ πο-
 μῆ σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις· καὶ
 ἀφθείρα τὸς ἀφθείροντας τὸ γένος.

19 Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἔρειπῳ, ἐ-
 ῶφθη ἡ κισσὸς τῆς ἀφθέρης αὐτοῦ ἐν τῷ
 ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθον οὐρανοῦ καὶ φωναὶ ἐ-
 βροντῶν καὶ σεισμὸς ἐκ θαλάσσης μεγάλης.

Κιφ. β'. 12.

1 **Κ**αὶ σημεῖον μέγα ὡφθη ἐν τῷ ἔρειπῳ· γη-
 ῆν ἡ πειρομένη τῆς ἡλίου, καὶ ἡ σελή-
 νη ὑποκατέτω τῷ ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆ κε-
 φαλῆς αὐτῆς σέφασθαι ἀστέρων οὐρανοῦ·

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, κραζέει ὡς οὐρανὸς,
 καὶ βασιλοζουμένη τεκεῖν.

3 Καὶ ὡφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ ἔρειπῳ, καὶ
 ἰδὲ δράκων μέγας πύβος, ἔχων κισσῶν
 ἐπ' αὐτῆ καὶ κέρατα δύναν· καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν
 αὐτοῦ ἀφθέρηματα ἐπ' αὐτῆ.

4 Καὶ ἡ ἔρῃ αὐτοῦ σὺν τὸ τρίτον τῶν ἀσ-
 τέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐβάλεν αὐτὴν ἐκ τῶν γένων
 καὶ ὁ δράκων ἐσηκεν ἐν ἑαυτῷ τῆς γενεῆς
 τῆς μελλύσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τεκεῖ, τὸ τε-
 κνον αὐτῆς κρῖν ἀφάγη.

5 Καὶ

5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρῖνα, ὃς μέλαρ ποιμαίνην πᾶντα τὰ ἔθνη ἐν βόσκει σιδηρῶ· καὶ ἠεπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς ὡς τὸ Θεοῦ καὶ τὸ θρόνον αὐτῆ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα.

7 Καὶ ἐγγίθη πόλεμος ἐν ταῖς ἔσχαταις· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῆ ἐπολέμησαν κατὰ τὸ δράκοντα, ἔο δὲ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῆ.

8 Καὶ ὅτε ἴχυσαν, ἔτε τὸ πᾶν δύρεθρον αὐτῶν ἐπὶ ἐν ταῖς ἔσχαταις.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ δρακῶν, ὁ καλέμενος διαβόλος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· ἔο οἱ ἄγγελοι αὐτῆ μετ' αὐτῆ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσε φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν ταῖς ἔσχαταις· Ἄρα ἐγγίθη ἡ σωτηρία καὶ ἡ δυνάμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτῆ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατήγορος αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ εὐκίησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἶμα τοῦ θρόνου, καὶ διὰ τὸ λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν.

αὐτῶν· καὶ ὅσα ἠγάπησας ἢ ψυχῶν αὐτῶν
ἀλλοίθην.

12 Διὰ τῆτο ἀφραίνεαι οἱ ἕρασοὶ καὶ οἱ ἐν
αὐτοῖς σκλωῦντες· Οὐαὶ τοῖς καθικῶσι τῷ
γῆν καὶ τῇ θαλάσῃ, ὅτι κατέβη ὁ ἀστρο-
λογὸς ὡς ὑμεῖς ἔχον θυμὸν μέγαν, εἰς
ὅτι ἐλίγη καρδοὶ ἐχθ.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν
γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἣτις ἔπετε τῇ αἰσίῃ.

14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ ὄνομα πύργου
καὶ αἰτῆ καὶ μεγάλα, ἵνα στήσεται εἰς τὴν ἔρημον
εἰς τὸ τόπον αὐτῆς, ὅπου στήσεται ἐκεῖ καὶ οὐ
ἔσται ἡμεῖς, καὶ ἡμῶν καμῶν, ἀπὸ ὧν οὐκ
ἔσται ὄφεις.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφεις ὀπίσσω τὴν γυναῖκα εἰς
τὸ σῶμα αὐτῆς ὡς ποταμὸν· καὶ
πάντῃ ποταμοφόρῳ ποιήσῃ.

16 Καὶ ἐβόησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ
ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ σῶμα αὐτῆς, καὶ ἔσπειρεν τὴν
ποταμὸν δι' ἐσθλὸν ὁ δράκων εἰς τὸ σῶμα
αὐτῆς.

17 Καὶ ὄργισεν ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ,
καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῇ λατῇ
καὶ πύργῳ αὐτῆς, καὶ τὰς πόλεις ἐπι-
λάσας καὶ θύσας, καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν ἢ ἴε-
σῆ Χειρῶν.

18 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμοον τῆς θαλάσσης.

Καφ. ιγ'. 13.

1 Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖ-
νον, ἔχον κεφαλὰς ἐπὶ ἑκείνας δέκα·
καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῶν αὐτῆ δέκα ἀλφιδήμα-
τα, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆ ὄνομα βλα-
σφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἰσὺ ὁμοῖον περὶ δά-
λι, καὶ οἱ πόδες αὐτῆ ὡς ἀρκίε, καὶ τὸ σῶ-
μα αὐτῆ ὡς σῶμα λέοντος, καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῷ ὀδράκων τὸ δυνάμειν αὐτῆ, ἔ τ' ἡρώου
αὐτῆ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτῆ ὡς
ἐσφαγνόμενον ἐν θανάτῳ, καὶ ἡ πόλις τῆς
θανάτου αὐτῆ ἐθεραπεύθη, ἔ ἐθαύμασαν
ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τῆς θηρίας.

4 Καὶ ὡσεκινήσαν τὸ δράκοντα ὃς ἔδωκεν
ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ ὡσεκινήσαν τὸ
θηρίον, λέγοντες· Τίς ὁμοῖος τῷ θηρίῳ; τίς
δυνάσται πολεμῆσαι μετ' αὐτῆ;

5 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ σῶμα λαλῆν μεγάλα καὶ
βλασφημίας, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσία πό-
λεμον ποιῆσαι μὴνας πέντε καὶ ἑξήκοντα ἡμέρας.

6 Καὶ ἤνοιξε τὸ σῶμα αὐτῆ εἰς βλασφη-
μίαν ὡς τὸ Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνο-
μα αὐτῆ, καὶ τὸ σκηνώσασθαι αὐτῆ, ἔ τὸ ἐν τῷ
ἔραυτῷ σκηνώσασθαι.

7 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετ' ἅ-
γιον, καὶ νικῆσαι αὐτῆς· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
ἐξουσίαν

ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνη.

- 8 Καὶ ὁ θροσκωήσας αὐτὰ πάντες οἱ θροσκωήσας ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ἔγραψεν) τὰ ἔθνη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς ἔδωκεν ἔσφαμα ἄπο καρδοβολῆς κρόκου.
- 9 Εἴ τις ἔχη ἔσ, ἀκουσάτω.
- 10 Εἴ τις αἰχμαλωσίῳ συνάξη, εἰς αἰχμαλωσίαν ἵπάξη· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀπαιτήσει, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκταθῆναι· ὁ δὲ ἐστιν ἡ ὑπομοχθὴ καὶ ἡ πείρα τῶν ἀγίων.
- 11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια δρόκῳ· καὶ ἐλάλη ὡς δράκων.
- 12 Καὶ τὸ ἐξουσίαν ἔδωκεν θηρίῳ πᾶσαν ποιῆσαι ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι τὸ γλῶσσοις καρδοκωήσας ἐν αὐτῇ ἵνα θροσκωήσας τὸ θηρίον τὸ ὡροῦται, ἢ ἰστοραπώρη ἢ πλεγή ἔθνη αὐτοῦ.
- 13 Καὶ ποιῆσαι σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πειθῆ καρδοκωήσας ἐκ τῶν ἔθνων εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.
- 14 Καὶ ὡλοῦσάν τας καρδοκωήσας ἐπὶ τῇ γῆν διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἰδόντες αὐτὰ πειθῆσάν ἐνώπιον τῶν θηρίων· λέγουσι τοῖς καρδοκωήσας ἐπὶ τῆς γῆς, πειθῆσασθε ἐκείνῳ τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὸ ὡλοῦσάν τῆς μαχαίρας, καὶ ἰζήσασθε.
- 15 Καὶ ἰδόντες αὐτὰ ὄντα πνεῦμα τῆς ἀγίας ἔθνη

Ἐθελῶ, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν Ἐθελῶ, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι αὐτὸ μὴ πεσοπωθήσονται ἔτι εἰκόνα Ἐθελῶ, ἵνα ἀποκλαυθῶσι·

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τὰς μικρὰς καὶ τὰς μεγάλας, καὶ τὰς πτωχοὺς καὶ τὰς πτωχάς, καὶ τὰς ἐλεύθερας καὶ τὰς δούλως, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάρισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῆς μετώπῳ αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μή τις διώκῃ ἀγαθήσιν ἢ πωλησασίαι μὴ ὄντων τὸ χάρισμα, ἢ τὸ ὄνομα Ἐθελῶ, ἢ τὸ δόξασμα Ἐθελῶ αὐτῶν.

18 Ὅτι ἡ σοφία ἐστίν, ὁ ἔχων τὸ γέν, ψηφισάτω τὸ δόξασμα Ἐθελῶ· δόξασμα γὰρ ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ ὁ δόξασμα αὐτῶν χεῖρ.

Κεφ. ιδ'. 14.

1 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ δρόνοι ἐσηκός ἐπὶ τὸ ὄρη Σιών, καὶ μετ' αὐτῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα πύργους, ἔχουσι τὸ ὄνομα Ἐθελῶ αὐτῶν γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ Ἐθελῶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροχῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κητωρῶδων κητωρῶδων ἐν ταῖς κητωραῖς αὐτῶν.

3 Καὶ ἄδουσιν ὡς ᾠδὴν κητηνὴν ἐνώπιον Ἐθελῶ, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσαρῶν ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἔδεις ἠδύνατο μαθεῖν ἔτι ᾠδὴν εἰ μὴ αὐτῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα πύργους κητωρῶδων.

ζηλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς·

4 Οὗτοί εἰσι οἱ μὲν γυναικῶν ὅσα ἐμολο-
 ῖσιν· περὶ οὗτοι γάρ εἰσι· οὗτοί εἰσι οἱ ἐν-
 λυθῦντες τῷ θανάτῳ ὅτι οὐκ ἔπαυον· ἐν
 ἠγορασίᾳ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀθήρας, ἀπὸ τῆς
 Θιᾶ καὶ τῶν θανάτων·

5 Καὶ ἐν τῷ τόμῳ αὐτῶν ἔχουσιν ἰ-
 λῶ· ἄμωμοι γάρ εἰσι ὁσῶπτοι ἔσονται
 ἔθι·

6 Καὶ εἶδον ἄλλοι ἀγγελῶν πεντήκοντα
 μοιρασμένους, ἔχοντες διαβάλλουσαν αἰσῶ-
 δὲ ἀγγελίσταν τῆς κεντικῆς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
 πάντες ἔθι· ἐφυλλώθη καὶ γλώσσας καὶ λευ-

7 Λέγουσα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβησάτω
 Θεὸν, καὶ ἴδτε αὐτὰ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ἔσ-
 χη τῆς κρίσεως αὐτῆς· καὶ ὁσῶπτοι ἐπι-
 ποιήσουσι τὸ ἔργον ἐν τῇ γῆ καὶ ἐν τῇ
 καὶ πηγάς ὑδάτων·

8 Καὶ ἄλλοι ἀγγέλῶν ἠκολούθησαν, λέγον-
 τες· Ἐπίστευτε Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη·
 ὅτι ἐκ τῶν οἴνων τῆς θυμῆς τῆς περιεσῆς αὐ-
 τῆς πίπεται πάντα ἔθνη·

9 Καὶ τρίτος ἀγγέλῶν ἠκολούθησεν αὐτί-
 λων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θυμὸν
 ὁσῶπτοι καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς, καὶ λαμβάν-
 ῃ χάρισμα ἐπὶ τῶν ποταμῶν αὐτῆς ἢ ἐπὶ τῶν
 χερσὶ αὐτῆς·

10 Καὶ οὗτος πίπτει ὅτι τῶν οἴνων τῆς θυμῆς
 Θεῶν·

Θιῦ, τῷ κικισθημένῳ ἀκούσθαι σὸ τῷ πεί-
 ρισί τ' ἔργῳ αὐτοῦ· ἔτι βαπτισθήσεται σὸ
 πρὸς κ. ἵνα σώσῃτο ἔτι ἀχισ ἀγγελοῦ ἔτι
 σώσῃτο ἔτι δριῦ.

11 Καὶ ὁ κρῆτος ἔτι βαπτισθῆναι αὐτῷ ἀνα-
 βαίη ἡς αἰσθῆαι αἰσθῆαι κ. σὺν ἰχθυοῖ ἀνα-
 παύσει ἡμῶν ἔτι ρυκτός οἱ ἔτι σικμῶντες
 τὸ ἔτι εἶναι αὐτῷ, ἔτι ἡ τις λαμβ-
 βαίη πικρογυμῆ ἔτι ἰομῆ ἔτι αὐτῷ.

12 Ἰδιῶ ἔτι κρῆτος ἔτι ἀχισ ἰσῆ· ἔτι οἱ τῆ-
 ρῆιτες ἔτι σὺν τῷ Θιῦ, ἔτι τῶ πικρο
 ἰσῆ

13 Καὶ ἔτι σὺν φωνῆς σὺν ἔτι ἔτι, λιγύστες
 μοι, χαῖνοι· Μακροῖ οἱ κρῆτοι οἱ σὸ Κε-
 ρῆν ἀπὸ τῆς σὸς ἀπὸ κ. Ναί, λίς τὸ πικρο-
 μῆ, ἔτι ἀναπαύσεται σὸ τῷ κρῆτος αὐτῷ·
 πικρὸ ἔτι αὐτῷ κρῆτος ἔτι αὐτῷ.

14 Καὶ ἔτι, ἔτι ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ, κ. ἔτι
 ἔτι ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ,
 ἔτι ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ,
 ἔτι σὸ τῷ χεῖ αὐτῷ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ.

15 Καὶ ἔτι ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ,
 κρῆτος σὸ μεγάλη φωνῆ τῷ κρῆτος ἰσῆ
 ἔτι ἰσῆ Πικροῖ τὸ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ, ἔτι ἰ-
 ρῆτος· ἔτι ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ
 ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ.

16 Καὶ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ τὸ
 ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ.

17 Καὶ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

17 **Κ**αὶ εἶπεν ἄγγελος ἐλάτω ἐξ ὑμῶν
 ὡς πρὸς ἐμοί, ἵνα ἔσται ὁ ὄρατός μου
 18 **Κ**αὶ εἶπεν ἄγγελος ἐλάτω ἐξ ὑμῶν
 ὡς πρὸς ἐμοί, ἵνα ἔσται ὁ ὄρατός μου
 ἐκ τῆς κωνῆς μεγάλης τῆς ἐναντίας τῆς
 πόλεως τῆς ἐξ ἄρξου. Περὶ τοῦ βιβλίου
 αὐτοῦ, εἶπεν ὁ ἄγγελος ὅτι οὐδεὶς
 δύναται λαλεῖν ἐπιπέρας αὐτοῦ.

19 **Κ**αὶ ἔφαθεν ὁ ἄγγελος τὸ ὄρατος
 τῶν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἐξήγαγε τὸν ἄγγελον
 τῆς πόλεως εἰς τὸν ἄγγελον τῆς πόλεως
 τῆς μεγάλης.

20 **Κ**αὶ ἔπαυσα ἡ λῆξις ἐξ ὑμῶν, καὶ
 ἐλάττω αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἄχρι τῆς
 ἑσπέρας, ἀπὸ τῆς πόλεως ἐξ ἄρξου.

Κεφ. 15. 15.

1 **Κ**αὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον, ὃ ἐστὶν μέγα
 καὶ θαυμαστόν, ὃ ἄρα ἐπὶ τῆς πόλεως
 ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἑσπέρας, ὅτι ὁ ἄγγελος
 εἶπεν ὅτι οὐδεὶς δύναται λαλεῖν ἐπιπέρας
 αὐτοῦ.

2 **Κ**αὶ εἶδον ὡς ἴσταντο ἕνα ἕνα
 ἄνθρωποι πρὸς τὸν ἄγγελον ἐκ τῆς πόλεως
 καὶ ἐκ τῆς πόλεως αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως
 αὐτῆς, ἐκ τῆς πόλεως τῆς πόλεως αὐ-
 τῆς, ἐστῶτες ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ ἑσπέρας,
 καὶ ἔπαυσα τῆς πόλεως.

3 **Κ**αὶ ἔδοξεν τῷ ἄγγελῳ Μωσέως δεῦν τὸ
 βιβλίον αὐτοῦ, ὅτι οὐδεὶς δύναται λαλεῖν
 ἐπιπέρας αὐτοῦ.

Θεῷ, καὶ πῶς ᾤδῃν τῶ ἀρνίῳ, λέγουσιν, Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δικαιοσύνη καὶ ἀληθινὴ καὶ αἰ ὁδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἀγίων·

4 Τίς ἐμὴ φοβηθῆσεν, Κύριε, καὶ δόξα σου τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνον ὅσοι ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξασιν ἐπεσοκυνήσασιν ἐνώπιόν σου ὅτι τὰ δικαιοματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἡνοίγη ὁ ναὸς τοῦ σκηνῆς ἔμαρτυρίαν ἐν τῷ ἔραναί.

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐπὶ ἀστέροις ἔχοντες βίβλους ἐπὶ πηλαῖας, ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐσδεδυμένοι λίθον κρυσταλλῶν, καὶ ὡσεὶ ζωσμένοι ὡσεὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσοῦς·

7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν πρῶτων ζώων ἔδωκε τοῖς ἐπὶ ἀστέροις ἐπὶ Φιάλας χρυσοῦς, μεμέστας τῶ θυμῷ τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι εἰς τὸς αἰῶνας τῶ αἰῶνων.

8 Καὶ ἐγαμίδθη ὁ ναὸς καὶ ἔκλυεν ἐκ τῶ δόξης τῷ Θεῷ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ ἔδεις ἡδύναθ ἰσπελθεῖν εἰς τὸ ναὸν, ἀλλὰ τελοῦσιν αἱ ἐπὶ πηλαῖαι τῶ ἐπὶ ἀστέροις.

Κεφ. 15. 16.

1 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἐπὶ ἀστέροις· Ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε βίβλους τοῦ θυμῷ τῷ Θεῷ εἰς τὸ γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθον ὁ ὡροσπότης, καὶ ἐξέχευ πῶς

Nn

Φιάλας

Φιάλλῳ αὐτῷ ἐπὶ τῆ γῆν· καὶ ἐρχέσθαι ἕλκος
παθὸν καὶ ποιηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς
ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς τῆ ἐ-
κθῆς αὐτῷ προσκυνοῦντας.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξίχαι τὴ φιά-
λλῳ αὐτῷ εἰς τὴ θάλασσαν, καὶ ἐρχέσθαι αἷμα
ὡς νεκρῶν καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπὸ τοῦ
ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξίχαι τὴν φιά-
λλῳ αὐτῷ εἰς τοὺς ποταμούς καὶ εἰς τὰς πηγὰς
τῶν ὕδατων· καὶ ἐρχέσθαι αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα ἕνα ἄγγελον τῶν ὕδατων λέ-
γει· Κύριε, εἴ, ὁ ὢν, καὶ ἰσχύς,
καὶ ὁ ἰσχυρὸς, ὅσα ταῦτα ἐκείνας·

6 Ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ σωφρονητῶν ἐξίχαι, καὶ
αἷμα αὐτοῖς ἰδοὺ πᾶν· ἀξιοὶ γὰρ εἶναι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τῶν θυσιῶν λέ-
γει· Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ, ἀληθινῶς καὶ δίκαιον αἰ κρείσσεις ἄνθρω-
ποις.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξίχαι τὴ φιά-
λλῳ αὐτῷ ἐπὶ τὸ ἥλιον· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς κα-
μίνουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ.

9 Καὶ ἐκαυμάθησαν οἱ ἀνθρωπίνου
μαμέζα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ ὅτι ἔχουσιν ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς τῶν
ἀνθρώπων· καὶ ὁ μείνόνησαν ὄντας αὐτοὶ ἐν πυρὶ.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξίχαι τὴ φιά-
λλῳ αὐτῷ ἐπὶ τὸ θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐρχέσθαι
ἕλκος ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους.

ἡ βασιλεία αὐτῆ ἔσκοτωμένη καὶ ἐμασ-
σῶντο ἐν γλώσσας αὐτῶν ἐκ τῶ πόνου.

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ Θεὸν τῶ ἔθρου
ἐκ τῶ πόνου αὐτῶν καὶ ἐκ τῶ ἐλκῶν αὐτῶν
καὶ ἐμστενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἐκ τῶ ἀγγελῶ ἐξέχεε τὸ Φιάλιον
αὐτῆ ἐπὶ τὸ ποταμὸν τὸ μέγαν τὸ Εὐφρα-
τίω· καὶ ἐξηράνη τὸ ὕδωρ αὐτῆ, ἵνα ἐτοι-
μασθῆ ἡ ὁδὸς τῶ βασιλείων τῶν ἀπὸ ἀνατο-
λῶν ἰλίου.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τῶ σώματι τῶ δράκοντι
καὶ ἐκ τῆ σώματι τῶ θηρίου καὶ ἐκ τῆ σώ-
ματι τῆ ψευδοπροφήτου πνύματα τρία
ἀκαθάρτα ὄμνια βασιλέυς.

14 Εἰσι γὰρ πνύματα δαιμόνων ποιῶντα ση-
μεῖα ἀ ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸς βασιλεῖς τῶ
γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐ-
τοὺς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῶ με-
γάλου τῶ Θεοῦ τῶ παντοκράτορι.

15 Ἰδὲ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάρι οὖ
ρηγορῶν, καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτῆ, ἵνα
μὴ γυμνὸς φεραπαῖη, καὶ βλέπωσι τὸ ἀχη-
ρωσύνω αὐτῆ.

16 Καὶ σωθήσονται αὐτοὺς εἰς τὸ τόπον τὸν
καλέμενον Ἐβραῖσι Αἰμαμαδδῶν.

17 Καὶ ὁ ἔσδομῶ ἀγγελὸς ἐξέχεε τὸ Φιάλιον
αὐτῆ εἰς τὸν αἶρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ
τοῦ ναοῦ τῶ ἔθρου, λέγουσα· Γέγονε.

- 18 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ φωνῆ καὶ βροίται καὶ ἀπαπαί· καὶ σέσμος ἐχθροῦ μέγας, οἱ τοῦ ἀπὸ ἐχθροῦ ἀφ' οἷοι ἀνθρώποι ἐχθροὶ ἐπὶ τῆ γῆς, πληκῆσθε σέσμος ἕτω μέγας.
- 19 Καὶ ἐχθροῦ ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρεῖς μέρη, καὶ ἀπόλῃς τῶ ἐθιῶν ἔπεισον· ἔ Βαβυλωνῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη σὺ ὡπιοι τῶ τοῦ, ὁνομα αὐτῆ τὸ πηήροισι τῶ οἶνοσ τῶ θυμῶ τῶ ἐχθροῦ αὐτῶ.
- 20 Καὶ πᾶσα γῆσ ἔφυγε, καὶ ὄρη ἐκλίβεσσαν.
- 21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς πελασπαῖα καὶ ἄσπαινέσκα τῶ ἔρανε ἐπὶ τὴσ ἀνθρώπων καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἀνθρώποι τῶ τῆσ τῆσ πληγῆσ τῶ χαλάζησ· ὅτι μεγάλη ἐπὶ τῆ πληγῆ αὐτῆσ σφόδρα.

Κεφ. 17. 17.

- 1 Καὶ ἦλθεν εἰς σὲ τῶ ἐπὶ ἀγγέλου τῶ ἰχθυῶν τοῦ ἐπὶ φιάλασ, ἔ ἐλάλησεν μετ' ἐμῶ, λέγων μοι· Δεῦρο, δείξω σοι τὸ πρῶτον τῆσ πόρεησ τῶ μεγάλης, τῆσ κατὰ τὴν μῆνησ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν.
- 2 Μεθ' ἧσ ἐπόρεσσω οἱ βασιλεῖσ τῶ γῆσ, καὶ ἐμνήσθησαν σὲ τῶ οἶνοσ τῆσ πορείησ πρῶτῆσ οἱ κατὰ τὴν γῆν.
- 3 Καὶ ἀπήντησ με ὡσ ἱερῶσ ἐπὶ τῶ ἕλκωσ καὶ εἶδον γυναικα κατὰ τὴν γῆν ἐπὶ τῶ θρόνον ἐκκείμενη, γάμοσ ὀνοματῶν βλασφημῶν.

- μίας, ἔχον κεφαλὰς ἐπ' αὐτῆς καὶ κέρατα δέκα.
- 4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ δευτέρα ἡ δευτέρα πορφύρα καὶ κροκίνω, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθω πμῖα καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσῶν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμου βδελυγμαίων καὶ ἀκαθάρτητος πορείας αὐτῆς.
- 5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γραμμῶν· Μυσήριον· Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμαίων τῆς γῆς.
- 6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ· καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτὴν, θαῦμα μέγα.
- 7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διὰ τί ἐθαύμασας; ἐγὼ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναῖκος καὶ τῆς θηρῆς τῆς βασιλεύουσας αὐτήν, ἧς ἔχουσα ἐπ' αὐτῆς κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.
- 8 Θηρίον ὃ εἶδες, ὡς, καὶ ὅσα ἐστὶ καὶ μέγα ἀναβαίνει ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θανατώνονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, (ὧν ἔστι γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς διὰ τοῦ κατὰ πόλιν κτύπου) βλέποντες τὸ θηρίον ὃ, πῶς, καὶ ὅσα ἐστὶ, καὶ πῶς ἐστὶν.
- 9 Ὡς δὲ ὁ νῆς ὃ ἔχον σοφίαν. Αἱ ἐπ' αὐτῆς κεφαλῆς, ὅρα εἰσὶν ἐπ' αὐτῆς, ὅπως ἡ γυνὴ κατήχηται ἐπ' αὐτῶν.
- 10 Καὶ βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς εἰσὶν· οἱ πέντε ἔπεισαν,

Νη 3 καὶ

καὶ ὁ εἷς ἐστίν, ὁ ἄλλος ἔπαυθη καὶ ἴσως
ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μένειν.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὁ λόγος, καὶ ὅσα ἐστὶ, ἐπι-
τὸς ὄφθους ἐστὶ, καὶ ἐκ τῶν ἐπιπέδων ἐστὶ, καὶ οἱ
ἀπώληται ὑπέσθη.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αἱ εἶδες, δέκα ἐκ-
σιλῆς ἐσὶν, οἵτινες βασιλεύουσιν ἔπαυθη, ἀλλ'
ἔξουσιαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὄραν λαμ-
βάνουσιν μετὰ τὸ θηρίον.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν, καὶ ἔδωκα
αὐτοῖς καὶ τὴν ἐξουσίαν ἐαυτῶν τῷ θηρίῳ ἵνα
διδώσῃ.

14 Οὗτοι μετὰ τὸ θηρίον πολέμους, καὶ τὸ
θηρίον νικήσῃ αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίου ἐστὶ
καὶ βασιλεὺς βασιλείων· καὶ οἱ μετὰ αὐτοῖς
κλήθῃσι καὶ ἐκκληθῇσι καὶ πιστοῖς.

15 Καὶ λέγει μοι, τὰ ὕδατα αἱ εἶδες, ἅτι
πόρην καὶ ἴσθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι ἐστὶν, καὶ εἴτε
καὶ γλώσσῃ.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αἱ εἶδες ἐπὶ τὸ θη-
ρίον, ἅτοι μισήσῃσι τὸν κύριον, καὶ ἡμε-
τέραν ποιήσῃσι αὐτῷ ἐν γνώμῃ, καὶ τὴν
σάρκα αὐτῆς φάγῃσι, καὶ αὐτὴν ἐκ-
καύσῃσι ἐν πυρὶ.

17 Ὁ δὲ Θεὸς ἐδῶκεν ἡμῖν τὴν καρδίαν
αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτῶν, καὶ ποιῆσαι
κατὰ τὴν γνώμην, καὶ δεῖται τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ
θηρίῳ ἄχρι τελευτῆς τῶν ἡμερῶν τοῦ
Θεοῦ.

18 Καὶ

8 Καὶ ὁ ἄγγελος εἶπεν· ἰδοὺ πάλιν ἀπο-
 γράφω εἰς ὑμᾶς τὰς ἐπιτομὰς τῆς βίβλου τῆς προ-
 φητείας.

Κεφ. ιε'. 11.

1 Καὶ ἔειπεν πάλιν ὁ ἄγγελος τοῦ πνεύματος
 καὶ τοῦ ὕδατος· ἰδοὺ ἔρχεται μετὰ τὸν
 αἶμα καὶ τὸ ὕδωρ τῆς βίβλου τῆς προ-
 φητείας.

2 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος· ἰδοὺ ἔρχεται ὁ
 ἄγγελος ἐπιτιμῆσαι βασιλεῖς καὶ πόλεις καὶ
 ἔθνη· καὶ ἕξει τὸν ἄγγελον ἐμφορῆσαι συκοφάν-
 κη καὶ φασγάνον καὶ ὄστρακα καὶ ἄλλα
 ἀκαθάρτητα, ἵνα ἔσθωσιν καὶ τὸ ἕν καὶ τὸ
 ἕτερον.

3 Ὅπου ἂν εἴη τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ
 πικρῶν ποταμῶν ἐσθίοντες τὸ ἕν καὶ
 τὸ ἕτερον, ἐπεριούσῃ καὶ ἔσθωσιν τὸ ἕν
 καὶ τὸ ἕτερον, ὁ ἄγγελος καὶ ἕξει τὸν πο-

4 Καὶ ἕξει τὸν ἄγγελον ἐμφορῆσαι τὸν
 λιγυρῶνα ἕν καὶ τὸ ἕτερον, ἵνα ἔσθωσιν
 μετὰ τὸν ἄγγελον, ἵνα ἔσθωσιν αὐτῶν, ὅ-
 τι καὶ μαλακῶσιν καὶ τὸ ἕν καὶ τὸ ἕτερον.

5 Ὅπου ἂν εἴη ἕν καὶ τὸ ἕτερον καὶ ἕν
 καὶ τὸ ἕτερον, καὶ ἕξει τὸν ἄγγελον ἐμφο-
 ρῆσαι αὐτῶν.

6 Ἀποδοῦναι αὐτῶν ὡς καὶ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ
 ὕδατος, καὶ ὁ πνεῦμα καὶ ὁ ἄγγελος καὶ ἕξει
 τὸν ἄγγελον ἐμφορῆσαι αὐτῶν, ἵνα ἔσθω-
 σιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς βίβλου τῆς προφητείας.

- 7 Ὅσα ἐδόξασεν ἐαυτῷ ἐ ἐβρωία πρ, ἔσθ
 τοι δοτε αὐτῇ βασιαισμὸν ἐ πείθθ· ἐπρ
 τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγθ· Κάθημεθ βασιαι
 σα, κὲ χίρα σὸκ ἐεμί, κὲ πείθθ ἔ μὲ ἐε
 8 Διὰ τῆτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἕξουσιν αἱ πλ
 γὰ αὐτῆς, θάνατθ καὶ πείθθ ἐ λυσι
 καὶ ἐν πυρὶ καθκαυθήσεται, ὅτι ἐχρ
 Κύριθ ὁ Θεὸς ὁ κρῖνω αὐτῷ.
 9 Καὶ κλαύσονται αὐτῷ καὶ κρῖσι π
 ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλῆς τῆ γῆς, οἱ μετ' αὐτῷ
 πορδύπαστες κὲ ἐβρωιάσαστες, ὅταν ἐπ
 πωσι τῆ κρῖν τῆ πυρώσεως αὐτῆς·
 10 Ἀπὸ μακρόθεν ἐσηκῶτες, ἀξθ τῆ σῆ
 ἔ βασιαισμῷ αὐτῆς, λέγθίσι· Οὐαὶ, ἐα
 πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλωνί, ἡ πόλις ἡ ἐπ
 ρθ, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἤλθει ἡ κρῖσι σθ.
 11 Καὶ οἱ ἐμποροὶ τῆ γῆς κλαύσι ἐ πρ
 σιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τῆ γῆς αὐτῶν ἔσθ ἐπ
 ρθζὶ σκίπ.
 12 Γόμφθ χρυσῷ ἐ ἀργύρῳ ἐ λίθθ ἁμῖν, κὲ
 μαργαρίτθ, ἐ βύσσθ, ἐ πορφύρα, ἐ σθα
 κῷ, κὲ κρῖκίνθ, καὶ πᾶν ξύλον θύπθθ ἐ πᾶ
 σκιῷθ ἐ λιφάινθ, κὲ πᾶν σκιῷθ ἐ κρῖσι
 ἡμιαῖτθ, ἐ χαλκῷ, ἐ σιδήρῳ, ἐ μαρμαρι
 13 Καὶ κινάμωθ, κὲ θυμαίᾳ, καὶ κρῖ κρῖ
 κὲ λίβανθ, ἐ οἶνθ, κὲ ἔλαιθ, ἐ σμῖθ, ἐ
 κρῖ σῖτοι, κὲ κτῶνθ, καὶ ἐσθθ κρῖ κρῖ
 κὲ ρεδῶθ, ἐ σωματίθ, κὲ ψυχῆς κρῖ κρῖ.

14 Καὶ ἡ ὀπίσσω τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἐκ
ἀπῆλθεν ἀπὸ σῶ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ
τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σῶ, καὶ σκεῖτι ἐκ
μὴ δὲρήσῃς αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τῶν οὐρανῶν κλαίοντες ἀπὸ
αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν εἶπονται, Δὲ τὸ φό-
βον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ
πειθῶντες.

16 Καὶ λέγουσιν· Οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
ἡ πελοπονησιακὴ βύστινον καὶ πορφυρεῖν
καὶ κόκκινον, ἡ κεχρυσωμένοι ἐκ χρυσοῦ καὶ
λίθου πμίου καὶ μαργαρίταις· ὅτι μίᾳ ἡμέρᾳ
ἠρημώθη ὁ τόσος τῶν πλοίων.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, ἡ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων
ὁ ὄμιλος, ἐν αὐτῇ, καὶ ὅσοι τῆς θαλάσσης
ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

18 Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες τὸ κειρὸν τῆς πυ-
ραύσεως αὐτῆς, λέγουσιν· Τίς ὁμοία τῇ πόλει
τῇ μεγάλῃ,

19 Καὶ ἔβαλον χεῖν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐ-
τῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πειθῶντες,
λέγουσιν· Οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν
τῇ ἐπλώθησαν πάντες οἱ ἐχθροὶ τῶν πλοίων ἐκ τῆς
θαλάσσης ἐκ τῆς πμιοτήτῃ αὐτῆς, ὅτι μίᾳ
ἡμέρᾳ ἠρημώθη.

20 Εὐφραίνε ἐπ' αὐτῷ ἔργον, καὶ οἱ ἄγιοι
ἀπόστολοι καὶ οἱ ἁγιοὶ, ὅτι ἔκραεν ὁ Θεὸς
τὸ κρῖμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

- 21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθου ὡς κύ-
λον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λί-
θον· Οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται Βαβυ-
λών ἡ μεγάλη πόλις, ἣ ἔμὴ δύρεθῆ ἐπι.
- 22 Καὶ φωνὴ κίθαρῶν καὶ μουσικῶν ἔκου-
λητῶν, καὶ σαλπικῶν, ἣ μὴ ἀκυσθῆ ἐν σοὶ
ἐπι· καὶ πᾶς τεχνίτης πύσης τέχνης ἣ μὴ
δύρεθῆ ἐν σοὶ ἐπι· καὶ φωνὴ μύλων ἣ μὴ ἀκυσ-
θῆ ἐν σοὶ ἐπι.
- 23 Καὶ φῶς λύχνου ἣ μὴ φανῆ ἐν σοὶ ἐπι· καὶ
φωνὴ τυμπάνου ἣ νύμφης ἣ μὴ ἀκυσθῆ ἐν σοὶ
ἐπι· ὅτι οἱ ἔμποροὶ ἔλαθον οἱ μεγιστᾶνες τῆ
γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ οὐκ ἔπαλαιθησαν
πάντα τὰ ἔθνη.
- 24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἶμα θροφητῶν καὶ ἀγίων
δύρεθῆ, ἔπαιτων τὸ ἰσθαμῆμον ἐπι τῆ γῆς.

Κεφ. 19. 19.

- 1 Καὶ μὲν ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴ ὄχλου
πολλῆ μεγάλλου ἐν τῷ ἔργῳ, λέγοντι·
Ἄλληλῆϊα ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δοξα, ἣ ἡ πᾶν,
καὶ ἡ δυνάμις Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
- 2 Ὅτι ἀληθινὰ καὶ δικαίαι αἱ κραταὶ αὐ-
τῆ· ὅτι ἔκρανε τὴν πόριν τὴν μεγάλην, ἣ οὐκ
ἔσθρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐ-
δίκησε τὸ αἶμα τὸ δύναν αὐτῆς ἐν τῇ
ρὸς αὐτῆς.
- 3 Καὶ δεύτερον εἶρηκε· Ἄλληλῆϊα. Καὶ
ὁ κρανὸς αὐτῆς ἀποβαίη εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
- 4 Καὶ

4 Καὶ ἔπειτα οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰχσοὶ καὶ
 τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, ἐπεστέκον
 τῷ Θεῷ τῷ καθήμενῷ ἐπὶ τῆ θρόνου, λέ-
 γοντες Ἀμὲν Ἀληθία.

5 Καὶ φωνὴ εἰς τῆ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα·
 Αἰνεῖτε τὸ Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ ὄντες αὐ-
 τοῦ, καὶ οἱ φωνήματα κύνων καὶ οἱ μικροὶ καὶ
 οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλῆ, καὶ ὡς
 φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βρον-
 τῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων Ἀληθεία ὅτι ἐβασί-
 λησεν Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Καὶ ἤκουσα καὶ ἠγαπήσασθε καὶ δώδεκα ἄν-
 ῳ δόξαν αὐτῷ ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τῆ θρόνου, καὶ
 ἠγνώσθη αὐτῷ ἠτοιμάσθαι ἐσωπλή.

8 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἵνα φεραβέλη βύστι-
 ναν καθαρόν καὶ λαμπρόν τὸ γὰρ βύστινον, τὰ
 διασημάματα ἐστὶ τῆ ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι Γραφόν Μακάριοι οἱ
 εἰς τὸ δεῖπνον τῆ γάμος τῆ θρόνου κεκλημένοι.
 Καὶ λέγει μοι Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ ἐσσι
 τῆ Θεῶ.

10 Καὶ ἔπειτα ἔμαρτασθαι πῶν ποδῶν αὐτῆ
 ἀποσκαρῶσαι αὐτῆ καὶ λέγει μοι Ὅσα μὴ
 σκευάσας (καὶ ἐμὲ καὶ τῆ ἀδελφῶν (καὶ τῆ
 ἐχθιστῶν πλὴν μαρτυρίαν τῆ Ἰησοῦ, τῷ Θεῷ
 ἀποσκαρῶσαι ἢ γὰρ μαρτυρία τῆ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ
 πνεῦμα τῆ ἀποφθέας.

11 Καὶ

- 11 Καὶ εἶδον τὸ ἔθρονον ἀνεωγμένον, καὶ ἡὲς
 ἔπαυτο λούκος, ἔοικε ἡ φωνὴ ἐπ' αὐτῷ
 καλεῖσθαι πιστῶς καὶ ἀληθινῶς, ἔοικε διαγο-
 σωῆναι κελὶ καὶ πολυμίαι.
- 12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὡς φλόξ πυρῶς
 καὶ ἐπὶ τῷ κεφαλῷ αὐτῶν ἀσπληνῶν
 πολλά· ἔχον ὄνομα γερραμμένων ὁ ἑκάστος·
- 13 Καὶ πρὸς βιβλημμένων ἰματίον βίβου
 μόνον αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν·
 Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
- 14 Καὶ πᾶς σπείρεισθε πᾶς ἐν τῷ ἔθρονῳ
 ἠγαθήν αὐτῶν ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, εὐδοκί-
 μῶν βύσσινος λευκῶν καὶ καθαρῶν·
- 15 Καὶ ἐκ τῶν ἵππων αὐτῶν ἐκπορεύεται
 ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ πᾶς
 ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμαίνει αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ·
 καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ἵπποις·
- 16 Καὶ ἔχον ἐπὶ τὸ ἰμάτιον καὶ ἐπὶ τὸ μηρὸν
 αὐτῶν τὸ ὄνομα γερραμμένων· Βασιλεὺς βα-
 σιλέων καὶ Κύριος κυρίων.
- 17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἐστῆτα ἐν τῷ ἡλίῳ·
 καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς
 ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις ἐν μεσοθρασημαί·
 Δεῦτε καὶ συναγάγετε εἰς τὸ δείπνον τοῦ με-
 γάλου Θεοῦ,
- 18 ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, ἔσθιας
 καὶ κρέατος·

χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰαχυρῶν, καὶ σάρ-
 κας ἰσπῶν καὶ τῶν κρημνῶν ἐπ' αὐτῶν, καὶ
 σάρκας πάντων ἰλούθῃρων καὶ δέλων, ἑμι-
 κρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τὸς βασιλεῖς τῆ
 γῆς, καὶ τὰ στρατόμαχαι αὐτῶν σινημῆρα
 ποιῆσαι πόλεμον μετ' ἑκρημνῶν ἐπὶ ἑἰπ-
 πω καὶ μετ' τῆ στρατόμαχαι αὐτῶν.

20 Καὶ ἐπιόδη τὸ θηρίον, καὶ μετ' ἑτέρι ο
 ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐν-
 ώπιον αὐτῶν, ἐν οἷς ἐπαλάγησε τὸς λαοὺς ἑ
 χάραγμα ἑ θηρίου, ἑ τὸς ἀποσκυῶντας τῆ
 εἰσῆνι αὐτῶν· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὸ
 λίμνῳ ἑ πυρὸς ἑ κρημνῶν ἐν τῷ θείῳ·

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκρίθησαν ἐν τῆ ῥομ-
 φαία ἑ κρημνῶν ἐπὶ ἑἰπω, τῆ ἐκπο-
 ρυομῆν ἐκ ἑ σῶμα αὐτῶν· καὶ πάντα τὰ
 ὄρετα ἐχρημάθησαν ἐκ τῶ σαρκῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ'. 20.

1 Καὶ εἶδον ἄγγελον καθ' ἀνάστασιν ἐκ ἑ ἑρα-
 νῶ, ἔχοντα τὸ κλεῖδα τῶ ἀβύσσου, ἑ ἀλυ-
 σιν μεγαλίῳ ἐπὶ τῶ χεῖρι αὐτῶν.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸ δράκοντα, τὸ ὄφιν τὸν
 δαχτυλῶν, ὅς ἐστι δαχτυλῶν καὶ σατανῶν· καὶ
 ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ἄβυσσον, ἑ ἔκλε-
 σεν αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτῶν, ἑ ἵνα
 μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἐπὶ ἄρρι τελευτῆ τῶ
 χίλια

χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι
μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς,
καὶ πνεῦμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ ἴδον ψυχὰς τῶν πι-
πλεκισμένων ἀφ' ἧς μαρτυρίας ἴκτον, καὶ
ἀφ' ἧς λόγον ἔθεν Θεοῦ, καὶ οἵπτες ἔπεσαν κατε-
σθαι τὴν θανάτῳ, ἔπε τῇ εἰκόνι αὐτῶν· καὶ πᾶς
ἔλαβον τὸ χάρισμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν·
καὶ ἐπὶ ἧς χάριτος αὐτῶν καὶ ἐξουσίας, ἐἶδον
σίδωσαν μετὰ τῶν Χριστῶν τὰ χίλια ἔτη.

5 Οἱ ὅτι λοιποὶ τῶν περὶ τὸν θάνατον αὐτῶν ἐκ-
πλευσθησὶν τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ
πρώτη.

6 Μακάριοι καὶ ἅγιοι ὁ ἔχων μέρος ἐν
τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ ἴδιος
ὁ δόξασεν ὅτι ἐχὼν ἐξουσίας, ἀλλ' ἵπτι
ἱερεῖς τῶ Θεοῦ καὶ τῶ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύου-
σι μετ' αὐτῶν χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅπως πλεονῆσεν τὰ χίλια ἔτη, λυθῆσιν
ὁ σατανᾶς ἐκ τῆ φυλακῆς αὐτῶν.

8 Καὶ ἐξελθούσιν πλανήσασιν πᾶσι τοῖς
ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆ γῆς, τὸ Γαγγρὶ καὶ
τὸν Μαργῶ, σιναβαγῶν αὐτοὺς εἰς πολέμους,
ὧν ὁ δριμύτης ὡς ἡ ἀμμοὶ τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνίσθασιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆ γῆς, καὶ
ἐκύκλωσιν τὸν περιβολὴν τῆς ἀγίας, ἐπὶ
τὸν πόλιν τὴν ἑξαπληθύνουσαν· καὶ κητίθησιν πῦρ ἐκ
τῶ Θεοῦ ἐκ τῶ οὐρανοῦ, καὶ κητίθησιν αὐτοὺς·

10 Καὶ

Θεὸς ἐκ τῆς ἐρανῆς, ἠτοιμασθηδύλω ὡς ἐπὶ
φω κειροσμηδύλω τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τῆς ἐρανῆς, λεγέσης· Ἴδὲ ἡ σκηνὴ τῆς Θεοῦ μετὰ τῶν ἁγγέλων, καὶ σκηνώσῃ μετ' αὐτῶν, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐστὼ μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν·

4 Καὶ ἐξαλέψῃ ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος ἔσται ἔπι· ἔπε πῆθος, ἔπε κρῶσις, ἔπε πῆθος ἔσται ἔπι, ὅτι τὰ ἔργα αὐτῶν ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ κτηνὸς ἐπὶ τῆς θύρας· Ἰδοὺ κληθῆναι πάντα τοὺς ποιῶν. Καὶ λέγει μοι· Γραψὲν ὅτι ἔσονται οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγραπται· ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τὰ ἐπιψῶντα δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τῆς ὕδατος τῆς ζῶης δωρεάν.

7 Οἱ νικῶν κληρονομήσῃ πάντα, καὶ ἔσται μετ' αὐτῷ Θεός, ἔσται αὐτὸς ἐστὼ μοι ὁ υἱός.

8 Δελοῖς ἔσονται καὶ ἀπίστοις ἔσονται ἐπιψῶντες καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακείοις καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψεύδοις, τοῖς κεραιῶν αὐτῶν ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς κραιώμενης καὶ θείας, ὅ ἐστι δούτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθε πρὸς με εἰς τὸ ἔκλειστον ἔχοντων ἑξὶ ἐπιψῶντες φιάλας ἑξὶ γυναικῶν τῶν ἐπιψῶντων τῶν ἐχόντων· καὶ ἐλάλησάν μοι·

ἐμὲ,

ἐμῶ. λέγει· Διὸν, ὁμολογεῖτε ἡμῶν ὅτι
 ἔργον τὸ ἰσχυρὸν.

10 Καὶ ἀπὸνταί με εὐπρόσδοκα ἵνα
 μὴ καὶ ὑψέλοι, καὶ ἰδῆτε μοι τὸ πῶς τὴν
 μετὰ τὴν ἑξουσίαν ἰουδαίου, καὶ ἰσχυροῦ
 ἐπὶ τὴν ἑξουσίαν ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ.

11 Ἐξουσίαν τὸ δόξασθαι ἐπὶ τοῦ καὶ ἰσχυροῦ
 αὐτῆς ἐργῶν λατρεῖαν πᾶσι τοῖς, ὅτι λατρεῖ
 ἰσχυροῦ ἐργῶν λατρεῖαν.

12 Ἐξουσίαν τὴν ἐξουσίαν ἐξουσίαν ἰσχυροῦ
 πᾶσι τοῖς ἐξουσίαν, καὶ ἐπὶ τοῖς πᾶσι τοῖς ἐξου-
 σίαν ἐξουσίαν, καὶ ἰσχυροῦ ἐξουσίαν ἐξουσίαν
 ἐξουσίαν τὴν ἐξουσίαν ἐξουσίαν τὴν ἐξουσίαν.

13 Ἀπὸ ἀπὸνταί, πᾶσι τοῖς ἐξουσίαν ἀπὸ ἐξου-
 σίαν, πᾶσι τοῖς ἐξουσίαν ἀπὸ ἐξουσίαν, πᾶσι τοῖς ἐξου-
 σίαν ἀπὸ ἐξουσίαν, πᾶσι τοῖς ἐξουσίαν.

14 Καὶ τὸ τὴν ἐξουσίαν πᾶσι τοῖς ἐξουσίαν
 ἐξουσίαν, καὶ εὐπρόσδοκα ἵνα ἐξουσίαν
 ἀπὸ ἐξουσίαν ἐξουσίαν.

15 Καὶ ἰσχυροῦ μετ' ἐμῶ, ὅτι ἐξουσίαν
 ἐξουσίαν, ἰσχυροῦ μετ' ἐμῶ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἐξου-
 σίαν αὐτῆς, ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τὴν ἐξουσίαν ἐξουσίαν, καὶ τὸ
 μὴ ἐξουσίαν αὐτῆς τὴν ἐξουσίαν ἐξουσίαν καὶ τὸ ἐξου-
 σίαν ἐξουσίαν τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὴν ἐξου-
 σίαν ἐξουσίαν ἐξουσίαν τὸ ἐξουσίαν ἐπὶ τὸ ἐξου-
 σίαν καὶ τὸ ἐξουσίαν αὐτῆς ἰσχυροῦ.

17 Καὶ ἰσχυροῦ τὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς ἐξουσίαν
 πᾶσι τοῖς

πενταρακηνθάλιασάρωι πηχῶν, μέτρον ἀν-
θρώπων, ὅ ἐστιν ἄγγελος.

18 Καὶ ἡ πόλις ἡ ἐνομιμασία τῆς πόλεως αὐτῆς,
ἵασις καὶ ἡ πόλις χρυσοῦ καθαροῦ, ὁμοῦ
ὑάλου καθαροῦ.

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τῆς πόλεως πε-
ντήκοντα πέντε κρηστομημετροῖ, ὁ θεμέλιος ὁ πρῶ-
τος, ἵασις ὁ δεύτερος, σάπφειρος ὁ τρί-
τος, χαλκιδῶν ὁ τέταρτος, σμαράγδων ὁ

20 ὁ πέμπτος, σαρδόνιξ ὁ ἕκτος, σαρ-
δις ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος ὁ ὄγδοος,
βήρυλλος ὁ ἑνάτιος, τοπάζιον ὁ δέκατος,
χρυσόπρασος ὁ ἑνδεκάτος, ὑάκινθος ὁ
δωδέκατος, ἀμέθυστος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλώνες, δώδεκα μαρ-
μαρέται, ἕνα εἰς ἕνα τῶν πυλώνων καὶ
εἰς μαρμαρέται καὶ ἡ πωλίη τῆς πόλεως
χρυσίου καθαροῦ, ὡς ὑάλου καθαροῦ.

22 Καὶ ἰδοὺ ὅρα εἶδον ὡς ἕστη ὁ κύ-
ριος ὁ θεὸς ὁ πατήρ κερσίνος, καθὼς αὐτῆς
ἔστι καὶ τὸ δόξιον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἡ χρυσία ἔχει τὴν ἑλίαν ἡ δὲ
σπλήνη, ἵνα φαίωσιν ἐν αὐτῇ ἡ γῆ δὲ ἐστὶν
θεὸς ἰφώπει αὐτῶν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς
τὸ δόξιον.

24 Καὶ ταῖς ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῇ φωνῇ αὐ-
τῆς ὡς ἐπαλήθευσεν. Ἐοὶ βασιλεῖς τῆς γῆς δι-
ρυσθεὶς δόξαν ἐπὶ τῶν πρῶτων αὐτῶν εἰς αὐτῶν.

25 Καὶ

25 Καὶ οἱ πυλαῖνες αὐτῆς ἔμὴ κλεισθῶσιν
ἡμέρας· ἢ ἕξ ἡμέρας ἔσται ἑκεῖ.

26 Καὶ οἴσουςι ἔδῶσαν καὶ ἔπιμῶν ἔθιων
εἰς αὐτῶν.

27 Καὶ ἔμὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτῶν πᾶν κραιπνί,
καὶ ποιῆν βδέλυγμα, ἔψευδος· εἰ μὴ οἱ γε-
γραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς ἔθρονις.

Κεφ. κβ'. 22.

1 Καὶ ἔδῶξέ μοι κραιπνὸν ποταμὸν ὕδατος
ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐμπο-
ρευόμενον ἐκ ἔθρονος ἔθεος, καὶ τῶ θρόνις.

2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ ἔπι-
ταμῶν, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς,
ποιῆν καρπὸς δώδεκα, καὶ μῆνας ἕνα ἕκαστον
ἀποδοῦν ἔκαστον αὐτῶν· καὶ τὰ φύλλα τῶ
ξύλου εἰς ἰσραπέειαν ἔθιων.

3 Καὶ πᾶν κραιπνίεμα ἔσται ἔπι· καὶ ὁ
θρόνος τῶ θεοῦ ἔθρονις ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ
ἄγγελοι αὐτῶ λατρεύουσιν αὐτῶ.

4 Καὶ ὄψονται τὸ σφῶσται αὐτῶ, ἔ τὸ
ὄνομα αὐτῶ ἐπὶ ἔπι μετώπῳ αὐτῶν.

5 Καὶ ἢ ἕξ ἡμέρας ἔσται ἑκεῖ· καὶ χρεῖαν ἔσται
ἔχουσι λύχνος καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ
θεὸς φωτίζει αὐτῶ· καὶ βασιλεύουσιν εἰς
τῶς αἰῶνας ἔθιων.

6 Καὶ εἰπέ μοι· Οὗτοι οἱ λόγῳ πιστὶ ἔ ἀλη-
θινοί· καὶ Κύριος ὁ θεὸς ἔθιων σφῶσται
τῶν ἀπίσται ἔθιων ἀγγελοῦ αὐτῶ δεῖξαι τοῖς
ἀγγελοῖς

- 7 Ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριοι οἱ ποιοῦντες λόγους τῆς προφητείας τῆς βιβλίου τούτου.
- 8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεφα, ἔπεσον προσκυνοῦσά με προσοφει τῶν πεδῶν τῶν ἀγγέλων τῶν ἐκθύνοντός μοι ταῦτα.
- 9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ σιωπήσῃς· γὰρ εἰμι, ἔτι ἀδελφῶν καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούντων τὰς λόγους τῆς βιβλίου τούτου· θανάτου προσκυνοῦσόν.
- 10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τὰς λόγους τῆς προφητείας τούτου βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.
- 11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἐπὶ καὶ ὁ ῥυπαρὸς ἐπὶ καὶ ὁ ἄγνος, ἀγαθήτω ἐπὶ.
- 12 Καὶ ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· ἔομιθός με μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκείνῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.
- 13 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.
- 14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολάς αὐτῆς, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσελθῶσιν εἰς τὴν πόλιν.
- 15 Ἐξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιοῦν ψεῦδος.
- 16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸ ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι

τυρήσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις.
 ἐγὼ εἰμι ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος τοῦ δαυὶδ, ὁ ἀστὴρ
 ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλ-
 θε. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθε. καὶ ὁ διψῶν
 ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ
 ζωῆς δωρεάν.

18 Συμμετρήσωμεν γὰρ παντὶ ἀκούοντι τὰς
 λόγους τῆς προφητείας τῆς βίβλου τῆς τέτης, εἴαν
 τις ἐπιθῆ ἰσχυρὸς ταῦτα, ἐπιθήσῃ ὁ Θεὸς ἐπ'
 αὐτὸν ἕως πληγῆς ἕως γεγραμμένης ἐν βί-
 βλῳ τέτῳ.

19 Καὶ εἴαν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου
 τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσῃ ὁ Θεὸς τὸ
 μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πό-
 λεως τῆς ἁγίας, καὶ τῆς γεγραμμένης ἐν βί-
 βλῳ τέτῳ.

20 Λέγει ὁ μάρτυρων ταῦτα· Ναὶ ἔρχεται
 ταχύ· Ἀμήν· Ναὶ ἔρχεται Κύριος Ἰησοῦς.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ .

Τ Ο Γ

ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ
Εὐαγγελίου τῆς κεφαλῆαια.

- α Περὶ τῶν μαθῶν.
 β Περὶ τῶν ἀναρεθέντων παθῶν.
 γ Πρῶτον Ἰωάννης ἐκήρυξε βασιλείαν ἑ-
 ραῶν.
 δ Περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ.
 ε Περὶ τῶν μακαρισμῶν.
 ς Περὶ τοῦ λεπτοῦ.
 ζ Περὶ τοῦ ἐκείνου πατρὸς.
 η Περὶ τῆς πνευματικῆς Πίστεως.
 θ Περὶ τῶν ἰαθῶντων ἀπὸ ποικίλων νόσων.
 ι Περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένης ἀπολαύσει.
 ια Περὶ τῆς ἐπιλήσεως τῶν ὕδατων.
 ιβ Περὶ τῶν δύο δαιμονιοζομῶν.
 ιγ Περὶ τοῦ ὄψου λυκῶ.
 ιδ Περὶ τοῦ Ματθαίου.
 ιε Περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ δεξιου πατρὸς.
 ις Περὶ τῆς αἰμορροῦσης.
 ιζ Περὶ τῶν δύο τυφλῶν.
 ιη Περὶ τοῦ δαιμονιοζομῶν κωφοῦ.
 ιθ Περὶ τῆς τῆς ἀπεστόλου ἀποστολῆς.
 κ Περὶ τῶν ἀποσταλῶντων ὄψου Ἰωάννου.
 κα Περὶ τοῦ ξηρῶν ἔχοντος τῆς χηρῆς.
 κβ Περὶ τοῦ δαιμονιοζομῶν τυφλοῦ καὶ κωφοῦ.
 κγ Περὶ τῶν αἰτήτων σημείων.
 κδ Περὶ τοῦ ὄψου ὄψων.

κα Πισμ

- κε Περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρώδου.
- κς Περὶ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων.
- κζ Περὶ τῆς ἐν θαλάσῃ περὶπάτου.
- κη Περὶ τῆς ὡραίας τῆς ἐν ἑσπέρῃ τῆς Θεοῦ.
- κθ Περὶ τῆς Κανααίας.
- λ Περὶ τῆς Ἰερουσαλὴμ τῶν ὄχλων.
- λα Περὶ τῆς ἐπιπέρας ἄρτων.
- λβ Περὶ τῆς ζύμης καὶ φαρισαίων.
- λγ Περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως.
- λδ Περὶ τῆς μετὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Χειρῆς.
- λε Περὶ τῆς σιλωαζομύτης.
- λς Περὶ τῶν αἰτιήσεων τῶν δίδραχμων.
- λζ Περὶ τῶν λεγιόνων, τίς μείζων.
- λη Περὶ τῆς ἐκατὸν περὶ τῶν ὡραίων.
- λθ Περὶ τῆς ὀφείλουσιν μύρια τέσσαρα.
- μ Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων, εἰ ἔξειν ἀπολύ-
σαι τὴν γυναῖκα.
- μα Περὶ τῆς ἐπερωτήσεως τῶν περὶ τὸν Ἰησοῦν.
- μβ Περὶ τῆς μετὰ τὴν ἑσπέραν ἐργασιῶν.
- μγ Περὶ τῶν ἡῶν Ζεβεδαίου.
- μδ Περὶ τῶν δύο τυφλῶν.
- με Περὶ τῶν ὄντων καὶ τῆς πώλης.
- μς Περὶ τῶν τυφλῶν καὶ χωλῶν.
- μζ Περὶ τῆς ξηραθείσης συκῆς.
- μη Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Κύριον ὅτι
ρέων ἐπερωτησάντων.
- μθ Περὶ τῶν δύο ἡῶν ὡραίων.
- ν Περὶ τῆς ἀμπελῶν.

- να Περὶ τῶν κεκλημημένων εἰς τὸ γάμον.
 νβ Περὶ τῶν ἐπερωτήσάντων ἀπὸ τῶν κῆρυσι.
 νγ Περὶ τῶν Σαδδουκαίων.
 νδ Περὶ τῶν ἐπερωτήσαντων νομικῶν.
 νε Περὶ τῶν Κυρίων ἐπερωτήσεως.
 νς Περὶ τῶν τελευτισμῶν γραμματίων καὶ ἐπι-
 ελοτύων.
 νζ Περὶ τῆς σιωπῆς.
 νη Περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας.
 νθ Περὶ τῶν δέξων παρεγένων.
 ξ Περὶ τῶν τὰ πάλαι λαβομένων.
 ξα Περὶ τῆς ἐλάσεως τῆς Χερσῆ.
 ξβ Περὶ τῆς ἀλέψασης τῆς Κύριον μύρον.
 ξγ Περὶ τῆς πάχα.
 ξδ Περὶ τῆς μουσικῆς δειπνῆς.
 ξε Περὶ τῆς ὡραίουσεως τῆς Ἰησοῦ.
 ξς Περὶ τῆς ἀγνήσεως τῆς Πίτρυς.
 ξζ Περὶ τῆς ἰσθμῆς μελαμείας.
 ξη Περὶ τῆς αἰτήσεως τῆς σωματικῆς τῆς Κυρίου.

ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ
 ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

- α Περὶ τῆς δαιμονιοζομῆς.
 β Περὶ τῆς πηλῆς τῆς Πίτρυς.
 γ Περὶ τῶν ἰαζήτων ἀπὸ τοῦ πικίλου ἵαση.
 δ Περὶ τῆς λεπῆς.
 ε Περὶ τῆς ὡραίουσεως.
 ς Περὶ τῆς ἀλλοτῆς πλάτης.

ζ Περὶ

- ζ Περὶ τῆς ζήτησιν ἔχοντι τὴν χεῖρα.
 η Περὶ τῶν ἀποστόλων ἐκλογῆς.
 θ Περὶ τῆς ἀπόρου ἀφαιρέσεως.
 ι Περὶ τῆς ἐπιλήψεως τῶν ὑδάτων.
 ια Περὶ τῆς λεγεῶν.
 ιβ Περὶ τῆς θυγατρὸς τῆς ἀρχισυναγωγῆς.
 ιγ Περὶ τῆς αἰμορροῦσης.
 ιδ Περὶ τῆς ἀποστόλων ἀφαιρέσεως.
 ιε Περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρώδου.
 ις Περὶ τῶν πέντε ἀρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων.
 ιζ Περὶ τῆς ἐν θαλάσῃ ἀειπάτης.
 ιη Περὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ.
 ιθ Περὶ τῆς Συροφοινίσεως.
 κ Περὶ τῆς μοχλάλης.
 κα Περὶ τῶν ἐκ τῶν ἀρτων.
 κβ Περὶ τῆς ζύμης τῆς Φαρισαίων.
 κγ Περὶ τῆς τοφλῆς.
 κδ Περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωλήσεως.
 κε Περὶ τῆς μετὰ μορφώσεως τῆς Ἰησοῦ.
 κς Περὶ τῆς σελωιαζομῆς.
 κζ Περὶ τῶν ἀφαιρολογισμῶν ἕως μείζων.
 κη Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Κύριον εἰ ἔξεστι
 ἀπολυθῆναι τὴν γυναῖκα.
 κθ Περὶ τῆς ἐπερωτήσεως τῶν πλυσίς τῆς Ἰησοῦ.
 λ Περὶ τῶν ἡν Ζεβεδαίων.
 λα Περὶ τῆς Βαριμαθίας.
 λβ Περὶ τῆς πώλης.
 λγ Περὶ τῆς ξηρανοθείσεως συκῆς.

- λδ Περὶ ἀμνηστικακίας.
 λε Περὶ τῶν ἐπερωτησάτων ἃ Κύριον ἀπε-
 ρέων καὶ πρῆσβυτέρων.
 λς Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος.
 λζ Περὶ τῶν ἐπερωτησάτων ἃ Κύριον ἀπε-
 κήρισεν.
 λη Περὶ τοῦ Σαδδουκαίου.
 λθ Περὶ τοῦ γραμματέως.
 μ Περὶ τοῦ τοῦ Κυρίου ἐπιρωλήσεως.
 μα Περὶ τῆς πρὸς δύο λεπτοῦ βαλίσσης.
 μβ Περὶ σιωπῆς.
 μγ Περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας.
 μδ Περὶ τῆς ἀληθείας ἃ Κύριον μύσει.
 με Περὶ τοῦ πάρα.
 μς Περὶ τῆς ὁμοδοσίας ἐπιφάνειας.
 μζ Περὶ τῆς ἀνήσεως Πέτρος.
 μη Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου.

Τὰ κεφάλαια τοῦ
 καὶ Λύκαν Εὐαγγελίου.

- α Περὶ τῆς ἀπογραφῆς.
 β Περὶ τοῦ ἀχραυλῆταις ποιῆσαι.
 γ Περὶ τοῦ Συμεῶνος.
 δ Περὶ Ἀννης τοῦ ἐπιφάνειος.
 ε Περὶ τοῦ ἡγουμένου ἱερέως ἐπὶ Ἰουδαίῳ.
 ς Περὶ τοῦ ἐπιρωλήσεως τοῦ Ἰουδαίου.
 ζ Περὶ τοῦ πρῶτος τοῦ Χριστοῦ.
 η Περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαίμονος.

3 Π. 2

- θ Περὶ τῆς πεντηκῆς ἔπειτα.
 ι Περὶ τῶν ἰαφέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων.
 ια Περὶ τῆ ἀγίας τῶν ἰχθύων.
 ιβ Περὶ τῆ λεπρῆ.
 ιγ Περὶ τῆ ὠκυλιπῆ.
 ιδ Περὶ Λοιῆ ἔτελων.
 ιε Περὶ τῆ ξηραὶν ἐχθρῶν ἔχειρα.
 ις Περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἐκλογῆς.
 ιζ Περὶ τῆ μακαρισμῶν.
 ιη Περὶ τῆ ἐκατοντάτης.
 ιθ Περὶ τῆ ἡσ τῆς χηρας.
 κ Περὶ τῆ ἀποσταλέτων ὠκυλιπῆ.
 κα Περὶ τῆ ἀλψάσης ἔχειρον μύρα.
 κβ Περὶ τῆς ὠκυλιπῆς ἔπειτα.
 κγ Περὶ τῆ ἐπιμήσεως τῶν ὑδάτων.
 κδ Περὶ τῆ λεγῶν.
 κε Περὶ τῆ θυγατρὸς ἔχειρα.
 κς Περὶ τῆς αἰμορροῆσης.
 κζ Περὶ τῆ ἀποστολῆς τῶν δώδεκα.
 κη Περὶ τῆ πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων.
 κθ Περὶ τῆς ἔχειρα ἐπερωλήσεως.
 λ Περὶ τῆς μετὰ μωσῆ ἔπειτα ἔχειρα.
 λα Περὶ τῆ σελῶναζομῆ.
 λβ Περὶ τῶν ἀποστολῶν ἐπερωλήσεως.
 λγ Περὶ τῆ μὴ ἐπιτερομῆς ἀπολυθεῖν.
 λδ Περὶ τῶν ἀναδὲχθέντων ἐδομῆσθαι.
 λε Περὶ τῆ ἐπερωλήσεως νομικῆ.
 λς Περὶ τῆ ἐμπροσθί ἔπειτα εἰς τὴς λησῆς.

- λζ Περὶ Μάρθας ἔ Μαρίας.
 λη Περὶ αἰσούχης.
 λθ Περὶ τοῦ ἔχθιστου δαιμόνιον κωφόν.
 μ Περὶ τοῦ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπαράσης φωταῖ.
 μα Περὶ τοῦ αἰτέντων σημείον.
 μβ Περὶ τοῦ φαρισαίου καὶ καλέσαντο τὸ Κύριον.
 μγ Περὶ τοῦ παλαισμοῦ τοῦ νομικῶν.
 μδ Περὶ τῆς ζύμης τοῦ φαρισαίου.
 με Περὶ τοῦ θείλουτος μερίσασθαι τὴν κληρονομίαν.
 μς Περὶ τοῦ ἀφόρητον ἡχώσας πλοσίον.
 μζ Περὶ τοῦ Γαλιλαίου ἐ τῶν ἐν τῇ Σιλωάμ.
 μη Περὶ τῆς ἐχέσης πνεῦμα ἀδυνατίας.
 μθ Περὶ τῶν ὡραίων.
 ν Περὶ τοῦ ἐπρωθήσαντος εἰς ὀλίγη οἱ σωζόμενοι.
 να Περὶ τοῦ ἐπίντων τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἡρωδίου.
 νβ Περὶ τοῦ ὑδρωπικῶ.
 νγ Περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τοὺς παροῦσιν.
 νδ Περὶ τοῦ καλεσθῆναι εἰς τὸ δεῖπνον.
 νε Περὶ οἰκοδομῆς πύργου ὡραίου.
 νς Περὶ τοῦ ἐκατὸν αἰσούτων ὡραίου.
 νζ Περὶ τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς χωρὸν μακρὸν.
 νη Περὶ τοῦ οἰκοδόμου τῆς ἀδικίας.
 νθ Περὶ τοῦ πλοσίον καὶ τοῦ Λαζάρου.
 ξ Περὶ τοῦ δέχου λεπτοῦ.
 ξα Περὶ τοῦ κελῖου τῆς ἀδικίας.
 ξβ Περὶ τοῦ φαρισαίου καὶ τοῦ πλοίου.
 ξγ Περὶ τοῦ ἐπρωθήσαντος πλοσίον τῷ Ἰησοῦ.
 ξδ Περὶ τοῦ τυφλοῦ.
 ξε Περὶ τοῦ Ζαχαρίου.

- ξϛ Περι τῶν πορνεύοντων λαοῶν ἐκ τῆς βασιλείας.
- ξζ Περι τῶν λαβόντων τὰς μίνας.
- ξη Περι τῶν πώλων.
- ξθ Περι τῶν ἐπιρωτησάντων τὸ Κύριον ἐν χειρὶν καὶ ἡραμμευμένων.
- ο Περι τῶν ἀμπελωνῶν τῆς ἁρπαγῆς.
- οα Περι τῶν ἐγκαθέτων ἀπὸ τῆς κλίμας.
- οβ Περι τῶν Σαδδουκαίων.
- ογ Περι τῶν πῶς ἔχει Δαβὶδ ἐστὶν ὁ Χριστός.
- οδ Περι τῶν πέντε λεπτὰ βαλέσης.
- οε Περι τῶν σωτελείας ἐρώτησις.
- ος Περι τῶν πάχων.
- οζ Περι τῶν φιλονεικούντων πῶς μείζων.
- οη Περι τῶν ἐξαίτησις τῆς σαλιανῶν, καὶ ἀρνήσεως Πέτρος.
- οθ Περι τῆς παρ' Ἡρώδου ἐξυμνήσεως.
- π Περι τῶν κηρυχθέντων γυναικῶν.
- πα Περι τῶν μετάνοισης τῆς ληστῆς.
- πβ Περι τῶν αἰτήσεως τῆς σώματι τῆς Κυρίου.
- πγ Περι τῆς Κλεόπας.

ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ
 ΚΑΤ' Ἰωάννην Εὐαγγελίου.

- α Περι τῶν ἐν Κανῶν γάμων.
- β Περι τῶν ἐκκληθέντων ἐκ τῆς ἱερῆς.
- γ Περι τῆς Νικηδύμης καὶ Ἰησοῦ.
- δ Περι τῆς καρταρισμῶν ζήτησις.
- ε Περι τῆς Σαμαρείαν.

- ς Περὶ τῆς ἡμετέρας βασιλικῆς.
 ζ Περὶ τῆς τριάκοντα ἑκταῦ ἔτη ἰστορίας
 τῆς ἀφειρίας.
 η Περὶ τῶν πέντε ἀρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων.
 θ Περὶ τῆς ἐν θαλάσῃ φεσπιάτου.
 ι Περὶ τῆς ἐκ χυμῶν τυφλῆς.
 ια Περὶ τῆς ἐγέρσεως τῆς Λαζάρου.
 ιβ Περὶ τῆς ἀλφειῶν καὶ τῆς Κόρυμβου μύρου.
 ιγ Περὶ τῆς εἰς τὴν Ἰθάκην.
 ιδ Περὶ τῆς ὄνου.
 ιε Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐλλείων, καὶ ἰσταντων
 τῶν τῶν Φιλίππων.
 ις Περὶ τῆς νικητικῆς.
 ιζ Περὶ τῆς ἀφειρίας.
 ιη Περὶ τῆς αἰτήσεως τῆς Κυριακῆς σώματι.

ἘΚΘΕΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ
 τῶν Προφῆων Ἀπεστόλων.

α Περὶ τῆς ἐξ ἀναστάσεως διδοσκαλίας τῆς
 Χριστοῦ, καὶ ὁποσείας αὐτῶν τῶν μαθη-
 τῶν, καὶ αὐτῆς ἐπαγγελίας τῆς τῆς ἀγίας πνεύματος
 δωρεῆς, ἧς περὶ τῆς ἀναλήψεως
 τῆς Χριστοῦ, καὶ αὐτῆς τῆς ἐνδοξῆς ἐξουσίας αὐτῆς
 παρουσίας.

β Περὶ τῆς ἀλόγου αὐτῶν τῶν μαθη-
 τῶν, αὐτῆς περὶ τῶν ἀποστόλων ἰσταντων
 αὐτῶν. ἐν τῇ, αὐτῆς ἀιτησικῆς Ματῆος,
 κληρικῆς καὶ ἀφειρίας ἀφειρίας.

γ Περὶ

γ Περὶ θείας ἔργων πνύματι ἐπιφοι-
τήσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς ἡμορμῆς εἰς
τὸς πιστότατους. ἐν ᾧ, Πέτρος κατήχησις πρὸς
τῆς, ἐκ τῶν θεοφθιτῶν. πρὸς πάθος καὶ ἀναστά-
σεως καὶ ἀναλήψεως Χριστοῦ, δωρεῆς τε ἔργων
πνύματι. πρὸς πίστεως τῶν παρόντων, καὶ τῆς
ἀλλοῦ ἔργων βαπτίσματι αὐτῶν σωτηρίας. πρὸς
ὁμοιοῦς κρινωφελῆς, καὶ θεοθήκης τῶν πι-
στύοντων.

δ Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ θεοαπειρίας ἔργων γα-
νήτης χαλῆς, Πέτρος τε κατηχήσεως ἐλεγκτικῆς,
συμπαθητικῆς, καὶ συμβουλικῆς, πρὸς σωτη-
ρίαν αὐτῶν. ἐν ᾧ πρὸς ἐπιστάσις τῶν ἀρχιερέων
ζήλων ἔργων γαλήνης, ἔργων κρίσεως ἔργων μαρτυρίας. Πέ-
τρος τε ὁμολογία τῆς Χριστοῦ διωκόμεως τε καὶ
χαλῆς. πρὸς ἀπέλῃς τῶν ἀρχιερέων, ὡς ἔργων
παρρησιάζεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἔργων Χριστοῦ καὶ
ἀνέστως τῶν ἀποστόλων. ὁμολογία δὲ τῆς ἐκ-
κλησίας ὑπὲρ τῶν ἀποστόλων πιστῆς καρτερίας.

ε Περὶ ὁμοψόχου καὶ κρητολικῆς κρινωνίας
τῶν πιστούτων. ἐν ᾧ, πρὸς Ἀνανίαν καὶ Σαπ-
φείρας, ἔργων πικρῶς αὐτῶν τελευτήσεως.

ς Ὅτι τὸς ἀποστόλους ἐμβληθέντες ἐν τῷ δε-
σμωτηρίῳ, ἀγγελῶ Κυρίου νύκτωρ ἐξέσωσεν, ἐπι-
τρέψας ἀκωλύτως κηρύσσειν τῷ Ἰησοῦ. ἐν ᾧ, ὅτι
τῇ ἐξῆς αὐτῶς οἱ ἀρχιερεῖς πάλιν συλλαβόμε-
νοι, ἐφ' ᾧ μηκέτι διδάσκειν, μαρτύρων ἀπέ-
λυσαν. Γαμαλιήλως γνώμη πιστῆ πρὸς τῶν ἀπο-
στόλων.

τόλων, μη ὠφραδειγμαίτω πῶν καὶ ἀπὸ
δείξων.

ζ Περὶ χρονοίας τῆς ἐκ τῶν ἀφαιρήσεων.
η ἰσδαίων ἐπιτάσεις καὶ συκοφανία καὶ
Σπιφάνης. αὐτῆς τὴν δημηγορίαν περὶ τῆς αἰσῆς
Ἀβραάμ ἀφαιρήσεως τῆς θείας, καὶ περὶ τῆς δυνά-
μειος, καὶ ἀναγνωρισμῶν τῶν ἁγίων ἰακώβου καὶ περὶ
φθοροφάνειας ἐν τῇ ὄρει Σινᾶ. περὶ τῆς αἰσῆς αὐτῆς
ποιίας τῆς Ἰσραήλ, ἄλλοι χρόνιοι Σολομώντι, καὶ
καὶ τῆς τῆς ναῦ κατασκευῆς. ὁμολογία τῆς ἰσρα-
ελιτικῆς δόξης Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποκαλυφθείσης αὐ-
τῶν, ἐφ' ἧς λιθολόγος καὶ ἁγίου ὁ Στέφανος
δυσσεβῶς ἐκοιμήθη.

θ Περὶ διωγμῶν τῆς ἐκκλησίας, ἐπεὶ τῆς
Στεφάνου. ἐν αὐτῷ, περὶ Φιλίππου καὶ ἀποστόλων,
πολλῶν ἰσραηλιτῶν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ.

ι Περὶ Σίμωνος καὶ μαγῶν πειρασμῶν καὶ
βαπτισμῶν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ.
καὶ περὶ τῆς τῆς Πέτρου καὶ Ἰωάννου αἰσῆς αὐτῶν ἀπὸ
σοφίας. καὶ ἐπίκλησις τῆς ἁγίας πνεύματος ἐπι-
τῆς βαπτισμῶν.

ια Ὅτι ἐστὶν ἀργυρία ἐστὶν ὑποκριτικῆς, ἀπὸ
ἀγίοις ἀφαιρήσεως ἢ μετοχῆς τῆς ἁγίας πνεύματος
ἵνα δίδεται. ἐν αὐτῷ, περὶ ὑποκριτικῆς, καὶ ἐπι-
πλήξεως Σίμωνος.

ιβ Ὅτι τῶν ἀγαθῶν καὶ πιστῶν ἀποδοτῶν ὁ θεὸς
πάντοτε

τιῶ σωτηρίαν, ὃν ἄλλον ἐκ τῆς κτῆ τ' Εὐαγγελίου
ὑποθέσεως.

ιγ Περὶ τῆς ἔραυόθεν θείας κλήσεως Παύ-
λου, εἰς ἀποστόλῳ Χριστῷ. ἐν ᾧ, περὶ ἰάσεως καὶ
βαπτίσματος Πάυλου ἀπὸ Ἀνανίας καὶ ἀποκα-
λυψιν Θεοῦ παρρησίας τε αὐτῷ καὶ σωτηρίας
τῆς ἀπὸ Βαρνάβου πρὸς τὸς ἀποστόλους.

ιδ Περὶ Αἰνέου ἀγαθολογίας ἐν Λύδ-
δῳ ἀπὸ Πέτρου. ἐν ᾧ, περὶ Ταβιθά τῆς φιλο-
χόου, καὶ ἤγαγεν ἐκ νεκρῶν ὁ Πέτρος ἀπὸ
συχῆς ἐν Ἰόπῃ.

ιε Περὶ Κορινθίων, ὅσα τε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγ-
γελος, ἔοσα πάλιν πρὸς Πέτρον ἔραυόθεν περὶ
κλήσεως ἐθνῶν ἐρέθη. ἐν ᾧ, ὅτι μετὰ ταύτας ὁ
Πέτρος ἦλθε πρὸς Κορινθίους· ἐπανάληψις αὐ-
τοῦ ἄγγελου ἐπεμαρτίωσεν καὶ ὑψηλῶς Κορνη-
λίῳ. Πέτρος κατήχησεν εἰς Χριστὸν, τότε ἀγί-
σταν δύματι ἐπὶ τὸς ἀκροῦς δωρεά. καὶ ὅπως
ἔδοκίμησαν τότε οἱ ἐξ ἐθνῶν πιστεύοντες.

ις Ὡς Πέτρος τὰ καθεξῆς καὶ τὰ ἕκαστα τῶν
γενομένων δηγῆται τοῖς ἀποστόλοις ἀκριβῶς
πρὸς αὐτὸν, τοτὶν καὶ Βαρνάβου ἐκπέ-
ψασιν πρὸς τὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀδελφούς.

ιζ Προφητεία Ἀγαθῶν περὶ λιμῆ οἰκονομ-
κῆς καὶ κερποφορίας, πρὸς τὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ
ἀδελφούς.

ιη Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου καὶ σφραγῆ. ἐν
ᾧ, Πέτρος σύλληψις πρὸς Ἡρώδην. ὅπως τε
αὐτὸν

αὐτὸν ὁ ἄγγελος θείῃ κελεύσει ἐξελθεῖ
τῶν δεσμῶν· καὶ ὁ Πέτρος ἐμφανῆς ἡμῶν
νύκτωρ τοῖς ἀδελφοῖς, ὑποσχεθήσεται· ἐν
ὄψει τῆς ἑφ' ἡμέραις φυλάκων κηλεύσεως· καὶ μετὰ τὴν
ὄψει τῆς ἑφ' ἡμέραις Ηρώδης πικρῶς τε καὶ ὀλίγῃ
καταστροφῆς.

ιδ Αποστολὴ Βαρνάβου καὶ Παύλου πρὸς τὴν
θεῖαν ἐκκλησίαν ἐν Κύπρῳ, ὅπως τε ἐργασθῶσι
ἐν ὀνόματι Χριστοῦ ἐν Ἐλύμασιν τῆς ματρῆς.

κα Παῦλος δόξα ὁδῶν διδασκαλία ἐν Χριστῷ,
ἐκτεθεῖς νόμος καὶ κατεξῆς τῶν ἀποφητῶν, ἰσοπέδι
καὶ ἀναγγελικὴ ἐν ᾧ, ὅπως ἐλεγκτικὴ καὶ συλλογιστικὴ.
ὄψει μετὰ τῆς ἑφ' ἡμέραις κηρύξαι τὸ ἐν
ταῖς ἔθνεσιν. διωγμῶς τε αὐτῶν ἐκείθεν, καὶ ἀφ' ἑσθῆς
ἐν Ἰερουσαλὴμ.

κε Ὅπως ἐν Ἰερουσαλὴμ κηρύξαι τὸν Χριστόν,
πολλῶν τε πιστώσασθαι, ἐξελθῆναι καὶ
ἀπόστολοι.

κβ Περὶ τῆς ἐν Λύστρῳ ἐκκλησίας καὶ τῆς
ἐκκλησίας ἐν Ἐλύμασιν. διότι εἶναι πρὸς τὸν
Θεὸν καὶ παρρησια τοῖς ἐγγυράτοις. ἐκ τῆς καὶ
μετὰ τῆς λιθιζέται ὁ Παῦλος ὄψει τῆς ἑφ'
δαίμων τῶν ἀσυνήτων.

κγ Ὅπως ἐν δὴ ὄψει τῆς ἐκκλησίας τὸς ἐξ ἰδίου
πιστῶντες δόγματι καὶ κρείσσον τῶν ἀποστόλων.
ἐν ᾧ, ἐπιστολὴ αὐτῶν πρὸς τὸς ἐξ ἰδίου, ὄψει τῆς
φυλακῶν. ἀπὸ τῆς Παύλου πρὸς Βαρνάβου,
ὄψει Μάρκου.

κα Παύλου

κδ Περί τῆς κατηχήσεως Τιμοθέου, καὶ τῆς
κῆ ἀποκάλυψιν ἀφίξεως Παύλου εἰς Μακεδ-
νίαν. ἐν ᾧ, πρὸς πίστεως καὶ σωτηρίας πρὸς γυ-
ναικὸς Λυδίας. καὶ πρὸς ἰάσεως τῆς πνεύμα
πύθωνος ἐχέσης παροδίας, δι' ἧν ὁ Παῦλον
κατέειρξαν οἱ δεσπότες. πρὸς τὸ συμβάιντε
ἐκείσε σφραγίσαι τὸν κῆ ὅπως πισύσας
ὁ εἰσθεφύλαξ, ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐβαπτίσθη
πανέσι. ὅτι ὡς κληθέντες ἐξῆλθον τότε ἐκ
τῆς δεσποτικῆς οἱ ἀπόστολοι.

κε Περί τῆς πίστεως Ἰσοκράτους ἐν Θεσσαλονί-
κῃ, τῆς κηρύξεως ἐνίκεν φυγῆς τε Παύλου εἰς
Βέροιαν, καὶ ἐστὶν εἰς Ἀθῶνας.

κς Περί τῆς ἐν Ἀθῶνας ἐπιθωμίας γραφῆς,
φιλοσόφου τε κηρύξεως, καὶ δισθεσίας τῆς
Παύλου.

κζ Περί Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, καὶ τῆς Κο-
ρινθίων ἀπεθείας, τῆς τε κῆ πρὸς γνώσιν ἐπ'
αὐτοῖς δόδοκίας τῆς Θεῶν ἀποκαλυφθείσης τῆς
Παύλου. ἐν ᾧ, πρὸς Κρίσπου δόδοκίας, καὶ βαπτι-
σμοῦ τῶν ἑτέρων πιστῶν, καὶ βαπτι-
σμοῦ. ὅτι πρὸς κινήσεισ ἐν Κορίνθῳ,
ὁ Παῦλος ὑπεχώρησεν ἐλθῶν τε εἰς Ἐφέσον
καὶ διαλεχθεῖς, ἐξῆλθεν. πρὸς Ἀπολλῶ ἀνδρὸς
λογίς τε καὶ πιστῶ.

κη Περί βαπτίσματος, καὶ τῆς τοῦ ἁγίου
πνεύματος δωρεῆς, δόδοκίας ἀφ' ἧς πρὸς
τῆς Παύλου τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πιστεύουσιν. καὶ
πρὸς

ὡς ἐπὶ ἰάσεως τῆς λαοῦ. ἐν ᾧ, ὡς ἐπὶ τῶν ἡγῶν Σαδὸκ
ὅπως ἔδει ἐγχειρῆν ἀπίστοις καὶ ἀναξίτοις
τῆς πίστεως ἡγομένων, καὶ ὡς ἐπὶ ἐξομολογη-
σεως τῶν πισυόντων. ὡς ἐπὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ κ-
νηθείσης στάσεως ὑπὸ Δημητρίου τῆς ἀγορευτικῆς
καὶ τῶν ἀποστόλων.

κθ Περίοδοσ Παύλου, ἐν ᾗ ὡς ἐπὶ θανάτου καὶ
ἀνακλήσεως Εὐτύχου ἀφ' αἰσούχης ἐν Τροά-
δι. ὡς ἐπὶ ἀνιέναι τε αὐτῷ ποιμαντικῆ ἕως τῆς ἐν
Ἐφέσῳ πρεσβυτείας. ἐν ᾗ, ὡς ἐπὶ ἄλλου Παύλου
ἀπὸ Ἐφέσου ἄχρι Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης
καὶ Ἀγαίου αἰσθηθείας ὡς ἐπὶ τῶν συμφορη-
τικῶν τῶ Παύλου ἐν Ἱερουσαλήμ.

λα Παραίνεσις Ἰακώβου ἕως Παύλου, ἐν ᾗ
τῆς μὴ δοκεῖν κωλύειν Ἑβραίους ἀρετίζεσθαι.

λβ Περί τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ Παύλου κ-
νηθείσης ἀταξίας ὅπως τε αὐτῶν ὁ χιλιάρχος
τῆς πόλεως ἐξαίρεται. ἐν ᾗ, Παύλος καὶ ἄλλοι
ὡς ἐπὶ ἰαυίῳ, καὶ τῆς ἐν ἀποστόλοις αὐτῶν κλι-
σεως. ὡς ἐπὶ ὧν ὁ Λιανίας ἕως τῆς Παύλου ἐν
Δαμασκῷ εἶπεν, ὅπως ἰσχυρῶς τε ἐφωτῆς Θεοῦ
ἡγομένης ποτὲ ἕως αὐτῶν ἐν τῷ ἡμῶν. ὡς
μῆλων ἐπὶ τούτοις ὁ Παῦλος τῆς ἐκείνου, ἵνα
ὅτι ῥωμαῖός ἐστιν, ἀνείη.

λγ Ὅσα Παῦλος καὶ ἄλλοι ἐν τῷ σωματικῷ,
ἵνα ἴτε ἐεῖπεν, καὶ ἀποστολικῶς ἵνα ἴτε.

λδ Περί ἰπτοβλῆς μελιτωμένης ὑπὸ Ἰου-
δαίων καὶ Παύλου, καὶ μῆνυσις αὐτῆς ἕως
Λυκίου.

Λυσίαν. ἐν ᾧ, ὅτι παρεπίμφορη ὁ Παῦλος τῶν
ἡμερῶν εἰς τὴν Καισαρίαν μετ' ἐρατικῶν καὶ
ζουμμῶν.

λε Τερτύλλου περὶ Παύλου κατηγορία, καὶ
αὐτῆ ἀπολογία ἐπὶ τῶν ἡμερῶν.

λς Περί τῆς Φήλικης ἀβδοχῆς, καὶ τῆς
Φήσας ἀσθαλιῆς· τῆς τε ἐπ' αὐτῆ ἀνακρί-
σεως Παύλου καὶ ἐφέσεως.

λζ Ἀρτίππου καὶ Βερνίκης παρουσία καὶ
πρῶσις τῶν Παύλου. ἐν ᾧ, ἀπολογία Παύλου
ἐπ' αὐτῶν, περὶ τῆς ἐν νόμῳ θρησκείας αὐτῆ,
καὶ κλήσεως εἰς τὸ διαβόλιον. ὡς ἐδὲν ἀδικεῖ
Ἰουδαίους ὁ Παῦλος, Ἀρτίππου ἐφη τῶν Φήσας.

λη Πλῆθὺς Παύλου ἐπὶ Γόμῳ, κινδυνῶν τε
πλείων καὶ μεγίστων πάμπαν. ἐν ᾧ, παραί-
νεσις Παύλου πρὸς τοὺς αὐτῶν, περὶ ἐλπί-
δος σωτηρίας. ναύαγον Παύλου, ὅπως τε δι-
εσώθησαν εἰς Μελίτην νῆσον· καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ
ὁ Παῦλος ἔγνω ματ' ἐρηγῆσαι.

λθ Ὅπως ἀπὸ Μελίτης εἰς Γόμῳ κατέ-
τησεν ὁ Παῦλος.
με Περί διαλέξεως Παύλου, τῶν πρὸς τοὺς ἐν
Γόμῳ Ἰουδαίους.

Τῆς πρὸς Γόμῳ αἰεὶς ἐπιστολῆς.

Εὐαγγελικὴ διδασκαλία, περὶ τῆς ἐξουσίας
καὶ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ περὶ ἐλπί-
δος, ἐ πολιτείας πνευματικῆς.

α Πρῶ-

α Πρῶτοι μὲν τὸ ὁμοίμιον, ὡς κέρως ἢ κῆ ἐθῶν ἢ ἐφυλασσόντων τὰ φυσικά.

β Περὶ κέρως ἢ κῆ Ἰσραήλ ἢ μὴ ἐλάσσονι τὰ νομικά.

γ Περὶ ὑπερεχθῆς Ἰσραήλ ἢ τυγχάνει ἢ ἢ ἐπαγγελίας.

δ Περὶ χάριτος δι' ἣς μόνον ἀνθρώποι ἐκμαθῆναι, ἢ κῆ γὰρ ἀποκεκομμένος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὁσιν ἰσοπίμω, κῆ τὸν Ἀβραάμ πον.

ε Περὶ τῆς ἀποκεκομμένης ἐλπίδος.

ς Περὶ εἰσαγωγῆς ἢ ὡς ἐπισημασθέντων ἀνθρώπων Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ ἢ πιστῶν ἐκχθῆς γηλοῦς Ἀδαμ.

ζ Περὶ τῆς ὀφειλομένης ἐπὶ τῇ πίστι προξενῶς ἀγαθῆς.

η Ἐπανάληψις ὡς τῆς ἐν χάριτι ζωῆς.

θ Περὶ τῆς ὑπονομίας καὶ ἀπειρίας ἀμαρτίας.

ι Περὶ τῶν ἐν ἀνθρωπίνῃ φύσει περὶ, ἀδύνατοι ποιούμετων τῶν ὡς νόμοι συμβεβηγίας.

ια Περὶ τῆς ἀποδόσεως ἢ φυσικῶν περὶ μάτων ἀπὸ τῆς ὡς τὸ πᾶσι σωστικῆς.

ιβ Ἐπανάληψις ὡς τῆς ἀποκεκομμένης πρὸς ἀγίοις δόξης.

ιγ Περὶ τῆς ὀφειλομένης ἀγάπης Χριστοῦ.

ιδ Περὶ ἐπιπέσεως Ἰσραήλ ἢ ἀποβλήτου.

εζ.

τϞ, καὶ πλήσεως τ̄ ἀληθείας τ̄ ἐκλογίειτϞ
μϞ τῶν ἐθνῶν.

18 Ὅτι καὶ ἀπίστων ἢ ἐκπίωσις ἀφ' τῆς εἰς
ἀγνοίαν ἐγκαταλείψεως, καὶ τ̄ μὴ ἀρμόζουσι
αὐτοῖς κερύμασι Ϟ.

19 Περὶ τ̄ σκοπεῖ κατ' ὄν ἐξεβλήθησαν, ὡς
δύτερον ἐπανελεθῆναι, ζήλων τ̄ παρρησιασθέντων
ἐθνῶν στωχθέντων τῷ πιστῷ Ἰσραήλ.

20 Παράνοις παρὶ δρετῆς τῆς παρὸς Θεὸν
καὶ ἀνθρώπους· ἐν ᾧ, παρὶ τῆς εἰς ἀλλήλους
ὁμοιότητος. παρὶ τῆς παρὸς Θεὸν λατρείας. παρὶ
τῆς παρὸς ἀνικητότητας ἀνεξικακίας. παρὶ τῆς
παρὸς ἀρχόντων ὑποταγῆς. παρὶ σωφροσύνης καὶ
πραότητι Ϟ. παρὶ τῆς ἐν βρώμασι καὶ ἡμέραις
ἀμάχως ἀφροσύνης.

21 Περὶ μιμήσεως τ̄ Χριστοῦ ἀνεξικακίας.

22 Περὶ τῆς λήττεριότητος αὐτοῦ τῆς ἐν ἀνα-
τολῇ καὶ δύσει.

Τῆς παρὸς Κορινθίους πρώτης.

Περὶ παλίωνων καὶ διαφορῶν ἢ ἐπιστολῆ διόρ-
θωσιν ἔχει τ̄ Κορινθίοις ἡμαρτημάτων.

α Μετὰ τὸ παροίμιον, παρὶ τ̄ μὴ διχονοεῖν
παρὸς ἀλλήλους ἐκ φιλοδοξίας τῆς ἐπὶ σοφίας
ἀνθρωπίνης. ἐν ᾧ, παρὶ θείας σοφίας. παρὶ λή-
ττεριῶν. παρὶ τ̄ μὴ κρίνειν διδασκάλους. παρὶ
τῆ μὴ ἐπαύρασι.

β Κατὰ

β Κατὰ πόρῳν κὲ πορείας, καὶ τῶν τῆς
κρίνοίντων.

γ Περὶ τῆς μὴ δεῖσθαι δικῶν, κὲ ταῦτα ἐπι-
πίσῳ, ἐν ᾧ, καὶ τῆς μὴ πορεύεσθαι.

δ Περὶ γάμου κὲ χηρείας κὲ ἀγαμίας. ἐν ᾧ
καὶ τῆς μὴ χερίζεσθαι ἀνδρας τῶν γυναικῶν. καὶ
δὲ εἰ ἀπίστω εἶεν οἱ ἕτεροι. καὶ τῆς ἀγρίας καὶ
διγαμίας.

ε Περὶ ἀφροσύνης ἐδισμῶν, καὶ ἀπὸ
δαιμονικῆς σιβάσματος. ἐν ᾧ, καὶ τῆς ἐν
πολυπλόκῃ συμφορᾷ. καὶ τῆς μὴ κη-
ρῶν δαίμονι. καὶ τῆς ἀφροσύνης ἐν ᾧ τῆς
καὶ κλήσει.

ς Περὶ ἀγίας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐν
ἀγίας καὶ ἀφροσύνης.

ζ Περὶ κρινοίντων θεοσεβείας, ἐν ἀφροσύνης.

η Περὶ ἀφροσύνης χαρῶν καὶ ἐπι-
μίας αὐτῶν. ἐν ᾧ, καὶ ἀγίας ὡς μίγξῃ χα-
ρῶν. καὶ ἀφροσύνης ὡς μίγξῃ γλαυκῆς.

θ Περὶ ἀναστάσεως σωματικῆς καὶ πνευματικῆς. ἐν
ᾧ, καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀναστάσεως, κὲ ἀπὸ ἀ-
στάσεως. ὁμοίως τῶν ἀναστάσεως ὡς τῆς ἀνα-
φυοῦστος ἀφροσύνης. καὶ τῆς ἐν ᾧ τῆς ἀφρο-
σύνης ἀφροσύνης.

Τῆς πρὸς Κερυνθίους δόξης.

α Ἐπιτομία καὶ Θεοῦ βοήθειας, ἢ πνευ-
ματικῆς φησί.

β Περὶ

β Περί τ' ἀγάπης πρὸς αὐτὸς, καὶ φιλίας εἰς
τὸ μὴ λυπεῖν, εἰ καὶ λυπῶν ὠφελῆς, ὡς ἐπὶ τῷ Δ' φ'
πορνείαν ἐπισημηθήτω, ὃ ἔστι συγχωρεῖ.

γ Περί τῆς δι' αὐτὴ θείας ὠφελείας τοῖς
ἐπιτηδείοις, δι' ἧς καὶ σωίστασθαι φησι.

δ Περί τ' κτ' πνεύματι λήττεργίας, καὶ δόξης
θροτέρας τ' κτ' τ' ἰόμην.

ε Περί τ' θείας δόξης, καὶ τῷ ἀκατάστα βίῳ,
ὅτι τοῖς ἁγίοις γινώσκουσι).

ς Περί τ' κτ' σώματι ἀδονείας, ἔτι τῆς τῷ σώ-
ματι ἀποθέσεως ἔτι ἐπαναλήψεως.

ζ Περί τῆς ἑαυτῷ φιλοθεότητος καὶ φιλα-
δελφίας τῆς κτ' Χριστῶν.

η Ἀποδοχὴ τ' Κορινθίων ὑπακοῆς καὶ ἀγά-
πης ὀφρανέσεως αὐτῶν.

θ Προτροπὴ πρὸς ἐπίδοσιν χρημάτων τοῖς
ἁγίοις, καὶ ἡμιῶ τ' Δ' φ' τῶν ἐρχομένων. πρὸς
τῆς Τίτου ἀποστολῆς, καὶ τῶν ἄλλων πρὸς
αὐτὸς.

ι Διήγησις τῶν ἰδίων πόνων, ἔτι πρὸς ἵεσας,
καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ χείρι, πρὸς τὸ μὴ τοῖς
ἐπιπλάστοις πρὸς ἡδέα Κορινθίους. ἐν ᾧ, ἀν-
τιθέτασι ἑαυτῷ πρὸς ἐκείνους. ἔλεγχου ἐκεί-
νων.

ια Περί ἑαυτοῦ, τὸ ἐπίπονον, τὸ πρὸς
Θεῷ ἴμιον, τὸ ὠφελίμως αὐτότροφον. πρὸς
θεοδὴ πρὸς τὴν μέλλουσαν ἑαυτοῦ παρου-
σίαν.

Τῆς πρὸς Γαλάτας.

α Μετὰ τὸ εὐδοίμιον, διήγησις τῆς ἐπι-
στῆς μεταστάσεως ἀπὸ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ ἀπο-
κάλυψιν.

β Περὶ τῆς ἐπιτολῆς ἐπιμαρτυρήσεως εἰς
τὴν ἐν πίστι ζῶντων.

γ Περὶ τῆς πρὸς Κηφᾶν ἀντιρρήσεως, ἡ
ἐν πίστι καὶ εὐκ ἐν νόμῳ σωτηρίας.

δ Ὅτι ἀφ' ἰσχυρῆς οὐ ἀγκιστρῆς, ἢ ἀφ'
νόμου.

ε Ὅτι καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐν πίστει ἐδικαιώθη
εἰς τύπον ἡμῶν.

ς Ὅτι ὁ νόμος ἢ δικαιοσύνη, ἀλλ' ἐλίγη, καὶ
κατάρταν ἐπιπέσει, ἡ δὲ λύσις ὁ Χριστός.

ζ Ὅτι εὐκ ἐν νόμῳ ἀλλ' ἐξ ἐπαγγελίας καὶ
ἀγαθῆς οὐ ἡ νόμος ἀλλ' ἐξ ἐπαγγελίας οὐ ἐκ
ἐπιτολῆς.

η Ὅτι ἐν κρίσει ἡσυχαστοὶ ἐν νόμῳ.

θ Ὅτι ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ γυναικὶς ὡς Ἀδὰμ
καὶ τῆς γυναικὶς καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ, ἢ ἐν
ἐλευθερίᾳ νόμου.

ι Ὅτι ἡ κλησίς ἡμῶν ἔχοντες ἐν ἐλευθερίᾳ
καὶ νόμῳ, ἀφ' ἰσχυρῆς καὶ πᾶσι.

ια Ἰστορία τῆς ἐπιτολῆς ἐκείνης.

ιβ Ἀποστολή ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἐπὶ τῆς ἐπι-
στολῆς, καὶ ἀποστολή πρὸς ἰσχυρῆς ζῶντων
ἐν ἐλευθερίᾳ.

Τῆς πρὸς Ἐφεσίους.

α Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἐκλογῆς ἡμῶν καὶ
ἰσοπαροῦσιν, καὶ τελειώσεως.

β Εὐχὴ πρὸς γνώσεως, ἧ ἐν Χριστῷ ἰσοπα-
ροῦσιν ἀγαθῶν εἰς ἡμᾶς.

γ Περὶ τῆς ἐθνῶν καὶ Ἰουδαίων οἰκώσεως πρὸς
Θεὸν διὰ Χριστοῦ ἐπ' ἐλπίδι καὶ χάριτι.

δ Περὶ τῆς δωθέσεως αὐτῶν θείας σοφίας, εἰς
φωτισμὸν ἐθνῶν, καὶ ἔλεγχον δαιμονίων.

ε Εὐχὴ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας εἰς δινώαμι καὶ
ἀγάπῃ Θεῷ.

ς Παραίνεσις πρὸς ἀγάπης ἐνωτικῆς, ἥ καὶ
τῆς χάριτος διήρησιν πρὸς ὠφέλιμον κρινεῖν.

ζ Περὶ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ποιήσεως
ἡμᾶς θεοειδεῖς.

η Περὶ τοῦ ζῆλου ἐπαξίως τοῦ ἁγιασμοῦ, ἔργοις
καὶ κακίαις ἐλέγχοντες, μὴ λόγοις· πνεύματι δὲ
πληρημεῖς διὰ ψαλμῶν, μὴ οἴνου.

θ Διάταξις οἰκελικῶν καθηκόντων ἀρχιμύ-
νοις καὶ ἄρχεσι καὶ Χριστῷ.

ι Ἐν χάριτι ὁπωλίσεως πρὸς τῆς καὶ Χρι-
στοῦ δινώαμεως.

Τῆς πρὸς Φιλιππησίους.

α Ἐγχαίτια ὑπὲρ τῆς Φιλιππησίων δρα-
τῆς, καὶ εὐχὴ τελειώσεως.

β Δ

β Διήγησις τῆς ἑαυτῆς ἀποστολικῆς ἀγωνιστικῆς
καὶ τῆς εὐθυμίας.

γ Παραίνεσις τῆς κτῆ Θεοῦ ὁμοιοῦσας, καὶ
τῆς ἐν Θεῷ ζωῆς.

δ Περὶ Τιμοθέου καὶ Ἐπαφροδίτου, ὡς ἀπ-
έστλανε πρὸς αὐτούς.

ε Περὶ τῆς πνευματικῆς βίης τῆς μὴ ἐν σαρκί, ὡς
ἐστὶ μίμησις τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ.

ς Παραίνεσις ἰδίας πνῶν, καὶ κρηναὶ πάντων.

ζ Ἀποδοχὴ τῆς ἀποσταλείσης αὐτῆς ἀποστολικῆς.

Τῆς πρὸς Κολασσαεῖς.

α Ἐυχαιρία ὑπὲρ Κολασσαίων οἰκουμενικῶν
των τῆς Θεοῦ ἐν ἐλπίδι.

β Εὐχὴ περὶ αὐτῶν εἰς σοφίαν πρακτικῆς,
εἰς δυνάμειν ὑπομονῆς, σὺν εὐχαριστίᾳ τῆς οἰ-
κώσεως τῆς ἐν κρηναῖς.

γ Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ κτίσεως ἐ ἀνακτίσεως
τῆς κτῆ σωματικῆς Θεοῦ.

δ Περὶ ἐθνῶν ὁμοιοῦσας τῆς ἐν σάρκι
Χριστοῦ καὶ πάθη ἀπὸ πίστεως.

ε Περὶ τῆς ἀπὸ τῶν πόνων αὐτῆς διδασκῆς ἀ-
νακτικῆς εἰς ὁμοιοῦσας Θεοῦ.

ς Περὶ τῆς μὴ ἐπιτάγῃ τῆ ἀνθρωπίνῃ φιλο-
σοφίᾳ ἀπατηλῆ τὴς ἐν Χριστῷ πλὴν σοφίαν
ἔχοντες.

ζ Ὅτι ἡ πρὸς Θεὸν σωματικὴ καὶ τὰ τῆ νόμου
φείδῃ πνευματικῶς, εἰς τὸ συζῆν Χριστῷ.
η Ὅτι

η Ὅτι οἱ τῶ σαρκικῶ νόμου τύποι τοῖς σαρκί-
κοῖς χρήσιμοι, καὶ ἐν πνεύματι τοῖς ἐν δυνά-
μει Θεῶ ζῶσιν.

θ Παραίνεσις περὶ καθαρόσεως, ἀγασμῶ, φι-
λανθρωπίας, φιλοθεότητος, φιλομαθείας, ψαλ-
μωδίας, εὐφήμες εἰς Θεὸν ἀφωγωγῆς, εὐχαριστίας.

ι Τὰ πρὸς τὰς οἰκείας ὁμολογητικῶς ἐν ᾧ,
καὶ πρὸς τὰς ἀλλοτρίους εὐφροσύνας, οἰκονομικῶς.

Τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτης.

α Εὐχαριστία τῶν Θεσσαλονικέων ἐπὶ τοῖς
ἀξίοις τῶν ἀποστόλων ἀγῶσι.

β Πόνος αὐτῶν, καὶ χαρὰ ἐπ' αὐτοῖς, καὶ
μέριμνα ἕως αὐτῶ τελωθῶσιν.

γ Εὐχή πρὸς Θεὸν πρὸς τῆς ἀφίξεως αὐτῶ,
καὶ πρὸς ἀυξήσεως καὶ βεβαιώσεως Θεσσαλο-
νικέων, ἕως τῆς Χριστοῦ παρουσίας.

δ Παραίνεσις σωφροσύνης ἐ δικαιοσύνης
ὡς ἐπὶ κρίσει, φιλαδελφίας, ἐργασίας ἰδιο-
πραγμονῶ.

ε Διδασκαλία πρὸς τῆς τῶ θανάτου καθαλύ-
σεως ἐπὶ ζώντων ἐ νεκρῶν, ἐν ἐπιφανείᾳ Χριστοῦ.

ς Περὶ τῶ ἀφιδίως ἠξίον Χριστοῦ, ὡς δεῖν
ἀνασπείραξ σπουδῆ, πίστι, ἐλπίδι, ἀγάπη,
αἰσθη, ἐπιση, μακροθυμία, φιλομαθία.

ζ Εὐχή πρὸς ἀγασμῶ πνεύματι, καὶ
ψυχῆς, καὶ σώματι.

Τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς δεύτεραι.

α Εὐχαριστία ὑπὲρ τῆς ἡ Θεσσαλονικεῖν
πίστεως, καὶ ἀγάπης, καὶ ὑπομονῆς, ἐπὶ
πικρῇ αὐτῶν, ἐκ καλοῦ τῶν θλιβόντων. καὶ ἄλλῃ

ὑπὲρ τελώσεως αὐτῶν ἐν δόξῃ Χριστοῦ.

β Περὶ τέλους, ὅτι μηδὲ ἀνίσχιστοι ἔπιμπ-
μφοι ἐπὶ ἐλίγχοι Ἰουδαίων τῶν ἀπιστησάντων
Χριστοῦ.

γ Εὐχαριστία ὑπὲρ τῆς κλήσεως, ὡς ἡ-
πὴ ἐπιμονῆς ἄλλῃ πρὸς Χριστὸν τὸ Θεοῦ ἐπὶ τῆ-
εργαῖα αὐτῶν.

δ Παράκλησις ἄλλῃ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἑξ ἑ-
γας. ἄλλῃ ὑπὲρ αὐτῶν εἰς ἀγάπην Θεοῦ.

ε Προτροπὴ ἐργασίας καὶ παραλήψεως ἑ-
ξ ἑαυτῶν ἐκ περιεργων.

ς Εὐχὴ ὑπὲρ εἰρήνης τῆς ὡς ἡ Θεοῦ.

Τῆς πρὸς Τιμόθεον πρώτης.

α Περὶ τῆς εἰς ἀγάπην Θεοῦ ὁδηγίας, τῶν
ἀπροσδεῆ νομικῆς ἀνάγκης.

β Περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐκλογῆς εἰς διακονί-
αν ἐκ δεικνῶν, καὶ χάριτος Θεοῦ.

γ Παραγγελία πρὸς πρῆς καὶ ἀσωφροσύ-
νην, ἧς ἀντὶ κίνδυνου Θεοῦ.

δ Περὶ ἄλλῃ, ὅτι ὑπὲρ πάντων κενεῶν καὶ
κράτους, ἀταραχίας, σεμνῶς.

ε Περὶ διδασκάλων, ὅτι ἀνδρας καὶ καὶ ἑ-
γυναικῶν.

γυναικας εἶναι, ἀφ' ἧν φύσιν ἔ το πάθος
τὸ ἐξ ἀπάτης, ὃ λύει γήνησις ἢ ἔ Χρυσῆ, καὶ
πίσις αὐτῶν ἔ βίος.

ε Περὶ τῆς ἀρετῆς ἐπισκόπων. ἐν ᾧ, καὶ
ἀφροδιτων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.

ζ Περὶ θείας σαρκώσεως. ἐν ᾧ, καὶ ἔ ἔσο-
μῶν αἰρέσεων. δαιμονικῶν.

η Περὶ ἀγῶν ὀυσεβείας ἐπ' ἐλπίδι.

θ Περὶ ἐπιμελείας αὐτῆ ἔ τῆς ἐκκλησίας.

ι Περὶ ἔ ἀρμυζόντως ἐκείνη πρὸς φέρει ἀφ-

ια Περὶ χερῶν ἡλικίας, καὶ τρέψα, καὶ διοική-
σῶς αὐτῶν.

ιβ Περὶ πρὸς βυτέρων ἡμῆς.

ιγ Περὶ χερῶν ἀσφαλῆς.

ιδ Ὅτι ἐδὲν ἔργον λαοταίη.

ιε Περὶ δέλων ἔπακοῆς.

ις Κατὰ φιλοκερδῶν, καὶ ψυδοδιδασκα-
λων.

ιζ Παραγγελία φοβερῶ καὶ καθαροῦ
ἔπακοῆς ἀχρη τέλες.

ιη Πλοσιῶν ὀδηγία ἐπὶ ἔ ὄντως ζωῶ.

Τῆς πρὸς Τιμόθεον δό τελες.

α Εὐπαινος τῆς Τιμοθέου πίστεως, καὶ καθαροῦ
ἔπακοῆς καὶ τὸ πρὸς τῆ χείρῃ, ἐν ἧ καὶ
αὐτὸς, φησὶ, ἀφ' ἡκαρτερεῖ πάχων.

β Περὶ τῆς ἀρμυζέσης μετὰ δόσεως ἔ θείων
δογματῶν.

γ Περὶ

γ Περί τῆς ἀφροσύνης ἐν ταῖς ἐπιπέ-
τειαις ἐπὶ ταῖς ἀποστολαῖς τροφῆς.

δ Περί τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως καὶ ὑποτα-
ξῆς ἐπὶ ἐλπίδι ζωῆς.

ε Περί ὁρθῆς διδασκαλίας, ἐ βίβλιν καὶ ἐ
ἐκκλησιαστικῆν, καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον.

ς Προόρησις περὶ κακίας ἀνθρώπων καὶ
ταξίσεως, ἀπατηλῆς ἐλεγχόμενης.

ζ Προτροπὴ τῆς ἑαυτοῦ μιμήσεως ἐξουσι-
ατοῦ φαύλοις ἐν ὑποταξῇ Θεοῦ.

η Περί τῆς καμιοθμοποιήσεως, οὗς ἀποκατα-
τίμωσον.

θ Περί τῆς ἑαυτοῦ μελέσεως ἀναλύσεως, ἐν
δόξῃ αἰωνίῳ.

Τῆς πρὸς Τίτον.

α Περὶ διδασκαλίας ἐπιτηδείων εἰς ἁγιο-
σύνην, ἐ ἐλεγχον ἀπίστων.

β Κατὰ τὸ σαρκικὰς κατὰ τὸ πνευματικῆς δόξης
των, καὶ ὑπὸ πνευματικῆς δόξης.

γ Παραίνεσις, ἧς δεῖ ἀκολουθεῖν καὶ ἐλο-
κίαν ἐκείνην.

δ Περί ἄλλων, ὡς αὐτὸ καὶ αὐτὸ τῆς Σαμουὴλ
ἐλπίδος ἀξίως δουλεύειν.

ε Περί ἀρχόντων ὑποταξῆς ἀπειρηκῆς
ἐπιπέτειας ἐν Χριστῷ.

ς Παραίνεσις, περὶ τῆς ἐκκαλεῖται τὴν ἐκκα-
λεῖται.

Τῆς πρὸς Φιλήμονα.

α Εὐπανθὸς Φιλήμονι, καὶ Διχαριτίαν ὑπὲρ αὐτῶ.

β Σύστασις Ὀνησίμου Φυλακῶ οἰκέτου, καὶ Ὁρσάκκλησις ὑπὲρ αὐτῶ σωτηρίῳ Διφ. πίστεως.

Τῆς πρὸς Ἐβραίους.

α Θεολογία Χριστοῦ ἐν δόξῃ πατρὸς ἐξ-
ουσία τῶ πάντων, μετ' ἑ κατάρσεως τῶ
ἐπὶ γῆς, ἀφ' ἧς ἀνέβη εἰς τὸ ἑπερσάνειον δόξαν.

β Ὅτι ἔ. λειτουργικὴ ἡ δόξα Χριστοῦ, ἀλλὰ
θεϊκὴ καὶ ποιητικὴ. διὸ ὅσα ἐπὶ τῶ παρόντι
αἰῶνι, ἐν ᾧ οἱ λειτουργοὶ, ἀλλ' ἐπὶ τῶ μελλέ-
σης οἰκονομίας.

γ Ὅτι ἰσαρκώθη καὶ Διφ. θεοῖν καὶ συμπά-
θειαν καὶ οἰκνότητά τινὲ πρὸς ἡμᾶς, ἐπὶ σωτη-
ρίᾳ ἀνθρώπων τῆ ἐκ θανάτου, Διφ. τῶ πρὸς αὐ-
τὸν οἰκνότητος.

δ Ὅτι πισυτέον Χριστοῦ ὡς καὶ Μωϋσῆ ἐπί-
στυσαν, καθ' ὑπεροχὴν τῶ Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπων
ἐν ᾧ, ὅτι φοβητέον τῶ πάλαι τῶ ἐκπίωσιν.

ε Προτροπὴ ἀποστάσει εἰς τινὲ πρὸς θεο-
μάρτυρα καὶ ἰσχυροῦσιν.

ς Τὸ φοβερόν τῶ κρείσσεως τῶ Διφ. τῶ λόγῳ
τῶ Διφ. πάντων, καὶ τὸ χρηστὸν τῆς χάριτι
τῶ ἱερεικῆς, τῶ Διφ. τῶ ὁμοιοπαθήσασιν ἡμῶν
ἀνθρωπίνως.

ζ Ἐπιτίμησις ὡς ἐπὶ δεομένων εἰσαγωγῆς. ὡ
ᾧ, προτροπὴ εἰς ἐπίδοσιν ὡς εἶπε ἕως ὁπίσθεν
δύτης. ἐν ᾧ, ὡς ἀκλήσις σὺν ἐπαύσει.

η Ὅτι βεβαία ἡ ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ, καὶ
ταῦτα σὺν ὅρκῳ.

θ Περὶ Μελχισεδέκ τοῦ εἰς Χριστὸν τότε καὶ
τὸ ὄνομα, καὶ τὸ πόλιν, ἐκ τῆς ζωῆς, καὶ τῆς ἰμμο-
νίας. ἐν ᾧ, ὅτι καὶ τὸ Ἀβραάμ ἀποκάλυψεν.

ι Ὅτι πίπαι ἡ τοῦ Ἀαρὼν ἱερουσιᾶ ἡ ἐκίχθη
ἕως, ἵσταται ἡ ἑράνιστος ἡ Χριστῷ, ἐκ ἰμμο-
νίας, ἐκ τῆς σαρκὸς, ἐκ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ σαρκῶς.

ια Ὑπέρβασις τῆς δευτέρας ἀφ' ἑαυτοῦ
τῆς δευτέρας, ἐν ἰλασμοῦ καὶ ἀγιασμοῦ.

ιβ Περὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἡ εἰς
ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι τὸ αἷμα ἀληθὲς καὶ ἀκατάρακτον, ἐκ τῆς
αἵματι ζῶντι τοῖς πολλοῖς ἀποστασίων.

ιγ Μαρτυρία τοῦ Θεοῦ τῆς μήνης καὶ ἰσχυρίας.
καὶ ἀποστασίων τοῦ Θεοῦ. ἐν ᾧ, ἀποστασίων
τῆς ἐν πίστι ἀποστασίων.

ιδ Προτροπὴ ἀποστασίων καὶ φόβου τῆς ἐκίχθη-
σης κρείσσης.

ιε Περὶ τοῦ καλλῶν δόχλων εἰς καλὸν πλῆθος
ἀποστασίων.

ισ Περὶ πίστεως τῆς ἐκ τῆς παλαιᾶς ἀποστασίων.

ιζ Περὶ ὑπεροχῆς τῆς ἐκ ἀποστασίων Χριστοῦ.

ιη Περὶ σωτηριᾶς εἰς ἡμᾶς καὶ ἄλλοις ἀ-
ποστασίων, μὴ ἀποτύχουσα αὐτῆς, ὡς ἐἴσται μετὰ
καὶ τὸ πρὸς μετὰ τοῖς.

ιθ Ὅτι φοβερῶτερα τῷ ἐπὶ Μωϋσέως τὰ μέλλοντα, καὶ πλείονα ἄξια σωθῆς τὰ νῦν.

κ Περὶ φιλαδελφίας ἔ φιλοξενίας. ἐν ᾧ, πρὸς σωφροσύνης. πρὸς αὐταρκείας. πρὸς μεμήσεως πατέρων.

κα Περὶ τῆς μετσωμαλικῶς ζωῆς καὶ νόμου, ἀλλὰ πνδυμαλικῶς καὶ Χριστὸν ἐν δόξει.

κβ Εὐχὴ πρὸς τὸ Θεὸν πρὸς τῆς εἰς δόξει ἀγωγῆς καὶ οἰκονομίας.

Τῆς καθολικῆς Ἰακώβου.

α Περὶ ὑπομονῆς καὶ πίστεως ἀδιακρίτου, καὶ πρὸς ταπεινοφροσύνης πρὸς τὸς πλάσις. ἐν ᾧ, πρὸς τῆς ἐν ἡμῖν πορεύσεως, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς παθῶν. ὅτι ἔσθ' ἡμεῖς τὸ αἴτιον εἶπεν ἡμεῖς ἀγαθὸν ἡμῖν, παρ' αὐτῶν.

β Περὶ πραότητος καὶ ἀγνείας, καὶ πράξεως ἀγαθῆς μετὰδοτικῆς ἐπὶ μακαρισμῶν. καὶ πρὸς ἐπιστήμης ἔ συμμεταστάς λόγος.

γ Περὶ τῆς πρὸς ἕκαστον ἀγάπης ἀπροσπολήπις, καὶ τῶν νόμων.

δ Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἔργων, καὶ οὐκ ἐκ πατέρων ἰδικῶς, ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν ὅμα δικαιεῖται ὁ αἴθρων Θεός.

ε Ὅτι ἡ πρὸς πειθῆς καὶ ἄτακτου γλώσσε θνητοῦ τὸν κεκτημένον, ἧς κρατεῖν ἀνάγκη εἰς δύφημίαν καὶ δόξαν τῷ Θεῷ. ἐν ᾧ, πρὸς ἀναστροφῆς ἀγαθῆς καὶ ἀμάρτυ πρὸς ἀλλοήλους καὶ

Θ. ἰσχυρῶς τῆς ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς. ὡς ἡ
ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης
ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης
ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης

ὡς ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης
ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης
ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης
ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης

Τῆς Πέτης κατὰ βασιλικῆς προέτης.

α Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀκαθαρσίας καὶ τῆς
ὑπομενῆς προσομοίᾳ. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης
ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης

β Περὶ ἐλπίδος. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης
ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης

γ Περὶ τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου
ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης

δ Περὶ τῆς ἀφελείας καὶ τῆς ἀφελείας
ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης

ε Περὶ τῆς ἀνεξαρτήτου ὑπομενῆς καὶ φιλα-
ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης

στ Περὶ τῆς ἀνδραγαθίας καὶ τῆς ἀνδραγαθίας
ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης. ἡ ἐκείνη τῆς ἐκείνης

συμπειροφούς. ὡς δὲ πρὸς ἀπαύτως ἐπι-
κῆς ἀνεξικακίας, ἧς τύπος ἴσ' ἢ ἐπὶ Νῶϊ ἔστι
φιλανθρωπία, ἐφ' ἡμᾶς ἡ ἀλφ' ἔστι βαπτι-
σματικὴ ἔστι Χριστῷ συμπάθεια.

ε Περὶ ἀποθέσεως φαύλων πράξεων, καὶ
ἐπαναλήψεως τῶ ἐν πνεύματι καρπῶν, καὶ τῶ
ἀλφ' ὡς ἔστι χαρισμάτων.

ς Ὁπκινοῦσα τῇ πρὸς τὸ Χριστὸν, κρατεῖν
τῶ φυσικῶν παθῶν ἐλπίδι τε τῇ εἰς αὐτὸν,
φέρειν ὡς παρ' ἑτέρων παύσας.

ζ Παραίνεσις πρεσβυτέρων πρὸς ἐπισκοπῆς
ἔστι ποιμνίᾳ. ἐν ᾧ, περὶ κλητῶν πάντων πρὸς ἐκείνην
ταπεινοφροσύνης εἰς νίκην τῶ καὶ ἔστι ἀγαθός.

η Εὐχὴ ὑπὲρ τελώσεως τῶ πνεύματων.

Τῆς Πέτρας καθολικῆς δόξεως.

α Περὶ κλήσεως τῆς ἐν πίστι ἔργοις βεβαιου-
μένης τοῖς τῆς ἀρετῆς, καὶ ἐλπίδι τῶ μελ-
λόντων ἀγαθῶν.

β Παραγγελία εἰς ὑπόμνησιν τῆς διδασκα-
λίας καὶ τῶ ἀνάλυσιν αὐτῶ καὶ ὅπως ἐν ὄρει Θα-
βὼρ τῆς ἔστι ὡς πρὸς ἐπήκουσε φωνῆς.

γ Προῖρησις ἀπαύτητος ἐπαναστάσεως αἰρετι-
κῶν, ἀσεβείας τε αὐτῶν, καὶ μελλούσης κηλεύσεως.

δ Ἐπαναλήψις πρὸς κλητῶν ἀνθρώπων αἰ-
ρετικῶν. ἐν ᾧ, ὅτι αἰφνιδίως ἦξεν ὁ Χριστὸς ἐπὶ
σωτηρίᾳ τῶδε τῶ αἰῶνι. ὡς δὲ δὲν ἀπρε-
πίστωτα πάση ἀρετῇ.

Τῆς Ἰωάννης καὶ ἑλληνικῆς πρώτης.

α Εἰς ἑλληνικὴν ἱερολογία εὐαγγελίου. ἐν ἧ
ἐν ἀμαρτίαι. ἐπὶ ἡ ποικίλοις ἐν ἑλλανθίνῃ Θεῷ τῶν
γνώσει δὲ οὐκ οἶ.

β Περὶ ἀγαπῆς τῆς ἀιδίου ἀποστόλου. ἐν ἧ, πα-
ρκατισ εὐαγγελίου ἐκαστὸν καὶ ἡλικίας. καὶ
ἐν ἀποστολῆς τῆς εὐαγγελίου ἀγαπῆς.

γ Περὶ ψυχῆ καὶ ἐλπίδος ἀποστόλου. ἐν ἧ, πα-
ἡ εἰς Χριστὸν ὡς πᾶσι ἐκαστοῦ ἐκαστοῦ. ἐν ἧ, πα-
πατρὸς ἐκαστοῦ, τῆς ἧς ἐστὶν ἱερολογία. ἐν ἧ, πα-
εὐαγγελίου καὶ πᾶσι ἐκαστοῦ ἐκαστοῦ. ἐν ἧ, πα-
ἀγαπῆς, ἐπὶ ἐλπίδος ἡς γνώσει Θεῷ. ἐπὶ πᾶσι
ὁ εἰς Χριστὸν, οὐκ ἀμαρτίας ὅς ἀμαρτίας,
ἐπὶ ἐκαστοῦ ἀποστόλου.

δ Περὶ ἀγαπῆς τῆς εἰς τὸ πᾶσι καὶ ἀποστόλου
στὸς μετὰ ἀποστόλου. ἐν ἧ, εὐαγγελίου ἀποστόλου ἀγα-
πῆς τῆς εἰς πᾶσι Ἰησοῦ Χριστοῦ. εὐαγγελίου ἀποστόλου
πᾶσι, ἐπὶ ἱερολογία τῆς εὐαγγελίου ἐν
ἀποστόλου

ε Περὶ φιλαδελφίας εἰς Θεοτόκου.
ς Περὶ ἱερολογίας ἧς εἰς ἀποστόλου πατρὸς καὶ
εὐαγγελίου τῆς εὐαγγελίου ἀποστόλου ἀποστόλου
Χριστοῦ εἰς ζῶν.

ζ Περὶ ἀπλήψεως τῆς ἀμαρτίας ἐν ἀποστόλου
φῆ ἀποστόλου, ἐν ἧ, εὐαγγελίου ἀποστόλου ἀποστόλου
ἐν ἧ, εὐαγγελίου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου
Τῆς

Τῆς Γ' ἰωάννου καθολικῆς δ' αὐτέρας.

Μετὰ τὸ θεομίμιον πρὸς ὀρθῶς βίαν ἐν ἀγά-
πῃ Θεῶ, διὰ πίστεως ὑπεβῶς, ἀμεταθέ-
τη. ἐν ᾧ, ὅτι ἐ δὲ αἰρετικὸν εἰσοικίζην ἢ χαλεπί-
ζην ἐφ' ἀμαρτίαν· ἐπαγγελία παρασκίας αὐτῶ
ἐπ' ἐλπίδι πρὸς ὠφέλιαν.

Τῆς Γ' ἰωάννου καθολικῆς τρίτης.

Εὐχὴ ὑπὲρ τελείωσης καὶ εὐχαριστίας ἐφ' ὁ-
μολογία φιλοξενίας τῶ ἀδελφῶν διὰ Χρι-
στον. ἐν ᾧ, πρὸς τῆς Διοτρεφῶς φαιλότητος καὶ
μισοαδελφίας. πρὸς Δημητρίου, ᾧ μαρτυρεῖται
τὰ κρείτιστα. πρὸς ἀφίξεως αὐτῶ πρὸς αὐτῶς
ἐπ' ὠφελεία ἐν ἑσπέρῃ.

Τῆς Γ' ἰωάννου καθολικῆς.

α Περὶ πρῶτης τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως διὰ
τῆ ἐπανόστασιν τῶ ἀσεβῶν καὶ ἀσελγῶν ἀν-
δρῶν. ἐν ᾧ, πρὸς μελέτης αὐτῶν κηλεύσεως καὶ
ὁμολογίαν τῶ πάλαι ἀμαρτωλῶν τε καὶ πονηρῶν.

β Ταλασισμὸς αὐτῶν ἐπὶ τῆ πλάνῃ καὶ δυσ-
σεβεία καὶ ἀσελγεία, καὶ βλασφημία καὶ ἐπιπλά-
σῃ ὑποκρίσει τῆς εἰς ἀπίστην δωροδοκίας.

γ Περὶ ἀσφαλείας αὐτῶν ἐν τῆ πίστι, συμ-
παθείας τε καὶ φιλίας εἰς τὸ πηλοῦ ἐπὶ σωτη-
ρία καὶ ἀγιασμῶ.

δ Εὐχὴ ὑπὲρ αὐτῶν εἰς ἀγιασμὸν καὶ παρ-
ρησίαν καθαρόν σὺν δόξολογία Θεῶ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

